

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய

புறநானூறுமுல் உரையும்.

இவை

கும்பகோணம் காலெஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிபலங்களைக்கொண்டு

பரிசேசாதித்து,

சென்னை :

வே. நா. ஜெயிலி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1894.

Copyright Registered.

விலை—ரூபா ௪.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

- க. முகவுரை.
- உ. இந்நூலிற்கண்ட நாடுமுதலியன.
- ங. பாடினோர் வரலாறு.
- சு. பாடினோர் நாமபேதங்கள்.
- ஞ. பாடப்பட்டோர் வரலாறு.
- கூ. பாடப்பட்டோர் நாமபேதங்கள்.
- எ. விஷய சூசிகை.
- அ. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.
- சு. பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.
- கௌ. திணைவிளக்கம்.
- கக. துறைவிளக்கம்.
- கஉ. துறைக்குறிப்பு.
- கங. அரும்பதவகராதி.
- கச. இலக்கணக்குறிப்பகராதி.
- கஞ. பிரயோகவிளக்கம்.
- ககூ. பிழைத்திருத்தம்.
- கஎ. வி. வெங்கையரவர்களேழுதிய விசேடக்குறிப்பு.
- கஅ. வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களேழுதிய விசேடக்குறிப்பு.

உ

கணபதி துணை.

மு க வு ளா.

புறநானூறு என்பது, அமிழ்தின் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன் பான் சுவைபுணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள் நச்சும் பெருமை *முச்சங் கத்துள் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று; எட்டுத்தொகையாவன: நற்றிணை குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் கலித்தொகை அகநானூறு புறநானூறு என்பன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாலுணர்க.

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றெத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.”

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலராத்செய்யப்பட்டுத் தொழில் அளவு டு பொருளென்பவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்கப்பட்டமை இவை தொகையென்று பெயர்பெற்றனவென்பர்.

இவற்றுள்,—

க. நற்றிணை:—இது, கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪௦௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும், மற்றை நானூறுபாக்களும் கபிலர்முதல் ஆலங்குடிவங்கனாறுதிரியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற் றப்பட்டன; பொருளிற்பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டனும் அநத்திற்பகுதியினைப் பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தோன், பன்னாடுதேந்த பாண்டியன்மாறன்வழுதி. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

உ. குறுந்தொகை:— இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪௦௨ - அகவற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள்

* முச்சங்கத்தின் வரலாறனை இறையனாகப்பொருளுரையிலும் சிலப்பதிகாரவுரையிலும் காண்க.

வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும் மற்றை ௪௦௩ - பாக்கள் திப்புத்தோளார்முதல் அம்முவனாறுதியாகவுள்ள புலவர் இருதூற்று நால்வராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாக வுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நால்பின் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் உள்ளவைகள். இத்தொகைமுடித்தான் பூரிக்கோ. இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் பாக்க ளுள் இருபதுபாக்களொழிந்த மற்றைப்பாக்களுக்குப் பேராசிரியர் பொரு ளெழுதினாரென்றும் அவரெழுதாதொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கும நச்சி னார்க்கினியர் பொருளெழுதினாரென்றும் பின்னுள்ள பாடல்கள் உணர் ததுகின்றன: “பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுக்கலியு, மாரக் குறுந்தொகையு னைஞ்ஞான்குஞ் - சாரத், திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும், விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே,” “நல்லறிவுடைய தொல்பே ராசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப், பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற், கிதுபொரு ளென்றவ நெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்”; இவை நச்சினார்க்கினியருரைச்சிறப்புப் பாயிரம். ‘பேராசிரியரும் யானே யிண்டை யோனே என்னுங் குறிந் தொகைச் செய்யுளில் மீனெறிதுண்டிலென்பதனை ஏனையுவாமென்றார்’ என்று தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல் ௩௬ - ம் குத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொகைக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினாரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வுரை கிடைத்

௩. ஐங்குறுநூறு.—இஃ அகத்தின் பகுதியாகிய மருதமுதலிய ஐந்திணைகளையும் தூறுதூறு வற்பாக்களால் விளக்குவது; கடவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௬௦௩ - அகவற்பாக்கையுடையது; இப்பாக்க ளுள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும், மருதத்திணை யைக்குறித்த முதல்தூறு ஓரம்போகியாராலும், நெய்தந்திணையைக்குறி த்த இரண்டாதுறு அம்முவனாலும், குறிஞ்சித்திணையைக்குறித்த மூன்றாதுறு கபிலராலும், பாலைத்திணையைக்குறித்த நான்காதுறு ஓத லாந்தையாராலும், முல்லைத்திணையைக்குறித்த ஐந்தாதுறு பேயனாராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாறுணர்க.

“மருதமோ ரம்போகி செய்தலம் மூவன்

கருதல் குறிஞ்சி கபிலர் - கருதிய

பாலையோ தல்லாந்தை பன்முல்லை பேயனே

நாலையோ தைக்குறு தூறு.”

இதிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை தெரிய வில்லை. இத்தொகை தொகுத்தார் புலத்துறைமுற்றியூ கூடலூர்கிழார்:

மு க வு னா .

தொகுப்பித்தான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

சு. பதிற்றுப்பத்து:—இது சேரர்குலத்தானாயே பாடியது; இத் தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் பின்னுமுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் இப்பொழுது பல்விடத்துப்பிரதிகளிலுங் காணப்படாமையால் அவை இறந்தனபோலும். எஞ்சியவற்றுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் னெஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுக்கண்ணனாபாடி உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞாநார் பிமதாயம்பெற்று முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாகமும்பெற்றது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்புகழ்க்குட்டுவனைப் பாலைக்களதமனாபாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது.

நாலாம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணி நாள்முடிச்சோலைக்காப்பியாற்றைக் காப்பியனாபாடி நாற்பதுநூறுயிரம்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற்பாகமும் பெற்றது.

ஐந்தாம்பத்து, கோச்செங்குட்டுவேனைப் பரணாபாடி உம்பற்காட்டுவாரியையும் அவன்மகன் குட்டுவேன்சேரலையும் பரிசில்பெற்றது.

ஆறாம்பத்து, நாகோட்பாடுசேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்சேன்னையாபாடி ஒன்பதுநாப் பொன்னும் நூறுயிரங்காணமும்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கன்கோவாழியாதனைக் கபிலாபாடி நூறுயிரங் காணமும் அவன் ஒரு பெரியமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்தநாடும் பரிசில்பெற்றது.

எட்டாம்பத்து, தசரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில் கிழார்பாடி ஒன்பதுநூறுயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றார்கிழார்பாடி முப்பத்திராயிரம் காணமுதலியனபெற்றது.

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்

இன்னுள்ளொன்றும் தெரியவில்லை. இதற்கு அரும்பதவுரை ஒன்

நு. பரிபாடல்:—ஒருவகைப் பாவின்மையாகிய பரிபாடலென் பது அப்பாவாலாகிய தூலுக்காயிற்று. இஃது, எழுபதுபாட்டுக்களையுடையதென்றும், அவ்வெழுபதுள் அ - பாட்டுத் திருமாலுக்கும் ஈக - குமரவேளுக்கும் க - கடலுக்கும் உக - வையையாற்றிற்கும் ச - மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் அடியில்வரும் வெண்பா விளக்குகின்றது.

“திருமாத் திருநான்கு செவ்வேடு முப்பத்
தொருபாட்டுக் கார்த்தோனக் கொன்ற - மருவியிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் திறம்.”

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுதுகிடைத்தவை இருபதே; மற்றவை பிரதிகளிற்காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்களுள்ளொருவர் அவ்வப்பாட்டுக்களின்கண்னர் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை விளங்கவில்லை. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னுள்ளொன்றும் புலப்படவில்லை. இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது. இதற்குப் பழையவுரை ஒன்றுள்ளது.

க. கலித்தொகை:—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய நூற்றைம்பது கலிப்பாக்களையுடையது; அகத்தின்பாடுதியாகிய பாலைகுறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களை இனிதுவிளக்குவது; சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் பல புலவரால்செய்யப்பட்டனவென்று பழையவுரைகளைக்கொண்டு ஊகித்தறியப்படுமாயினும் கிடைத்தபிரதிகளில் அவ்வச்செய்யுளின்கண்னர் இயற்றிய ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் மற்றைத்தொகைகளிற் போல எழுதப்படாமையின் இயற்றியவர் இன்னுள்ளொன்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லை. இதற்கு நச்சிலாக்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர். இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றும் கூறப்படும். இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது.

எ. அகநானூறு:—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪௦௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; இவற்றுள், பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரால் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்தும் மாமூலனார்முதல் உலோச்சுரை

ரிதுதியாகவுள்ள புலவர் பலரால் மற்றைநானூறும் இயற்றப்பட்டுள்ளன ; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற் பாக்கள் பதினமூன்றடிச்சிறுமையும் முப்பத்தேழுடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இவற்றுள் கடவுள்வாழ்த்தொழிந்த நானூறுபாக்களில் முன் புள்ள ௧௨௦ - பாக்கள் களிற்றியானையெனவும் அவற்றின்பின்புள்ள ௧௮௦ - பாக்கள் மணிமிடைபவளமெனவும் மற்றையநூறுபாக்கள் நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்படும். இத்தொகை தொகுத்தான், மதுரை உப்புரிகுடிகிழார் மகனாவான் உருத்திரசன்மன். தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி. இத்தொகை அகமெனவும் அகப்பாட்டெனவும் நெடுந்தொகையெனவும் கூறப்படும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது.

புறநானூற்றின் வரலாற்றிற்கு அங்கமாக நற்றிணைமுதலிய ஏழு தொகைகளின் வரலாறுகள் இதுவரையிற் கூறப்பட்டன.

அ. புறநானூறு :—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪௦௦ - அகவற்பாக்களையுடையது. அப்பாக்களுள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாராலும் மற்றை ௩௯௯ - பாக்களும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்முதல் கோவூர்கிழாரிதுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னொன்றொன்று விளங்கவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் தெரியவில்லை. இது புறப்பாட்டெனவும் புறமெனவும் வழங்கும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது. இங்கே பொருளென்றது, அகம் புறமென்னுமிரண்டனும் புறத்தை.

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனுத்தலையியும் தம்முட்குடுகின்றகாலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேரிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்; அகம் - உள். புறமாவது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையாராலேயேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்துணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக்கூறப்படும்பொருள்; அஃது அறனும் பொருளும்; அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தேரிகழுமொழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி. இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தின்பகுதியாகிய வெட்சிமுதலிய திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருளமைந்த ௪௦௦ - பாக்களையுடையயின், புறநானூறென்று பெயர்பெற்றது. வெட்சிமுதலிய திணைகளா

வன :—வெட்சி, கார்த்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாசை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணையென்பன. திணை - ஒழுக்கம். துறை - மக்களும் விலங்குகள் முதலியனவும்சென்று நீருண்ணும் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதற்குரியவழி. ஈண்டுக்கூறிய திணை துறைகளின் விவரணைகளைப் பின்னர்ச்சேர்க்கப்பட்டுள்ள திணைவிளக்கத்திலும் துறைவிளக்கத்திலும் முறையே காண்க.

இந்நூலால், பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ்நாட்டிலிருந்த சேரசோழ பாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர், சேனைத் தலைவர், வீரரென்கிற பலருடைய சரித்திரங்களும், கடையெழுவுள்ள களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்புலவர் பலருடையசரித்திரங்களும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் இன்னும்பற்பலவும் நன்கு புலப்படும். இந்நூற்செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தாலல்லர்; ஒருகுலத்தாலல்லர்; ஒருசாதி ராலல்லர்; ஒரிடத்தாருமல்லர். பாடிய வர்களும் இத்தன்மையரே. இவ்ளில் அந்தணர் சிலர்; அரசர் பலர்; வணிகர் பலர்; வேளாளர் பலர். பாடியவர்களுள் பெண்பாலாருமுளர்.

முன்னு ளிடையே யிந்தா டாண்ட, காவலர் பல்லோர் பாவலர் பல் லோர், மாசரி தத்தை யாசற விளக்கிச், சொற்சுவை பொருட்குவை துவ ன்றியெஞ் ஞான்று, மொப்புமை யில்லாத் திப்பிய நடையுடைத், திறப் பாடமைந்தவிப் புறப்பாட்டுக்கள், தெய்வ வணக்கஞ் செய்யுமி னென் பவும், அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப் பனவும், பாவ வழியை நீவனன் றென்பவும், இம்மைப் பயனெடு மறுமைப் பயனைச், செம்மையின் வகுத் துத் தெரிவிப் பனவும், அந்தண ரியல்பைத் தந்துரைப் பனவும், அரச நீதி யை யுரைசெய் வனவும், வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும், வே ளாண் மாக்களின் ஞாண் மையினை, யியம்பு வனவும் வயம்புரி போர்க்கு, முந்துறு மரசனைச் சந்துசெய் வனவும், ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும், வீரச் சிறப்பை யாரத் தெரிப்பவும், இல்லற மாகிய நல்லற முனா ப்பவுந், துறவற மதனைத் திறவிதிற் றெரிப்பவு, மிடித்துன் டத்தை யெடுத்தாைப் பனவும், வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் தின்மையு, மென்னு மிவற்றைப் பன்னு வனவும், அளியையு மொளியையுந் தெளிவு றுப் பனவுந், தம்மைப் புரந்தோர் தாமாய்ந் திடவே, புலவர்கள் புலம்பி யலமர றெரிப்பவு, நட்பின் பயனை நன்கியம் புரவுந், கல்விப் பயனைக் கட் டொப் பனவும், நீர்நிலை பெருக்கென நிகழ்த்து வனவு, மானந் தன்னைத் தானன் குரைப்பவும், இளமையும் யர்க்கையும் வளமையு நிலையா, வென்றே யிசைத்து நன்றேய்ப் பனவும், அருளுடை மையினை மருளறத் தெரிபு

வுந், தாமநிந் தொழுநெகன் றுரனுற விதிப்பவும், அவாவின் கேடே தவா
வின் பென்பவும், இனியவை கூற னனில நென்பவும், உழவின் பெரு
மையை யழகுற வுரைப்பவு, நன்றி யறிக வென்றிசைப் பனவுங், கொடுங்
கோன் மையினை விடுங்கோ னென்பவுந், தவத்தின் பெருமையைத் தவப்ப
கர் வனவு, மடியெனும் பினியைக் சடிமி னென்பவுங், கொலையெனும்
படையைத் தொலைமி னென்பவு, நல்லோர்ப் புணர்ந்து புல்லோர்த் தண
ந்து, தாழ்வொன் றின்றி வாழ்மி னென்பவுஞ், சுற்றம் புரக்கு நற்றிற
முரைப்பவுங், கற்பின் றிறத்தைக் கற்பிப்பனவு, மக்கட் டேபற்றின் மாண்
புரைப் பனவுங், கணவனை யிழந்த மனமலி கூந்த, தீப்பாய் செய்தி தெரி
விப் பனவுங், கைம்மை விரத வெம்மை விரிப்பவும், இன்னும் பற்பல
பன்னு வனவுமாய்ச், செப்புந ரெவர்க்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய், அரும்
பெறன் மரபிற் பெருங் பாயன் றருமே. என்று ஒருவாறு பொதுப்படத்
தொகுத்துக்கூறுவதன்றி இன்னபாடல் இத்தன்மையது இன்னபாடல் இத்
தன்மையதென்று தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை
பெருமைகளைச் சீராட்டிப் பாராட்டுதற்கு ஒருசிறிதும் வல்லேனல்லேன்.

இவை நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உலாயாசிரியர் பல
ருடைய உள்ளத்தையும் தம்வசமாக்கி அவற்றைத் தமக்கு முழுமணிப்
பீடிகையாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தனவென்பதை, அவரவாருளிச்செய்த
நூல்களும் உரைகளும் இவற்றின் சொன்னடை பொருணடைகளை இடையிடையே
பெரும்பாலுந்தழுவிருந்தலே நன்குபுலப்படுத்தும்.

இந்நூற்குக்கிடைத்தவுரை, பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி உரிய
இடங்களிற் சொற்களைமுடித்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பையும் திணை
துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்
மையும் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்துவது; இதில் இக்காலத்து
வழங்காதசொற்கள் பலவுள்ளன. அன்றியும், இதன் இடையிடையே
சிறுசிலவாக்கியங்கள் அவ்வவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமில்லாதனவாகக்
காணப்பட்டன. அவற்றைச் செவ்வைசெய்துகொள்ளுதற்கு இப்பொ
ழுது தக்கசாதனம் கிடையாமையாலும் இனி நல்லபிரதிகள் கிடைப்பின்
அவற்றைக்கொண்டு செவ்வைசெய்துகொள்ளாமைன்றும் அவற்றை
மாற்றாது பிரதிகளிலிருந்தவாறே பதிப்பித்தேன். இவ்வுரை, இந்நூலின்
முதல் இருநூற்றாறுபத்தாறு பாடல்களுக்கும்ட்டுமே கிடைத்தது; மே
லுள்ளபாடல்களுக்கு ஒருபிரதியிலும் கிடைத்திலது; உசஉ - ம் பாடலு
க்கு மேற்பட்டுள்ளவற்றினுரை இடையிடையே சிதைந்து மாறியிருக்
கிறது. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இவர் சில
பாடல்களின் விசேடவுரையில் எழுதும் மறுப்புக்கள், இந்நூற்குப்

பழையவுரை ஒன்றிருந்ததென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன. அவ்வுரை இப் பொழுது கிடைக்கவில்லை.

உரையிலாதமூலங்கள் எழுத்துஞ்சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்ததன்றி, இவற்றுள், சிலபாடல்களின்பின் திணையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் துறையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் இரண்டுமெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் பாடினோரெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடப்பட்டோரெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் இருவாரெயருமே சிதைந்தும் சிலபாடல்கள் இரண்டிடத்து எழுதப்பட்டு இரண்டெண்களையேற்றும் வேறுவேறிடத்தில் இருத்தற்குரிய இரண்டிடங்கள் ஒருங்கெழுதப்பட்டு ஒரெண்களையேற்றும் சில முதற்பாகங்குறைந்தும் சில இடைப்பாகங்குறைந்தும் சில கடைப்பாகங்குறைந்தும் சில முற்றுமின்றியும் ஒருபாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பலவும் வேறுபாடல்களின் அடிகளோடுகலந்தும் ஓடியே ஒருபாட்டுட் சிலவிடத்துவரப்பெற்றும் பொருளுண்மைகாணாதவண்ணம் இன்னும் பலவகையாடலாயினும் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்தன. இவற்றைப் பரிசோதித்துவருகையில், இந்நூலிலிருந்து வேறுநூல்களினுடைய பழையவுரைகளின் இடையிடையே உரையாகியிருக்காவிடம் பூர்த்தியாகவும் சிறிதுசிறிதாகவும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்த உதாரணங்கள், சிற்சிலபாடல்களிலுள்ள வழுக்கசுரைக்கிச் செவ்வையெய்துகொண்டு பொருளுண்மைகாணாதற்கும், சிற்சிலபாடல்களின் குறைந்தபாகங்களை நீரப்பிக்கொள்ளாதற்கும், பிறழ்ந்துகிடக்கும் சிலபாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வரையறைசெய்துகொள்ளாதற்கும் பொருந்துணையாகவிரந்தன.

தொல்காப்பியப் பொருள்திசாரத்தில், “மாற்றருங்கூற்றம்” என்னும் சூத்திரவுரையில், ‘மீனுண்கொக்கின் என்னும் புறப்பாட்டுமது’ என்று நச்சினுர்க்கினியரெடுத்தாக்காட்டிய முதற்குறிப்புச்செய்யுள் ஒருபிரதியிலும் கிடைத்திலது.

பாடல்களிலும், அவற்றின்பின்னர்த் திணைதுறைகளையும் பாடப்பட்டோர் பாடினோர்களையும் தனித்தனியேதெரிவிக்கும் வாக்கியங்களிலும், உரைகளிலும், பிரதிகளின் சொற்கள் சிதைந்தவிடத்தைப் புலப்படுத்தற்கு (.....) இவ்வொற்றைப்புள்ளிநிலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பாடபேதங்களும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

உரைகிடையாதவிடத்து ஒருவகையாலும் பொருள்காணாதவிடம் சிதைவுற்றிருந்தமூலங்கள் எட்டுப்பிரதியிலிருந்தபடியே புள்ளியிடுதல் முதலியனவற்றிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமேயென்பதும் இதில் ஒவ்வொரு பாட்டின் பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றனவல்லவென்பதும் டீச்சினுர்க்கினியர்கருத்து; அவர்கருத்து அன்னதாதல், 'தத்தம் புதுதூல்வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினாரேனும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே தோகைகளுக்கு நூலாகலின் அவர் சூத்திரப்பொருளாகத் துறைகூறவேண்டுமென்றறி' என்று தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலில் "கொடுப்போ ரேத்தி" என்னும் சூத்திரவுழுவில் அவரெழுதியிருத்தலாலும் மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில் இந்நூற்பாட்டுக்களுட்சிலவற்றை வேறு திணைதுறைகளுக்கு உதாரணமாகக்காட்டி அவர் மறுத்தலாலும் துணியப்படும்.

பாடினோரும் பாடப்பட்டோருமாகிய இருவகையார் பெயர்களுட்சிலபெயர், கையெழுத்துப் பிரதிகளில் பலவகைப்பட்ட விசேடணத்தோடுகூடியும் கூடாமலும் வேறுவேறிடத்து வேறுவேறுவிதமாக எழுதப்பட்டுமிருந்தன; அவை இன்னபெயரின் பரியாயங்களெனத்தெரிந்தும் அவற்றை ஒரேவிதமாகத் திருத்திவிடாமல் ஏனைத்தோகைகளிலும் மற்றைநூல்களிலும் உரைகளிலும் வழங்கும் பழையவழக்கத்தைத் தெரிவித்தற்கு அவை பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றற்கு உதாரணம்:—

- க. மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- உ. சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- ங. சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- ச. கோச்சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

மேற்கூறிய இருவகையோருடைய பெயர்களிற் சிலபெயர்களுக்குக் காரணம் புலப்படுகின்றது; பலவற்றிற்குப் புலப்படவில்லை.

இத்தமிழ்நாட்டின் பழைய சரித்திரங்களைத்தெரிந்துகொள்ளுதலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலங்கழித்து உழைத்துவரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய்வார்களாயின் இதனால் பலர் வரலாறுகள்முதலியன தெரிந்துகொள்ளுதல்கூடும்.

இந்நூலுரையாசிரியர் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள்:—

இலக்கணம்	தொல்காப்பியம்.
இலக்கியம்	{ க. கலித்தொகை.
		{ உ. சீவகசித்தாமனி.
		{ ஈ. பெரும்பாணாற்றுப்படை.

இவ்வுரையைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம்விளங்காமேற்கோள்களுள் பின்பு இடம்விளங்கியது :—

புறப்பாட்டின்

எண்.

நூல்.

௨௩௦. “அகலிரு விசம்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் நெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி”}

பெரும்பாணற்றுப்
படை; ௧-௨.

இடம்விளங்காத மேற்கோள்கள் :—

சுக. }
எ.அ. } “ஏவீவினையர் தாட்வயிறு கரிப்ப”
கருக. }

ககாஅ. “பண்டுகாமென்”

கசாஎ. “பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரயத்துச் செலியரோ வெண்ணை”

உரையாசிரியரேத்துக்காட்டிய வழக்குக்கள் :-

ககாந. ‘கொண்ட -மேற் காற்றடிக்க’

ககாஅ. ‘கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வன்’

இந்நூலிலும் உரையிலுங்கண்ட அரியசொற்கள் :-

(எண்கள் பாட்டினெண்கள்.)

அடார், கக.

அடிக்கீழ், சுஎ.

அணுமை, ௨௦௯, ௨௪௦.

அதிரிதிர்த்தல், ௩௭௦, ௩௭௧, ௩௭௩.

அதற்பட, ௨௧௪.

அருப்புத்தொழில்

அல்லிப்பாவை, ௩௩.

ஆவுதி, ௨.

ஆன்பொருந்தம், ௩௬.

இட்டிய, கஎ.

இடைகழி, க௭௫.

ஒப்பமிட்ட நீலமணி, கசஎ.

ஒருதலை, ௫௩.

ஒருவீர், ௫௮.

ஒரிபாய்தல், ௧௦௧.

ஒரியர், கஎ.

கட்டிலெய்தினுனை, கஎ.

கடாவழித்தல், ௩௫௩.

கண்ணுறை, ௧௫.

கதுவாய், கஎ.

கந்தாரம், ௨௫௮.

காவிய, ௧௯௬.

காளாம்பி, ௧௬௪.

குறித்துமொறெகிற்ப்பை, ௩௩.

கூப்பீடு, சச.

கைகீட்டு, கஅ.

கொளுத்துச்செறிந்த, ௧௫௦.

கொசர், கக௯, ௩௬௬.

சாணாகம், ௨௪௯.

செண்டுவெளி, கஎச, ௨௨௦.

தலையாட்டம், ௨, ச.

தறிதை, ௨௦௬.

தாளியடிக்கப்பட்ட, ௧௨௦.

துஞ்சிய, ௩௪, ௪௬, ௫௧, ௫௮, ௬௬.

கவக, கக௭, ௩௭௩, ௩௮௭.

நெருநற்று, கச௩, கசஎ.

பல்லியாடிய, ௧௨௦.

பவணழிந்து, ௧௦௧.

பவரழிந்து, ௧௦௧.

பனைதரும்பு, ௨௪௬.

பார்ப்பார்ப்படுக்க, ௧௧௩.

பாறுமவீர், ௨௧.

பிசீர், ௨௨௫.

பெண்டாட்டி, ௧௨௫.

பையாப்பு, ௨௨௧.

மட்டையாடியதலை, ௨௪௧.

முகுத்தம், ௨௦௪.

முட்டுக்கள், ௧௯௬.

முதமக்கட்டாழி, ௨௫௬.
முழுத்தம், ௨௦௪.
முழுநெறி, ௧௧௬.
மூரிகிரித்தல், ௫௨.

வடக்கிருத்தல், ௬௬.
வண்டற்பாவை, ௨௪௩.
வனையமாலை, ௭௬.
வேணவியோர், ௪௩.

இந்நூலை அச்சிட்டுவருகையில், சிலாசாதனமுதலியவற்றால் அறி தற்குரிய சிலவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்பொருட்டு ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ வி. வெங்கையரவர்களையும், ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களையும் எழுதிவினாவினேன். அதற்கு அவர்கள் அன்புடன் எழுதியனுப்பிய விடைகள், பின்பு அவர்கள்பெயருடன் பதிப்பிக்கப்படும்.

இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பேருதவிகளை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமத். வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியருடைய அன்புடைமை ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்நூற்பரிசோதனைக்கும் எனக்கும் எத்தனையோ தூரமென்பதைச் சொல்லவேண்டுமதில்லை; ஆகலின், இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் விவேகிகள் தயைசெய்து தெரிவிப்பார்களாயின், அவற்றை அன்புடன் சிரமேற்கொண்டு அந்நன்றியை எழுமையும் பாராட்டுவேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

புறநானூற்று மூலப்பிரதிகள்.

பிரதிக்குரியவர்கள்.

பிரதியை உதவிசெய்தவர்கள்.

பாடல் வளையறை.

திருவாவடுதலை ஆனேத்தா

ஸ்ரீலக்ஷ்மி

சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்.

திருத்தனிகைச்

சரவணப்பெருமானையரவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்து கல்லூர்,
சுதா சிவப்பிள்ளையவர்கள்.
திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

யாழ்ப்பாணம்,
வி.கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்.
திருமயிலை,

பிரதிக்குரியவர்களே.

௧- ௪௦௦.

யாழ்ப்பாணம்,

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்.

௧- ௪௦௦.

சென்னை,

பா. வாசுதேவமுதலியாரவர்கள்.

௨௬௭-௩௬௬.

{ பிரதிக்குரியவர்களே.

௧-௩௬௬.

திருவனந்தபுரம்,

பி. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

௩-௩௬௬.

புறநானூற்று உடையபிரதிகள்.

திருவாவடுதையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ	பிரதிக்குரியவர்களே.	க- ௨௬௦.
சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்.		
ஷை ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ	பிரதிக்குரியவர்களே.	க- ௧௦௭.
அம்பலவாணதேசிகரவர்கள்.		
ஆழ்வார்திருநகரி, தாயவலந்தீர்த்தகவிராயரவர்கள்.	{ ஸ்ரீ வைகுண்டம், ஈ. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்	க- ௨௬௧.
மிதினெப்பட்டி, அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	{ பிரதிக்குரியவர்களது பரம்ப நாயோராகிய அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	க- ௨௬௬.
		க- ௧௭௧.
வண்ணார்பேட்டை திருப்பாற்கடலுதகவிராயரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்.	க- ௨௬௦.
தென்காடி, சுப்பையாப்பிள்ளையவர்கள்.	{ மேலகரம், திருக்கடராஜப்பக்கவிராயரவ	க- ௪௮.
,, [பதவுரை சிதிலம்]		க- ௫௭.
,,		௭- ௪௮.
தூற்றக்குடி, குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	{ ஆறமுகமங்கலம், ஏ. சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்	க- ௨௬௬.
		க- ௧௬௭.

ஆக மூலப்பிரதிகள் - ௫ ; உடையபிரதிகள் - ௧௧.

இந்தாலை எழுதுங்காலத்தும் ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதிக்குங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து அன்புடன் உதவிசெய்தோர்:—

திருமானார், ம - ன - ன - ஸ்ரீ அ. கிருஷ்ணையர்.
மணலூர், ,, இராமானுஜாசாரியர்.
ஸ்ரீ சோககலிங்கத்தம்பிரானவர்கள்.
திருப்பெருந்துறை, பொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை.

இந்நூலை அச்சிற் பதிப்பித்தற்குப் பொருளுதவிசெய்தோர்:—

ம-ந-ந-ஸ்ரீ கே. சுந்தரராமையரவர்கள்.

சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய

,, முத்தாராமலிங்கத்தேவரவர்கள்.

,, அ. இராமநாதசெட்டியார்.

ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புருத்தி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம்வல்ல எம்பிரானது திருவருளை அனவரதமும் சிந்தித் துவந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
உ. வே. சாமிநாதையன்.

ந் நூலிற்கண்ட நாடுமுதலியன.

(க.—நாடுகள்.)

கோண்டு—இது சோழநாட்டு உண்ணுடு களுளொன்று. ருசு, சுசு, கசுஎ, கஅ0, ககஎ, ருசுசு.

சோண்டு—கசுசு, கஅசு.

பறம்புநாடு—இது வேள்பாரியினுடைய து; முந்தாறு ஊர்களையுடையது. கக0.

மாறோக்கம்— கொற்கையைச் சூழ் ந்தநாடுண்பர்; மாறோகமெனவும் வழங்கும். ருஎ, ருசு, கஉசு, கஎசு, உஉசு, உஅ0, ருஅரு.

முக்காவனு—அ0. ,

(உ.—சூற்றங்கள்.)

ஃசூற்றம்—இது வேள் எவ்வியு டையது; கடற்கரையிலுள்ளது. உசு. முத்தூற்றுக்கூற்றம்—இது பழையவே

ளிரால் ஆளப்பட்டது; மருதநிலத் துள்ளது; முத்தூர்க்கூற்றமெனவும் வழங்கும். உசு.

(ரு.—ஊர்கள்.)

அம்பர்—ருஅரு.

அனாயம்—இது பெரியதொருநகரம்; சிற்றனாயம் பேரனாயமென்னும் இ ரண்டுகூற்றினையுடையது. உ0உ.

அன்னூர்—ரு0சு.

ஆடுதிறை—உஉஎ.

ஆமூர்—இதுமுக்காவனுட்டிள்ளது. அ0.

ஆய்குடி—இஃது ஆயென்னும் வன்ன லின் ஊர்; பொதியின்மலைச் சாரலி லுள்ளது. கருஉ.

ஆலங்கானம் — இது தலையாலங்கான மென்னும் பெயரையுடையது; இப் பொழுது தலையாலங்காடு என்று வழ ங்கப்படுகின்றது. உக.

ஆலங்குடி —ருகக.

ஆலத்தூர்—ருசு, ருசு, சுசு, உஉரு, ருஉசு.

ஆயூர்—ருஅ, ச0, சசு, கசுசு, கஎஎ, ககசு, உசுசு, ரு0க, ருஉஉ.

இடைக்காடு—சஉ.

இடைக்குன்றார்—எசு.

இலங்கை, ருஎக.

சரந்தூர் — இஃது சரந்தையென்றும் வழங்கப்படும்; இதனை “சரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்” என்பதனுணர்க. கஅ0.

உறையூர்—இது சோழர்களுடைய பழையநகரம். இஃது உறந்தையெ ன்றும் கோழியென்றும் வழங்கப்ப

டும். கரு, உஎ, ருசு, சரு, சஎ, ருஅ, சு0, சுசு, எஅ, கஉஎ, கஎ0, உஉ0, உசுசு, ருஉக, ருஉரு, ருருக.

உறையூர்—எசுசு—சுசு, கஉஎ, உசுசு, ருஎசு.

எக்கூர்—(ஒக்கூர்) உசுஅ.

எயில்— பாண்டிநாட்டுள்ள ஊர்களுள் ஒன்று எக.

எறிச்சிவூர்—இது கோளுட்டிள்ள ஊர் களுளொன்று. ருசு, சுசு, கசுஎ, கஅ0, ககஎ, ருசுசு.

ஐயூர்—உக, ருசு, உஉஅ, ருசுசு, ருசுசு.

ஒக்கூர்—உசுஅ, உஎக.

ஒல்லையூர்—எக, உசஉ.

கரும்பனூர்—ருஅசு, ருஅசு.

கருவூர்—இது சோருடைய இராசநா னி. இதற்கு வஞ்சியென்றும் பெய ருண்டு. கக, கரு, ருஉ, ருசு, எஅ, கசுஅ, உகக, ருஎரு, ருஅ0.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்—ருஎ, ருஅ, எகஎ, ருருக.

காணப்பேர்—இதுசிறந்தபேரான்; பல சிற்றாண்களையுடையது; இதின் தலை வன் வேங்கைமார்பன்; இவனைவெ ன்று இதனைக் கைக்கொண்டான் உக்கிரப்பெருவழுதி; இஃது இக்கா லத்தக் காணயார்கோயிலென்று வழ ங்கப்படுகின்றது; காணப்பெயர் என் றுங் கூறுவர். உக, ருசுஎ.

இந்நூலிற்கண்ட நாடுமுதலியன.

குடவாயில் — ‘குடவாயிற்கோட்டம்’

எசு, உசஉ

குறங்கோழியூர்—கௌ, உ௦, உஉ.

குன்றூர்—கௌஅ.

கூடலூர்—உஉகூ..

கோவலூர்—இஃது அகியமான் நெடுமான் அஞ்சியால் ஒருகாலத்து எறியப்பட்டது; இது கோவல் எனவும் வழங்கும். ககூ.

கோலூர்—கக, சக, சச, சரு, சசு, சௌ, சௌஅ, எடு, கூ௦அ, கூௌ, கூஅஉ, கூஅசு, ச௦௦.

சிற்றையம்—இஃது அரையமென்னும் நகரத்தின் ஒரு கூற்றின் பெயர். உ௦உ.

சிறகுடி—இதுபண்ணுடையலூர். எ௦, கௌ, கூஅஅ.

செந்தில்—திருச்செந்தூர். ருரு.

தகடூர்—ரு௦, உக௦.

தங்கால்—இது பாண்டிநாட்டுள்ள ஊர்களுளொன்றென்று சிலப்பதிகாரத்தால் தெரிகின்றது. கூஉசு.

தலையாலங்கானம்—இது நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தனாயும் ஐம்பெருவேளியாயும் பொருதுவென்றலூர்; இஃது ஆலங்கானம் எனவும் தலையாலங்காடி எனவும் வழங்கும். கௌ, ககூ, உகூ, எஉ, எசு, கூௌ.

தழும்பனூர்—கசஅஅ.

துவராபதி—உ௦க.

துறைபூர்—ககசு.

தொண்டி—இது கட.

கிய ஒருநகரம். கஅ, சஅ.

நெய்தலங்கானல்—இஃது சென்னியின் நகரம்; நெய்தலங்காலை யென்றும் வழங்கப்படும். க௦, உ௦கூ.

பா முனூர் — இது சேரநாட்டுள்ளது. உ௦கூ.

பிளர்—இது பாண்டிநாட்டுள்ளதோலூர்.

சுௌ, ககூ, உகஉ, உகரு, உகசு.

பிடலூர் — இது சோழநாட்டுள்ளது.

ககரு.

புல்லாற்றூர்—உககூ.

பூஞ்சாற்றூர்—இது சோழநாட்டுள்ளது.

கசசு.

பெருங்குன்றூர்—கசௌ, உக௦, உகசு, கூகஅ.

பேரையம்—இஃது அரையநகரத்தின் ஒருபாகமாக உள்ளது. உ௦உ.

பொருந்தில்—ருகூ.

பொறையாறு. கூககூ.

மதுரை—ருசு, ருஅ, கசௌ, கஅ௦,

கஅகூ, ககௌ, உசௌ, உசுஉ, கூ௦ரு,

கூ௦கூ, கூஉகூ, கூக௦, கூகசு, கூசகூ,

கூரு௦, கூருகூ.

மாங்குடி—உச, உசு, எஉ, கூககூ, கூகரு, கூஎஉ.

மாவிலங்கை — இஃது ஒய்மாநல்லியக் கோடனூர். கௌ.

முக்கையலூர்—இது சோழநாட்டுள்ளது.

கஅக, உசுரு.

முரஞ்சியூர்—உ.

முன்றூர்—கசசு.

மையல—இது பாண்டிநாட்டுள்ளதோலூர்; இது மாவனுடையது. எக.

வஞ்சி—ககூ.

வல்லூர்—ஒருர். கஅக.

வாட்டாறு—ககசு.

விரிச்சியூர்—உகஉ.

விரியூர்—ககஉ.

வெண்ணி — கரிகாற் பெருவளத்தான் சேரமான்பெருஞ்சேரலாதனை வென்ற ஊர். சசு.

வேம்பற்றூர்—ககௌ.

(சு.—மலைகள்.)

யம்— கசசு.

குடகமலை—ககசு.

குதிமைமலை—இஃது, எழினி அகியமானமலையென்று கருஅ - ம் பாட்டாலும் பிட்டங்கொற்றனுடையதென்று கசுஅ - ம் பாட்டாலும் தெரிகின்றது. கொண்கானம் — ஒருமலை. (கொண்கணம்) கருசு.

கொல்லி—இது வல்விலோரியின் மலை. உஉ, கருஉ.

கோடை—இது கடியநெடுவேட்டுவென்மலை. உ௦ரு.

தோட்டிமலை — இது கண்டிரக்கோப்பெருகள்ளியுடையது. கரு௦.

தோன்றிமலை—கககூ.

நாஞ்சின்மலை—ககௌ, கூஅ௦.

TIRUVANMIYUR :: MADRAS 4 நெடுநாலிற் கண்ட நாடுமுதலியன.

௩

பறம்பு—இது வேள்பாரியின்மலை. கக௦,
க௭௬.
பூங்குன்றம்—கக௨.
பொதியின்மலை—௨, ௩௩.
முதிரம்—குமணன்மலை. க௩௮, க௬௦,
க௬௧.

முன்னர்மலை—இது மலையமான் திருமு
டிக்காரியுடையது; இதில் ஒருகால
த்துப் பணைவர்க்கஞ்சிச் சோழனொ
ருவன் ஒளித்திருந்தான். க௭௪.
வேங்கடம்—க௮௩, க௮௬.

(௩.—ஆறுகள்.)

ஆன்பொருந்தம்—இது கருவூரைச்சா
ந்த ஓராறு; ஆன்பொருளையென்
றும் பொருளையென்றும் வழங்கப்
படும். க௧, ௩௬, ௩௮௭.
கங்கை—க௬௧.
காரியாறு—௪௭.

காவிரி—க௬௬.
குமரி—௬, க௭.
பஹ்ளரி—இது வடிம்பலம்பநின்ற பா
ண்டியனாலுண்டாக்கப்பட்டது. ௯.
பெண்ணை—க௨௬.
வையை—௭௧.

(௬.—இன்னவென்று விளங்காதவைகள்.)

அரிசில்—க௪௬, ௨௩௦, ௨௮௧, ௨௮௩,
௩௦௪, ௩௪௨.
இலவந்திகைப்பள்ளி—௩௩, ௬௧, க௬௬,
க௬௮.
எருமைவெளி—௩௦௩.
ஏறை—க௩௭.
கண்டரம்—க௪௮.
களளில்—க௭௩.
காரி—௬.
குராப்பள்ளி—௩௮, ௬௦, க௬௭, ௩௭௩,
௨௨௬, ௩௮௬, ௩௯௩, ௩௯௭.
குளமுற்றம்—௩௪, ௪௬, ௬௬, க௭௩.

கூடகாரம்—௩௧.
கோட்டம்பலம்—௨௪௩.
சிக்கற்பள்ளி—௩௮௭.
சித்திரமாடம்—௩௬.
நச்சென்னை—௨௭௮.
நாலை—க௭௬.
நொச்சியமம்—௨௬௩.
மல்லி—க௭௭.
விச்சி—௨௦௦.
வீராவெளி—௩௨௦.
வேண்மாடம்—௧௩.

பாடினோர் வரலாறு.

(எண்கள் பாட்டினேண்கள்.)

அடைநெடுங்கல்லியார் : — இவராற்பாடப்பட்டவர்கள்பெயரும், இவர்காலத்தவர் இன்னாரென்பதும் வினங்கவில்லை. ௩௪௪, ௩௪௫.

அண்டர்மகன் குறுவழுதி : — இவராற்பாடப்பட்டவர் பெயர்முதலியன வினங்க வில்லை; ௩௪௬.

அணநெடுங்க.....யார் : — ௨௮௩.

அரிசில்கிழார் : — இவருடனிருந்தபுலவர் பொன்முடியார்; பேகனென்னும்வள்ள லால் துறக்கப்பட்டகண்ணகியை அவனோடுசேர்த்தல்வேண்டி அவனைப்பாடினார்; அதியமான் தகடோர்பொருதுவீழ்த்த எழினியின் பிரிவாற்றாதுவருந்திப் புலம்பினார்; பதிறுப்பத்தில் எட்டாம்பத்தைப்பாடித் தகடோறிந்தபெருஞ் சேரலிரும்பொறையிடம் ஒன்பதுநூறுயிரன்காணம் பரிசில்பெற்றனர். தகடோர்யாத்தினாயென்னும் நூலில் இவராற்பாடப்பட்ட பாடல்களும் சில உன்னவென்பது, நோல்காப்பியப்புறத்தினையேயலில் ௮-௧௨-ம் சூத்திரமுதலியவற்றிற்கு நச்சினூக்கினியரொழுதிய உரையால்விளங்குகின்றது. இவராற்பாடப்பட்ட மற்றையோர்பெயர் தெரியவில்லை; கிழார் - உரியவர். ௧௪௬, ௨௩௦, ௨௮௧, ௨௮௫, ௩௦௦, ௩௦௪, ௩௪௨.

அள்ளர் நன்முல்லையார் : — ௩௦௬.

ஆடுதறைமாசாத்தனர் : — இவர், சோழன் குளமுற்றத்தத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் இறந்தபொழுது அவன்பிரிவாற்றாது புலம்பிப் பாடினர். ௨௨௭.

ஆலங்குடிவங்கனர் : — ௩௧௩.

ஆலத்தூர்கிழார் : — இவர் மிக்க நன்றியறிவுடையோர்; இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன்குளமுற்றத்தத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன், சோழன் நலன்கிள்ளி. ௩௪, ௩௬, ௬௩, ௨௨௫, ௩௨௪.

ஆலியார் : — இப்பெயர் சிலபிரதிகளில் ஆலையாரென்றும் காணப்படுகின்றது. ௨௬௮.

ஆவூர்கிழார் : — இப்பெயர் ஆவூரமுகியாரெனவும் சில பிரதியிலுள்ளது. ௩௨௨.

ஆவூர்முலங்கிழார் : — இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன்குளமுற்றத்தத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சோனாட்டுப்பூஞ்சாற்றார்ப்பார்ப்பான், கௌணியன்விண்ணந்தாயன், மல்லிகிழான் காரியாதி, பாண்டியன் கிரஞ்சாத்தன், பாண்டியன் இலவத்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன்; மற்றையோர்பெயர்விளங்கவில்லை. ௩௮, ௪௦, ௧௬௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௯௬, ௨௬௧, ௩௦௧.

இடைக்காடனர் : — இவர், இடைக்காடென்னும் ஊரிலுள்ளாராதலின் இப்பெயர் பெற்றார்; இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்குளமுற்றத்தத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன். ௪௨.

இடைக்குன்றுர்கிழார் : — இவர் பாண்டியன் தலையாலங்காணத்துச்செருவென்ற செடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தனாயும் ஐம்பெருவேளினாயும் வென்றபொர்

முது அவன்போர்த்திறத்தை வியந்துபாடினர்; இவராற்பாடப்பட்டவன் அவனே. எசு, எஎ, எஅ, எக.

இரும்பிடர்த்தலையார்:—இவா சோழன்கரிகாலனுடைய அம்மான்; அவனுக்குப் பெருந்துணையாயிருந்தவர்; இதனை, “சுடப்பட்ட பெயருந்த சோழன் மகனும், பிடர்த்தலைப் பேராணப் பெற்றே - கடைக்காற், செயிரறு செங்கோல் செலியினான்” என்னும் பழமொழி ௧௦௫ - ம் வெண்பாவாலும் அதன் பழைய உரையாலு முணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதி. ௩௩.

உலோகச்சுரர்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் இராசசூயம்வேட்டபெருந் தின்னி. ௨௫௮, ௨௭௪, ௩௭௭.

உறையூர் இளம்பொன்வாண்குரர்:—இவர் வணிகரென்றுதெரிகிறது. ௨௬௪.

உறையூர் ஏணிக்சேரி முடமோசியார்:—இவர் அந்தணர்; இதனைத் தோல்காப் பியம் மரபியல், எசு - ம் சூத்திரத்திற்கு நீச்சுரர்க்கினியரெழுதிய விசேட வுரையானுணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெரு ந்த்கின்னி, ஆய்என்னும் வள்ளல். இவர் ஆய் இறத்தபின்பும் இருத்தனர்; இவர்பெயர் மோசியெனவும் வழங்கும்; “மோசியாடிய வாயும்” என இந்நூல் ௧௫௮ - ம்பாட்டிற் கூறியிருத்தல் காண்க. ௧௩, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௫௮, ௨௪௧, ௩௭௪, ௩௭௫.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரரார்:—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் குராப் பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பிட்டங்கொற்றன். ௩௭௦, ௧௭௦, ௩௨௧.

உறையூர் முதுகண்ணல்காத்தனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்நலன் தின்னி. ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௨௫.

உறையூர் முதுகந்தனார்:—இப்பெயர் உறையூர்முதுகற்றனாரெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. ௩௩௧.

ஊர்பொதி பசுங்குடையார்:—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் கெய்தலன் கானல் இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்செ ன்னி. ௧௦, ௨௦௩, ௩௭௦, ௩௭௮.

எருக்காட்டரீத்தாயங்கண்ணார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற் றத்துத்துஞ்சியகின்னிவளவன். ௩௯௭.

எருமை வெளியனார்:—௨௭௩, ௩௦௩.

ஐயாதிச் சிறுவெண்டேளையார்:—இப்பெயர் சிறுவெண்டேளையாரெனவும் வழ ங்கும். ௩௯௩.

ஐயூர் முடவனார்:—இப்பெயர் ஐயூர்கிழாரெனவும் உறையூர்முடவனாரெனவும் சில பிரதியிலுள்ளது. இவராற்பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் கூடகாரத்தத்துஞ் சிய மாறன்வழுதி, சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கின்னிவளவன், தாமான் தோன்றிக்கோன். ௫௧, ௨௨௮, ௩௧௪, ௩௯௯.

ஐயூர் முலங்கியார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்திரப் பெருவழுதி. ௨௧.

ஒக்கூர் மாகாத்தனார்:—இப்பெயர், எக்கூர்மாகாத்தனாரெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. ௨௪௮.

ஒக்கூர் மாகாத்தியார்:—௨௭௩.

பாடினோர் வரலாறு.

ஒன்றாகிய பெருங்குறிஞ்சி யென்றவழங்கும் குறிஞ்சிப்பாட்டும், பதினெண்¹ கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இன்னொர்ப்பதும் இவராளிச்செய்தனவே. இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் (சேரமான்செங்கோவாழியாதன்) சேரமான் செல்வக்கெடுக்கோவாழியாதன், வேள்பாரி, அகுதை, மலையமான் திருமுடிக்காரி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், விச்சிக்கோன், இருங்கோவேன்; இவர் அவ்வச்சமயத்திற் கூறியபாடல்கள் மிகவும் வியக்கத்தக்கவை. (ருக - ம் பாடல்) “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” எனவும், (கஉச - ம் பாடல்) “புலனழக் கற்ற வந்த னான” எனவும் (கஎச - ம் பாடல்) “பொய்யா நாவிற்கபிலன்” எனவும் பொருந்திவிளங்கோராலும், மாறோக்கத்து நப்பசீலையாராலும் இந்நூலில் இவர் புகழப்பட்டிருத்தல்காண்க. அ, கசீ, ருக, க௦ரு, க௦சு, க௦ஈ, க௦அ, க௦க, கச௦, ககக, ககக, ககச, ககரு, ககசு, ககௌ, ககஅ, ககக, கஉ௦, கஉக, கஉஉ, கஉக, கஉச, கஉசு, கசக, கஎச, உ௦௦, உ௦க, உ௦உ, உகசு, ககௌ, கசௌ.

கபமனார் :—உருச.

கருந்தமுலாதனார் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் இவர் அவன் இறந்தபின்பும் இருந்தார். ஏ, உஉச.

கருவூர்க்கதப்பிள்ளை :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் நாஞ்சில்வள்ளுவன். கஅ௦.

சுருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைகாத்தனார் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் பிட்டல்கொற்றன். கசௌ.

கருவூர்ப் பெருந்ததுக்கத்துப் பூதநாதனார் :—இப்பெயர், கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதனாரொனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவர், கோப்பெருஞ்சோழன் வறையுத்தறந்து வடக்கிருந்ததுகண்டு மனமுருகிப் பாடினர். உசக.

கல்லாடனார் :—இவர் செய்தனால் கல்லாடமென்பது; தொல்காப்பியத்திற்கு இவர் ஒருரை செய்தாரென்று கூறுவர்; இதனை, “ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப்பியத்திற், குரையிடை யிட்ட கிரகர்கல் லாடா” என்னும் ஆன்றோர்திருவாக்காண்க. இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், அம்பர்கிழான் அருவந்தை, பொறையாற்றாச் சிழான். உக, உரு, கௌ, கஅரு, ககக.

சழாந்தலையார் :—இவர், சேரமான்குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற்புறடக்கைப்பெருநற்கின்னியும் போர்ப்புறத்துப்பொருதவீழ்ந்து இறந்ததுகண்டு மனங்கொதிப் பாடினர்; இருங்கோவேளின் முன்னோரில் ஒருவன்; இவரை இசுழ்ச்சமையால் அவனதுகரமாகிய அரையமென்பது அழிவுறறது. இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் மேற்கூறிய அரசரும் சேரமான்பெருஞ்சேரலாதனும். சுஉ, சுரு, உ௦உ, உ௦௦, உஅஅ, உஅக, கசௌ.

கழைநீன்யானையார் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் வல்விலோரி. உ௦ச.

கள்ளில்துத்திரையனார் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் சூதனங்கன. கௌ, கஅக.

காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார் :—(இப்பெயர், காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையாரெனவும்வழங்கும்.) இவர், பதிற்றுப்பத்தில் ஆரும்பத்துப்பாடி காடுகோட்பாடி சேரலாதனிடம் ஒன்பதாகப்பொன்னும் தூறுபிரம் காணமும்

பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டனர். இதனைப் பதிற்றுப்பத்தின் உரையானுணர்க. ௨௭௮.

காரிகிழார் :—இப்பெயர் காண்டனாரென்றும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவரார் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலே முதுகுமீப்பெருவழுதி. ௬.

காவட்டினர் :—இப்பெயர் காண்டனாரெனவும் வழங்கும். இவரார்பாடப்பட்டோன் அந்துவக்கோன். ௩௫௬.

காவற்பெண்ணி :—௮௬.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் :—இப்பெயர் காரிக்கண்ணனாரெனவும் வழங்கும். இவர் வணிகர்; இதனைத் தொல்காப்பியமரபியலில் ௭௪-ம் குத்திரத்தின் நச்சினூக்கினியருளையாலுணர்க. இவரார் பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் இலவங்கிகைப்பள்ளித்துஞ்சிய சுன்மரன், சோழன் குரரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவனவன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி, பிட்டக்கொற்றன். ௫௭, ௫௮, ௬௬, ௬௭, ௬௮.

தட்டிவனக்கோனர் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல். ௨௪௦.

தடபுலவியனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன். ௧௮, ௧௯.

தடவாயில்நல்லாதனார் :—இவர் ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன் இறந்த பின்பு பிரிவாற்றாது வருந்திப்பாடினர். ௨௪௨.

தன்னிகட்பாலியாதன் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன். ௩௮௭.

தளம்பாதாயனார் :—இப்பெயர் குளம்பாதயானாரென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. ௨௫௬.

தறமகள் இளவெயினி :—இவரார்பாடப்பட்டோன் ஏறக்கோன். ௧௫௭.

தறுங்கோழியூர்கிழார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் யானைக்கட்சேய் மார்தாஞ்சேரலிரும்பொறை. இவர் பெயர் குறுங்கோளியூர்கிழாரெனவும் வழங்கும். ௧௭, ௨௦, ௨௨.

தன்னூர்கிழார்மகனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் நெடுவேளாதன். ௩௩௮.

கூடைக்கோழியார் :—௩௬௪.

கூடலூர்கிழார் :—எட்டித்தோகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநாறு தொகுத்தோர் இவரே. பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய முதுமொழிக்காஞ்சி இவரால் அருளிச்செய்யப்பட்டதே. 'புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்' எனவும் ஆன்றோரார் சிறப்பித்துக்கூறப்படுவர். இவர், கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மார்தாஞ்சேரலிரும்பொறை இறந்தபொழுது வருந்திப் பாடினர். ௨௨௧.

கோடைபாடியபெரும்பூதனார் :—௨௫௬.

கோதமனார் :—இவர் பெயர் கௌதமனாரெனவும் பாலைக்கௌதமனாரெனவும் வழங்கும்; இவர் அந்தணர். இவர் எட்டித்தோகையினுள் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் மூன்றம்பத்துப்பாடி இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச்செல்கெழு குட்டுவனார் சுவர்க்கம்பெற்றார். இதனை, பதிற்றுப்பத்துளையாலும், தொல்காப்பியப்புறத்தினையியல் ௨௫-ம் குத்திரத்திக்கு நச்சினூக்கினியரொழுதிய

விசேடவுரையாலும், “தொடுத்தபெரும்புலவன்” என்னும் பழமொழி கூகன்ம் செய்யுளின் பழைய உரையாலும் உணர்க. இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் தரும் புத்திரன். கூகன்.

கோப்பெருஞ்சோழன் :—இவன்வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர்வரிசையிற் கண்டுகொள்க; இவன் பாடியபாடல்கள் ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬.

கோவூர்சிழார் :—இவர்பெயர் கோவூரமுகியாரெனவும் வழங்கும்; இவரார்ப்பாடப் பட்டோரும் இவர்காலத்தவரும் : சோழன்நலங்கிள்ளி, சோழன்குளமுற்றத் துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சுறுகுடிசுழான் பண்ணன். இவர் சோழன்நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர்புருத்த இளந்தத்தனைக் காரியாற் றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புகுத்தவிடத்து அவ னைப்பாடி இளந்தத்தனைப் பிழைப்பித்தார். கூக, கூஉ, கூக, சக, சச, சரு, சக, சஎ, சுஅ, எ௦, கூ௦அ, கூ௧௧, கூஅஉ, கூஅக, ச௦௦.

கோனாட்டு எறிச்சிலார் மாலலன்மதுரைக்குமாரன் :— இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் சேரமான் குட்டிவன்கோதை, சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங் கிள்ளிசேட்சென்னி, ஏனாதிருக்கிள்ளி, ஈரந்தூர்கிழான், தேயன்மாறன், சோழன்குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்தருமாவளவன், சோழிய ஏனாதிருக் குட்டிவன். ருச, சக, கச௧, கஅ௦, க௧௧, கூ௧௪.

சங்கவருணரேனும் நாகரியர் :— இவர்பாடல், யாக்கைநிலையாமைமுதலியவற் றை வற்புறுத்தக்கூறும்; இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் தந்துமாறன். கூ௧௦.

சாந்தந்தையார் :— இவர், பதினெண்டீழ்க்கணக்கினுனொன்றாகிய தீணைமொழி யையிப்பதென்னும் ஹலாசிரியரான கண்ணஞ்சேந்தனுருடைய தந்தையார். இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் சோழன்போர்வைக்கோப்பெருந்கிள்ளி. அ௦, அக, அஉ, ௨௮௧.

சிறுவெண்டேரையார் :—கூ௨௨.

சேரமான்கணக்காலநீர்ப்போறை :— இவன் சோழன் செங்கணாநோடுபோர்செ ய்து பிடிக்கப்பட்டேக் குடவாயிற்கோட்டத்துச்சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர்நா வென்றகேட்டு உடனேபெருது பின்புபெற்று அதனை மானத்தால் உண்ணாது கைக்கொண்டிருந்து “குழவியிறப்பினும்” என்னும் பாடலைப்பாடித் தன் கருத்தைப்புலப்படுத்தி அப்பால் தஞ்சினன். ௧௪.

சேரமான்கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை :— இவன், தன்மனைவியிறந்த பொழுது பிரிவாற்றாது “யாங்குப்பெரிதாயினும்” என்னும் பாடலைப்பாடி னன். ௨௪௫.

சோனாட்டுமுகையலார்ச்சிறுகருந்தும்பியார் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் உல்லார் கிழாபண்ணன். கஅக, ௨௬௫.

சோழன் துளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் :— இவன், பாடப்பட்டவர்களி லொருவன்; இவன்வரலாற்றை அவர்வரிசையிற் காண்க. இவனார்ப்பாடப் பட்டோன், சுறுகுடிசுழான்பண்ணன். ௧௧௧.

சோழன் நல்லுருத்திரன் :— இப்பெயர், சோழன் நல்லுத்தானெனவும் பிரதி .களில் உள்ளது. இவன் முயற்சியுடையோரிடத்து மிக்கவிரும்பும் முயற்சி

யில்லாரிடத்து மிக்கவெறுப்புமுடையானென்று இவன் பாடியபாடல் தெரிவிக்கின்றது. ௧௯௦.

சோழன் நலங்கிள்ளி :—இவன், பாடப்பட்டோர்களில் ஒருவன்; இவன்வரலாற்றை அவர் பெயர்வரிசையிற்காண்க. இன்னும், இவன் பகைவரை அஞ்சாது வெல்லும் ஆற்றலுடையவனென்றும் பொதுமகளினாச் சிறிதும் விரும்பாதவனென்றும் இரப்போர்க்கு எவற்றையும் வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலென்றும் செங்கோலை உடையவனென்றும் இவன் பாடியபாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ௭௯, ௭௫.

தங்கநால் பூட்கோவலனார் :—இப்பெயர் தங்கால்தாட்கோவலனாரெனவும் வழங்கும். ௩௨௬.

தாமப்பல் கண்ணனார் :—இவர் அந்தணர்; இவரார்பாடப்பட்டோன் சோழன் லைக்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தான். ௪௩.

நாயங்கண்ணியார் :—௨௫௦.

திருத்தாமனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் சேரமான்வஞ்சன். ௩௯௮.

துப்பிசேர்க்கிறார் :—௨௪௬.

துறையூர் ஓடைசீமார் :—இப்பெயர் துறையூர் அரிசில் கிழாரெனவும் பிரதிகளிலுள்ளது. இவரார்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல். ௧௩௬.

தொடித்தலைவிழ்த்தாடியனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன். ௨௪௩.

தொண்டைமான் இளநீதிநாயகன் :—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரச்சன்; பாடுதலில்வல்லவன்; கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்பாடிய பெரும்பாணாற்றப்படைத்தலைவன் இவனே; இவன்பெயர்க்காரணத்தைப் பத்துப்பாட்டு ௧௧௧-ம் பக்கத்திற்காண்க. இவன்சாலத்துப் புலவர் மேற்கூறிய உருத்திரங்கண்ணனார். ௧௮௫.

நீவேறெத்தலையார் :—இவர், யாதுகாரணத்தாலோ தம்முடம்பு வேறுபட்டிருந்து சேரமான் கருவூரெறிய ஒன்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டாளில் அவ்வேறுபாடு நீக்கித் தம்முடம்புபெற்றனர். இதனை, புறநானூற்றின் ௫ - ம் பாட்டின் பின்புள்ள வாக்கியத்தாலும், தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலில் “புதுமை பெருமை” என்னும் ௭ - ம் குத்திரத்திற்கு நச்சினார்க்கினியரொழுதிய விசேடவுரையானுமுணர்க. இவரார்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய சேரமான்கருவூரெறிய ஒன்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை. ௫, ௧௯௫.

நல்லிறையனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன். ௩௯௩.

நன்னுகனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் கரும்பனூர்கிழான். ௩௮௧.

நெட்டிமையார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசால முதுகுமியிப் பெருவழுதி. ௧, ௧௨, ௧௫.

நெடுங்கழத்துப்பரணர் :—௨௯௧.

நெடும்பல்லியத்தனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசால முதுகுமியிப்பெருவழுதி. ௭௪.

நொச்சி நியமங்கிழார் :—௨௯௩.

பரணர் :—இவர் எட்டுத் தோகையினுள் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம் பத்துப் பாடிக் கோச்செங்குட்டுவனிடம் உம்பற்காட்டுவாரியையும் அவன்மகன் குட்டுவன் சோலையும் பரிசிலாகப்பெற்றனர்; இதுனை மேற்கூறிய பதிற்றுப்பத்துவரையாலுணர்க. இவ்வாற்பாடப்பட்டோர் சோழன் உருவப்பட்டுமேறினஞ் சேட்சென்னி, சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன், சோழன் வேற்பட்டோர்க்கைப் பெருநற்கள்ளி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், சேரமான் கடலோட்டிய வேல்வெழுத்துவன். “அமரர்ப்பேணியும்” என்னும் ஒளவையாருடைய பாட்டினால் அதியமான் நெடுமான் ஞ்செயை இவர் புழங்குத்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. ச, சுரு, கூரு, கசக, கசு-உ, கசசு, கசுரு, கூரு, கூசக, கூசுரு, கூசுசு, கூரு, கூருசு, கூசு.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி:—இவன் அரசன் ; புதல்வர்களாளுண்டாகு மீன்பம் இம்மையின்பம் எல்லாவற்றிலும் நெக்ததென்பதை, “படைப்புப் பலபடைத்தி” என்னும் பாடலால் நன்குவிளக்கியிருக்கின்றன் ; இவன் காலத்தப் புலவர் பிசிராந்தையார், கஅஅ.

பாண்டியன் தலையாலிப் பானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்:—இவன் பாடப் பட்டவருளொருவன்; இவன்வாலாற்றை ஆவரவரிசையிற்காணக. இவன் பகைவனாவெல்லுதலிற் சிறந்தவனென்பதும் குடகளைப்பாதுகாத்தலில் வன்மையுடையோனென்பதும் புலவர்களால் மதிக்கப்படுதலில் மிகக் காட்டமுடையோனென்பதும் இரப்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலையுடையோனென்பதும் இவன்பாடியபாட்டால் விளங்குகின்றன. ௭௨.

பாரிமகளிர் :—இவர, பாரியென்னும்வள்ளுடைய மகளிர்; இவர்களுள் ஒருத்தி, மழையில்லாத வறட்காலத்தில் இரத்தவந்த ஒருபாணனுக்குச் சோறுபெருமையால் பொண்ணை உலையில்பெய்து சோறுக்கிக்கொடுத்தாளென்று (பழமொழி, ககக) “மாரியொன்றிற்றி வறத்திருந்த காலத்துப், பாரி மடமகள் பாண்மகற்கு - நீருலையுட், பொன்றத்து கொண்டு புகர்வாக நல்கினா, னொன்றா முன்றிலோ வில்” என்னும் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது. இவர், கமதுதந்தையிற்றத்பின்பு அவன்பிரிவாற்றாது வறத்திப் புலம்பியிப்பாடினர்;

பின்பு, தமது தந்தையின்தோழராகிய கபிலரால் பார்ப்பார்க்கு மணஞ்செய்து கொடுக்கப்பட்டார். ௧௧௨, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ :—இவன் சேரான் ஒருவன் ; பாடப்பட்டாரான் ஒருவன் ; இப்பெயர் சேரமான் பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவெனவும் வழங்கும். ௨௮௨.

பீதிராந்தையார் :—இவர் பாண்டிநாட்டுள்ள பிசிரென்னுமூரிலுள்ளார் ; கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர் ; அவன்துறந்து உயிர்த்தேவர்கேட்டுத் தாமும் உடன் உயிர்த்தோழர் ; இவர்பெயர் இரும்பிசிராந்தையாரெனவும் வழங்கும் ; இவரார்பாடப்பட்டோர் கோப்பெருஞ்சோழன், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி. ௬௭, ௧௮௪, ௧௯௧, ௨௧௨.

பிரமனார் :—௬௫௭.

புல்லாற்றார் எயிற்றியனார் :—இவர், கோப்பெருஞ்சோழன் தன்மக்களோடு போர் செய்தற்கு எழுந்தபொழுது பாடித் தடுத்தனர் ; புல்லாற்றார் எயிற்றியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு ; இவரார்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய கோப்பெருஞ்சோழன். ௨௧௬.

புறத்திணைநன்னகரார் :—இவர்பெயர் நன்னகராரெனவும் வழங்கும். இவரார்பாடப்பட்டோர் ஓய்மானநல்லியக்கோடன், ஓய்மானநல்லியாதன், ஓய்மானவில்லியாதன், கரும்புனார்கிழான். ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௮௧, ௧௮௪.

பூங்கணுத்தியையார் :—௨௭௭.

பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு :—இவன் தன்கணவனாகிய பூதப்பாண்டியன் இறந்தபொழுது அவன் பிரிவாற்றாது வருங்கி, மற்றைமகளிர் போல் யான் இனி உயிரோடி ரேனென்று, “பல்சான் நீரே” என்னும் பாடலைப் பாடித் தீயிற்பாய்ந்தான். இவன்காலத்துப்புலவர் மதுரைப் பேராலவாயார். ௨௪௬, ௨௪௭.

பெருங்குன்றுர்கிழார் :—இவர், எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் ஒன்பதாம் பத்துப்பாடிச் சேரமான்குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் முப்பத்திராயிரம் காணமுதலியனபெற்றனர். இதனை, பதிற்றுப்பத்துடையா லுணர்க. வையாவிற்கோப் பெரும்பேகனாற்றறக்கப்பட்ட கண்ணகியென் பவனை அவனுடன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடினர். இவரார்பாடப்பட்டோர் வையாவிற்கோப் பெரும்பேகன், சேரமான் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை, சோழன் உருவப்பட்டுறேரிளஞ்சேட்சென்னி. ௧௪௭, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௬௬, ௧௧௮.

பெருங்கோழிநாய்கன்மகன் கண்ணனார் :—இப்பெயர், பெருங்கோழிநாய்கன்மகன் நக்கண்ணையாரெனவும் பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது. இவரார்பாடப்பட்டோன் சோழன்போர்வைக்கோப்பெருநகர். [‘பெருங்கோழிநாய்க னொருவன் ஒத்த அன்பினார்காமமுராதவழியும் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காழற்றக்கூறியது’ என்பது, நோல்காப்பியம் புறத்திணையியல் ௨௮ - ம் சூத்திரம் நச்சினர்க்கினியருளா.] ௮௬, ௮௪, ௮௫.

பெருஞ்சித்திரார் :—இவர்பாடல்களில் வறுமைத்துன்பம் நன்குபுலப்படும் ; இவர் பாடிய “முரகுகடிப் பிசுப்பவும்” என்னும் ௧௫௮ - ம் பாட்டில் கடையெழு வள்ளல்களின் புகழ்கன்மிகவும் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவரார்

பாடப்பட்டோர் குமணன், இளவெளிமான், அதியமான்செடுமணஞ்சி, வெளிமான். ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௨௦௪, ௨௦௮, ௨௧௪, ௨௧௮.

பெருந்தலைச்சாத்தனார் :—இவர், இளங்கண்டரக்கோவும் இளவிச்சிக்கோவும் சேர்ந்திருந்தபொழுதுதென்று இளவிச்சிக்கோவை மகியாது இளங்கண்டரக்கோவைத்தழுவி அதற்குக்காரணமும் கூறினர்; தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டும் காடுபற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு அவன் தன் தலைதுணித்தற்கு வான்கொடுப்ப அதனைக்கொணர்ந்து இளங்குமணற்குக்காட்டி அவன்மனத்திலிருந்த மாறுபாட்டைப் போக்கினர்; இவரார்பாடப்பட்டோரும் இவர்காலத்தோரும் : இளங்கண்டரக்கோ, இளவிச்சிக்கோ, குமணன், இளங்குமணன், கடியமெடுவேட்டுவன், மூவன். ௧௫௧, ௧௬௪, ௧௬௫, ௨௦௫, ௨௦௬, ௨௧௪.

பெரும்பதுமனார் :—௧௬௧.

பேய்மகள் இளவேயினி :—இப்பெயர் பேய்மகளின்வினியென்றும் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது. இவளார்பாடப்பட்டோன் சேரமான்பாலையாடிய பெருங்கடுங்கோ. ௧௧.

பேரேயின்றுவலார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் நம்பிகெடுஞ்செழியன். ௨௧௧.

பொத்தியார் :—இவர் கோப்பெருஞ்சோழன் உயிர்த்தோழர்; இவருடைய ஊர் உறையூர்; அவன் வடக்கிருத்தற்குச்செல்லும்பொழுது உடன்சென்று, “நீர் பிள்ளையைப்பெற்றபின்பு ஈங்குவாரும்” என்று அவன்சொல்லக்கேட்டு மீண்டு வந்து உறையூர்புகுந்து அவன்பிரிவாற்றாதுவருந்திச் சிலநாளிருந்து புதல்வன் பிறந்தபின்பு சென்று அவன்நடுகற்கண்டெருங்கி ‘எனக்கு இடந்தா’ என்று கேட்டு அவன் இடங்கொடுக்கப்பெற்று வியப்புற்று அவனைப்பாடித் தாரும் வடக்கிருந்து உயிர்த்தனர். இவரார்பாடப்பட்டோர் கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார். ௨௧௪, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௬.

பேய்கையார் :—சோழன்செங்கணனும் சேரமான்கணக்காலிரும்பொறையும் போர்ப்புறத்துப்பொருதுழிச் சேரமான்கணக்காலிரும்பொறையைப்பற்றிக் கொண்டு சோழன்செங்கணன் சிறைவைத்துழி இவா களவழிநாற்பது பாடி அவனை வீடுகொண்டார். இவரார்பாடப்பட்டோன் சேரமான்கோக்கோதை மார்பன். ௪௮, ௪௯.

பெருந்தலிளங்கிரனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் சேரன்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை. ௫௬.

பொன்முடியார் :—இவர், சேரமான் தகரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையின் நண்பர்; தகரேயாத்தினாயென்னும் நூலில் இவரார்பெய்யப்பட்ட பாடல் களுமுன்னவென்பது தோல்காப்பியப்பொருளதிகாரநச்சினுக்கீளியருரையால் விளங்குகின்றது; இவருடனிருந்தோர் அரிசில்கிழார். இவரார்பாடப்பட்டோன் அதியமான்செடுமணஞ்சி. ௨௧௬, ௧௬௦, ௧௬௨.

மதுரை அனக்கிஞாழார்மகனார் மள்ளனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் சிறுகுடி கிழான் பண்ணன். ௧௮௮.

மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார் :—இவர் வணிகர்; இதனை, தோல்காப்பியம் மூர்பியல் ௪௪ - ம் குத்திரத்திற்கு நச்சினுக்கீளியரெழுதியவனாயானுணர்க. ௧௨௬.

மதுரை இசுங்கண்ணிக்கேளதிகள் :—௩௦௯.

மதுரை ஒலையக்கடைக் கண்ணப்புத்தாராயத்தனர் :—௩௧௦.

மதுரைக்கணக்காயனர் :—௩௧௦.

மதுரைக்கணக்காயனரீமகனர் நக்கீரனர் :— இவர், கிரவினோற்றனர் தந்தை; ஆலவாயம்பெருமானடிகளருளிச்செய்த களவியலுக்கு உரைகண்டோர்; இதனை, இறையனாரகப்பொருளுரையாலுணர்க. பத்துப்பாட்டுள் திருமுருகாரீறுப்படையும் நேடுநல்லாடையும் இயற்றியவர் இவரே; இவராற்பாடப்பட்ட டோன் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன். ௩௩, ௧௮௯.

மதுரைக் கள்ளிகடையத்தன் வெண்ணுதனர் :—௩௧௧.

மதுரைக்கூலவானிகர் சீத்தலைச்சாத்தனர் :— இவர் வணிகர்; இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன். ஐந்துகாப்பியத்தன் ஒன்றாகிய மணிமேகலை நூலாசிரியர் இவரே. ௩௧.

மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனர் :—௩௧௨.

மதுரை நக்கீரர் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன். ௩௧௩.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார் :—௩௧௪.

மதுரைப்பூதனிளநாகனர் :—௨௭௬.

மதுரைப் பேராலவாயார் :—இவர் பூதப்பாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தன் கணவனிறந்தவுடன் தானும் இறத்தற்குத் தீப்பாய்தல்கண்டு வியந்துபாடினர். ௨௪௭, ௨௬௨.

மதுரை மருதனிளநாகனர் :—இவர்பெயர் மருதனிளநாகனாரெனவும் வழங்கும்; இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்; இவருடையபாடலில் முருக்கடவுளெழுந்தருளிய திருச்செந்தூர் புகழ்த்து கூறப்பட்டுள்ளது. ௩௩, ௩௪௬.

மதுவோளாசான் :—௩௦௩.

மருதனிளநாகனர் :—மதுரை மருதனிள நாகனாரென்பவர் இவரே. இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சியமாறன்வழுது, நாஞ்சில்வள்ளுவன். இவர்பெயர், மருதனிள நாகனாரென்றும் சில பிரதிகளிலுள்ளது. ௩௨, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦.

மாங்குழிகிழார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், வாட்டாற்று எழினியாதன். ௨௪, ௨௬, ௩௧௬, ௩௩௩, ௩௪௨, ௩௬௬.

மார்க்கண்டேயனர் :—இவர் செய்ததலைத் தலையாய ஒத்தென்பர் நச்சினுக்கியர்; மார்க்கண்டேயனரீகாஞ்சியென்று இவர்பெயரால் ஒருநூல் வழங்குகின்றது. ௩௬௩.

மாதிமாதிரத்தனர் :—௧௮௬.

மாற்பித்தியார் :—௨௩௧, ௨௩௨.

மாறேக்கத்து நப்பாலையார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன்ருளமுற்றத்தத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன், மலையமான் திருமுடிக்காரி, மலையமான் சோழியவேணுதி திருக்கண்ணன்; இவர்பெயர் மாறேக்கத்து நப்பாலையாரெனவும் மாறேக்கத்து நப்பாலையார் எனவும் வழங்கும். [மாறேக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்ததோர்நாடு.] ௩௩, ௩௬, ௧௨௬, ௧௪௨, ௨௨௬, ௨௮௦, ௩௮௬.

முதையலூர்ச்சிறுநூத்தும்பியார் :—உசுடு.

முாட்சியூர்முடிநாகராயர் :— இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன்சேரலாதன். உ.

மோசிகீரனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர் சேரமான் தகரேறித்த பெருஞ்சேரலும்பொறை, கொண்கானங்கிழான். இவர்பெயர் மோசுகிரனாரெனவும் வழங்கும். ௫௦, ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬, ௧௫௭.

யோசிராத்தனார் :—உஎஉ.

வடநெடுத்தனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் நாலெழுவன்நாகன். இவர்பெயர் வடமநெடுத்தனாரெனவும் வடமநெடுந் தஞ்சனாரெனவும் சிலப்பரதிகயிற் காணப்படுகின்றது. ௧௭௧.

வடமவண்ணக்கன்தாமோதரனார் :—இவர்பாடப்பெற்றோன் பிட்டக்கொற்றன். ௧௭௨.

வடமவண்ணக்கன்தாமோதரனார் :—இவர்பெயர், வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனாரெனவும், வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனானவும் சில பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது; இவர் பாடப்பெற்றோர் தேர்வண்மலையன், பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன். ௧௨௫, ௧௭௫.

வடமோதங்கியார் :—உசு௦.

வடவண்ணக்கன்தாமோதரனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் தேர்வண்மலையன். ௧௨௫.

வடபரணர் :— இவராற்பாடப்பட்டோர் வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், கண்மரக்கோப்பெருநள்ளி, வல்லலோரி. ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௫௦, ௧௫௨, ௧௫௩, ௨௫௫.

வடமீகியார் :—முதற்சங்கத்து வான்மீகனாரென்று ஒருவருளர். அவர் செய்துலைத் தலையாய ஒத்தென்பர் நச்சினார்; இவர் அவரல்லர். ௩௫௫.

விச்சியூர் நன்னகனார் :—உ௧௨.

விச்சியூர் நக்கனார் :—விச்சியூர் அங்கனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. ௩௩௨.

வீணாவேளியனார் :—௩௨௦.

வெண்ணிக்குயந்தியார் :— இவர்பாடப்பெற்றோன் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான்; வெண்ணிற்குயத்தியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு. வெண்ணியென்பது ஒருர். ௭௬.

வெள்ளோருங்கிலையார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் வேள் எவ்வி; இவர் அவன் இறந்தபின்பும் இருந்தனர். ௨௩௩, ௨௩௪.

வெள்ளைக்குடி நாகனார் :—இவர் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பாடிப் பழஞ்செய்க் கடன்வீடு கொண்டார்.

வெள்ளைமாளர் :—௨௭௬.

வெற்பாடிய காமக்கண்ணியார் :—இவர்பெயர், வெற்பாடிய காமக்கண்ணியாரெனவும் சிலப்பரதிகளிலுள்ளது. ௨௭௧, ௩௦௨.

வேட்புறங்குமரனார் :—௩௧௭.

ஆசிரியர்பெயர் இல்லாத பாட்டுக்கள் :—௨௪௪, ௨௫௪, ௨௫௭, ௨௬௩, ௨௬௭, ௨௬௮, ௨௬௯, ௩௦௭, ௩௨௩, ௩௨௭, ௩௨௮, ௩௩௩, ௩௩௬, ௩௪௦, ௩௬௧.

பாடினோருடைய நாமபேதங்கள்.

ஆவியார்.
ஈயார்.

ஆவூர்கிழார்.
ஈயார்.

உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார்.
.....ன்சாத்தங்கொற்றனார்.

உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.
ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.
மோசி.....

உறையூர் முதுகூத்தனார்.
உறையூர் முதுகூற்றனார்.

ஐயாதிச்சிறுவெண்டேனாயார்.
சிறுவெண்டேனாயார்.

தூர்முடவனார்.
ஐயூர்கிழார்.
உறையூர்முடவனார்.

ஒக்கூர்மாசாத்தனார்.
எக்கூர்மாசாத்தனார்.

ஒரேருழவர்.
ஒன்னாருழவர்.

கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார்
கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதனாதனார்

காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்.
காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்.

காவட்டனார்.
கானட்டனார்.

[னார்.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.
காரிக்கண்ணனார்.

குளம்பாதையனார்.
குளம்பாதையனார்.

குறங்கோழியூர்கிழார்.
குறங்கோளியூர்கிழார்.

கோதமனார்.
கௌதமனார்.

கோவூர்கிழார்.
கோவூரமுதியார்.

[யார்.
சோண்டமுருகையனார்ச் சிறுகருந்தம்பி
முருகையனார்ச்சிறுகருந்தம்பியார்.

சோழன்நல்லுருத்திரன்.
சோழன்நல்லுத்தரன்.

தங்கால் பூட்கோவலனார்.
தங்கால் தாட்கோவலனார்.

துறையூர் ஓடைகிழார்.
துறையூர் அரிசில்கிழார்.

பாலையாடியபெருங்கடுங்கோ.
சேரமான்பாலையாடியபெருங்கடுங்கோ.
[யார்.

புல்லாற்றூர் எயற்றியனார்.
புல்லாற்றூர் எயற்றியார்.

புறத்திணைநன்னகனார்.
நன்னகனார்.

பெருங்கோழிநாய்கன்மகன் கண்ணனார்
பெருங்கோழிநாய்கன்மகன் நக்கண்ணை
[யார்.

பேய்மகள் இளவெயினி.
பேய்மகள் இளவினி.

மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர்.
மதுரைக்கீரர்.

மதுரைமருதனிளநாகனார்.
மருதனிளநாகனார்.
மருதனிளநாகனார்.

மாரோக்கத்துநப்பசலையார்.
மாரோக்கத்துநப்பாலையார்.
மாரோக்கத்துநப்பசலையார்.

மோசிகீரனார்.
மோசகீரனார்.

வடநெடுந்தீர்த்தனார்.
வடமநெடுந்தீர்த்தனார்.
வடமநெடுந்தீர்த்தனார்.

வடமவண்ணக்கன்பெரியசாத்தனார்.
வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார்.
வடமவவ

விரியூர்நக்கனார்.
விரியூர் அங்கன.

[யார்.
வெண்ணிற்குயத்தியார்.

வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார்.
வெறியாடியகாமக்கண்ணியார்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

அருதை :—இவன் பரிசிலர்க்கு யானைகொடுக்கும் கொடையாளிகளுள் ஒருவன் ; போர்செய்தலில் வல்லவன் ; இவன்ஊர் மதுரை ; இவற்றை “பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச், சீர்கெழு கோன்றா ளருதை”, “மணநாறு மாப்பின் மறப் போ ரருதை, குண்டுநீர் வளைப்பிற் கூடல்” என்பவற்றாலுணர்க. இவனைப் புகழ்ந்தபுலவர் கபிலர். ௨௬௩, ௩௪௭.

அதியமான் தகடுரீபொருதுவிழ்ந்த எழினி :—இவன் ஓரசரசன் ; போரில் வல்லவன் ; சிறந்த கொடையாளிகளுள் ஒருவன் ; செங்கோலையுடையவன் ; இவன் யுத் தத்தில் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாதுவருந்தி யமனைநோக்கி, “கோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி, நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம், வாழ்தலின் வருஉம் வயல்வள னறியான், வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங், கொருவ னுறையி ருன்னு யாயி, நேரார் பல்லயிர் பருகி, யார்குவை மன்னேவவ னை ரடு களத்தே” என்று அரிசில்கிழார் கூறியபாட்டே இவன் இத்தன்மைய னாதலை நன்குபுலப்படுத்தும் : அதியமான் தகடுரேறித்துவிழ்ந்த எழினியென் றும் பிரதிபேதமுண்டு. ௨௬௦.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி :—இவன் கடையெழுவன்னலிலொருவன் ; யுத்தத்தில் போர்பெற்றவீரன் ; ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவர்களுக்குத் தலைவன் ; ஒரு காலத்தில், உண்டோக்கு நெடுங்காலம்சீவித்திருத்தலைச்செய்யும் கருநெல் லிப்பழத்தைப்பெற்று அதனை ஓளவைக்குக்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவன் ; காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஓளவையைத் தூது விடுத்தோன் ; சேரமான்னுடைய உறவினன் ; பனைமாலையையுடையவன் ; வெட் சிப்பூவையும் வேங்கைப்பூவையுமணிவோன் ; சேரன், சோழன், திதியன், எருமையூர், இருங்கோவேணமான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரச ரெழுவர்க்குரிய ஏழிலாஞ்சுனையுநாடும் அரசவரிமையையுடையோன் ; மேற் கூறிய அரசர் எழுவரோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென் றோன் ; பரணர்புகழ்ந்தபாடும்படி கோவலுனாயும்வென்றான். இவனுடைய ஓர் தகடுர் ; இவன்மலை குதிராமலை ; இவன்மகன் பொருட்டெழினி ; இவன் முன்னோர், தேவர்களைப்போற்றி வழிபட்டு வீண்ணுலகிலிருந்து கரும்பை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தனர். இவன்பெயர் அதிகமான் நெடுமானஞ்சியெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும் வழங்கும். இவன் சேரமான் பெருஞ் சேரவிரும்பொறையால் வெல்லப்பட்டானென்று பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம் பத்தினால் விளங்குகின்றது. ‘ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல் லாது தன்மதிற்புறத்துவருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிஞையுடையதும் ; அது சேரமான்செல்வழித் தகடுரிடை அதிகமானிருந்ததாம்’ என்பது நொல் காப்பியம், புறத்தினையியல், ௭-ம் குத்திரம் நீச்சினுர்க்கினியருகா. இவனைப் பாடியவர்கள் : ஓளவையார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார் அ௭, அ௮, அ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪௦, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦, ௧௦௧, ௧௦௨, ௧௦௩, ௧௦௪, ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦, ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௨௬, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦, ௧௫௧, ௧௫௨, ௧௫௩, ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬, ௧௫௭, ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௫, ௧௬௬, ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௧௭௦, ௧௭௧, ௧௭௨, ௧௭௩, ௧௭௪, ௧௭௫, ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௦, ௧௮௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫, ௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦, ௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௪, ௧௯௫, ௧௯௬, ௧௯௭, ௧௯௮, ௧௯௯, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௦௪, ௨௦௫, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௨௦௯, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௧௨, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௧௯, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩, ௨௨௪, ௨௨௫, ௨௨௬, ௨௨௭, ௨௨௮, ௨௨௯, ௨௩௦, ௨௩௧, ௨௩௨, ௨௩௩, ௨௩௪, ௨௩௫, ௨௩௬, ௨௩௭, ௨௩௮, ௨௩௯, ௨௪௦, ௨௪௧, ௨௪௨, ௨௪௩, ௨௪௪, ௨௪௫, ௨௪௬, ௨௪௭, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௫௦, ௨௫௧, ௨௫௨, ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௫௫, ௨௫௬, ௨௫௭, ௨௫௮, ௨௫௯, ௨௬௦, ௨௬௧, ௨௬௨, ௨௬௩, ௨௬௪, ௨௬௫, ௨௬௬, ௨௬௭, ௨௬௮, ௨௬௯, ௨௭௦, ௨௭௧, ௨௭௨, ௨௭௩, ௨௭௪, ௨௭௫, ௨௭௬, ௨௭௭, ௨௭௮, ௨௭௯, ௨௮௦, ௨௮௧, ௨௮௨, ௨௮௩, ௨௮௪, ௨௮௫, ௨௮௬, ௨௮௭, ௨௮௮, ௨௮௯, ௨௯௦, ௨௯௧, ௨௯௨, ௨௯௩, ௨௯௪, ௨௯௫, ௨௯௬, ௨௯௭, ௨௯௮, ௨௯௯, ௩௦௦, ௩௦௧, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௪, ௩௦௫, ௩௦௬, ௩௦௭, ௩௦௮, ௩௦௯, ௩௧௦, ௩௧௧, ௩௧௨, ௩௧௩, ௩௧௪, ௩௧௫, ௩௧௬, ௩௧௭, ௩௧௮, ௩௧௯, ௩௨௦, ௩௨௧, ௩௨௨, ௩௨௩, ௩௨௪, ௩௨௫, ௩௨௬, ௩௨௭, ௩௨௮, ௩௨௯, ௩௩௦, ௩௩௧, ௩௩௨, ௩௩௩, ௩௩௪, ௩௩௫, ௩௩௬, ௩௩௭, ௩௩௮, ௩௩௯, ௩௪௦, ௩௪௧, ௩௪௨, ௩௪௩, ௩௪௪, ௩௪௫, ௩௪௬, ௩௪௭, ௩௪௮, ௩௪௯, ௩௫௦, ௩௫௧, ௩௫௨, ௩௫௩, ௩௫௪, ௩௫௫, ௩௫௬, ௩௫௭, ௩௫௮, ௩௫௯, ௩௬௦, ௩௬௧, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௫, ௩௬௬, ௩௬௭, ௩௬௮, ௩௬௯, ௩௭௦, ௩௭௧, ௩௭௨, ௩௭௩, ௩௭௪, ௩௭௫, ௩௭௬, ௩௭௭, ௩௭௮, ௩௭௯, ௩௮௦, ௩௮௧, ௩௮௨, ௩௮௩, ௩௮௪, ௩௮௫, ௩௮௬, ௩௮௭, ௩௮௮, ௩௮௯, ௩௯௦, ௩௯௧, ௩௯௨, ௩௯௩, ௩௯௪, ௩௯௫, ௩௯௬, ௩௯௭, ௩௯௮, ௩௯௯, ௪௦௦, ௪௦௧, ௪௦௨, ௪௦௩, ௪௦௪, ௪௦௫, ௪௦௬, ௪௦௭, ௪௦௮, ௪௦௯, ௪௧௦, ௪௧௧, ௪௧௨, ௪௧௩, ௪௧௪, ௪௧௫, ௪௧௬, ௪௧௭, ௪௧௮, ௪௧௯, ௪௨௦, ௪௨௧, ௪௨௨, ௪௨௩, ௪௨௪, ௪௨௫, ௪௨௬, ௪௨௭, ௪௨௮, ௪௨௯, ௪௩௦, ௪௩௧, ௪௩௨, ௪௩௩, ௪௩௪, ௪௩௫, ௪௩௬, ௪௩௭, ௪௩௮, ௪௩௯, ௪௪௦, ௪௪௧, ௪௪௨, ௪௪௩, ௪௪௪, ௪௪௫, ௪௪௬, ௪௪௭, ௪௪௮, ௪௪௯, ௪௫௦, ௪௫௧, ௪௫௨, ௪௫௩, ௪௫௪, ௪௫௫, ௪௫௬, ௪௫௭, ௪௫௮, ௪௫௯, ௪௬௦, ௪௬௧, ௪௬௨, ௪௬௩, ௪௬௪, ௪௬௫, ௪௬௬, ௪௬௭, ௪௬௮, ௪௬௯, ௪௭௦, ௪௭௧, ௪௭௨, ௪௭௩, ௪௭௪, ௪௭௫, ௪௭௬, ௪௭௭, ௪௭௮, ௪௭௯, ௪௮௦, ௪௮௧, ௪௮௨, ௪௮௩, ௪௮௪, ௪௮௫, ௪௮௬, ௪௮௭, ௪௮௮, ௪௮௯, ௪௯௦, ௪௯௧, ௪௯௨, ௪௯௩, ௪௯௪, ௪௯௫, ௪௯௬, ௪௯௭, ௪௯௮, ௪௯௯, ௫௦௦, ௫௦௧, ௫௦௨, ௫௦௩, ௫௦௪, ௫௦௫, ௫௦௬, ௫௦௭, ௫௦௮, ௫௦௯, ௫௧௦, ௫௧௧, ௫௧௨, ௫௧௩, ௫௧௪, ௫௧௫, ௫௧௬, ௫௧௭, ௫௧௮, ௫௧௯, ௫௨௦, ௫௨௧, ௫௨௨, ௫௨௩, ௫௨௪, ௫௨௫, ௫௨௬, ௫௨௭, ௫௨௮, ௫௨௯, ௫௩௦, ௫௩௧, ௫௩௨, ௫௩௩, ௫௩௪, ௫௩௫, ௫௩௬, ௫௩௭, ௫௩௮, ௫௩௯, ௫௪௦, ௫௪௧, ௫௪௨, ௫௪௩, ௫௪௪, ௫௪௫, ௫௪௬, ௫௪௭, ௫௪௮, ௫௪௯, ௫௫௦, ௫௫௧, ௫௫௨, ௫௫௩, ௫௫௪, ௫௫௫, ௫௫௬, ௫௫௭, ௫௫௮, ௫௫௯, ௫௬௦, ௫௬௧, ௫௬௨, ௫௬௩, ௫௬௪, ௫௬௫, ௫௬௬, ௫௬௭, ௫௬௮, ௫௬௯, ௫௭௦, ௫௭௧, ௫௭௨, ௫௭௩, ௫௭௪, ௫௭௫, ௫௭௬, ௫௭௭, ௫௭௮, ௫௭௯, ௫௮௦, ௫௮௧, ௫௮௨, ௫௮௩, ௫௮௪, ௫௮௫, ௫௮௬, ௫௮௭, ௫௮௮, ௫௮௯, ௫௯௦, ௫௯௧, ௫௯௨, ௫௯௩, ௫௯௪, ௫௯௫, ௫௯௬, ௫௯௭, ௫௯௮, ௫௯௯, ௬௦௦, ௬௦௧, ௬௦௨, ௬௦௩, ௬௦௪, ௬௦௫, ௬௦௬, ௬௦௭, ௬௦௮, ௬௦௯, ௬௧௦, ௬௧௧, ௬௧௨, ௬௧௩, ௬௧௪, ௬௧௫, ௬௧௬, ௬௧௭, ௬௧௮, ௬௧௯, ௬௨௦, ௬௨௧, ௬௨௨, ௬௨௩, ௬௨௪, ௬௨௫, ௬௨௬, ௬௨௭, ௬௨௮, ௬௨௯, ௬௩௦, ௬௩௧, ௬௩௨, ௬௩௩, ௬௩௪, ௬௩௫, ௬௩௬, ௬௩௭, ௬௩௮, ௬௩௯, ௬௪௦, ௬௪௧, ௬௪௨, ௬௪௩, ௬௪௪, ௬௪௫, ௬௪௬, ௬௪௭, ௬௪௮, ௬௪௯, ௬௫௦, ௬௫௧, ௬௫௨, ௬௫௩, ௬௫௪, ௬௫௫, ௬௫௬, ௬௫௭, ௬௫௮, ௬௫௯, ௬௬௦, ௬௬௧, ௬௬௨, ௬௬௩, ௬௬௪, ௬௬௫, ௬௬௬, ௬௬௭, ௬௬௮, ௬௬௯, ௬௭௦, ௬௭௧, ௬௭௨, ௬௭௩, ௬௭௪, ௬௭௫, ௬௭௬, ௬௭௭, ௬௭௮, ௬௭௯, ௬௮௦, ௬௮௧, ௬௮௨, ௬௮௩, ௬௮௪, ௬௮௫, ௬௮௬, ௬௮௭, ௬௮௮, ௬௮௯, ௬௯௦, ௬௯௧, ௬௯௨, ௬௯௩, ௬௯௪, ௬௯௫, ௬௯௬, ௬௯௭, ௬௯௮, ௬௯௯, ௭௦௦, ௭௦௧, ௭௦௨, ௭௦௩, ௭௦௪, ௭௦௫, ௭௦௬, ௭௦௭, ௭௦௮, ௭௦௯, ௭௧௦, ௭௧௧, ௭௧௨, ௭௧௩, ௭௧௪, ௭௧௫, ௭௧௬, ௭௧௭, ௭௧௮, ௭௧௯, ௭௨௦, ௭௨௧, ௭௨௨, ௭௨௩, ௭௨௪, ௭௨௫, ௭௨௬, ௭௨௭, ௭௨௮, ௭௨௯, ௭௩௦, ௭௩௧, ௭௩௨, ௭௩௩, ௭௩௪, ௭௩௫, ௭௩௬, ௭௩௭, ௭௩௮, ௭௩௯, ௭௪௦, ௭௪௧, ௭௪௨, ௭௪௩, ௭௪௪, ௭௪௫, ௭௪௬, ௭௪௭, ௭௪௮, ௭௪௯, ௭௫௦, ௭௫௧, ௭௫௨, ௭௫௩, ௭௫௪, ௭௫௫, ௭௫௬, ௭௫௭, ௭௫௮, ௭௫௯, ௭௬௦, ௭௬௧, ௭௬௨, ௭௬௩, ௭௬௪, ௭௬௫, ௭௬௬, ௭௬௭, ௭௬௮, ௭௬௯, ௭௭௦, ௭௭௧, ௭௭௨, ௭௭௩, ௭௭௪, ௭௭௫, ௭௭௬, ௭௭௭, ௭௭௮, ௭௭௯, ௭௮௦, ௭௮௧, ௭௮௨, ௭௮௩, ௭௮௪, ௭௮௫, ௭௮௬, ௭௮௭, ௭௮௮, ௭௮௯, ௭௯௦, ௭௯௧, ௭௯௨, ௭௯௩, ௭௯௪, ௭௯௫, ௭௯௬, ௭௯௭, ௭௯௮, ௭௯௯, ௮௦௦, ௮௦௧, ௮௦௨, ௮௦௩, ௮௦௪, ௮௦௫, ௮௦௬, ௮௦௭, ௮௦௮, ௮௦௯, ௮௧௦, ௮௧௧, ௮௧௨, ௮௧௩, ௮௧௪, ௮௧௫, ௮௧௬, ௮௧௭, ௮௧௮, ௮௧௯, ௮௨௦, ௮௨௧, ௮௨௨, ௮௨௩, ௮௨௪, ௮௨௫, ௮௨௬, ௮௨௭, ௮௨௮, ௮௨௯, ௮௩௦, ௮௩௧, ௮௩௨, ௮௩௩, ௮௩௪, ௮௩௫, ௮௩௬, ௮௩௭, ௮௩௮, ௮௩௯, ௮௪௦, ௮௪௧, ௮௪௨, ௮௪௩, ௮௪௪, ௮௪௫, ௮௪௬, ௮௪௭, ௮௪௮, ௮௪௯, ௮௫௦, ௮௫௧, ௮௫௨, ௮௫௩, ௮௫௪, ௮௫௫, ௮௫௬, ௮௫௭, ௮௫௮, ௮௫௯, ௮௬௦, ௮௬௧, ௮௬௨, ௮௬௩, ௮௬௪, ௮௬௫, ௮௬௬, ௮௬௭, ௮௬௮, ௮௬௯, ௮௭௦, ௮௭௧, ௮௭௨, ௮௭௩, ௮௭௪, ௮௭௫, ௮௭௬, ௮௭௭, ௮௭௮, ௮௭௯, ௮௮௦, ௮௮௧, ௮௮௨, ௮௮௩, ௮௮௪, ௮௮௫, ௮௮௬, ௮௮௭, ௮௮௮, ௮௮௯, ௮௯௦, ௮௯௧, ௮௯௨, ௮௯௩, ௮௯௪, ௮௯௫, ௮௯௬, ௮௯௭, ௮௯௮, ௮௯௯, ௯௦௦, ௯௦௧, ௯௦௨, ௯௦௩, ௯௦௪, ௯௦௫, ௯௦௬, ௯௦௭, ௯௦௮, ௯௦௯, ௯௧௦, ௯௧௧, ௯௧௨, ௯௧௩, ௯௧௪, ௯௧௫, ௯௧௬, ௯௧௭, ௯௧௮, ௯௧௯, ௯௨௦, ௯௨௧, ௯௨௨, ௯௨௩, ௯௨௪, ௯௨௫, ௯௨௬, ௯௨௭, ௯௨௮, ௯௨௯, ௯௩௦, ௯௩௧, ௯௩௨, ௯௩௩, ௯௩௪, ௯௩௫, ௯௩௬, ௯௩௭, ௯௩௮, ௯௩௯, ௯௪௦, ௯௪௧, ௯௪௨, ௯௪௩, ௯௪௪, ௯௪௫, ௯௪௬, ௯௪௭, ௯௪௮, ௯௪௯, ௯௫௦, ௯௫௧, ௯௫௨, ௯௫௩, ௯௫௪, ௯௫௫, ௯௫௬, ௯௫௭, ௯௫௮, ௯௫௯, ௯௬௦, ௯௬௧, ௯௬௨, ௯௬௩, ௯௬௪, ௯௬௫, ௯௬௬, ௯௬௭, ௯௬௮, ௯௬௯, ௯௭௦, ௯௭௧, ௯௭௨, ௯௭௩, ௯௭௪, ௯௭௫, ௯௭௬, ௯௭௭, ௯௭௮, ௯௭௯, ௯௮௦, ௯௮௧, ௯௮௨, ௯௮௩, ௯௮௪, ௯௮௫, ௯௮௬, ௯௮௭, ௯௮௮, ௯௮௯, ௯௯௦, ௯௯௧, ௯௯௨, ௯௯௩, ௯௯௪, ௯௯௫, ௯௯௬, ௯௯௭, ௯௯௮, ௯௯௯, ௧௦௦௦.

அதியமான் நெடுமானஞ்சிமகன் பொதுட்டெழிவி:—இவன் கொடையும் இன்பச் சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புமுடையோன்; இவன்பெயர் அதியமான்மகன் பொதுட்டெழிவியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர் ஒளவையார். ௯௬, ௧௦௨, ௧௦௨.

அந்துவஞ்சாதன்:—இவன் ஒல்லையூர்த்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; “உனாசா லந்துவஞ் சாத்தனும்” எக.

அந்துவன்கீரன்:—இவனுக்குக் கொடையைச்செவியறிவுறுத்திப் பாடியபுலவர் காவட்டனார். ௧௦௬.

அம்பீகிழாஅன், அருவந்தை:—இவனைப் பாடியபுலவர் கல்லாடனார்; [அம்பரென் பது சோழநாட்டின் கண்ணதோரார். கிழான்=கிழவன் - உரியவன்] ‘செறி குணத் தம்பர் கிழவோன் சேந்தன்’ எனவும், ‘கற்ற நாவின்ன கேட்ட செவியின்ன, முற்ற வுணர்ந்த முதறி வானன், நாகரிக நாட்டத் தாரிய நருவந்தை, தேருங் காட்சிச் சேந்தன்’ எனவும் தீவாகரத்துள்ள தொகுதியிறுதிக்கட்டுரைகளிற் கூறப்பட்டிருப்பவன் இவனே. ௧௦௮.

ஆதனழிசி:—ஒல்லையூர்த்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; ‘ஆதனழிசியும்’ எக.

ஆதனங்கீர்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வேங்கடத்தின் தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் கள்ளில் ஆத்திரையனார். இவன் அருமைபெருமையை இப்புலவர்பாடிய அடியிற்குறித்தண்ணுள்ளபாடல்கள் நன்குபுலப்படுத்தும். ௧௦௮, ௧௦௯.

ஆந்தை:—இவன் ஒல்லையூர்த்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடைய உள் எயிலென்பது; ‘மன்னெயிலாந்தையும்’ எக.

ஆய்:—இவன், இருவகைவேளாளரில் உழுவத்துன்போர்வகையினன்; அரசரார் கொடுக்கப்படும் வேளென்னும் உரிமையடைந்தோன்; கடையெழுமள்ளல் களில் ஒருவன்; சிறுத்தவீரன்; பொதியின்மலைத்தலைவன்; அதனருகேயுள்ள ஆய்குடியென்பது இவனுடைய உள்; ஆய் அண்டிரனென்றும், அண்டிரனென்றும் இவன்பெயர் வழங்கும்; பாணர்க்கும் இரவலர்க்கும் யானைகளையும் பிறவற்றையும் மிகுதிபாகக்கொடுத்தோன்; சரபுண்ணிப்புமாலையை உடையவன்; கொங்குநாட்டாரோடு போர்செய்த அவர்களைப் புறங்காட்டியோடச் செய்தோன்; யாதொருபயனையுங்கருதாது இரவலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தலையே கடளுகவுடையோன், இவனுடைய நற்குணநற்செய்கைகளையாவும் மனமுருகிப் புலவர்கள் இவனைப்பாடியபாட்டுக்களால் நன்குபுலப்படும்; அப்பாட்டுக்களின் எண்கள் அடியிற்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன; இன்னும், பாம்பு பெற்றுக்கொடுத்த லீலவுடையினை ஆவின்கீழெழுந்தருளியதலைவனுக்கு [பரமசிவனுக்கு] இவன்கொடுத்தனன்; இதனை [அடி - ௯௬ - ௧௦௬] “நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வந் கமர்ந்தனை கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திண்தோ, ளார்வ நன்மொழி யாயும்” என்னும் சிறுபாணுற்றுப் படையாலுணர்க. இவனைப்பாடியபுலவர்கள் உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார், திறையூர் ஒடைகிழார், குட்டுவன் கீரனார். இவர்களுள் இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தோர் திறையூர் ஒடைகிழாரொழிந்த மற்றையோர். ௧௨௪, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫.

புயங்கன் :—இவன் ஒல்லையூர்த்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன் ;
க௭.

புருங்கோவேள் :—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன் ; வடபக்கத்தில் ஒரு முனிவருடைய மருகன் டத்திற்கேன்றித் துவராபதியை [துவராசமுத்திரம்] ஆண்டு நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்தவேளிகளுள் ஒருவன் ; ஒருபெரியோர்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் அவர்க்கு இடைபூத செய்வந்த புலியொன்றை அவர்கட்டளையின்படி கொன்றமையால் இவனுக்குப் புலிகழமாலென்று ஒருபெயருண்டாயிற்றென்பர் ; இவற்றை “கீயே, வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றித், செம்புபுணர் தியற்றிய சேனெனும் புரிசை, யுவரா வீகைத் துவறா யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே”, “ஒலியற் கண்ணிப்புலிகழி மாஅல்” என்பவற்றாலுணர்க. வேள்பாரி இறந்தபின்பு அவன்புதல்வியரை யழைத்துவந்து மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கபிலர் புகழ்ந்துவேண்ட, அதற்கு உடம்படாது மறுத்தமை யால் இவன் அவரால் வெறுக்கப்பட்டான். ௨௦௧, ௨௦௨.

புளங்குநாடரக்கோ :—இவன் கண்டரக்கோவின்தம்பி ; இவனும் இளவீச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அங்குவந்த பெருந்தலைச்சாத்தனார் இவனைமட்டும் தழுவ அவன் இவ்வாறுசெய்தது என்னையென, அவர் இவன் மேம்பாட்டைப் புகழ்ந்தும் அவனை அவமதித்தும் பாடினர். ௧௫௧.

புளங்குமனார் :—இவன் குமணன்தம்பி ; இவன், தந்தமையனும் சிறந்தகொடையாளியுமாகிய குமணன்பாற் பண்கமையுற்று அவன்நாட்டைக்கைக்கொண்டு, காட்டிற்றபுகுந்து ஒளித்திருந்த அவனைக் கொல்லுகின்றது பின்பு பெருந்தலைச் சாத்தனரால் அப்பண்கமையொழிந்தான். ௧௬௫.

புளந்தத்தர் :—இவன் ஒருபுலவன் ; சோழன் நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர் புகுந்தபொழுது, ஒற்றுவந்தானென்று காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுங்கிள்ளியால் எண்ணப்பட்டு, அவன்கொல்லப்புகுந்தவிடத்துக் கோவூர்கிழாராற் பாடிவிடுவிகப்பட்டான். ௪௭.

புளவீச்சிக்கோ :—இவன் வீச்சிக்கோவின்தம்பி ; இவனைப்பற்றியவராலாற்றை ‘இளங்கண்டரக்கோ’ என்பதிற்கான்க. இவன்பெயர் இளவச்சிரக்கோவெனவும்வழங்கும் ; இவன்காலத்துப்புலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார். ௧௫௧.

புளவேளிமான் :—இவன் வெளிமானுடையதம்பி ; அவனிறந்தபின்பு பெருஞ்சித்திரனாவந்து, ‘பரிசில்கொடு’ என்றகேட்பு, சிறிதுகொடுத்தமையன் அவரால் அவமதித்துப்பாடப்பெற்றான் ; இவன்காலத்துப்புலவர் பெருஞ்சித்திரனார். ௨௦௭, ௨௦௭.

புரந்தூர்கிழான் தோயர்மாறன் :—இவன் சிறிதசெல்வமுடையனானும் பரிசிலர்க்கு இல்லையென்னதாகொடுப்போன் ; தன்அரசனுக்குவந்த துன்பங்களைத்தாங்கிப் பண்கவரைவெல்லும் வீரமுடையோன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார். ௧௮௦.

புழி அதியமான் :—இவன் கடையெழுவள்ளியலொருவன் ; கடவள்ளகண்ணியையுடையோன் ; குதிமாமலை இவனுடையது. ௧௫௮.

புறங்கோள் :—இவன் குறவர்கந்தலைவன் ; காந்தப்பூமாலையை அணிவோன் ; மலைநாட்டைமாளவோன் ; நற்குணநற்செய்கையை உடையவன் ; இவனைப் பாடியவர் குறமான் இளவெயினி. ௧௫௭.

ஏனாதி திருக்கீளி:—இவன் கொடையும் வீரமுமுடையோன்; இவனைப்பாடிய புலவர் கோனாட்டு ஏறிச்சிலூர் மாடலன்மதுகைக்குமாரார்; ஏனாதியென்பது அரசனாற்கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர். இதனைத் தொல்காப்பியப்புறத் திணையியல் ௮ - ம் சூத்திரம் நச்சினூர்க்கினியருளாயிற்காண்க. ௧௬௭.

ஓல்லையூர்க்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:—இவன் வீரர்க்கும் பாணர்க்கும் விருவியர்க்கும் பேருதவிபுரிந்தோன்; வலியவீரன்; இவன் இறந்தபின்பு பிரிவாற்றாதுபாடிய புலவர் குடவாயில்நல்லாதனார், தொடித்தலைவீழுத்தண்டினார். இவன்பெயர் சாத்தனெனவும்வழங்கும். ௨௪௨, ௨௪௩.

ஓய்மானில்லியுக்கோடன்:—இவன் ஓர் சிற்றரசன். மாவிலங்கையென்னுமூர்க்குத் தலைவன்; இடைக்கழிநாட்டிலல்லூர் நத்தத்தனார்பாடிய சிறுபாணாற்றுப்படைத்தலைவன் இவனே. அந்நூலால், இவனுக்கு எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆமூர்முதலிய ஊர்களிருந்தனவென்பதும், இவன் கடையெழுவள்ளல்களின் பின் இருந்தவனென்பதும் விளங்குகின்றன. இவன்பெயர் ஏறுமானாட்டி நல்லியக்கோடெனனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் புறத்திணைநன்னாகனார். ௧௭௬.

ஓய்மானில்லியாதன்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் புறத்திணைநன்னாகனார். ௧௭௬.

ஓய்மானில்லியாதன்:—இவன் இலங்கையென்னுமூர்க்குத்தலைவன்; இவ்விலங்கை மேற்கூறிய மாவிலங்கையென்னுமூரென்பதும், இவன் மேற்கூறிய ஓய்மானில்லியக்கோடன் பரம்பலாயைச் சார்ந்தோனென்பதும் ஊகித்தறியப்படுகின்றன. இவனைப்பாடியபுலவர் புறத்திணைநன்னாகனார். ௧௭௬.

கடியநெடுவேட்டிவன்:—இவன் கொடையாளிகளுளொருவன்; வேடர்கள் தலைவன்; தன்னைச்சார்ந்தவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து பகைவர்களை அழிக்கும் வன் மையுடையவன்; கொடையென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் பெருத்தலைச்சாத்தனார். ௨௦௫.

கண்ணகர்கோப்பெருநள்ளி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன்; தோட்டியென்னும் மலைக்கும் அதனைச்சார்ந்த மலைநாட்டிற்கும் காட்டிநாட்டிற்கும் தலைவன்; (அடி - ௧௦௩ - ௧௦௪.) “கரவாது, நடடோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டி, நளிமலை நாட னள்ளியும்” எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப்புகழ்ந்துகூறினர்; இவன்பெயர் கண்டிற்கோப்பெருநள்ளியெனவும் நள்ளியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியபுலவர் வன்பாணர், பெருத்தலைச்சாத்தனார். ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦, ௧௫௮.

கண்ணகி:—இவன், வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனுக்குரியவன்; ஒருகாலத்து அவனாற்றறக்கப்பட்டிப் பிரிவாற்றாதுவருங்கிக்கபிலர், பாணர், அரிசில்கிழார், பெருஞ்ஞாந்திழார் என்பவர்கள் தன்னை அவனோடு சேர்த்துவதைத்தற்கு அவனைப் பாடிவேண்டும்படி பெருமையுற்றவன். இதனைத் தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல் ௩௫-ம் சூத்திரம் *நச்சினூர்க்கினியருளாயிலு முணர்க.

* ‘கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டி’ என்பது, தோல், புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரம் நச்சினூர்க்கினியருளா.

இவன், சிலப்பதிகாரத்துக் கூறப்பட்டுள்ள கண்ணகியல்லன். கசக, கசக, கசக, கசக, கசக, கசக.

கபிலர் :—இவர்வரலாற்றைப் பாடினோர்வரிசையிற் காண்க. ௫௩, ௧௨௬, ௧௪௪. கரிகாலவளவன் :—௬௬.

கரும்புறாக்கிழார் :—இவன் வெங்கடத்தைச்சார்ந்த நாட்டையுடையவன் ; இவனைப் பாடியவர் புறத்திணைநன்னாடு. ௩௮௧, ௩௮௪.

காரியாற்றுத்திசிய நெடுங்கிள்ளி :—இவன் சோழபரம்பரையைச்சார்ந்தோன் ; உறையூரிலிருந்தோன் ; சோழன் நலங்கிள்ளிக்குப் பகைவன் ; இவன்பெயர் நெடுங்கிள்ளியெனவும் வழங்கும் ; இவனைப்பாடியவர் கோலூர்கிழார் ; ‘இளந்தத்தன்’ என்பவரும் இவன்காலத்தவரே. ௪௪, ௪௫, ௪௭.

காணப்பேரேயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழி :—இவன், சேரமான்மாவென்கோ, சோழன் இராசகுமர்வேட்டபெருநற்கிள்ளி இவர்களுடையநண்பன் ; கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவன் ; இதனை இறையனாகப்பெருநளுரையாலும் சிலப்பதிகாரவுரையாலுமுணர்க. இவன் முன்னிலையில் திருத்தறள் அரங்கேற்றப்பட்டது ; அக்குறளுக்கு இவன்கொடுத்த “நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை” என்னும் வெண்பாவே இதற்குத்தக்க சான்றாகும் ; எட்டுத்தொகையுள் அகநானூறு தொகுப்பித்தான் இவனை. “புலவரையிறத்த” என்னும் புறப்பாட்டால், வேங்கைமார்பென்னும் பகைவனைவென்று அவன் ஆட்சியிலிருந்த பலசிற்றரண்களையுடைய காணப்பேரரணைக் கைக்கொண்டானென்று விளங்குகின்றது. இவன்பெயர், பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும், உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும், பாண்டியன் காணப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடியபுலவர் ஐயூர்முலங்கிழார், ஒளவையார். ௨௧, ௩௭௭.

குமணர் :—இவன் மிக்ககொடையாளி ; முதிர்மென்னும் மலைக்குத்தலைவன் ; இவன்காலம் கடையெழுவன்னல்களின் பிற்காலம். தன்தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்தபொழுது பெருந்தலைச்சாத்தனாரிரப்பத் தன்தலைகொடுத்தற்கு வாளைக்கொடுத்தோன். இவன் கொடைவிசேடமுதலியவற்றை அடியிற்குறித்த எண்களுள்ளபாடல்கள் நன்குபுலப்படுத்தும். இவனைப் பாடிய புலவர் பெருஞ்சித்திரனார், பெருந்தலைச்சாத்தனார். ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௫.

கொல்காணங்கிழார் :—இவன், கொடை, வெற்றி இரண்டுமுடையோன் ; கொண்டான்மென்னும் மலைக்குத்தலைவன் ; [கொண்காணம் - கொங்கணம்.] இவனைப் பாடியபுலவர் மோசிகீரனார். ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிநம்போறை :—இவன் செங்கோலையுடையவன் ; யானையினதுபார்வையோலும் பார்வையையுடையவன் ; கொல்லிமலைக்குத்தலைவன் ; விளங்கிலென்னுறாருக்குப் பகைவரான்வந்ததன் பத்தைத்தீர்த்தோன் ; கபிலருடைய நண்பன் ; கடற்களையிலுள்ள தொண்டியென்னுநகரத்தை ஆண்டோன் ; ஒருகாலத்து, பாண்டியன் தலையாலங்காணத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற்கட்டப்பட்டுப் பின்பு அதனை நீக்கிக் கொண்டு புகழ்பெற்றோன் ; சோழன் இராசகுமர்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியொடு போர்செய்தான் ; இவன்பெயர் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிநம்போறை.

பொறையெனவும், சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையெனவும் வழங்கும். எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐயுறுநாறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவனைப் பாடியபுலவர் குறங்கோழியூர்கிழார், பொருந்தில் இளங்கிரனார், கூடலூர்கிழார்; இவருள் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தவர் கூடலூர்கிழார். ௧௪, ௨௦, ௨௨, ௫௩, ௧௨௫, ௨௨௬.

கோப்பெருஞ்சோழன் :—இவனுடைய ராசதானி உறையூர்; பிசிராந்தையார்க்கும் பொத்தியார்க்கும் உயிர்நண்பன்; இவன் தன்பின்னிகளிருவரோடு பகைமைகொண்டு போர்செய்தற்கு ஏழுந்தபொழுது புல்லாற்றார் எயிற்றியனரால் சமாதானம்செய்யப்பட்டான். செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன்; இவன், பின்பு எல்லாவற்றையுந்தறந்து வடக்கிருந்து, உடனையிரீத்தற்குவந்த பொத்தியாரை ‘மகன்பிறந்தபின்வருக’ எனக்கூறித் தான் உயிரீத்துக் கல்லாகியும் அவ்வாறுவந்த அவர்க்கு இடங்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றுவிளங்கினான்; இவன் வடக்கிருந்ததைக்கேட்டு வந்த பிசிராந்தையாரும் உடனையிரீத்தனர்; இதனைத் திருக்குறள் ௪௯ - ம் அதிகாரம் நட்பு ௫ - ம் பாட்டிற்குப் பரிமேலழக ரொழுதிய விசேடவுரையானும், தோல்காப்பியம் புறத்தினையியல் நீச்சிஞ்சி கினியருளையானுமுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர் பிசிராந்தையார், புல்லாற்றாரெயிற்றியனார், பொத்தியார், சுருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்புகாதனார்; இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் அவ்வச்சமயத்துக்கூறிய பாடல்கள் மிக அற்புதமானவை. அதனை அடியிற்குறித்த எண்களமைந்தசெய்யுட்களாலுணர்க. ௬௪, ௧௧௧, ௨௧௨, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௯, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩.

சிறுநடிகிழான் :—இவன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுடைய நண்பருளொருவன்; சிறந்தகொடையாளி; “தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யானன், பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை துண்ணிலைப், புன்காழ் கெல்லிப் பைங்காய்” என அகநானூறு - ௫௪ - ம் பாட்டிலும் இவன் பாராட்டப்பட்டிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் பண்ணெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள் கோவூர்கிழார், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மன்னனார். ௪௦, ௧௪௩, ௩௮௮.

சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை :—இவன் சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளியின் பகைவன்; உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாருடைய நண்பன். ௧௩.

சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழுதட்டுவன் :—இவன் பேரில்வல்லவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் பாணர். ௩௬௩.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன் :—இவன் சிறந்தவீரன்; இவன்பெயர், சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனெனவும், சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனெனவும் வழங்கும். பதிற்றுப்பத்தில், கபிலர் பாடிய ஏழாம்பத்துக்கேட்டு, அவர்க்கு நூறாயிரம்காணமும், ஒரு மலையீதேறிக்கண்டநாடும் பரிசிலாகக் கொடுத்தான். இதனைப் பதிற்றுப்பத்தினுரையாலுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர் கபிலர், குண்டுகட்பாழியாதன். ௮, ௧௪, ௩௮௪.

சேரமான் கருவூரேறிய ஓன்வாட் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை :—இவனைக் கண்டபொழுது நரிவெருஉத்தலையார்க்குப் பழைய நல்லுடம்புகிடைத்தது ; இவனைப்பாடிய புலவர் அவரே. ௫.

சேரமான்துட்டுவன்கோதை :—இவன் இரவலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பவன் ; வீரன் ; குட்டிவன் - குட்டநாட்டரசன் ; [குட்டநாடு - மலைநாட்டின் ஒரு பகுதி.] இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமாரார். ௫௪.

சேரமான் துடக்கோச் சேரலிரும்பொறை :—இவன்பெயர் சேரமான்துடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும் வழங்கும். பதிறுப்பூத்தில், பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடிய ஒன்பதாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. இதனைப் பதிறுப்பூத்துரையாலுணர்க. இவனைப்பாடியவர் பெருங்குன்றூர்கிழார். ௨௧0, ௨௧௧.

சேரமான்துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதர் :—இவன் சோழன் வேற்பெருடக்கைப் பெருநெடுஞ்ஞியோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து அக்களத்தில் இவனைப் பாடியபுலவர் கழாத்தலையார், பரணர். ௩௨, ௬௩, ௬௪௮.

சேரமான்கோக்கோதைமார்பர் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி ; இவன்நகரம் தொண்டியென்பது ; இவனைப்பாடியபுலவர் பொய்க்கையார். ௪௮, ௪௯.

சேரமான் சிங்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வங்குங்கோவாழியாதன் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி. இவனைப்பாடியபுலவன் குண்டுகட்பாலியாதன். ௬௮௭.

சேரமான்செல்வக் குங்கோவாழியாதன் :—இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர். ௧௪.

சேரமான்தகடுரேறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை :—இவன், தன் முரசுகட்டிலி னமேல் அறியாமல் எறித்துயின்ற மோசிகிரைநாடு துன்பஞ்செய்யாமல் அவர் எழுமனவும் கவரிகொண்டு வீசியதனால் அவரார்புகழ்ந்த பாடப்பெற்றான். பதிறுப்பூத்துள் எட்டாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. அது பாடிய அரிசில்கிழார்க்கு ஒன்பது நூறு யிரங்காணம்பொன் பரிசில் கொடுத்தான். அதியமானுடைய தகடுரை வென்றான். தகடுரயாத்திரையென்பது இவன் காலத்துச் செய்யப்பட்டதுபோலும். இவனைப்பாடியபுலவர் மோசிகிரைநாடு, அரிசில் கிழார். ௫0.

சேரமான்பாழாளுரேறிந்த நெய்தலங்காணல் இளஞ்சேட்சேன்னி :—இவன், அரசர்களுக்கு இன்றிமையாத குணங்களிலவும் நிறைந்தவன், ஒருகாலத்துச் சேரமானுடைய பாழாளுராவென்று கைக்கொண்டான். இதனாலேயே இவனுக்கு இப்பெயர்வந்தது ; இரப்போரைப்பாதுகாத்தலையே விரதமாகவுடையவன் ; இவன்பெயர் சோழன் டெய்தலங்காண லிளஞ்சேட்சேன்னியெனவும் வழங்கும். சேரமான் பாழாளுரென்பதற்குச் சேரமானுடைய பாழாளுரென்று பொருள்கொள்க. இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடையார். ௧0, ௨0௩.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்குங்கோ :—இவன், கொடையும், வீரமும் உடையோன் ; பாடுதலில்வல்லவன். இவன்பெயர் பாலைபாடிய பெருங்குங்கோ வெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவன் பேய்மகன் இளவெயினி. ௧௧, ௨௮௨.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் :—இவன், சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தாளே

போர்செய்து புறப்புண்ணுற்று, நாணி வடக்கிருந்தான். இவனைப்பாடியபுலவர் கழாத்தலையார், வெண்ணிக்குயத்தியார். ௬௫, ௬௬.

சேரமான் பெருஞ்சேரற்று உதியன்சேரலாதன் :—இவன், பாரதப்போரில் பாண்டவர் துரியோதனதுபுலவரென்னும் இருவகையார் சேனைக்கும் உணவளித்தான். இக்கருத்தினை, “ஓவாவ ரீணாம் பதின்ம ருடன்மெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சேரன் பொறையன் மலையன் றிறம்பாடிச், கார்செய் குழலாட வாடாமோ ளுசல், கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ளுசல்” என்னும் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக்கானைச் செய்யுளும் நன்குபுலப்படுத்தும். இதனாலேயே இவன் இப்பெயர்பெற்றான். இவனைப்பாடியபுலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர். ௨.

சேரமான் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை :—இவன் சோழன் இராசகுமரங்கேட்ட பெருநகர்க்களியோடு போர்செய்தான்; இவன்காலத்தப்புலவர் பொருந்தி விளங்கேரனார், வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார். ௫௬, ௬௭.

சேரமான்மாவெண்கோ :—இவன்காலத்தரசர் பாண்டியன் காணப்பேர்த்தந்த உக்கிரப் பெருவழுதியும், சோழன் இராசகுமரங்கேட்ட பெருநகர்க்களியும். இவனைப்பாடியபுலவர் ஓளவையார். ௬௬௭.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை :—இவனைப் பாடியபுலவர் குறுங்கோழியூர்கிழார். ௨௦, ௨௨.

சேரமான் லஞ்சன் :—இவன் பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன். இவனைப்பாடியபுலவர் திருத்தாமனார். ௬௮௮.

சோனாட்டே பூஞ்சாற்றாப்பார்ப்பான் கெணியன்விண்ணுத்தாயர் :—இவன், அந்தணர்திலகன். ஓதல் முதலிய அறுவகைத்தொழிலிலும் சிறந்து பார்ப்பனவாகை பெற்றோன்; மிக்க கொடையாளி; இவனைப்பாடியபுலவர் ஆலூர் மூலங்கிழார். ௬௯௬.

சோழன் இராசகுமரங்கேட்ட பெருநகர்க்களி :—இவன், யுத்தத்தில்வல்லவன். தேர் வண்மலையனென்பவனைத் துணையாகக்கொண்டு சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலி ரும்பொறையோடுபொருது அவனைவென்றான். சேரமான் மாவெண்கோ வோடும், பாண்டியன் காணப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியோடும் நட்புடை யான். இவனைப்பாடியபுலவர் பாண்டரங்கண்ணனார், ஓளவையார், உலோச்சனார். இன்னும் இவன்காலத்தப்புலவர் வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார். ௬௯, ௬௭௫, ௬௯௭, ௬௯௮.

சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சேனன் :—இவன் சிறந்தவீரன். இவனைப்பாடியபுலவர் சோனாட்டு ஏறிச்சிவனார் மாடலன் மதுரைக் குமரனார். ௬௯.

சோழன் உருவப்படுறோளஞ்சேட்சேனன் :—இவன், சோழன் கரிகாற்பெருவ னத்தான் தந்தை; அழுந்தார். வேளிடைமகட்கொண்டோன். இதனைத் தொல் காப்பிய அகத்திணையியல் ௩௦ - ம் குத்திரத்திற்கு நச்சினூக்கினியரெழுதிய உரையாலுணர்க. [அடி - ௧௯௦] “உருவப் படுறோ றினையோன் சிறுவன்” என்ற பொருளாற்றப்படுபடையிலும். வீரத்திலும் கொடையிலும் சிறந்தோன். இவன்பெயர் இனையோனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் பரணர், பெருங்குன்றார்கிழார். ௭, ௨௬௬.

சோழன் கீரகாம்பெருவாந்தான் :—இவன், சோழன் உருவப்பற்றேரிளஞ்சேட்சென்னிபுதல்வன். காங்கூர் வேளிடையகட்கொண்டோன். இதனை, தொல் காப்பியம், அகத்தினையியல் ௩௦ - ம் குத்திரம் நச்சிநூக்கினியநூலாயாலுணர்க. தம்முள்மாறுபட்டுவந்து தன்னை இனையனென்றிகழ்ந்த முதியோர் பொருட்டுத் தான் முதியனாய்வந்து அவர்கள்வழக்கைத் தீர்த்தானென்றும், தான் கருவூரிலிருக்கையில், கழமலமென்னு முரிலிருந்த யானையாற் கொண்டுவரப்பட்டு அரசாட்சிக்குரியனாயினென்றும், இளமையில் நெருப்பாற்சுடப்பட்டு உயிர் பிழைத்தானென்றும், இரும்பிடர்த்தலையாற அம்மானாக உடையனென்றும் பழமொழி, ௨௪, ௬௨, ௧௦௩ - ம் வெண்பாவாலும் அவற்றின் உலாயாலும் விளங்குகின்றன. முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடிய பொருநராற்றுப்படைக்கும், கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலைக்கும் தலைவன் இவனே. பட்டினப்பாலேசேட்டுக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாருக்குப் பதினாறுநூறுவிரம்பொன் பரிசளித்தானென்று கலிங்கத்துப்பராணி, இராசபாரம்பரியம் - ௨௨ - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்தேயுள்ள போர்க்களத்திற் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனோடு போர்செய்து அவனைவென்றான். இவனோடு அக்களத்தில் ஒரு பாண்டியனையும் இவன் வென்றனென்பது [அடி ௧௪௩ - ௧௪௮] “இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினையரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ்சென்னி மேம்பட மிலைத்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கியு வெருவரு கோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்” என்னும் பொருகாரற்றுப்படையால் விளங்குகின்றது. இவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து அரசாட்சி செய்தானென்பதும், ஒருகாலத்தி டிமயமலை வலையிற்சென்று இடையிலுள்ள அரசர்களை வென்றனென்பதும் சிலப்பதிகாரத்தால் நெரிகின்றன. இவன் வீரருட்சிறந்த வீரன். இவன்பெயர் சோழன் கரிகால்வளவனெனவும், கரிகாலனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள் கருங்குமுலாதனர், வெண்ணிக்குயத்தியார். இவருள் இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தோர் கருங்குமுலாதனர். ௭, ௬௩, ௬௬, ௨௨௪.

சோழன் துராப்பள்ளித்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் :—இவன், ஒரு சேரனோடுபகைத்துக் கருவூரையழித்தான். இவனைப்பாடியபுலவர் கோவூர்கிழார். ௩௭௩.

சோழன் துராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருநீதிநுமாவளவன் :—இவன் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியோடு நட்புடையன். அவனைப்பாடியபுலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், உறையூர்முருத்துவன்றாமோதரனார், கோனாட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மதனாக்குமரனார். ௩௮, ௬௦, ௧௬௭.

சோழன் துளாழ்நத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் :—இவனது இராசதானி உறைபூர்; மிக்ககொடையும் வீரமும் உடையோன். செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன். கருவூரை முற்றுகைசெய்து சேரனைவென்றவன். இவனைப்பாடிய புலவர் ஆலத்தூர்கிழார், வென்னைக்குடிநாகனார், மாறேக்கத்துநப்பசலையார், ஆலர்முலங்கிழார், கோவூர்கிழார், இடைக்காடனர், ஆடுதறைமகாத்தனர், ஐயர்முடவனார், நல்லிறையனார், எருக்காட்டீர்த்தாயங்கண்ணனார். இவருள், இவன் இறந்தபின்புமிருந்து பிரிவாற்றாது வருந்திவர்கள் மாறேக்கத்துநப

பசுவையார், ஐயூர்முடவனார். இன்னும் இவன் சரித்திரவிரிவை அடியிற்குறித்த எண்ணுள்ளபாடல்களாலுணர்க. ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪0, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫0, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬0, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭0, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮0, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯0, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧00, ௧௦௧, ௧௦௨, ௧௦௩, ௧௦௪, ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧10, ௧1௧, ௧1௨, ௧1௩, ௧1௪, ௧1௫, ௧1௬, ௧1௭, ௧1௮, ௧1௯, ௧20, ௧2௧, ௧2௨, ௧2௩, ௧2௪, ௧2௫, ௧2௬, ௧2௭, ௧2௮, ௧2௯, ௧30, ௧3௧, ௧3௨, ௧3௩, ௧3௪, ௧3௫, ௧3௬, ௧3௭, ௧3௮, ௧3௯, ௧40, ௧4௧, ௧4௨, ௧4௩, ௧4௪, ௧4௫, ௧4௬, ௧4௭, ௧4௮, ௧4௯, ௧50, ௧5௧, ௧5௨, ௧5௩, ௧5௪, ௧5௫, ௧5௬, ௧5௭, ௧5௮, ௧5௯, ௧60, ௧6௧, ௧6௨, ௧6௩, ௧6௪, ௧6௫, ௧6௬, ௧6௭, ௧6௮, ௧6௯, ௧70, ௧7௧, ௧7௨, ௧7௩, ௧7௪, ௧7௫, ௧7௬, ௧7௭, ௧7௮, ௧7௯, ௧80, ௧8௧, ௧8௨, ௧8௩, ௧8௪, ௧8௫, ௧8௬, ௧8௭, ௧8௮, ௧8௯, ௧90, ௧9௧, ௧9௨, ௧9௩, ௧9௪, ௧9௫, ௧9௬, ௧9௭, ௧9௮, ௧9௯, 200, 2௦௧, 2௦௨, 2௦௩, 2௦௪, 2௦௫, 2௦௬, 2௦௭, 2௦௮, 2௦௯, 210, 21௧, 21௨, 21௩, 21௪, 21௫, 21௬, 21௭, 21௮, 21௯, 220, 22௧, 22௨, 22௩, 22௪, 22௫, 22௬, 22௭, 22௮, 22௯, 230, 23௧, 23௨, 23௩, 23௪, 23௫, 23௬, 23௭, 23௮, 23௯, 240, 24௧, 24௨, 24௩, 24௪, 24௫, 24௬, 24௭, 24௮, 24௯, 250, 25௧, 25௨, 25௩, 25௪, 25௫, 25௬, 25௭, 25௮, 25௯, 260, 26௧, 26௨, 26௩, 26௪, 26௫, 26௬, 26௭, 26௮, 26௯, 270, 27௧, 27௨, 27௩, 27௪, 27௫, 27௬, 27௭, 27௮, 27௯, 280, 28௧, 28௨, 28௩, 28௪, 28௫, 28௬, 28௭, 28௮, 28௯, 290, 29௧, 29௨, 29௩, 29௪, 29௫, 29௬, 29௭, 29௮, 29௯, 300, 3௦௧, 3௦௨, 3௦௩, 3௦௪, 3௦௫, 3௦௬, 3௦௭, 3௦௮, 3௦௯, 310, 31௧, 31௨, 31௩, 31௪, 31௫, 31௬, 31௭, 31௮, 31௯, 320, 32௧, 32௨, 32௩, 32௪, 32௫, 32௬, 32௭, 32௮, 32௯, 330, 33௧, 33௨, 33௩, 33௪, 33௫, 33௬, 33௭, 33௮, 33௯, 340, 34௧, 34௨, 34௩, 34௪, 34௫, 34௬, 34௭, 34௮, 34௯, 350, 35௧, 35௨, 35௩, 35௪, 35௫, 35௬, 35௭, 35௮, 35௯, 360, 36௧, 36௨, 36௩, 36௪, 36௫, 36௬, 36௭, 36௮, 36௯, 370, 37௧, 37௨, 37௩, 37௪, 37௫, 37௬, 37௭, 37௮, 37௯, 380, 38௧, 38௨, 38௩, 38௪, 38௫, 38௬, 38௭, 38௮, 38௯, 390, 39௧, 39௨, 39௩, 39௪, 39௫, 39௬, 39௭, 39௮, 39௯, 400, 4௦௧, 4௦௨, 4௦௩, 4௦௪, 4௦௫, 4௦௬, 4௦௭, 4௦௮, 4௦௯, 410, 41௧, 41௨, 41௩, 41௪, 41௫, 41௬, 41௭, 41௮, 41௯, 420, 42௧, 42௨, 42௩, 42௪, 42௫, 42௬, 42௭, 42௮, 42௯, 430, 43௧, 43௨, 43௩, 43௪, 43௫, 43௬, 43௭, 43௮, 43௯, 440, 44௧, 44௨, 44௩, 44௪, 44௫, 44௬, 44௭, 44௮, 44௯, 450, 45௧, 45௨, 45௩, 45௪, 45௫, 45௬, 45௭, 45௮, 45௯, 460, 46௧, 46௨, 46௩, 46௪, 46௫, 46௬, 46௭, 46௮, 46௯, 470, 47௧, 47௨, 47௩, 47௪, 47௫, 47௬, 47௭, 47௮, 47௯, 480, 48௧, 48௨, 48௩, 48௪, 48௫, 48௬, 48௭, 48௮, 48௯, 490, 49௧, 49௨, 49௩, 49௪, 49௫, 49௬, 49௭, 49௮, 49௯, 500, 5௦௧, 5௦௨, 5௦௩, 5௦௪, 5௦௫, 5௦௬, 5௦௭, 5௦௮, 5௦௯, 510, 51௧, 51௨, 51௩, 51௪, 51௫, 51௬, 51௭, 51௮, 51௯, 520, 52௧, 52௨, 52௩, 52௪, 52௫, 52௬, 52௭, 52௮, 52௯, 530, 53௧, 53௨, 53௩, 53௪, 53௫, 53௬, 53௭, 53௮, 53௯, 540, 54௧, 54௨, 54௩, 54௪, 54௫, 54௬, 54௭, 54௮, 54௯, 550, 55௧, 55௨, 55௩, 55௪, 55௫, 55௬, 55௭, 55௮, 55௯, 560, 56௧, 56௨, 56௩, 56௪, 56௫, 56௬, 56௭, 56௮, 56௯, 570, 57௧, 57௨, 57௩, 57௪, 57௫, 57௬, 57௭, 57௮, 57௯, 580, 58௧, 58௨, 58௩, 58௪, 58௫, 58௬, 58௭, 58௮, 58௯, 590, 59௧, 59௨, 59௩, 59௪, 59௫, 59௬, 59௭, 59௮, 59௯, 600, 6௦௧, 6௦௨, 6௦௩, 6௦௪, 6௦௫, 6௦௬, 6௦௭, 6௦௮, 6௦௯, 610, 61௧, 61௨, 61௩, 61௪, 61௫, 61௬, 61௭, 61௮, 61௯, 620, 62௧, 62௨, 62௩, 62௪, 62௫, 62௬, 62௭, 62௮, 62௯, 630, 63௧, 63௨, 63௩, 63௪, 63௫, 63௬, 63௭, 63௮, 63௯, 640, 64௧, 64௨, 64௩, 64௪, 64௫, 64௬, 64௭, 64௮, 64௯, 650, 65௧, 65௨, 65௩, 65௪, 65௫, 65௬, 65௭, 65௮, 65௯, 660, 66௧, 66௨, 66௩, 66௪, 66௫, 66௬, 66௭, 66௮, 66௯, 670, 67௧, 67௨, 67௩, 67௪, 67௫, 67௬, 67௭, 67௮, 67௯, 680, 68௧, 68௨, 68௩, 68௪, 68௫, 68௬, 68௭, 68௮, 68௯, 690, 69௧, 69௨, 69௩, 69௪, 69௫, 69௬, 69௭, 69௮, 69௯, 700, 7௦௧, 7௦௨, 7௦௩, 7௦௪, 7௦௫, 7௦௬, 7௦௭, 7௦௮, 7௦௯, 710, 71௧, 71௨, 71௩, 71௪, 71௫, 71௬, 71௭, 71௮, 71௯, 720, 72௧, 72௨, 72௩, 72௪, 72௫, 72௬, 72௭, 72௮, 72௯, 730, 73௧, 73௨, 73௩, 73௪, 73௫, 73௬, 73௭, 73௮, 73௯, 740, 74௧, 74௨, 74௩, 74௪, 74௫, 74௬, 74௭, 74௮, 74௯, 750, 75௧, 75௨, 75௩, 75௪, 75௫, 75௬, 75௭, 75௮, 75௯, 760, 76௧, 76௨, 76௩, 76௪, 76௫, 76௬, 76௭, 76௮, 76௯, 770, 77௧, 77௨, 77௩, 77௪, 77௫, 77௬, 77௭, 77௮, 77௯, 780, 78௧, 78௨, 78௩, 78௪, 78௫, 78௬, 78௭, 78௮, 78௯, 790, 79௧, 79௨, 79௩, 79௪, 79௫, 79௬, 79௭, 79௮, 79௯, 800, 8௦௧, 8௦௨, 8௦௩, 8௦௪, 8௦௫, 8௦௬, 8௦௭, 8௦௮, 8௦௯, 810, 81௧, 81௨, 81௩, 81௪, 81௫, 81௬, 81௭, 81௮, 81௯, 820, 82௧, 82௨, 82௩, 82௪, 82௫, 82௬, 82௭, 82௮, 82௯, 830, 83௧, 83௨, 83௩, 83௪, 83௫, 83௬, 83௭, 83௮, 83௯, 840, 84௧, 84௨, 84௩, 84௪, 84௫, 84௬, 84௭, 84௮, 84௯, 850, 85௧, 85௨, 85௩, 85௪, 85௫, 85௬, 85௭, 85௮, 85௯, 860, 86௧, 86௨, 86௩, 86௪, 86௫, 86௬, 86௭, 86௮, 86௯, 870, 87௧, 87௨, 87௩, 87௪, 87௫, 87௬, 87௭, 87௮, 87௯, 880, 88௧, 88௨, 88௩, 88௪, 88௫, 88௬, 88௭, 88௮, 88௯, 890, 89௧, 89௨, 89௩, 89௪, 89௫, 89௬, 89௭, 89௮, 89௯, 900, 9௦௧, 9௦௨, 9௦௩, 9௦௪, 9௦௫, 9௦௬, 9௦௭, 9௦௮, 9௦௯, 910, 91௧, 91௨, 91௩, 91௪, 91௫, 91௬, 91௭, 91௮, 91௯, 920, 92௧, 92௨, 92௩, 92௪, 92௫, 92௬, 92௭, 92௮, 92௯, 930, 93௧, 93௨, 93௩, 93௪, 93௫, 93௬, 93௭, 93௮, 93௯, 940, 94௧, 94௨, 94௩, 94௪, 94௫, 94௬, 94௭, 94௮, 94௯, 950, 95௧, 95௨, 95௩, 95௪, 95௫, 95௬, 95௭, 95௮, 95௯, 960, 96௧, 96௨, 96௩, 96௪, 96௫, 96௬, 96௭, 96௮, 96௯, 970, 97௧, 97௨, 97௩, 97௪, 97௫, 97௬, 97௭, 97௮, 97௯, 980, 98௧, 98௨, 98௩, 98௪, 98௫, 98௬, 98௭, 98௮, 98௯, 990, 99௧, 99௨, 99௩, 99௪, 99௫, 99௬, 99௭, 99௮, 99௯, 1000.

சோழன்செங்கணன்:—இவன் சோமான் கணக்காலிரும்பொறையோடு போர் செய்த அவனைப்பிடித்துக்கட்டிச் சிறைப்படுத்தினான். பொய்கையார்பாடிய 'கனவழி நாற்பது' என்னும் நூலிந்தலைவன் இவனே. இவன்காலத்துப்புலவர் பொய்கையார். ௭௪.

சோழன் சேநப்பாழியேறிந்த இளஞ்சேட்சேனன்:—இவன் மிக்க வீரரும் கொடையு முடையோன்; இவனைப் பாடிய புலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடையார். ௩௭௦, ௩௭௮.

சோழன்நல்லுநீரான்:—இவன் கற்குண நற்செய்கையையுடையோன்; செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன்; இவன் பாடிய பாடலால், சிறந்தநட்புடையோர் பாற்பழகுதலில் மிக்க விருப்புமுடையே நென்பது வெளியாகின்றது. இவன் பெயர் சோழன் நல்லுத்தரனெனவும் வழங்கும். ௧௯௦.

சோழன்நலங்கிள்ளி:—இவன் கவிசெய்தலில் வல்லவன்; பாண்டியநாட்டிலிருந்த ஏழரண்களை அழித்துக் கைக்கொண்டு அவற்றில் தனது புலிக்கொடியை நாட்டினான்; தனது தாயத்தாரோடுபகைத்து அவர்களிருந்த ஆயுளையும் உறையுளையும் முற்றுகைசெய்தான்; மாவனத்தான் என்பவனுக்குத்தமையன்; இவனுக்குச் சேட்சென்னியென்றும் புட்பகையென்றும் தேர்வன்கிள்ளியென்றும் பெயருண்டு; நெடுங்கிள்ளியென்பவனோடு பகைமையுடையோன்; முன்னர், போர்செய்து வெற்றிகொள்ளுதலையே பொருளாகக்கொண்டிருந்த இவன், உறையூர்முதுகண்ணன்சாத்தனாரசொல்லால் பின்பு அதனைத் துறந்து அறஞ்செய்தலையே மேற்கொண்டான்; இவனைப்பாடியபுலவர்கள் உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார், கோலூர்கிழார், ஆலத்தூர்கிழார். ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪௦, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, 100, 1௦௧, 1௦௨, 1௦௩, 1௦௪, 1௦௫, 1௦௬, 1௦௭, 1௦௮, 1௦௯, 110, 11௧, 11௨, 11௩, 11௪, 11௫, 11௬, 11௭, 11௮, 11௯, 120, 12௧, 12௨, 12௩, 12௪, 12௫, 12௬, 12௭, 12௮, 12௯, 130, 13௧, 13௨, 13௩, 13௪, 13௫, 13௬, 13௭, 13௮, 13௯, 140, 14௧, 14௨, 14௩, 14௪, 14௫, 14௬, 14௭, 14௮, 14௯, 150, 15௧, 15௨, 15௩, 15௪, 15௫, 15௬, 15௭, 15௮, 15௯, 160, 16௧, 16௨, 16௩, 16௪, 16௫, 16௬, 16௭, 16௮, 16௯, 170, 17௧, 17௨, 17௩, 17௪, 17௫, 17௬, 17௭, 17௮, 17௯, 180, 18௧, 18௨, 18௩, 18௪, 18௫, 18௬, 18௭, 18௮, 18௯, 190, 19௧, 19௨, 19௩, 19௪, 19௫, 19௬, 19௭, 19௮, 19௯, 200, 2௦௧, 2௦௨, 2௦௩, 2௦௪, 2௦௫, 2௦௬, 2௦௭, 2௦௮, 2௦௯, 210, 21௧, 21௨, 21௩, 21௪, 21௫, 21௬, 21௭, 21௮, 21௯, 220, 22௧, 22௨, 22௩, 22௪, 22௫, 22௬, 22௭, 22௮, 22௯, 230, 23௧, 23௨, 23௩, 23௪, 23௫, 23௬, 23௭, 23௮, 23௯, 240, 24௧, 24௨, 24௩, 24௪, 24௫, 24௬, 24௭, 24௮, 24௯, 250, 25௧, 25௨, 25௩, 25௪, 25௫, 25௬, 25௭, 25௮, 25௯, 260, 26௧, 26௨, 26௩, 26௪, 26௫, 26௬, 26௭, 26௮, 26௯, 270, 27௧, 27௨, 27௩, 27௪, 27௫, 27௬, 27௭, 27௮, 27௯, 280, 28௧, 28௨, 28௩, 28௪, 28௫, 28௬, 28௭, 28௮, 28௯, 290, 29௧, 29௨, 29௩, 29௪, 29௫, 29௬, 29௭, 29௮, 29௯, 300, 3௦௧, 3௦௨, 3௦௩, 3௦௪, 3௦௫, 3௦௬, 3௦௭, 3௦௮, 3௦௯, 310, 31௧, 31௨, 31௩, 31௪, 31௫, 31௬, 31௭, 31௮, 31௯, 320, 32௧, 32௨, 32௩, 32௪, 32௫, 32௬, 32௭, 32௮, 32௯, 330, 33௧, 33௨, 33௩, 33௪, 33௫, 33௬, 33௭, 33௮, 33௯, 340, 34௧, 34௨, 34௩, 34௪, 34௫, 34௬, 34௭, 34௮, 34௯, 350, 35௧, 35௨, 35௩, 35௪, 35௫, 35௬, 35௭, 35௮, 35௯, 360, 36௧, 36௨, 36௩, 36௪, 36௫, 36௬, 36௭, 36௮, 36௯, 370, 37௧, 37௨, 37௩, 37௪, 37௫, 37௬, 37௭, 37௮, 37௯, 380, 38௧, 38௨, 38௩, 38௪, 38௫, 38௬, 38௭, 38௮, 38௯, 390, 39௧, 39௨, 39௩, 39௪, 39௫, 39௬, 39௭, 39௮, 39௯, 400, 4௦௧, 4௦௨, 4௦௩, 4௦௪, 4௦௫, 4௦௬, 4௦௭, 4௦௮, 4௦௯, 410, 41௧, 41௨, 41௩, 41௪, 41௫, 41௬, 41௭, 41௮, 41௯, 420, 42௧, 42௨, 42௩, 42௪, 42௫, 42௬, 42௭, 42௮, 42௯, 430, 43௧, 43௨, 43௩, 43௪, 43௫, 43௬, 43௭, 43௮, 43௯, 440, 44௧, 44௨, 44௩, 44௪, 44௫, 44௬, 44௭, 44௮, 44௯, 450, 45௧, 45௨, 45௩, 45௪, 45௫, 45௬, 45௭, 45௮, 45௯, 460, 46௧, 46௨, 46௩, 46௪, 46௫, 46௬, 46௭, 46௮, 46௯, 470, 47௧, 47௨, 47௩, 47௪, 47௫, 47௬, 47௭, 47௮, 47௯, 480, 48௧, 48௨, 48௩, 48௪, 48௫, 48௬, 48௭, 48௮, 48௯, 490, 49௧, 49௨, 49௩, 49௪, 49௫, 49௬, 49௭, 49௮, 49௯, 500, 5௦௧, 5௦௨, 5௦௩, 5௦௪, 5௦௫, 5௦௬, 5௦௭, 5௦௮, 5௦௯, 510, 51௧, 51௨, 51௩, 51௪, 51௫, 51௬, 51௭, 51௮, 51௯, 520, 52௧, 52௨, 52௩, 52௪, 52௫, 52௬, 52௭, 52௮, 52௯, 530, 53௧, 53௨, 53௩, 53௪, 53௫, 53௬, 53௭, 53௮, 53௯, 540, 54௧, 54௨, 54௩, 54௪, 54௫, 54௬, 54௭, 54௮, 54௯, 550, 55௧, 55௨, 55௩, 55௪, 55௫, 55௬, 55௭, 55௮, 55௯, 560, 56௧, 56௨, 56௩, 56௪, 56௫, 56௬, 56௭, 56௮, 56௯, 570, 57௧, 57௨, 57௩, 57௪, 57௫, 57௬, 57௭, 57௮, 57௯, 580, 58௧, 58௨, 58௩, 58௪, 58௫, 58௬, 58௭, 58௮, 58௯, 590, 59௧, 59௨, 59௩, 59௪, 59௫, 59௬, 59௭, 59௮, 59௯, 600, 6௦௧, 6௦௨, 6௦௩, 6௦௪, 6௦௫, 6௦௬, 6௦௭, 6௦௮, 6௦௯, 610, 61௧, 61௨, 61௩, 61௪, 61௫, 61௬, 61௭, 61௮, 61௯, 620, 62௧, 62௨, 62௩, 62௪, 62௫, 62௬, 62௭, 62௮, 62௯, 630, 63௧, 63௨, 63௩, 63௪, 63௫, 63௬, 63௭, 63௮, 63௯, 640, 64௧, 64௨, 64௩, 64௪, 64௫, 64௬, 64௭, 64௮, 64௯, 650, 65௧, 65௨, 65௩, 65௪, 65௫, 65௬, 65௭, 65௮, 65௯, 660, 66௧, 66௨, 66௩, 66௪, 66௫, 66௬, 66௭, 66௮, 66௯, 670, 67௧, 67௨, 67௩, 67௪, 67௫, 67௬, 67௭, 67௮, 67௯, 680, 68௧, 68௨, 68௩, 68௪, 68௫, 68௬, 68௭, 68௮, 68௯, 690, 69௧, 69௨, 69௩, 69௪, 69௫, 69௬, 69௭, 69௮, 69௯, 700, 7௦௧, 7௦௨, 7௦௩, 7௦௪, 7௦௫, 7௦௬, 7௦௭, 7௦௮, 7௦௯, 710, 71௧, 71௨, 71௩, 71௪, 71௫, 71௬, 71௭, 71௮, 71௯, 720, 72௧, 72௨, 72௩, 72௪, 72௫, 72௬, 72௭, 72௮, 72௯, 730, 73௧, 73௨, 73௩, 73௪, 73௫, 73௬, 73௭, 73௮, 73௯, 740, 74௧, 74௨, 74௩, 74௪, 74௫, 74௬, 74௭, 74௮, 74௯, 750, 75௧, 75௨, 75௩, 75௪, 75௫, 75௬, 75௭, 75௮, 75௯, 760, 76௧, 76௨, 76௩, 76௪, 76௫, 76௬, 76௭, 76௮, 76௯, 770, 77௧, 77௨, 77௩, 77௪, 77௫, 77௬, 77௭, 77௮, 77௯, 780, 78௧, 78௨, 78௩, 78௪, 78௫, 78௬, 78௭, 78௮, 78௯, 790, 79௧, 79௨, 79௩, 79௪, 79௫, 79௬, 79௭, 79௮, 79௯, 800, 8௦௧, 8௦௨, 8௦௩, 8௦௪, 8௦௫, 8௦௬, 8௦௭, 8௦௮, 8௦௯, 810, 81௧, 81௨, 81௩, 81௪, 81௫, 81௬, 81௭, 81௮, 81௯, 820, 82௧, 82௨, 82௩, 82௪, 82௫, 82௬, 82௭, 82௮, 82௯, 830, 83௧, 83௨, 83௩, 83௪, 83௫, 83௬, 83௭, 83௮, 83௯, 840, 84௧, 84௨, 84௩, 84௪, 84௫, 84௬, 84௭, 84௮, 84௯, 850, 85௧, 85௨, 85௩, 85௪, 85௫, 85௬, 85௭, 85௮, 85௯, 860, 86௧, 86௨, 86௩, 86௪, 86௫, 86௬, 86௭, 86௮, 86௯, 870, 87௧, 87௨, 87௩, 87௪, 87௫, 87௬, 87௭, 87௮, 87௯, 880, 88௧, 88௨, 88௩, 88௪, 88௫, 88௬, 88௭, 88௮, 88௯, 890, 89௧, 89௨, 89௩, 89௪, 89௫, 89௬, 89௭, 89௮, 89௯, 900, 9௦௧, 9௦௨, 9௦௩, 9௦௪, 9௦௫, 9௦௬, 9௦௭, 9௦௮, 9௦௯, 910, 91௧, 91௨, 91௩, 91௪, 91௫, 91௬, 91௭, 91௮, 91௯, 920, 92௧, 92௨, 92௩, 92௪, 92௫, 92௬, 92௭, 92௮, 92௯, 930, 93௧, 93௨, 93௩, 93௪, 93௫, 93௬, 93௭, 93௮, 93௯, 940, 94௧, 94௨, 94௩, 94௪, 94௫, 94௬, 94௭, 94௮, 94௯, 950, 95௧, 95௨, 95௩, 95௪, 95௫,

சோழன் வேற்புறடக்கைப் பெருவிறங்கின்ளி :—இவன்காலத்துப் புலவர் கழாத் தலையார். ௩௬௮.

சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன் :—இவன் வேனாளரில் உழவி த்துண்போன் ; முடியுடைவேந்தற்கு மகட்கொடைநேர்த்தற்கு உரியோன் ; இதுனைத் தொல்காப்பியம் அகத்தினையியல் ௩௦ - ம் குத்திரத்துக்கு நச்சினர்க் கினியர் எழுதிய உலாயானுணர்க. இவனைப்பாடியபுலவர் மதுரைநக்கீரர். ௩௬௯.

சோழியவேனாதி திருக்குடீவன் :—இவன் மிக்ககொடையாளி ; இவனைப்பாடிய புலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலார் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். ௩௭௦.

தத்துமாரன் :—இவனைப்பாடியபுலவர் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர். ௩௭௧.

தருமபுத்திரன் :—இவன் ஓரசான் ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோதமனார். ௩௭௨.

தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நேடுஞ்செழியன் :—இவன் இளமைப்பருவத் தில் தலையாலங்கானத்தில் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலி ரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைச் சிறைப்படுத்திய தன்றிச் சேரன் சோழன் ததியன் எழினி எழுந்தருளான் இருங்கோவேண்மான் பொருநன் என்பவனாயும் வென்றான் ; வேன் எவ்வியின் மிழைக்கூற்றத்தையும் பழைய வேளிருடைய முத்துற்றுக்கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான் ; மறக்களவேன் வியும் அறக்களவேன்வியும் செய்தான் ; செய்யுள் செய்தலில் வல்லவன். புல வர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவன். உத்தமகுணங்கள் பலவமுடையோன். யாங் குடிமருதனாரியற்றிய மதுரைக்காஞ்சிக்குத் தலைவன் இவனே. இவன்பெருமை கள் விரிப்பிற்குப்பெருகும். இவன்பெயர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியனெனவும், நெடுஞ்செழியனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் குடபுலவியனார், கல்லாடனார், மாங்குடி கிழார், இடைக் குன்றூர்கிழார். ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨.

தாமான் தோன்றிக்கோன் :—இவன் தோன்றியென்னும் மலைக்குத் தலைவன் ; இவ னைப்பாடியபுலவர் ஐயர்முடவனார். ௩௭௩.

தித்தன் :—இவன் உறையூரிலிருந்த ஒருசோழன் ; சோழன்போர்வைக்கோப்பெரு நற்கிள்ளியின்தந்தை. அவனோடு மிக்கபகைமைகொண்டிருந்தான். “நொச்சி வேலித் தித்த னுறத்தை” என அந்நானூற்றிற்கூறப்பட்டவன் இவனே. ௮௦, ௩௭௪.

தேர்வன்மலையன் :—இவன் சிறத்தவீரன் ; சோழன் இராசகுமர்வேட்டபெருநற் கிள்ளிக்குத்துணையாய்கின்ற சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைவென் றான் ; இவனைப்பாடியபுலவர் வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார். ௧௨௬.

தொண்டைமான் :—இவன் காஞ்சிககரத்திருந்த ஓரசான் ; அதியமான்மொடுமா னஞ்சிகாலமும் இவன்காலமும் ஒன்றே ; இவன்காலத்தவர் ஔவையார். ௩௭௫.

நம்பிநேடுஞ்செழியன் :—இவன் அரசர்களுக்குரிய எல்லா இன்பங்களையும் அனு பவித்ததன்றி எல்லாநன்மைகளையுமுடையன். இவனைப்பாடியபுலவர் பே ரெயின்முறுவலார். ௨௭௬.

நள்ளி :—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன். ௩௭௮.

நன்னன் : — இவன் விச்சிக்கோவியன்பரம்பரையில்முன்னுள்ளோன் ; பங்குன்றக் கோட்டமுடையவன் ; இவன்மகன் நன்னன்மீது இரணியமுட்டத்துப்பெருங் குன்றார்ப்பெருங்கெனசிகரூர் மனைபுகடாம்பாடினர் ; “பெண்கொலைபுரிந்த நன்னன்போல” என்று கூறியிருத்தலால், இவன் பெண்கொலைபுரிந்தவனென்றுதெரிகிறது. ஆயினும் “நறவுமகிழிருக்கை நன்னன் வேண்மான், வயலை வேலி வியலா ரன்ன” எனவும், “சூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன், பாழி யன்ன” எனவும் அந்நாணூற்றிற் கூறியிருத்தலால் புகழுடையவனென்றே நினைக்கப்படுகிறான். கருக.

நாஞ்சில்வள்ளுஷன் : — இவன் நாஞ்சில்மலையையுடையவன் ; சேரனிடத்தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்தணையாய்நின்றோன் ; பரிசிலர்க்குவேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் ஒருசிறைப்பெரியனார், மருதன் இளநாகனார், கருவூர்க்கதப்பிள்ளை. கக௭, கக௮, கக௯, கச௦, க௮௦.

நாலைகிழவன் நாகன் : — இவன் பாண்டியனுடையவீரன் ; மிக்ககொடையையுடையவன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் வடகெடுத்ததனார். க௭௯.

நெடுங்கிள்ளி : — இவன் சோழர்பரம்பரையைச்சார்ந்தோன் ; ஆவூரும் உறையூரும் இவனுடையவை ; சோழன்நலங்கிள்ளி இவற்றை முற்றியிருந்தபொழுது கோட்டைவாயிலை அடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிருந்த இவன் பின்பு கோவூர் கிழாரால் தேற்றப்பட்டான் ; காரியாற்றுத்துஞ்சிய கெடுங்கிள்ளியெனவும் இவனுக்குப்பெயருண்டு ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோவூர்கிழார். சச, சரு, ச௭.

நெடுவேளாதன் : — இவனைப்பாடியவர் குன்றாகிழார்மகனார். க௭௮.

பரதவர் : — தென்றிசைக்கட்குறநிலமன்னன் ; “தென்பரதவர் மிடல்சாய” என இந்நூலிலும், “தென்பரதவர் போரேறே” என மதுரைக்காஞ்சியிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. க௭௮.

பாண்டியன் : — இவன் பாண்டிநாட்டிலுள்ள மோகூரிலிருந்த குறநிலமன்னன் ; இதனை மதுரைக்காஞ்சியாலுணர்க. இவன் காவல்மரமாக ஒரு வேம்பினை வளர்த்துவந்தானென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகிறது.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி : — இவன் சிறந்த அறிவுடையோன் ; இவன்காலத்துப் புலவர் பிசிராந்தையார். க௮௪, க௮௮.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் : — இவன் தமிழ்நாட்டரசர் மூவரிலும் மேம்பட்டுவளங்கிணை. இவனைப்பாடியபுலவர் மதுரை மருதனிளநாகனார், மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், ஆவூர்மூலங்கிழார், வடமவண்ணக்கன் பெரியசாத்தனார். ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௭௯, ௭௯௮.

பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதி : — இவன் மிக்கவீரமுங் கொடையுமுடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் இரும்பிடர்த்தலையார். க. பாண்டியன் கானப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி : — இவனைப்பாடியவர் ஒளவையார். க௯௭.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன் : — இவன் வந்தோர்க்கு அன்புடன் உணவளிப்போன் ; சிறந்தவீரன் ; இவன்பெயர் பாண்டிக்குகிணைச்சாக்கையவனெனவும் கையெ

முத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவர் ஆயுர்மூலக் கிழார். கஎஅ.

பாண்டியன் கூடகாரத்துஞ்சியமாறன்வழி :—இவன் மிக்கவீரச்செல்வமுடையோன் ; வடநாட்டரசனாவென்று அடிப்படுத்தினான். இவனைப்பாடிய புலவர் ஐயூர்முடவனார், மருதனிளநாகனார். ௫௧, ௫௨.

பாண்டியன் சிந்திரமாடத்துஞ்சியநன்மாறன் :—இவன் தன்னைச்சேர்ந்தோர்க்கு மிக்கநன்மையும் பகைவர்க்கு மிக்கதுன்பமும்புரிபவன் ; இவனைப்பாடியவர் மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார். ௫௧.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவேன்ற நேடுஞ்செழியன் : — இவன்வரலாற்றைத் தலையாலங்கானத்துச்செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் என்பதிற் காண்க. கஎ, கஅ, ௧௧, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுமீப்பெருவழி :—இவன் அனேகயாகங்களைச் செய்தவன். பல பகைவர்களையும் அறப்போரால்வென்று மறக்களவேள்வி புரிந்தோன் ; பெரியவள்ளல் ; சிவபெருமானிடத்து மிக்க பத்தியுடையோன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் காரிகிழார், நெட்டிமையார், நெடும்பல்லியத்தனார். ௬, ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪.

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துஞ்சிய பெருவழி :—இவன் சோழன்குராப் பள்ளித்துஞ்சிய பெருமாவளவனோடு நட்புடையன் ; இவன்காலத்துப்புலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார். ௫அ.

பாரி :—இவன், கடையெழுவள்ளலில் ஒருவன் ; முந்தாறு ஊரையுடைய பறம்பு நாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் ; முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்தோன் ; இவற்றை [அடி - அக - கூ] “சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையானுணர்க. தன்னுடைய முந்தாறு ஊரையும், மற்றைப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தோன். மிக்க பராக்கிரமமுடையவன். இவனை வெல்லக்கருதிய தமிழ்நாட்டுவேந்தர் மூவரும் போரில் வெல்லவொண்ணாமையின் வஞ்சித்துக்கொன்றனர். இவன் இறந்தபின்பு இவன்நண்பராகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளினா மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோனையும், இருங்கோவேனையும் வேண்டி, அவர் மறுப்பு, அப்பால அம்மகளினாப் பார்ப்பார்க்கு மணம்புணர்வித்தனர். இவனைப்பற்றிப் பலவாறாக அவ்வச்சமாதங்களில் கபிலர்பாடியசெய்யுட்களை ஊன்றிப்படிப்பின் யாரும் மனமுருகாதிரார். சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திகளையார் “கொடுக்கி லாதனைப் பாரி யேயென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலை” என்று அருளிச்செய்திருத்தலின் இவன்காலம் அவர்காலத்துக்கு முந்தியதாகல்வேண்டும். இவன்மலைச்சூன், புலவர்பலராலும்புகழப்பட்டுள்ளது. இவன்பெயர் வேன்பாரி எனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர் கபிலர், இவன்மகளிர் முதலியோர். இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தபுலவர் புறத்திணைகண்ணனாரார். ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦, ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩.

பிட்டங்கொற்றன் :—இவன், குதிராமலைத்தலைவன். சேரனுடைய சேனாதிபதி. மிக்க கொடையாளிகளுள் ஒருவன். இவன்பெயர் பிட்டனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் கருவூர் கந்தப்பின்னசாத்தனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார், வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார். கசுஅ, கசுக, கஸ, ககச, ககஉ.

பேகன் :—இவன் கடையெழுவன்னலில் ஒருவன். இவன் வரலாற்றை வையாலிக் கோப்பெரும்பேக நென்பதிற்காண்க. கடுஅ.

பொறையாழி கிழான் இவன் பொறையாமென்னு மூருக்குரியவன். மிக்க கொடையை டைமே . இவனைப்பாடியவர் கல்லாடனார். கசுக.

மல்லிகிழாண்காரியாதி இவன் குடநாட்டையுடையவன். வருவோர்க்கு மிக்க அன்புடன்கொடுக்கும் கொடையையுடையான். இவனைப்பாடியவர் ஆவூர் மூலங்கிழார். கஸ.

மலையமாந்திரமுடிக்காரி :—இவன், பெண்ணையாற்றங்கரையின்கணுள்ள மலாடென்றுவழங்கும் மலையமாளுட்டின் அரசன். கோவலார் இவனது இராசதானி. தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்க்கும் ஒவ்வொருசமயத்து யுத்தத்திலுதலிபுரிந்தவன். புலவர்க்குப் பரமோபகாரி ; முன்னூர்மலையையுடையான் ; அந்தணர்க்கு நிலங்கொடுத்தோன் ; கடையெழுவன்னலொருகனென்று கூறப்படும் மலையனியலே. இவன்குதிரைக்குக் காரிபென்று பெயர். இவன்புகழ்முதலியன அடியிற்குறித்த எண்ணமைந்த பாடல்களால் இனிது புலப்படும். கடையெழுவன்னலொருவனாகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன் ; இதனை [அடிகா-ககக] “காரிக்குதிரைக் காரியொடுமலைத்த, வோரிக் குதிரையோரியும்” என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையாலுணர்க. இன்னும் “துஞ்சா முழுவீற் கோவற் கோவன், நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கா முன்றுறைப் பெண்ணையம் பேர்யாற்று துண்ணறல் கடுக்கு, நெறியிருங் கதப்பி னின்பே தைக்கு” எனவும், “முரண்கொடுப்பிற் செல்வேன் மலையன், முன்னாக்கானம்” எனவும், “ஒடா மலையன் வேலிற், கடிதின் மின்னுமிக்கார்” எனவும், “ஆரியர் துவசுநிறிய பேரிசை முன்னூர்ப், பலருடன கழித்தவான் மலையன் தொருநேற, கோடியாங்கு” எனவும் அகநானூறு முதலியவற்றிற் சான்றோர் இவனைப்பாராட்டியிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் மலையமானெனவும், காரியெனவும், மலையனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர், மாறோக்கத்து நப்பசலையார். கஉக, கஉஉ, கஉக, கஉச, கஉச, கடுஅ.

மலையமாந்திரோழியவேனாதி திருக்கண்ணன் :—இவன் மலையமாளுட்டின் கோவலார்க்கரசன் ; முன்னூர் மலையையுடையவன். சோழராசனுக்குப் பேருதலிபுரிந்தோன். இரவலர்க்கு வைப்புத்திரவியம்போன்றவன். இவன்பெயர் மலையமாந்திரோழியவேனாதி திருக்கண்ணியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார். கஸ.

மலையமாந்திரமக்கன் :—இவர்கள், தம்குலப்பகைவனாகிய சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சியகின்னியவளவன் தம்மை யானைக்கு இடத்தொடங்கியபொழுது கோவூர்கிழாரார் பாடி உட்கொடுத்தார்கள். கசு.

மாங்குடிமருதனார் :—இவர் பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி ஆசிரியர் ; பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் நன்குமதித்துப் பாடப்பட்டார். ௭௨.

மாவளத்தான் :—இவன் சோழன்நலங்கிள்ளி தம்பி ; தாமப்பல்கண்ணனாரோடு வட்டாடியபொழுது, அவர்கைகரப்பத் தான் வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்து, அவர் ‘ நீ சோழன்மகனல்ல’ என்றுசொல்ல, நாணமுற்று, யின்பு அவரார்புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். இவனைப்பாடியவர் மேற்கூறிய தாமப்பல்கண்ணனார். ௪௩.

முக்காவல்நாட்டு ஆழர்மல்லன் :—இவன் மற்போரீற் சிறந்தவன் ; உறைபூரிலிருந்த சோழனாகிய தித்தன்மகன் ; சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியாற் பெருது கொல்லப்பட்டவன். இவன் காலத்தவர் சாத்தந்தையார். ௮௦, ௮௧, ௮௨.

முலன் :—இவன் நரசன். வினாந்து பரிசில்கொடாமையால் பெருந்தலைச்சாததாரா லுழைந்து பாடப்பட்டான். இவன்காலத்தவர் அவரே. ௨௦௬.

யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிநும்பொறை :—இவன் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் கட்டுண்டான் ; இவனைப்பாடியவர் குறுங்கோழிபூங்கிழார். ௧௭, ௨௦, ௨௨

வடிப்பலம்பிற்ற பாண்டியன் :—இவன் கடற்றெய்வத்திற்குப் பெரியதோர் விழவுசெய்தான் ; பழையியாற்றையுண்டாக்கினான். இன்னும் இவன்பெருமையை மதுரைக்காஞ்சியாலும், சிலப்பதிகாரத்தாலும்முணர்க. ௧.

வல்லார்த்துண்பண்ணன் :—இவன் வல்லாரென்னு மூரிலுள்ளவன் ; பண்ணென்னு மியற்பெயரையுடையான் ; சிற்றரசன். இவனைப்பாடியபுலவர் சோனாட்டு முகையலார்ச்சிறுகருந்தும்பியார். ௧௮௧.

வல்லிலோர் :—இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் ; கொல்லிமலைக்கும் அரைச்சார்ந்த நாட்டிற்கும் தலைவன் ; “ காரிக் குகினைக் காரியோடு மலைந்த, ஓரிக் குகினை யோரியும்” எனச்சிறுபாணாற்றப்படையிலும் இவனைப்புகழ்ந்து கூறினர். இவன்பெயர் ஆதனோரியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் வன்பரணர், கழைதின்யானையார். ௧௫௨, ௧௫௩, ௧௫௮, ௨௦௪.

வாட்டாற்றெழியியாதன் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி. வாட்டாறு என்னு மூரிலுள்ளவன். இவனைப்பாடியபுலவர் மாங்குடிக்கிழார். ௩௧௬.

வித்திக்கோன் :—இவன் சிற்றரசருளொருவன். பாரிமகளினை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி கபிலரால் வேண்டிப்பாடப்பெற்றோன். இவனைப்பாடியவர் மேற்கூறிய கபிலரே. ௨௦௦.

வேளிமாள் :—இவன் சிற்றரசன் ; மிக்ககொடையாளி ; இவன்காலத்தவரும், இவனிற்றதயின்பு பிரிவாற்றாதுவருகிப்பாடியவரும் பெருஞ்சித்திரனார். ௧௬௨, ௨௦௭, ௨௧௭, ௨௧௮.

வேங்கைமார்பன் :—இவன் கானப்பேரெயிலின்தலைவன் ; பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதியால் வெல்லப்பட்டான். இவன்காலத்தப்புலவர் ஐயூர்மூலக்கிழார். ௨௧.

வேள் எல்வி :—இவன், *வேளாளன் உழுவித்துண்போர்வகையினன். மிழலைக் கூற்றத்துத்தலைவன். மிகுந்தகொடையாளி. தலையாலங்கானத்துச்செருவே ன்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் வெல்லப்பட்டோன். பாரி என்னும் வள்ளை இவன்குலத்தோனென்பர். “ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி”, “எவ்வி தொல்குடி”, “போரடு தானை யெவ்வி” என இப்புறநானூற்றிலும், “எவ்வி யிழந்த லுறமையாழ்ப் பாணர், பூவில் வறுந்தலை போல” என வேறுநூலிலும் சான்றோர் இவனைப்புகழ்ந்து கூறியிருத்தல் காண்க. இவனைப்பாடியவர்கள் மாங்குடிசுழார், கபிலர், வென்னெருக்கியார். இவருள், இவன் இறந்தபின் வருந்திப்புகழ்மயிவர வென்னெருக்கியார். ௨௪, ௨௦௨, ௨௩௩, ௨௩௪.

வேள்பாரி :—இவன் கடையெழுவள்ளன்களி லொருவன் ; இவன்வரலாற்றை பாரி என்பதிற்காண்க. ௧௦௫, ௧௨௦, ௨௩௩.

வையாவிக்கோப்பெருநீர்பேகன் . இவன், கடைமெழுவள்ளலில் ஒருவன். மலை நாட்டையுடையவன். மயிற்பறவைக்குப் போர்வைகொடுத்தோன். இவனது ஊர் நல்லூரென்பது. ஆவியர்குடியிற் பிறந்தவன். இதனை இவன்பெயராலும், சிற்பாணாற்றுப்படையாலுமுணர்க. தனக்குரியவளாகிய கண்ணகியென் பவழைத்துறத்தனூல், ‘இவனை யங்கீகரித்துக்கொள்க’ என்று கபிலர்முதலிய புலவர்களால் இரந்துபாடப்பெற்றான். ‘கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப்பாடாண்பாட்டு’ என்பது தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரம் நச்சிஞரீக்கினியருரை. (௮௮ - ௮௫ - ௮௭), “கான் மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருத்திற ணனங்கி னுவியர் பெருமகன், பெருங்க ஞாடன் பேசனும்” என்றார் சிறு பாணாற்றுப்படையிலும். இவன்பெயர் பேகனெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடியபுலவர்கள், பாணர், கபிலர், வன்பாணர், அரிசில்குழார், பெருங்குன்றார்குழார். ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௫௮.

* வேளாளர் உழுவித்துண்போரும், உழுதண்போருமென இருவகையினர். அவருள், உழுவித்துண்போர் மண்டி லமாக்களும், தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழ நாட்டுப்பிடலும், அழுந்துரும், நாங்கும், நாலும், ஆலஞ்சேரியும், பெருஞ்சிக்கலும், வல்லமும், கிழாருமுதலியபதியிற்றோன்றி வேளானவும், அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும், பாண்டியநாட்டுக் காவதிப்பட்டமெய்தினோரும், குறமுடி குடிப்பிறந்தோர்முதலியோருமாய் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாளராம் என்பது, தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் ௩௦ - ம் சூத்திரம் நச்சிஞரீக்கினியருரை.

பாடப்பட்டோருடைய நாமபேதங்கள்.

அதியமான் தகடூர் பொருநுவிழ்ந்த எழினி.
அதியமான் தகடூர் எறிந்துவிழ்ந்த எழினி.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி.
அதிகமான் நெடுமானஞ்சி.
நெடுமானஞ்சி.
அஞ்சி.

டுமானஞ்சிமகன் பொருட்டெழினி.
ன் பொருட்டெழினி.

ஓய்மான் நல்லி டக்கோடன்.
சாத்தன்.

ஓய்மான் நல்லி டக்கோடன்.
ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடன்.

கண்மரக்கோப்பெருநள்ளி.
கண்மற்கோப்பெருநள்ளி.
நள்ளி.

காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.
பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி.
உக்கிரப்பெருவழுதி.
கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.

சிறுகுடி கிழான்பண்ணன்.
பண்ணன்.

சேரமான் கடுக்கோவாழியாதன்.
சேரமான் செல்வக்கடுக்கோவாழியாதன்.
சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுக்கோவாழியாதன்.

சேரமாஞ் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை.
சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை.

கஅ பாடப்பட்டோருடைய நாமபேதங்கள்.

சோமான் பாமுனரொறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.
சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.

சோமான் பாலேபாடிய பெருங்கடுங்கோ.
பாலேபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

சோழன் உருவப்பற்றேரிளஞ்சேட்சென்னி.
யோன்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான்.
சோழன் கரிகால்வளவன்.
கரிகாலன்.

சோழன் நல்லுத்தான்.

சோழன் நலங்கிள்ளி.
சேட்சென்னி.
புட்பகை.
தேர்வண்கிள்ளி.

சோழன் வேற்புறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளி
சோழன் வேற்புறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளி.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியன்.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.
நெடுஞ்செழியன்.

காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்.
பாண்டிகுருங்குரைச் சாககையவன்.

பாரி.
வேள்பாரி.

பிட்டங்கொற்றன்.
பிட்டன்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி.
மலையமான்.
காரி.
மலையன்.

மலையமான் சோழியவேனுகிதிருக்கண்ணன்.
மலையமான் சோழியவேனுகிதிருக்கிள்ளி.

வல்விலோரி.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன்.
பேகன்.

புறநானூற்றின் விஷயஞ்சிகை.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அ.

அகநாடு, உஅ.
அகல், உசுசு.
அகழி, கசு, கஅ, உக, கௌ, கரு0.

அகிற்புகை, கருௌ.
அகுதை (=ஒருவன்), உகரு, கசௌ.
அவகுசம், கசு.
அசசுமரம், க0, க0உ, உருசு.
அஞ்சி, கக, கஉ, க0க, உ0சு, கக0,
ககரு.
அடக்கமுடைமை, க0.
அடிசில், கசு0
அடியறை (=ஒருவகைவணக்கமொழி),
கௌ, ககஅ.
அடிப்பு, கசுசு, கௌஉ.
அண்டரன் (= ஆயென்னும்வள்ளல்),
ககக, உசுக.
அண்ணுத்தல், ருசு.
அணில, உசுசு, க0ௌ.
அதரிதிரித்தல், கௌ0, கௌக, கௌக.
அதியமான்நெடுமானஞ்சி ஏழரசரோடு
போர்செய்தது, கக.
அதியமான்நெடுமானஞ்சிபனைமாலையை
யுடையனென்பதும், சேருடைய உ
றவினெனப்பதும், கக
அதியமான்நெடுமானஞ்சியின் முன்றோ
ர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குத் தேவர்கள்
வந்திருந்ததோர்சோலை, கக.
அதியமான்நெடுமானஞ்சியின்முன்றோர்
கரும்பை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தது,
கக, ககஉ.
அதியர், கக, ககஉ.
அதிரல், உசுசு.
அந்தணர், க, உ, சு, க, உசு, கசு
கக, கஉஉ, கஉசு, கசுக, கசுஉ
கசுௌ.

அந்தணர்க்கு அரசன் நாடுகொடுத்தல்,
கஉஉ.
அந்தணருடைய அக்கினிகாரியம், கஉஉ.
அந்தணருடைய ஆசி, சு.
அந்தியக்கிரியை, கசுசு.
அந்துவஞ்சாத்தன, கக.
அம்பர், கஅரு.
அம்பலம், ருஉ.
அம்பருத்தூணி, கஅ.
அம்பு, க, கக, கக, உக, சக, கருஉ,
கசுஅ, உஅௌ.
அம்புத்தொடை, கருஉ.
அம்புலிகாட்டல், கசு0.
அமிர்தம், கஅஉ.
அயினாயின், கௌ.
அத்தூல், கசுசு.
அரசர் (=அரசன்), கஅ, ருசு, ககக,
ககக, கஉௌ, கருசு, கருசு, கௌ,
கஅசு, கஅக, உசுரு.
அரசரஅடி, ௌ.
அரசர் அறிவு அன்பு கண்ணோட்டமு
டையராதல்வேண்டுமென்பது, உ0
அரசர் இம்மையிற் செய்யவேண்டிய
வை, உகக.
அரசர் இராப்பொழுது போக்குதல்,
கசுசு.
அரசர் இறைகொள்ளுமுறை, கஅசு.
அரசர் இன்சொல்லும் எளியசெவ்வியும்
உடையராதல்வேண்டுமென்றல், கரு,
ச0.
அரசர் உலகத்தைவலமாகவந்து பகை
வனாவெல்லுதல், கக, உஉரு.
அரசர் ஒருபக்கம்சார்தலாகாதென்பது,
சு.
அரசர்களில் யுத்தத்திலிறவாமல் நோயா
லுந்தவர்கள் சுவர்க்கம்புகுதற்கு அவ
ர்களுடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்தி
வாளாற்பினத்தல், கக.

வீ ஷ ய ரு சி கை.

அரசர்களினியல்பு, கூடு, நூடு, எசு.
 அரசர்களுடைய குடைகள் செல்லுமு
 றை, கூக.
 அரசர்குதிரை, உகுக.
 அரசர்கை, ஏ.
 அரசர்கைச்செயல், கசு.
 அரசர்கோயில், கௌ.
 அரசர் சிவாலயத்தை வலம்வருகையில்
 அவர்குடை தாழவேண்டுமென்பது,
 கூ.
 அரசர் சினந்தளரியவேண்டுகாலம், கூ.
 அரசர்செல்வம், ககௌ.
 அரசர் தம்வலியை அடக்கிக்கொள்ளு
 தல், கூ.
 அரசர் தமக்குரிய அடையாளமாலையுட
 னே புறத்திணைமாலையையுஞ்சூடுதல்,
 உஉ.
 அரசர்தலைவணங்குமிடம், கூ.
 அரசர் துறந்து தவஞ்செய்தல், உகௌ,
 உருக, உருஉ.
 அரசா நாடுகாத்தல், நு.
 அரசர் நெறியறிந்து இறைகொள்ளவே
 ண்டுமென்றல், கஅசு.
 அரசர் பகற்பொழுதுபோக்கல், கூக,
 கூகூடு.
 அரசர் பகைவர்ஊரைக் கொளுத்தலும்
 அவர்காவன்மரத்தை வெட்டுதலும்,
 ஏ, உக.
 அரசர் பகைவர்பிழையைப் பொறுத்த
 லும் அவரையழித்தற்கு உசாவுதலும்,
 உ.
 அரசர் பாணர்க்குப் பொற்றாமராகொ
 டுத்தல், கூக.
 அரசர் பாலிகளோடு சேரலாகாதென்
 றல், நு.
 அரசர் பொதுச்சொற்பொருமை, அ.
 அரசர் போரிற்சபதஞ்செய்தல், உரு,
 ஏக, ஏஉ, ஏக.
 அரசர்மாப்பு, கூ, ஏ, உக.
 அரசர் யாகஞ்செய்தல், உகூ.
 அரசர்வலி, உ, ஏ.
 அரசர்வில், ஏ.
 அரசர்வீரத்தைப் பாடினியாடுதல், கக.
 அரசர்வீரம், கூக.
 அரசரருன், உ.
 அரசருடைய அக்கினிகாரியம், உருக.
 அரசருடையஅரண்மனைவாயிலிற்பள்ளி
 யெழுச்சிக்காலத்திற் சங்கமூதப்படுத
 ல், உஉரு.

அரசருடையகாலையோலக்கம், உக.
 அரசாட்சி, கூ, ஏக, கஅரு.
 அரசரிமை, ஏரு.
 அரண், கௌ, உ௦, கூௌ.
 அரம், கூகூ.
 அரிசி, கசு௦, கூௌ, கூகூக.
 அரிவான், கசுஅ.
 அருஞ்சுரம், உக.
 அருந்ததி, கஉஉ.
 அருவந்தை, கஅரு.
 அருவி, க௦ரு, ககரு, கஉஅ, கஉகூ, ககௌ,
 கசுக, கசுௌ, கசுஅ, கரு௦, கருஉ,
 கருசு, கருஅ, கசுஅ, ககஅ, உஉக,
 உருக, உருஉ, கூகூக, கூகூஅ
 அளையமென்னும்ககரம் கழாஅத்தலையா
 ரால் அழிந்ததற்குக்காரணம், உ௦உ.
 அல்லிப்பாவை, கூக
 அல்லியக்கூத்தி, கூக.
 அல்லியரிசியுணவு, உரு௦.
 அலை, உ
 அவரை, கஉ௦, உகரு, கூகூரு, கூௌரு
 அவலை வாயிலடக்கிக்கொண்டு மடுவிற
 பாய்தல், கூக.
 அவிழ், கருக, கசு௦.
 அழுகை, கசுசு
 அளவர், கூ.
 அறச்சபை, ஏக.
 அறஞ்செய்யவேண்டுமென்றல், உஅ.
 அறப்போர், கூ, கூஉ.
 அறம்பொருளினின்பம், உஅ, கூக.
 அறிவில்லார், கபக.
 அறிவுடையோன் இனையறையினும் அரசு
 சன் அவன்வழிச் செல்வானென்பது,
 கஅக.
 அறிவுடையோன் வறுமை பயன்படுத
 லும் அறிவில்லாதோன்செல்வம் பய
 ன்படாமையும், ககௌ.
 அறிவையுடைய அரசனுண்டாகும் க
 ன்மையும் அஃகில்லாதோனால் உண்
 டாகும் தீமையும், கஅசு.
 அன்பில்லாதபார்வை, உக௦.
 அன்னச்சேவல், கூௌ, கஉஅ.
 அன்னம் மீனை உண்ணுதல், கூௌ.
 அனுடநான், உஉக.

ஆ.

ஆகாயத்தின் மேற்பாகத்திற் காற்றுச்
 செல்லாதென்பது, கூரு.
 ஆகாயம், உ, கூ௦, கூரு, உஉஅ, உௌ௦.

ஆகுதிசெய்தல், கூக.
 ஆகுளி (=பறைவிசேடம்), கூகை.
 ஆசினிமரம், கடுஅ.
 ஆஞ்ஞாசக்கிரம், கூக, உஎ0.
 ஆட்டிறைச்சி, உசக.
 ஆட்டிணம், ருச.
 ஆட்டுக்கிடாய், கூக, ககக, உசுஉ, கூசுச.
 ஆடு, ருச, ககக.
 ஆடை, கூஅக.
 ஆண்புலி, ருஉ.
 ஆண்மை, ருரு, கடுச.
 ஆண்யானை, ச0.
 ஆத்திரம், சரு, கூகஅ.
 ஆத்திரமலை, சக, சரு, அக, அஉ.
 ஆதனழிசி (=ஒருவன்), கக.
 ஆதனுங்கன், கரு, கூஅக.
 ஆந்தை (=ஒருவன்), கக.
 ஆபரணம், சுக, சுக, அஅ, க0ரு, கக0,
 கூகஅ, கசு0, ககக, உ00, உகஅ,
 உஉஉ.
 ஆம்பல, கசு, சுக, எ0, உ0க, கூஅக.
 ஆம்பல்லரால் தழைசெய்தல், உசஅ.
 ஆம்பலிலை, உசக.
 ஆம்பலிலையால் மதுவையுண்டல், உ0க.
 ஆம்பலினிடத்துண்டாரும் புலலரிசி
 யைக் கைம்மைகோன்பின ருண்டல்,
 உசஅ.
 ஆம்பற்கிழங்கு, கசு.
 ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வனை, கூக,
 கூருஉ.
 ஆழர், அ0.
 ஆழர்மல்லன், அ0.
 ஆமை, சஉ, எ0, உசக, கூக, கூஅ.
 ஆமைமுட்டை, கசு.
 ஆமையிறைச்சி, உகஉ.
 ஆய் (=ஒருவள்ளல்), கஉஎ, கஉஅ, ககஉ,
 ககக, கசுச, ககரு, ககசு, கருஅ,
 உச0, கூசு, கூரு.
 ஆய் இரவலர்க்கு யானை கொடுத்தல்,
 கஉக.
 ஆய்குழி, ககஉ.
 ஆய் சுரபுண்ணைப் பூமாலையையுடையவ
 னென்பது, ககக.
 ஆயர்கன், உகரு.
 ஆயுதக்கட்டில், சக.
 ஆயுதக்காம்பு, கூரு.
 ஆயுதக்கொட்டில், கூரு.
 ஆயுதங்களுக்கு நெய்யூசிப் பீலியணிந்து
 மாலேகுட்டுதல், கூரு.

ஆயுதப்புண்வடுவற்ற உடம்பு, கஅ0.
 ஆயுதம், சக, கூரு.
 ஆரக்கால், உருச.
 ஆரம், கருஉ, கூசுஉ, கூசஅ, கூஎஉ.
 ஆரல்மீன், உகஉ, உசக.
 ஆரல்மீன்குட்டிறைச்சி, உகஉ.
 ஆரல்மீன்முட்டை, கசுஉ.
 ஆலங்கானம், உக.
 ஆலத்தார், கூச.
 ஆலம்பழம், ககக.
 ஆலம்பொந்து, கூசுச.
 ஆலம்வீழ், ருஅ.
 ஆலமரத்தில் தெய்வமிருத்தல், ககக.
 ஆலமரம், ருஅ, உருச, கூசுச, கூஎ0.
 ஆலிலையின்கண் திருமால்மேவுதல்,
 ககஅ.
 டைக்குறை, உகக.
 டைக்கடல், உகக.
 ஆற்றுகீனா மலைகுறுக்கேதடுத்திற்தல்,
 கசுக.
 ஆற்றமணலினும் ஆயுள் சிறக்கவென்
 றல், கூ, சக.
 ம், கசுசு.
 சஉ, கசுசு, ககஉ, உகக.
 ஆன்பொருத்தம் (=ஒருநதி), கக, கூச,
 கூஎ.
 ஆனேறு, க

இசைகேட்போர் தலையசைத்துக்கேட்
 டல், உசரு.
 இட்டியவாயில், கஎ.
 இடபக்கொடி, க, ருசு.
 இடி, கஎ, கூஎ, ருஅ, அக, கஉசு, கசு0,
 உகக, கூசுரு.
 இடிவள்ளியதென்பது, ருஅ.
 இடைகழி, கரு.
 இடைச்சி, கூக.
 இடையர் வேனிலில் வேங்கைமரத்தின்
 கொம்பைக்கழித்தல், உசச.
 இடையன், ருச, உசச, உசரு, கூசு,
 கூக, கூக, கூசு0.
 இந்திரவில், உ0.
 இந்திரன்கோயில், உசக.
 இப்பி, ருக.
 இப்பிறப்பு, உகசு.
 இம்மை மறமை, உசச.
 இம்மையிற்செய்தவினைப்பயன் மறமை
 யில் அனுபவிக்கப்படுமென்றல், கசுச.

இம்மையின்பம், ககக.

இமயம், உ, சு, கச, கக, சுஎ, ககஉ,
ககசு, உகச, ககசு.

இயக்கன் (=ஒருவன்), எக.

இரப்போர்க்கு ஆபரணங்களைக்கொடுத்
தல், கரு.

இரப்போரியல்பு, சஎ.

இரவலர், சஅ, எ0, ககக, கருசு,
ககஉ.

இரவலர்ஊர்ப்பொதுவில்தங்கல், கஉஅ.

இராவணனைக் கொண்டுபோகப்பட்ட
பொழுது சீதை ஆபரணங்களைக்கழு
ற்றிப்போகட்டது, கஎஅ.

இருக்கோவேன், உ0க, உ0உ.

இருசுடர், சுரு.

இருப்பைப்பூ, கஅச.

இரும்பு, கஎ0.

இரும்புண்டீர், உக.

இருமருத்து, எ0.

இரும

இருவாட்சி, கசஉ.

இருவினை உகச.

இருவினையின் இல்லையென்பாரோடு
சேரலாகாதென்பது, உக.

இருள், க0, க0உ, கஎச.

இலக்கம் (=லக்ஷியம்), ச.

இலங்கை, கஎக.

இலந்தைமரம், கஉரு.

இலந்தைமன்றம், கச.

இலைக்கறி, கச0, கருக, ககஎ.

இலைக்கறியில் அரிசிமாவைத் தூவுதல்,
கச0.

இனை, உஅஎ, உஅக.

க0க.

இளம்பல்கோசர், கசு.

இளமரச்சோலை, உகக.

ரமை, சக.

ரயபெண், கசக

இறந்தின்பு செய்யுங்கிரியை, கச0

இறந்தவருடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்
தல், கக.

இறந்தவீரன்பெயரை நடுகல்லில் எழுது
வித்து அதிற்சீலியைச்சூட்டி அவ்வி
டத்திப் புடைவையாற் சிறியபந்தர்
போடுவித்தல், உச0.

இறந்தோர்க்குப் பலிகொடுக்கு மிடம்,
உசக.

இறந்தோருடம்பைச் சுடுதல், உகக,
உச0.

இறந்தோனுக்கு மெழுகப்பட்ட சிறிய
இடத்தில் தருப்பையின்மேல் அவன்

இறமீன் (இஃது வழங்
கும்), கசஉ.

இறைச்சி, கச.

இன்சொல், ச0.

ஈ.

ஈந்து (=ஒருமரம்), ககசு.

ஈயல், கக, ககசு.

ஈர், ககசு

ஈரந்தூர், கஅ0.

உட்பகை, சஅ

உடன்கட்டையேறுதல், உசசு.

உடுக்கை, எ0.

உடுப்பின்நிணம், கஉசு.

உடும்பு, சஅ, கருஉ, கஉரு, கஉசு,
ககக.

உடை, கருசு.

உடைந்தவளை, க0.

உடைப்புக்கலை அடைத்தல், எ.

உடைமரம், கசக.

உடைமூள், கஉசு.

உண்கலம், கச0, உகரு.

உண்ணுதல், சச, உகஉ

உண்பன நாழி உடுப்பன இரண்டென்
றல், கஅக.

உண்போர் சபதஞ்செயதுகொண்டுண்
னுதல், கஎஅ.

உணவின்சிறப்பு, கஅ

உணவு, கஉஎ, கஅஉ.

உணவு ஆக்கல், கச

உணவுகொடுத்தோர்பெருமை, கஅ.

உத்தரநான், உஉக.

உப்பு, ச0, ககக, கஅக

உப்புவண்ம, ச0.

உப்புவாணிகர், அச, க0உ, ககக, ககசு.

உரல், ககக.

உருளி, உஉஅ.

உருளை, கஅரு.

உலக்கை, உஉ, ககக.

உலகத்திற்கு அரசன் உயிரென்றல்,
கஅக.

உலகம், கசரு.

உலகங்காக்குந்தேவர், கரு.

உலகியற்றை, எச, ககசு.

உலை, கருக, கஎஉ.

வி ஷ ய கு சி கை.

உலையிடத்து அடைதல், க௭0
உலோபகுடைய நட்பு ஆகாதென்றல்,
க௭0.
உவர்க்கூவல், ௩௩௩.
உவா, ௬௩.
உவாவில் சூரியனும்கந்திரனும் தம்முட்
சந்தித்தல், ௬௩.
உழவர், க௭, ௭௨, ௬௩, ௭0௭, ௨0௭,
௨௭0, ௨௮௭, ௩௮௭, ௩௯௩.
உழவர்தொழில், ௩௩.
உழவர்தொழில், ௩௩.
உழவின் பெருமை, ௩௩.
உழுத ஒருமைக்கடா, ௭௨௩.
உழிநாடுகொடி, ௭௬, ௭௭
உழிநாடுகொடியைச் சூடுதல், ௭௬,
௭௭
உழுஞ்சில், ௩௭0.
உழுதல், ௭௨0.
உழுந்து, ௨௭௭.
உள்ளடி, ௭௭௭.
உற்பாடா, ௩௩, ௭௭, ௭௭௭, ௨௨௭,
௩௮௮, ௩௯௭.
உழைப்பு, ௭௭, ௩௮, ௭௭, ௭௮, ௭௮,
௨௭௨, ௭௮௨, ௩௮௩
உழைப்புச் சாலை, ௭௭
உன்னமரம், ௩.

உள

உளகம்புல், ௭0௭, ௩௨௭.
உளமன், ௨௭௮.
உளர், ௮௭, ௩௮௩, ௩௭௭.
உளர்காப்பவர் இடையாமத்தில் விளக்
குக்கொண்டுசெல்லுதல், ௩௭.
உளராச்சுதல், ௭0.
உளன், ௩௮௭.
உளன்சொற்றுத்திரை, ௩௭.

உ

உட்டாநாட்பிறை, ௭௭௮.
உடுத்துவிட்டுச்செல்லுதல், ௭௭.
உண்ணெய்துறா, ௩0
உணவகையெச்சம், ௨௮
உந்திரப்பொறி, ௭௭௭.
உய்ப்பன்றித்ததை, ௭௭௭.
உயிலென்னுமார், ௭௭
உருக்கு, ௭0௭.
உருது, ௭0, ௭0௨, ௭௨௭, ௩௭௭.
உருமை, ௩, ௨௭௭.
உருமைக்கடா, ௭௭, ௩௭௭, ௩௭௩.
உல்லரி (=ஒருவாத்தியம்), ௭௮௨.

உல்லரி, ௭௭0, ௨௭௭, ௨௭௭, ௩௨௭, ௩௨௭,
௩௨௭.
உல்லரி (=ஒருவேள்), ௨௭, ௨0௨, ௨௭௭.
உழிநாடுகொடியைச் சூடுதல், ௭௭௭.
உழிநாடுகொடியைச் சூடுதல், ௭௭௭.
உழிநாடு, ௨௭0.
உழுகடல், ௮௭.
உள்ளிளங்காய், ௭௨0.
உறம்பு, மழைபெய்யுங்காலத்தைப்பார்
த்துமுட்டையையெடுத்துக்கொண்டு
மேட்டுநிலத்தையடைதல், ௭௭௭.
உ.

உணி, ௭0௩.
உதம் (=உற்றம்), ௩௨௨.
உருக்களவுருவகம், ௭௭௭.
உழிலாஞ்சனை, ௭௭.
உழுவள்ளல், ௭௮௮.
உற்றுத்தோல்முரசம், ௨௮௮.
உறு, ௨௮௭, ௨௮௮, ௩௭௭.
உறைக்கோன் குறவர்செலவென்பது,
௭௮௭.

உருத்தலைநாகம், ௭௭.
உம்படைத்தாலி, ௭௭.
உம்புதம், ௨.
உம்பொறி, ௨௭௭.
உவனெதல், ௭௮௭, ௭௭௭.

உ

உருகப்பறை, ௨௭௭.
உருத்தலைநாகம், ௭௭, ௭௮௨, ௭௭௭.
உருநாடுதல், ௭௮௭.
உல்லையூர்நாடு, ௨௭௨.
உற்றுமையின்பயன், ௩௮௭.

உ

உடம், ௨௭௭.
உதம், ௨௨.
உரி (=ஒருவள்ளல்), ௭௮௨, ௭௮௭,
௭௮௭, ௨0௭.

உள

உளவைநெல்லிக்கனிபெற்றது, ௭௭.

க

கங்கை, ௭௭௭.
கட்டில், ௮௨, ௨௮௭.
கடகப்பெட்டி, ௭௭.
கடம்பன், ௩௭௩.
கடம்பு, ௨௭.
கடமாவேறு, ௨0௨.

கடல், ௨, ௨௦, ௩௦, ௩௧, ௩௩, ௪௨, ௪௯,
௩௩, ௩௩, ௪௪, ௧௨௨, ௧௩௭, ௧௩௪,
௧௪௦, ௧௪௧, ௨௦௪, ௩௮௪.

கடல்நீர், ௧௯௮.

கடல்முள்ளிப்பூமாலை, ௨௪.

கடலை, ௧௨௦.

கடற்களா, ௧௭, ௨௪, ௪௮, ௪௯, ௪௦, ௩௮௪.

கடற்றுளி, ௧௯௮.

கடற்செய்வவிழா, ௯.

கடன்மணல், ௧௯௮.

கடாவழித்தல், ௩௩௩.

கடுவன், ௧௩௮, ௨௦௦.

கடைக்கொள்ளி, ௧௦௮.

கடைசியர், ௬௧

கடைந்துகொடுப்பெரித்தல், ௧௩௦, ௨௪௭.

கடைமடை, ௪௨.

கண்கள்பசுத்தல், ௬௪.

கண்டிரக்கோ, ௧௩௧.

கண்ணன், ௩௮.

கண்ணி, ௩௯, ௭௬, ௧௪௩, ௧௪௪.

கண்ணறை, ௧௩, ௬௧.

கண்ணேணி, ௧௦௩.

கணவனிறந்தபின் மனைவி கூந்தலைக்
கிட்டுகொள்ளுதல், ௨௩, ௨௬௮, ௨௩௦,
௨௪௧

கணவனையிழந்தமனைவி ஆபரணங்களை
நீக்கிவிடுதல், ௨௨௪.

கணவனையிழந்த மனைவியின் புலம்பல்,
௨௩௩, ௨௩௪.

கணவனையிழந்திருக்கும்களிர், ௧௯௪.

கணிச்சிப்படை, ௪௨, ௧௯௩.

கணையமரத்தாற்கதவைத்திடுத்தல், ௧௭.

கணையமரம், ௧௪, ௩௯, ௪௧, ௬௦, ௬௮.

கதவு, ௪௪, ௩௪௧.

கதிர், ௧௯௮, ௧௯௦.

கந்தன், ௩௮௦

கந்தாரமென்னுமது, ௨௩௮

கப்பல், ௧௩, ௨௪, ௩௦, ௪௪, ௧௨௪,
௨௩௮, ௩௪௮, ௪௦௦.

கப்பற்பாய், ௩௦.

கபிலர், ௩௩, ௧௭௪.

கபிலர் அந்தணரென்பது, ௨௦௦.

கபிலர் பாரியின் தண்பரென்பதும் அந்
தணரென்பதும், ௨௦௧.

கம்பியை தூலென்றல், ௨௧.

கம்பியன், ௩௩௨.

கயன்மீன், ௨௪௧.

கயன்முள், ௧௯௩.

கரந்தை, ௨௪௧, ௨௪௩, ௩௪௦.

கரம்பை, ௨௮௩, ௩௦௨.

கராம், ௩௭.

கரிகாற்பெருவளவன் யாகஞ்செய்தது,
௨௨௪.

கரியமுருகி, ௨௪௪.

கருங்கல், ௩.

கருடக்கோழி, ௩௬

கருநெய்தல், ௧௪௪

கரும்பறப்பார், ௪௨

கரும்பனூரன், ௩௮௧.

கரும்பின்பூ, ௩௩, ௩௮௪

கரும்பு, ௧௪, ௨௨, ௨௪, ௨௮, ௩௩, ௪௨,

௧௩௭, ௩௨௨, ௩௮௪.

கருவூர், ௧௧, ௩௨, ௩௬, ௩௭௩, ௩௮௭.

கருளை, ௩௯௩, ௩௮௮

கல், ௧௦.

கல்லியில்லாதவனைத் தாயும்வெறுப்பா
னென்பது, ௧௮௩.

கல்லியுடையோன் கீழ்க்குலத்தோறையி
னும் அவன்கல்லியின்பொருட்டி மே
ற்குலத்தோனும் அவனுக்கு வழிபாடு
செய்வானென்பது, ௧௮௩

கல்லியையுடையோர் வறுமையால் அக்
கல்லியை வெறுத்தல், ௩௮௮

கல்லிவிளக்கமுடையோர், ௩௪

கலப்பை, ௧௩, ௨௦, ௩௪

கலாவம், ௧௩௩, ௧௪௪

கலர்த்தவழி, ௧௯௪.

கவரிமா, ௧௩௨

கவைத்தவேலமுள், ௩௮

கழுஞ்சு, ௧௧

கழல்முள்வேலி, ௩௦௪.

கழல்வழிவாகவும் கிண்ணிவழிவாகவும்
செய்து செறிக்கப்பட்ட உருக்களை
யுடைய கேடகம், ௧௭.

கழல், வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்ட
ப்படுவதென்றல், ௧௦௦.

கழி, ௧௭, ௨௬, ௪௮, ௩௩௬, ௩௮௪.

கழுநிச்சேவல், ௨௩௮.

கழுஞ்சு, ௩௭௦.

கழுதை, ௧௪, ௩௬௨.

கள், ௨௬, ௪௮, ௮௦, ௧௧௩, ௧௨௩, ௧௭௨,
௨௧௨, ௨௬௦.

களி, ௨௩௩, ௨௪௩, ௩௨௨, ௩௬௦,
௩௪௩.

களிநீழற்கடவுள், ௨௪௦.

களின் கலங்கல், ௨௬௮.

களின் தெளிவு, ௩௬, ௧௧௩, ௧௨௦,

௧௭௦, ௩௪௦, ௩௬௨, ௩௬௭.

கள்ளின் தெளிவைப் பாணர்க்குக்கொடு
த்தல், கஎ௦.
கள்ளின் தெளிவைப் பொற்கலத்துண்
ணல், உசு, டுசு.
கள்ளையுண்டோர் விடாய்மிசூத்தப் புளி
ச்சுவையை விரும்புவரென்றல், கஎஎ.
களங்கொள்ளுதல், சுஉ
களமா, உகஉ.
களாதிலக்கிணறு, ககக.
களர்நிலம், கசஉ, ககக, உஉடு, உசுடு,
உசு௦, கசுஉ.
களவேள்வி, உசு, அஅ, கஎஉ
களவேள்விமுதலியன போருக்குரிய வி
ழாவென்றல், அஅ
களாப்பழம், கஉஎ, கசுடு, கஎ௦.
களி (=மண்), உசுசு
களைகளைதல், கஉ௦.
கறபகச்சோலை, கஅ
கற்பு, ககஅ.
கற்றல்நன்றெனல், கஅக
கறி, கசு
கறையான், டுக
கண்முழை, அசு
கண்ணிப்போர், கஎ.

கா.

காக்கை, உகஅ, கசுஉ, கசுஉ.
காஞ்சி, கசுடு.
காஞ்சிப்பூ, கஅ.
காஞ்சிபாடல், உஅக, உசுசு.
காஞ்சிமலை, கசுசு.
காட்டாறு, கஎஎ
காட்டுக்கோழி, டுஉ, கஉ௦.
காட்டுநாடு, கடு௦.
காட்டுப்பசு, ககஎ.
காட்டுப்பசுவின்முழை, ககக, கஉக.
காட்டுவழி, கடு௦.
காட்டுவாயில், கஅ.
காழி, ககக.
காடு, டு, டுஉ, சு௦, கசுசு, கடுஎ, கசு௦,
கஎஎ, உ௦சு, உடுஎ, உடுசு, கஅக.
காந்தட்கிழங்கு, கசுஅ.
காந்தட்பூமலை, கடுஎ.
காந்தண்மொட்டி, கசுசு.
காந்தன், க௦, கசுசு.
காய்த்தநெல், கஅசு.
கார்காலத்துமழை, ககக, கஉ௦, கசுஎ.
கார்த்திகைநாளின்முதற்கால், உஉக.
காரிக்குதினா, கடுஅ.

காரிநாடு, கஉஉ.
காரியாறு, சஎ.
காணாப்பழம், உடுஅ.
காலன், உக, சக, உசு௦.
காலைப்பொழுது, கசுக, உகஉ.
காலைமண்டியாகச்செய்துகொள்ளல்,
அ௦.
காலேமுரசம், கசுக.
காலையந்தி, கசு.
காலையில் மதுவையுண்ணுதல், கஉக.
காவிற்குத்தீயிடுதல், கஉஉ.
காவற்காடு, உக.
காவண்மாம், உக, டுஎ, கசுஉ, ககசு.
காவிரிநதி, கடு, சக, டுஅ, சஅ, கசுசு,
கஎசு, ககக, ககக.
காவுதல் (=தோளாற்சுமத்தல்), ககக.
காளாம்பி, கசுசு.
காலை, ககக.
காற்று, உ, க௦, சக, டுக.
காற்றுணவு, சக.
காணப்பேரண, உக.

கி.

, எஎ, கசுஅ
(=ஒருவகப்பறை), எ௦, எஅ,
கக, ககக, க௦சு, ககக, கடுசு, கஎசு,
கஎசு, கஎஅ, கஅஉ, கஅக, கஅஎ,
ககக, ககசு, ககஎ, ச௦௦.
கிணைமகள், ககக.
கிணைமகன், கஎக, கஅஅ
கிணையின்கோல், கஅஉ.
கிளி, ககஅ, ககடு.
கிளிகழ்கருவி, சக.

ழகடல் சகரால் தோண்டப்பட்டதெ
ன்பது, சு.
கீழ்காற்று, கசு.
கீழ்மடை, சஉ.

கு.

குகை, டுஉ, கடுஉ, கடுஎ, கடுஅ, கஎசு,
கசுஅ.
குச்சப்புல், உடுஎ.
குடகமலை, கசுசு.
குடநாடு, கஎ, கஎஎ.
குடம், கடுசு.
குடர், கசு௦, உஎடு.
குடவாயின்கோட்டம், எசு.
குழிகள், கடு, கஉ௦, கஎ௦.
குழிதாங்கல், டுஅ.

கைம்மைநோன்பு, உரு, கூஉ, உசுசு,
உரு0, உசு0, உசுசு
கைவனைமுறி, உரு௭.

கொ.

கொங்கு, கூஉ, கூரு, கூரு.
கொங்கர், கூ0.
கொங்கு, கூரு.
கொடாமையாலுண்டாகும் தீங்கு, உ௭.
கொடி, கூஅ, கூஉ.
கொடியோரைத்தண்டித்தலிலும் செவ்
வியோரைப்பாதுகாத்தலிலும் அரசர்
க்குச் சோம்பலாகாது, உக.
கொடுங்கோல், உஉ, எசு.
கொடுவான், உஉசு.
கொடைப்பெருமை, உ௭, உசு, கூக,
சுஉ, ருரு. கூ0க, கூ0உ, கூ0க, கூசு,
கசுக, கசுக, கருசு, ககை, கஅ0,
கஅக, உ0க, கூசு.
கொடைமடம், கசஉ.
கொடையாலுண்டாகும் பயன், உ௭.
கொடையாளிகள் செல்வம் இரப்போர்
க்கே உரித்தென்பது, கூக.
கொடையின்பெருமையும் கொடாமை
யின் சிறுமையும், உ0சு.
கொடையுடையோர் பகையைவெ
ல்லாரென்றல், உ௭.
கொண்கானமென்னுமலை, கருசு, கருரு,
கருசு.
கொண்டை, கூக
கொண்டைமேற் காற்றடிக்கவென்னும்
வழக்கு, கூக
கொண்காணங்கிழான், கருரு.
கொல்லன், கூசு, க௭0, கஅ0, கூகஉ.
கொல்லன் கூடம், க௭0.
கொல்லன் பணிக்களரி, கூரு.
கொல்லன் வேலைவடித்தல், கஅ0.
கொல்லிப்பாவை, உருக.
கொல்லிமலை, உஉ, கருஉ, கருஅ.
கொல்லை, கருக.
கொள், கூ0ரு, கூரு, கூஉ.
கொள்ளெனென்பதன் உயர்வும் கொள்
வேனென்பதன் தாழ்வும், உ0சு.
கொள்ளரி, கூஉரு.
கொள்ளை, எஅ.

கோ.

கோங்கு, கூஉக. •
கோசர், கூசு, கூசு.

கோட்டான், உகஅ.
கோட்டிக்கதெங்கு, க௭.
கோடாலி, உக.
கோடாலியின்கை, கூசு.
கோடைக்காலம், கூக, கூசு, க௭சு,
உஉசு, உக௭, கூஅ, கூஅ, கூரு.
கோடைமலை, உ0ரு.
கோண்டின், கூகஉ.
கோப்பெருஞ்சோழன், உகஉ.
கோபம், ருசு, எஉ.
கோயில (=அரண்மனை), கூ௭.
கோலோகம், கூ.
கோவதைமுதலியவற்றை வாச்
காற்சொல்லலும் ஆகாதென்ப
து, கூசு.
கோவலூர், கூக.
கோவூர், ச௭.
கோழி, உஅ, ருஉ, கூசு, கூஅ.
கோளுரு, ருசு, கூக, கூசு, கஅ0, கூக௭,
கூசு.

சக்கரம், உகக
சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள், க௭ரு.
சககமனம், கூஉ.
சகடம், கூ0உ, கஅரு.
சகடை, கூ0.
சங்கிலி, எசு.
சங்கு, ருசு, உஉரு, உசுசு, கூக௭.
சடங்கு, உஉசு
சடை, க, ருசு, கூசு, உருக, உருஉ.
சந்தனம், ருஅ, கூ0அ, கூசு, உகக.
சந்தனவிறகு, கூசு.
சந்திரன், கூ, அ, கூக, உஉ, உரு, உ௭,
கக, கூஅ, ருரு, ருசு, ருக, கூ0, கூ௭,
க0உ, ககஉ, கூசு0, உகக, உசு0, கூ௭,
கூசு, ச00.
சந்து, எஅ.
சந்துசெய்தல், கூசு.
சபை, அக.
சமைக்கப்பட்டபாளை, உக௭.
சல்லி, (=பறைவிசேடம்), கருஉ.
சனிமின், க௭௭.

சா.

சாக்காட்டுப்பறை, கூசு.
சாகாடு, உருசு.
சாடி, உக௭, கூகக.
சாத்தன், கூரு.
சாமரம், ரு0.

சாரல், க0அ.

சான்றோர், கச, ககக.

சான்றோர் சான்றோர்பால் நட்புடைய
ராவார்; சால்பில்லோர் சால்பில்லோ
ர்பால் நட்புடையராவா ரென்பது,
உகஅ.

சி.

சிகரம், ககரு.

சிங்கம், கக.

சித்திரம், உருக.

சிப்பி, ருரு.

சிலம்பு, கச, அரு.

சிவபெருமான், க, க, ருரு, ருச, கக,
கசக, ககஅ.

சிவபெருமான் அணிந்தருளிய பிறை
நெற்றிபோல் விளங்குகின்றதென்ப
து, கக.

சிவபெருமான் திருக்கோயில், க.

சிவபெருமான் நெற்றிக்கண், ருரு.

சிவபெருமான் முப்புரங்களை எரித்தது,
ருரு.

சிவபெருமானுடைய திரு வம் கொ
டி குண்டுகை நீலகலம் பிறை
மாலே வாகனம், க.

சிற்றான், உக, கக.

சிற்றாறு, உச0.

சிற்றார், கசக, கஎ0, உஅரு, ரு0உ,
ருஉஅ, ருரு0.

சிற்றாராசர், ககக.

ரரசன் குதிரா, உகக.

ரரசன் அரசாட்சிசெய்யுந்தன்
மை, எரு.

சிறந்தகுடி, கருக.

சிறியயாழ், க0க, உஉஎ, ககரு, கருஅ,
கசச, கசரு, கசக, கசஎ, கருரு,
உஅரு, ரு0அ.

சிறியோன் அரசாட்சிசெய்தல், எரு.

சிறுகடுகு, உஅக, ருருஅ.

சிறுகாடு, உஉச.

சிறுகுடி (=ஒருர்), எ0.

சிறுகுடில், அச, ககச, கஉ0, கஉக,
ருகஅ, ருருஉ.

சிறுகுவடு, ககஅ.

சிறுகுளம், ககஅ.

சிறுசோற்றவிழா, ருரு.

?, உருரு.

சிறுதூறு, ககக.

சிறுபறை, கச, கருஉ.

சிறுபின்னாகன், சச, கச, கச, க0ச,
ககக, ருரு.

சிறுபின்னாகன் சோற்றை யேங்கிச்செல்
லுதல், ககக.

சிறுபின்னாகன்யாணையநீராட்டல், கச.

சிறுமுழா, க0க.

சிறுவெண்கடுகு, உகச.

சிறுவெண் கடுகைப் பாதுகாவலாகப்
புகைத்தல், கஅ.

சீ.

சீப்பு, ரு0ரு.

சீலைப்பேன், ககச.

சீ.

சுகள.

சுக்கிரோதயம், ருஅரு, ருருக.

சுகிரந்தபஞ்சு, கஉரு.

சுகிகாட்டில் தெய்வயிருத்தல், உசஎ.

சுகிகாட்டுப்பறவை, உகஅ.

சுகிகாடு, உஉரு, உருஅ, உச0, உசரு,

உசஎ, உரு0, ருருச, ருருக, ருருக.

சுரபுன்னை, கருஅ.

சுரபுன்னைப்பூமாலை, ககக.

சுரம், சஎ, க0க, கருச, கச0, கசக,
கசக, கருஉ, கசக, உசரு.

சுரைக்கொடி, ககச.

சுவர்க்கத்திற்குமேற்பட்டது கோலோக
மென்றல், க.

சுவர்க்கம்புருதல், உசக.

சுளகு, உசக.

சுற்றம், சஎ, கசக.

சுறமீன், கரு.

சுனை, க0க, ககச, கருஉ.

சூ.

சூட்டிழைத்தி, ருருக.

சூடு, உகஉ.

சூதாடுகருவி, உ.

சூரபன்மா, உக.

சூரியன், உ, ச, க, அ, உரு, ருச, ருரு,
ருஅ, சக, சக, ருரு, ருச, ருச, அஉ,
க0, ககச, கச0, உஉஅ, கசச, கசச.

சூரியனதுகதி, ரு0.

சூரியனதுவீதி, ரு0.

சூரியனதுவெண்மையைத் தாங்கிச்செல்
லுமுனிவர், சக.

சூரியனை அசுரர் ஒருகாலத்துமறைத்த
பொழுது திருமால் வெளிப்படுத்தி
யது, கசச.

, உஉஅ.

செ.

செங்கழுநீர், கககூ.
செங்கழுநீரின் முழுப்பூவாற் செய்யப்
பட்ட தழையென்பதை மகளிர் அனா
யிலணிதல், கககூ.
செங்கோல், உ௦, கூடு, கூக, சஉ, நூடு,
கக௭, உஉக, உக௦.
செம்மறியாட்டுத்தசை, கூகூ.
செய்யுள், நூக.
செருந்தி, கூக௦.
செல்வத்தின்பயன் கொடுத்தலென்றல்
முதலியன, கஅகூ.
செல்வர், கஅஅ.
செவ்வழிப்பண், கசச, கசகூ, கச௭,
கசகூ.
செவ்வாய்மீன், கூ௦.
செவ்வானம், ச, ககூ.
செவ்வியெளிமை, கூடு, ச௦, நூச.

சே.

சேமலச்சு, க௦உ.
சேரன், கூக, கஉகூ, க௭உ.
சேரன் இமயமலையில் விற்பொறியை
எழுதுவித்தது, கூக.
சேரன் பனந்தோட்டைஅணிதல், உஉ,
சூடு.
சேரனொருவன் மேல்கடலிற் கப்பல்
செலுத்தியவிடத்து மற்றையோகப்
பல செல்லாமை, கஉகூ.
சேறு, க௭நூ, உசகூ.
சேறுகுத்தி, கூக.
சேனை, க௭, கூ௭, கூஅ, சக, சஉ, கூஉ,
க௭, உஉ, கூ௭, கூஅ, கக௦, கககூ, கஉஉ,
கநூக, கககூ, கஅகூ, கக௭, உ௦க,
உ௦நூ, உகக, உஉகூ, உஉஅ, கூ௦க,
ககசூ, கூநூக, கூகஉ, கூ௭கூ.

சொ.

சொற்பிறழ்ச்சியாகாது, கூ.

சோ.

சோலை, கூக, கூகூ, கூகஅ, கூசூடு.
சோழகுலத்தின்பெருமை, கூடு, கூக.
சோழநாடு, கூக, கூடு, கூஅ, ச௦, கூக,
க௭, கூஅ, கககூ, க௭ச, உகஉ, கூஅஉ.
சோழர்களிலொருவன் கப்பலைச் செலு
த்தற்குக் காற்றை ஏவல்கொண்டது,
கூகூ.
சோழன், நூஅ, கூ௭அ.
சோழன் தூங்கெயிலெறித்தது, கூக.

சோழன் பகைமேற்செலவு, சக.

சோழனொருவன் முன்னர்மலையிற் பகை
வர்க்குஞ் சூளித்திருந்தபொழுது
மலையமான் சோழியவேனுதி திருக்க
ண்ணன் அவனைப்பாதுகாத்தானென்
பது, க௭ச.

சோற்றுக்கட்டிகொடுத்தல், க௭௭.

சோற்றுத்திரை, கூக.

சோறு, க௭உ, உககூ.

ஞா.

ஞாயல், உக, கூகூ௦.

த.

தகரமரம், ககஉ.

தச்சன், அ௭, உக௦.

தச்சன்சிறுவர், உ௦கூ.

தசை, உநூஅ.

தடாரி(=பறைவிசேடம்), கூகஅ, கூககூ,
க௭௦, கூ௭க, கூ௭உ, கூ௭கூ, கூஅக,
கூஅநூ, கூக௦.

தடி, கநூ௦.

தண்ணுமை, கநூ, உ௭௦, உஅகூ, உககூ,
கூசஅ.

தமர்பிழைசெய்யிற் பொறுக்கவேண்டு
மென்றல், கநூ௭.

தமிழ்நாட்டரசர், கூடு, க௦கூ, கக௦, உ௦நூ,
கூக௭.

தயிர், உகநூ.

தயிர்கடைதல், உநூ௭.

தயிர்மிடா, கூக.

தரமறிதலரிதென்றல், கஉக.

தருப்பை, கூக, உகசூ, கூக௦.

தருமத்தின்பெருமை, நூடு.

தருமநூல், கநூ, கூச.

தலைகுவியாதநெற்போர், கூக.

தலையால்வகனத்துச் செருவென்றகெ
ட்டுச்செழியனால் வெல்லப்பட்ட எழு
வா, கக, க௭.

தவம், உநூக, உநூஉ, கூகஅ.

தழும்புணர், கூசஅ.

தழை (=உடைவிசேடம்), கூக, கககூ,
உசஅ, கூச௦.

தழைப்பந்தர், உகஉ.

தழைமாலை, நூச, உககூ.

தளிர், கநூக.

தனக்குள்ளுதன்பத்தைக் குறிப்பித்தற்கு
இரங்கற்பண்ணைவாசித்தல், கசச,
கசகூ, கச௭.

தா.

தாகம், கருசு.

தாடி, அக, உரு௭, உருஅ.

தாமரை, உசுசு, கூக௭.

தாமரைப்பூ, உ௭, உஅ.

தாமரையிலை, உ௭.

தாலம், கஉ௦.

தாழி, உஉஅ, உகஅ, உருசு, கூசுசு.

தாள்வாழ்கவென்றல், க௦க, க௦க, க௭க.

தாளி, உருஉ, கூஉஅ.

தாளிப்பு, கஉ௭, க௭௦, உரு௦, கூசு௦.

திசை, கூ௦, சக.

தித்தன் (=ஒருசோழன்), அ௦, கூருஉ, கூகரு.

தியில், உசு.

தியில்விளக்கு, கூ௦.

திருச்செந்தூர், ருரு.

திருமால், ருசு, ரு௭, ருஅ, க௭சு.

தினா, கூகரு.

தில்லந்தளிர், உருஉ.

தில்லைமரம், உருஉ.

தினைய, உஉ, கூ௭, கருசு.

தினையப்பொருளைச் சுற்றத்தார்க்குக்கொடுத்தல், உஉ.

தினை, உஅ, ககக, கஉ௦, கசுசு, கருக, க௭அ, கூகக, கூஉஅ, கூகக, கூகரு.

தினைச்சோறு, கசுசு, க௭அ, கூஉ௦.

திக்கடைகோல், கூகரு.

தியகை, சக.

தியிலமாயினும் கல்லோரால் கல்லதாதலும் கல்ல நிலமாயினும் தியோரால் தீதாதலும், கஅ௭.

து.

துக்கக்குறிப்பு, கசுசு, கருசு.

துக்கொடி, க, க௭௭.

துடரிப்பழம் புளிப்புடையதென்பது, க௭௭.

துடி (=பறைவிசேடம்), க௭௦.

துடியர், உகக, கூகரு.

துடுப்பு, உசு, கூ௭உ.

தும்பை, உ, கூசு, கூச௭.

தும்பைமலை, கூசு.

தும்பைமலை பொன்னுற்செய்யப்படுதல், உ.

துரியோதனன்முதலியநூற்றுவர், உ.

துலாக்கோல் யானைத்தந்தத்தாற்செய்யப்படுதல், கூக.

துலாக்கோற்றட்டு, சக.

துலாம், கூக.

துவராபதி (=துவராஸமுத்திரம்), உ௦க.

துவை, கசு, ககக, க௭௦, உரு௦, கூசு௦, கூக௦.

துறுகல், உ௦உ.

துறைமுகம், கூ௦.

துறைபூர், க௭சு.

துக்கணங்குருவியின்கூடு, உஉரு.

துங்கெயில், கூக.

துண், அசு.

துண்டில், கூகக.

துணில் தெய்வங்களிருத்தல், ருஉ.

துது, உஅசு.

துமககோள், கக௭.

தெங்கு, க௭, உசு, உக, கூக.

தெப்பம், ககஉ.

தெய்வத்திற்குரியவோசை, ருஉ.

தெய்வம், க௦சு, கசுசு, கருஅ.

தெய்வம் உடம்பிலேறப்பட்டபுலைகள், உருக.

தெய்வம் ஒருவன்கொடுக்கும் எல்லாப் பூக்களையும் ஏற்றுகொள்ளுமென்றல், க௦சு.

தெய்வலோகம், க௭சு.

தெரு, கூசுரு.

தெளிவில்லாதோர், உகசு.

தெறழ்க்கொடியின்பூ, ககக.

தே.

தேமல், கூரு௦, கூருஉ, கூருசு.

தேர், ச, கக, கூக, சரு, ருரு, அ௭, க௦க, க௦க, கஉக, கசுசு, க௭சு, கசுரு, கசுசு, க௭௭, உ௦௦, கூசுரு, கூகரு, கூருக, கூசுஅ.

தேர்க்கால், அ௭.

தேர்க்கொடிஞ்சி, அ௭.

தேர்கொடுத்தல், ககசு, கஉக.

தேரில் மணிகட்டுதல், உ௦௦.

தேவர், கூஅ, ருரு, கூஉ, கூக.

தேவருலகத்துள்ளகுறைவு, கூஅ.

தேவருலகம், உஉ.

தேன், கூகஉ.

தேனீ, கூக.

தை.

தைமாதத்திற் குளம் குளிர்த்திருத்தல்,
எடு.
தையல், ககக.

தொ.

தொண்டிநகரம், கஎ, சஅ.
தொழுவர், உச, ககக.

தோ.

தோட்டிமலை, கடு0.
தோணி, உகக, கசக.
தோல், ககக.

தான்றிக்கோ, ககக.

ந.

நகர், கசஅ.
நட்டி, கக0, உகச, உகஎ.
நடுகல், உஉச, உஉக, உகஉ, உச0,
உசக, உசக, க0க, ககச.
நடுகல்லாயினென்றல், உஉக.
நடுகல்வீற் சிவந்தபூமாலையையும் பீலி
யையுக்குட்டி அதில் வீரன்பெயரை
யுமெழுதி அவ்விடத்துக் கல்லாஸ்திட
டைசெய்தல், உசச.
நடுகல்விற்குப் பீலிக்குட்டல்முதலியன,
கஉக.
நடுகல்விற்குப் பீலிக்குட்டி மதுவைநிவே
தித்தல், உகஉ.
நடுகல்வீற் பெயர்பொறித்தல், உசச.
நடுகல்லைத்தொழுதல், உசக.
நத்தை, உசக.
நாகம், நு.
நரந்தப்பூ, உகநு.
நரத்தை, ககஉ.
நரி, உகக, கடுக, கசக, ககக.
நரை, ககநு, உஎ0.
நரைக்கூந்தல், உஎக.
நராயின்மைக்குக்காரணம், கக0.
நல்லியக்கோடன், கஎக.
நல்வினை, உகச.
நல்வினைசெய்தற்கு வலியில்லையாயினும்
நினைசெய்தலையொழியவேண்டுமெ
ன்பது, ககநு.
நலங்கிள்ளி, கஅஉ.
நவ்ளி, கசஅ, கசக, கடு0, கடுஅ.
நற்குணமில்லோர், க0க.
நறுமெய், கஉ0, உசக.
நறுமபுல், ககஉ.

நறைக்கொடியின்மாரால் கேங்கைப்
பூவைத்தொடுத்தல், கசஅ.
நறைப்புகை, உஅக.
நன்றியறிதல், கச, கஎநு.
நன்னன், கடுக.
நன்னெறிக்கண்ணையொழுதுதற்கு
இவ்வாழ்க்கை தடையாமென்றல்,
ககக.
நனவிற்காணப்படும் உற்பாதம், சக.

நா.

நா, சஎ.
நாஞ்சில்மலை, ககஎ, ககக, கச0, கஅ0.
நாடு, உ, அக, உச0.
நாத்திகரோடு கூடலாகாதென்றல்,
உக.
நாய், கக, எச, உ0நு.
நார், கக, கஎ0.
நாரரசம், எ0.
நாரை, உச, உ0க, கடுக, கடுச, கஅச.
நால்வேதம், ச, கடு.
நாலையென்னுமார், கஎக.
நாவற்பழம், கஎஎ.
நானோலக்கம், நுச, கஉக.
நாற்றிசை, கஉக.

நி.

நிணம், க0க, கஉநு, கஎஎ, உடுஅ,
கஅச, ககக.
நிலத்திற்குமுன் நீர் உள்ளதென்பது, க.
நிலா, ககஉ,
சச.

நிழல், உகக.
நிழலில்லாததுத்துள்ள தனிமரம் பய
ன்பதில், ககக.
நின் நாண்மீன் நிலைத்திடுகவேன்றல்,
உச.

நீ.

நீர், உ, நு, ககஎ, கடு0.
நீரணை, உகக.
நீராடல், உசக.
நீரில்லாத ஆறு, உசக.
நீர்க்கோழி, ககநு.
நீர்ச்சண்டை, சஉ.
நீர்ச்சோறு, உசக.
நீர்த்துளி, கசஎ, கச0.
நீர்த்துறை, அச, கச, கக, ககஅ,
உ0ச, உசக.
நீர்நிலை, உசக.

நீர்நிலையைப் பெருக்கவேண்டுமென்றல்,
கஅ.

நீர்வழங்கும்வாய்த்தலை, உச.
நீலக்கச்சை, உஎச.
நீலகண்டம், க, கூக,
நீலமணி, ருசு, கசஎ, கரு0.
நீலம், கரு0.

நு.

நுகம், க0உ, கஙக.
நுனையர்தொழில், உச.

நூ.

நூலரிமாலை, உஅச.
நூலிழை, கஙக.

நெ.

நெடுஞ்செழியன் இளமைப்பருவத்துப்
போர்செய்தது, எங.
நெடுமானஞ்சி, கூஉ.
நெய், சுரு, கூஅச.
நெய்க்கடலை, கஉ0.
நெய்தல், சஅ, சுச, உ0க, கூகக.
நெய்தலங்கானலென்னுமூர், க0.
நெய்தற்பறை, கூஅக.
நெய்யால் மிதித்துத்திரட்டியகவளம்,

நெய்யுலை, உசுக.
நெருஞ்சிப்பூச் சூரியனைநோக்குதல்,
கருரு.
நெருப்பு, உ, சக, கஉரு.
நெல், உச, கூக, கூரு, கூஎ, கூஅ, சஅச,
உ0க, கூஅச, கூகக.
நெல்லறுப்பார், சஉ, கூசஅ.
நெல்லி, கூக, கஎ0, கூகச, கூஅச.
நெல்லிக்கனி, கூக.
நெல்லிவிதை, கஎ0.
நெல்லின்குப்பை, கஎக.
நெல்லினரிசி, கூகஅ.
நெல்லுக்குத்துப்பரவுங்கடவுள், கூகரு.
நெற்கதிர், சக, கூகஅ.
நெற்கதிராவேய்தல், உஉ.
நெற்கவளம், சச, கூகஎ.
நெற்களம், கஎக.
நெற்கடு, கசஅ, உஅஎ, கூஎச, கூகக.
நெற்குடு, கூக.
நெற்பொலி, உக0.
நெற்போர், உச, சுச, உ0க, கூக0.

நொ.

உஎக, உஎஉ.
நொச்சித்தழையை மகளிரிடையிலணி
தல், உஎஉ.
நொச்சியை வீரர்தலையிலணிதல், உஎஉ.

நோ.

நோய், உசரு.

ப.

பஹ்ளியாறு, க.
பகடு, சு0, கூ0, கூ0எ.
பகன்றை, கசு.
பகன்றைப்பூ, கூகக.
பகைமேற்செலவைப்பாடினியாடுதல்,
கரு.
பகையரசர்கொடுத்தினைகளை அரசர்
பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், உஉ.
பகைவர், சு, எச, கூஉ, உகக.
பகைவர்காட்டைச்சுடும்புகையால் அர
சன்மாலை வாடுகவென்றல், சு.
பகைவர்காண்மீன் நில்லாமற் பட்டுப்
போவதாகவென்றல், உச.
பகைவருடையஅரணிற் கொண்டபொ
ருள்களைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல்,
சு, க0க.
பகைவருடைய இடங்கள் அவரிடத்தே
யிருப்பவும் அவற்றைப் பாணாக்குக்
கொடுத்தல், உ0க.
பகைவருடையகாவன்மரத்தில் தமது
யானையைக்கட்டிதல், ருஎ.
பகைவருடையகாவன்மரத்தை வெட்டு
வித்தல், உக, கூச, ருஎ.
பகைவருடையநாட்டின்கணுள்ள ஊர்
க0க.
பகைவருடையநாட்டுவயலில் தமது
குதிரைமுதலியவற்றைச் செலுத்த
தல், கரு.
பகைவருடையநாட்டுவயலைக் கொள்ளை
யூட்டுதல், எ, கச, ருஎ.
பகைவருடையநாட்டையும் அரண்களை
யும்அழித்துக் கழுதையேரால்உழுது,
வரகு கொள்ளுதலியவற்றைவிதைத
தல், கரு, கூகஉ.
பகைவர்காட்டைக்கைக்கொண்டு பரிசி
லர்க்கு இனியதைசெய்தல், கஉ.
பகைவருடையபொருள்களில் தாம்
கொள்வவைவற்றைக்கொண்டு பிறவ
ற்றைச்சிதறிவிடுதல், உக.

வி ஷ ய கு சி கை.

பகைவருடையபொருள்களைத் தம்வீர
ராற்கொள்வீத்தல், உக.
பகைவருடையமனைமரங்களை விற்காக்
கொள்ளுதல், கசு.
பகைவருடையமுடிப்பொன்னால் கழல்
செய்வித்துப்பூனைதல், ச0.
பகைவருடையமுரசத்தை வெளவுதல்,
உரு, உசு, எஉ, கஎக.
பகைவருடைய யானையின்நெற்றிப்பட்
டப்பொன்னால்தாமரைசெய்வித்துப்
பாணர்க்குச்சூட்டுதல், கஉசு.
பகைவருரை அழிக்கத்தொடங்குங்கால்
பசுமுதலியவற்றைநோக்கி நீர்விலகு
யினெனறல், க.
பங்குனிமாதம், உஉக.
பசப்பு, அச.
பசி, கூக, ககசு, கசுக, கரு0, கருக,
கசு0, கசுக, உக0, ச00.
பசு, கசு, ககஅ, உருக.
பசுக்கன்று, உஎரு.
பசுத்தொழு, கஎக.
பசுநிலா, உஉசு, உக0, உசுக.
பசுப்பால், கூஅசு.
பட்டினி, கஎக.
படாம், கசுக, கசரு.
படுமலைப்பாலைப்பண், ககரு.
படை, கஎஎ, கஉசு.
படைக்கலக்கொட்டில், கூரு.
படைக்கலம்பயில்வோர் முருக்கமரத்தா
ற்செய்ததூணத்தை இலக்காகக்கொ
ண்டி அதில் ஆபுதங்களைச்செலுத்து
தல், கசுக.
படைமடம், கசஉ.
படையிறந்தபின்பு தலைவரிறத்தல் அற
ப்போரென்பது, கஉ.
படைவான், சஉ.
பண்டங்களேற்றியவண்டி, க0.
பண்டம், க0உ.
பண்ணன், எ0, கஎக, கஅக, கூஅஅ.
பதலை, கருஉ.
பதினெண்கணம், க.
பந்தர், கஉசு, ககக.
பயறு, உகஎ.
பயன்கருதாது கொடுக்கவேண்டுமென்ப
து, ககசு.
பயிர் (= விலங்கின் ஓசைக்குறிப்பு),
கருஎ.
பரணர், கக.
பரதவர், உசு, க0, கஎஅ.

பரிசில், க0க, கசரு, கசஎ, கருக.
பரிசில்வாழ்க்கை, சஎ.
பரிசிலர், கூஅ, கஉக, ககரு, கசுஅ, உகஎ.
பரிசிலர்ச்சூததோகொடுத்தல், கூக.
பரிசிலர்க்கு யானைகொடுத்தல், கச0.
பரிசிலர்வாழ்க்கை, உ0க.
பரிசிலருடையதரமறிந்துகொடுத்தல்
சிறந்ததென்பது, உ0அ.
பரிசை, கசு, கஎ, கஎ.
பருக்கைக்கல், உசசு, உருஎ, உசசு.
பருத்தி, உகக, கஉசு, ககக.
பருத்திறூற்கும்பெண், கஉரு.
பருந்தின்சிறகு, கரு0.
பருந்து, க, சக, எஉ, சசு, கரு0, கஎக,
உசுக, உஎஎ, கசுக, கசு0, கஎ0,
கஎக.
பல்லி, உருசு.
பலராமன், ருசு, ருஅ.
பலாச்சுனை, கஉக.
பலாப்பழத்தைக் குரங்குகளுண்டல்,
உ00.
பலாப்பழம், க0க, உ00, உகசு.
பலாமரம், கக, கஉஅ, கஉக, கச0,
கரு0, கருஅ, சஅ0.
பலி, ருஉ, கசுக, கஎசு.
பழம, உகஅ.
பழஞ்சோறு, ககரு, ககக.
பழந்துணி, கூக, ககசு, ககஅ, கரு0,
கஎசு, கூஅரு, கக0, ககஉ, ககக,
ககஅ, ச00.
பழித்ததுபோலப்புகழ்தல், கஉ.
பழுத்தமரத்தில் பறவைகளொலித்தல்,
கஎக.
பழைய ஊர், கஎ.
பழையசுவர், உகக.
பன்னம், க0உ.
பறந்தலை, உகஎ, கஎக.
பறம்பில் உண்டாகும் நான்குபொருள்
கன், க0க.
பறம்புநாடு, கக0, ககஅ.
பறம்புநாடு முந்தூறு ஊர்களையுடையதெ
ன்பது, கக0.
பறம்புமலை, க0அ, க0க, கக0, ககக,
கருஅ, கஎசு, ககக.
பறம்புமலைச்சூளை, கஎசு.
பறவைக்கூடு, ககக.
பறவைநிமித்தம், கூஅ, கஉசு, உ0சு.
பறை, கூஅ.
பறையன், ககரு.

பன்றி, கடுஉ.
 பன்றிஉழுதல், க௬அ.
 பன்னுடையாற்கண்ணைவடித்தல், க௭௦.
 பனங்கருக்கு, உக.
 பனங்கிழங்கைச்சட்டெண்ணுதல், உ௨டு.
 பனந்துண்டம், கூடு.
 பனத்தோட்டையும் வெட்சிப்பூவையும்
 வேங்கைப்பூவேடுசேர்த்துத் தலையி
 லணிந்துகொள்ளுதல், க௦௦.
 பனத்தோடு, க௦௦.
 பனம்பழம், உ௨டு.
 பனம்பிரிர், உ௨டு.
 பனை, உச, கூடு, சடு, கூசு, அடு, க௦௦,
 க௬க, உ௨டு, உ௭௭, கூகஅ, கூச௦.
 பனைக்கொடி, டூசு.
 பனைதூக்கும்பு, உசக.
 பனைதூங்கு, உ௨டு, கூஅக.
 பனையோலையாலலங்கரித்தல், உகூடு.
 பனையோலையாற்செய்யப்பட்ட குவட
 யிலேயுண்ணுதல், க௭௭.

பா.

பாகல், கசு, கூகக.
 பாசறை, கூக, கூஉ, கூசு, கூசு, உஅடு,
 உகக, கூ௦க, கூ௦சு, கூ௦க, கூசுஉ,
 கூகக, கூ௭௨, கூ௭க.
 பாசறையியல்பு, உ௨.
 பாசறையிற் பாண்சுற்றத்திற்கு ஊண்
 சோற்றுத்திரையைக் கொடுத்தல்,
 கூக.
 பாசி, கூகஉ.
 பாடற்றறை இருபத்தொன்று, கடுஉ.
 பாடுவோர், உ௨க.
 பாடை, கூசு௦, கூசுகூ.
 பாண்டவர், உ.
 பாண்டிநாட்டில் ஏழரண்களிருந்தன
 என்பது, கூக.
 பாண்டியர் மன்றத்திலுள்ள வேர்பின்
 தளினா அணிதல், க௭, எ௭, எ௭.
 பாண்டியன் (=பாண்டியர்), கூ, கூக,
 டூடு, டூஅ, டூக, க௭க.
 பாண்டியன் வேப்பந்தளிரோடு உழி
 னைக்கொடியைச்சூடிதல், எசு, எ௭.
 பாணர்(=பாணனு)க்குப் பொற்றாமரை
 பூக்கொடுத்தல், கக, கஉ, உக, கூக,
 கூகக, கூசுசு.
 பாணர்க்கு மதுக்கொடுத்தல், உ௨சு.
 பாணர்களை உண்பித்தல், கூக, கூசு.
 பாணன் (பாணர்), கக, உக, கூசு, கூசு,

௭௦, ககடு, கஉசு, கஉ௭, கூகடு, கசுசு,
 க௭க, உகஉ, உகூடு, உசஉ, உசசு,
 உஅடு, கூகடு.
 பாத்தி, கூஅசு.
 பாதகங்கள், கூசு.
 பாதியிரவு, உ௨க.
 பாதிரிமரம், ௭௦.
 பாதிரியரும்பு, கூகக.
 பாம்படிக்குங்கோல், அக.
 பாம்பின் தலைகெடும்படி இடியொலித்
 தல், உகக.
 பாம்பின்பல், கூ௭, கஉசு.
 பாம்பின்புற்று, கூ௦க.
 பாம்பு, க௭, டூஅ, அசு, கஉசு, உகக,
 கூகடு, கூஅஉ, கூகக, கூக௭.
 பாம்புதோலுரித்தல், உக௦.
 பாய், உசசு, கூக௭.
 பாய்மரம், கூ௦.
 பார், கஅடு.
 பார்ப்பார், கூசு, சக.
 பார்ப்பார்க்குப் பொண்ணைத் தாவாவார்
 துக்கொடுத்தல், கூச௭.
 பாவைமான், கூ௨௦.
 பாரதப்போரில் ஒருசேரன் இருவகைப்
 படையையுமுண்பித்தது, உ.
 பாரி (=ஒருவள்ளல்), க௦டு, க௦சு, க௦௭,
 க௦அ, க௦க, க௦௦, ககக, ககசு, கடுஅ,
 உ௦௦, உ௦க, உ௦௨, உகூசு.
 பாரி எவ்விதமுத்தானென்பது, உ௦௨.
 பாரிமகளிர், உ௦௦, உ௦க, உ௦௨.
 பாரி முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடித்
 தது, உ௦௦, உ௦க.
 பால், கூசு, கசுஅ.
 பாலை உலையாகவைத்தல், கசுஅ.
 பாவை, கக.
 பாழ், உக, உ௨டு, கூஅக.
 பாலுழர், கடுடு.
 பாலுக்கின்ற, ககஉ.
 பாறபாளை, கூடு.
 பாறை, ககஅ.
 பாளை, கசுஅ, உடு௭, கூ௭க.

பி.

பிராந்தையார், கூ௭.
 பிரென்னுமார், கூ௭, உகடு.
 பிட்டங்கொற்றன் வேங்கைப்பூமலை
 யைச்சூடிக்கொள்வனென்பது, கசுஅ.
 பிட்டங்கொற்றனுடையதலைவன் சேர
 னென்பது, க௭௨.

பிட்டன், ௧௭௦, ௧௭௨.

பிடதூர், ௧௯௩.

பிண்டம், ௨௧௪, ௧௯௦,

பிண்டோதகக்கிரியை, ௯.

பிணஞ்சிதற்கடுக்கும் விறகடுக்கு, ௨௧௧, ௨௪௩.

பிணத்தைத் தாழியாற்கவித்துப்புதைத் தல், ௨௨௮, ௨௧௮, ௨௩௬.

பிணப்படுகளை, ௨௪௩, ௨௪௬.

பிசிரார், ௯.

பிரமதேவன், ௧௯௪.

பிரிந்தமகளிர், ௧௯௪.

பிள்ளை (பிள்ளைகள்), ௧௯௦, ௧௮௮, ௧௯௮, ௨௧௧, ௨௩௦, ௨௭௯.

பிள்ளைகளிலலோர் பயனடையாரென்பது, ௧௮௮.

பிள்ளைகளின்துயரத்தைத் தாய்போக்கு தல், ௧௯௦.

பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல், ௯௨.

பிள்ளைப்பேறு, ௮௨.

பிறர்க்காகமுயல்வோர்தன்மை, ௧௮௨.

பிறருடையகுற்றஞ்சொல்வோரைத் தேறலாகாதென்பது, ௧௦.

பிறருடையவறுமையைக் கண்டவிடத்துத் தாம் நாணவேண்டுமென்பது, ௧௩௭.

பிறை, ௧, ௩௩, ௯௧.

பிறைமுடி, ௯௧.

பின்படை, ௮௮.

பீ.

பீர்க்கு, ௧௯௬.

பீலிக்கண்ணி, ௨௭௪.

புகழ், ௧௧, ௨௭, ௨௯, ௧௧, ௩௦, ௩௧, ௩௬, ௧௨௧, ௧௧௧, ௧௧௩, ௧௪௩, ௧௪௮, ௧௩௯, ௧௬௦, ௧௬௩, ௧௬௮, ௨௦௨, ௨௧௧, ௨௨௮, ௧௩௯.

புகழ்மலை, ௧௭௬.

புகார், ௧௦.

புகை, ௧௦௧, ௧௦௮, ௨௨௮.

புண்ணியம், ௧௧, ௧௧, ௩௩, ௧௦௮, ௧௬௬.

புண்வழலை, ௨௦௨.

புதல், ௧௧௭, ௧௩௨.

புகிதுண்ணுதல், ௧௬௮.

புதைக்குங்கலம், ௨௨௮, ௨௧௮, ௨௩௬.

புல், ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௬௦, ௨௪௮.

புல்லரிசி, ௨௪௮.

புல்லால்வேயப்பட்ட சிறியமனை, ௧௨௦.

புல்வாய்மான், ௧௯௧.

புலம்பல், ௨௧௨, ௨௧௪, ௨௧௩, ௨௪௨.

புலவர், ௧௨, ௪௨, ௭௨, ௧௦௭, ௧௧௩, ௨௧௩, ௨௪௦.

புலவர்க்கு யானையுந்தேருங்கொடுத்தல், ௧௨.

புலவருடைய தகுதியையறிந்துகொடுக்கவேண்டுமென்பது, ௧௨௧.

புலி, ௨௧, ௧௧, ௪௨, ௩௨, ௩௪, ௭௧, ௭௮, ௮௬, ௧௦, ௧௦௦, ௧௧௩, ௧௩௨, ௧௭௦, ௧௯௦, ௨௦௨, ௨௧௭, ௨௩௩, ௧௨௧.

புலி இடம்வீழ்த்தலணவை உண்ணுதென்பது, ௧௯௦,

புலிக்கண், ௨௬௯.

புலிக்குருளை, ௪௨.

புலிகழிமால், ௨௦௧, ௨௦௨.

புலித்தோல், ௧௭௪.

புலித்தோலாற்செய்யப்பட்ட கவசம், ௧௧.

புலிப்பற்றலி, ௧௭௬.

புலிப்பொறி, ௧௧, ௩௮, ௧௭௪.

புலி பன்றித்ததையையும் யானையிறைச்சியையும் உண்டல், ௧௧௦.

புலியின் இரை, ௩௨.

புலியேறு, ௧௩௭.

புலியைஅகப்படுத்தும் எந்திரம், ௧௯.

, ௨௩௯, ௧௧௧.

மகன், ௮௨, ௧௭௦, ௨௮௭.

புலையன்துடிக்கொடுத்தல், ௧௭௦.

புழுதி, ௧௨௦.

புன், ௪௭, ௪௯.

புள்ளிமான்கலை, ௧௩௨.

புள்ளினங்கள் ஆலம் பழத்தைபுண்ணுதல், ௧௯௯.

புள்ளினங்களினியல்பு, ௨௦௯.

புளி, ௨௬௬, ௧௯௯.

புளிக்கறி, ௧௧௯.

புளிங்கூழ், ௨௧௩, ௧௯௯.

புளிச்சுவை, ௧௭௭.

புற்கை, ௬௪, ௮௪.

புற்று, ௩௧, ௧௧௯, ௧௩௨, ௧௨௯, ௧௧௧.

புறச்சமயத்தோர், ௧௬௬.

புறப்படும்முகூர்த்தம், ௨௦௪.

புறப்புண், ௧௩௩, ௬௬.

புறவின்துயரத்தை ஓராசன் மாற்றிய கதை, ௧௭, ௧௧, ௬௬, ௪௧, ௪௬.

புறவின்முட்டை, ௧௪.

புறவு, ௪௧, ௧௨௭.

புன்புலம் (=புன்செய்), ௧௮, ௧௪, ௧௭௭.

புன்னை, உசு, கஅசு.
 புன்னைப்பூமலை, உசு.
 புனங்காப்போர், சக.
 புனம், ககஅ, கசக, கருக, உகக.
 புனர்பூசம், உஉக.

பூ.

பூங்குன்றம், ககக.
 பூஞ்சோலை, கக, ககசு.
 பூணூல், கசசு.
 பூன்கட்டியதண்டு, உசக.
 பூதம், ககக.
 பூமி, உ, க, கஉ, உ0, ருஅ, ககஎ, உ0க,
 உ0க, உகக, ககக.
 பூமிக்குக்கீழே நீர்நிலையுண்டென்பது, சு.
 பூவடிவமமைந்தஆடை, உ.எசு.
 பூழின்சேவல், கஉக.
 பூனை, உக.

பெ.

பெண்கள் மதுவைப் பொற்கலத்தேந்தி
 யுண்ணுதல், உசு.
 பெண்யானை, ச0, சச, கக0, கருக,
 உகசு, க0க.
 பெண்ணையாறு, கஉசு.
 பெரியகல்லையுடைய அடார், கக.
 பெரியயாழ், கருஉ.
 பெருங்கண்ணுறை, கரு.
 பெருங்கொடை, ககசு0.
 பெருங்கோக்கின்னி, கஎ.
 பெருஞ்சோறு, உ, உகரு.
 பெருவங்கியம், கருஉ.

பே.

பேகன் (=ஒருவள்ளல்), சசக, கசஉ,
 கசக, கசச, கசரு, கசசு, கருஅ.
 பேகன் மயிலுக்குப்படாங்கொடுத்தது,
 கசக, கசரு.
 பேய், உகஅ.
 பேய்ப்பெண்டிர், சுஉ.
 பேய்மகள், ககசு, கஎ0, கஎக.
 பேய்மகளிர், சுஉ, கருக.
 பேராந்தை, கஎ0, உச0, உசக, கருக,
 கசஉ, கசச, கஎ0.
 பேராந்தை சுட்டுக்குவியென்றுகூவுதல்,
 உச0.

பொ.

பொகுவற்பறவை, உகஅ.
 பொத்தியார் (=ஒருபுலவர்), உகஉ.
 பொதியமலை, உ, கக, கஉஅ, உகரு.

பொதியமலைச்சந்தனம், ருஅ.
 பொதுமகளிர், கக.
 பொந்து, உச0.
 பொய், ருக.
 பொய்கை, உசசு, உசக, உஅஎ, கருக,

பொரியல், உசக.
 பொருந்தில், ருக.
 பொருள், உ0உ.
 பொற்கம்பி, ககரு.
 பொற்கலத்தில் உண்ணுதல், கச0.
 பொற்படையால் அலங்கரித்தருகிடை,
 ககரு.
 பெற்படையால் அலங்கரித்ததேர்,
 உக.
 பொற்படையால் அலங்கரித்தயானை,
 கஎஎ.
 பொற்றளிர் உழிஞை, ரு0.
 பொற்றாமரை, கஉசு, கசக.
 பொற்றாமராமலை, உக, ககக.
 பொற்றும்பை, உ, உஉ, கஎ.
 பொன், கருஉ, உகஅ, கருசு.
 பொன்னரிமலை, கக, கஎ, கசக, கருக,
 உஉ0, உஉசு, கருஉ.
 பொன்னி, கஅ.
 பொன்னுபரணம், கசு, உஉஎ.

போ.

போர்க்களக்காட்சி, கக.
 போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொள்ளு
 தல், ருக.
 போர்க்களம், உசு, கரு, சுஉ, சுசு,
 அஎ, கஅ, உஉஎ, உகரு, கஎக,
 ககஉ.
 போர்செய்தற்கு விழாவெடுத்தல், அசு.
 போர்ப்பறை, கசு, எஅ, உஎக.
 போர்வீரர் பகைவரைப்பார்த்திருத்தல்,
 க.
 போர்வீரரிருப்பு, க.
 போர்வீரரும் யானையும் போர்ப்பறை
 முன்னர்ச் செல்லவேண்டுமென்றல்,
 கசு.
 போர்வை, ககக.
 போரில் பகைவரை முரசத்தோடுகைக்
 கொள்ளுதல், எஉ.

ம.

மகளிர், கசு, சுஉ, சச, ருக, சுஅ, கசு,
 ககசு, ககஎ, கஉ0, ககக, கசக, கஎசு,
 உ0க, உஉக, உச0, உசக, உருக.

மகளிர் ஆம்பற்றண்டாற்செய்த வளை
யையணிந்துகொள்ளுதல், கூக.
மகளிர் கண்கள், ககக, கசச, கசஎ.
மகளிர் கணவருடனிறத்தல், கூஉ.
மகளிர் கூந்தல், கூஎ.
மகளிர் கை, உருக.
மகளிர் கடை, ககக.
மகளிர் மார்பிலறைந்துகொள்ளுதல்,
உகஎ.
மகளிர் முன்கை, கக.
மகளிர் விரல், கசச.
மகளிர் விளையாட்டு, கஎக
மங்கலியகுத்திரம், கஉஎ.
மட்டையாகியதலை, உகக.
மடல், கஎ௦, கக...
மடு, கக, உசக.
மடுவில் இளைஞர்பாய்ந்து முழுதிமண்
ணெடுத்துவருதல், உசக.
மண்டை (=பாணர்கைப்பாத்திரம்),
க௦ச, ககரு, கஉரு, கருரு, ககக, உகரு,
உகக, உகச, கருஉ, கசச, ககச.
மணப்பறை, ககச.
மணல், கக, கரு, க௦, ககக, கஎச,
உசக, உசஉ, ககக.
மணலினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெ
ன்றல், கரு.
மணற்குன்று, கஎஎ.
மணி, கரு, கருஉ, உகக, கருக.
மணிகோவையாகிய ஆபரணம், கக.
மணிகளெருங்கப்பதித்தகுவிப்பூவை
வெள்ளிராராற்றெடுத்த பொன்னரி
மாலை, கருக.
மத்தளம், கஉச, கசச.
மதில், கக, கச, உக, கக, கக, கக, க௦,
சச, கக, கக, உ௦க, உஉச, உஎஉ,
கசக, கரு௦, கருரு, கசஎ.
மதிற்குட்டு, உக.
மதிப்படை, உஉச.
மது, உச, கச, கரு, கரு, க௦க, ககக,
ககச, கருஉ, கச௦, உகஉ, உஉச,
உகக, உருச, உசஉ.
மதுக்குடம், உஉச, உகக.
மதுரை, கக, கரு, கசஎ.
மதுவை நிலத்திற்புதைத்துவைத்து முற்
றச்செய்தல், கஉ௦.
மதுவை மூங்கிற்குழாயில்வார்த்து முதி
ரவைத்தல், கஉக.
மந்தி, கஉச, கருச, உ௦௦, உசஎ.
மந்திரிச்சுற்றத்தினிலக்கனம், உ.

மயில், கக, க௦, ககக, கஉஎ, ககக, கசக,
கசரு, கசச, உருஉ, கசச, ககரு.
மயில்வாகனம், கரு.
மயிற்கொடி முருகக்கடவுளுக்கு உரித்
தென்பது, கரு.
மயிற்பீலியால் மாலையொடுத்தல், கரு,
உஎச.
மயிற்பேடை, கஉ௦.
மரத்துண்டம், உகக.
மரமீழல், உகக.
மரம், க௦க, ககக, ககக, உஎ௦, உஎக,
கசச.
மரல், க௦௦.
மரலார், உசச.
மருதநிலம், கச.
மருதப்பண், கசக.
மருதமரம், கரு, உசக, கசச, கருஉ.
மருந்துகொள்ளுமரம், கச௦.
மருப்பு (=பாறுமுப்புள்ளி), உசஉ.
மரையா, கசச, க௦௦, உகஎ.
மரையாவின் பால், கசச.
மலங்குமீன், கக.
மலை, உஉ, சஉ, கரு, கக, க௦க, கரு,
க௦க, ககக, கஉ௦, கஉரு, ககக, கசரு,
ககக, ககச, கச௦, கசக, கசஎ, கருஉ,
கருச, கருஎ, கருச, க௦௦, ககச,
உகக, உருச.
மலைக்காரர், க௦, கரு௦.
மலைக்காரம், கரு.
மலைகாடு, க௦.
மலைப்பக்கம், ககஎ, உ௦௦.
மலைமல்லிகை, கசச, கச௦.
மலையன், கஉக, கஉச, கஉரு, கருச.
மலையிடத்துப் பொன்னுண்டாதல்,
கருஉ, உ௦க.
மலையில்தெய்வயிருத்தல், கக.
மலையிலவாழ்வோருணவு, கச.
மலையுச்சி, கஉ௦, ககக.
மலைவழி, ககரு.
மழவர், கச, க௦.
மழு, கரு, உ௦க.
மழை, கச, கச, க௦எ, ககஎ, கசஉ,
கசக, கசச, கருக, கசச, ககஉ, ககஎ.
மழைத்துளி, கஉக, கசஎ, கசரு.
மழைத்துளியினும் பலகாலம்வாழ்கவெ
ன்றல், கச.
மழை வேண்டுகாலத்துப்பெய்வித்தற்
கும் வேண்டுகாலத்துழித்தற்கும்

குறவர் தெய்வத்திற்குப் பவினாவுதல்,
கசாக.

மற்போர், அ௦.

ஐறக்குடிமகளிர், கக, உஎஎ, உஎஅ,
உஎக.

மறத்தி, கஅக.

மறவர், சக, கஎஎ, உருஅ, உஎ௦, உஎச.

மறவர்தொழில், சுஅ.

மறுபிறப்பு, உகச.

மன்றத்தில் பரிசிலர்தங்குதல், ககரு.

மன்றத்தில் முழுவதுக்கப்படுதல், அக.

மன்றம் (=மன்ற), சக, எக, எக,
கஉஅ, கஅக, உஉ௦, உஎ௦, க௦க,
கஉரு, ககக, கஎக, ககக, கஎச,
கஅஎ, கஅக, கக௦.

மன்றவிளவு, கஅக.

மன்றவேம்பு, எக.

மனைவி, உஉஉ.

மனைவி, இறந்தகணவனுக்கு உணவுகொ
டுத்தற்பொருட்டுச் சிறியவிடத்தை
மெய்குதல், உசக.

மா.

மாங்கனி, ககக.

மாங்குடிமருதனார், எஉ.

மாடம், கரு, சுஎ, சுக, கஎஅ, க௦௦.

மாணிக்கம், கஎஉ, உகஅ.

மாதம், அஎ.

மாயோன், கரு.

மார்ச்சிண, கருஉ, கசச.

மார்பிற்செம்பொறியிருத்தல் உத்தமவி
லக்கணமென்றல், சுஅ.

மார்பு, க௦, கரு, கருரு, கருஎ, ககக,
ககஅ, உ௦க, உகக, ககச.

மாலை, சஅ, சுக, கரு, கசச, கஎஉ,
உஉஎ, உசக.

மாலைக்காலம், சுஎ, கசச, கசக, உருஉ.

மலைப்பத்து, கக.

மாலையத்தி, கச.

மாலையில் இலையைச்சேர்த்துக்கட்டுதல்,
உக.

மாவன், எக.

மாவிலங்கையென்னுமார், கஎக.

மாறோக்கம்=மாறோகம் (ஒருகாடு), கஎ,
கக, கஉச, உஅ௦.

மாண், உ, கக, க௦, ககஅ, கரு௦, உசஎ,
கஎச.

மாண்கலை, உக, கருஉ, கருஎ, கசக, கஉ௦.

மாண்குட்டி, உ.

மாண்பிண, உக, கருஎ.
மாண்சைப்புழுக்கல், கரு
மானிறைச்சி, கசஅ.

மி.

மிருகசீரிடநான், உஉக.

மிழலைக்கூற்றம், உச.

மியகுகொடி, கசஅ.

மிளகுமுடை.

மின், சஉ.

மீ.

மீன், எ, கக, உக, ககஅ, ககச.

மீனக்கொடி, ருஅ.

மீல், ருஉ.

மு.

முக்காவனாடு, அ௦.

முக்குதல் (=மொக்குதல்), சுக.

முசக்கலை, ககச, உகச.

முசண்டை, கஉ௦.

முசறி, கசக.

முஞ்ஞை, ககஎ, கஉ௦, கஉஅ.

முஞ்ஞையிலை, ககஎ.

முட்டுக்கள், உ௦ச.

முத்தாரம், கக, கரு௦.

முத்தியின்பத்தைத்தரும் நற்செய்கை
களை அறிந்து செய்துகொள்கவென்
றல், ககச.

முத்தி, உ, கசஎ.

முத்து, கரு, ருஅ, உகஅ, கருச, கஅ௦.

முத்துற்றுக்கூற்றம், உச.

முதலை, கஎ, க௦ச.

முதற்போர்க்குச்செல்லுகையில் வீரர்
ராடிச்செல்லவேண்டுமென்றல், எக.

முதியவன் கூந்தல், கருக.

முதிரமலை, கருஅ, கச௦, ககக.

முதுமக்கட்டாழி, உருக.

முதுமை, கருக.

முநீரென்பதற்குப்பொருள், க.

மும்முரசம், ருஅ.

முயல், கச, கஉஅ, ககக, ககச, ககக,
கஅச, ககரு, ககச.

முயலின்குட்டிஹைச்சி, கச, ககக.

முயற்சி, க௦க, கசஅ, உகக.

முயற்சியாலிட்டியபொருளில் நல்லன
வற்றைப் பரிசிலர்க்குவழங்கி எஞ்சி
யதை ஒருவனுண்ணவேண்டுமென்
றல், கரு.

முயற்சியில்லாதவனுடம்பு அழகிழந்திரு
த்தல், சுக.

வண்டு, சுரு, எ0, க0ரு.
 வயல், கச, உரு, சக, ரு2, ரு3, சுக,
 சுஅ, கக, கச2, உசுசு, ககஅ,
 கருசு, கஅசு, ககசு.
 வயலைக்கொடி, க0ரு.
 வயாவுற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், உ0.
 வயிற்றுத்தீ, எச.
 வரகரிசியைப் பாலுலையிற் பெய்து சமை
 த்த அன்னத்தைத் தேனோடு கலந்து
 உண்ணல், கச.
 வரகின்குல், கஉ0.
 வரகின்சோறு, கச, கக, உகரு.
 வரகு, கச, கஉ0, உகரு, கஉக, கஉ2,
 கஉ3, ககரு, கஅச.
 வரால், கஅ, உசக, ககசு.
 வராலிதைச்சி, ககசு.
 வரிசை, சஎ, கஉக, கச0.
 வரிப்பொருண்மைப்பாட்டு, ககரு.
 வலி, ருச.
 வலைஞர், உசக.
 வழிப்பறி, கசக.
 வழிப்பறிப்பறிப்போர், ககசு, கசக.
 வள்ளிக்கிழங்கு, க0க.
 வள்ளைக்கொடி, கச, ககசு.
 வளர்ந்தது தேய்தற்கும் தேய்ந்தது வளர்
 தற்கும், பிறந்தது இறத்தற்கும் இறந்
 தது பிறத்தற்கும் சந்திரன் உவமை
 யாமென்றல், உஎ.
 வளை, கச, ரு, எ, அக, க0க, ககசு,
 ககரு, உகசு.
 வளைகளின்முறி, உகஎ.
 வளையமாலை, எச.
 வற்றல், சக.
 வற்றியகுளம், கச2.
 வறுமை, சுஅ, ககசு, ககசு, கச0,
 கருக, கச0, கசச, ககசு, உகரி,
 உகக, உசுசு, ககரு, ககசு, ககசு.
 வறுமையையே அனுபவித்தோர், பொ
 ருள்கண்டவிடத்து அடையும்மயக்க
 ம், ககஅ.
 வறை, கஅசு.
 வன்புலம், ச2, கசசு.

வா.

வாட்டாறு (=ஒரூர்), ககசு.
 வாட்டோர், ககசு.
 வாணிகன், ககசு.
 வாத்தியங்களைப் பரிசிலர் காவிற்றுக்கி
 வருதல், க0க.

வாத்தியம், கரு, உஅக.
 வாத்தியவகை, கரு2.
 வாய்த்தலை, ககசு.
 வார், ரு0.
 வாழைப்பூ, உகஎ.
 வாழையிலையுண்டல், கசஅ.
 வான், க, ச, ரு0, கக, கக, கஎ, க0க,
 உசசு, உசக, கசரு, கசகசு.
 வான்வடு, கசஎ.
 வான்வீரர், கக.
 வாளைமீன், கஅ, ச2, கக, கஎ, உசக,
 உஅஎ, கஉ2, ககசு, ககரு.
 வாளைமீன் தடி, கக.
 வானம்பாடிப்புள் நீர்த்தளியைவிரும்பு
 தலுடைத்தென்பது, கசஅ.

வி.

விச்சிக்கோ, உ00.
 விடியற்காலம், கஎச, கஅரு, ககஉ,
 ககஎ, ககஅ, ச00.
 விண்மீன், க0க, கஉக, கச0, உஎ0,

வணவழிகொள்ளி, சக.
 விதவை, கஉசு.
 விதி, ககசு, உகசு.
 விதை, உ2எ, உக0.
 விமானம், உஎ.
 விரகு, உ2எ, உசக.
 விரிச்சிபார்த்தல், உஅ0.
 விருந்து, சசு.
 வில், உக, சக, எ, கரு2, கஉ2.
 வில்லாட்கள், கசஅ.
 விலாவென்பு, சுஅ.
 விழவு, உ2, கக, கக, சுரு, அ2, அச,
 கசு, உக2.
 விழுப்புண், உகக.
 விளக்கம், உசஎ.
 விளங்கில் (=ஒரூர்), ரு.
 விளரிப்பண், உச0.
 விளாம்பழம், கஅக.
 விளைந்தகன், கக.
 விற்பொறி, கக.
 விறகு வெட்டுவோர், எ0.
 விறலியர் (விறலி), க2, சு0, சச, எ0,
 அக, க0க, க0ரு, க0க, கக, ககசு,
 ககரு, ககசு, கச0, கசக, கரு2,
 கஎ2, உச2, உசச, உசஎ.
 விறலியர்க்கு ஆபரணங்கொடுத்தல், கக,
 க0ரு.

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

- (க.) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்
வண்ண மார்பிற் றுருங் கொன்றை
பூதி வால்வெள் ளேறே சிறந்த
சாகெழு கொடியு மவ்வே நென்ப
- டு கறைமிட மணியலு மணிந்தன் மக்கறை
மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே
பெண்ணுரு வொருதிற் றுகின் மவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும
பிறைநுதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை
- க0 பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே
யெல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய
நீரற வறியாக் கரகத்துத்
தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே.

கடவுள்வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது.

இதன்பொருள்.—திருமுடிமேற் சூடப்படுங்கண்ணி, கார்நாலத்துமலரும் நறிய
கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின்மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ;
ஏறப்படுவது, தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்க பெருமைபொருந்திய கொடியும், அவ்
வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினதுகறுப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும்
செய்தது; அக்கறுப்பு, தான் மறுவாயும், வாறோரை உய்யக்கொண்டமையின்,
வேதத்தைப்பயிலும் அந்தணரார் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று;
ஆய அவ்வுடிவதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை,

*திருதுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் சூடுதலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக்குண்டிகையானும் தாழ்ந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுடக்கிக் கரக்கினுங்கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன்கூற்றிலே மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமமையும். நீரவறியாக்காகம் - கங்கையென்பாருமுள். அக்கரை, அவ்வுரு, அப்பிறை எனநின்ற எழுவாய்கட்கு துவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், ஏத்தவும்படும் எனநின்ற பயனிலைகளை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதேறெழுடிக்க. ஏமமாகிய அருந்தவத்தோனென்க; ஏமமாகிய நீரெனினும் அமையும். அணியலுமணிந்தன் றென்பது, “உண்ணலு முண்ணேன்” என்பதுபோல நின்றது. பதினெண் கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிழருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதாரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோரு மெனவிவர்; பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்கனான்வணங்க, அறமுதல்நான்கும் பயக்கு மென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (க)

(உ.) மண்டிணிந்த நிலனும்

நிலனேந்திய விசும்பும்

விசும்புதைவரு வளியும்

வளித்தலைஇய தீயுந்

ரு தீமுரணிய நீரும், என்றாக்

கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்

போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகல மும்

வளியுந் தெறலு மளியு முடையோய்

நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்

க0 வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்

யாணர் வைப்பி னன்னாட்டிப் பொருந்

வான வரம்பனை நீயோ பெரும

வலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ

நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை

கரு யினாம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்

* திருதுதலதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, உஉ:—“உண்ணலு முண்ணேன் வாழ லும் வாழேன், தோணல முண்டு தறக்கப் பட்டோர், வேணி ருண்ட ருடையோ ரன்னர்.”

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்
பாஅல்புளிப்பினும் பகலிருளினு
நாஅல்வேத நெறிதிரியினுந்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
உ-0 நடுக்கின்றி *நிலியரோ வத்தை யடுக்கத்துச்
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
யந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கு
முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட் டுமயமும் பொதியமும் போன்றே.

கிணை - பாடாண்டிணை; துறை - †சேவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

சேரமான்பெருஞ்சோற்று உதியன்சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

இ - ன்.—அணுச்செறிந்தநிலினும், அந்நிலத்தின் ஒங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத் தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்டதீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்லவாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவின்னது அகலமும், அவரை அழித்தற்சேற்ற மனவலியும் சதாரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் யழிப்பட்டால் அவர்க்குச்செய்யும் அருளுமுடையோய், நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெளிய தலைபொருந்திய திரையையுடைய மேல்கடற்கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்க்கையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு னேந்தே, வானவரம்ப, பெரும், நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குகிரையையுடைய பாண்டவவாவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்பிடத்தேகொண்ட பொற்பூத்தும்பையையுடைய துரியோதனன்முதலாகிய தூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத்தின்கட் படுத்துணையும் பெருஞ்சோறுகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாதுவழங்கினோய், பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு தன்விளக்க மொழிந்து இருளினும், நான்குவேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும் வேறுபாடில்லாத சூழ்ச்சியையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம்விளங்கித் துளக்கமின்றிநின்பாயாக; அமைலையின்கட் சிறியதலையையுடைய மறிகையுடையவாகிய பெரியகண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற்கரிய கடனாகிய ஆவுதையைப்பண்ணும் முத்தீயாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்கையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று.—எ - று,

குளிக்குநாடென இயையும்; குளிக்குநாடென இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்துமேல் ஏறியின்றது. நீயோ, ஒ - அசைநிலை; அன்றி, இதனை வினா

* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டிணை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் ஒம்படைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சிணுக்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறக்கிணையியலில், “தாவி னல்லினை” என்னும் ௩௬-ம் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி, இதனை அவ்வினாவிற்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாரமுனர். முத்தியாவன : ஆகவணியம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி. ஆங்கும், அத்தையும் - அசைநிலை, வானவரம்பனை, ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்கோடல் காரணமாகத் தலைக்கட்குடிய வெனினுமமையும்.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்கனையுடையாய், பொருந, வரையாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளினும் திரியினும் இமயமும் பொதியமும்போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினாடிவுசெய்க.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவாற் கூறுகின்றாராதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாயினார்.

இதனாற்சொல்லியது, * தன்கடற்பிறந்தனாயிறு தன்கடற்குளிக்குநாடனாதலாற் செல்வமுடையயாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீவொழுகவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (2.)

(நு.) உவவுமதி புருவி னேங்கல் வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணை நிழற்ற

வேம முரசு மிழுமென முழங்க
நேமி யுய்த்த நேள நெஞ்சிற

நு றவிரா வீகைக் கவுரியர் மருக
செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ
†பொன்னோடைப் புகரணிதுதம்
றுன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத

தெயிறு படையாக வெயிற்கத விடாஅக்

க0 கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானையிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து
மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் ‡சாயாக்
கருங்கை யொன்வாட் பெருமபெயர் வழுதி
நிலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்

கரு பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்
விலங்குகன்ற வியன்மாப

வூரில்ல வுயவரிய

நீரில்ல நீளிடைய

பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் னோக்கிற்

* வானவரம்பனாதலாற்செல்வமுடையயாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீவொழுகவென வாழ்த்தியவாறாயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பொன்னோடையென்றும் பாடம்.

‡ சாவாவென்றும் பாடம்.

உ௦ செந்தொடை பிழையா வன்க ண்டவ

ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்

திருந்துசிறை வளைவாப்ப் பருந்திருந் துயவு

முன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை

நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை

உரு முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ

நின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—உவாநாளின் மதியினது வடிவுபோலும் வடிவினையுடைய உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவலாகிய வீரமுரசம் இழுமெனமுழங்கும் ஒசையையுடைத்தாய்முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய ஈரமுடைய நெஞ்சினையும் ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுள்ளாய், குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத்தலைவ, பொன்னுனியன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், மணநாறும் மத்தினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக்கொண்டு பகைவார் மதிலின்கட் கதவைக்குத்திற் கயிற்றாற்பிணித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணியையணிந்த பக்கத்தையும், பெருங்கையையுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்திடத்தேயிருந்து பரிகாரமில்லாத கூற்றத்தினது பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு இனையாத வலியு கையின்கண்ணே ஒள்ளிய வாளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி, நிலம்பிறழினும் நினது ஆணையாகிய சொற் பிறழாதொழியல்வேண்டும்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்தாகிய குறுக்ககன்ற பரந்த மார்பினையுமுடையோய், ஊரில்லாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உயங்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீண்ட வழியனவாகிய, வம்பலநாவியச் செய்மைக்கண்ணே பாரத்திருட்டுமிகுப்பினையும், கையார் கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற்றித்துப்பாரக்கும் பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறுகண்மையையுமுடைய மறவர்தம் அம்பைவிடுதலாற் பட்டோரது உடன்முடிய புதிய கற்குவையின்மேலே திருந்திய சிறகினையும் உனைந்த வாயினையுமுடைய பருந்திருந்துவருந்தும் உன்மரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய கவர்த்த வழியின் கண்ணே நிரப்பால் நச்சிய விருப்பத்தால் இரப்போர்வருகுவர்; அவர்மனசுருப்பை அவர்முகத்தானதித்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலைவல்ல தன்மையான்.—எ - று.

துதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிறுபடையாக எயிற்கதவிட்டுக் கூற்றத்தருந்தொழில் சாயாப் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக; *காலாலதெல் கையாலுக்குதலன்றி எயிறுபடையாக எயிற்கதவெடுக்கவிடாதபெருங்கையானையென இயைத்

* காலவிடுதலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தரைப்பினுமையும்; எயிற்கதவிட்டுக் கயிற்பிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப் பாருமுளர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த கவலையெனவும், பருந்திருந்தயவும் தன்னருங்கவலையெனவும் இயையும்.

மருக, கணவ, வழுகி, மார்ப, இரவலர்வருவது, அவர் இன்மைதீர்த்தல் வன்மையான்; அதனால், நின்சொற் பெயராதொழியல்வேண்டுமெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதல்விளங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. (௩)

(மு.) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன

செவ்வா னத்து வனப்புப் போன்றன

தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன

கொல்ல லேற்றின் மருப்புப் போன்றன

௫ தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ

நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன

மாவே, யெறிபத்தா னிடங்காட்டக்

*கறுப்பொருத செவ்வாயா

னெருத்துவவ்விய புலிபோன்றன

௧0 களிதே, கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்

றுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா

னுயிருண்ணுக் கூற்றுப்போன்றன

நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்

பொலந்தேர்மிசைப் +பொலிவுதோன்றி

௧௫ மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்

செஞ்ஞா பிற்றுக் கவினை மாதோ

வனையை யாகன் மாதே

தாயி றாவாக் குழவி போல

வோவாது கூஉநின் னுடற்றிபோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவன்னை.

கோழன் உருவப்பட்டுநீளஞ்சேட்சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

இ - ன்.—வான் வெற்றியைத்தருதலாற் குருதிக்கறைபட்டன, செக்கர்வானத் தினது அழகையொத்தன; கால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து களத்தைத் தமதாக் கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல் †அருப்புத்தொழில் பறைந்தவை, கொல்லும் ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால்

* கறுப்பொருதவென்றும் பாடம்.

† பொலிவொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.

‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துணைதோன்றுவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்காட்ட முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மாநுதலாயினவற்றின்கழுத்தைக்கவ்வி உதிரம் ஊற்றியுண்ட புலியையொத்தன; களிறுகள், கதவைமுறித்து வெகுண்டு உலாவி துணைதேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதையையுடைய குதிரையார் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொல்வொடுதோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே ஒங்கியெழுநின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத்தன்மையையாதலால், தாயில்லாத உண்ணக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நினைச் சினைப்பித்தவருடைய நாடு.—௭ -று.

நாடென்றது, நாட்டுள்வாழ்வாரா. மாறென்பது, ஏதப்பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல். கழல்பறிந்தனவென்றோடு, அதற்கு வீரச்சமுனிந்திய அலையென்று உணர்ப்பாருமுனர். வானாகிய மறுப்பட்டவையெனவும், கழலாகிய பறைந்தவையெனவும், தோலாகிய துணைதோன்றுவவெனவும் கொள்க. துவைத்துத் தோன்றுவவென இயையும். எறிபதத்தானென்பதற்கு ஒத்தும் காலையுடையானென்று உணர்ப்பாருமுனர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்ற துணையும் மன்னவன்புகழும், ஒலாது கூஉநின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்றாநாடழிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவன்னை யாயிற்று.

(ரு.) *எருமை யன்ன கருங்கல் விடைதோ

றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்

கானக நாடனை நியோ பெரும

நியோ ராகவி னினனென்று மொழிவ

ரு லருளு மன்பு நிகழி நீங்கா

நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்

குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி

யறிதோ தானேயது பெறலருங் குறைத்தே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - செவியறிவுறாஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டினைக்குரிய துறைகளுள் வாயுறைவாழ்த் திற்கு உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் நிரயங்கொள்பவரொடொன்றாது காவலை ஒம்பென வேம்பும் கடுவும்போல வெய்தாகக்கறி அவற்கு உறுதியபத்தலின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவுறாஉவன்றென்றும் கூறினர் நீச்சினர்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையிலில், “கொடுப்போரேத்திய” என்னும் கூறு - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டில் “எருமையன்ன கருங்கல் விடைதோ, றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற், கானக நாடனை நியோ பெரும” என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில், ௭ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

சேரமான் கருவுரேறியஔ்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்ட ஞான்று நீன் உடம்புபெறுவாயாகென அவனைச்சேன்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்று நீன்ற நரிவேநுஉத்தலையார்பாடியது.

இ - ள்.—எருமைபோலும் வடிவையுடைய சரிய கற்பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பரக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற் றுள்ளாகிய காட்டினையுடையாய், பெரும, நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வந்தையுடையனாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பாவஞ்செய்தானா நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக்கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப் படும் தேயத்தைக் குழுவியை வளர்ப்பானாப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத் தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—எ - று.

காவலென்றது, அருபெயர். நாடனை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது. ஓவும், ஓரும் - அசைநிலை. அருளாவது, ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னுற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகியகாதல். இனி, ஓகாரத்தைப்பிரித்து வினாவாக்கிக் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டனான்று நின்றுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோ வென வினாவினராக்கியுரைப்பாருமுள்.

காவல் குழலிகொள்பவரினோம்பென்றமையாற் செவியறிவுறாஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருண் மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (ரு)

(சு.) வடாஅது பணிபடு நெடுவனா வடக்குந்

செலாஅ துருகெழு குமரியின் நெற்குந்

குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குந்

குடாஅது தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின் குடக்குந்

ரு கிழது, முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்பு

வீர்திலை நிவப்பின் கிழு மேல்

தானிலை யுலகத் தானு மானு

துருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்

*தெரிகோன் ஏமன்ன போல வொருதிறம்

க0 †பற்ற விவியரோ நிறற்றஞ் சிறக்க

செய்வினைக் கெதிர்த் தெவ்வர் தேளத்துக்

கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்

சிறுகண் யானை செவ்விதி ‡னேவிப்

பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்

* தெரிகோற்சமனென்றும் பாடம்.

† பற்றிவியரோவென்றும் பாடம்.

‡ ஏனென்றும் பாடம்.

௧௫ தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்

பரிசின் மாக்கட்டு வரிசையி னல்கிப்

*பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்

முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே

யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த

௨௦ நான்மறை ட்முனிவ ரேந்து கையெதிரே

வாடுக ட்விழைவநின் கண்ணி யொன்றார்

நாடுசுடு கமழ்புகை யெறிந்த லானே

§செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாழிழை

மங்கையர் துளித்த வாண்முகத் தெநிரே

௨௫ ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய

தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி

தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுட

ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு

மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - || செவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடும்ப்பெருவந்தியைச் காரிகிழார் பாடியது.

இ - ன்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின்வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உட்குந்திரம்பொருந்திய கன்னியாற்றின்தெற்கும், கீழ்க்கண்ணது களையைப்பொருகின்ற சகரரால் தோண்டப்பட்ட சாகரத்தின்கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழைதாய் முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், கீழதாகிய நிலமும் ஆகாயமும் சுவர்க்கமுமென மூன்றுக்கூடிய புணர்ச்சியாக அடுக்கப்பட்ட அடைவின் கண் முதற்கட்டாகிய நீர்நிலைக்கண் ஒங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோலோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழுமாக; பரந்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம்கோடா தொழிக; நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு மாறுபட்ட பகைவர்தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழுந்து உள்புக மிக்குச்சென்று அடர்ந்த புகரினையுடைய சிறுகண்யானையைத் தடையின்றி நேரேயேவிப் பசிய விளைநிலப்பக்கத்தையுடைய அரிய மதிலரண் பலவற்றையுங்கொண்டு அவ்வரணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுபடச்செய்த நல்ல அணி கலங்களைப் பரிசிலர்க்கு வரிசையின்வழங்கி நினது கொற்றக்குடை முனிவராற் பரவப்படும் மூன்றுதிறநயனத்தையுடைய செல்வரது கோயிலை வலம்வருவதற்குத்

* பணிஇயரத்தையென்றும் பாடம். † முதல்வரென்றும் பாடம்.

‡ இயவுணினென்றும் பாடம்.

§ சொல்கவத்தையென்றும் பாடம்.

|| ஒருவுதலை ஒருஉதலெனவும் ஒருஉவெனவும் கூறுமாறுபோல, உறவும் உறுஉதலெனவும் உறுஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையியல், ௩௪ - ம் குத்திரவுறா].

தாழ்க; பெரும, நினதுமுடி, மிக்க நான்குவேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின்னை நீடுவாழ்கவென்றெடுத்த கையின்முன்னே வணங்குக; இறைவ, நினதுகண்ணி, நிற்பகைவரது காட்டைச்சுடும் பலமணநாறும் புகையுறைத்தலான் வாடுக; நினது கினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியருடைய துளித்த ஒளியையுடைய முகத்தின்முன்னர்த் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது நின்மனத்தே உட்கொண்ட தணியாத வண்மையையுடைய தகுதிமாட்சிமைப்பட்ட குடுமி, குளிர்ந்த சுடையுடைய திங்கையொப்பவும் சுடுகின்ற ஒளிபொருந்திய ஒள்ளிய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல்.—எ - று,

வடாசென்னும் முற்றவீணக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பணிபடுகெவனா யொடு பண்பொட்டாக்கி, அதன்வடக்குமென்க; ஒழிந்தனவுமன்ன. மேலது துறக் கத்தின்மேலுமென்பார், அதற்கு மேலதாகிய ஆனிலையுலகத்தானுமென்றார். உருவென்பது, இவனானையார் பிறரஞ்சும் உட்குடைமை. அத்தையும், ஆங்கவும் -

குடுமி, பெரும, உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பற்றுகொழிக; க்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு நல்கி மதியம போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை மன்னுகவெனக்கூட்டி வீண முடிவுசெய்க.

தேளத்தென்பதனுள், அத்தை அசைநிலையாக்கி, தேயம் கடற்படைக்குள்ளே குளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர். குமன் - யமனெனினுமமையும். அடற்புகர்ச் சிறுகண்யானையென்று பாடமோதி, கொலையைச்செய்யும் புகளையுடைய யானையெனினுமமையும். ஆகி - ஆகவெனத்திரிந்துநின்றது; ஆகியென்பதனைத் திரியாது, நின்றிறஞ்சிறக்கவென்பதனோடு இயைத்துரைப்பாருமுளர். நின்றிறம் - நின்றிறமென வலித்துநின்றது.

நகர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரென வீடும், ஏந்துகையெதிர் இறைஞ்சுகவென அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறாஉவும், மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று. (சு)

(எ.) *களிறு கடைஇயதாட்

கழலுரீஇய தீருந்தழிக்

†கணைபொருது கவிவண்கையாற்

கண்ணொளிர வரூஉங் கவிஞ்சா பத்து

ரு மாமறுத்த மலர்மார்பிற்

ரோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பி

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய வரிபார்த்தெடுத்தலென்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்கூட்டினர் நச்சினூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் அ - ம் சூத்திரவுரை].

† கணைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.

னெல்லையு மிரவு *மெண்ணாய் பகைவ
நூர்சடு விளக்கத் தழுவினிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை யாகவி னல்ல

க0 வில்லவா குபவா வியதேர் வளவ
தண்புனல் பார்த பூசன்மண் மறுத்து
மீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
பயன்றிகழ் வைப்பிற்றிற ரகன்றலை நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாய்.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதலுர் பாடியது.

இ - ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தானையும், வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக்கணத் தாற்றிருத்திய அடியினையும், அம்பொடு + பொருது இடக்கவிந்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார் பை மறுத்தற்கு எதுவாகிய பார்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமெண்ணுது பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே தஞ்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடைய; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடையவளவ, குளிர்ந்த நீர் பார்த ஒள்கையையுடைய உடைப்புக்களை மண்மறுத்தலான் மீளுடைக்கும் புது வருவாயினையுடைய பயன்விளங்கும் ஊர்களையுடைய மாற்றரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள்.—எ - று,

திருந்தடியென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கண்பொரு தென்றது, அதனொடுமருவுதலை.

தானையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையு முடையவளவ, நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யானையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக்கூட்டுக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில், இடத்துமே லேறிநின்றது. இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும் முன்பாலும் கொள்ளைமேவலைபுர்க்கலினென ஆலுருபுவிரித்துணைப்பினுமமையும்.

இது, பிறகஞ்ஞ்நிலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்சடு விளக்கத் தழுவினிக் கம்பலையென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (எ)

(அ.) †வையங் காவலர் வழிமொழிந், தொழுகப்

போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொருஅ

* என்னுயென்றும் பாடம்.

† பொருதவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், “வேறபட வந்த” என்னும் கூ - ம் சூத்திரவுரையில், இப்பாட்டினுக்கு விளங்க விரித்துப் பொருள்கூறினர் நச்சினர்க்கினியர்.

திடஞ்சிறி தென்னு முக்கந் தூர்ப்ப

வொடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்

ரு கடந்தி தானைச் சேர லாதனை

யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்

பொழுதென வளைதி புறக்கொடுத் திறத்தி

மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி

யகலிரு விசம்பி னானும்

க0 பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - இயன்மொழி; பூவைநிலையுமாம். சேர
மான்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தைக்காக்குமாசர் வழிபாடுசொல்லிநடக்க துகரும் இன்பத்
தையிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப்பொழுது
தன்னாடு இடஞ்சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொ
ருளைப் பாதுகாவாதுவழங்கும் வண்மையையும் வஞ்சியாது எதிர்தின்றகொல்லும்
படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறொப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்
டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை; திங்கன்மண்டிலத்திற்கு
முதுகிட்டிப் போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில் மாறிமாறிவருவை; மலை
யின்கண்ணே வெளிப்படாதுகரப்பை; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின்கண்ணும்
பகற்பொழுதுவளங்குவை, பலகிரணங்களையும் பரப்பி.—எ - று,

மாறிவருதியென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதியெனினுமமையும்.

வீங்குசெலன்மண்டிலமே, வளைதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ விசம்பினா
னும் பகல்விளங்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனை யாங்கன
மொத்தியோவெனக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம், துகருமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுகூட்டி
முடிக்கப்பட்டது; ஒழுகவும் போகதுகரவுமேவெண்டியெனினுமமையும். வேண்டி,
பொழுது, தூர்ப்ப எனவின்ற வீணயெச்சங்கள், ஒடுங்காவென்னும் பெயரெச்ச
மறையோடு முடிந்தன. இனி, 'பகல்விளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் திங்
கன்மண்டிலமாக்கி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் வருதியென
வும் பிறவும் அதற்கேற்பவமுரைப்ப. (அ)

(கூ.) ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்

பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்

தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்

பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரு

ரு மெம்மம்பு கடிவிடுது நும்மாண் சேர்மினென

வறத்தாறு துவலும் பூட்கை மறத்திற்

கொல்களிற்று மீயிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்று

மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்

செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கித்த

க0 முந்நீர் விழவி நெடியோ

ன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்பல்யாகசாலையுமுதும் பெருவழியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆவும், ஆனினைதயல்பையுடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், பாதுகாத்துத் தென்றிசைக்கண்வாழ்வோராகிய துங்குடியிலிறந்தோர்க்குச் செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியையைப்பண்ணும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெருதீரும், எம்முடைய அம்பை விராயச்செலுத்தக்கடவேம்; நீர் துமக்கரனாகிய இடத்தை அடையுமென்று அறநெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யானைமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தைநிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகியகுடுமி வாழ்வானாக; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்த நீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கடற்றெய்வத்திற்கெடுத்த விழாவினையுடைய *கொடியோராலுன தாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியென்னுமாற்றின்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழியவெனக் கூட்டுக.

கொடி விசம்பு நிழற்றமென்பது, சினைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால் விசம்பு நிழற்றமென்றாப்பினுமையும்; மீயிசைக்கொடி விசம்புநிழற்றும் களிற்றினையுமென மாறிக்கூட்டுவாருமுளர். தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்பதற்குத் தமதரசாட்சியினது செவ்விய நீர்மையாற்செய்த பசும்பொனென்பாருமுளர். முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பின்றினென்ற வியப்பால், கொடியோனென்றொன்ப. யாற்றநீரும் ஊற்றநீரும் மழைநீருமுடைமையால், கடற்கு முந்நீரென்றுபெயராயிற்று; அன்றி, முன்னீரென்றோதி, நிலத்திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுரைப்பு. பிணியுடையீரும் புதல்வர்ப்பெருதீருமென்னும் முன்னிலைப்பெயரோடு ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும் பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய்வந்து, தும்மரன்சேர்மினென்னும் முன்னிலைவினையான்முடிதல், “†செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்” என்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும்.

(க)

(க0.) வழிபடு வேரை வல்லதி தீயே

பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே நலையே

நீமெய் கண்ட தீமை காணி

னெய்ப் நாடி யத்தக வொறுத்தி

* உயர்ந்தோரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௭.

- டு வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
 மண்டமுந் தணிதீநீ பண்டையிற் பெரிதே
 யமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்
 வருநர்க்கு வளையா வசையில் வாழ்க்கை
 மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
- க0 மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு
 செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்
 நெய்தலங் கான நெடியோ
 யெய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சேன்னியை ஊள்போதி பசுங்
 குடையார் பாடியது.

இ - ன்.—நினை வுழிபட்டொழுகுவோரை விரைவறிவை; பிறருடைய
 குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ மெய்யாக மனத்தானூராய்
 ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்கானின், அதனை நீதிநூற்குத்
 தக ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; வந்து நிற்பாதத்தையடை
 ந்து முன்னேறிப்பாராயின், அவர்பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமுருளினும்
 அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்த்ததைத் தன்கவை
 யால் வென்று உண்ணவுண்ண அமையாத மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய அடி
 சிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிருறைபடாமல்வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையை
 யுடைய பெண்டிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரான் மாறுபடுத்த
 லொழிந்த இத்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்பு, ஒருதொழிலைச்செய்து பின்
 பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் செய்மைக்கண்ணேவிளங்கும்
 புகழினையுமுடைய நெய்தலங்கானலென்னும் ஊளையுடையநெடியோய், அணுக
 வந்தேம்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—எ - று.

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வை
 யென்பதாம். பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகவின், ஆகவேன ஒருசொல்
 வருவித்துவைக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டிசெய்த கோ
 பத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினுமமையும். அடப்பட்டமையாத
 அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினுமமையும்.

நெடியோய், பல ஏத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக்கூட்டுக.

(க0)

- (கக.) அரிமயிற் திரண்முன்கை
 வாலிழை மடமங்கையர்
 வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
 குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

* நெய்தலங்காலையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டு தண்பொருளைப் புனற்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே

க0 புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
பேருடைய விழுக்கழஞ்சிற
சீருடைய விழைபெற்றிசினே
யிழைபெற்ற பாடினிக்குக்

கடு குரல்புணர்சீர்க் கொளையல்பாண் மகனுமமே, எனவாந்
கொள்ளழந் புரந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் பூப்பெற றிசினே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான்பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப் *பேய்மகள் இளவெயின் பாடியது.

இ - ள்.—ஐய மயினாயுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தூய ஆபரணத் தையுமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிழைத்த சிற்றிற்கட்செய்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆண்பொருந்தத்துநீரின்கட் பாய்ந்துவினையாடும் வாணமுட்டிய புகழினையும் வென்றியைமுடைய கருவூரின்கட் பாடுதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகைதெறும் வெம்மையையுடைய அரசனை அழித்து வலியோடு எதிர்த்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான்; அப்புறக் கொடையைப்பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தைபாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட நன்மையையுடைய அணி கலத்தைப்பெற்றான்; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற்றுணமாகிய குரலிலே வந்துபொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய தழவின் கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமையாகிய வெள்ளிநாராற்றொடுத்த பூவைப் பெற்றான்.—எ - று.

பாடினி இழைபெற்றான்; பாணன் பூப்பெற்றான்; யான் அதுபெறுகின்றிலே னெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவள் பேயாயிருக்கக் கட்டிலனாயதோர் வடிவுகொண்டபாடினொருத்தியெனவும், 'இக்களத்துவந்தோர்யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள்; ஈண்டு நின்றோடு எதிர்த்து பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உணவாகிய தசை பெற்றிலென்' எனத் தான்பேய்மகளானமைதோன்றப் பரிசில்கடாயினொனவுக்கூறுவாருமுள். 'பாடினிக்கு... பாண்மகன்' என்பது, அதுவெ னுருபுடெடக் குகரம்வந்தது; உயர்திணையாகலின், பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொளையல் பாண்மகனெனினுமமையும். எனவும், ஆங்கும் - அசைநிலை. பெற்றிசின் மூன்றும், படர்க்கைக்கண்வந்தன.

(கக)

(கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
 சூதுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவு
 மறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
 யின்னா வாகப் பிறர்மண்கொண்
 டு டினிய செய்திநின் னூர்வலர் முகத்தே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

பாண்டியன்பல்யாகசாலையுதும்பிப்பெருவழியை நேட்டிமையார் பாடியது.

இ - ன்.—பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறாதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனோ? இவ்வாறுசெய்தல்; வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, வேற் ராசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்னாவாகக்கொண்டு நின்னுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச்செய்வை.—எ - மு.

குடுமி, பிறர்மண் இன்னவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமூடிச்செய்க.

மற்று - அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க.

(கஉ)

(கங.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
 புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
 வெய்களை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
 மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே
 டு களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
 பன்மீ னுப்பட்ட டிங்கள் போலவுஞ்
 சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
 மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
 நோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம

க0 பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி
 கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்
 கொழுமின் விளைந்த கள்ளின்
 விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரிடஞ்செல்வானைக்கண்டு சோ மானந்துவஞ்சோலிநம்போறையொடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏணி கீசேரிழமோசியார் பாடியது.

இ - ன்.—இவன்யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியினததோ லாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவிப்பொலிந்த கொளுத்தற எய்த அம்புகள் போழப்

பட்ட பரந்துயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலோன் ; இக் களிற்றுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும் பலமீனினது நடுவேசெல்லும் மதியத்தையொப்பவும் சுறவினினத்தையொத்த வான்மறவர்கூழத் தன்னைமருவியபாகையறியாது மதம்பட்டது ; இவன் நோயின்றிப் பெயர்வானாக ; வயலிடத்து மயிலுதிர்ந்த பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்கூட்டுடனே திரட்டும் கொழுவின மீனையும் வினைந்த கன்னையுமுடைய மிக்கீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன்.—எ - று.

களிற்றமிசையோனாகிய இவன், யாரென்குவையாயின், நாகெழுவோன் ; இவன்களிற்று மதம்பட்டது ; அதனால், இவன் நோயின்றிப்பெயர்க்குவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்க ளோடு உவமை வானோர்கூழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொள்க. தில் - விழைவின் கண் நின்றது.

பெருந்திள்ளிகளிறு கையிகந்து பகையகத்துப் புருந்தமையான் அவற்குத் திங்குறமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று ; இவற்குத் திங்குறின் நமக்குத்திங்குறமென்னுங்கருத்தால் கோயிலனைப் பெயர்குவென்றா ராயின், வாழ்த்தியலாகாது ; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (கக)

(கசு.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்

௫ பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவு
மாவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்றான் வடுக்கொள வழங்கவும்

க௦ பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுந் குரிசில்
வலிய வாகுநின் ருடோய் தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளிஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது

கரு பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேளய்நிற் பாடுநர் கையே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலீகைப்பற்றி 'மெல்லியவா மால்லுங்கை' எனக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய கலையைய மரத்தை முறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் மூன்னர்க் கடாவி அதுசெய்யும்வினையைப் பின்வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத்தை குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழிந்த கிடங்கின்கண் நீர்ப்பரப்பினது ஆழமாகிய உயர்ச்சியைச் சுருதி அதன்கட்செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பரூத்துணிபொருந்திய முதுகையுடையையாய்த் தேர்மேலேநின்று வில்லினது வலியநாணற்பிறந்த வடுப் பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களை அளிக்கவும், தலைவ, வலியவாகும், நின் முழந்தாண்பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலாணற்றந்தையுடையவாகிய செவ்வீத்தடியைப் பூநாற்றத்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைத்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம், பெரிதும், மெல்லியவாயின; பெரும, பெண்டிற்கு ஆற்றத்தற்கரிய வருத்தமாகிய மாற்பினையும் பொருவார்க்குத் துளக்கப்படாமையிற் பெரியநின்போன்ற வலியினையுமுடைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவாருடைய கைகள்.—எ - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வுனென ஒருசட்டுவருவித்து அதனெழுடிப்பினும் அமையும். உண்டென்பது, பொதுவினையன்றேனும் கறியொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறவின, பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும்; ஊன் துவை கறியொடுகூடிய சோற்றை உண்டென உரைப்பினும் அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

குரிசில், பெரும, சேய், வலியவாகும், நின்கை; நிற்பாடுநர்கைதாம் மெல்லியவாகுமென்கூட்டுக.

இனி, மாதாங்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதிரைக் குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர். பாடுநரொனத் தம்மைப் படர்க்கையாகக்கூறிஞர்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்புகூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (க௮)

(கரு.) *கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்

வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்

பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்

* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறையாகிய மன்னையிலுழித்த மண்ணுமக்கலத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையல், ௩௮ - ம் குத்திரவுரை].

புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் வினாவயல்

ரு வெள்ளைக் கவிமான் கவிஞளம் புகளத்
தேர்வழங் கிணைநின் நெவ்வர் தேளத்துத்
துளங்கியலாற் பணையெருத்திற்
பாவடியாற் செறனோக்கி
னோளியுமருப்பிற் களிற்றவர

க0 காப்புடைய கயம்படியினே

யன்ன சீற்றத் தனையை யாகலின்
விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்பங் நெடுவே லேந்தி யொன்றா
ரொண்படைக் கமிந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்

கரு நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையி
னற்பனுவ னுல்வேகத்

தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை
நெய்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்

உ0 வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கணை முழுவிற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு

உரு நாடல் சான்ற மைந்தினோய் நினக்கே.

தினையுந் துறையும் அனை.

பாண்டியன் பல்யாககாலே ழுதுகுடும்ப்பெருவழநீயை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ன்.—வினாந்த தேர் குழித்த நெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புலவிய நிராயைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினே, அவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்களொலிக்கும் புகழமைந்த வினாகழனிக்கண்ணே வெளிய தலையாட்டமணிந்த மனஞ்செருக்கிய குதிரையினுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினே, நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண்; அசைந்ததன்மையோடு பெரியகழுத்தினையும் பார்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் வினங்கியகோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய வாவிக்கட் படிவித்தனே; அப்பெற்றிப்பட்ட சினத்துடனே அதற்கேற்றசெய்கையையுடைய; ஆதலான், விளங்கிய இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே நிழலுண்டாகிய நெடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைக்கலங்களை யுடைய நினது வினாந்ததுசிப்படையின்வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தம் ஆசை

கொடுவர வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர்வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத நல்ல தருமதூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமீதையும் பொரியும்முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிக்க புகை மேன்மேற்குளரப் பலமாட்சிமைப் பட்ட கெடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண்டப்பட்ட அகன்ற வேன்விச்சாலகைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும, வார் பொருத்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறிந்த தண்ணுமையை யுடைய விநலிபாடும் மேற்செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடையோய், நினக்கு.—எ -று.

பூட்டி என்னும் வீனையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துணக்கப்பட்டது. நற்பனுவலாகிய நால்வேதமென்பாருமுள். நற்பனுவல்நால்வேதத்து வேன்வியென இயையும்.

பெரும, மந்தினேய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; கயம்படியினை; ஆகலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? யூபம்சட்ட வியன்களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலகொல்லேவெனக்கூட்டி வீனமுடிவுசெய்க.

விளக்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணுழைத்தவெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மாரென்பதற்குத் தாரை வலியால் தலைப்படவெனினும் அமையும். புளையுநற்பனுவலென்பதும் உம் பாடம். யாபலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கடு)

(கக.) வீணைமாட்சிய வினாபுரவியொடு

மழையுருவின தோல்பரப்பி

முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்

வினாவயல் கவர்பூட்டி

௫ மனைமரம் விறகாகக்

கடிதுறைநீர்க் களிற்றுபடஇ

யெல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்

செல்குடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்

புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றுனைத்

க௦ துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்

புலவுவாட் புலர்சார்தின்

முருகற் சிற்றத் துருகெழு குரிசின்

மயங்குவள்ளை மலராரம்பற்

பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்

கரு மும்பல்லது காடறியாப்

பெருந்தண்பனை பாழாக

• வேம நன்னு டொள்ளெரி யூட்டினை

நாம நல்லமர் செய்ய

வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிநே.

தினை - வஞ்சி; துறை - *மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது

இ - ன்.—போரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய வினாந்த குகியையுடனே முகில்போலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங்கிலங்க மேற்சென்று, அவரது நெல்விளைகழனியைக் கொள்ளையூட்டி, மனையிடத்துமரமே விற்காகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகவிடப்பட்ட நாசெடுநெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற ககியையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத்தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத படையினையும், துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலாளுறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாங்கினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ, ஒன்றோடொன்றுகலந்த வன்னையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்ச்சியையுடைய பகன்றை மழத்தையுடைய பாகலையுமுடைத்தாகிய கரும்பல்லது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் டாழாகக் காவலையுடைய நல்ல நாட்டை ஒளளிய தியை ஊட்டி அஞ்சத்தக்க நல்ல போரைச் செய்ய, நின்கருத்திற்கேற்ப ஒருபெற்றிப்படப்பொருதன, பெரும, நின்னுடைய களிமுகன்.—எ - று.

தோல்பரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும்பெயரொடு முடிக்க. பாகற்றன்பினையென இயையும். எல்லுப்படவிட்ட சுடுதியென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக. கவர்பூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலங்கெடவென்பதற்கு நாட்டியவெனவும், புலவுவானென்பதற்குப் புலாலுடையவானெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குரிசில், பெரும, நீ அமர்செய்ய, நின்களிற் றொங்குமலைந்தனவென வினைமுடிவுசெய்க.

பாகல் - பலாவென்று உரைப்பாருமுனர்.

ஏமநன்னுடொள்ளெரியூட்டியென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (கசு)

(க௭.) தென்குமரி வடபெருங்கற்

குணகுடகட லாவெல்லே

குன்றுமலை காடுநா

டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்

* இப்பாட்டினை, எரிபாந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், அ - ம் குத்திரவுரை].

- ௫ கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
- க௦ யகல்வயன் மலேவேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற்
தெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற
தண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
- க௫ நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு
- உ௦ நீபட்ட வருமுன்பிற்
பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலாதாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
- உ௫ சென்றுபட்ட விழுக்கலனும
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி நெனவு
மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருப்ப
மிழந்துவைகுது மினிநாமிவ
- ௩௦ னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
ஞற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற்பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பரிஞோன் மலையெனத்
- ௩௫ தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந் ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்றர வுத்தலை பணிப்ப
விடியென முழங்கு முரசின்
- ௪௦ வரையா வீணைக் குடவர் கோவே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனார் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேயிமாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதீர்ப்பாய்க்கட்டிலெயிற்றுனைக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக்கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுப்பட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலைப்போக்கிக் கோலைச் செவ்விதாந்தி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச் செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே, குலைதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மனலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்த் தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந், யானை படுக்குக்குழிமேற்பாவின் பாவைத் தன்மனச்செருக்கார் பாதுகாவாது ஆழத்தால் நெடியகுழியின்கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிற்று அதன் நிலையாக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினதோல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிற்தொருகுழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நினைத்ததார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனாற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னொழிக்கப்பட்டிப் பின்பு தம்மரசுவெளவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் நமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றற்ற சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெற்றினென நினைந்தும், நின்வரவுபார்த்திராது தம்மரசுவெளவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும் முதலாய் காவலையுடைய அகலிய அரணியையும் நாம் இனி இழந்துதங்குவேம், இவன் நம்மை வெகுண்போர்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் ஏவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும, திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பலபரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருதி மேகம் நீர்முக்க மேற்கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுசுரக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடியென்றுகருத முழங்கும் முரணினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே.—எ - று.

காவல், பொருந், பெரும, கோவே, ஏத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

* குறுங்கொளியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குன்றென்றது, சிறுமலைகளை; அன்றி, மணற்குன்றென்று செய்தனிலமாக்கி
 எனை மூன்றோடுங் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமன்றர். அடு
 பொருளென்றது, வேந்தற்கு வேளிப்படையாய் நின்றது. தளர்ச்சியென்பதன்
 பின் நீங்கவேன ஒருசொல் தந்தது. 'அருமுன்பிற் பிறிதென்ற'
 என்பதற்கு முன்பாலே தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமை
 யும்; அன்றி முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமன்றர்.
 ஆனது முழங்கும் முரசென்க. (கஎ)

(கஅ.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்

பரந்து பட்ட வியன்ஞாலம்

தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ

யொருதா மாகிய வரவோ ரும்ப

ரு லொன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய

பெருமைத் தாக நின் னுய டானே

நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்

பூக்கனாஉ மினவானே

துண்ணூற் பருவாரம்

க0 *குருஉக்கெடிற்ற குண்டகழி

வானுட்கும் வடிநீண்மதின

மல்லன்மூதூர் வயவேந்தே

செல்லு மூலகத்துச் செல்வம் வேண்டினு

ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி

கரு யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த

நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்

றகுதி கேளினி மிகுதி யாள

நீரின் தமையா யாக்கைக் கெல்லா

முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே

உ0 யுண்டி. முதற்றே யுணவின் பிண்ட

முணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே

நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்

மெம்பு முயிரும் படைத்திசி னேரே

வித்திவா னேக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்

உரு வைப்பிற் ருயினு நண்ணி யாளு

மிறைவன் றுட்குத வாதே யதனு

லடுபோர்ச் செழிய விகழாது வல்லே

நிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத்

* குருஉக்கெடிற்றுக்குண்டகழியென்றும் பாடம்.

தட்டோரம் விவட்டட் டோரோ
கூட தள்ளா தோரிவட்டள்ளா தோரோ.

தீணை - பொதுவியல் ; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனுர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பார்துகிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமதுமுயற்சியார் கொண்டு தம்முடைய புகழை உலகத்தின் கண்ணே நிறுத்தித் தாமையாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றினோம், ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அடுக்கப்பட்டதாகிய கோடியென்னும் எண்ணினக்கடையென்றாக இருத்திய சங்குமுதலாகிய பேரெண்ணின் உடைத்தாக, நினைவாழ்காள்; நீரின் கண்ணே உறத் தாழ்ந்த குறிய காஞ்சியினது பூவைக்கவரும் இனமாகிய வானையினையும் நுண்ணிய ஆரலினையும் பரிய வராலினையும் நிறமுடைய கெழற் றினையுமுடைத்தாகிய குழிந்த கிடங்கினையும் வானமஞ்சும் திருங்கிய நெடிய மகி லையுமுடைத்தாகிய வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலியவேந்தே, நீ போகக் கடவ மறுமையுலகத்தின்கண் துகருஞ் செல்வத்தைவிரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாவே விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்துதலேவிரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக; இப்பொழுது, பெரியோய், நீனா இன்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயினாக்கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவுடைத்து, அவ்வுணவாலுளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்று சொல்லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர்; அந்நீரையும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; நெல்முதலாயவற்றை வித்தி மழையைப்பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தையுடைத் தாயினும் அது பொருந்தியாளும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போரையுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து வினாந்து நிலங்குழிந்தவிடத்தே நீர்நிலைமிகும்பரிசு தனைத்தோர், தாஞ்செல்லுமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும் இவ்வுலகத்துத் தம்பேரோடுதனைத்தோராவர்; அந்நீரைத் தனையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தனையாதோர்.—எ - று.

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின் பிண்டம் உண்டிமுதற்றாதலான், உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய, இதனை இகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துணைப்பாருமுள். தட்டோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தனைத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்லு முலகத்துச் செல்வமும், வித்திவானோக்கும்புண்புலம் இறைவன்றாக்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வானோக்கவேண்டாத நல்புலம் இறைவன்றாக்கு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்குதலும், நிலனெளிமருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருகத்தட்கவே அறன்முதன்மூன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமை யான், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (கஅ)

(கக.) இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத் தமிழ்தலை மயங்கிய *தலையாலங் கானத்து மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு நின்னொடு தூக்கிய வெண்வேற் செழிய

கூ விரும்புவி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விரும்பி மூயங்கினே னல்லனோ யானே மயங்கிக் குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல வம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானைத்

க0 தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துயிந்து நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள வெறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவான் வலத்த ரெந்தையொடு கிடந்தோரொம புன்றலைப் புதல்வ ரின்ன விறலு முளகொ னமக்கென

கரு மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணிக் கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோயின் கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட அணுச்செறிந்த அகன்ற உலகத்துக் கண் தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலைபெற்ற உயரது பன் மையையும் அவ்வுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர் தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய, பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டு வன் எங்கிரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கலையுடைய அடாணாயும்போலுமென்று விரும்பிப் புல்லினேனல்லனோ? யான்; கலங்கி மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம் போல அம்புசென்றுதைத்த பொறுத்தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துணையையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்துவீழ்ந்து கலப்பையையொப்ப நிலத் தின்மேலே புரள வெட்டிப் போர்க்களத்தின்கண்ணேவீழ்த்த ஏந்திய வாள்வெற்றி யையுடையோராய் எந்தலைவனெடுகிடந்தார், எம்முடைய புல்லியதலையையுடைய மைந்தர்; இப்பெற்றிப்பட்ட வென்றியும் உளவோ நமக்கென்றுசொல்லி முதிய மறக்குடியிற்பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்று உவகையால் அழ, அதுகண்டு நாணிக்

* “இமிழ்கடல் தலையாலங்கானத்து” எனத் தலையா லங்கானமென்றவழி ஆசிரிய அடியுள் இன்சீரியைய வெண்சீர்வந்தது என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், ௯0 - ம் குத்திரவுரை].

கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்தின்கண்ணே இருபெருவேந்தரும் ஐம் பெருவேளிருமாகிய *எழுவரது நல்வலியை வென்றோய், நினது கழுவிவின்ன கின முத்தாரம் அகத்திட்ட மார்பை.—எ - று.

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை - அசைநிலை; இடமுமாம்.

செழிய, கடந்தோய், நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேனல்லனோனெனக்கூட்டுக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விருப்பஞ்செய்தலேயன்றி நின் பகைவர்க்குவருத்தஞ்செய்தலான், நின்மார்பு கல்லடாரும்போலுமென எச்சவும் மையாயிற்று; சிறப்பும்மையுமாம். மூதிற்பெண்டிர் கசிதலால் நாணியெனவும் அழுதலாம் கண்ணோடியெனவும் நிரனிறையாகக்கொள்க. போர்முடிதலாற் போயினகூற்றை நாணியும் கண்ணோடியும் போயிற்றுப்போக கூறியது, ஓரணி கருகிரின்றது. இனி, அம்புதைத்தயானையை வெட்டிப்படுத்தல் மறத்திற்குழிபென்று பெண்டிர் இரங்கியழுதலின், கூற்றுக் கண்டு நாணிக் கண்ணோடியவென்று உணர்ப்பாருமுளர்.

(கக)

(உ௦.) †இருமுந்நீர்க் குட்டமும்

வியன்ஞாலத் தகலமும்

வளிவழங்கு திசையும்

வறிதுநிலைய காயமும், என்றான்

௫ கவையளந் தறியினு மளத்தற் றியை

யறிவு மீரமும் பெருங்க ணோட்டமுஞ்

சோறுபடுக்குந் தீயோடு

செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது

பிறிதுதெற வறியார்தின் னிழல்வாழ் வோரே

க௦ திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்

நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்

திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேபவப்

பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு

வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது

* எழுவராவார் :—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமைபூரன், இருங்கோவேன், மான்பொருளன் என்பவர்; இதனை, பத்துப்பாட்டு கஅக - ம் பக்கத்திற்காண்க. “காலென்னக் கடிதராஅய், நாடுகெட வெரிபரப்பி, யாலந் கானத் தஞ்சுவரவிறுத்தரசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்பேட்ட, வடுகிற லுயர் புகழ்வேத்தே” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும் [அடி ௧௨௫ - ௧௩௦].

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டினைக்குரியதறைகளுள் நானும் புள்ளும் பிறவற்று நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலந் கண்ணிய ஓம் படைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினுக்கீனியர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்தினையியலில், “தாவி னல்லிசை” என்னும் ௩௬ - ம் குத்திரவுரையிற்காண்க.

கடு பகைவ ருண்ண வருமண் ணினையே
யம்புதுஞ்சங் கடியாண
லறந்துஞ்சஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
உ-0 யனையை பாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

நீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலரும்போறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய கடலினது ஆழமும், அக்ன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்குற் திசையும், வடிவின்ட நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்படுமவற்றை வகையறுத்தறியினும் வகையறுத்தற்கரியை, அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும்; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்குடைநிழற்கண்வாழ்வோர்; இந் திரவிலல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக் கலமுறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய அம்மாற்றருடைய *மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின் கண் வேட்கைகளையுற்ற பெண்டிர் விருமபி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப் படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுடையை; அம்புதங்குங் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; புதுப்புள் வரினும் பழையபுள் அவ் விடத்தைவிட்டுப்போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலையுடையை; அத்தன்மையையுடையயாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு ஏதம்வருங்கொலென்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமும் கண்ணோட்டமுமென்பன சினைவினைப்பாற்பட்டு அளத்தற்கரியையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (௨௦)

(௨௧.) புலவரை யிறந்த புகழ்சா றேன்ற
னிலவரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி
வான்றோய் வன்ன புரிசை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வருவ ஞாயிற்
ரு கதிர்நுழை கல்லா மாம்பயில் கடியினை
யருங்குறும் புடுத்த கானப்பே ரொயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தி மாட்டிய
விரும்பு ணீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலு

* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்று அரசனைக்கூறுவர்.

க0 மாடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
யிகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

தீனையும் துறையும் அவை.

காணப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழதியை ஐயுமிழலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்னைப்பாடுவாரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த தலைவ, நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழி யினையும் உயர்ச்சியான் வாணப்பொருள்துவதுபோன்ற மதிலையும் அவ்வாணிடத்து மீனைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய சூட்டினையும் வெயிற்கிழிந்துழையாத மரஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணைதற்கரிய சிற்றரண்களாற் சூழப் பட்ட காணப்பேரென்னும் அரண் வலிய கையையுடைய கொல்லன் செந்தீயின் கண்ணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்டரீரின்மீட்டற். 9தெனக் கருதி வேங்கை மார்பன் வருந்த காடோறும் வென்றிகொளத் தழைத்த தும்பையையுடைய புலவர் பாடப்படுந் துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே, நின்னைமதியாத பணைவர் தம்முடையபுகழுடனேபோன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொ லிவதாக, நி: வேல்.—எ - று.

காணப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறைமுற் றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது, குழைந்தவென மெலிந்துநின்றது.

(உக)

(உஉ.) தூங்குகையா னேங்குநடைய
வுறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைதுதவாற் செறனோக்கின
பாவடியாற் பணையெருத்தின
ரு தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞ்ஞார்க்குங் கமழ்கடாத்
தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்

க0 பா அனினு கதிர்சோரும்
வானுறையும் மதிபோலு
மாலெவண் குடைநிழலான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
வலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
கரு வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட களம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்

குற்றான வுலக்கையாற்

கலிச்சும்மை வியலாங்கட்

உ௦ பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை

மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்

சினமார்தர் வெறிக்குரவை

யோத் நீறிற் பெயர்பு பொங்க

வாய்கா வாது பரந்து பட்ட

உரு வியன்பாசறைக் காப்பாள

வேந்துதந், பணிதிறையாற்

சேர்ந்தவர் கடும்பார்த்து

மோங்குமொல்லியோ ரடுபொருந

வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ் சேயை

௩௦ வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே

நிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்

பிறரிசை நுவலாமை

யோம்பா தியு மாற்ற லெங்கோ

மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறை யோம்பிய நாடே

௩௫ புத்தே ஞாலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்

தினிது கண்டிசிற்பெரும முனிவினே

வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு

சோறுபட நடத்திநீ துஞ்சாய் மாறே.

தினையும் துறையும் அவை; துறை - ஓயன்மொழியுமாம்.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையைக் துறங்கொழியூர் கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்துநடக்கும் உயர்ந்த நடை யையுடையனவும் அந்நடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டுடாவிக்கும் மணி யுடனே உயர்ந்த கோட்டியையுடையனவும் பிறைவடிவாகவிடப்பட்ட மத்தகத் துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பார்த்த அடியுடனே பரிய கழுத்தையுடையனவும் தேனழிந்த மலைபோலத் தேனீயொலிக்கும் மணநாறும் மதத்ததுடனே புண்வழிலையுடைய பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலமிக்க இனங்களிற்று கம்பத்தைப்பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலேநின்று அசையப் பக்கத்தே நின்று கிரணத்தைவிடுகின்ற வானத்தின்கண்ணேதங்கும் திங்கள்போலும் முத்தமானையையுடைய வெண்கொற்றக்குடையினது நிழற்கண்ணே தம்பக்கத்து வாளில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்க அசைந்த செந்நெற்கதிரால் வேயப்

*கடும்பருத்து மென்றும்பாடம்.

பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்டகூடா விழாவெடுத்துக்கொள்
 னப்பட்ட இடம்போல வேறுவேறுகப் பொலிவுதோன்றக் குற்ற அமையாத உலக்
 கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்துப் பொன்றை
 செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினை
 யுடைய பண்தோட்டைச்செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் வெறியாடும் குரவைக்
 கூத்தொலி ஒத்தையுடைய கடலொலிபோலக் கிளர்ந்துபொங்கப் படைப்பெரு
 மையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பார்த்துக்கிண்கிற
 அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலான, மாற்றரசர் பணிந்துதந்திறையால் தம்மை
 அடைந்தவருடைய சுற்றத்தையிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடு
 பொருந, யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியைவிரும்பும்
 சேயே, வாழ்க, பெருமானே, நிலை உலையிலலாதசெல்வம்; நினைப்பாடிய
 விளங்கிய செவ்வியநாப் பினைப் பிறருடைய புகழைச்சொல்லாமற் பாதுகாவாது
 கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே, மாந்தரஞ்சேரவிரும்பொறை பாதுகாத்த
 நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர்சொல்லக்கேட்டுவந்து கட்டினிதாகக்
 கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றநாட்டின்கட்சென்று
 விரும் பட்டையுடனே சோறுண்டாகநடப்பை; நீ மடியாயாதலான்.—எ - று.

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினைவினை மதியென்
 னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினுமமையும். பாய்
 நின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர். கூடா பொலிவுதோன்றவென இடத்து
 நிகழ்பொருளின்கொழிற் இடத்துமேல் ஏறியின்றது. செரிஇயென்னும் வினையெச்
 சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க. நிலைமுங்கக் காப்
 புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்ப்பொங்கவென்னும் செயவெனெச்சங்களும்,
 வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமும் பார்த்துபட்டவென்னும் பெய

காப்பான, பொருந, சேய், பெரும, எங்கோ, பெரும, நீ துஞ்சாயாதலாற்
 சோறுபடநடத்தி; அதனால், இரும்பொறை ஒம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனக்
 கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நிற்படைப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினமுடிவு
 செய்க. அன்றி, எங்கோவே, நீ துஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு
 புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக்கேட்டு நிற்பாடிய அளங்குசெந்நாப் பிற
 ரிசைநவலாதபடிவந்து இனிதுகண்டேன்; நினதுபடைப்பொடு வாழ்வாயாகவென
 இயைப்பினுமமையும்.

இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடநடத்தியென்பதனை வினையெச்ச
 மாகவுரைப்பினுமமையும். உயர்மருப்பினைப்பதுஉம்,செறனோக்கினென்பதுஉம்,
 பிணையெருத்தினென்பதுஉம் பாடம். (உஉ)

(உ௩.) வெளிறி னோன்காழ்ப் பணைநிலை முனைஇக்
 களிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையுங்
 கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியற்
 குர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
 று கூர்நல் லம்பிற் கொடுவீற் கூளியர்

கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச் சில்
 கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
 வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறுங்
 கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
 ௧0 வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெளி யினைப்பக்
 கணையெரி யுரறிய மருங்கு நோக்கி
 நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
 றின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
 துன்னல் போகிய துணிவி னேனென
 ௧௫ ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை
 யாலங் னனத் தமர்கடந் தட்ட
 கால முன்பநிற் கண்டனென் வருவ
 லறுமருப் டபழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
 சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
 ௨0 பூனை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
 வேளை வெண்பூக் கறிக்கு
 மாளி லத்த மாகிய காடே.

நீணையும் துறையும் அவை; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாட
 னூர் பாடியது.

இ - ள்.—வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தில்
 கிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையை
 யும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய
 ரூபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூளிச்சற்றத்தையொக்கும் நின்னுடைய
 கூரிய நல்ல அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலா
 வதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை மாற்றார்முகந்துகொள்ளப்படும்
 உணவாக்காமற்சிறிய நிலங்கனையும் வடித்தல்பயின்ற கோடாலிவெட்டுதலான்
 ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின்னகண் தொழில்
 புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அநிதையைக்கெடுக்க மிக்க தீழுழங்கிய பக்
 கத்தையம்பார்த்துப் பகைவர்நாண நாடோறும் அவரிடத்துச் சென்று இன்னமும்
 இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்குவன், யாவரும் தன்னை அணுகவொண்ணாத சூழ்ச்சித்
 தெளிவினையுடையோனெனக்கருகி உலகம்பொறையாற்றாதுநெளியத் திரண்ட
 பாரந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட் போனா எதிரின்றிகொன்ற
 காலன்போலும் வலியையுடையோய், நின்னைக் கண்டேனுய்வந்தேன்; அற்ற
 கோட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை
 யிணைத்துக்கொண்ட துள்ளிய நடையையுடைய மெல்லியமண்பிணை பூனையொங்
 கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையினதுவெளியபூவைத்தின்னும் ஆளற்ற அருஞ்
 சுரமாகிய காட்டுவழியே.—எ - று.

காலமுன்பு, துறையும் புலனும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்ன பலசெய்குவன் துணிவிலேனென உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நினைக்கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

வருவலென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய்நின்றது. இவனைக்காணுமுன்னே கண்டுவந்தேனென்றான்; இவன்செய்த வென்றியெல்லாம் கண்டமையின், பாசிலைத்தெரியன் முருகனென இயையும். நவியம்பாய்தலென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்றது. கலை புலப்பாற்பட்டெனச் செறமறிதழீஇய மடப்பிணை பறத்தலை வேளைவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பனகவரைக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஒம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகுதின்று உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்றநின்றது. இனித் துணிவிலேனென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென் வருவலென்பதனைக் காலமயக்க மாக்கிக் கலங்கி புறறைமுதலாயினவற்றைநோக்கி இன்னும் இவ்வாறு பனகவர் நாட்டின்கண் மேற்செல்வனென நினைநது காட்டிடத்தே நினைக்காணியவந்தேனெனவும் உரைப்பாருமுனர்.

(உக)

(உச.) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்

செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்

மெண்கடறறினா மிசைப்பாபுந்து

திண்டிமில் வன்பரதவர்

௫ வெப்புடைய மட்டுண்டு

தன்குரவைச் சீர்தூங்குந்து

ஃ துவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை

மெல்லினர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்த

ரெல்வனை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து

௧௦ வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்

முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி

ரிரும்பனையின் குரும்பைநீரும்

பூங்கரும்பின் லீஞ்சாறு

மோங்குமணற் குவவுத்தாழைக்

௧௫ திரீரோ டிடன்விராஅய்

முநீர் ருண்டு முநீர்ப் பாபுந்

தாங்கா வுறையு ணல்லார் கெழீஇய

வோம்பா விகை மாவே னெவ்வி

புனலம் புதவின் மிழலையொடு கழனிந்

௨௦ கயலார் நாரா போரிற் சேக்கும்

பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்

குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த

கலையிற்கலித்தவெனவும் பாடம்.

கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் னுண்மீ னில்லாது

உரு படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு, தொன்று மூத்த வயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
னாடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த

௩.௦ விரவன் மாக்க ளீகை நுவல

வொண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறற்
தாங்கினி தொழுஞ்முதி பெரும வாங்குது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொலளீசை

௩.௧ மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலர்செலச செல்லாது நின்றுவிளிந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவனை மாங்குடிக்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்
பின் தெளிந்த கடற்றினாயின்மேலேபாயும் திண்ணிய திமிலையுடைய வலிய துளை
யர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக்கூத்திற்கேற்ற தாளத்
தையாடும் கடற்றுலையாலே தழைத்த தேன்பாந்த புன்னையினது மெல்லிய பூங்
கொத்தார்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மக
ளிர்க்கு முதற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்த்த நறிய காணவிடத்
துக் கடன்முள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வளையை
யணிந்தமகளிர் பெரிய பனையினது துங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பி
னது இனியசாரும் உயர்ந்த மணவிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீரு
டனே கூடக்கலந்து இம்மூன்றுநீராயுமுண்டு மூன்றுநீராயுடைய கடற்கண்ணே
பாயும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கள்பொருந்திய
பொருளைப்பாதுகாவாத வன்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்
வழங்கும் வாய்த்தலைகையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலைமே
யும் நாளை போரின்கண்ணேயுறவ்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழைய
முதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட கெல்லையுடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தைக்கொ
ண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாற்பொலிந்த தேரி
னையுமுடைய செழிய, நின்றநிலைப்பதாக, நின்று நாளாகியமீன்; நிலலாது பட்டுப்
போவதாக, நிற்பகைவருடைய நாளாகியமீன்; நின்னொடு பழைதாய்முதிர்ந்த
உயிரினும் உயிருடனே நின்றமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குடியோடு
மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்த வாட்போராலேவாழ்வார் நினது முயற்சிவலி
யைவாழ்த்த இரக்கும்பரிசிலர் நின்வன்மையைச்சொல்ல ஒள்ளிய வளையையுடைய
மகளிர் பொற்கலத்தின்கண் ஏங்கிய குளிர்த்த நறுநாற்றத்தையுடைய மதுவையு

ப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாக; பெரும, அவ்
வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர்; பழைய
புகழ்தான் பார்த்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்நண்ணே பிறந்து பாக்க ஒழுகாது
நின்றமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலான்.—எ - று.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமுன்றும் மிழலையென்னும் பெயர்கொண்
டன; அவை உம் உந்தாய்நின்றன. முந்நீர்ப்பாயும் நல்லாரென்க. உயிரினும்
சிறந்த ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி. உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும்
யாக்கைக்கு உயிர்போலவும் இன்றியமையாது இரண்டொயிருக்கின்ற வாளின்
வாழ்நரென்க. நின்றகுடியொடுமூத்த நின்றயாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண் உள
ராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டினுமமையும்.

செழிய, நின் நான்மீன் நின்றநிலையுயர்; நிற்பகைவரமீன் படாஅச் செலீஇ
யர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது விளிந்தோர்பலர்; அவர் வாழ்
ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும, வாழ்த்த துவல மடுப்ப மகிழ்சிறந்து
இனிது ஒழுகு; அதுவல்லுநரா வாழ்ந்தோரென்பவெனக்கூட்டி. வினைமுடிவு
செய்க.

தாங்காவினையுளென்பது உ பாடம். ஆங்குது - ஒருசொல்; ஆங்கு - அசை
நிலையுமாம். இனி, தொல்லிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப்
பட்ட நன்மைகன் தமக்குப் பாக்கவொழுகாது நின்றவிளிந்தோர் பலரென உரைப்
பாருமுளர்.

இது, நிலையாமையுடைய இனிது ஒழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக்
காஞ்சி. (உச)

(உரு.) மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல
விண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅ
துரவுச்சினந் திருகிய வருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்
ரு குடலருந் துப்பி னொன்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப்
பினியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்படை கலங்கிச்
சிறைதலுயர் தன்றோ நின்வேற் செழிய
க0 மூலைபொலி யாக முருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூச
லொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
வவிரறல் கடுக்கு மம்மென்
குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—மீன்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள்நீங்க ஒங்கிச்செல்லு தன்முறைமையையுடைய தனதுதன்மையிற் பிழையாது வலிய வெம்மைமுறுகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நிலத்தைப்பொருந்தி னாற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியையுடைய வஞ்சினங்கூறிய *இருவேந்தரை வருத்துதற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாராற் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்து கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது, நினதுவேல்; செழிய, முலைபொலிந்தமார்பம் அழல அறைந்துகொண்டு அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அழுகைஆரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மகளிர் கைம்மைநோன்பிலேமிக விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவிந்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசு சக்கண்டு.—எ - று.

செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதலுய்ந்ததெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுசெலன்மாபெனவும், ஐம்பாற் குவையிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோது வாரமுளர். உய்ந்தன்றோ, ஒ - அசைநிலை. (உரு)

(உக.) நளிகட லிருங்குட்டத்து

வளிபுடைத்த கலம்போலக்

களிறுசென்று களனகற்றவுங்

களனகற்றிய வியலாங்க

ரு னென்றிலைய வெஃகேந்தி

யரசுபட வமருழக்கி

யுளாசெல முரசுவெளவி

முடித்தலை யடுப்பாகப்

புனற்குருதி யுலைக்கொளி இத்

க0 தொடித்தோட் டிடுப்பிற றுழந்த வல்சியி

னடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய

வான்ற கேள்வி யடங்கிய கொளகை

நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக

மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய

கரு வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே

நோற்றோர் மன்றின் பகைவர் நின்னொடு

மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்

றாற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

* இருவேந்தர் - சோனும், சோழனும்.

இ - ன்.—பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றாற்புடைக்கப் பட்ட மரக்கலம் நீணாக்கிழித்து ஒடுமாறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலையேந்தி வேந்துபடப் போணாக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க அவர்மூர சைக்கொண்டு முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குறுகிப்புலனாகிய உலையின் கண் தசையும்மூலையுமுதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவனையையுடைய சோளாகிய துடுப்பால் துழாவியடப்பட்ட உணவால் அடிகளத்தின்கட் களவேள்வியேட்ட கொல்லும்போனாயுடைய செழிய, அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய விரதங்கனையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற் கேற்ப ஏவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்துமுடித்த வாய்த்தவாளினை யுடைய வேந்தே, தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந் தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவா; நின்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர்.—எ - று.

களனாற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியென்றது, கள வேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டுவாழ்வோராகிய நின்பகைவர் மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்ற 'ரனக்கூட்டுக. (உசு)

(உ௭.) சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்

தூற்றித் துலரி னிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை

௫ யுளையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே
மறையிலே போலமாய்ந் திசினோர் பலரே
புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்
வலவ னேவா வான லூர்தி
யெய்துப் வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்

௧௦ கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி
தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு
மறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து

௧௫ வல்லா ராயினும் வல்லந ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
யருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்
கொடாமை வலல ராகுக

கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்த் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன்நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—சேற்றின்கண்ணேவளரும் தாமனாபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தையுடைத் தாயி தூறியிதழையுடைய மலரினது நினையைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்து வீற்றிருந்தவேந்தரை எண்ணுங்காலத் துப் புகழும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமனாயினது இலையெயாப்பப் பயன் படாது மாய்த்தோர் பலர்; புலவரார்பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின் கண் பாகனாற் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவாரென்று சொல்லு வார் அறிவுடையோர், தாம்செய்யும் நல்லினையெழுத்தென்று சொல்லக்கேட் பேன்; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கிள்ளி, வளர்ந்ததொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்ததொன்று பின் வளர்தலுண்டாதலும், பிறந்ததொ ன்று பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்ததொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், கல்விமுகத்தான் அறியாத மடவோனாயும் அறியக்காட்டித் திங்களாகியதெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமை யான் வருத்தமுற்றவந்தோரது உண்ணாதமருங்கைப்பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லையாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கெடாத வலியை யுடைய நனைக்குப் பகையா மாறுபட்டோர்.—எ - று.

தூற்றிதழலின் நிராகண்டன்ன உணாயும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இயையும். நிராகண்டன்ன விழுத்திணையென்றுணாப்பினுமையும். அருளிலர் கொடாமையல்லராகுகவென்றதனாற்பயன் : அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வராதலால், பகையெதிர்த்தோர் அவையிலராகுவென்பதாம்.

செய்வீனெழுத்து வானவூர்நி எய்துபவென இயையும். (உஎ)

(உ௮.) சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்

கூணங் குறளு முமுஞ் செவீடு

மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க்

கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்

௫ பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென

முன்னு மறிந்தோர் கூறின நின்னு

மதன்றி மத்தையா னுணாக்க வந்தது

வட்ட வரிப செம்பொறிச் சேவ

லேனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்

௧௦ கானத் தோர்நின் மெவ்வர் நீயே

புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்

புயத்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப்

பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்த

ராடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே

௧௫ அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்று

மாற்றும் பெருமநின் செல்வ

மாற்றா மைந்நிற் போற்றா மையே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ன்.—மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குறும், வடிவில்லாத தசைத்திரனும், கூனும், குறளும், ஊமும், செவிடும், மாவும், மருளுமுளப்பட உலகத்து உயிர் வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றாற் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர்சொன்னார்; இன்னமும் அவ்வுகியத்தின் பாகுபாட்டையான் சொல்லவந்தது, வட்டமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் திண்ப்புனங்காப்போரைத் துயிலுணர்த்துவதாகக்கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பகைவா; நீதான், வேலிப்புறத்துநின்று வேண்டியமாக்கட்கு அறத்தைக்கருகி அகத்தன்னோர்தாம் பிடுங்கியுறியும் கரும் பாகிய போகடப்பட்ட கழை வாவியகத்துத் தாமரையினது பொலிந்தபூச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளத்தையொக்கும் உள்ளாகிய நாட்டையுடையை; ஆதலான், அறனும் பொருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற் குதவும் பெரும, நினைசெல்வம் உதவாதொழிதல் நின்னைப் பாதுகாவாமை.—
எ-று.

பிண்டமென்பது, மண்ணோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்குவடிவாகப் பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது. ஊதிய மென்பது, அறம்பொருளின் பங்களை; அன்றி அறமென்பாருமுளர். நிற்போற்றாமையென்றதருத்து, சிதழிமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடுகூடாதவாறுபோல நின் செல்வமும் அறமுதலியனசெய்தற்கேற்றிருப்பச் செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்கன்யாக்கையிற் பிறந்தும் படனில் பிறப்பாகப் பண்ணுதலால் நினக்குவரும் பொல்லாங்கைப் போற்றாமையென்பதாம். காணத்தோர் நின்பகைவ ரென்றவதனை பகையின்மைதோற்றினின்றது. மாவும் மருளுமுளப்படச் சிதழிமுதலாகப் பிறப்பொடுகூட்டப்படாத பெரிய எச்சமெனப்பட்ட எட்டிமெனக் கூட்டியுணர்ப்பினும் அமையும். இஃது அறஞ்செய்யாதானை அறஞ்செய்கவெனக் கூறியவாறு. அதன்றிறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றாக்கி, அஃது உண்டானால் வரும்பொல்லாங்கும், அதுபோனால் வருநன்மையுமென்றுணர்ப்பாருமுளர். (உஅ)

(உகூ.) அழல்புரந்த வடாதாமரை

யைதடர்ந்த தூற்பெய்து

புனைவினைப பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்

பாறுமயி நிருந்தலை பொலியச் சூடிப்

௫ பாண்முற் துகரின் னுண்மகி ழிருக்கை

பாண்முற் றொழிந்த பின்றை மகளிர்

தோண்முற் துகரின் சாந்துபுல ரகலம், ஆங்க

முனிவின் முற்றத் தினிதுமுர சியமபக்

கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலு

௧௦ மொடியா முறையின் மடிவிலை யாகி

நல்லத னலனுந் தீயதன் றீமையு

மில்லை பெண்போர்க் கினனா கிளியர்

நெல்வினை கழனிப் படுபுள் ளோப்பு

ரொழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு
 கரு வெங்கட் டொலைசெயு மமையார் தெங்கி
 னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
 பெற்றன ருவக்குரின் படைகொண் மாக்கள்
 பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக
 கூவை துற்ற நாகாற் பந்தர்ச
 ௨௦ சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநரக்
 சூதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
 யூழிற் றுகநின் செயகை விழுவிற்
 கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
 யாடுநர் கழியுமில் வுலகத்துக் கூடிய
 ௨௫ நகைப்புற னுகநின் சுற்ற
 மிசைப்புற னுகநீ யோமபிய பொருளே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த தூலின்கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னுனியன்ற நல்லமாலையைப் பாறிய மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவு பெறச்சூடிப் பாண்சுற்றம் சூழ்வதாக, நினை நூட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஒலக்கம் ; பாண்சுற்றம் சூழலொழிந்தபின்னர் நினை உரிமைமகளிருடையதோன் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்தமார்பம் ; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத் தையுடைய கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முரசுஒலிப்பத் தீயோனாத் தண்டஞ்செய்தலும் நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற் சோம்புதலையுடையயல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினதுதீமையும் இல்லையென்றுசொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக ; நெல்வினைந்தவயலிடத்துளதாகிய புள்ளை ஒட்டுவார் வீழ்ந்த பனங்கருக்காகின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலைத்தும் அமையாராய்த் தெங்கினது இளநீரையுதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப் பெற்றுமகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்தமார்தர் நின்னுடைய பகைவரைப் போல இரக்கத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு கூவையிலையால் வேயப்பட்ட நான்கு காலையுடைய பந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண்வாரும் வாழ்க்கையினின்றானீங்கி நின் பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யும்நீடுபோடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமையை யுடைத்தாக, நினைதுதொழில் ; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தரது வேறுபட்ட கோலம் போல அடைவடைவேதோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகினை ; புகழிடத்ததாக, நீபாதுகாத்த பொருள்.—எ - று.

நின் கான்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக ; அதன்பின் அகலம் தோண்முற்றுக ; நீ மடிவிலையாய் இனனாகாதொழிவாயாக ; நின்பற்றாமாக்களைப்போல முற்காலத்

துச் சிறுமனைவாரும்வாழ்க்கையினிங்கி இப்பொழுது நின்னாடுபெற்றவக்கும் நின் படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு உதவியாற்றும் நண்போடுகடிய பண்புடைத்தாகிய முறைமையையுடைத்தாக, நின்செய்கை; நகைப்புறனாக, நின்சுற்றம்; இசைப்புறனாக நீ ஒம்பிய பொருளெனக்கூட்டுக.

ஞரீஇயென்பதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமமையும். நறுமை-பொன்னிற்கு இன்மெனினும் தெரியற்கு அடையாம்பின்றது; நன்மையுமாம். ஆங்கு - அசை. நகைப்புறனாகவென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது: படைகொண்மாக்களும் முறைமுதலாயின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி. சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (உக)

(நா.) செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவுமஞ் ஞாயிறுமப்

பரிப்பும பரிப்புச சூழ்ந்தமண டிலமும்

வளிதிரிதரு தீசையும

வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை

நு சென்றளந தறிந்தோர போல வென்று

மினைத்தென் போருட ரே யனைத்து

மறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்

களிறு கவுளமித்த வெறுநற் போல

வொளித்த துப்பினை யாதலில் வெளிப்பட

க0 யாங்ஙனம் பாடுவா புலவர் கூம்பொடு

மிசைப்பாய் களையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது

புகாஅர்ப புஞ்ந்த பெருங்கலந் தகாஅ

ரிடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுங்

கடற்பயி முரத்த நாடுகிழ வோயே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ் வியக்கத்தாற்குழப்பம் பாவட்டமும், காற்றியங்குமிக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல நானும் இத்துணையானவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுளர்; அப்பெரியோர் அச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையவாகிய யானை தன்குதுப்பின் களை அடக்கிய எறியுங்கலைப்போல மறைத்தவலியையுடையவாதலான், நின்னை விளங்க எப்பரிசுபாடுவர் புலவர், கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றாமல் அதன்மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமுகத்துப்புகுந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பாதவரும் அளவருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலால்வரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

செலவென்றது, செல்லப்படும்வீதியை. பரிப்பென்றது, இத்துணைநாழிகைக்கு இத்துணையோசனைசெல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. பாய்களையாத பரந்தோண்டாதென்றதனால், துறைநன்மை கூறியவாரும். பெருங்கலத்தினின்றென ஐந்தாவதாக உணர்ப்பினுமமையும்.

தப்பிணையாதலிற் புலவர் யாங்குனம் பாடுவரெனக்கூட்டுக.

(௯௦)

(௯௧.) *சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு

மறத்து வழிப்படுஉந் தோற்றம் போல

விருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை

யுருகெழு மதியி னிலந்துசேண் விளங்க

௯ நல்லிசை வேட்டம வேண்டி வெல்போர்ப்

பாசறை யல்லது நீயொல் லாடு

துதிமுக மழுங்க மண்டி யொன் றா

கடிமதில் பாயுநின் களிநடங் கலவே

போரெனிற்புசுலும புணைகழன் மறவா

௯௦ காடிடைக கிடந்த நாடுநனி சேய

செல்வே மல்லே மென்னார் கல்லென்

விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்

குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்

வெண்டலைப் புணரிதின் மான்குளம் பலைப்ப

௯௧ வலமுறை வருதலு முண்டென் றவமவந்து

நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்

துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

அவனைக் கோவுர்கீழார் பாடியது.

இ-ன்.—சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச் சேரபாண்டியருடைய இரண்டிருடையும் பின்னாக வோங்கிய நினது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம்பொருந்திய கலையிறந்த திங்கள்போல ஒங்கிச் சேய்மைக்கண்ணே விளங்க நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி வெல்லும்போரினைச்செய்யும் பாழுவீட்டின்கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின் கண் இருத்தலை உடம்படாய், நீ; கோட்டினது துணைமுகந்தேய மடுத்துப் பகைவரது காவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று கேட்பின் விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த நாடு மிகவும் தூரியவாதலால், யாம் போவேமல்லேமென்றுகருதார்; ஆதலான், ஒசை

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய இயங்குபடையரவமென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினூர்க்கினயர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ - ம் குத்திரவுணா].

உண்டான விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப் பகைப்புலத்தின்கண்ணே தங்கிவிட்டுக் கீழ்கடல்பின்னதாக மேல்கடலினது வெளிய தலையையுடைய திரா நினது குதிரையினது குளம்பையலைப்ப வலமாகமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று சமூன்று நெஞ்சம்நடுங்கும் அவலம்பரப்பத் துயிலாத கண்ணையுடையவராயின, வடநாட்டுள்ள அரசுகள்.—எ - று.

அவம்பாயவென்பது உமாம்.

(கக)

(ருஉ.) கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்

பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னென்றோ

வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பனைத்தோ

ளொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகென

நி மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்

பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்க

டொன்னிலக் கிழமை சுட்டி னன்மதி

வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க்கால் வைத்த

பசுமட் குருஉத்திரள் போலவவன்

க0 கொண்ட குடுமித்தித் தண்பனை நாடே.

தீனை - பாடாண்டினை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர்பாடியது.

இ - ன். மதுசுற்றத்தினது அடுகலத்தை *நிறைக்கும்பொருட்டு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலவைபூசப்பட்ட வளைந்த சந்தினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்றதோளினையும் ஒள்ளியதுதலினையுமுடைய விறலியர் பூவிற்கு விலையாகப்பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கள், பழைய நிலவரிமையைக்குறிப்பின், நல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்தினையோர் கலம்வனைதற்குத் திகிரிக்கண்ணைவைத்த பச்சைமண்ணகிய கனத்திரள்போல அவன்கருத்திற்கொண்ட முடிபையுடைத்து, இக்குளிர்த்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை. ஒன்றோவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காலெனறது, தேர்க்கால்போலும் திகிரியை.

அவன்கொண்டகுடுமித்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

டொன்னிலக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(ருஉ)

(ருரு.) காணுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்

மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாய்மக

* நிறைக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

சுசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- டயிர்கொடு வந்த தசம்பு நிறைய
வேரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்
- ரு குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணென்
முகந்தனர் கொடுப்ப வுலந்தனர் பெயருந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னுட் மிள்ளு
மேழெயிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டுநின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை
- க0 படுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை *பொலியப்
புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்தத
மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன
வூன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்துரு
கரு செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் னறைய வரிவனப் புற்ற
வல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக
காம வீருவ ரல்லதி யாமத்துத்
தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவீ
- உ0 னொதுக்கின் றிணிமனற் புதுப்பும் பள்ளி
வாயின்மா டந்தொறு மைவிடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும பலவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காட்டின்கண்ணேதங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம்பொருந்திய
காயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடகமும் இடைமகள்
தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏரானுமுது உண்பவாழ்வாரது பெரிய மனை
யின்கண்மகளிர் குளத்துக்கீழ்விளைந்த களத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெ
ல்லை முகந்துகொடுப்ப உலந்துமிளும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய
பாண்டியனது கல்லகாட்டுள்ளும் ஏழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கைக்
கொண்டு நினைது பெரியவரையையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் உலியை; ஆதலான்,
நின்னைப் பாடும்புலவர் நினைது மேற்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடை
யோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவு
பெறப் புலராத பசியிலையை இடையிட்டதொடுக்கப்பட்ட மலராத முகையினை
யுடைய மாலையினது பந்தைக்கண்டாற்போன்ற தசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற்
றுத்திரையைப் பாண்குற்றத்தைபூட்டும் தலைமையையுடைத்து, நினைது வெய்ய
முனையாகிய இருப்பிடம்; கைவல்லோனாற் புனைந்துசெய்யப்பட்ட எழுதிய அழகு
பொருந்திய அல்லிப்பாவை அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும் அழகையொப்ப

* மலியவென்றும் பாடம்.

அன்பினையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரால்லது இடையாமத்தின் கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்த்த மலையுடைய காவின் கண் இயங்குதற்கினிய செறிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாஸையினது வாயிலின்கண் மாடந் தோறும் செம்மரிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. அல்லிப்பாவையாவெனப்பெ ன்றது, ஆண்கோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாகூடத்தை. படை யோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெற வென்று உரைப்பினுமையும். பாசிலைமையென்று பாடமேழதுவாருமுளர். தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில் வருத்துமென்பது. களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களக்கொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது. முகந்தனர்கொடுப்ப, உவந், - னர்பெயருமென்பன - வீனையெச்சமுற்று.

உழுவைபொறிக்கு மாற்றலையாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நின்வெம்முனை யிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றுவிழவினை; கேள்வியென்றனாப்பினுமையும்.

(ஈசு.) ஆன்முலை யறுத்த. லோர்க்கு

மாணிழை மகளிரா கருசகிதைத் தோர்க்கும்

பார்ப்பாந் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்

வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாய் முளவென

நி லம்புடை பெயர்வ் தாயினு மொருவன்

செய்கி கொன்றோர்க் குப்தி யில்லென

* வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ

காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்

புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்

க0 பாற்பெய் புன்கந் தேனெடு மயக்கிக்

குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வெொக்கலொ

டிதத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றததுக்

கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி

யமலைக் கொழுஞ்சோ ருர்ந்த பாணர்க்

கரு ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ

னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்

பிடுகெழு நோன்றான் பாடே னாயிற்

படுபறி யலனை பல்கதிர்ச் செல்வன்

யானே தருசம் பெருமவீவ் வுலகத்துச

உ0 சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி

னிமயத் தீண்டி யின்கூல் பயிற்றிக்

* அறம்பாடின்றேயெனவும் பாடம்.

கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ னுளியினும் வாழிய பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் துளழற்றத்துநீ சியகிள்ளிவளவனை ஆலந்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆனினை முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த திவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாணாப்பிழைத்த கொடுந்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச் சிதைத்தோர்க்கு நாகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று ; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாந்தலைவ, காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய மூட்டை போன்ற புல்லிய நிலத்து வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனோடுகலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய ரூட்டினைச்சியைத்தின்ற என்சுற்றத்தோடுகூட இலந்தைமாமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்சென்ற ஒன்றினையும் மறைத்த ல்லாத உள்ளத்துடன் வேண்டியவார்த்தைகளைப் பலகாலுக்கறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய பாணர்க்கு நீங்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடையவேந்தனாகியவனவன் வாழ்வானாகவென்றுசொல்லி நினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப் பாடிற்றிலேனாயின், வாழ்காட்டு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன் தோன்றுதலறியான் ; யானே எளியேன் ; பெரும, இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்தோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே திரண்டு இனிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றுவருப பெரிய முகிற்சொரிந்த நுண்ணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—எ - று.

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்துகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்துள்ளார்யாவரும் இவன்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உணர்ப்பாருமுளர். புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், அமலைக் கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுணாப்பிணுமையும். மன்றத்துச் சூடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழியிற்றி ஆர்த்தபாணர்க்கெனக்கூட்டுக. பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினார்.

ஆயிழைகணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று ; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன், எங்கோன், வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும் நின்றான்பர்டேனாயின், பல்கதிர்ச்செல்வன் படுபறியான் ; பெரும, யானே தஞ்சம் ; சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், நுண்ணியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்த வெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானே நீ எம்மை நினைத்துவருவையோவென்ற
ற்கு இவ்வாறுசெய்த நின்னை வளவன்வாழ்கவென்ற பாடேனாயின், யானிருக்குமிட
த்துப் பல்கதிர்ச்செல்வன் படுதலறியான் ; அதனால் இம்மையின்பம்பெறேனென
வும், செய்கின்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையெனவே மறுமையின்கண் நரகம்புகு
வேனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க.

(கசு)

(கரு.) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக

வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய

மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்

முரசமுழங்கு தானே மூவ ருள்ள

ரு மரசெனப் படுவது நினதே பெரும

வலங்குகுதிர்க் கனலி நால்வயிற் றேன்றினு

மிலங்குகுதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு

மந்தண் காவிரி வந்து கவர்பூட்டத்

தோடுகொள் பேலின் றேற்றம் போல

க0 *வாடுகட் கரும்பின் வெண்பூ துடங்கு

நாடுஎனப் படுவது நினதே யத்தை, ஆங்க

நாடுகெழு செல்வத்துப் பிடுகெழு வேந்தே

நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி

யற! நன்ன செங்கோ ணுட்டத்து

கரு முடி 10 பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்

மிறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றேரே

ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்டமு

மாக விசும்பி னடுவுநின் றுங்குக்

கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை

உ0 வெயின்மறைக் கொண்டன்றே வன்றே வருந்திய

சூழ்மறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ

வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்

களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை

வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்தப்

உரு பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழுபடை

யூன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே

மாரி பொய்ப்பினும் வாரி ஞன்றினு

†மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றேன்றினுங்

காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால

* ஆடுகழைக்கரும்பென்றும் பாடம்.

† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.

௩௦ மதுநற் கறித்தனை யாயி னீயு
நொதும லாளா பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பித்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

நீணை - அது; துறை - செவியறிவுறாஉ.

அவனை வெள்ளைக்குடிநாகனுர்பாடிப் பழநீசெய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

இ - ன். 'நீர்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வான
த்தைச்சூடிய மண்செறிந்த உலகத்தினகட் குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியரா
கிய முரசொலிக்கும் படையினையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குச் சிற
ப்புடையது, நின்னுடையவரசே; பெரும, விளங்கிய கடனாயுடைய ஞாயிறு நான்
குதிக்கினுந் தோன்றினும், விளங்கிய கினையுடைய வெள்ளியின் தென்றிசைக்கட்
செல்லினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரிவந்து பலகாலாயோடியுட்டத் தொகுதி
கொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணினையுடைய கரும்பினது
வெளிய பூ அசையும் நாடென்றுசொல்லப்படுவது, நின்னுடையநாடே; அந்நாடு
பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே, நின்னுடையன
சிலகாரியஞ்சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக; அறக்கட
வுள் மேலி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலாளுராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதி
யைக் கேட்கவேண்டுகாலத்துச் செவ்வியெளியோர் இவ்விடத்துத் துளிவேண்
டுங்காலத்து மழைபெற்றவரே; ஞாயிற்றைத் தன்மேற்கொண்ட பக்கந்திரண்ட
முகில் மாகமாகிய உயர்ந்த வானத்தினது நடுவுநின்று அதன்வெயிலை மறைத்தாற்
போலக் கண்ணொளியோடு மாறுபடவிளங்குகின்ற நினது வாணமுட்டிய பரந்த
வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக்கொண்டதோவெனின், அன்று; வரு
த்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது; கூரிய வேலினை
யுடைய வளவ, இனைய பணியினது துண்டம்போல வேறுவேறுகிடப்பக் களிற்றுத்
திரைப்பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் வருகின்றபடையை எதிரின்று
பொறுத்து அது சரிந்துமீளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நின்போர்
செய்யும்படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண்ணே ஊன்றுசா
லிவத்து வினைந்த ரெல்லினதுபயன்; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியி
னும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும்
காவலரைப் பழித்துணாக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம்; அதனை நன்றாக அறிந்
தனயாயின், நீயும் குறைகூறுவாரது உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்
ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக்
குடிகளையும் பாதுகாப்பாயாயின், நின் அடியைப் போற்றுவர், நின்பகைவர். —
எ - று.

வளியிடை வழங்கா மண்டினி கிடக்கையென இயையும்; அன்றி, வாயுபதத்
துக்கு மேலான வானமெனக் கிடந்தவாரே உரைப்பினுமமையும். அரசென்றது,
அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவே
ண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றாரென்றகருத்து; நீயும் பதனெளியையாதல்வேண்

டும்; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கென்றவாரும். அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டிபொழுதிற் பெயல்பெற்றேரோ டொப்பென்று உரைப்பாருமுள். அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் - அசைநிலை. நினவ எனவென ஈற்றுநின்ற அகரங்கள் - செய்யுள்நோக்கிவிளக்கப்பட்டன.

நாகுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நினவகூறுவல்; எனவகேண்மதி; குடை வருந்தியகுடி 'மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வளவ, பதனெளியோர் உறை வேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றேராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்றுகருகிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்க ண்ணகண்ணாலமென்றுகொண்டு நொதுமலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாது பார மோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின், நின்னடிபுறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமை யால், செவியறிவுறுஉவாயிற்று. (௧௫)

(௩௬) அடுகெ யாயினும் விடுகெ - - - - -

நீயளந் தறிதின் புரைமை வார்கோற்

செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்

பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்

டு தண்ணை பொருளை வெண்மணற் சிதையக்

கருங்ல - - - கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்

நெடுங்கை நவியம் பாய்தவி னிலையழிந்து

வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்

கடிமரந் தடியு மோசை தன்னார்

௧௦ நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப

வாங்கினி திருந்த வேந்தனோ டங்குநின்

சிலைத்தார் முரசங் கறங்க

மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

நீனை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்கருவூர்முற்றியிருந்தானே ஆலத்தூர்க்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றால் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள் ளிடுபருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட கோற்றொழிலார் செய்யப்பட்ட குறிய வனையினையுமுடைய மகளிர் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கழலான் வேதிகை போல உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணையிருந்து விளையாடும் அணுமையையுடைய குளிர்த் த ஆன்பொருந்தத்தினது வெளிய மணற்சிதற வலியகையையுடையகொல்லன் அரத் தார் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையு டைய கோடாலிவெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும்பூ நூறுகின்ற நெடிய கொம்புகள்தனிப்பக் காக்கடோறும் காவன்மரங்களைவெட்டுமோசை தன்னுடைய ஊரின்னகண் நெடியமகிலெல்லையில் தனதுகாவலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென் றொலிப்ப அவ்விடத்து மானயின்றி இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து

கினது இத்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மூரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நானும் தகுதியையுடைத்து; ஆதலால், அப் போரை ஒழியத்தரும்.—
எ - று.

வார்கோற் குறுந்தொடியென மாறியுணாக்கப்பட்டது. இனிதிரந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமார்த்தடியுமோசை தன்மனையியம்ப இனிதிரந்த வேந்தனொடு மலைத்தனை யென்பது நானுத்தகவுடைத்து; அதனால், அடுகையாயினும் விடுகையாயினும் நின் புனாமை நீ அனந்தறிதியென மாறிக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருளையென்றகருத்து: இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங் காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்ச்செய்யாத அவன் வலியின்மைதோற்றினின்றது. தெற்றியாடும் தன்னாரென இயைப்பினுமையும்.

மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமீட்டலின், இது துணைவஞ்சிய

- (1௩௭.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
விசும்புதிப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்
பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்
௫ புள்ளுறு புன்கண் டர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றெருக் கோடி
யாமல் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
௧௦ கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
னல்லவென் னாது சிதைத்தல்
வல்லையா நெடுந்தகை செருவத் தானே.

*திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; ஸ்தலவஞ்சியுமாம்.

அவனை †மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ன்.—நஞ்சுடைத்தாகிய வெளிய பல்லினையுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முறுகிப் பசிய கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண் ணே இடியேறெறித்தாற்போல, புறவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெள்வேலோடு சினம்பொருந்திய படையையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய், கராம்செருக்கிய

* திணை - உழிகை; துறை - குற்றழிகையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† மாறேகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குழிந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கட் சேரத் திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குநிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மலையினையும், செம்புபொருவும் மதியையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையை யுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையா யிருந்தாய்; பெருந்தகாய், பேரின்கண்.—எ - று.

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்டுக் கராம் கலித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. கராம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக, நெடுத்தகாய், விடாகத்து நாகம்புக்கென உருமெறிந்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்துன்னமையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக்கூட்டுக.

புன்னூறு புன்கண் தீர்த்த பேரருளினை மருகனையும் செருவின்கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென அவன்மறம் வியந்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமமையும். இடங்கருங்குட்டமென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றார்ப்பாருமுளர். இடங்கரீட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கௌ)

(நூ.) *வணாபுரையு மழுகளிற்றின்மிசை

வான்றுடைக்குந் தகையபோல

விரவுருவின கொடிதுடங்கும்

வியன்றானே விறல்வேந்தே

நீ, உடன்று நோக்கும் வாயெரி தவழ

நீ, நயந்து நோக்கும் வாய்பொன் பூப்பச்

செஞ்ஞா யிற்று நிலவு வேண்டினும்

வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்

வேண்டியது வினைக்கு மாற்றலை யாகவி

க0 னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த

வெம்மள வெவனோ மற்றே யின்னினைப்

பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்

செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை

யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்

கரு கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென

வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடவி

* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப்பாடான் பாட்டுடன்றும் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், உஎ - ம் குத்திரவுரை], இதனுள், 'வணாபுரையு மழுகளிற்' என்பதை, முதற்குமுதலேவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு, உவமவியல், சுஎ - ம் குத்திரவுரை], கூறுவர் நீச்சினுர்க்கினியர்.

னின்னா முன்னுவர் பரிசில

ரொன்னார் தேளத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவன் 'எம்முள்ளீர் எந்நாட்டி' என்றற்கு ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறு பாட்டையுடையனபோல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைத்துதோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்துபார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப் பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய, செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையதாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லே சொல்ல வேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே ; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையாலுள்ள இன்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்துநுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்தும்கூடுதலான், நின்னுட்டைநினைப்பர் பரிசிலர் ; ஆதலால், பகைவாதேயத்திருந்தும், நின்னுடு நினையுடைத்தென்றகருதி.—எ - று.

மற்று - அசை.

வேந்தே, நீ வேண்டியதுவினைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து நுகர்ச்சி எண்டுக்கடலின், ஒன்றாதேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின்னுடு நினையுடைத்தென்று நின்னுட்டையுள்ளவர் ; ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழல்வளர்ந்த எம்மளவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக.

(௩௮)

(௩௯.) புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி

யானே வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்

கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக

வீதனின் புகழு மன்றே சார்த

௩ லொன்னு ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறம்

நூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கனோர் நினைப்பி

னடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று

மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்

தறநின்று நிலையிற் றுகலி னதனாள்

௪0 முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்

கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோட்

கண்ணார் கண்ணிக் களிமான் வளவ

யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய

வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்

கரு டிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி
மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் றெழைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ன்.—புறவினது வருத்தத்தைக் கனையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்துசெறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின்கண்ணே துலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரந்தோர்க்குக்கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழுமல்லவே ; அசுரர்க்குப் பகைவராகியதேவர்கள் கிட்டெற்குவெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலே அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோனா நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழுமல்லவே ; கேடின்றி மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து அறம் நின்றநிலைபெற்றதாதலால், முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழுமல்லவே ; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போனாவென்ற கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தகைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ் செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ, எவ்வாறுகூறுவேனோயான் ; உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்கனையுடைய இமயமலையின்கட்கூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில் பொருந்திய நெடியதேனையுமுடைய சேரனழிய அவனது அழிவில்லாத கருவுரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப்பாடுங்காலத்து.—எ - று.

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தான்பாடுங்காலென்றார் ; தானே முயற்சியெனினுமமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகளுதலால், ஈதல் நிற்புகழமுன்று ; தூங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கனோர்நினைப்பின், அடுத்த நிற்புகழமுன்று ; உறத்தை அவையத்து அறம் நின்றநிலையிற்றாதலின், முறைமை நிற்புகழமுன்று ; அதனால், கலிமான்வளவ, நின்தான்பாடுங்கால், யான் யாங்ஙனமொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்ஙனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்தபொருளெனக்கொள்க. கறையடி யென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருமுள். (குக)

(சு௦.) நீயே பிறரோம் புற்ற மன்னெயி
லோம்பாது கடந்தட் டவர்முடி புனைந்த
பசும்பொன்னி னடிபொலியக்
கழறையு வல்லாளனை
நு வயவேந்தே யாமேநின்
னிகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்கப்

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
வின்றுகண் டாங்குக் காண்குவ மென்று
மின்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெரும

· ௧௦ வொருபிடி படியஞ் சீறிட

மெழுகளிற் புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

நீண - அது; து செவியறிவுறாஉ.

அவனை ஆவூர்மூலமாய்பார் பாடியது.

இ - ன்.—நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது எதிரின்ற அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மருடமாகச்செய்யப்பட்ட பசும்பொன்னால் நினது அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து புணர்த வலிய ஆண்மையையுடைய; வயவேத்தே, யாங்கள், நின்னை இழித்துணைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்துணைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம்; எந்நாளும் இனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக; பெரும, ஒருபிடி கிடக்கும் சிறியவிடம் ஏழுகளிற்றுயானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

நாடுகிழவோய், இன்சொல் என்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின் இகழ்பாடுவோர் எருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங்குக் காண்குவமென்கூட்டுக.

வல்லாளனையென்பதனுள், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கின்றது; அசைநிலையுமாம். மதி - முன்னிலையசைச்சொல். 'கழறைய வல்லாளன்' என்றதனும் பகையின்மையும், 'ஒருபிடிபடியஞ்சீறிடம் ஏழுகளிற்றுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்றதனும் பொருட்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (௭௦)

(சுக.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது

வேலிண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய

வேண்டிடத் தடேஉம் வெல்போர் வேந்தே

*திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும் பெரு

ரு திலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்

வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவு

மஞ்சவரத் தருந புள்ளுக்குர லியம்பவ

மெயிறுநிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவுங்

களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்

௧௦ வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவுங்

கனவி னரியன காணு நனவிற்

செருச்செய் முன்பநின் வருதிற னோக்கி

மையல் கொண்ட வேமயி லிருக்கையர்

புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்

கரு கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றறற் றுளே காற்றே
டெரிநிகழ்த் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே.

நீண - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

அவனைக் கோவூர்க்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—கூற்றும் தன்னால் உயிர்கொள்ளலாங்காலம் வருந்துணையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படைவியையுடைய பெரியோர் மாறும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும் வெல்லும்போனாயுடையவேந்தே, எட்டுத்திணையும் எரிகொள்ளி எரிந்துவீழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில் லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடனாயுடையஞாயிறு பல்விடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தருவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணேவீழவும், எண்ணெயை மயிரின்கண்ணேவார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்களைவவும், வெளிதாகிய உலிய படைச்சலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கறவினும், மெய்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய், நின் மேற் செலவின கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருத்திய காவலல்லாத இருத்தலையுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுக்கண்ணே முத்தங்கொண்டு தம்மனை வியர்க்குத் தமது வருத்தத்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரிகழ்த்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்கவளவ, கிண்ணச் சினைப்பித்தோருடைய நாடு.—எ - று.

உற்கவென்றது, வீழ்தலை. உற்கமுதலியநாக்கும் உற்பாதமாய் நனவிற்காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்துவீழ்தலைமுதலாயின கனவிற்காணப்பட்டன. வருதிறன் - ஈண்டுச் செல்லுத்திறனென இடவழுவமைதியாய்நின்றது. ‘மனையோட்கெவ்வங் கரக்கும்’ என்பது, “ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப” என்றும்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைநிலை. பெருமரத்துப் பற்றவுமென இயையும். இலையினெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவுமென்பதற்கு நெடுங்கோட்டின்கண்ணே இலையில்வற்றற்றன்மை பற்றவுமென உணர்ப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்ப, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற் சினைஇயோர்நாடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக்கூட்டுக.

காற்றே டெரிநிகழ்த்தன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினைஇயோர்நாடு பைதன் மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்றாடழிபிரங்கியதும் ஆதலால், இது கொற்றவன்னையாயிற்று. (சுக)

(சஉ). * ஆன விகை யடுபோ ரண்ணனின்

யானையு மலையிற் றேன்றும் பெருமநின்

* இச்செய்யுளை, நச்சினூர்க்கினியர், உழிஞைகுத்திணைக்குரிய ‘கொள்ளார் தேவக் குறித்த கொற்றம்’ என்னுத்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கஉ - ம் குத்திரவுரை].

- றூனையுங் *கடலென முழங்குங் கூர்நுளை
வேலு †மின்னின் விளங்கு மூலகத்
- ௫ தரசதலை பணிக்கு மாற்றலை யாதவிற்
புளாதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
- ௧௦ புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளைபு முழுவர்
படைமிளர்ந் திட்ட யாமைபு மறைநர்
- ௧௫ கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு ட்வருவிறுந் தமரு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந்
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
- ௨௦ நிலவரை சிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே
நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

நீணை - வாகை; துறை - அரகவாகை.

அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

இ - ன்.—அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய தலைவ, நினதுயானையும் மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும, நிற்படையும் கடல் போல் முழங்கும்; கூரிய துணையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இங்ஙனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைநடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடைய யாதலால், குற்றம் தீர்ந்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வருகின்றது; குளிர்த்த நீராலுள்ளதாகிய பூசலல்லது வருந்தி 'எமது தயரத்தைத்தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ' என்று சொல்லி, நினது முந்துற்றச்செல்லும் படையுண்டாக்கும்பூசலைக் கன வின் கண்ணும் அறியாது, புலி பாதுகாக்கும் சூட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ் வியகோலால் நீபாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத் தாய் நெல்லறப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வாளையும், உழு

* கடலினொலிக்கும் வைத்துதியென்றும் பாடம்.

† மின்போ லவிர்வரு ஞாலத்தென்றும் பாடம்.

‡ வருவிறுந்தயருமென்றும் பாடம்.

வார் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீராமுகந்துகொள்ளும்பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும்வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்களைபுடைய நல்ல நாட்டுக்குவேந்தே, மலையினின்றிழிந்து பெரிய கடலைநோக்கி நிலவெல்லையினின்றிழியும் பல யாறுகளையொப்பப் புலவர் யாவரும் நின்னேநோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயிர்வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற்போலும் வலியுடனே நினக்கு மறதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினாய்.—எ -று.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறிஞ்சியும், மூலையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குந்தாவியென்றும், மழுவுவென்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி விருந்தமரும் நன்னாடென்க.

பொருந், புலவரெல்லாம் நின்னோக்கினர்; நீ அரசதலைபனிக்கும் ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மன்னோக்கினே; அதனால், இச்செய்தி புனாதீர்த்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகவினெனக்கூட்டுக.

புனாதீர்த்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்த்ததெனப் பொருளாக்கி, பொருந், நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மன்னோக்கினே; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற்பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர்த்ததென்றோப்பினுமமையும். (சஉ)

(சுரு.) *நிலமிசை வாழ்ந ரலமர றீரத்

தெறுகதீர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்

காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்டு

மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்

௫ கூருகிர்ப் பருந்து னேறு குறித்தொரிஇத்

தன்னகம் புக்க குறுகடைப் புறவின்

றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க

வளையா வீகை யுரவோன் மருக

நேரர்க் கடந்த முரண்மிகு தீருவிற்

௧௦ நேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்

கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான்

கைவண் டோன்ற லைய முடையே

லாற்புனை தெரியனின் முன்னே ரெல்லாம்

பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது

௧௫ நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி

நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு

* இப்பாட்டினை, நச்சினூர்க்கினியர் தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், ௨௭ - ம் சூத்திரவுரையிற் புலவன் அரசனைநாடி நன்குரைத்தற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்.

நீபிழைத் தாய்போ னனிநா ணினையே
தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்ம
லிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்

உ0 காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின்
யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னுயுண்
மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி
யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப் பொருவுழிக் கைகரப்ப வெதுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல் லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனுர் பாடியது.

இ - ன்.—நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உளதாகிய சுழற்சி நீங்கச் சுடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்தைத் தாம்பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக்கொண்டு அச்சுடருடனே சூழுவரும் விளங்கிய சடையை யுடைய அருந்தவரும் வியப்பான்மையாக, வளைந்த சிறகினையும் கூரிய உகிரினையு முடைய பருந்தினது எறிதலைக்கருகி அதனைத்தப்பித் தன்னிடத்தையடைந்த குறிய கடையையுடைய புறவினது அழிவிற்கு அஞ்சித் தன் அழிவிற்கு அஞ்சாது துலா த்தலையுட்புக்க வளையாத வண்மையையுடைய வலியோனது மரபினுள்ளாய், பகை வளாவென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்வத்தையுடைய தேர்வண்கிள்ளிக்குத் தம்பி, நீண்ட அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர்க்குத் தலைவ, வினா ந்தகுதிரையையுடைய கைவள்ளிய தோன்றால், நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பா டுடையேன்; ஆத்தியாற்செய்யப்பட்ட தானையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளார்யாவ ரும் பார்ப்பார்வெறுக்கத்தருவன செய்யார்; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நீர்மையையுடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு வெறுயென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல மிகநாணினாய்; இவ் வாறு தம்மைத்தப்பியவரைப் பொறுக்குத்தலைமை இக்குலத்தின்கட்பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியையுடையோய், நீ அறிவித் தாய்; ஆகலின், யானே தவறுசெய்தேன்; பெருகிவரும் இனிய நீரையுடைய கா விரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழ்நான் சிறப்பதாக.—எ - று.

ஐது, வேணவ்யோனா; அன்றி, சுடர்நீர்ந்தவயு

செய்யுமுனிவரென்றும் உரைப்ப. சோ - துலாக்கோற்றட்டு. 'மற்றிது நீர்த் தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி' என்றது, குதுபொருவுழிக் கையாற்கவறுபுதை ப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானை 'இவ்வாறுசெய்தல் நின்பெருமைக்குப் பொருந்துமோ அதனால் நின்பிறப்பிலே ஓரையமுடையேன்' என்றசொல்லை.

இது, பொறுத்தற்கரியபிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகை யாயிற்று. (சுக)

(சுக.) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறுஅ

திருந்தனா நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி
 நிலமிசைப் புரளுந் கைய வெய்துயிர்த்
 ௫ தலமரல் யானை யுருமென முழங்கவும்
 பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
 பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
 விளைபுனை நல்லி லீனைகூடக் கேட்பவு
 மின்னா தம்ம *விங்கினி திருத்த
 ௧௦ நுன்னருந் துப்பின் வயமான் றேன்ற
 லறவை யாயி னினதெனத் திறத்தன்
 மறவை யாயிற் போரொடு திறத்த
 லறவையு மறவையு மல்லை யாகத்
 திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவி
 ௧௫ னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குத
 னுணுத்தக வுடைத்திது காணுங் காலே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவன் ஐவூர்முற்றியிருந்தகாலத்து அடைத்திருந்த நெடுங்கிளியைக் கோ
 வூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கரிய படியினது ஈட்டத்தோடு பெரிய கயத்தின்கட்படியாவாய்
 சொல்லையுடைய கவளத்துடனே நெய்யால் மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளமும்
 பெருவாய்த் திருந்திய மருங்கையுடைய வலிய கம்பம்வருந்தச் சாய்த்த நிலத்தின்
 மேலேபுரளும் கையையுடையவாய் வெய்தாகவுயிர்த்துச் சுழலும்யானை உருமேறு
 போலமுழங்கவும், பாலில்லாதகுழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை
 முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புனைந்த நல்ல மனையிடத்துள்ளார் வருந்திக்கப்பி
 டும் கூப்பீட்டைக்கேட்கவும், இவற்றிற்குநாணுது இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்
 தல் இன்னது; நண்ணுதற்கரிய வலியையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தோன்
 றால், அறத்தை உடையையாயின், இது நினைதன்றோவென்று சொல்லித் திறத்தல்
 செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின், போரால் திறத்தல்செய்வாயாக; அவ்
 வாறன்றி, அறத்தையும் மறத்தையுமுடையையல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்
 பட்ட திண்ணிய நிலையையுடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதினின் ஒருபக்
 கத்தே ஒதுங்குதல் நானுந்தன்மையையுடைத்து, இஃதே ஆராயுங்காலத்து.—
 எ - று.

செய்யென ஒருசொல்வருவித்து உரைக்கப்பட்டது; திறத்தலென்பதனை இது
 திறக்கவென வியங்கோளீராகவுரைப்பினுமமையும். அம்ம - கேட்பித்தற்கண்வந்
 தது. 'அறவியு மறவியு மல்லையின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். படியா,
 பெரு என்பன - எதிர்ப்பறைவினையெச்சமுற்று. கையவென்பது, வினையெச்ச
 வினைக்குறிப்புமுற்று. (சச)

- (சுரு.) இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்ல
னின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே
ரு யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
யிருவீர் வேற வியற்கையு மன்றே, அதனாற்
குடிப்பொரு ளன்றுநுஞ் செய்தி கொடித்தேர்
நுமமோ ரன்ன வேந்தாக்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமில் விகலே.

நீனை - வந்தி; துறை - துணைவந்தி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூடியனோன்ல்லன்; கரிய கோட்டியையுடைய வேம்பினது தானையுடையோன்ல்லன்; நின்னுடையகண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலால், தம்முள், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது நுங்குடியன்றோ? இருவீரும்வெல்லுதல் இயல்புமன்று; ஆதலால், நுங்குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, துமதுசெய்கை; கொடியாற்பொலிந்த தேனையுடைய தும்மைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்பூரிக்கும் உவகையைச்செய்யும், இம்மாறு பாடு; ஆதலான், இதுதவிர்தலே துமக்குத் தக்கது.—எ - று.

நினகண்ணியுமென்பது, நின்னகண்ணியுமென விகாரமாயிற்று. அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்துசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சுரு)

- (சுக.) *நீயே, புறவி னல்ல னன்றியும் பிறவும்
பலவும் விடுத்தோன் மருகனை யிவரே
புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்
தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்
ரு களிறு கண்டமுஉ மழாஅன் மறந்த
புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்களே வுடையர்
கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்யம்மே.

நீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் துழற்றத்துத்தூதிரிய கிள்ளிவளவன் மலயமாணிக்கனை யானைக் கீடுவுழிக் கோவூர்கிழார்பாடி உய்யக்கொண்டது.

* இச்செய்யுளும், பின்வரும் “வள்ளியோர்ப்படர்ந்த” என்னும் செய்யுளும் துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சினர்க்கினியர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், “இயற்குபடையாவம்” என்னும் அ - ம் குத்திரவுரையிற்காண்க.

இ - ன்.—நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பலவற்றையும்தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணுங்கற்றோரதுவறுமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்த்த நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபிலுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியழுகின்ற அழகையைமறந்த புல்லிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தைபுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறுஅரென இயைப்பினுமமையும். அழால் களிறுகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக. நீ புறமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபிலுள்ளாராதலானும், இவர், நின்னால் அருளத்தகின்னல்லது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதுவும், இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று.()

(சுஎ.) வள்ளியோப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி

நெடியவென னுது சுரம்பல கடந்து

வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்

பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி

ரு யோம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி

வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை

பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்றோ வின்றே, திறப்பட

நண்ணார் நாண வண்ணார் தேகி

யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்

க0 மண்ணார் செலவ மெய்திய

தும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரழிந்நலங்கிளியுழைநின்று உறையுர்புதந்த இளந்தத்தனைக் காரியாற் றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒன்றுவந்தானென்று கொல்லப்புகுதழிக் கோலுக்கிழார் பாடி உய்யக்கொண்டது.

இ - ன் —வண்மையையுடையோனாகினைத்துப் *பழமார்த்தேரும் பறவை போலப்போகி நெடியவென்றுகருதாது அரியவழிபலவற்றையுங்கழிந்து திருந்தாத காவால் தாம்வல்லபடிபாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான்மகிழ்ந்து சுற்றத்தையுட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு உள்ளமலர்ந்த வழங்கித் தம்மைப்புரப் போராற்பெறும் சிறப்பு ஏதுவாகவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாரும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; உறுபடக் கல்விமுகத்தால்

* “பழமார் தேரும் பறவை போல” என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை [அடி - 20].

தம்மொடு மலைந்தோர்நாணத் தமதுகல்லியான்வென்று தலையெடுத்துநடந்து அவ்
வீடத்து இனிதாக ஒழுகினல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமானும் திருப்பொ
ருந்திய றும்மையொக்கும் தலையெழுமுடைத்து.—எ - று.

ஒங்கியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம். சுரம்பலகட
ந்து புள்ளிற்போகியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, நண்ணார்காண இனிதொழுகினல்லது, றும்மோரன்னசெம்
மலுமுடைத்து ; ஆதலால், பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றோ ? இன்றெனக்கூட்டுக.

இக்கோவூர்கிழார் தாமும்பரிசில்வாழ்நருள் ஒருவராதலான், 'வடியாநாவின்
வல்லாங்குப் பாடி' எனப் பணிந்துகூறினானென்க. (சஎ)

(சஅ.)*கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்

கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு

மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்

கண்ண றும்மே கானலந்^{டு}தொண்டி

நு யஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவ

னன்னோற் படர்தி யாயி னீயு

†மெம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல

வமர்மேம் படுஉங் காலைநின்

புகழ்மேம படுகனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - புலவராற்றுப்படை.

சேரமான்^{டு}கோக்கோதைமார்பினப் போய்கையார் பாடியது.

இ - ன்.—கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதை
யைப்புணர்ந்த மகளிர்கூடியகோதையானும், கரியகழியின்கண்மலர்ந்த நெய்தற்
பூவானும் தேன்நாளுநிற்கும், கானலையுடைய தொண்டி ; அஃது எம்முடையவூர் ;
அவன், எம்முடையதலைவன் ; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றாயின், நீயும்
எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்^{டு}கண்
மேம்படுங்காலத்து கிணக்கு உளதாகிய புகழை மேம்படுத்துமவனைக் கண்டேம்யா
மெனச்சொல்லி.—எ - று.

கண்டனமென எம்முமுள்ளென்றாரேனும், உள்ளிக் கண்டனமெனச்சொ
லென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

இரவல, நீயும் அன்னோற்படாருவையாயின், நன்புகழ்மேம்படுகனைக் கண்
டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

மோ - முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பதூஉம், எம்முமென்பதூஉம்
எச்சவும்மை.

* இப்பாட்டின்முதலிரண்டடியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக்
காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கூஉ-ம் குத்திரவுரை].

† எம்மையுமுள்ளுமோவென்றும் பாடம்.

தலைவனதில்பையும் ஊரையுக்கறி, முதலாயிரவல், எம்முமுள்ளெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புலவரார்த்தப்படையாயிற்று. (சஅ)

(சகூ.) நாட நென்கோ ஓர நென்கோ
பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப நென்கோ
யாங்கன மொழிகோ வேங்குவாட் கோதையைப்
புனவர் தட்டை புடைப்பி னயல

௫ திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.

தீனையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறிஞ்சிலமுடைமையால், நாடநென்றுசொல்லுவேனோ? மருத நிலமுடைமையால், ஊரநென்றுசொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிரந்த கடலையுடைய சேர்ப்பென்றுசொல்லுவேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேன்? மேம்பட்ட வானையுடையகோதையை; புனங்காப்போர் கிளிகழகருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அடலாகிய வளைந்த நெற்கிழ்சுழ லும் வயலின் கண்ணும், மிக்ககீனையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும் உளவாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான்.—எ - று.

‘புனவர்த்தைப்புடைப்பின்’ எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக்கறின மையான், நாடநென்பதூஉம், அவ்விரண்டுநிலத்துக்கும் கொள்ளப்படும்; எனவே முல்லைநிலமுடையனென்றவாரும்.

புனவர்த்தைப்புடைப்பின், கழனியிலும் சேர்ப்பிலும் புள்ளெழுமாதலால், கோதையை யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, நானிலமுமுடையதைநீர் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமையான், இயன் மொழியுமாயிற்று. (சகூ)

(௫௦.) மாசற விசித்த வார்புறு வவன்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞ
யொலிகெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச சூட்டிக்

௫ குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வெண்ணைத் தெறுவா
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை

க௦ யதூஉஞ் சாலுநற் நயிழ்முழு தறித

லதனெடு மமையா தணுக வந்துகின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென்
வீசி போயே வியலிடங் கமழ
விவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவண
கரு துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசினி யீங்கிது செயலே.

நீண - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்கடுரேறித்தபெருஞ்சேரலிளம்போறை முரசுகட்டிலறியாதேறிய
*மோசுகீரணத்தவறுசெய்யாது அவன்துயிலெழுந்துணையும் கவர்கொண்டுவீசியானை மோசுகீரனார் பாடியது.

இ - ன்.—குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த வாரப்பட்ட வாராயுடைய கருமரத்தாற்செய்தலான் இருட்சிபொருந்திய பக்கம்பொலிவுபெற மயிவினது தழைத்த நெடிய பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட ஒள்ளிய பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணி போலும் நிறத்தையுடையதானாப் பொற்றளினாயுடைய உழிஞையுடனே பொலியச்சூட்டப்பட்டுக் குருகிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய உட்குப்பொருந்திய வீரமுரசம் நீராடிவருவதன்முன்னே எண்ணெயினது துளையைமுகந்தாற்போன்ற மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற்கண்ணே இதனை முரசுகட்டிலென்பதறியாது ஏறிக் கிடந்த என்னை வெகுட்சிதோன்ற இருகூறுக்கும் நின்னுடைய வாளை வாயைமாற்றியதாகிய அதுவும் அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சியொழிந்த அதனாலும் அமையாதே குறுகவந்து நினது வலியையுடைய முழவு போலும் தோனையெடுத்துச் சாமரத்தாற்குளிரவீசினும்; இவ்வகன்ற உலகத்தின்கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்ததாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரிபக்கேட்ட பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்டதலைவா, நீ இவ்விடத்து இச்சாமனையைவீசுதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

குட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்றுகிரிப்பினுமையும். உழிஞை - கொற்றான்; அது குடநாட்டார்வழக்கு. முழவுத்தோ ளோச்சியெனவும், தண்ணென் வீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமனையென்பதுபெற்றும். கமழ்தல் - ஈண்டுப் பரத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினுமையும்.

குரிசில், நீ இதுசெய்தல், இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்ட மாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம். எண்ணியென்றுபாடமாயின், கருதியென்க. (இ0)

(ருக.) நீர்மிகுந் சிறையு மில்லைத் தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை

வளிமிகின் வளியு மில்லை யொளியிக்
 கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழுதி
 ௫ தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொருஅன் போரெதிர்த்து
 கொண்டி வேண்டிவ னாயிற் கொள்கெனக்
 கொடுத்த மன்னர் நடுக்கத் தனரோ
 யளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரோ
 நுண்பல சிதலை யரிதுமுயன் நெத்தெ
 ௧௦ செம்புற் றீயல் போல
 வொருபகல் வாழ்க்கைக் கலம்வரு வோரோ.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன்கூடகாரத்துநீச்சியமாறன்வழுதியை *ஐயூர்முடவனூர்பாடியது.

இ - ன்.—நீர்மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்புமிகுமாயின், உலகத்துநிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றுகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போனாயுடையவழுதி குளிர்த்தமிழ்நாட்டை மூவேந்தர்க்கும்பொது வென்றகூறப் பொருளாய் போனாயேற்றுத் திறையை வேண்டிவனாயின், கொள்கவென்றுசொல்லி முன்னேகொடுத்தமன்னர் நடுக்கத்தீர்த்தார்; கொடாராயின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; நுண்ணிய பலகறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண்வாரும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—௭ - ௮.

வழுதி தமிழ்பொதுவெனப்பொருளாய்க் கொண்டிவேண்டிவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கத்தனார்; கொடாமையின் அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டி வினாமுடிசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுணர்ப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கின்றது. (௫௧)

(௫௨.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டனையக முனைஇ
 முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்த
 லானசை யுள்ளந் தூர்ப்ப வினாகுறித்துத்
 தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு

௫ வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
 தின்ன வெம்போ ரியறேர் வழுதி
 யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
 தியார்கொ ளளியர் தாமே யூர்தொறு

மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
 ௧௦ வயலுழை மருதின் வாங்குசீனை வலக்கும்
 பெருநல் யாணரி னொரீஇ யினியே
 கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
 பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியி
 னாழை தாளர் நாயிடக் குழிந்த
 ௧௫ வல்வி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்க
 கான வாரண மீனும்
 காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை *மருதனினநாகனார் பாடியது.

இ - ன்.—தெய்வங்களை யுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்களை யுடைய மலையின்கண்
 ணே முழையின்கண் துயிலேவெறுத்து மூரிநிமிர்ந்த புலியாகிய நிரம்பியவலியை
 யுடைய ஏற்றை ஊளைவிரும்பிய உள்ளம்செலுத்துதலான் அவ்வினையைக்கருதித்
 தான் வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றாற்போல வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவ
 னைக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்னதை வெய்ய போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட
 தேரின்னையுடைய வழுதி, நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண்
 யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால்
 நாளும் நெடியஒழுங்கு வயலிடத்து மருதினது வளைந்தகோட்டைச்சூழும் பெரிய
 நல்ல புதுவருவாயின்கி இப்பொழுது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்
 வங்கள் தூணத்தைக்கைவிடும்பரிசு பலி இடத்தின்மாதிரி பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்
 கண் முற்காலத்து நரையை யுடையமூதியோர் சூதாடுங்கருவியை இடுதலாற்
 குழிந்த அச்சுதுகருவியினது நல்லமனையாகிய இடம்நிறையப் பலபொறியை
 யுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.—எ - று.

கவி - புகழ்மரவமுமாம்.

வழுதி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம்
 யார்கொல் அளியரெனக்கூட்டுக. (௫௨)

(௫௩.) முகிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
 கதிர்விடு மணியிற் சுண்பொரு மாடத்
 திலங்குவனை மகளிர் தெற்றி யாடும்
 விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
 ௫ களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
 விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சு
 மம்மர் நெஞ்சத் த்தெம்மனோர்க் கொருதலை

* மருதினினநாகனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† எமக்கோவொருநிலையென்றும் பாடம்.

கைம்முற் றலின் புகழே யென்று
மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
க0 வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில
னின்றாள னாபி னன்னும நென்றின்
ஓடுகொள் வரிசைக் கூகொப்பப்

கரு பாடுவன் மன்றற் பகைவரைக் கடப்பே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோன்மாந்தரஞ்சோலிநம்பொறையைப் பொருந்திவிளங்கிரனார் பாடியது.

இ - ன்.—முற்றிரீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழுங்குபட்
மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணிப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து
விளங்கிய வளையையுடையமகளிர் வேதிகைக்கண்ணேவியாடும் விளங்கியசீர்மை
யையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரான்வந்த இடம்பையைத்தீர்த்த போர்க்களத்
தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் வினாந்த குதிரையையுமுடைய பொ
றைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும் ; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும் ;
ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா,
நினதுபுகழ், எந்நாளும் ; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத்
தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது ; விராய, பல
பொருளையும் அடக்கிய செய்யுள்செய்யும் செவ்விய நாவீனையும் மிக்ககேள்வியை
யும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாகப்பெறின், நன்று ; அது
பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப்
பாடுவேன், கீ பகைவராவென்றவெற்றியை.—எ - று.

மாடத்துமகளிர் மணவிடத்துத் தெற்றிக்கண்ஆடும் விளங்கிலென்க. தெற்றி
யென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுனாயின், நன்றமன்னென்றின் ஆடுகொள்வரி
சைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன் ; நின்புகழ் விரிப்
பின் அகலும் ; தொகுப்பின் எஞ்சும் ; ஆதலான், எமக்குக் கைம்முற்றலு ; ஒளி
யோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமையும். ‘ஒளியோர்’
என்றது, கபிலன்முதலாயினோரை. வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடா
கிருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாரும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக்
கொள்க. சிறந்தசெய்யுளென்பது உம் பாடம். நன்றமனென்பது, கழிவின்கண்
வந்தது. பாடுவன்மன்னுலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அலசநிலை. [பாடுவன்
மன்னென்பதனை அல்லிற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின்
பகைவரைக்கடப்பைப் பாடுவேன் ; அதனால், விரிப்பின் அகலும் ; தொகுப்பின்

எஞ்சும்; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நிற்புகழ் கைம்முற்றலவென அவன்புகழை
மேம்படுத்துக்கூறியவாறாகவுணாப்பினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மனை
ன்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க.] செய்யுட்செய்தசெந்நாவென்றும் பாடம். (௫௬)

(௫௭.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூது

ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்

செம்ம னுளவை யண்ணாந்து புகுத

லெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே

௫ யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்த்து

வான நாண் வளாயாது சென்றோர்க்

காளு தீபுங் கவிகை வண்மைக்

கடுமான் கோதை துப்பெதிர்த் தெழுந்த

நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்

க0 பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக் கண்ணி

மாசு ணுடுக்கை மடிவா யிடையன்

சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்

புலிதுஞ்ச வியன்புலத் தற்றே

வலிதுஞ்ச தடக்கை யவனுடை நாடே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துட்டுவன் கோதையைக் கோனுட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்
துமரன் பாடியது.

இ - ள்.—எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்து
அதனையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையையுடைய நா
ளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மாந்து சென்றபுகுதல் எம்மைப்
போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு
எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைநாணும்படி எப்பொருளை
யும் வளாயாது தன்பாற்சென்றவர்க்கு இடக்கவிந்தகையால் அமையாதுகொடுக்
கும் வண்மையையுடைய கடுமான் கோதையது வலியோடுமாறுபட்டெழுந்திருந்த
வஞ்சினங்கூறியவேந்தர் கருதுங்காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக்
கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய
தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புலிதங்கும் அகன்ற
நிலத்தையொக்கும், வலிதங்கிய பெரியகையையுடையவனுடையநாடு.—எ - று.

எங்கோனிருந்தமூதூர்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது; அவனுடையநாடு, மன்
னர்நினைக்குங்காலை, இடையன் சிறுதலையாயமொடு குறுகல்செல்லாப் புலிதுஞ்ச
வியன்புலத்தற்றெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலை ஆயமும், கோதைநாட்
டிற்குப் புலிதுஞ்சவியன்புலமும் உவமையாகக்கொள்க. உவலைக்கண்ணியென்றத
னைப் பெயராகக்கொள்க. புலியுடைவியன்புலமென்பதூஉம் பாடம். (௫௭)

(௫௫.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண்கொளிஇ

யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்

பெருவிற் லமர்க்கு வென்றி தந்த

கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்

௫ பிறைதுதல் விளங்கு மொருகண் போல

வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற

கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்

கதழ்பரிய கவிமாவு

நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு

௧௦ நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென

நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட

வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்

அதனால், நமரெனக் கோல்கோடாது

பிறரெனக் குணங்கொல்லாது

௧௫ ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்

திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்

வானத் தன்ன வண்மையு மூன்று

முடையை யாகி யில்லோர் கையற

நீ, நீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்

௨௦ வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி

னெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்

கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய

வடுவா முெக்கர் மணலினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - சேவியறிவுறுஉ.

பாண்டியன் இலவந்தீப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதனிநாத னார் பாடியது.

இ - ன்.—உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய ஞானைக்கொளுத்தி ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றாமதிலையுமெய்து பெரியவலியையுடைய தே வர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியநிறஞ்சேர்ந்ததிருமிடற்றையுடைய இறைவ னை அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒருதிருநயனம்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடைய மாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும் விரைந்த செலவையுடைய வாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் கெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போராவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடை த்து, வேந்தரதுவெற்றி ; அதனால், இவர் நம்முடையரென அவர்செய்தகொடுந் தொழிலைப்பொறுத்துக் கோல்வனையாது, இவர் நமக்கு அயலோரென்று அவர்

ஈற்குணங்களைக்கொடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திக்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்றவண்மையும் என்றமூன்றையுமுடையயாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, நெடுந்தகாய், தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய தினையிலேக்கும் *செந்திலிடத்த நெடிய முருகவேள் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டெலால் குவிந்த வடுவழுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—௭ -று.

‘குணங்கொல்லாது’ என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறுசெய்யாதெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, நெடுந்தகாய், நான்குடன்மாண்டதாயினும், அரசின்கொற்றம் அறநெறிமுதற்று; அதனால், கொல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையயாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீவொழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௫௫)

(௫௬.) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை

மாற்றருந் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்

கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி

யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு

௫ †மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி

விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு

மணிமயி லுயரிய மாற வென்றிப்

பிணிமுக லூர்தி யொன்செய் யோனுமென

ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்

௧0 றோலா நல்விசை நால்வ ருள்ளுந்

கூற்றொத் தியே மாற்றருஞ் சீற்றம்

வலியொத் தியே வாலி யோனைப்

புகழொத் தியே யிகழுந ருநனை

முருகொத் தியே முன்னியது முடித்தவி

௧௫ னாங்காங் கவரவ ரொத்தவின் யாங்கு

மரியவு முளவோ நினக்கே யதன

விரவலர்க் கருங்கல மருகா தியா

✓யவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்

பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளு

௨0 மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்

தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற

* செந்தில் - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி நாட்டுள்ளது; திருச்செந்தூரென்று வழங்குகின்றது.

† மண்ணியவென்றும் பாடம்.

வங்கண் விசும்பி னூரிரு ளாகற்றம்

வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடத்சைத்

தண்கதிர் மதியம் போலவு

*உரு நின்று நிலைஇய ருலகமோ டிடனே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை மதுகாக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழல்போலும் விளங்கியசடை யினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலுந் திருமிட ற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணேவனரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தை யுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவுப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கரு டக்கொடியையுமுடைய வென்றியைவிரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தை யுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர் தியையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்று சொல்லப்பட்ட உலகங்காக்கும் முடிவு காலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால் வருள்ளும், விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலி யோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதி யதுமுடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரையொத்த லான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலன்களைப் பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொடு வரப்பட்ட குளிர்த்த நறுநாற்றத்தையுடையதேறலைப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளி ரூட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்ந்த வானையுடைய மாற, அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலேத்திக்கிறோன்றும் குளிர்த்த கதிரையுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்றுநிலைபெறுவா யாக.—எ - று.

*பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப. காலமுன்பென் றது, தம்மையெதிர்த்தோர்க்குத் தாம் நினைந்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும்வலியை. மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழியுடைமை யான். வாலியோனென்றது, நம்பிமூத்தபிராணை. இகழுகரடுனென்றது, மாயோனை. ஆரிருளாகற்றம் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுகின்ற ஞாயிற்றை. மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று.

(ருசு)

* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப் படை] “ஒடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” என்பதன் உரையாலும், [பரி பாடல்] “சேயுயர் பிணிமுக மூர்த்தம் ருழக்கி” என்பதனுரையாலும் உணர்க.

(௫௭.) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுணாசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற
நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னென்றிற்
௫ பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னினையருங் கவர்.
நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
மின்னுநிமிர்க் தன்னநின் னொளிறிலங்கு நெடுவே
லொன்னூர்ச் செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னதூஉங்
க௦ கடிமரந் தடித லோம்புநின்
னெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே.

நீணை - வஞ்சி ; துறை - *துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழமைந்தமாற, நினது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அது யாதெனின், நிற்பகைவரநாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர்நாட்டின்கண் வளைந்தகதிரையுடையவயலை நின்னுடையவீரரும் கொள்ளுகொள்க; அகலிய இடத்தை யுடைய பெரிய ஊளைத் தீயுஞ்சுடுக ; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ் செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க ; யாவதும் காவன்மரத்தைவெட்டிதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானை கட்கு முன்பு நடடுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான்.—௭ - று.

அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறை யாற்றுவென்று உணர்ப்பாருமுளர். வல்லவர்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப் புகழ்ந்து முடியவொண்ணாமையான், மாயோனன்னவென்றார் ; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெளினுமையும்

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலாற் கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்கூறுவான் போற் சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. ()

(௫௮.) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே
†முழுமுத றெலைந்த கோளி யாலத்துக்

* இச்செய்யுள் கொற்றவன்னையென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௬௪ - ம் குத்திரவுணா].

† இப்படியே “தூங்குகிறை வாவலுறை தொன்மரங்க னென்ன, வோங்கு குல நையவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட னாகும்” என்று சீவகசித்தாமணியிலும் [காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் - ௬], “சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை,

கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்தெனத் துளங்கல்செல் லாது

௫ நல்விசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
யினைய தாயினுங் கினையரா வெறியு
மருநரை யுருயிற் பொருநரைப் பொருச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
யறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை யிவனே

௧௦ நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளிய
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமு
யிமிழ்குரன் முரச மூன்றுட னுளுந்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே
பானிற வருவிற் பனைக்கொடி யோனு

௧௫ நீனிற வருவி னேமி யோனுமென்
யிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றுஅங்
குருகெழு தோற்றமோ டெ்குவர விளங்கி
யின்னீ ராகவி னினியவு முளவோ
வின்னுங் கேண்மினும் மிசைவா ழியவே

௨௦ யொருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவீரு
முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்தினைப்
பெளவ முடுத்திப் பயங்கெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே

அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்
௨௫ தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சினும் மிடைபுகற் கலமரு
மேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கதும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கதும் வேலே கொடுவரிந்

௩௦ கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - உடனிலை.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்தீருமாவாவனும் பாண்டியன் வெள்
ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தாகாக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்
துக் காரிக்கண்ணூர் பாடியது.

மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்குத், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான்
பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.” என்று நாலடியாரிலும் [தாளான்மை, ஏ]
கூறியிருத்தல்காண்க.

* எளியவெனவென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—நீ, குளிர்ந்தநீனாயுடைய காவிரிக்குதலைவன் ; இவன், பரிய அடிமாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவியநிழலையுடைய நெடியகொம்பை அதன் வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்குமுன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராத நல்லபுகழையுடைய பழையகுழையைத் தடுமாற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினும் கிணையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இனமைக்காலத்தும் பகைவரைக் காணப்பொருத போரின்கண்மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏறுபோலவான் ; நீ அறத்தக்கும் உறையுரின்கண் அரசன் ; இவன், நெல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க்கும் பெறுதற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமேன இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய முரசம்மூன்றுடனேயாளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்ந்தசெங்கோலையுடையவேந்தன் ; நீர், பால்போலும் நிறத்தை யுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்றுசொல்லப்படும் யூரண்டு பெரியசெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வரவிளங்கி இதசன்மையி ராகுதலின், இதனினும் இளியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர் ; தும் முடையபுகழ் நெடுங்காலம் செல்வதாக ; தும்மூன் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீ ராக ; நீங்களிநுவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடராயின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய கடல்குழந்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல் பொய்யாகாது ; ஆதலால், நல்லனபோலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோலேயிருக்கவும் பழையோரொழுகிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்பு பொருந்திய நெஞ்சையுடைய தும் இடையேபுகுந்து தும்மைப்பிரித்தற்கு அலமரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாதமொழியைக் கேளாது இன்றுபோல்க, துமது கூட்டம் ; வென்றுவென்று கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, தும்முடைவேல் ; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண்வளங்குகிற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரியநீரின்கண்வாழும் கயலுடனேபொறித்த சிகரங்கனையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாகென்.—எ - று.

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது பிறநாட்டுக்குன்றுகளைன்றதாகக் கொள்க. கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம். தழிஇப் பொறுவேன இனையும. முரசமூன்றாவன : வீரமுரசம், நியாயமுரசம், தியாகமுரசம். நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென முற்றுகவுணாப்பாருமுளர். தொடுபொறி - பெயர் மாட

இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாண்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று. ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையிராய நீங்கள் இருவீருமென்பாருமுளர். மனமுரசுடனே ஏனை இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (இஃ)

(ருகூ.) ஆரந் தாழ்ந்த வணிகிளர் மார்பிற்

ருடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி

வலலை மன்ற நீநயந் தளித்த

தேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்

ரு காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு

ஞாயிற் றனையெநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனையை பெம்ம னோர்க்கே.

நீணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கூலவாணிகன்
சித்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும் முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெ
ரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழி, நீ யாவர்க்கும் உவந்து
அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை; மெய்யாக யாவரிடத்தும் தெளியாய்,
பெரும், பொய்யை; எந்நாளும், சுநிம்மெம்மையொழியாது கடலிடத்தே கிளர்ந்
தெழுகின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நிற்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களை
யொப்பை.—எ -று.

தேற்றயென்றது, தேறயெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றயென்பதற்
குப் பொய்தெளிக்கப்படா யெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால், இது பூவைநிலையாயிற்று.(டுக)

(கூ.) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்

செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி

னுச்சி நின்ற வுலவுமதி கண்டு

கட்சி மஞ்ஞயிற் சுரமுதல் சேர்ந்த

ரு சில்வளை விறலிபும் யானும் வல்வினைந்து

தொழுதன மல்லமோ பலவே கானற்

கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு

மாரைச சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு

முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்

க0 வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்

வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்

மலை வெண்குடை யொக்குமா லெனவே.

நீணை - அது; துறை - குடைமங்கலம்.

சோழன் தூரப்பன்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர்மருத்துவர்
தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ன்.—கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட விளக்குப்
போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண்ணேநின்ற
உவாகளின் மதியுத்தைக்கண்டு காட்டுள்வாரும் மயிலைப்போலச் சுரத்திடைப்
பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடையவிறவியும் யானும் கடிதின் வினைந்து
தொழுதேமல்லேமோ? பலகால்; கடற்களாயிடத்துக் கழியினீரான்வினைந்த உப்
பை முகந்துகொண்டு மலைநாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆரையுடைய சகடையி
னது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச்செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பக
ட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி

னையுமுடைய வளவனது வெயிலைறைத்தற்கெடுத்த உட்குப்பொருந்திய தலைமையுடைய தாமப்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனக்கருதி.—
எ - து.

செம்மீனீமைக்கும் விசம்பினுச்சிநின்றமதியை உவமித்தமையின், இது தலைப் பெயலுமையாய்நின்றது. கானல் - கடற்கரை. வெயிலென்றது, பகைவரானும் கொடியோரானும்வரும் வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்து நடத்துமாறுநோக்கி நோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றாயிற்று.

உவாமதியைக்கண்டு உளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வளவன்வெண்குடையைக்கூட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு நிறைமதிதொழப்படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண்டால் தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாகிடையுமாம்.

(௬௦)

(௬௧.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்

சிறுமா னெய்த லாம்பலொடு கட்டு

மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட

பழன வாளைப் பருஉக்கட் டெணியல்

நு புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக

விலாப்புடை. மருங்கு விசிப்ப மாந்தி

நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்

வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறுஅர்

தெங்குபடு வியன்பழ *முனையிற் றந்தையர்

௨௦ குறைக்க ணெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுநது

செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்

வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந்

னெஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறோச் சென்னி

சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனிற்

௧௦ ருமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவ

னெழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்

வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது

திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்

வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன் †இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளிசேட்சென்னியைக் கோனுட்கு எறிச்சிலார் மடலன்மதுரைக்குமரனுர் பாடியது.

இ - ன்.—கொண்டையாகியமயினாயும் குளிர்த்ததழையையுமுடையகடைசியர் சிறிய மாட்சிமையுடையநெய்தலை ஆம்பலுடனேகளையும் மலங்குபிறழ்கின்ற செய்யின்கண்ணே தளம்பதுணித்திடப்பட்ட பொய்கையிடத்துவானையினது பரிய இடத்தையுடையதடியைப் புதியநெல்லினது வெள்ளியசோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு விலாப்புடைப்பக்கம்விம்மவுண்டு நெடியகதிகையுடைய கழனியினிடத்துச் சூட்டை இடுமிடமறியாது தடுமாறும் வலிய கையையுடைய உழவர்புல்லிய தலையையுடையசிறுவர் தெங்குதரும் பெரிய பழத்தைவெறுப்பின், தந்தையருடைய தலைகுவியாமல் இடப்பட்ட குறைந்த இடத்தையுடைய நெடியபோரின்கண்ணே யேறி உகைத்தெழுந்து வளவிய கோட்புக்க பன்னினதுபழத்தைத் தொடுத்தரு முயலும் நாடோறும் புதுவருவாயையுடைய நல்லநாட்டிற்கு வேந்தனாகிய வேல் விளங்கும்பெரியகையினையும் இயற்றப்பட்டதேரின்னையுமுடைய சென்னியது இந் திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளராயின், தாமறி குவர், தமக்குற்றகாரியம்; யாங்கன், அவனுடைய கணையமரத்தோடு மாறுபடும் திணிர்த்தோளைத் தப்பின்றாக மாறுபட்டோர் வாழக்கண்டதுமில்மே; விரைய அலாது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருந்தக்காண்டல் அவ்வாழக்கண்டதனினுமில்ம்.—எ - று.

தளம்பென்றது, சேறுகுத்தியை. வருவின்றமலைதலாவது, வெளிப்பட்சின்று மலைதல். (சுக)

(சுஉ.) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது

பொருதான் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக்

குருதிச் செங்கைக் கூந்த லீட்டி

நிறங்கிள ருருவிற்பே எய்ப்பெண்டி.

௫ ரெடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்

பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிற

தறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்

தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே

யுரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே

௧௦ பன்னூ நடுக்கிய வேறுபடு பஞ்சில

மிடங்கெட வீண்டிய விமங்கட் பாசறைக்

களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவா

வுடன்வீழ்ந் தன்ற லமரே பெண்டிரும்

பாசடகு மிசையார் பணிநீர் மூழ்கா

௧௫ மார்பகம் பொருந்தி யாங்கனம்ந் தனரே

வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து

நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற

வரும்பெற லுலக நிறைய

விருந்துபெற் றனராற் பொலிகதும் புகழே.

* விற்றப்போரென்றும், வயப்போரென்றும் பாடம்.

திணை - தும்பை; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன்வேற்புறக்கைப்பெரு விறங்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருதுவீழ்ந்தானாக் கழாத்தலையார்பாடியது.

இ - ன்.—வருகின்ற துசிப்படையைத்தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒரு வரை வெல்வேமெனமிசுதல் எவ்வனமாவது, பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரதுபுண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்யகையால் தமதுமயிரைக் கோதி நிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலுங்கொட்டுகின்ற மந்த மான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப் பொருந்தியபடையானே போரின்கண்வெருண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந் தன; புகழ்மைந்த தலைமையையுடைய முரசுவீழ்ந்தன; பலநூறுக அடுக்கப்பட்ட பகினைன்பாடைமாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அக ன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக்கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல்; அவர் பெண்டிரும், பச்சையிலைதின்றோய்க் குளிர்த்தநீரின்கண்மூழ்காராய் அவர்மார்பத் தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாராத கற்பகத்தின்தாரினை யும் இமையாதகண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடையதேவர்களும் மிகப் பெறுதற்கரிய உலகநிரம்பவிருந்துபெற்றார்; அதனாற்பொலிக் துங்கன்புகழ்.—
எ - று.

அனந்தல் - பறைகொட்டுவார்கைபுண்படுதலின், மந்தமாக ஒலித்தல். அறத் தின்மண்டிதலாவது, படைபட்டபின்பெயராதசென்று இருவேந்தரும்பொருதல். பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக் கிடக்கின்றபடியைக்கண்டு தம்மனத்தோடு நொந்துகூறுகின்றாராதலான், தும்புகமுன முன்னிலையாக்கிக்கூறினர்.

வேந்தர்மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந் தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற உணவினோரும், விரு ந்துபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினைமேற்கொண்டு பொருதுவெல் வேமென்று தாந்தாமரினைத்தரினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சோடு கூறிப் பின் பொலிகதும்புகழேயென அவ்வரசர்கிடந்தவாறுகண்டுகூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்று பாடமோதுவாருமுளர். வருதார்தாங்கி அமர் மிகல்யாவதென்பதற்கு இவர்கன்செய்தபடிகண்டு இனிச் சிலர்பொருது வேறல் என்கேயுனதென வியந்துகூறியதாக உணர்ப்பாருமுளர். (சுஉ)

(சுஈ.) எனைப்பல் யானையு மமபொடுதுளங்கி

வினைக்கும்வினை யின்றிப் படையொழிந் தனவே

விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லா

மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட்டனவே

டு தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாந்

தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே

விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொறுக்குந ரின்மையினைருந்துவிந் தனவே
சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
க0 வேந்தரும் பொருதுகளத்துதொழிந்தன ரினியே
யென்னு வதுகொ றுளே, கழனி
யாம்பல் வள்ளித் தொழக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித தண்புனற் பாடிம்
யாண ருறு அ வைப்பிற

கரு காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவரை அந்நாத்திப் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனிமேலுண் டாக்கும் போரின்றிப் படையிடத்துப் பட்டன; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குகியையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாட்க ளுடனே அக்களத்தேபட்டன; தேர்கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல் லாம் தாம்பிடித்தபரிசை தங்கண்மறைப்பச் சேர்ப்பட்டனர்; வாரால்விசிக்கப் பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சீவாது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசுமெல்லாம், பரிப்பார்படுதலான் இருந்துகொட்டன; சாந்தமைந்த மார்பின் கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக அரசரும், பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர். இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வனையணிந்த கையினையுடையமகளிர் செவ்வி அவலைமுக்கிக் குளிரந்தபுனற் கண்ணையும் புதுவருவாயுறாத ஊர்கனையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவ ரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு.—எ - று.

அன்னோவென்னாவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னாவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னாவதுகொலென ஒருமையாற்குறப் பட்டது. (சுரு)

(சுரு.) நல்யா நூருளி பதலையொடு சுருங்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வனை விறழி
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
*விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
ரு பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலிழைத்துநீம்ப்பெருவழதியை நேரீம்பல்லியத்தனார் பாடியது.

* விசும்போடெருவையென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—நல்லயாழையும் சிறுபறையையும் ஒருதலைமாக்கிணையுடனேகட்டிப் போவேமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சில வளையையுடையவிறலி, யானையணி பொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணேபறக்கும் எருவையைப் பசிய ஊன்றடிதகைப்ப மாற்றார்தேயத்தின்கண்ணேமருவிய அழகிய பெரிய செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய கோமானைக்கண்டு மிக்கநீரான் அடப் பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டுவருதற்கு.—எ - று.

எருவை - தலைவெருத்து உடல்சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகெனினுமமையும்.
விறலி, குடிகிக்கோமாற்கண்டு புற்கையைநீத்தனம்வரற்குச் செல்லாமோ வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (சுசு)

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பதூஉம் பாடம்.

(சுரு.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
விருங்கட் குழிசி கவிழந்திழுது மறப்பச்
சுரும்பார் தேறல் சுறற மறப்ப
வுழவ ரோதை மறப்ப விழவு
௫ மகலு ளாங்கட் சீறார் மறப்ப
வுவவுத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்
திருசுடர் தம்மு னோக்கி யொருசுடர்
புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன முன்புகுறித் தெறிந்த
௧௦ புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
நாள்போற் கழியல ஞாயிறுப் பகலே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சோமான் *பெருந்தோலாதன் சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானோடுபோ நது புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—முழா மார்ச்சினையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பாளை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து கெட்கடைதலையொழிய, தம் முடையகிள் வண்டார்த்த மதுவையுண்ணுதொழிய, உழுவார் தொழிலசெய்யு மோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசீறார் விழாவினையொழிய, உலா வந்துகூடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுட ரும் தம்முன் எதிரின்றுபார்த்து அவற்றன் ஒருசுடர் புல்லிய மாலப்பொழுதின் கண் மலையுள்ளையொளித்தார்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முன்னாகக் கரு தியெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்குநாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வா ளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாழும் ஞாயிற்றையுடையபகல் எமக்கு இனி முன்புகுறிந்த நாள்போலக் கழியா.—எ - று.

‘மண்முழா மறப்ப’ என்பது முதலாகிய செயவெனெச்சங்களெல்லாம், வாள் வடக்கிருந்தனனென்னும் வினையோடு முடிந்தன. எறிந்தபுண் - எறிதல் ஏதுவாக உற்புண். ‘முன்புருதித் தெறிந்த புறப்புண்ணுணி’ என்றது, மார்பிலைத்திரு வினப்புண்ணும் புறப்புண்ணுதலையொக்குமென காணியென்றதாகக்கொள்க. (கூடு)

(கூசு.) நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி.

வளிகொழி லாண்ட வுரவோன் மருக

களியியல் யானைக கரிகால் வளவ

சென்றமர்க கடந்தநின் னுற்ற றேன்ற

(ந) வென்றேய் நின்னினு நல்ல னன்றே

கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை

மிகப்புக மூலக மெய்திப்

புறப்புண் னுணி வடக்கிருந் தோனே.

திணை - வாகை; துறை - அரங்கவாகை.

சோழன்கிரகாற்பெருவளத்தானை †வெண்ணிக்குயத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரியகடலின்கண்ணே மரக்கலத்தையோட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றி நாவாய் ஓடாதாக ஆண்டு வளிச்செல்வனையழைத்து எவல்கொண்ட வலியோன்மரபிலுள்ளானே, மதம்பொருந்திய யானையையுடைய கரிகால்வளவ, மேற்சென்று போனா எதிரின்றுகொன்ற நினதுவலிதோற்ற வென்றவனே, நின்னினும் நல்லனல்லவே? தழைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயை யுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப் புகழை உலகத்துப்பொருந்திப் புறப்புண்ணிற்குநாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருத்த லான்.—எ - று:

புகழெய்தியென்றது, புறப்புண்ணாணுதறன்னை. ஒட்டியென்பதனை ஒட்ட வெனத்திரிக்க. எய்தி - எய்தவெனத்திரிப்பினுமமையும்; எய்தவென்றுபாடமோது வாருமுளர்.

உரவோன்மருக, கரிகால்வளவ, வென்றேய், வெண்ணிப்பறந்தலைப்பட்ட புறப்புண்ணுணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி வடக்கிருந்தோன், நின்னினு நல்ல னன்றெயெனக்கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன் வென்றிகூறியதாகலின்

(கூசு)

(கூசு.) ஆன்னச சேவ லன்னச சேவ

லாமுகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ண

னாத்தலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக்

* வெண்ணிப்பறந்தலையென்றும் பாடம்; “இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னன்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளைத் தவிய, வெண்ணிற் றுக்கிய வெருவரு நோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் உளவன்” என்றார் பொருநராற்றுப்படை யிலும் [அடி ௧௪௬ - ௧௪௮].

† வெண்ணிற்குயத்தியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கோடுகூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
 று மையன் மாலையாக் கையறு பிணையக்
 குமரியம் பெருந்துறை யயினா மாந்தி
 வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
 சோழநன் னூட்டுப் படினே கோழி
 யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
 ௧௦ வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
 பெருங்கோக் கின்ளி கேட்க விரும்பிசி
 ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டநி
 னின்புறு பேடை யணியத்த
 னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - ஐயன்மொழி.
 கோப்பெருஞ்சோழனைப் *பிசிராந்தையார் பாடியது

இ - ள்.—அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னுட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபங்கும்வந்துபொருந்தியமதியம் அரும்புநிலாவிளங்கும் தமிழோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மலைப்பொழுதின்கண் யாம் செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினதுபெரியதுறைக்கண்ணே அயினாயமேய்ந்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின்கண் உயர்த்தநிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி வாயில்காவலார்க்கு உணர்த்தி விடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணேபுக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கின்ளிகேட்பப் பெரியபிசிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடைபூணத் தனது விருப்பமுறும் நல்ல அணிகலத்தையளிப்பன், நினக்கு.—எ - று.

ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு வென்றிமிக்க வென்றியெனினுமையும். குறும்பறையென்றது, பேடையை. வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில் காவலர் விடவேண்டாதென்னுமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிளங்குமென முதல்வினைகொண்டது ; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமையும். ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்க ணுறைவானென்றுரைப்பாருமுளர். பேடையணிய நன்கலம் நல்குவனென்பத னாற்பயன் : மறவாதுபோதல்வேண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (௬௭)

(௬௮.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்
 கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணுது
 சிவ்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
 தீங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்
 று தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து

* இரும்பிசிராந்தையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
இடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை
புனிதநீர் குழவிக்கி லிற்றுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்

க0 மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்
தணிபறை யறையு மணிகொ டேர்வழித்

கரு கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குநை யுருத்த
நறுஞ்சே ருடிய வறுந்தலை யானை
நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
முறந்தை யோனே குரிசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

திணை - அது; துறை - பாணூற்றுப்படை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோலூர் சிழார் பாடியது.

இ - ன்.—உடம்புரித்தாற்போன்ற ஏழும்பெழுந்த விலாப்புடையையுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பானாக்காணதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சிவ் செவிக்கண்ணதாகிய யாழை இப்பாண்சாதியது உணவிற்கு முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்றுவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றாயோ பாண, பூணத்தாங்கி அழகிபெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பிணையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன்றணிமைபொருந்தி அதுதீர்ந்தகுழவிக்குச் சுரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது கணாமரத்தைச்சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யுமபகையிடத்து ஏவாளுகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காதமறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்ததோள்களைத்தட்ட அவருடைய மேற்கோள்தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக் கண் வெய்யகண்ணப்பருகுநார் தம் நடுங்கு கையான் உருக்கப்பட்ட நறிய அச்சேற்றின்கண் ஆடிய பாகரேறுதயானை நெடிய நகரிடத்தொலிக்கும் பறையினது ஒசையைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறன் வாயிலைநினையாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செல்வையாயின்.—எ - று.

செம்பொறியென்றது, *‘வரையகன் மார்பிடை வரையுமூன்றன்’ என்னும் குணத்தை; திருமகனெனினுமையும். உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்பு முற்று. பூண்சுமந்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையெனவியையும்.

* சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், நுக:—“வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றன், புரைதபு பொன்புரை நாவு முன்னுடைத், தருவரைத் தோள்களு மமரர் கோள்களிற், றுருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே.”

பாண, நீசேவின், நெடுந்தகை, பொருநன், குரிசில், உறந்தையோன்; அவன் பிறன்கடைமறப் பல்சுவன்; நீ ஈங்கு எவன்செய்தியோவெனக்கூட்டுக.

‘உட்பகையொருதிற்றப்பட்டென’ என்பதற்கு உள்ளபகை சந்தாகிய ஒரு கூற்றிலே பட்டதாகவென்று உரைப்பினுமையும். ‘புட்பகையேவானாகலின்’ என்றோதி, உள்ளபகை தம்மிற்கூடிற்றாக, புள்ளியித்தத்திற்குப்பகைவன் ஏவானாகலிற் சாவேயாமென மறவர் தோள்புடைப்பவென்று உரைப்பாருமுளர்; புட்பகையென்று இவனுக்கு ஒர்பெயர். பகட்டினுடையதோற்றம் பொலிவுபெற வென்பாருமுளர். (சுஅ)

(சுசு.) கையது கடனிறை யாதே மெய்யது

புரவல நின்மையிற் பசியே யரையது

வேற்றிழை துழைந்த வேர்நனை சிதாஅ

ரோம்பி யுடுத்த வுயகற் பாண

நு பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போலப்

பெரும்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை

வையக முழுதுடன் வளைஇப் பையென

வென்னை வினவுதி யாயின் மன்ன

ரடுகளி றுயவுங் கொடி.கொள் பாசறைக்

க0 குருதிப் பரப்பிற் கோட்மொ தொலைச்சிப்

புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்

பிறங்குநிலை மாடக் துறந்தை யோனே

பொருநர்க் கோக்கிய வேல னொருநிலைப்

பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தா

கரு ரொள்ளெரி புளாயு முருகெழு பசும்பூட்

கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாயி

னெடுக்கடை நின்றலு மிலையே கடும்பகற்

றேர்நீ சிருக்கை யார நோக்கி

நீயவற் கண்ட பின்றைப் பூவி

உ0 குடும்வண் டியிராத் தாமரை

குடா யாத ல்கனினு மிலையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் துளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—கிண்கையகத்தது, இலக்கணமுறைமைநிரம்பிய யாழ்; உடம்பின் கண்ணது, ஈத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி; அனாயதாகிய வேற்றிழை ஊடு போன வேர்ப்பாணனைந்த சீனையை அற்றமறைத்து உடுத்த வருத்தத்தையுடைய பாண, மடியால் மேற்கோளில்லாதவனுடம்பையொப்பப் பெரிதாகப் புற்கென்ற மிகப்பெரிய சுற்றத்தையுடையயாய் உலகமெல்லாவற்றையுஞ்சூழவந்து பின்னை என்னை மெல்ல வறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்கின்றாயாயின், கேளாய்; வேர்த

ரது கொல்யானை புண்பட்டுவருந்தும் கொடியெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட் குறுகிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக்கொறு புலாலையுடைய போர்க்களத்தை யுண்டாக்கிய போர்செய்யும்படையையுடையவன், உயர்ந்தநிலையையுடைத்தாகிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டெடுக்கப்பட்ட வேலையுடையனும் ஒருபெற்றியே பகைவர்நாட்டின்கட்போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்டமாலையையும் ஒள்ளிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பொன் னாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின், அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநின்றலும் உடையையல்லே; வீனங் கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கியிருக்குமிருப்பை நின் கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக்கண்டபின்பு பூவின்கணும் வண்டு ஊதாத பொற் றுமரைப்பூவைச் சூடாயாதல் அந்நெடுங்கடைநிற்றலினுமுடையையல்லே; அத னால், ஆண்டுச்செல்வாயாக.—எ - று.

தகைதார் - தகைத்தாரெனநின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளைஇ வினவுதியாயின், தானையையுடையவன், உறந்தை யோன்; அவன்பாற்படர்குவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடைநிற்றலுமிலை; நீ அவற்கண்டபின்றைத் தாமனாகூடா யாதல் அதனினுமிலையென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகியதாமரையெனினுமமையும்; அதற்கு இன் - அல்வழிச்சாரியை புகழ்த் தகையிலலோனென்பதூஉம் பாடம். ஒருநாளான் முதலன்பத்துநாழிகையும் அற த்தின்வழியொழுகிப் பின்பத்துநாழிகையும் இறையின்முறைமைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால், கடம்பகற்றேர்வீசிருக்கை யென்றார்.

(சூக)

(எ0.) தேஎந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண

கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
றுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கினை
யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூழி

ரு வினவ லானு முதுவா யிரவல
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனக
ரடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா
திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்

க0 கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ஞுதுங்
கைவள் ளீகைப் பாணன் சிறுகுழ்ப்
பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுத

கரு வின்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை

அகந

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

விறகுக்கொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனைக் *கோவூர்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—‘தேன்போல இனிய கரப்புத்தொடைபொருத்திய சிறிய யாழை யுடையபாண, கய்த்தின்கண்வாழும் யாமையை நாராசத்தின்கண்ணேகோத்தாற் போன்ற துண்ணியகோலாற்பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக’ என்று சொல்லிப் பலவும் என்னைவினவுதலமையாத முதியவாய்மையையுடைய இரவ லனே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; தைமாதத்தின்கட் குளிர்த் த பொய் கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றாகரி டத்து அடுகெருப்பல்லது சுடுகெருப்பறியாது சோற்றையும் தண்ணீரையும்வினைக் கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கிள்ளிவளவனது நல்லபுகழறினத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராச்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்—லின்மீதே ஊதுங் கையான்வள்ளிய கொடையையுடைய பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிநாறும் மயி ரினையும் ஒள்ளியதுதலினையும் இனிவமுறுவலையுமுடைய விறவியுடனே மெல்ல மெல்ல டத்துசெல்வையாயின் செல்வத்தையுடையயாவை; விறகைக் காட்டி னின்றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு நேர்பாடன்று, அவனது வண்மை; அதுபெறுவேங்கொ லென்றுகருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க.—எ - று.

‘பாண தணிக’ எனக்கூறி வினவலான இரவல, விறவியொடு மென்மெலச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச் செல்வையாயினெனவுமையும். நகையுடையகாடென இயைப்பாருமுள்.

‘விறகுக்கொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று’ என்பதற்கு விறகிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றாற்போல்வதோர் தலைப்பாடன்றென்று பொரு ளுணாப்பாருமுள்; அதுபொருந்துமேல் அறிந்துகொள்க. (எ0)

(எக.) மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்

தடங்காத் தானே வேந்த ருடங்கியைப்

தென்னொடு பொருது மென்ப வவரை

யாரம ரலறத் தாக்கித் தேரோ

ரு டவர்ப்புறங் காணே னுயிற் சிறந்த

பேரம ருண்க ணிவளினும் பிரிக

வறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத்

திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து

மெலிகோல் செய்தே னாக மலிபுகழ்

* கோவூரகியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

க0 வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முரைசா
லந்துவஞ் சாத்தனு மாத னழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறருங்
கரு கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
வீன்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னென்றோ
மன்பதை காக்கு நீள்குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னொரீஇப்பிறர்
வன்புலங் காவன் மாறியான் பிறக்கே,

தீணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்ந்த பூதப்பாண்டியன்பாட்டு.

இ - ள்.—சிங்கம்போலச்சினத்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்தினை யும் மிகைத்துச்செல்லும்படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடிவந்து என்னொடுபொருவேமென்றசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரியபோரி ன்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டி லேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமானது நிலைலல்காத அன் பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடில்லாத ஒருவனைவைத்து முறை கலங்கிக் கொடுங்கோல்செய்தேனாக; மிக்கபுழையுடைய வையையாறுகுழப் பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மைய லென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழ்மைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்ய சினத்தையுடைய இயக்கனாமென இவருட்படப் பிறரும எனதுகண்போலும் நண் பினையுடைய நடாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்நகையைத் தப்பி யவனாகிப் பலவயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டி நாடுகாக்கும் காவலினீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காக்கும் காவற்கண்ணே இக்குடிப்பிற ப்பினீங்கி யாண்பிறப்பேனாகுக.—எ - று.

‘மெலிகோல்செய்தேனாக’ என்பதனுள் ஆகுவென்பது, எங்குந்தந்தனாக் கப்பட்டது. ஒன்றோவென்பது, எண்ணின் கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னுகூட்டுக. (எக)

(எஉ.) நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுந்
நினை யனிவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பனைத்தா
னெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
ரு படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்

சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தனா
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமொ
டொருங்ககப் பட்டேன னுயிற் பொருந்திய
க0 வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
கரு வுலகமொடு நிலைஇய பலாபுகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வகைவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
விரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன்பாட்டு.

இ - ன்.—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கார் இவன் ஆளுநாட்டை மிகுத்துச்சொல்லுவ
ரெனவும் இவன்றான் இனையனெனவும் யான்வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இரு
மருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரியகாலினையு
முடைய உயர்ந்த கல்லயானையினையும் தேனையும் குதிரையையும் படைக்கலத்
தொழிலமைந்த வீரனையும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே
மாறுபடுஞ்சினம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினம்பொருந்திய அரச
ரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தோடுகூட அவ
ரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண்வாழ்வார்,
தாங்கச்சென்றடையுமிழற்காணாதே கொடியன் எம்முடையவேந்தனென்றுகருதிக்
கண்ணைப்பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையேனாகுக;
உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்டகேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன்முதல்வ
னாக உலகத்தோடுநிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது
நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை; என்னாற்புரக்கப்படுங்கேளீர் துயரம்மிக இரக்கு
மவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—எ - று.

என்னிழல்வாழ்நராகிய குடியென்க. உனையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து
கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக்கூறிய
தாகவுங்கொள்க. இவனென்றார், தங்கருத்துக்கண் அனுமையான். அகப்பட்டு
னாயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாக்கி அகப்பட்டுனாயின், கோலேனாகுக; இன்மை யானுற;
என் நிலவரை புலவர்பாடாது வகைவென் மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

‘சேரத்த கனரே நாடுமீக் கூறுநர்’ என்பதனை, நாட்டாரால் மீக்கூறப்பட்ட
மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினாரென கருதக்கனரெனப் பிரித்துணைப்பினுமமையும். நில
வரைப்புரப்போரெனவும் பாடம். (எஉ)

(எ௭.) மெல்ல வந்தெ னல்லடி பொருந்தி
யீயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்ச
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
டு தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாநென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற
றுஞ்சபுவி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
க௦ வன்றிணி நீண்முனை போலச் சென்றவண்
வருந்தப் பொரோள னாயிற் பொருந்திய
திதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளப்
பல்விருங் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றுரோ.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ன்.—மெல்லவந்து எனது நல்ல அடியையடைந்து மெக்கு ஈயவேண்டு
மென்று தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசுபொருந்திய
பழையதாய்வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ எளி
யது; இனிய உயிரோயினும் கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண்; அமைச்சர் படை
த்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது வலியைப் பாதுகாபாது என்னுள்ள
த்தையிகழ்ந்த அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும்விளக்கத் துயில்கின்ற புலியை இட
றிய குருடன்போலப் பிழைத்துப்போதலோ அரிது; மூங்கிலத்தின்னும் வலியை
யுடைய யானையினது காலின்கண்கப்பட்ட வலிய நிணியமூங்கிலது நீண்ட முனை
யையொப்ப மேற்சென்று அவ்விடத்து வருந்தும்படி பொருதிலேனாயின், கூடிய
நீதில்லாத நெஞ்சத்தாற் காதல்கொள்ளாத பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய
பொதுப்பெண்டிரது பொருந்தாத புணர்ச்சியிடை என்மலை துவள்வதாக.—
எ - று.

‘இரக்குவிராயின்’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். தீதில்காதல்கொள்ளாவென
இயைப்பினுமமையும், உள்ளமென்றது, உள்ளத்தாற்றுகும் சூழ்ச்சியை. தன்மேல்
பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது தற்புகழ்தலென்னுக்குற்றமா
காது. (எ௭)

(எ௮.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
மாளன் றென்று வாளிற் தப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபத

* நல்லுருத்திரனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

டு மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாமிரர் துண்ணு மளவை
யின்ம ரோவில வுலகத் தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமாள்கணைக்காலும்பொறை சோழன்செங்கணனுடையோர்ப்புறத்துப்
போருது பற்றுக்கோட்டிக்குத் துடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர்
தாவென்று பெருது பெயர்த்துப்பெற்றுக் கைக்கொண்டிருந்து உண்ணுன் சொல்
லித் துஞ்சியபாட்டு.

இ - ன்.—பின்னை இறந்துபிறப்பினும் தசைத்தடியாகிய மனை பிறப்பினும்
அவற்றையும் ஆனல்லவென்றுகருதாது வாளோக்குதலில் தவிரார் அரசராயிருக்க,
பகைவர்வாளாற்படாது, சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத் துன்
பத்தைச்செய்து இருத்திய கேளல்லாதகேளிருடைய உபகாரத்தான்வந்த தண்
ணை இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும் மனவலியின்றி வயிற்றின்கட்டையை
மாற்றவேண்டித் தாமேயிரந்துண்ணும் அளவினையுடையாரா அவ்வரசர்பெறுவார்
களோ இவ்வுலகத்தின்கண்.—எ - று.

அளவையுடையாரா அளவையென்றார். இதன்கருத்து: சாக்குழுவியும் ஊன்
பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்நிதாயும் பெற்றிலேமெனப் பிறர்மேல் வைத்துக்
கூறியவாறு. கேளல்கேளிரென்றது, சிறைக்கோட்டங்காவலரை.

அன்றி, இவனுண்மையுடையனல்லனென்று வாளாற்கொல்லாராய்த் தொடர்
ப்படுகுமலிபோல இடர்ப்படுத்திருத்திய கேளல்கேளிர் வேளாண்சிறுபதத்தை
மதுகையின்றி வயிற்றுத் தீத்தணிக்கவேண்டித் தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவி
செத்துப் பிறப்பினும் ஊன்தடிபிறப்பினும் இவ்வுலகத்து மகப்பெறுவாருளரோ
வென உரைப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுமின்மையின், இது
முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எச)

(எடு.) மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெனப்

பாறா வந்த பழுவிறற் றுய

மெய்தின மாயி னெய்தினஞ் சிறப்பெனக்

குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்

டு சிறியோன் பெரினது சிறந்தன்று மன்னே

மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றான்

விழுமியோன் பெறுகுவ னாயி னாழ்நீ

ரறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை

யென்றுழ் வாடுவறல் போல நன்று

க0 நொய்தா லம்ம தானே மையற்று

விசும்புற வோங்கிய வெண்குடை

முரசுகெழு வேந்த ராகுகெழு திருவே,

திணை - அது; துறை - *பொதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கள்ளபாட்டு.

இ - ன்.—தங்குடியின்முதியோனா முதியோனாக் கூற்றம் கொண்டு போயிற்றாக, விதிதரப்பட்டுத் தம்பால்வந்த பழையவெற்றியாலுண்டாகிய அரசரிமையைப் பெற்றேமானால் இத்தலைமையைப்பெற்றேமெனக்கொண்டு தங்குடிமக்களை இறைவேண்டியிருக்கும் மிகுதியில்லாத ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெறின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணாதம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடுத்துப்பொரும் போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சியையுடைய சீரியோன்பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய கயத்திடத்துச்சிறிய தண்டாகிய வெளிய கிடேச்சினது கோடைக்கணுலர்ந்த சுள்ளியைப்போலப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று விண்ணின்கண்ணேபொருந்தவுயர்ந்த வெண்குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசரது அரசாட்சியைப்பொருந்திய செல்வம்.—எ - று

குடிபுரவிரக்குமென்பது, குடிமக்களைக்கொள்ளுங்கடமையன்றி மிகத்தர வேண்டுமென்று இரத்தலை.

தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும்கிறந்தன்று; வேந்தர் அரசுகெழுதிருவீழமியோன்பெறுகுவனாயின், நன்றொய்தாலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன் - ஆக்கத்தின்கண்வந்தது. அம்ம - அசைநிலை.

(எடு)

(எசு.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்

புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை

யினறி னூங்கோ கேளலந் திரளனா

மன்ற வேம்பின் மாசசினை யொண்டளிரி

நு நெடுங்கொடி யுழினைஞப் பவரொடு மிடைந்து

செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி

யொலியன் மாலையொடு பொலியச சூடிப்

பாடின நெண்சினை கறங்கக காண்டக

நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூட் செழியன்

க0 பிடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்

பொருது மென்று தன்றலை வந்த

புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க

வொருதா னுகிப் பொருதுகளத் தடலே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியந்தலையாலங்கானத்துச்சேருவேன்ற நேடுஞ்செழியனை இடைக்கூர்நூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும் ஒருவற்கு ஒருவன் தோற்றலும் புதிதன்று, இந்தவுலகத்தின்கண் முன்னேதொட்டு இயல்பு; இன்றையின்முன்கேட்

* பொருள்மொழிக்காஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டறியேம் ; திரண்ட தானையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின் கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளினா நீண்டகொடியாகிய உழினைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே சிறப் பச்சூடி ஓசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச் காட்சிதக நாடுபொருந் திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்னாற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழிய னது பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொரு வேமென்று தன்னிடத்துவந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய ஏழரசருடைய நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவனாய் கின்று பொருது களத்தின்கட்கொல்லுதல்.—எ -று.

ஒருவனையொருவன் அடுத்தும் தொலைதலும் புதுவதன்று, இவ்வுலகத்தியற் கை ; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த எழுவர்நல்வலமடங்க ஒருவனாகத் தெரி யலை மாலையொடு காண்டகச்சூடிக்கீண்கறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன் றின் ஊங்கோ கேளமெனக்கூட்டி விலைமுடிவுசெய்க. (என்)

(எள.) *கிண்கிணிக் களைந்தகா லொண்கழ றெட்டுக்

குடுமி களைந்துதல் வேம்பி னெண்டளிர்
நெடுங்கொடி யுழினைப் பவரொடு மிலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி

நு நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
பார்கொல வாழ்கவவன் கண்ணிதார் பூண்டு
தாளி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்ட
டயினியு மின்றயின் றனனே வாடினவாழி
னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை

க0 வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பாப்பெழக்
கவிழந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச்செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளியதளினா நெடிய கொடியாகிய உழினைக்கொடியோடுசூடிக் குறியவளைகையொழிக்கப்பட்ட கை யின்கண்ணே வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெறநின்ற வன் யாரோதான் ? யாரேயாயினும், அவன்கண்ணி வாழ்வதாக ; தானையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமில்ன் ; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான் ;

* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாடெட்டனுள் வியப்பின்வகையாகிய சிறியோர் பெருந்தொழில்செய்தற்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினுரீக்கினியர் [தொல், பொரு, மெய்ப்பாட்டியல் எ - ம் சூத்திரவுரை].

முறைமுறையாகவெருண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்தது மிலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பார்த்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒலியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணேபொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும் இவ்வாறுசெய்தேமென்று தன்னைமிகுத்ததவும் அதனினுமிலன்.—எ - று.

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்டுறிப்பு. இழித்தன்றென்பது, இழிந்தன்றென மெலிந்துநின்றது. (எஎ)

(எஅ.) வணங்குதொடைப் பொலிந்த *வலிகெழு நோன்று

ளணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்

தனைச்செறி யுழுவை யிணாக்குவந் தன்ன

மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து

௫ விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்

பொருநனு மினையன் கொண்டியும் பெரிதென

வெள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்

புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர

வீண்டவ ரடுதலு மொல்லா னுண்டவர்

௧௦ மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்

தந்தை தம்மூ ராங்கட்

டெண்ணினை சுறங்கசசென் றுண்டட் டனனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வனைந்த சந்துகளாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய போரின்கண் நிலை தளராத பொறையினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமுடைய என்னிறைவன் மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புவி தான் விரும்பிய தோர் இளையை கோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, ‘சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற் பொருவானும் இனையன் கொள்ளியும்பெரிது’ என இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புற்கென்ற கண்ணராய் நினறவிடத்துநில்லாது புறத்தேபோக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடுதலும் உடம்படாணாய் அவ்விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தங்களுரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று அவ்விடத்தேகொன்றான்.—எ - று.

தந்தைதம்மூரென்றதனை, ‘எவ லினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப’ என்றற்போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய ஊர்களை. (எஅ)

(எஃ.) மூதூர் வாயிற் பணிக்கய மண்ணி

மன்ற வேம்பி னெண்குழை மலைந்து

தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
வெம்போர்ச் செழிபனும் வந்தன னெதிர்த்த

ரு வம்ப மள்ளரோ பலரே

யெஞ்சுவர் கொல்லோ பதறவச் சிறிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனது பழையநகரிவாயிற்கட் குளிர்த்த பொய்கையின்கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச்சூடித் தெளிந்த ஓசையை யுடைய பறைமுன்னாகக் களிறுபோலப் பெருமிதத்தோடுநடந்து வெய்ய போனா யுடைய நெடுஞ்செழியனும்வந்தான்; அவனோடுபகைத்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே; பகற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடந்தையைப் புணரவருகின்ற கன்னிப்போராதலாற் பணிக்கயமண்ணி யென்றார். கிணைமுன்னர்வருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எசு)

(அ௦.) இன்கடுங்குள்ளி னுழை ராங்கண்

மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி

யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்

வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே

ரு நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்

போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம

பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல

விருதலை யொசிய வெற்றிக்

களம்புகு மல்லன் கடந்தடு நிலையே.

தீணை - தும்பை; துறை - எருமைமறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநங்கிள்ளி முக்காவனுட்டு ஆழர்மல்லனைப் பொருது அட்டிநின்றனைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—இளிய அழன்ற கள்ளினையுடைய ஆழாரிடத்த வலியையுடைய மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாக மார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி முதுகின்கண்வளைத்துப் பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையையொப்புத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிட மும் முறியமோதி அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்றகொன்றிலை யை, கண்டால் உவப்பினும் உவவாநாயினும், இவன்றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக.—எ - று.

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப்போர்செய் தானை விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றனென்பதாம்.

‘பணைமுயலும் யானைபோல பொருதலை யொசிய வெற்றி’ என்று பாட மோதி, அம்மல்லன்முற்கூறியினும் பிற்கூறியினும் ஒருதலையுறியமோதியென்று உணர்ப்பாருமுளர். தில் - விழைவின் கண்வந்தது. (அ௦)

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிநே

கார்ப்பெய லுருமின் முழங்கலா னாவே

யார்கொ ளளியர் தாமே யார்நாரச்

செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்

நு கவிகை மள்ளன் கைப்பட்ட டோரே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங்கூடி ஒலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடையகளிறு, கார்காலத்தமழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவந் தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல்.—எ - று.

(அக)

(அஉ.) *சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணிற் றுற்றெனப்

பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்

கட்டி னிணக்கு மிழிசினன் கையது

போழ்தூண் டீசியின விராந்தன்று மாதோ

நு லூர்கொள வந்த பொருநனோ

டார்புனை தெரிய நெடுந்தகை போரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக அவ்விழாவிற்கு உதவப்போக வும் தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப்பொருந்தினாளாக அவள் மெய்நோவிற்கு உதவப் போகவும்வேண்டிப் பெய்கின்றமழையையுடைய ஞாயிறுவீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலமகன்கையதாகிய வானாச்செலுத்தும் ஊசியினும் விராந் தது, ஊனாகக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியை யுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ - று.

நெடுந்தகைபோர், பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெ னப் பெண்ணிற்றுற்றென இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் விராந்தன்மெனக் கூட்டுக.

* இப்பாட்டினுள், 'உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்செிக்குப் பல அடை கூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதும் ஓரடையின்றி வா ளாது கூறினானினும், உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினாம்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனெடுநோக்கி மறுத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினுள் ஒருகணத்துள்ளே பலவேந்தரை ஒருங்குகேற்றரு வினாகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்' என்பர் நச்சி னுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, உவமவியல், 20 - ம் சூத்திரவுரை].

சாறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், பெண்பற்றுற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க; ஒன்றாகவுணாப்பாருமுளர். (அஉ)

(அரு.) அடிபுனை தொடுகழன் மையனாற் காளைக்கென்

ரோடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே

*யடுதோண் முயங்க லவைநா னுவலே

யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று

ரு மொருபாற் படாஅ தாகி

யிருபாற் பட்டவீம் மைய லூரே.

தீணை - கைக்கிளை; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கள் டுமகள் கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—அடியின்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற தாடியினையுமுடைய இளையோன்பொருட்டு எனதுவனை என்னைக்கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சவேன்; அவன்பகையைக்கொல்லுந்தோளைத்தழுவுதற்கு அவையின்க ணுள்ளாராணாவேன்; என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும், யாயே யாதல் அவையையாதல் ஒருகூற்றிற்படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர்.—எ - று.

மையலூர் பெருவிதுப்புறுகவெனக்கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், வளைகழலுதற்கு அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

‘ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டவீம் மைய லூர்’ என்பதற்கு அச்சமும் காணுமுண்டாய்வருந்தும் என்கூற்றிலும்நில்லாது என்காதலறிந்து அவனோடு கூட்டரினையாத யாய்கூற்றிலும்நில்லாது இருவர்கூற்றிலும்நின்ற மயங்குகின்றஞ் ரெனினுமமையும். (அக)

(அசு.) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே

யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே

போரெதிர்த் தென்னை போர்க்களம் புகினே

கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க

ரு னேமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்

குமணர் வெளுஉந் துறையன் னன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடையதலைவன், தன்னாழிந்தவறுமையாற் புற்கைதுகர்த்தா னாயினும் பகைவராஞ்சுத்தக்க பெரியதோனையுடையன்; யாம், அவனுடைய சிறைப் புறத்திருந்தும் பலகாலுங்காணப்பெறினும் மெய்யுறப்பெறாமையின் வருந்திப்

* அடுதொறுமுயங்கலென்றும் பாடம்.

† மகள் நக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்போலும் நிறத்தையுடையோமாயினேம்; போனாயேற்ற எந்தலைவன் போர்க்களத்தின்கட்புகிற் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவரின் கட்போர்செய்தற்கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோள்வலிபேசி இன்பமுற்றுப்போந்தவீரர்க்கு உப்புவிற்பாரஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையையொப்பன்.—எ - று.

என்னை புற்கையுண்டும் பகைவெல்லும் பெருத்தோளனும்; யாம் அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமை யால் பொன்போன்றனமெனத் தன்வேட்கைமிகுகூறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோனையுடையனாயும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும், பொன்போற்பசத்தேமென்று அழிந்துகூறியதாகப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

உமணர் வெரும துறையன்னனென்றதனற்பயன்; வருத்துகூற்றின் ஆடவரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருந்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனோவென்னும் நினைவிற்குக்குக.

(அச)

(அரு.) என்னைக் கூடும் தன்மை யானு

மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு

மாடா டென்ப வொருசா ரோரே

யாடன் றென்ப வொருசா ரோரே

௫ நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே

யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மின்

முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்தி நின்று

யான்கண் டன்னவ னாடா குதலே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும் என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடி இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவனதுவென்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியன் றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப் பட்ட நல்லவார்த்தையும் நல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஓடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தை யுடைய பனையைப்பொருந்திநின்று, எனதுவனையும் கலையுமுதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவென்றியாதல் யான்கண்டேன்.—எ - று.

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதனால், இவளது ஆதரவுதோற்றிநின்றது. நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ஆடென்றதா உம் ஆடன்றென்றதா உம் அவனைச் சுட்டியேகூறினமையின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினுமமையும். (1)

(அகா.) சிற்றி னென்றான் பற்றி நின்மகன்

யாண்டுள னோவென வினவுதி யென்மகன்

யாண்டுள னாயினு மறியே னோரும்

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல

நு வீன்ற வயிரே விதுவே

தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

தீணை - வாகை; துறை - ஏறண்புலி.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ள்.—சிறிய இல்லின்கண் நல்லதூண்ப்பற்றிநின்று நின்மகன் எவ்விடத் துள்ளுவென்று கேட்டபை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்துளாயினும் அறியேன்; புலிகிடந்துபோன கன்முழுபோல அவனைப்பெற்றவயிரே இஃது; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணேதோன்றுவன்; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்சென்றுகாண்.—எ - று.

ஈன்றவயிரேவிது' என்றகருத்து: புலிசேர்ந்துபோகிய அனைபோல அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஒருமென்பதா உம், மாதோவென்பதா உம் - அசைச்சொல். (அசு)

(அள.) *களம்புக லோம்புமின் றெவ்வீர் போரெதிர்ந்

தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைக

லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்

றிங்கள் வலித்த காலன் றோனே.

தீணை - தும்பை; துறை - தூணைமறம்.

†அத்யமான்நெடுமானஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றியின், பகைவீர், போரின்கண் மாறுபட்டு எங்களுள்வைத்தும் ஒருவீரனுான்; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதோர் தேர்க்காலையொப்பன்.—எ - று.

போரெதிர்ந்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. தேர்க்காலோடு உவமை - விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (அள)

(அடி.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்

டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோக்குதி

லொளிறிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்

கதிர்விடு நுண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்

* இச்செய்யுளை, வாகைத்தீணையின் துறையாகிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற்றற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தீணையிலல், உக - ம் குத்திரவுரை].

† அதிகமான் நெடுமான்வஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டு விழவுமேம் பட்ட நற்போர்

முழவுத்தோ ளென்னைபைக் காணு வுங்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எப்பெற்றிப்பட்டராயினும், அணியையும் தூசியையுங்கொண்டியாம் அவனோடு பொருவோமென்றுசொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியையுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடிய வேலையுடைய இளையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற துண்ணிய தொழிலையுடைய பூணணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் கனவேள்விமுதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்லபோரைச்செய்யும் முழாப்போலுந்தோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக்காண்பதற்குமுன் ; கண்டால் அதுசெய்தல் அரிதாகலான்.—எ - று.

என்னையைக் காணுவதற்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஒம்புமினெனக் கூட்டுக. (அஅ)

(அக.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட் டல்குன்

மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறவி

பொருநரு முளரோதும் மகன்றலை நாட்டென

வினவ லானுப் பொருபடை வேந்தே

டு யெறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன

சிறுவன் மள்ளாரு முளரே யதான்று

பொதுவிற் றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை

வளிபொரு தெண்கண் கேட்பி

னதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த ஏந்திய பக்கத்தினையுடைய அல்குவினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்டகண்ணினையும் ஒளிதங்கிய நுதலினையுமுடைய விறவி, என்னோடு பொருவாருமுளரோ தும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், மெழுடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்மண்டும் பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர் ; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற முழவினது காற்றெறிந்த தெளிந்த ஒசையையுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக் கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்றுமகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன்.—எ - று.

தென்கண்' என்றது, அதன்கண் ஒசையை. போரென்றது, போர்ப்பறையை. (அக)

(க0.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்த

ளடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்

மறப்புலி புடவின் மான்கண முளவோ

மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய

ரு விருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவி

னச்சொடு தாக்கிய பாருந் றியங்கிய

பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய

வரிமணன் னெமலக் கற்பக நடக்கும்

பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ

க0 வெழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை

வழுவில் வண்கை மழவர் பெரும

விருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்

பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முரிந்த வளையையொப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தப்பூ இலைதழைத்த குளவியுடனேநாறும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புலிசிறின் எகிர்நிற்கவல்ல மானினமுளவோ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின்? பாரத்துமிகுதியாற் பார் அச்ச மரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்டுளரித்த பண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழிக்கப்பட்ட மணற்பாக்கவும் கற்பினக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போ தற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அவைபோல, கணையமரத்தை யொக்கும் முழந்தாளிலேபொருங்கிய பெரியகையாகிய தப்பாத வண்மையைச் செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நினைது மண ணைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின்:—எ - று.

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ? இல்லையன்றேயெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; தடக்கையையுடைய பெருமவெண்கூட்டி, வண் கையை மழவரொடுகூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர். மதப்பகடென்பதூஉம் பாடம்.(க0)

(கூக.) வலம்படு வாய்வா னேந்தி யொன்றார்

களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை

யார்க்கி நறவி னதியர் கோமான்

போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி

ரு பால்புரை பிறைதுதற் பொலிந்த சென்னி

நீல மணிமிடற் றொருவன் போல

மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்

பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட

சிறியிலை *நெல்லித் தீங்கனி குறியா

க0 தாத னின்னகத் தடக்கிச்

சாத னீங்க ட்வெமக்கீத் தனையே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

இ - ன்.—வென்றியுண்டான தப்பாத வாணையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின் கட்பட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவளைபொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச்செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான், மாற்றாணைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாலை யையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை துதல்போலப்பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நீல பெறுவாயாக; பெரும, நீ, பழையநிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின் கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதென்றாகருதாது அதனாற்பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக்கூறாது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.—
எ - று.

‘நீல மணியிடற் றெருவன் போல’ என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருந்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈத்தாயாதலால், பெரும, நீ நீலமணியிடற் றெருவன் போல மன்னுகவெனக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்த.

‘பிறைதுதற் பொலிந்த சென்னி’ என்பதற்குப் பிறைதான் துதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும்.
(கக)

(கஉ.) யாமொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா

பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்

கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை

யென்வாய்ச் சொல்லு மன்ன வொன்னார்

நு கடிமதி லரண்மல கடந்த

நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன் மாறே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—யாமோசைபோல இசையால் இன்பமும்செய்யா; காலத்தோடும் கூடியிரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன, பின்னாகளுடைய இனஞ்சொல்; என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

“* மால்வகை, கழம்பூஞ் சாரற் கவீனிய நெல்லி, யமிழ்துவளை தீங்கனி யெனவைக் கீந்த, வுரவுச்சினங் கனலு மொளிகிகழ் நெடுவே, லரவக் கடற்றாணையகினும்” என்றார் சிறுபாணற்றுப்படையிலும் [அடி - கூக - க0க].

† எமக்கீத்தோயேயென்றும் பாடம்.

யன, பகைவரது காவலையுடைத்தாகிய மதிலையுடைய அரண்பலவற்றையும்வென்ற
நெடுமானஞ்சி, நீ அருளுதலால்.—எ - று.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலால், என்
வாய்ச்சொல்லும் அன்னவெனக்கூட்டுக.

யாமென்றது, யாழிற்றிறந்த ஓசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை -
விகாரத்தால் தொக்கது. (கூஉ)

(கூங்.) திண்பிணி முரசு மிழுமென முழங்கச்

சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்

தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்

டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்

ரு நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்

காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா

ரறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதலவர்

திறம்புரி *பசுடபுற் பரப்பினர் கிடப்பி

மறங்கக் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த

கௌ நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென

வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ

வரிஞியி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்

தண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய

வருஞ்சமந் ததைய தூறிநீ

கரு பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவன் பொருது புண்பட்டுநீன்றேனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடையமுரசும் இழுமென்னும் ஓசையை
யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போனாவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது ? நின்
னோடு எதிர்த்துவந்தோர், நினது தூசிப்படையைப்பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச்
சிதறிக் கெட்டுப்போகவிலேமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது கோயின்பக்கத்
தான் இறந்த உடம்பையணைத்துத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற்
படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட்
டையுடைய நான்குவேதத்தையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய
பசிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோ

* தருப்பையிற்கிடத்தி வானாற் போழப்படுதல் அரசருலத்தினர்க்கு இயல்
பென்பதைப் பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டானுமுணர்க; உக - வது சிறைவிடு
காலை: “கொற்றல் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச், செற்ற தெவ்வர் தேயந்தம
தாக்கியுந், தருப்பையிற் கிடத்தி வானிற் போழ்ந்து, செருப்புகன் மன்னர் செல்
வுழிச் செல்கென, மூத்து விளிந் லிக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, காப்புடை பெயராத
நாணுத்தக வுடைத்தென.”

டாக நல்லபூசலிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்செல்லும் உலகத்திலே செல்கவென்று வாளோக்கியடக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், வரியையுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்துபுகுகின்ற மதக்கினையுடைய தலைமை பொருந்திய ஆனை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப் பொறுத்தற்கரிய பூசற்கண்ணே சிதறவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—எ-று.

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததையநூறி விழுப்புண்பட்டவாற்றால் நின்னோடெதிர்த்துவந்தோர்தாம் பீடினம்ன்னர்விளிந்த யாக்கைதழிஇ நீள்கழன்மன்னர் செல்வழிச்செல்கென வான்போழ்த்தடக்கலும் உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவது என்றதனாலும், வான்போழ்த்தடக்கலுமூய்ந்தன ரென்றதனாலும் வந்தோர்பட்டமை விளங்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வானாற்பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வான்போழ்ந்து ஆடக்கலுமூய்ந்தனராகலின், அவர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்பபயனுடைத்தென்றுணரப்பினுமமையும்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வான்போழ்த்தடக்கலும் உய்ந்தார்: இஃ நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர். தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வான்போழ்த்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தொலைந்தாரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வான்போழ்த்தடக்குமிழிவையும் உய்ந்தனரென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (க௧)

(க௧.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலி

னீர்த்துறை படியும் பெருங்குளிறு போல

வினியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்

முன்னநுங் கடாஅம் போல

நு வின்னாறு பெருமநி னென்னு தோர்க்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தனதுவெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடையதுறைக்கட்படியும் பெரியகுளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணைதற்கரிய மதம்பட்டநிலைமை எவ்வாறு இன்னதாம்? அதுபோலப் பெரும, நிற்பகைவர்க்கு இன்னாம்.—எ - று.

கழாஅலினென்பதற்குக் கழுவப்படுதலாலெனினுமமையும். (க௧)

(க௧.) இவ்வே, பிழி யணிந்து மாலை சூட்டிக்

கண்டிர னோன்காழ் திருத்திரெய் யணிந்து

கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே

பகைவர்க் குத்திக் கோடுதுதி சிதைந்து

நு கொற்றுகைக் குற்றில மாதோ வென்று

முண்டாயிற் பதங்கொடுத்

தில்லாயி னுடனுண்ணு

மில்லோ ரொக்கற் றலைவ

னண்ணலெங் கோமான் வைந்துதி வேலே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வான்மங்கலம்.

அவன்தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்சேன்ற ஓளவைக்கு அவன்படைக் கலக்கோட்டில்காட்ட அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இவைதாம், லீலி அணியப்பட்டு மாலையைச்சூட்டப்பட்டு உடலிடற் திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன ; அவைதாம், பகைவரைக்குத்துதலாற் கங்குநனியுமுரி ந்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிவிடத்தனவாயின, எந்நாளும் ; செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரோடுகூட வுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத்தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய துணியையுடைய வேல்.—எ - று.

லீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினடெ 'சம்' நான்கும் வியனகரவென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன ; இவற்றைச் செய்வெனெச்சமாகத் திரிப்பினு மமையும். 'சிதைந்து குற்றில்' என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

இவை வியனகர ; வைதுதிவேலாகிய அவை கொற்றறைக் குற்றிவிடத்தன வெனக்கூட்டுக.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாக வின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கூரு)

(கூசு.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்

றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யினையோற்

கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே

பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி

ரு நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றென்றே

விழவின் றுயினும் படுபதம் பிழையாது

மையுன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்

கைமான் கொள்ளு மோவென

வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு முரே.

தீணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன்போதுட்டெழீனியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன் இனையோனுக்குப் பகை இரண்டுதோன்றின ; அவற்றின், பூப்போலும் வடிவினையுடைய மையுண்டகண்கள்பசப்பத் தோன்மெலியத் தன்னைப் பார்த்தமகளினா

நெஞ்சுபிணித்ததனால் அவர்துணிகுருதலின் உள்ளதாயது ஒருபகை; அவன் எடுத்தவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவர்க்கும் தப்பாமற் செம்மரியாட்டுத்தசையைத்தின்ற சுற்றத்துடனே யாறுங் குளனுமுதலாகியவற்றின் துறைநீரை அவன்யானை முகந்துண்ணுமெனக்கருதி அவ்விடத்திறைதலைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனாலுளதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு.—எ - று.

பசந்து துணுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செய்வெனெச்சமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புக்கூறியவாறு. ஓகாரம் அசைநிலை.

(ககசு)

(க௬.) போர்க்குறாஇப் புகன்றுகழித்தவா

ஞடன்றவர்காப் புடைமதிலழித்தவி

னாஹுற மூழ்கி யுருவிழந் தனவே

வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்

நி நறுங்கள்ளி னொடுநெத்தலிற்

சுரைதழீஇய விருங்காழொடு

மடைகலங்கி நிலைபிரிந்தனவே

களிநே, எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்

குறூஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்

க௦ பருஉப்பினிய தொடிகழிந்தனவே

மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்

பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்

களனுழந் தசையு மறுக்குளம் பினவே

அவன்றானும், நிலந்தினைக்குங் கடற்றூனைப்

கரு பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்

கணைபொருத துளைத்தோலன்னே

ஆபிடை, உடன்றே ருய்தல் யாவது தடந்தாட்

பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்

நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவர்

உ௦ கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே மறுப்பி

னெல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்

சொல்லவுந் தேநீ ராயின் மெல்லியற்

கழற்கனி வருத்த துணைச்சில் லோதிக்

குறந்தொடி மகளிர் தோள்விட

உரு விழும்பு தன்றஃ தறிந்தா மெனே,

தீணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—போகாச்செய்தற்குப் புடைபெயர்ந்து உலாவி விரும்பி உறைகழித்தவாங்கடாம், பகைத்தவரது காவலையுடைய அரணையழித்தலால் அவர்தசையின் கண்ணே உறக்குளித்துக் கதுவாய்போய் வடிவழிந்தன; அவன்வேல்கள்தாம், குறும் பர்சேர்ந்த அரண்களைவென்று அப்பகைவரது நறிய மதுவையுடைய நாட்டையழித்தலாற் சுரையோடுபொருந்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்தாற் றடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புகிகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஒடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருந்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பையுடையவாயின; அவன்றானும், நிலவகலத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னினியன்ற தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்செய்து செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனா ல் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் ஏங்கேயுள்ளது? பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுமீராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடூராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், நுங்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்மணியினது கனியால் கூறுபடுத்துச்சுருட்டப்பட்ட இனமாகிய சிலவாகிய பனிச்சையையும் குறிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரததோளைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதனையறிந்து போர்செய்ம்மின்.—எ - று.

அறிந்தாடுமினென்றகருத்து : அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். குறும்பு - சிற்றரண். கடற்றானையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய* அவன் குணமென்க. (௧௭)

(கூஅ.) முனைத்தெவ்வர் முரணவியப்

பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பினி

னினைக்களிறு செலக்கண்டவர்

மதிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்

௫ பிணனமுங்கக் களனுழக்கிச்

செலவகையு மறுக்குளம்பினி

னினைநன்மாச் செலக்கண்டவர்

கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்

மார்புறச் சேர்த்தொல்காத்

௧0 தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்

தோல்கழிபொடு பிடிசெறிப்பவும்

வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தநின்

மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்

புண்படு குருதி யம்பொ டுக்கவும்
 கடு நீயே, ஐயவி புனைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
 வுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்கும்
 கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றா
 ரிரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பனைந்
 திறங்குதந் ரலம்வரு கழனிப்
 ௨௦ பெரும்புனற் படப்பைபவ ரகன்றலை நாடே.

தீணை - வாகை; துறை - அரகவாகை; தீணை - வஞ்சியும், துறை - கொற்ற
 வள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால்
 தேய்ந்துகுறைந்த துணையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது இனமாகிய யானை
 போகக்கண்ட பகைவர் தமது மகில்வாயிற்கதவங்களும் கணையமரங்களும் புதிதாக
 விடுதற்குப் பழையன போக்கவும், பட்டோரது பின்னம் உருவழியப் போர்க்கள
 த்தை உழக்கிச்செல்லுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய
 நினது இனமாகிய நல்லகுதிரைபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைந்தவேல
 முள்ளா, 'முவாயில்களை அடைப்பவும், நிற்பகைவரது மார்பின்கண்ணெறிந்த
 வழி ஆண்டுத்தெத்த நில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தலில்லாத
 நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கிடுகைக் காம்புடனே கைநீட்டைச்செறிக்கவும்,
 வாள் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய மறத்தையுடையவீரரது வலியைக்
 கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்தடக்கிக்
 கொள்ளவும், நீதான் வென்றிறுகடுகைக் காவலாகப்புகைப்பவும் தரியாது விரைய
 வந்து பொருத்துதன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக்
 கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலால் பகைவரிரங்கக் கெடுவதுகொல்
 லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் நெற்ககிர்சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக்
 கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—௭ - று.

செல்லவுமென்பதுமுதலாய செயவெனெச்சங்கன் கூற்றத்தனையென்னும்
 வினைக்குறிப்போடுமுடிந்தன.

நீ கூற்றத்தனையையாகலிற் போற்றார்நாடு அவரிரங்க விளிவதுகொல்லெனக்
 கூட்டுக.

கொல்லும், ஓவும் - அசைநிலை.

(க௨)

(கக௯.) அமுரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
 மரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்து
 நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
 தொன்னிலை மார்பினின் முன்னோர் போல
 ௫ வீகையங் கழற்கா விரும்பனம் புடையந்
 பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவே

லெழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின றெய்திபு மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
க0 சென்றமர் கடந்துநின் னூற்ற றேற்றிய
வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநி
னரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவுள் கோவலூரேறிநீதானே அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டும் அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவுதியை அருந்துவித்தும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்துத்தும் கடலுக்குட்பட்ட நிலத்தின்கண்ணே சக்கரத்தைநடாத்திய பழையநிலைமைபொருந்திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோனாயொப்பப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூநிறைந்த காலினையும் நாடோறும் புதிய ஈரம்புலராத புலையையுடைய நெடிய வேலினையுமுடைய ஏழிலாஞ்சீனையும் நாடுதலையுடைய ஒருநாளும்நீக்காத அரசவரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற்று அமையாய்ப் போனாவிரும்பி ஒலிக்கும் ஒசைபொருந்திய முரசினையுடைய ஏழரசரோடுபகைத்து மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடினன், நீ மாறுபாடுமிக்க கோவலூரான அழித்து வென்று பிறவும் அரண்களையழிக்கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளே.—எ - று.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற்பாடினான்; பிறராற்பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றேற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளே இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையும் காவையும் வேலையுமுடைய நின்முன்னோர்போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக. நாடுதல் - ஆய்தல், மூவரொடுமுரணியென்றும், முரணுதிகிரியென்றும் பாடம். கொல் - ஐயம். மன் - அசைநிலை. பூவார்கா - வாநோர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திருந்ததோர்கா, இவனுக்குப் பண்தார்கூறியது, *சேரமாத்ரு உறவாதலின். ஏழு பொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்நாடுக்கடி ஒருநாடாய் ஆவ்வேழரசர்பொறியும் கூடிய பொறியோடுகூடிநின்ற நன்மையும் தீமையுமாராய்தலெனினுமமையும். ()

(க00.) கையது வேலே காலன புனைகழன்

மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புண்

வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
யுச்சிக் கொண்ட ஓசுவெண் டோட்டு
ரு வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு வினாஇச்
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
வரிவயம் பொருத வயக்களிது போல
வின்னுமா றுதுசினனே யன்றே
வய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
க0 செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னுவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அத்யா ருந்தவமகாபிறந்தவனக்கண்டான அவர் பாடியது.

இ - உ - கையின்கண்ணது, வேலே; காலின்கண்ண, அணிந்த வீரக்கழல்; உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது, ஈரம்புலராத பசியபுன்; பகைவர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இனைய பனையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருத்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியினது பெரியம்லளையும் வேங்கைப்பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவு பெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்னமும்நீங்காது, சினம்; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள்; பகைவரை வெகுண்டொர்த்தகண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையாவாயின. — எ - று.

காலனபுனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின; போர்தோறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலளையும் வேங்கையொடுவினாஇச் சூடிச் செறுவர்கோக்கிய கண் சிறுவனைநோக்கியும் சிவப்பானு; ஆதலால், அன்றோ! இவனுடற்றியோர் உய்ந்தனரல்லரெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகிசின்றது; வட்கர் - குற்றமெனினுமமையும். (க00)

(க00.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானே யியறே
ரு ரதியமான் பரிசில் பெறாஉங் கால
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே

யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்

க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாம் ஒருநாட்செல்லேம் இரண்டுநாட்செல்லேம் பலகாளும்பயின்று பலரோடுகூடச்செல்லினும் முதற்சென்றகாள்போன்ற விருப்பத்தையுடையன், அணிகலமணிந்தயானையையும் இயன்றதேனாயுமுடைய அகியமான; பரிசில்பெறுங்காலை நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகொம்பினதிகையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆகைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா; அவன்தான் வாழ்வதாக.—எ - று.

அகியமான்விருப்பினனென முன்னேகூட்டுக. கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலவென்றதற்கு யானை வாழிற்கொண்டுநுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தகவளத்தைச் சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமையும்.

தானை முயற்சியென்பாருமுளர். அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கி உரைப்பினுமையும்.(க0க)

(க0உ.) எருதே யினைய நுகமுனை ராவே

சுகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே

யவலிழியினு மிசையேறினு

மவண தறியுநர் யாரென வுமணர்

ரு கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச சன்ன

விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்க

ணைணிறை மதியத் தனையையிருள்

யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - ஓயன்மொழி.

அவன்மகன் பொதுட்டெழுனியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எருதுகள் இனையதாம் நுகமபூண்டலையதாய்; சுகடத்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பன்னத்தே இழியினும் மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்துவரும் இடையூறறிவார் யார்தானென்றுநினைந்து உபுபுலாணிகர் அச்சுமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சுப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந்தோய், நீ திங்களாகிய நான்நிறைந்தமதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழுமவர்கட்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்துள்ளது.—எ - று.

தின்கண்நாணிறைமதியத்தனையையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளுமுடைய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாரும். சேமவச்சன்னவென்றது, ஏழ்

வுடையவழி அச்சமுறிந்துழிச் சேமவச்ச உதவினாற்போல நீ காக்கின்றநாட்டிற்கு
ஒரிடையூறு உற்றால் அதுநீக்கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம். 'எருதேயினாய் நுக
முண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமங்கருதாது
சகடத்திற்குவரும் ஏதற்குறித்து உமணர் சேமவச்சயாதத்தற்குக் காரணமாய்நின்
றது. (க0உ)

(க0ஈ.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்
சுரன்முத விருந்த சில்வனை விற்றி

ரு செல்வை யாயிற் சேனோ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை
மலைசூழ் மஞ்சின் மழகளி றணிபும்
பகைப்புலத் தோனே பல்வே வஞ்சி
பொழுதுடைப் படாஅப் புலரா மண்டை

க0 மெழுகுடு ல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப

*வலத்தற் காலே யாயினும்

புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் ருளே.

நீணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அதியமானநேடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே துளையை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின் ஏலாதகவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டிமலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவனையையுடைய விற்றி, நீ அவன்பாற்போவையாயின், அவன் சேய்மைக்கண்ணானல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும்முதில்போல இளங்களிற்றைச்சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பலவேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகானியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதகாத்தலைவல்லன்; அவன்றான்வாழ்க.—எ - று.

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதோர் தோற்கருவி; பகைப்புலத்தோனென்றகருத்து: பகைவர்பால் திறைகொண்டபொருளுடையனாதலின், நீ வேண்டியவெல்லாந்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம். சேனோனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு.(க0ஈ)

(க0சு) போற்றும்பின் மறவீர் சாற்றுவது தும்மை

பூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்குந்

தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கு

* வறத்தற்காலையென்றும் பாடம்.

மீர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன *வென்னை

டு துண்பல் கரும நினையா

தீனையென் றிகழிற் பெறலரி தாடெ.

தீனை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், துமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலளவான அளவிப்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவிழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறை வனது துண்ணிய பலகருமத்தையும் நினையாதே அவனை இனையென்று மதியா திருப்பின் தங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது.—எ - று.

மறவீர், துமக்குச் சாற்றுகும்; என்னை இனையென்றிகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றுகின்றெனக் கூட்டுக.

மீப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (க0ச)

(க0ரு.) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி

தடவுவாய்க் கலித்த மாபிதழ்க் குவளை

வண்டுபடு புதுமலர்த் தன்சிதர் கலாவப்

பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி

டு கொள்ளுமு வியன்புலத் துழைகாலாக

மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு

நீரினு மினிய சாயற்

பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே.

தீனை - பாடாண்டினை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய துதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சீனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தி னது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்த்ததுளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்று உழுத பரந்தநிலத்திடை நீர் ஓடுகாலாக ஓடக் கண்ணேணியையுடைய நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரி னும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்லின்.— எ - று.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

* எந்தையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, “கொடுக்கி லாதானைப் பாரி யேயென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலை” என்ற ஸ்ரீசந்தாமர்த்திகாயனார் திருவாக்கானுமுணர்க.

இவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப்பட்டது. புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாலாகக் கோடு தோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவெனவியையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றினின்றன.

(க0௫)

(க0௬.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியினர்ப்
புல்லீலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் *பேணே மென்னு வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்

௫ கடவன் பாரி கைவண் மையே.

தீணை - அது; துறை - இயர்மோழி.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள்.—நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன சூழ்ப்புவாத லால் அவை ஞாண்டிலும்வைத்து எண்ணப்படாத சூழ்ந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னு; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லியகுணங் களையுடையாரும் 'செல்லினும் பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையன்.—எ - று.

'குவியினர்ப் புல்லீலை யெருக்கம்' என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகு பெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியனென்பதற்கு வறுமையற்றாரென்று முறைப்பர்.

(க0௬)

(க0௭.) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டண் டிலகுபூப் பதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொரு வனையே புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒரு வனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—எ - று.

உலகுபூர்த்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப் புலவரெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு.

(க0௭)

* வேண்டேமென்னுவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், ௩௫ - ம் சூத்திரத்தில் "கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்" என்பதிற் கொடுப்போரை ஏத்தி யதற்கும், உவமவியலில், "உவமத்தன்மையும்" என்னும் ௩௬ - ம் சூத்திரத்திற் கும் உதாரணமாகக்காட்டினர் நீதிஞிகீகியர்.

(க0அ.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி

யார மாதவி னம்புகை யயலது

சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவமும்

பறம்பு பாடின ரதுவே நம்புண்டு

ரு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்

வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறத்திமடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றி... கடைக்கொள்ளி சந்தனமாத லால் அதன் அழகியதாங்கியபுகை அதற்கு அருகாகி சாரற்கண் வேங்கையின் பூங் கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாவொருக்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடைய தாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னு னை அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—எ - று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவமும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மரமின்மையும், பகைவர்சும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (க0அ)

(க0க.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே

நளிகொண் முரசின் முவிரு முற்றினு

முழுவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே

ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெவ்வீனே யும்மே

ரு இரண்டே, திஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே

மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே

நான்கே, அணிநிற வேரி பாய்தலின் மீதழிந்து

திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே

வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து

க0 மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்

புலந்தொறும் பாப்பிய தேரினி ராயினும்

தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றுரலன்

யானறி குவனது கொளரு மாறே

சுரு சுகிப்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி

வினாயொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர

வாடினார் பாடினார செலினே

நாடுங் குன்று மொருங்கி யும்மே.

தீணை - காஞ்சி; துறை - மகண்மறுத்தல்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பாரியுடையபறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முர சினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் சூழிடினும்; உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன

நான்குவினாயினையுடைத்து; அவற்றன், முதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்வினையும்; இரண்டாவது, இனிய சுளையையுடைய பலாவினதுபழம் ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழ்விருக்கும்; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரிபாய்தலான் அதன்மேற் *பவரழிந்து கணத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின் கட்சுனை; அவ்விடத்து மார்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையிராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேனையுடையிராயினும் உங்கன்முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டர்; துமது வாள்வலியால் அவன்தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்பரிசை: வடித்துமுறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப்பண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய தும்விறலியர்பின்வர ஆடும்பிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்லின் அவன் துமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—எ - து.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஓரியென்பது, தேன் முதிர்ந்தாற் பாக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன் சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்ருழில இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நான்கு... னுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்வினையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவிழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினாரெனினும், கருகியது: நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க. வான்கணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஓக்கமும், பரப்பும். மீன்கணற்றென்றது, சுளையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தானேயென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு வேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும். விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை. (ககக)

(கக௦.) கடந்தடு தானே மூவிருங் கூடி

யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே

முந்தூ றார்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு

முந்தூ றாரும் பரிசிலர் பெற்றனர்

டு யாமும் பாரியு முளமே

குன்று முண்டநீர் பாடினார் செவினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

முவேந்தரும் பறம்புமுய்றியிருந்தானா அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிரின்றுகொல்லும் படையினையுடைய மூன்றுதிறத்திருக்கூடிப் பொருதிராயினும் பறம்பு கொள்ளாதற்கு அரிது; முந்தூறு ஊனையுடைத்து, குளிர்த்த நல்ல பறம்புகாடு; அம்முந்தூறுரும் பரிசிலர்பெற்றனர்; நீயிர் பாடினிராய்வரின், துமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம்; அதுவேயன்றி மலையுமுண்டு.—எ - து.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது துமக்
சூக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கக0)

(ககக.) அபரிதோ தானே பேரிருங் குன்றே
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
நீலத் திணைமலர் புரையு முண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினன் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்வெல்லுதல்
வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணை
யுடைய கிணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினனாய்வரின்.—எ - று.

பாடினனாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாற்றித் தன் பெண்மை
யால் மயக்கி வென்றகோடல் அரிதென்பதாம். (ககக)

(ககஉ.) அற்றைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளா
நிற்பதைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்

நு குன்றங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ன்.—மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய
நிலாவின்கண் எம்முடையதந்தையுமுடையேம்; எம்முடையமலையையும் பிறர்
கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின்கண் வென்றறைந்த முரசு
சினையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய
தந்தையையுமிழந்தேம்.—எ - று.

திங்களை மாதமென்பாருமுளர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்
சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்
சிக்குறிப்பாய்வின்றது. (ககஉ)

(ககங்.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவ
மட்டான் றுனாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கீழும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே

நு பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணைத் தொழுதுநிற் பழிச்சிச
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே

கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான் பறம்புவிடுத்த
கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—மதுவிருந்தசாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயைவீழ்ப்பவும்
அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும் ஊனையுமுடைய சோற்
றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்கசெல்வமுதிர்ந்து எம்மோடு நட்புச்செய்தாய்,
முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணை
யுடையோமாய்த் தொழுது நின்னைவாழ்த்திச்செல்லுதும், பெரிய பெயரையுடைய
பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவனையையணிந்த முன்
கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டெதற்கு உரியவரை
'—எ - று.

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்டனை, முன்; இனி நாறிருங்கூந்தற்கிழவ
ரைப்படர்ந்து சேறுமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின் கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. ஆனாக்கொழுந்
துவையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்துவையென்னுமையும். (ககசு)

(ககசு.) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை

சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற

களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல

நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்

நு வாரசம் பொழுது முன்றிற்

றேர்வீ கிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்றுசொல்லியது.

இ - ன்.—இவ்விடத்துநின்றோர்க்குந்தோன்றும், சிறிது எல்லைபோய் நின்
றோர்க்கும்தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்றுபோகடப்பட்ட கவளத்தினது
கோதுபோல மதுப்பிழிந்துபோகடப்பட்ட கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்
றும் வார்த்த மதுச்சேறொழுகும் முற்றத்தையுடைய தேர்வழங்கும் இருப்பை
யுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை.—எ - று.

நெடியோன்குன்று தோன்றுமென்றது, புகழான் உயர்ந்து காணாதார்க்கும்
செவிப்புலனாகத்தோன்றும், அவனுளளையகாலத்து; இப்பொழுது பிறமலைபோலக்
கட்புலனாகத்தோன்றும்ளவாயிற்றெனக் கையற்றுக்கூறியவாறாகக்கொள்க. (ககசு)

(ககரு.) ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்

பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மாள்

வாக்க வுக்க தேங்கட் டேறல்

ககஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பலவே

ரு லண்ணல் யானே வேந்தர்க்

கின்னா னாகிய வினியோன் குன்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மன்னை கன்றிரம்ப வாக்கவேண்டிவடிக்க உக்க இனிய கள்ளாகியதேறல் கல்லையுருட்டி யொழுகும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது.—எ - று.

குன்று தேறல் கல்லைத்தொழுகும்; இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக.

அருவியும் அவனுனாயின் உளதாவதென்பதுகருத்து. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்று தேறல் கல்லைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்மொழியில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு)

(ககக.) திரீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்

கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்கு

லேந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்

புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்

ரு பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்

பீரை நாரிய சூரையிவர் மருங்கி

னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண

ருப்போ யொழுகை யெண்ணுப மாதோ

நோகோ யானே தேய்கமா காலே

க0 பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்

பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவுங்

கலையுங் கொள்ளா வாகிப் பலவுங்

கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்

யாண ருறவு வியன்மலை யற்றே

கரு யண்ண நெடுவரை யேறித் தந்தை

பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய

தருமை யறியார் போரெதிர்த்து வந்த

வலமபடு தானே வேந்தர்

பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இனியநீையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட்பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதொழித்த முழுப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழையசையும்ல்குலை

யும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்த்த கண்ணினையும் இனியமுறவலையுமுடையமகளிர் புல்மொய்த்த கலையையுடையவாகிய முள்ளால்நெருங்கிய வேலியையும் பஞ்சுபார்த்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட் பிரக்குமுனைத்த சுரை படர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடைய சூப்பையின்கண்ணேறி உமணர் உப்புச் செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவர்; நோவேன், யான்; எனதுவாழ்நான் கெடுவதாக; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும் பயின்ற பெரிய மலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவிடிகளவும் அம்முசுக்கலையும் துகர்ந்துவெறுத்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு காலமன்றாகவும் மாங்கன்பலவும் காயும்பழமுமுதலாயினவற்றை வினைந்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழிபாத அகன்ற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையையுடைய உயர்ந்த வளையின்கண்ணேயேறித் தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலியையுமுடைய பாரியது பெறுதற்கருமையை யறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையையுடைய அரசரது பொன்னுற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்.—எ - று.

வியன்மலையென்றது, அமைலையை. நெடுவனாயென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், நெடுவனாயேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை எண்ணுவோர், இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்போயொழுகையை எண்ணுவர்; இதற்கு நோவேன்யான்; எனதுவாழ்நான் கெடுவதாகவென வினமுடிவுசெய்க.

அற்றேயென்னுமேகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிறிதோர்தொடராக்கி உணர்ப்பினுமமையும். (ககசு)

(கக௭.) மைமீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யின்ற வமர்க
௫ னாமா நெடுகிரை நன்பு லாரக்
கோலல் செம்மையிற் சான்றோர் பங்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புளையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கு
க௦ மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

கீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—சனிமீன் புகைகளோடுகூடிப் புகையினும் எலலாத்திசையினும் புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளிபோக்குறினும் வயலிடம் விளைவு மிகப் புதலிடத்துப் பூமலரமனையிடத்துக் குழலியையின்ற மேவியகண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை நல்லபுல்லமேயக் கோல் செவ்விதாகலின் அமைந்தோர் பசுராக மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இனையவெருகினது

கூரிய பல்லையொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லைமுகைக்கும் துண்ணிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—எ - து.

பல்கிடையென்பதனைப் பல்கவெனத்திரிக்க.

அரிவையாந்தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக்கூட்டுக.

எனறதனாற்போந்தது : புன்புலத்ததாயிருந்ததே ! அது பெயல்பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினான் உளதாயதன்றே ; அவ்வாறு கோல்செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக்கொள்க. (கக௭)

(ககஅ.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய

வெண்ணாட் டிக்க ளனைய கொடுங்ககாற்

தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கிள்வது மாதோ

கூர்வேற் குவைவிய மொய்ம்பிற்

நு நேர்வண் பாரிதண் ஃபறம்பு நாடே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாறையும் சிறுகுவடுக்கடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத் துப்பிறைபோலும் வளைந்த களாகையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீரையுடைய சிறிய குளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோளையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியதுகுளிர்த பறம்புநாடு.—எ-று

நாடுகுளங்கிள்வதென இடத்துரிசுழ்பொருளின்ருழில் இடத்துமேல் ஏறி நின்றது. மாதோ - அசைநிலை. (ககஅ)

(ககக.) கார்ப்பெய நலையு காண்பின் காலைக்

களிற்றுமுக வரியிற நெறுழுவீ பூப்பச்

செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து

மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ

நு நிழலி னீளிடைத் தனிமாம் போலப்

பணைகெழு வேந்தரை யிறந்து

மிரவலர்க் கீடும் வள்ளியோ னுடே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கார்காலத்தமைழ பெய்துமாரிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்று முகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கண் றாயலை இனியமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிக்கறியையுடைத்து ; மெல்லிய தினையா

* “சரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக செடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய, பிறங்குவென் னருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி அ௭ - ௧௧].

கிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடுக்கொல்லோ! நிழலில்லாத நெடிய வழிக்கணின் தனிமரத்தையொப்ப முரசையுடைய அரசரின்மிகுத்தம் இரவலர்க்குவழங்கும் வன்மையையுடையவனதுநாடு.—எ - று.

பூப்பவென்னும் வீனையெச்சம் இன்னைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொழுது ந்தது.

வள்ளியோனாடு, இன்னைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துக்கொல்லோ வெனக்கூட்டுக.

தெறழென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவென்றுணாப்பாருமுள், (

(கஉ௦.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கவித்த பெரும்பாட் டரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
பல்லி யாடிய பஸ்கிளைச் செவ்விக்

நு களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நங்கி
மென்மயிற் புனிற்றுப் பேடைகடுப்ப நீடிக்
கருந்தாள் போகி யொருங்குபின் விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாவிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்

க௦ தீனையொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் நேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்

கரு பெருந்தோ டாலம் பூசன் மேவர
வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யானுப் பண்டிற் பகைவ

உ௦ ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேளய் பெருவிற னாடே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலைத் துக் கார்காலத்தமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதி கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பலகிளையையுடைய செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இலைதழைத்துப் பெருகி மெல்லிய மயிலினது ஈன்றணிய பேடையையொப்ப ஒங்கிக் கரிய தண்டினின்று

எல்லாம் ஒருங்கு குல்லிரிந்து கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த்
துச் சீரிதாகவினைந்த புதியவரகையறுக்கத் தினையையரிய எள்ளிளங்காய்கறுப்ப
அவளையினது கொழுவிய கொடியின்கண் வென்னைக்காய் அறுக்கும்செவ்வியாக
நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப்
பட்ட சிறியமனையின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் துகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே
கடலைதுள்ள அதனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோனையுடைய மனை
யான் கலம்புகுதலைப்பொருந்த வருந்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு;
இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத்
தந்தையாகிய அசைந்த மூங்கில் இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய,
புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும்
வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டுநாணிப் பின்செல்லாது கண்டுநின்ற போ
னாவிரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடையவனது நாடு.—எ - று.

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும். நந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்ச
ங்கள் வினைந்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவர
வென்பதிறுகுறின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடி
ந்தன. பகர்த்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. விசைப்பச் சோறட்டு
மேவரவென இயையும்.

செருவெஞ்சேய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து ;
அது நந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை. வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்மை
யை உள்ளும் முதிர்ந்தவெனினுமையும். (கஉ௦)

(கஉக.) *ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப

பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்

வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது

மீத லெளிதே மாவண் டோன்ற

ரு லதுநற் கறித்தனை யாயிற்

பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே.

தினை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

மலையமான் தீநுழடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய ஒருவனைநினைந்து நான்குதிசை
யினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர் ; அவர் வரிசையறிதல் அரிது ; கொடுத்த
தல் மிகவும் எளிது ; பெரிய வண்மையையுடையதலைவ, நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்
றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்
தலைத் தவிரவாயாக.—எ - று. (கஉக)

* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதென்ற
விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்
திணையியல், கூச - ம் குத்திரவுரை].

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅ துடனுந ழுக்கார்

கழல்புனை திருந்தழிக் காரிநின் னுடே

யழல்புறந் தருஉ மந்தண ரதுவே

வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானே

ரு மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென

வேத்தினர் தருஉங் கூழே நங்குடி

வாழ்த்தினர் வருஉ மிரவல ரதுவே

வடமீன் புளாயுங் கற்பின் மடமொழி

யரிவை தோளள வல்லதை

க0 நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொள்ளாதற்குப் பகைவர் மேற் கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினதுநாடு; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படைவையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர்பானின்றும்வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், துமதுகுடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது; ஆதலால், வடகிசைக்கட்டோன்றும் அருத்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோள்மாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்றசொல்ல ஒன்றுடையையல்லையாயிருக்கவும் நீ பெரிய செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றும்; இதற்குக்காரணமென்னை.—எ - று.

ஏத்தினர்தருஉமென்று பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை. மூவருள் யானொருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தினர்தருஉமென்று உரைப்பினுமமையும்.

நாடு அந்தணரது; கூழ் இரவலரது; அரிவைதோளளவல்லதை நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது; நீ பெருமிதத்தையுடைய யாயிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு. (கஉஉ)

(கஉ௩.) நாட்கள் றுண்டு நாண்மகிழ் மகிழின்

யார்க்கு மெளிதே தேர் தல்லே

தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்

மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்

ரு பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்

பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காட்காலையே மதுவையுண்டு நானோலக்கத்துமகிழ்ச்சியைமகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது; கெடாத நல்ல புகழ்விளங்குமலையன் மது தகர்ந்த மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயர்ந்ததேர், பயன்பொருந்திய முள்ளூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினதுதுளியினும் பல.—எ - று.

இதன்கருத்து: ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉச)

(கஉச.) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்

பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்

வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெறிகொளப்

பாடான் றிரங்கு மருவிப்

நு பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நல்லநாளன்றாகப்போகிப் புன்றிமித்தம் இடையேநின்று தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச்சென்றுகூடிக் கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லி னும் வறிதாக மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட ஒசைநிறைந்த ஒலிக்கும் அருவியை யுடைய பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோன்பாடியவர்கள்.—எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது; செய்யுளாகலின். வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தலோடு முடிந்தது. வறியரென்றுணாப்பாருமுளர். (கஉச)

(கஉரு.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன

நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை

பளுஉக்கண மண்டையொ ழீழ்மாறு பெயர

வுண்கு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே

நு நள்ள தார்மிடல் சாய்த்தவல் லாள

நின்மகி ழிருக்கையே

யுமுத நோன்பக டழிதின் றுகு

நலலமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே

குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்

கரு கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கு றும்மே

வெலீஇயோ னிவனென

கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு

வினாந்து வந்து சமரந் தாங்கிய

வலவேன் மலைய னல்ல ஞாயி

கரு னல்லமர் கடத்த லெனிதும னமக்கெனத்

தோற்றோன் ருனு நிற்கு றும்மே

தொலைஇயோ னிவனென

வொருநீ யாயினே பெரும பெருமழைக்

கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்

உ0 திருத்தகு சேஎய்திற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலீநம்போறையும் சோழன் இராசதயம் வேட்ட பெருநீக்கிளியும் பொருதவழிச் சோழந்தத் *துப்பாகிய தேர்வண்மலையனை வடவண்ணக்கன்பெருநீசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—பருத்தினுற்றும்பெண்டாட்டியது சகிரந்த பஞ்சுபோன்ற கெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நினைமசைந்த கொழுவியதழகனைப் பெரிய உட லிடத்தையுடைய கள்வார்த்தமன்னட்டையோடு முறைமுறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உன்போமாக, எம்முடைய தலைவ, நினைக்காண்பேன்வந்தேன்; பகைவ ராது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய், நினைது மகிழ்ச்சியை யுடைய இருக்கைக்கண்; உழை வலியபகடு பின் வைக்கோலைத்தின்றூற்போல நினைது தானாற்றலாற்செய்தபொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண் ணுங்களா, நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலைபோலும்யானைபட எதிரின்று கொன்று வென்றவனும், நம்மை வெல்வித்தோனிலென நின்றுமே மகிழ்ந்துசொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக் கொள்ளவேண்டி விரைந்துவந்து போரைத்தடுத்த வலிய வேலினையுடைய மலைய னல்லனாயின் நல்ல போரைவெல்லுதல் நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம் மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நின்றுமே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனாயின், பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தக்க சேயையொப்பாய், நினை நட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு.—எ - று.

பனுவலன்னநினைமென இயையும். நிலங்கவர்பென்பது, கவரவெனத் திரிக் கப்பட்டது; எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தானாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்குவுழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அழிதின்றூர்கென்றார். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உன்கு மென்பதற்கு முடிபாய்நின்றன. உன்குமென்பது, சுற்றத்தை உளப்படுத்திநின் றமையின், பன்மையொருமை வழுவமைதியாய்நின்றது. மன் - கழிவின்கண்வந் தது.

பெரும, சேஎய், வென்றோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்குறும்; தோற் றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்குறும்; அதனால், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலால், நின்கிழிருக்கைக்கண்ணே உன்கும் காண்குவந்தினை; பகடு அழிதின்றூர்கு நீ உண்ணுகறவு நல்ல அமிழ்தாகவென மாறிக்கூட்டுக.

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‘நெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை’ என்பதற்கு எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் நிணந்தயங்குகொழுங்குறையெனினுமமையும், பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கள்ளையுடைய உடலிடம்பரிய மண்டையெனினுமமையும். (க௨௫)

(க௨௬.) ஒன்னூர் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு

பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ

வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீ

ரோடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக

௫ வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே

நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்கு

றுயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்

பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந

தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய

க௦ நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்

புலனமூக் கற்ற வந்த ணை

னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்

பாந்திசை நிற்கப் பாடின னாதற்கொண்டு

சினமிசு தானை வானவன் குடகடற்

க௫ பொலந்தரு நாவா *யோட்டிய வவ்வழிப்

பிறர்கலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை

யின்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்

வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்

றாவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப

௨௦ வண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய

வருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்று

நண்ணுத் தெவ்வர்த் தாங்கும்

பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

தினை - பாடாண்டினை ; துறை - பரிசிறுறை.

மலையமாந்திருமடிகாரியை மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொண்ணைக்கொண்டு பாணரதுதலை பொலியும்படிசெய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய பெரியோன்மரபினுள் ளாய், ஒன்றைக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விரைய நின்னிடத்துப் புகழைச்சொல்லுவோமாயின், இராப்பொழுதுதான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறுகாட்டையும் பறையொலிபோலும் ஒலிபொருந்திய

அருவியையுமுடைய முன்னூர்க்குவேந்தே, அழித்தற்கரியதன்மையையுடைய நின் சுற்றத்துடனேபெருக நிலத்தின்மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும் அறிவின்கண் மாசற்ற அந்தணானாகிய கபிலன் இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப் பார்து புகழ்நிற்ப்பாடினான்; அதனைக்கொண்டு சினமிக்க சேனையையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கட் பொன்னைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுசில மரக்கலம்போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும் எமது மிடிதூரக்க நிற்புகழ்கொடுவரவந்து நினது வண்மையிலே சில சொல்லத் தொடுத்தனம், யாங்கள்; முட்போலும் பல்லினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறுபோல முரசு கிளர்ந்தொலிப்பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசு போர்க்களத்தின்கட்படப் பொறுத்தற்கரிய பூசலைச்சிறவெட்டிப் பெரிதும் பொருந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

உரவோன்மருக, பொருக, நாடுகிழுவோய், நின்வயிற்றின்க்குமவாயின், அந்தணான் கிளையொடும்பொலிய இசைநிற்ப்பாடினான்; அதற்கொண்டு பிறர்கலம் செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதூரத்தலால் இசைதரவந்து நின்வண்மையிற் சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

மக்கட்கெல்லாமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்க வெனினுமையும். வண்மையிற்றெடுத்தனென்பதற்கு நின்வண்மையால் வளைப் புண்டனமெனினுமையும். (கஉ௬)

(கஉ௭.) *களாங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்

பாடின பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்

களில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்

கான மஞ்ஞை கணானெடு சேப்ப

நீ விகை யரிய விழையணி மகளிரொடு

சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்

சுவைக்கினி தாகிய ருய்யுடை யடிசில்

பிறர்க்கி வின்றித் தம்வயி றருத்தி

யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய

கஃ முரசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.

கீணை - அது; துறை - கடைநீல.

ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி ழுடமோசியார் பாடியது.

இ - ன்.—களாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக் கொண்டொடும் இனிய பாட்டைவல்லபாணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டுபோனார்களாக, களிதூகன் இல்லையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய கெடியதறியின்கண்ணே காட்டுமயில்கள் தத்தம் இனத்தோடுதங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்

* இப்பாட்டு, 'ஆயைப்புகழ்ந்து ஏனைச்செல்வரைப்பழித்தது' என்பர் நச்சி னுக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூடு - ம் சூத்திரவுரை].

கஉஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கரிய மங்கலியருத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை; துகர்த்தற்கினிதாகிய தாளிப்பையுடைய அடிசிலைப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், அதனை ஒவ்வாது.—எ - று.

என்றதன் கருத்து: செல்வர்க்கர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்ததுபோன்றிருப்பினும் ஆங்கோயில் வறிதெனினும் அஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்.

ஆங்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்க்கர் இதனை யொவ்வாதெனக்கூட்டுக. (கஉஎ)

(கஉஅ.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி
யிரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழுவின்
பாடின நெண்கண் கனிசெத் தடிப்பி
னன்னச் சேவன் மாநெழுந் தாலுங்
ரு கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியி
லாமமகள் குறுகி னல்லது
பிகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே.

நீணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊர்ப்பொதுவின் கண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்வாரும் மந்தி பரிசிலர்தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது ஓசையினிய தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றகருதித் தட்டினவிடத்து அதன்கண் வாரும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும் கழலவிடப் பட்ட வீரவனையையுடைய ஆயது முகில்படியும் பொதியின்மலை, ஆடச்செல்லுமகள் அணுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசாணுகுதலரிது.—எ - று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉஅ)

(கஉக.) குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றிற் குரவை யயருந்
திஞ்சுனைப் பலவின் மாமலைக் கிழவ
ரு னாஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ண
விரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
வான மீன்பல பூப்பி னா
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது மன்னே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறியமனையின்கட்டுறமக்கள் வளைந்த மூங்கிற்சூழாயின்கண் வார்த்திறுந்துமுதிர்ந்த மதுவைதுகர்ந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக்கூத்தையாடும் இனியசுனையையுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரியமலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யும்தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஆணைத்தொகை, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயம் பலமினையும்பூக்குமாயின் அமையாது, ஓரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச்செய்யுமாயின் அம்மீன் ரெகை அதனுக்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானையிற்பிழையாதென இயையும். மன் - அசை.

(கஉக)

(கரு0.) விளங்குமணிக் கொடும்பூ னாய் நின்னாட்

டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தி னும்மோ

நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்

கிழங்குக் கரவாது வந்துநீ யளித்த

(1) வண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்

குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்

தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்தபூணகிய ஆரத்தையுடைய ஆயே, நினதுநாட்டின்கண் இனையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றுபெறுமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனியமுகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதுவித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையையெண்ணின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஒட்டப்பட்டநாளில் அவர் புறக்கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப்போகப்பட்ட வேலினும்பல.—எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து : படைக்கலமில்லாதாரை ஏதஞ்செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம் ; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னோக்கிச் சாய்த்துப்பிடித்த வேலென்பாருமுள்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(கரு0)

(கருக.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்

வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்

குன்றம் பாடின கொல்லோ

களிறுமிக வுடையவிக் கவின்பெறு காடே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முகிவினம் சென்றற்கும் உயர்ந்தமலைக்குத்தலைவன், சுரபுண்ணைப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அண்டிரனது

மலையைப்பாடினவோ? களிறுகளை மிகவுமுடைய, இந்தக் கவினையுடையகாடு.—
எ - று.

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிறகாட்டினும் அண்டிர்னைப்பாடினோர், யானை
மிகவுமுடையரென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனென்பதும் ஓர்பெயர்.

(கங்.க)

(கங்.உ.) முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளி னேனை
யாழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னாவே
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
நரந்தை நறுப்புன் மேய்ந்த கவரி

௫ குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல
தகரத் தண்ணிறற் பிணையொடு வதையும்
வடதிசை யதுவே வானோ யிமயந்
தென்றிசை யாஅய் குடியின் றுயிற்
பிறழ்வது மன்னோனிம் மலர்தலை யுலகே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன் —யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேன்,
யான்; அவ்வாறுநினைந்தகுற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்த்திப்போவதாக; அவனை
யன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்தநாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப்
பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனதுசெவியும் பாழ்பட்ட ஊரின் கட் கிணறுபோலத்
தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியபுல்லையுமேய்ந்தகவரிமரக் குவளைப்பூவையுடைய
பசிய சுனையினீரைதுகர்ந்து அதன்பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்த்தமிழலின்
கண் தனது பிணையுடனேதற்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும்
இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்க்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தை
யுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக்கெடும்.—எ - று.

*‘முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினைன்’ என உள்ளம் ஆழ்த்துக்கார
ணங்குறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியென
வும் எனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை,
தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண்
ஆய்க்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வுலகுபிறழும்; அதனால் இமயத்துக்குமுன்
னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினைனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க; எனதுநாப்
போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதாக்கி உரைப்பினுமையும். (கங்.உ)

(கங்.ங்.) மெல்லியல் விற்றவீர் நல்லிசை செவியிற்

கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே

* ‘இமயத்திற்கு ஒருதரமாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய் உளனாகவும் பிறிசை
யைக்கேட்டசெவி தூர்க; கேட்டுப் பிறரை நினைத்தவுள்ளம் ஆழ்க; நினைத்துப்
பிறரைப்பாடியநாப் போழ்வதாகவென உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம்
வருவித்துக்கொள்க’ என்று மீதிலைப்பட்டிப் பிரதியிலுள்ளது.

காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
வினாவளர் கூந்தல் வனாவளி யுளரக்

௫ கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி

மாரி யன்ன வண்மைத்

தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

நீணை - அது; துறை - விநலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய இயல்பினையுடையவிறவி, நீ நல்லபுகழைச் செவியாற்
கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினாயின்,
மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வளரும் கூந்தலிலே வராயிடத்துக் காற்றுவந்
தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாகநடந்து மழைபோன்ற
வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக்காணச்செல்வாயாக.—எ - று.

வினாவளர் கூந்தல் வனாவளி யுளர' என்றது, 'கொண்டைமேற்காற்
றடிக்க' என்பதோர்வழக்குப்பற்றிநின்றது. அதனாற் பயன்: பிற்தொன்றால் இடை
யூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியன்னவண்மையனாதவின், விறவியை அம்மாரி
யைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாரும். யாழநின்னென்று பாட
மோதுவாருமுளர். (கநக)

(கநச.) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு

மறவிலை வாணிக னா யல்லன்

பிறருஞ் சான்றோர் சென்ற நெறியென

வாங்குப் பட்டன் றவன்கைவண் மையே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பிறப்பின்கட்செய்ததொன்று மறுபிறப்பிற்குதவ்மென்றுகருதிப்
பொருளை விலையாகக்கொடுத்து அதற்கு அறங்கொள்ளும்வாணிகன் ஆயல்லன்;
அமைந்தோர்பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத அந்த நற்செய்கையிலே
பட்டது, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறி
யெனக்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மையென்றுறாப்பாரு
முளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென்
பது பட்டன்றென விசாரமாகக்கொள்க. (கநச)

(கநரு.) கொடுவரி வழங்குந் கோமியர் நெடுவரை

யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்

தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்

வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்

௫ பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்

வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

படுமலை நின்ற பயங்கெழு சிறியா
 மொல்க னுள்ளமொ டொருபுடைத் தநீஇப்
 புகழ்சால் சிறப்பினி னல்லிசை யுள்ளி

க0 வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று
 மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றெடு
 கறையடி யானே யிரியல் போக்கு
 மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
 களிறு மன்றே மாவு மன்றே

கரு யொளிறுயடைப் புரவிய தேரு மன்றே
 பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
 தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
 பற்றேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
 டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்

உ0 காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டா
 ருறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
 பொதுமிக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே.

தீணை - அது ; துறை - பரிசிறுநறை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—புலியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியமலையின்கண் ஏறத்தகரிய பிளப் பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்றுஉடல்வனைவைப்பொருந்திய பயில அடியிட்டுடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வனையையணிந்த கையையுடைய விறலி என்பின்னேவரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தார்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடுபயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயினைத்துக்கொண்டு புகழ்த்தற்கமைந்த தலைமையை யுடைய நினை நல்லபுகழை நினைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான் ; எந்நாளும் மன்றத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே கறைபொருந் திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையை யுடையநாடனே, மாவேனாகிய ஆயே, யாம்பேண்டியது : யானையும் ; குதிரையு மன்று ; விளங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிழ்ப்புட்டப்பட்ட தேருமன்று ; பாணரும் புலவரும் கூத்தர்முதலாயினுருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளென வனைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பானின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத் தன்மைத்தாக, நின்னுடையவாழ்நாட்கள் ; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண் டியமாத்திகாயே. பகைவரது மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய யாவ ரும் ஒப்பப்புகழும் நாட்டையுடையாய்.—எ - று.

நாடுகிழவோய், யான்வந்தது, களிறுமுதலாயினவேண்டியன்று ; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே ; நின்னுழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக ; அல்லதூஉம்,

யானைமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலாயினர் தமதெனத்தொடுக்
குவராயினென இயைத்துணைப்பினுமமையும்.

கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகு
பெயருமாம். இனித் ததைமெல்லொதுக்கினெனவும், வடிநவில்பனுவலெனவும்,
ஒளிறுடைப்புரவியவெனவும் பாடமொதுவாருமுளர். வடிநவில்பனுவல் புலம்
பெயர்ந் திசைப்பவென்பதற்கு வடித்தல்பயின்ற பாட்டை இசைத்தோறும் பெயர்
ந்துவாசிக்கவென்றுணைப்பாருமுளர். (கங்ங)

(கங்ங.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப

விழைவலந்த பஃறுன்னத்

திடைப்புணாபற்றிப் பிணிவிடாஅ

வீர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த

௫ பேளற்பகையென வொன்றென்கோ

வுண்ணாமையி னூன்வாடித்

தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்

கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு

பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

க௦ வன்னதன்மையு மறிந்தியார்

நின்னதுதாவென நிலைதளர

மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்

குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்

பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

க௫ ஆங், கெனைப்பகையு மறியுனன

பெனக்கருதிப் பெயரேத்தி

வாயாரநின் னிசைநம்பிச்

சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி

யிவண்வந்த பெருநகையே

௨௦ மெமக்கிவோர் பிறர்க்கிவோர்

பிறர்க்கிவோர் தமக்கிபவென

வனைத்துரைத்தனன் யானாக

நினக்கொத்தது நீநாடி

நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலுந்

௨௫ தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை

றுண்பல மணலினு மேத்தி

யுண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைத் *துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

* துறையூர் அரிசில்கிழாரொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—யாழ்ப்பத்தரினதுபுறத்தையொப்ப இழைகுழந்த பல தையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புனாகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றுதொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேகிடக்கின்ற ஈரினது திமளோடு தங்குதல் மிக்க பேனாகியபகையை ஒரு பகையென்பேனோ? உண்ணாமையின் உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளிந்தநீரால் நிறைந்து வியர்ப்புற்ற எனது பலகற்றத்தோடு பசினோய்வருத்தும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? அப்பெற்றிப்பட்ட எனகியல்பையும் அறியாராய் நின்னைப்பொருளைத் தாவென்றுசொல்லி எம்முடையநிலைகள் தளரும்படி மாங்கன்செறிந்த குளிர்ந்தமலையிற் குரங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்லிய குறிய ஆறலை கள்வர் பார்த்துவந்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப் பகையும் அறிவான் ஆயேயெனக்கருதி எமதுவாக்கினால் மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை நச்சி ஞாயிறுசுடப்பட்ட சுரத்தின்கண்ணேயேறி இவ்விடத்துவந்த பெரிய நச்சுதலையுடையேம்; இங்ஙனம் வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்களாவாரெனவும் எம்மையொழிந்த பிறர்க்கு இடுவாரன்றோ பயன்கருதியிடுதலால் தங்களுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனாக, நினக்குப்பொருந்கியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசில் தந்தனையாய் விடுவாயாக; நாடோறும், குளிர்ந்தநீரோடும் வாய்த் தலைகூடியுடைய துறையூரின் கண் துறைமுன்னர் துண்ணிய பலமணவிலும் பல நான்வாழ்கவெனவாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நீ தந்தசெல்வத்தை.—எ -று.

பெரும, நீ நல்கியவளத்தை அல்கலும் ஏத்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நீ நாடிப் பரிசில்நல்கினை விடுமதியெனக்கூட்டுக.

ஆயென' என்பதற்கு ஆயென்று பிறர்சொல்லவென்றும், 'எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதற்கு எமக்கீவோர் எவ்வறுமைகண்டு வருத்தமுறுவோர்யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர்தமக்கீப்' என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்படுகின்றோர்தமக்கீகொடுப்போராவரெனவுமுணரப்பாருமுளர். கசிவுற்றவென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமமையும். பேற்பகையென வென்புழி, எனவும், ஆங்கெனைப்பகையுமென்புழி, ஆங்கும் அசைநிலை. கண் தெண்ணீரின்மல்கியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (கநசு)

(கநசு.) இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானே

முந்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை

யின்னு மோர்யான் வரவறி யேனே

நீயே, முன்யா னறியு மோனே துவன்றிய

நி கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது

கழைக்கரும்பி னெலிக்குந்து

கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினும்

கண்ணன்ன மலர்நூக்குந்து

கருங்கால் வேங்கை மலரி னாளும்

க0 பொன்னன்ன வீசுமந்து

மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்

செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந்

சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க னுடனை

நீவா ழியநின் றந்தை

கரு தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி னேரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி ; பரிசிறுநையுமாம்.

நாஞ்சிலவள்ளுவனை ஒருசிறைப்பெயரியனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்குமுரசினையும் இனமமைந்தயானையுமுடைய கடலாகிய எல்லையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னமும் யானொருவனே பாடும்வரவையறியேன் ; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியுமவன் ; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்து நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண்போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதானையுடைய வேங்கை மலரின் நாடோறும் பொன்போலும்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும்நீர் கடற்கட்செல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந், சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடையநாட்டையுடையாய், நீவாழ்வாயாக ; நின்னைப் பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயும்வாழ்க.—எ - று.

நீர்மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைக்காயினுமென்றானும் கோடைக்கணியினுமென்றானுமுணாக்க. முன்னின்ற பெயரெச்சமூன்றும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன ; தன்பழமைதோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (கநரு)

(கநரு.) ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து
மானினங் கலித்த மலையின னெழிய
மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
புள்ளி வந்த வள்ளையிர்ச் சீறியாழ்ச

ரு சிதாஅ ருமிக்கை முதாஅரிப் பாண
நீயே பேரெண் ணையே நின்னிறை
மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ
வொலியிருங் கதுப்பி னுயிழை கணவன்
கிளிமரீஇய வியன்புனத்து

க0 மரனணி பெருங்குர லனைய னாதவி
லின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே.

திணை - அது ; துறை - பாணிறுப்படை.

அவனை மருதனாநாகனார் பாடியது.

இ - ன்.—பெற்றத்தினது இனமிக்க வழிபலவும்வந்த மான்றிரன்மிக்க மலை பின்கழிய மீனினந்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி நீனைந்துவந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே, நீதான், அவன்பாற் சிலகருதிப் போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தை யுடைய ; நின்னுடையதலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்கு

வாவென்றுசொல்லான்; தழைத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய அகன்ற புனத்தின்கண் மரப்பொதும்பின்கண்வைத்த பெரிய கதினா யொப்பதைவின், நீ அவன்பார் பரிசில்பெற்று வருதற்கண் நின்னைப் பழையபாண னென்று அறிவார்யார்.—எ - று.

‘நின்னைவருதலறித்தனர்யார்’ என்பதற்குக்கருத்து: நின்னை அறிவாரும் அறி யாததன்மையையாவையென்பதாம். அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனர்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறை யென்றான். ‘மாணணிபெருங்குரலணையன்’ என்றது, கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வ னென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (௧௩௮)

(௧௩௯.) சுவலமுந்தப் பலகாய

சில்லோதிப் பல்லினோருநம்மே

யடிவருந்த நெடிதேறிய

கொடிமருங்குல் விறலியநம்மே

ரு வாழ்தல் வேண்டிப்

பொய்கூறேன் மெய்கூறுவ

லோடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக

வுயர்சி மையவுழா நாஞ்சிற் பொருந

மாயா வுள்ளமொடு பரிசி னுன்னிக்

௧௦ கனிபதம் பார்க்கும் காலே யன்றே

யித லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்

சாத லஞ்சாய் நீயே யாயிடை

யிருநில மிளிர்ந்திசி னாஅங் கொருநா

ளருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்

௧௧ வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கமும்பே.

நீனை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தோன் வடுப்பட்டப் பலமுட்டுக்களையுங்காவிய சிலவாயமயிரையுடைய பல இனையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினை யுடைய விழவியரும் என இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல்லேன்; மெய் சொல்லுவேன்; புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய வலியோர்மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நடுசிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்துபொருந்திப் பின்புரின்று நின் மனம்நெகிழும் செவ்வியார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன்; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற் போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுமுளதாம், எனது பசித்துன்பத்தையுடைய சுற்றம்.—எ - று.

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்தந்துவிடுவாயாகவென்பதாகருத்து.()

(௧௪௦.) *தடவுநிலைப் பலவி னஞ்சிற் பொருநன்

மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்

வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த

வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில

ரு வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற

வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி

யிருங்கடறு வளைஇய சூன்றத் தன்னதோர்

பெருங்கரிது நல்கி யோனே யன்னதோர்

தேற்றா வீகையு முளதுகொல்

க0 போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.

நீனை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவனை †அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய நாஞ்சின் மலைக்குவேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட்பறித்த இலைக்கு மேல் தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எவ்வறுமையைப்பார்த்தலேயன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரஞ்சூழ்ந்த மலைபோல்வதொரு பெரிய யானையையளித்தான்; ஆதலான், ஒருவரது ஒன்றனைக்கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் தெளியாக்கொ டையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கள்செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—எ - று.

பிறவேன்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கூட்டியுணாக்கப்பட்டது. (௧௪௦)

(௧௪௧.) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றுமரை

மாணிழை விறலி மாலையொடு விளக்கக்

கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ

யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்

ரு யாரீ ரோவென வினவ லானாக

காரெ னொககற் கடும்பசி யிரவல

வென்வே லண்ணற் காணு ஓங்கே

நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே

யின்னே மாயினே மன்னே யென்று

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய 'கொடுப்போரேத்தல்' என் னுந்திறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினுக்கீனியர் [தொல், பொரு, புறத் திணையியல் ௧௩ - ம் சூத்திரவுரை].

† ஒளவையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

க௦ *முடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
னெத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமைநோக் கின்றோ வன்றே

கரு பிறர், வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே.

திணை - அது ; துறை - பாணுற்றுப்படை ; புலவராரூற்றுப்படையுமாம்.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—‘பாணன்ருடிய ஒட்டற்ற பொன்றாச்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனேவிளங்கக் கடியகுதிகாரையப்பூண்ட நெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி ஊரின்கண் இருந்தீர்போலச் சுரத்திடையிருந்தீர் ; நீர்யாவிர் பாணரோ’ என எம்மைக்கேட்டலமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இராவலனே, வென்றிலேயுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நினைவினும்வறியேம் ; இப்பொழுது அவ்வறுமைநீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம், எந்நாளும் ; உடா போராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக்கொடுத்த எமமிறைவன், மதமிக்கயானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிகாரியினையுமுடைய பேகன், எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றோவெனின், அன்று ; பிறாது மிடியைக்கருகிற்று, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேகன், அவன்கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று ; பிறர்வறுமை நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

‘நின்னினும்புல்லியேமன்’ என்பது, ‘பண்டுகொடும்ன்’ என்பதுபோலநின்றது. ஒழிந்த மன் - அசைநிலை. (கசுக)

(கசஉ.) அறுகுளத் துருத்து மகல்வயற் பொழிந்து

†முறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்

வரையா மரபின் மாரி போலக்

கடாஅ யானைக் கழற்காற பேகன்

ரு கொடைமடம் படுத லல்லது

படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வற்றியகுளத்தின்கண்ணேபெய்தும் அகன்றவிளைநிலத்தின்கண்ணே சொரிந்தம் இவ்வாறு குளத்தும் விளைநிலத்தும்பெய்யாது களர்நிலத்தைநிறைத்

* “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கலாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்தி லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னான் பேகனும்” என்பது சிறுபாணுற்றுப்படை [அடி அச - அஎ].

† உறுநிலத்துதவாதென்றும் பாடம்.

தும் எவ்விடத்தும் வரையாதமரபினையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழல்புணந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படுதெல்லது பிறர்ப்படைவந்து கலந்துபொரின் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—எ - று.

படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இனையார்மேலும் செல்லுதல். (௧௪௨)

(௧௪௩.) மலைவான் கொள்கென வுயர்ப்பலி தூஉய்

மாரி யான்து மழைமேக் குயர்கெனக்

கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்

பெயல்கண் மாறிய வுவுகையர் சாரற்

டு புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போகக்

கைவன் ளீகைக் கடுமான் பேக

யார்கொ ளளிய டானே நெருநற்

சுரனுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தெனக்

குணில்பாய் முரசு விரங்கு மருவி

௧௦ நளியிருளு சிலம்பிற் சீலா ராங்கண்

வாயிற் றேன்றி வாழ்த்தி நின்று

நின்னுநின் மலையும் பாட வின்னு

திருத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லான்

முலையக நனைப்ப விடும்

௧௧ குழலினை வதுபோ லமுதனன் பெரிதே.

தீனை - பெருந்தீனை ; துறை - குறுங்கல் ; தாபதநிலையுமாம்.

அவனால்துறுக்கப்பட்ட கண்ணக்காரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மலையை மழைவந்துசூழ்கவென்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல் அமைந்து முகில் மேலேபோவதாகவேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாரிய உவுகையராய் மலைச் சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுநாட, சினத்தினைச்செய்யும் போரையும் கைவண்மையாற்கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய விராந்த குதிரையையுடைய பேக, அவ்வருளத்தக்கான், யாரோதான் ? நெருநற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே நடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற் கண்ணேவந்துதோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னையும் நின்மலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னுதாகச்சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தைநனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கியொலிப்பதுபோல் அழுதான், மிகவும்.—எ - று.

மழைவேண்டுகாலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

மாக்கள் புனத்தினை அயிலுநாட, பேக, என்னொக்கல்பசித்தென வாயிற்றே
ன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல் இனையதுபோல அழுதான் ;
அவ்வளிக்கத்தக்கான் யார்கொல்? அவன்பால் அருள்பண்ணத்தருமென வினை
முடிக்க.

இது, நின்மலையிற்றுவர்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழுது
பெற்றுத் தாம்வேண்டுமெனவு துகருமாறுபோல் இவளும் நின்னருள்பெற்று இன்ப
துகர்வாளாகவேண்டுமென்பதோர் நயந்தோன்றலின்றது. மழைமிகப்பெய்தலா
னென்பது, ஆற்றலார் கூறப்பட்டது.

பேகனூற்றுறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனோடுகூட்டலுறுவார், அருள்பண்
ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகுறினமையின், குறுங்கலியாயிற்று.

குறவர்மாக்கள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(௧௪௩)

(௧௪௪.) அருளா யாதலோ கொடிதே யிருள்வரச்

சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்

காரெதிர் கானம் பாடினே மாக

நீன்று நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்

௫ கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப

வினைத லானா ளாக வினையோய்

கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென

யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்

முகைபுறா விரலிற் கண்ணீர் துடையா

௧௦ யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி

யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்

வளநு மென்ப வயங்குபுகழ்ப பேக

னெல்லென வொலிக்குந் தேரொடு

முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாகப் *பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—அருள்பண்ணுயாதல் கொடிது ; மாலைக்காலம்வந்தவளவிலே சிறிய
யாழை இரங்கற்பண்ணுகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசுபண்ணி
நினை மழையையேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலநறுநெய்தல்போ
ன்ற பொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூண
யுடைய மார்க்பனைப்ப வருந்துதல் அமையாளாக, இனையோய், 'கிளைமையை
யுடையையோ எம்முடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கு' என யாங்கள் தன்னை
வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவன் காந்தன்மொட்டிப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீ
ரைத்துடைத்து நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்
பொழுது ; ஏம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எந்நாளும்வரு

மென்று பலரும் சொல்லுவரென்றுகறினன்; விளங்கிய புகழையுடையபேகன், ஒல்லெனமுழங்கும்தேருடனே முல்லைவேலியையுடைய நல்லூரின்கண்.—எ -று.

கிளையையோவென ஓகாரமும், என்றாளென ஒருசொல்லும் வருவித்துணைக்கப்பட்டன.

நின்கானம் பாடினேமாக, இளைதலானுளாக, யாம் தற்றெழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திரலனயந்து நல்லூரின்கண் என்றும் வருஉமென்பவென்றான்; அவனை அருளாயாதல் கொடிதெனக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுரை தோன்றின்றது. இனி, யாம் தற்றெழுதனம்வினவினேமாக, அவளாயத்தார் தம்விரலால் அவன் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்கிளைருமேமல்லேம் இதுபுகுந்தவாறு யாம் கூறக்கேளென முன்புகிறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின்கட்டென்று வருமென்றுசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இளையோளும் ஆயத்தாரும் உறும் துன்புறவுதீர்த்து அருளாயாதல் கொடிதெனவுரைப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, எம்மைப்போலும் பொதுமகளொருத்தியென அவனை இழித்துக்கறியவாறு. (கசுக)

(கசுரு.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்

படாஅ மீத்த கெடாஅ நல்விசைக்

கடாஅ யானைக் கவிமான் பேக

பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே

ரு களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ

நயம்புரிந் துறையுநர் நடுக்கப் பண்ணி

யறஞ்செய் தீமோ வருள்வெய் யோயென

விஃறியா மிரந்த பரிசிலஃ திருளி

னினைமணி நெடுந்தே ரேறி

க0 யின்னா துறைவி யரும்படர் களைமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவன்காரணமாக அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால்நடுங்குமென்று அருஞ்செய்து படாங்கொடுத்த அழியாத நல்புகழினையுடைய மதம்பட்டயானையும் மனஞ்செருக்கியகுதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வருவேமல்லேம்; எம்மாற் பரிக்கப்படுஞ்சற்றமுமுடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யானை இசையின்பத்தைவிரும்பியுறைவார் அவ் வீசையின்பத்தால் தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து, அறத்தைச்செய்வாயாக அருணைவிரும்புவோயென இது, நின்பால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றையிரவின் கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததோரையேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன்னுதாக உறைகின்றவன் பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகியகோயைத் தீர்ப்பாயாக.—எ -று.

பேக, தேரேறி இன்னாதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணி யாம் இரந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர்களைதலை. 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென்
றருளிப் படாஅ மீத்தபேக' என்றகருத்து: இவ்வாறு ஒருகாரணமுயின்றியும்
அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னூல்வருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென்
பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்று
கூறுமதி; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நிற்பால் அருள்பெறுமையின் இன்
னாதுறைவி அரும்படனா நீசென்றுகளைதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனைக் கூட்டி
யுரைப்பினுமமையும்.

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றஞ்சியென்பது உம் பாடம்.

(கசுரு)

(கசுசு.) அன்ன வாகநின் னருங்கல வெறுக்கை

யவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேக

சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணினின் வன்புல

நன்னாடு பாட வென்னை நயந்து

ரு பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினீ

நல்கா மையி னைவரச் சாஅ

யருந்துய நழுக்குநின் றிருந்திழை யரிவை

கலிமயிற் கலாவங் கால்குவித் தன்ன

வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளிஇத்

க0 தண்கமழ் கோதை புனைய

வண்பரி நெடுந்தோர் பூண்கநின் மாவே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவன்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—அத்தன்மையவாக; நின்னூல்தாப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும்
செவ்வழமாகிய அவைபெறுதலெவரும்பேம்; கொல்லும்போனாயுடைய பேக,
சிறியயாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்து நினது வலியநிலமாகிய நல்ல மலை
நாட்டைப்பாட, என்னைக்காதலித்துப் பரிசிலதருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அரு
ளாமையாற் கண்டாரிரங்க மெலிந்து அரிய துயரத்தான்வருந்தம் உன்னுடைய
திருந்திய அணியையுடைய அரிவைபது தழைத்த மயிலினதுபீலியைக் கடலொன்
றக் குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும்புகை
யைக் கொள்ளுவித்துக் குளிரந்த மணங்கமழும் மாலையைச்சூட வளவிய செலவை
யுடைய உயர்ந்ததோரை நின்குதிரைகள் பூண்பனவாக.—எ - று.

அன்னவாகவென்றது, இராவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிர்கொடுப்
பையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாரும். (கசுசு)

(கசுசு.) *கண்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்

சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்

கார்வா னின்னுறை தமியள் கேளா

நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டிறையு

டு மரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தன்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கஞல வின்று பெயரி
னதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவள்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றுர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்முழைக்கணின்றும் வீழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரி
திற்கழித்துச் சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப்
பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் காரகாலத்துமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற
ஒசையைத் தமிழளாகக்கேட்டு நெருந்று ஒருபக்கத்துத் தனிமைகொண்டிருந்த
அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமாமையிறத்தினையு
முடைய அந்த அரிவையது நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயினா
ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச் செவ்விலர்நெருங்கும் பரிசு
இன்று வருவையாயின், அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேந்தே.—
எ - று.

உறை - துளி ; என்பது, அருபெயரால் துளியினேசையை. மன் - அசை.

சேரியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர்களுலும்படி அவ
ள்பால் என்னொடும்வரின் எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்ப்பூசதலோடு பேணுதலைத்திறந்தவெனினுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவந்
தது, புதுமலர்களுலவென்று இயைத்துரைப்பாருமுள். (கசுஎ)

(கசுஅ.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி னேன்றா ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றோடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின்முற் றளிப்பப்

டு பீடின மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்த
லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசீற்றுறை.

*கண்டரக்கோப் + பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—உச்சிக்கணின்றும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த
மலையையுடைய நள்ளி, நினது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியானாய் நச்சப்படும்
செல்வத்தைவாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டு
வந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரின்கணிருந்து சூழ்ந்திருந்தபரிசிலர்க்கு அளி
த்துவிடுத்தலாற் பிறர்க்கீயும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியைவரு

* கண்டிந்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பெருநற்கிள்ளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ம்பி அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியாத தாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்வியநா.—எ - று.

பொய்கூறாமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் கிறுசெந்நா வென்றார். அருவியவென்றது, விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் கிறுசெந்நா நின்நகைவளனேத்தி மன் னரைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல் எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுக; நின்னகை வளன் ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உரைப் பினுமழையும். (கசஅ)

(கசக.) நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்

மாலே மருதம் பண்ணிக் காலேக்

கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி

வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ

நு புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

தீனை - அது; துறை - இயர்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நள்ளி, வாழ்வாயாக; நள்ளி, நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய மாலேப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக் காலேப்பொழு தின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து *வர லாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாகியிலுள்ளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஒம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்மையான்.—எ - று.

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார்; ஆகு பெயரான். வரவவர் மறந்தனரென்பது உம் பாடம். (கசக)

(கரு0.) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன

பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்திக்

தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்

னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி

நு மான்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்

வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்

செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்

றொழுதன னெழுவேற் கைகவித் திரீஇ

யிழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை

க0 கானதர் மயங்கிய வினையர் வல்லே

தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்

தான்னெலி தீயின் வினாவினன் சுட்டுநின்

* வரலாற்றுமுறைமையாவது, காலேப்பண் மருதமும், மாலேப்பண் செவ் வழியுமென்பது.

னிரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதவி
னமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி

கரு நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரற்

*சன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி

விடுத்த றொடங்கினே னாக வல்லே

பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்

பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென

உ. மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா மூர

மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ ட்த்தன

னெந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்

யாரீ ரோவெனப் பெயருஞ் சொல்லான்

பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டுகினே

உரு யிரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி

யமமலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்

பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்

ளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவண அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கூதிர்க்காலத்துப் பருந்தினது கரியசிறகையொத்த துணியாகிய சீரையையுடையேனாய் பலாவடியைப்பொருந்தி, தன்னையுநினையேனாய் வேற்று நாட்டின்கட்சென்ற எனது ஒய்ந்த செலவானுளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையம்பார்த்து மானினது திரளைத்தொலைந்த குருதிதோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செவ்வந்தையுடைய தலைவனாகிய ஓர்வலியவில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி நெய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளியநிணத்தையுடைய கொழுவியதடியைக் காட்டுவழியின்கண் வழிமயங்கிப்போகிய இளையர்தாம் விரையவந்துபொருந்துவதற்குமுன்னே கடிதாகத் தான்கடைந்த தியான் விராந்துகட்டு நினது மிகப்பெரியசுற்றத்துடனே தின்மினென்றதருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத்தின்று கடுகின்ற பசிதீர்ந்ததாக, நல்லமரச்செறிவையுடைய நறிய குளிர்த்த மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியினின்றும்வீழ்ந்த அருவிரீரைக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விரையவந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்கு வேறொன்றில்லை, யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணேமெனச்சொல்லித் தனது மார்பிற்பூண்ப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்கையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச்

* கன்முகையருவியென்றும் பாடம்.

† “கரவாது, நடடோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனை விளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்ச நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்” என்பது சிறுபாணுற்றுப்படை [அடி ௧௦௩ - ௧௦௭].

செறிந்த முன்கைக்கணிந்த கடகத்துடனே தந்தனன்; தும்முடையநாடு எந்நாடோ வென்றுகேட்ப நாடும் சொல்லிற்றிலன்; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற் றிலன்; அவனோடும் பெயரும் பிறப்பிற் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன் யான்; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்கபுகழையுடைய தோட்டியாகிய அம்மலையைக்காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பளிங்கை வருத்தாற்போ ன்ற வெளியநிறத்தையுடைய இனியநீளாயுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய நள்ளி அவனென.—எ - று.

பலவுமுதற்பொருள்கித் தொழுதனனெனவும், மலைகாக்கும் நள்ளியெனவு மியையும். அவன் நள்ளியெனப் பிறப்பிற்குற வழிக்கேட்டிசினெனக்கூட்டுக.

நீங்க - நீங்க.

(கரு0)

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுந ருவப்ப

விண்டோய் சிமைய விறலவனாக் கவாற்

கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து

புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்

ரு பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்

கண்ட ரக்கோ னாகவி னன்னு

முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்

நன்னன் மருக னன்றியு நீயு

முயங்கற் கொத்தனை மன்னே வயங்குமொழிப

க0 பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னுடுமழை

யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுறு

மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டரக்கோவும் *இளவச்சிரக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டரக்கோவைப்புல்ல இளவச்சிரக்கோவைப் புல்லாராக, என்னே என்செயப் புல்லிராயினரேன அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முன்பேயும் முன்பேயும் பாடுவார்விரும்ப விசம்பைப்பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம்கணவர் நெடுந்தாரத்தேசெல்லின் ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியைப் பரிசிலாகக் கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் தரத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையு டைய கண்டரக்கோனாகலாலே பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலையமைந்தேன் யான்; பொன்றாற்செய்யப்பட்ட தேரினையுடைய நன்னன்மரபிலுள்ளானுதலன்றியும் நீ யும் தழுவுதற்குப்பொருத்தினாயினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயங்குமுகில் தெய்வமமைந்த அமைலைக்கண்ணே சொரியும் துறது மணநாறும் உயர்ந்தமலையைப் பாடுதலைக்கினார், எம்முள்ளார்; ஆதலான், முயங்கிற்றிலேன்.—எ - று.

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமெனவே ஆடவரும் தம் தரத்தே களிறுகொடுத்தல் போந்தது. 'கிழவன்' என்பது, 'எவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்பது போலப் பன்மைசட்டி. நின்றது. 'நன்னன்மருகனன்றியும்' என்றதற்கு 'பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் போல, வளையா நிரயத்துச் செலியரோ வென்னை' என்றமையின், அதுவும் வரைதற்கு ஓர்காரணமாக உரைப்பாருமுளர். பதமென்றது, பரிசிலை. மன் - ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (கடுக)

(கடுஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி

பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்

புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி புரற்றலைக்

கேழற் பன்றி வீழ வயல

௫ தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்

வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்

புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகத் தினைக்குங்

கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்

விலைவன் போலான் வெறுக்கைநன் குடைய

க௦ ஞாந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்

சார லருவிப் பயமலைக் கிழவ

ஞேரி கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ

பாடுவல் விறலியோரா வண்ண நீரு

மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்

கரு கண்விடு தூம்பிற் களிற்றையிற் தொடுமி

னெல்லரி தொடுமி னாகுளி தொடுமின்

பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்

மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமிழென்

றிறைவ னாகவிற் சொல்லுபு குறுகி

உ௦ மூவேழ் துறையு முறையுளி கழிப்பிக்

கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது

தன்பெய ராகவி னுணி மற்றியா

நாட்டிட னுட்டிடன் வருது மீங்கோர்

வேட்டுவ ரில்லை நின்னெப் போரென

உரு வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்

ருணையிற் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ

டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்

தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்

பன்மணிக் குவையொடும் வினாஇக் கொண்மெனச்

௩௦ சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை

யோங்கிருந் கொல்லிப் பொருந்

னோம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே.

தீணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

வல்லில்லாரியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ன்.—ஆணையைக் கொன்றுவிடுத்த சிறந்த தொடையையுடைய அம்பு பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறவித்துத் துன்பொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்கலையையுருட்டி. உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட்கிடக்கின்ற உடம்பின்கட்சென்றுசெறியும் வல்லில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய அம்பு ஏத்தொழிலிலேமிகச் சென்றுறுதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோ தான்? கொலைவன் மற்றவன், விலை ஏதுவாகக் கொன்றானுக்கமாட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையனாயிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பார்த்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லதோதான்? அவனாகத்தகும்; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்ணம்; நீங்கரும் முழாவின் கண்ணே மார்ச்சணையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணுகிற த்துமின்; கண்திறக்கப்பட்ட தூம்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள்; சல்லியை வாசியுமின்; சிறுபறையை அறையுங்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின்; நமதுபிறப்புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளென்றுசொல்லி அணுகித் தலைவனாதலாலே இருபத்தொரு பாடற்றறையையும் முறையாற் பாடிமுடித்துப் பின்னர்க் கோவையென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நாணிப் பின்னை யாங்கன் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றவருவேம், இவ்விடத்து ஒருவேட்வேரில்லை, நின்னை ஒப்போரென யாவ்விரும்பியதுகூறவும் அதற்குக் காலந்தராறும் வேட்டையின்கண் தானெய்த மானினது நினத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் டெய்யை உருக்கி னாற்போன்ற மதுவைத்தந்து தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்ல பொண்ணைப் பலமணித்திரளுடனாகலந்து இதனைக் கொண்மினெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன்.—எ - று.

புழலென்றது, ஆகுபெயராற் புழலையுடையகோட்டை. களிற்றயிரென்றது, ஆகுபெயராற் களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடுவல்லிறலியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென்னுநினவிறறு. நீருமென்றது, கூட்டத்தை. மூவேழ்துறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூன்றுதானத்திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்துப்பாடும் பாடற்றறையை; அன்றி, இருபத்தொருநூரம்பாற்றொடுக்கப்படும் பெரிய யாழெனினுமமையும். தம்மினென்றது, தமினெனக் குறைத்துநின்றது.

கொல்லிப்பொருநனாகிய விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரியகாலை, அது தன்பெயராகலின்நாணி வேட்டதுமொழியவும்விடாறும் நல்கியோனெனக் கூட்டுக.

(கடுந்.) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னாளு
மிழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயுஞ்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
யடுபோ ரானு வாத னோரி

ரு மாரி வண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வானூர்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
க0 பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவளை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முகில்கூழ்ந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலாகியபூண் களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன் னாற்செய்த அணியினையும் வளைந்தகடகமமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல் லம்போர் அமையாத ஆதனோரியது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண் டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம்; அச்சுற்றத்தார் குளிர்ந்த நீரின்கட்பூவாத மணிமிடைந்த குவளைப்பூவை வெள்ளிகாராற்றொடுக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றன ராய்நீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட பலகருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்கனொலிப்ப ஆதெலுமாட்டாராயி னார், தமதுபாடுதலையுமறந்து.—எ - று.

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன், நின்றாங்கேறின்று உயர்திணைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கடும்பென்பதும் பொருளோ ட்கால் முடிவுபெற்றது. கண்ணுளங்கடும்பெனநின்றவழி, அம் - அல்வழிச்சாரி யை, மன் - அசைநிலை.

ஒரிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கடும்புசென்றது; சென்றபின்பை அக் கடும்பாயினோர் தமதுபாடலுமறந்து ஆடலும் ஒல்லாராயினார்; அதற்குக்காரணம் பசியாராகன்மாறுகொலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தன்பூணென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கடுந்)

(கடுந்.) திபாபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செவினு
மறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குஞ்
சின்னீர் வினவுவர் மாந்த ரதுபோ
லரச ருழைய ராகவும் புளாதபு
ரு வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்

யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னே
 னுற்றனெ னாதலி னுள்ளிவந் தனனே
 யீயென விரத்தலோ வரிதே நீயது
 நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போ

க0 ரெறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
 தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
 தண்பல விழிதரு மருவிசின்
 கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

திணை - அது; துறை - பரிசிறுறை.

கோண்கானங்கிழாணை மோசுக்கிரனூர் பாடியது.

இ - ன்.—திரையலைக்கும் கடவினது கணாக்கண் அணியவிடத்தேபோகினும் அறிவாராக்காணின் நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட்பர், உலகத்துமக்கள்; அதுபோல வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றந்தீர்ந்த வள்ளியோரானினைத்துச்செல்வர், அறிவுடையோர்; அதனால், யானும் பெற்றதனைப் பயனாகக்கொண்டு பெற்றபொருள்சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், வறுமையுற்றேறாதலின்; நின்னைநினைத்துவந்தேன்; எனக்கு ஈயாயென்று இரத்தல் அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயினும் பூசலிடத்து ஏறியும் படைக்கலத்துக்குப்புறத்து அடியிடா ஆண்மையையும், துணிலினது தூயவிரியையொப்ப நெருங்கி உச்சியினின்றும் பலவாயிழியும் குளிர்த் தருவியையுடைய நினது கொண்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—எ - று.

புறாதபவென்றுபாடமோகிப் புறாதபப்படர்குவரெனினுமமையும்.

நீ அதுநல்கினும் நல்காயினும் ஈயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது; நினது ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல் எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கருசு)

(கருரு.) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ

யுணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்

கிளக்கும் பாணை கேளினி நயத்திற்

பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ

ரு வேர்தரு சுடரி நெதிர்கொண் டாஅங்

கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்

கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்

றண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

திணை - அது; துறை - பாணிறுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வணந்தகோட்டையுடைய சிறியயாழை உலர்ந்தமருங்கிலேதழுவிக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்றுசொல்லும் பாணை, யான்சொல்லுகின்றதினை இப்பொழுது கேட்பாயாக; நயத்தால், பாழூரின்

கண் *நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழுகின்றரூயிற்றை
எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற்குமண்டை, விளங்கிய
புகழையுடைய கொண்பெருங்காணங்கிழானது குளிர்த்த தாரையுடைய மார்பத்
தை மலர்ந்துகொக்கின.—எ - று.

‘ஏர்தரு சுடரி நெதிர்கொண் டாங்கு’ என்புழி, இன் - சாரியை; அது,
தோற்றம்வேண்டாததொருதிக்கண்வந்தது. அன்றி, ஐகாரம் - விகாரத்தால் தொ
க்கதெனினுமமையும். நயத்திற்கினக்கும்பாணவென இயையும்; நயத்தின் அகல
நோக்கினவென இயைப்பினுமமையும். மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற
கருத்து; கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின், அகலநோக்கின
வென்றதாகக்கொள்க. (கடுடு)

(கடுகூ.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்று
மிரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கான
நசசிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று

டு நிறையருந் தாணை வேந்தரைத்
திறைகொண்டு பெயாக்குஞ் செம்மலு முடைத்தே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வண்மையாதல் வலியாதல் நன்மையொன்றுடைய, பிறருடைய
மலைகள்; எந்நாளும் இரண்டுகண்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்கானமென்னு
மலை; அது, தன்பார் பரிசில்நச்சிப்போன இரப்போர்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு
முன்புகடனகொடுத்தோராலே வளைப்புண்ணப்பட்டிக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அது
வன்றி, நிறுத்தற்கரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்
கும் தலைமையையுமுடைத்து.—எ - று.

இரவலர் சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புகழ்களைத்
தொடுத்துணக்கிடக்கினும்கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எமதென்று கூறிட்
டுண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(கடுகூ)

(கடுகூ.) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்

பிறர்கை யறவு தானு ணுதலும்

படைப்பழி தாரா மைந்தின னாகலும்

வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலு

டு நும்மோர்க்குத் தருவன வல்ல வெம்மோன்

சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்

கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமக

* “நீன்சுடர் கெறியை நோக்கு நிராயிதழ் நெருஞ்சிப்பூ” என்றார் சிந்தா
மணியிலும்; கோவிந்தையாரிலம்பகம், டுரு - ம் செய்யுள்.

னாமெழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை

யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக

க0 கட்சி காணக் கடமா னல்லேறு

மடமா னொரு பிணைபயி ரழைப்பின்

விடர்முழை யிரும்புவிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்

பெருங்க னுடனெம் மேறைக்குத் தருமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோணக் துறமகள் இளவெயினி பாடியது.

இ - ன்.—தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னிப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும், பிறருடையமிடிமைக்குத் தான் நாணுதலும், படையிடத்துப் பிறர் பழிக்கப்படாத வலியையுடையனாதலும், அரசடைத்தாகிய அவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டுநடத்தலும் தும்மால் மதிக்கப்படுந்தலைவர்க்குத் தருவனவல்ல; எம்முடையதலைவன், வில்லைப் பூரணமாகவலித்தலான் அகன்றமார்பினையும் கொல்லும்வேலினையும் காந்தபூவாற்றெய்த கண்ணியினையுமுடைய குறவர்க்குத்தலைமகன், இயங்குகின்றழகிலைத் தனது உயரத்தால் தடுக்கும் பயன்பொருந்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறு படுகின்றகாலத்தில் இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக் காணாத காட்டின்சண் மானினதுநல்லகலை மடப்பத்தினையுடைய மாணகிய இளம்பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடராகிய முழையின்கட்கிடக்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் பெரிய மலைகாடனாகிய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந்தும்.—எ - று.

‘சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு’ என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனினும் அமையும். தலைமயங்கியென்பதனுள், தலை - அசைநிலை. (கரு௭)

(கரு௮.) முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவ

மரசுடன் பொருத வண்ண நெடுவனாக்

கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்

பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்

௫ கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்

காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த

மாரி யீகை மறப்போர் மலையினு

மூரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்

கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ நெழினியு

க0 மீர்ந்தண் சிலம்பி னிருநேற்கு நளிமுழை

யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமையப்

பெருங்க னுடன் பேசனுந் திருந்துமொழி

மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற்

றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்

கரு தள்ளா தியுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறநங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ
உரு னுள்ளி வந்தனென் யானே விசம்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிலேப் பயிநு
உரு மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறோர்க் குமண
விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.

குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனுர் பாடியது.

இ - ன்.—முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்த
ருடனேபொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி
கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்குவேந்தனாகியபாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய
கொல்லிமலையையாண்ட வலியவிலையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய
குதிரையைச்செலுத்திப் பெரியபூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையை
யும் மிக்கபோரினையுமுடைய *மலையனும், செலுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரை
யென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கூவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையு
முடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிரந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய
முழையினையும் மலைத்தற்கரியவலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்தசிகரங்
கையையுடைய பெரியமலைநாடனாகிய பேசனும், திருந்தியசொல்லையுடைய மேசு
யென்னும்புலவன்பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டுத் தன்னை நினைந்துவருவாரு
டையவறுமை மிகவுநீங்கத் தவிராதுகொடுக்கும் கூறுபாடமைந்த வண்மையினை
யுடைய பகைவரைத்தூரத்திய நள்ளியும் எனச்சொல்லப்பட்ட † எழுவரும் இறந்த

* காரியென்பவன், இவனே; இவனை மலையமன்றிருமுடிக்காரியென்றுங் கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்
ளைக்குக் கலிங்க நல்கி”. வருந்திற் லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன்
பேசனுஞ் சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்
தேர் நல்கிய, பிறங்குவென் னருவி வீழஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங்
கறங்குமணி, வாலுனைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க்
கீந்த, வழறிகழ்த் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற், கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழ
றிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந்
தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வணாக், கமழ்பூஞ்
சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவினை திங்களி யெனவைக் கீந்த, வுரவுச்சினங்

பின்பு கண்டார்ஞ் இரக்கம்வரப் பாடிவருவாரும் பிறருங்கடி. இரந்தோரதுதன் பத்தைத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால் வினாந்து இவ்விடத்தே பரி சின்பெறநீனந்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணேபொருந்த மூங்கில்வள ரும்மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஒங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற பலாவின் கண் ஆசைப்பட்டி முன்னுப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மங்கியைக் கையாற்குறி செய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிர்மென்னுமலைக்குத்தலைவ, உலகமுழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரியையு முடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவன்மையுடனே பகையிடத்து உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேல் — எ -று.

ஆசினியொடுங்கவீனியவென, ஒடு - விரித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிரு மென்க. ஆசினியென்பது, ஒருமரம்; ஈரப்பலாவென்பாருமுளர். பாடிவருநரும் பிறருங்கடி. இரந்தோரற்றத்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருகியென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கருசு.) வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
றிர்தல்செல் லாதென் னாரெனப் பலப்புலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
தூல்விநித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டயின்று

டு முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த

கடு முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டிப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிற்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்

கரு என்றான், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகண்கட் கொல்லை

கனனு மொளிகிழ் நெடுவே, லரவக்கடற் றுனை யதிகனுங் கரவாது, நட்டோ ருவப்ப ணடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவினங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியு ளளிசின, நறும் போது களுவிய நாகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த, காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வேரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழு சமல் கடந்த வெழுவுறத் திண்தோ, நெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்துகம், விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதான் றுங்கிய வுரனுடை நோன்றான் ஒவியர் பெருமகன்" என்ற வள்ளல் எழுவளையும் சிறுபாணுற்றுப்படையிலுக்கறி யிருத்தல்காண்க [அடி ௮௪ - ௧௨௨].

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யையவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
யினல் செல்லா வேனற கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு

உ.௦ மீத்த நின்புகழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப
வுயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெயினுந்
தவிர்த்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது

உ.௫ குன்றியுந் கொள்வல் கூர்வேற் குமண
வதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்
வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
விசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சென்ற ஆண்டிகள் பல உண்டாதலின், இன்னும்போகின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடு பலவாகவெறுத்த தான்பிடித்ததண்டே காலாகக்கொண்டு ஓனறற்கொன்று அணுகப் பலஅடியிட்டுநடந்து தூலைவிரித்தாற்போலும் மயிரையுடையவளாய்க் கண்மறைந்து முற்றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே நினைவுவருத்த வருந்தி மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிணசந்துமெல்லுதலால் உலர்ந்தமூலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுதலாகவெழுந்த னோயினது முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகிளைத்த முதிராத இளையதரிணாப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிச் சாய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகியவுணவைமறந்து பசிய இலையைத்தின்று மாசோடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறக்கடவுளைப்பழித்து உண்ணாளாகிய என்னை விரும்பியோளுமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப,வேடர் கூடப்பட்டுக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவுழுத அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண் றுவனநெல்லோடுவித்தி இருட்சியுற அழகுபெற்றுக் கோடைமிகுதியான் ஈன்றலைப் பொருந்தாத திணைக்கு இழுமெனும் அணுகாணவொலியுடனே மின்னும் இடியுமுதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினது புகழைவாழ்த்திப் பசிதினலால்வருத்தமுற்ற ஈண்டிய எனது சுற்றமுமகிழ், மேம்பட்டு ஏற்கியகோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் முகமாறித்தரும்பரிசிலைக் கொள்ளேன்; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விரையத் தந்து விரைவையாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடையபொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய வேலையுடைய குமணனே, அவ்விற்புறத்தற்கண்ணேபட அருளுதலைவேண்டிவேன், வென்றிப்புகழையுடைய வசையில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே, நினைப்பாடியயான்.—எ - று.

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடியயான் கொல்களிறுபெறினும் தவிரந்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன்; இருவர்களுஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப உவந்து

குன்றியுன்கொள்வேன் ; அதற்பட அருளல்வேண்டுவனெனக்
கூட்டி வணமுடிவுசெய்க.

‘வாழு நானோடி யாண்டுபல வண்மையின்’ என்பதற்கு, இன்பதாகர்க்குகழி
ந்த இளமைநாளுடனே மூப்புவந்துதன்பமுற்ற யாண்டுபலவண்மையினெனினு
மமையும். குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உணர்ப்பாருமுனர். ஆங்கு
மென்னும் உம்மை - இசைநிறைவு.

(கருக)

(கசூ0.) உருகெழு ஞாயிற றெண்கதிர் மிசைந்த

முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
வதிர்குர லேறெடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாககை

ரு யவழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசின்
மறுசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்

க0 கேடின் றுகப் பாடுநர் கடும்பென
வரிதுபெறு பொலன்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னன்குவன் பெரிதெனப்

கரு பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்வினாந்
துள்ளந் தூர்ப்ப வந்தனெ னெள்ளுந்
றில்லுணைத் துறத்தலி னின்மறந் துறையும்
புல்லுனைக் குமிழிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறுஅன்

உ0 கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ நூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியந் காட்டியு
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்ததின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்

உரு வினவ லானு ளாகி நனவி
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் கிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே
விடுத்தல் வேண்டுவ லத்தை படுதினா
நீர்குழ் நிலவரை யுயரநின்

நூ0 சீர்கெழு விழுப்புக மேத்துகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அனல் பாடியது.

இ - ள்.—உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய சுடர்தின்னப்பட்ட முளிந்த புல்லையுடையகாடு தளிர்ப்பக் கல்லென ஒசையுண்டாக நடுக்கத்தைச்செய்யும் ஒசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் துளியைப்பொழிந்தாற்போலப் பசுதின்தின்னப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்ப்புகுவதறியாதாகலால் வாட்டமுற்ற முடக்கங்கொண்ட பலவரியையுடைய குடர் தன்கண்ணேமூழ்கும் பரிசுகுளிரத் தாளிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த நாளாகியமீனையொப்பப் பயின்ற பொன்றாற்செய்யப்பட்ட சிறிய நல்லகலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக் கேடில்லையாகப் பாடுவாரதுசுற்றமெனச்சொல்லிப் பெறுதற்கரிய பொன்றாற்செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய நட்போரினும் எம்மோடுபுச்செய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதுகிறைந்த தெருவினையுடைய முதிரமென்னுமலையிடத் தான்; நீ அவன்பாற் செல்வையாயின், நினைக்கு மிகவுந்தருவனென நினைது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக வினாந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன; எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்த்துகின்றியானது உறைகின்ற புல்லிய உளையின்போலும் குடுமியையுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாவில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறாறாய்க் கூடையும் சோற்றையும்வேண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன்றில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணாதது, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி அச்சமுறத்தியும் அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்றபிதாவைநினைந்துவெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக்கேட்டல் அமையாளாய் மிகுதிப்பட நனவின் கண்ணும் துயரமுறுவோள் வளப்பகிகத் தொலையாதசெல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விரையப் பரிசில்தந்து விடுத்தலைவிரும்புவேன், யான்; ஒலிக்குந்திணையையுடைய நீராற்சூழப்பட்டநிலவெல்லையிலேயோங்க நினைது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம்.—எ - று.

அத்தை - அசைநிலை. நன்கலமிரீஇ அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தண்ணென ஊட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது. 'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட்டோனாநட்டியவெனினுமமையும். 'செல்லாச்செல்வமீத்தனை' என்பதுஉம், 'நிலவையுணர்' என்பதுஉம் பாடம். (கசு0)

(கசுக.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண் டென்கசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப் பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர்புருமுறு கருவியொடு பெயல்கட னிறுத்து

நு வளமழை மாறிய வென்றாழ்க் காலை
மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
கரைபொரு மலிரீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகவி
னன்பிலா டவர்கொன் றுறு கவரச்

- க0 சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
கிறைநா னோடும் யாண்டுதலைப் பெயாவெனக்
*கண்பொறி போகிய கசிவோ ருனழிந்
தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவிரின்
கரு ருள்படு செல்வங் காண்டொறு மருள்பு
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய
வுயர்மருப் பேந்திய வரைமரு னேன்பக
டொளிகிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி பிரட்ட வேறிச் செமமாந்து
உ0 செலனசைஇ புற்றெனன் விறன்மிகு குரிசி
லின்மை துரப்ப விசைதர வந்துதின்
வண்மையிற் றெடுத்தவென் நயந்தனை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
பென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
உரு நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயாவேன் சாந்தருந்து
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல
மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
நாண்முர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
ஊ0 ருணிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப
வாளம ருழந்ததின் ருணையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திணை - அது; துறை - பரிசீற்றறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ன்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முக
ந்துகொண்டு வினாந்தசெலவையுடையமுதிகள் வேண்டியவிடத்தே திரண்டு
பெரிய மலைபோலுந்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல்முதிர்ந்து உருமேறிடிக்கும்
மின்முதலாகியதொருகிடிடனேகூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத்
தரும் மழைநீங்கிய கோடைகாலத்து உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்
டற்குக் கங்கையினது கரையைப்பொருள் மிக்கவெள்ளம் நிறைந்துதோன்றிய
வாறுபோல எங்கட்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையயாதலின், யாவரோடும்
உறவில்லாத ஆறலை கண்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய்
முடிவனவல்ல அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிராமேல் அன்பின்றி வலிய கலிகிடந்து
அசையிடம் போதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே அளவின்றிப்பிரிந்தவர்க்கு இற்றை
நாளோடுங்கூடி யாண்டுகழிகவெனச்சொல்லிக் கண்ணொளிமழுங்கிய இரக்கத்

துடனே வலிகெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய தன்பமுறம் எனது பெரியவறுமையுறு
வோள் நினது முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுத்தோறும் வியப்பப்
பீனையெயொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்பெம்படிமுதிர்த்த உயர்ந்த கொம்
பேந்திய மலையெயொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப்
பக்கத்தேயொலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாரியொலிப்ப ஏறித் தலைமைதோன்ற
இருந்து போதலைவிரும்பினேன் ; வென்றிமிக்கதலைவனே, எனதுவறுமை பின்னே
நின்றதுரத்த நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினதுகைவண்மையிலே சிலவற்றைத்தொடு
த்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக ; சிலவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும்
அறியேனாயினும் விரைய என் கல்வியளவை ஆராய்ந்தறிந்தனையாய் ஆராயாதுகிற
ந்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, எந்நாளும் ; எனதுமிகுதியைக்
கண்டு அரசர்நாணும்படி பெயர்வேன் ; சாந்துபூசப்பட்டிப் பல நல்ல இலக்கணத்
தைப்பொருந்திய மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபர
ணத்தையுடையமகளிர்தழுவுந்தோறும் விரும்ப நாட்காலையே முரசுமுழங்கும் இட
னுடைத்தாய் எல்லையின்கண் நினதுதாணிழற்கண்வாழ்வார் நல்ல ஆபரணத்தை
மிகுப்ப வாளாற்செய்யும் போரின்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினதுபடையையும்
நினதுசீர்மிக்கசெல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—எ - று.

அருஞ்சரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றாக்கி, அவ்வருஞ்சரமிற்
தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுங்கூட்டுக. நன்வண்மையிற்றொடுத்த
வென்பதற்கு நின்வண்மையால்வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும். புகல
மிகுப்பவென்னும் செய்வெனெச்சங்கள், வாளமருந்தவென்னும் பிறவினையொடு
முடிந்தன.

தன்புறவிமருளப் பகடேறிச் செல்லநகைஇ உற்றனெனெனவும், மகளிர்புக
லத் தாணிழல்வாழ்வார் நன்கலமிகுப்ப வாளமருந்தறிந்தானையும் செல்வமும் ஏத்
துகமெனவுங்கூட்டுக. (கசுக)

(கசுஉ.)*இரவலர் புரவலை நீயு மல்லே

புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல

ரிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலாக்

கீலோ ருண்மையுங் காணினி நினனூராக்

டு கடிமரம் வருத்தத் தந்தியாம் பிணித்த

நெடுநல் யானையெம் பரிசில்

கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்லிடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றிக்கு வெளிமாந்துஞ்சுவான் தம்பியைப்
பரிசில்கொடுவென அவன் சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதுபோய்க் துமணனைப்
பாடித் துமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று வெளிமானார்க் கடிமரத்து
யாத்துச்சென்று அவர்சொல்லியது.

* இப்பாட்டு 'பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டியவிடை'
என்பர் நச்சினுர்க்கினயர் [தொல், பொரு, புறத்திணையல், கசு-ம் சூத்திரவுரை].

இ - ன்.—இரப்போர்க்கு ஈந்த பாதுகாப்பாய் நீயுமல்ல; புரப்போர் இரப் போர்க்கு இல்லையுமல்ல; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப் போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின் கட் காவலையுடைய மரம் வருந்தக் கொடுவந்து யாழ்கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை மதபரிசில்; வினாந்தசெலவியையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே, இனி யான்போவல்.—எ - று.

யான்போவலென்றதருத்து : முன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதமிருத்திதோன்றின்றது. இரவலருண்மையுங்காணினியென்றதருத்து : இரப்போர்க்குப் பெருந்தன்மையுளதாதல் என்னவிலேகாணென்பதாம். ‘யாம்பிணித்த’ என்னும் பன்மை, பெருமிதந்தோன்றின்றது. *“நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையும்” என்பதனால், இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை. (ககஉ)

(ககக.) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீயந் துறைநர்க்கும்

மன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்

கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்

னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு

டு மின்னோக் கென்னு தென்னெடுங் குழாது

வல்லாங்கு வாழ்து மென்னுது நீயு

மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே

பழநதுங்கு முதிரத்துக் கிழவன்

றிருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்துச் செல்லியது.

இ - ன்.—நின்னைக்காதவித்துறையும் நின்சார்வாய மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுக்கப்பட்டமகளிர்க்கும் பலகுணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினதுசுற்றத்த மூத்தமகளிர்க்கும் நமதுசுற்றத்தினது மிக்கபரிசீங்க நினக்கு நெடுகாட்டடக் குறித்த எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றதருதாது என்னெடுகடி உசாவுவதுஞ்செய்யாது சதுரப்பட்டக் குடிவாழ்க்கைவாழக் கடவேமென்றதருதாது நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே, பலாப்பழமுதலாயினதூங்கும் முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய திருந்கியவேலையுடையகுமணன் னல்கியசெல்வத்தை —எ - று.

மனைகிழவோய், குமணனல்கியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குங்கொடுமதி யெனக்கூட்டுக.

நின்பன்மாண்கற்பிற்கிளைமுதலோர்க்குமெனவியையும்; நின்ருக்குணாப்பினுமமையும். நீயுமென்றஉம்மை, யானுங்கொடுப்பேன் நீயுங்கொடுவென எச்சவும் மையாயின்றது. (ககக)

(கசுசு.) ஆடுநனி மறந்த,கோடுய ரடுப்பி

னும்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்

பாஅ லின்மையிற் றேலொடு திரங்கி

யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமூலை

நு சுவைத்தொ றமுஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி

நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணைன்

மனையோ ளெவ்வ நோகசி நினைஇ

நிற்படர்ந் தீசினே நறபோர்க் குமண

வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்

க0 தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய

பண்ணமை நரம்பின் பசுசை நல்யாழ்

மண்ணூர் முழுவின் வயிரிய

ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிக்கடாநிலை.

தர்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்ததுமண்ணைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அதிலை மிகவுமறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் காளாம்பிபூப்ப உடம்புமெலியும்பசியான்வருந்திப் பாலின்மையால் தோலாந்தன்மையுடனேதிரங் டித் துணைதூர்ந்த பொல்லாத வறியமூலையை வறிதேசுவைக்குந்தோறும் அழுதின்ற தனதுபின்னையதுமுகத்தைப்பாத்து நீரானிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர்ந்தசுண்ணையுடைய என்மனையிலுது வருத்தத்தைப்பார்த்து இந்தவருத்தநீர்த்தற் குரியாய் நீயெனநினைந்து நின்பால்வந்தேன்; நல்லபோரையுடையகுமண, எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின் இவ்வாறு வறுமையுற்றநின்றநிலைமைக்கண் வளைத்தாயினும் பரிசில்கொள்ளாதுவிடேன்; பலவாக அடிக்கப்பட்ட பண்ணுதலமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்பட்ட நல்லயாழையும் மார்க்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கடத்தாது மிடியைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிறந்தோயாதலால்,—எ - று.

அதிலைமிகவுமறத்தலால் தேய்பின்றி உயர்ந்த அடுப்பென்றாராம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால் இந்நிலைத்தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலென்கூட்டுக. (கசுசு)

(கசுசு.)*மண்ணு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்

தம்புகழ் நிந்இத தாமாய்ந் தனரே

துன்னருளு சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ

ரின்மையி னிரப்போக் கீஇ யாமையிற்

நு ரென்மை மாககளிற் றோடர்பறி யலரே

* இப்பாட்டு, வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய 'இடையில் வண்புகழ்க்கொடைமை' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் குத்திரவுரை].

தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூதுத,
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றேரன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே

க0 பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கியத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையோடு வருவ
கரு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

தீனே - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டிக் காடுபற்றியிருந்த துணைக்கண்டு அவர்
தன்வாங்கோடுப்பக் கொண்டு வந்து இளங்குமணந்தூக்காட்டிப் பெருந்தலைச்
சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—

*“வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழுறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.”

இ - ன்.—எப்பொருளும்நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக்கருகி
றோர் தம்முடையபுகழைப் பூமியிடத்தேகிறுத்தித் தாங்களிறந்தார்; நனுகுதற்கரிய
தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வா, வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற்
பழைய வன்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயனாகிறுத்தி உல
கோடுதொடர்ந்துபோதுதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய
மணி ஒன்றற்கொன்றுமறியொலிக்கும் புகர்றுதலையுடைய வென்றியின்றயானை
யைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்புகழையுடைய வலிய குதி
ரையையுடைய தலைவனைப்பாடினின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரி
சிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னதென
நினைந்து வாளைத்தந்தான், தனதுதலையை எனக்குத்தருவானாக; ஆங்குத்தருதற்குத்
தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின். வென்றியிக்க உவகையான்வந்
தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின் தமையனைக்கண்டு.—எ - று.

வருவென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும்,
புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்றாத்தலும் இவ்வாறன்றோவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.
நின்கிழமையோற்கண்டு வருவெனவும், வயமான் றேரன்றலைப்பாடினின்றேனாகப்
பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்னதெனத் தன்னிற்சிறந்தது
பிறிதொன்றின்மையின் தலை எமக்கீய வான்தந்தனனாதலால், ஆடுமலியுவகையின்
வருவெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோற்கண்டென்ற பாடமோதுவாருமுளர். (1)

(கககூ.) நன்றாய்ந்த நீணியிர்சடை

முதுமுதல்வன் வாய்போகா

- தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
 னுறுணர்ந்த வெருமுதுதா
 ௫ ளிகல்கண்டோர் மிகலசாய்மார்
 மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
 பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
 மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
 வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
 ௧௦ வீணக்குவேண்டி நீபூண்ட
 புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
 சுவற்புண்ணூண் மிசைப்பொலிய
 மறங்கடிந்த வருங்கற்பி
 னறம்புகழ்ந்த வலைஞடிச
 ௧௫ சிறுதுதற்பே ரகலலகுற்
 சிலசொல்லிற் பலகூந்தனி
 னிலைக்கொத்தநின் னுணைத்துணை வியர்
 தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
 கடென்றா நாதென்றாங்
 ௨௦ கிரேழி னிடமுட்டாது
 நீர்நாண நெய்வழங்கியு
 மெண்ணாணப் பலவேட்டும்
 மண்ணாணப் புகழ்பரப்பியு
 மருங்கடிப் பெருங்காலே
 ௨௫ விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை
 னன்றும், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
 பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைபிற்
 பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
 தண்புனற் படப்பை யெம்மோ ராங்க
 ௩௦ னுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
 செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
 மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக்
 கழைவள ரிமயம் போல
 நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.

தீணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

சோனாட்டுப்*பூஞ்சாற்றார்ப் பார்ப்பான் கௌணியன்விண்ணந்தாயனை
 ஆவூர்முலங்கிழார் பாடியது.

* பூஞ்சிற்றாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பார்ப்பனவாகையாவது,—

*“ கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானே
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.”

இ - ள்,—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய முதிய இறைவனது வாக்கைவிட்டுநீங்காது அறமொன்றையேமேவிய நான்குநூற்றையுடைத்தாய் ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழையநூலாகிய வேதத்திற்குமாறு பட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரதுமெய்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப்பொய்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச் சொல்லி இருபத்தொருவேள்வித்துறையையும் குறையினராகச் செய்துமுடித்த புகழ்மைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே, வேள்வித்தொழிற்கு வேண்டி நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் புலவாய்க்கலையினது உறுப்புத்தோல் நினதுதோளின்கண் இட நான்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரியகற்பினையும், அறநூல்புகழப்பட்ட சாலகத்தைச்சூடி, சிறியநுதலினையுப் பெரிய அல்குலையும் மெத்தென்றசொல்லையும் பலவாகியகூந்தலையுமுடைய நின் யநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னுடையதுணைவியராகிய காதலிமார் தத்த பொருந்திய ஏவற்றொழிலுக்கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் காட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் முட்டாது நா காணும்பரிசு நெய்யைவழங்கியும் எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண பொருளும் புகழைப்பரப்பியும் அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடிபாகிய பெரியகாலத்து விருந்தினரைப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எந்நாளும்காண்பேமாக, யாங்கள்; மேற்றிசைக்கணை பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறுமுழங்கிற் பூப்பாந்த புதனீரையுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிரந்த புனற்பக்கத்தையுடைய எம மூரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் தின்னப்படுவனவற்றைத்தின்றும் ஏற்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போவேன், யான்; போகாது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கவகையையுடைத்தாய் மூங்கில்வளரும் இமயமலைபோல நிலைபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே.—எ - று.

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோனாலும் எக்காலமும் அத்தியயனம் பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; ‘வாய்போகாதொன்றுபுரிந்த’ என்பதற்கு மெய்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், ‘பொய்யோரது’ என்பதற்குத் தாம்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும், ‘மூவேழுத்துறை’ என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்டதருக்கநூலென்றும், ‘ஈரேழின்’ என்பதற்குக் காட்டுள் எழுநாளும் நாட்டுள் எழுநாளுமென்றும், ‘கற்பின்வலைசூடி’ என்பதற்குக் கற்பினுவலைசூடியென்றுமுணாப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்தற்ற நினதருந்தேந்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யாமும்;

* புறப்பொருள்வெண்பாயாலை, வாகைபடலம், கூ.

† சாலகம் - ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

எம்மூரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறுசெய்து நீத்தபரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இமயம்போல நிலைபெறுவாயாக வெனமுடிக்க.

நன்றாய்ந்த ஒருமுதுதூலெனவும், கற்பையும் துதலையும் அல்கூலையும் சொல்லையும் கூந்தலையுமுடையதுணைவியர் வலைசூடித் தொழில்கேட்பவெனவும், செல்லாதுநிலையரெனவுமியையும், மூவேழ்தறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறு பட்ட அருத்ததூலென்பாருமுனர். விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி, உறுப்புத்தோல்முதலியவற்றார் புதுமையுற்றவெனினுமெனையும். காவிரிபரக்குமென்பதூஉம் பாடம். தில் - விழுவின் கண்வந்தது. (கக௭)

(கக௭.) நீயே, அமர்காணி னமர்கடந்தவர்

படைவிலக்கி யெதிரிற்றவின்

வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ யாககையொடு

கேள்விக் கினியை சட்கின் னாயே

௫ அவரே, நிற்காணிற் புறங்கொடுத்தே

லூறறியா மெய்யாக்கையொடு

கண்ணுக் கிளியா செவிக்கின் னாரே

அதனா, னீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினிய

ரொவ்வா யாவுள மற்றே வெல்போர்க்

க௦ கழல்புனை திருந்தடிக்க கடுமான் கிளளி

நின்னை விடக்குமில் வுலகம்

தென்னோ பெரும வுனாத்திசு னெமக்கே.

தீனை - அது; துறை - அரசவாகை.

ஏனத்திருக்கின்றியைக் கோனுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மதுனாக்குமாறார் பாடியது.

இ - ள்.—நீதான், போனாக்காணின் அப்போனாவென்று அப்பகைவரது படையைவிலக்கி எதிர்த்துநான் வாள்வாய்க்கத்தைத்த வடுவழந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய்; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்; அதனா, இங்ஙனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி அவரொவ்வாதன வேறுயாவையுள; வெல்லும் போரினைச் செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையையுமுடையகின்னி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம்; அதற்குக்காரணம் யாதோ பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய்.—எ - று.

நீ கட்கின்னையெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்தலும், அவர் கட்கினியரெனப் புகழ்ந்ததுபோலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றின்றன. (கக௭)

(கக௭.) அருவி யார்க்குங் கழைபயி னனந்தலைக்

கறிவள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்

கொழுங்கிழங்கு மினிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுங்கட் கேழ லுழுந் பூழி

௫ நன்னுள் வருபத நோக்கிக் குறவ
ருழாஅது வித்திய பளுஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவினே யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மமாயான் கறந்த துனாகொ டம்பான்
மன்றடி புழுககிய புலவுநாறு குழிசி

க௦ வான்கே ழிரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கக
கூ லுளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுங்கோள் வாழை யகனிலைப் பருகரு
மூராக் குதினாக் கிழவ கூர்வே

க௫ னறைமார்ந்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் ளிகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்

௨௦ பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளு
மீயா மன்னா நாண
வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசீற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவா
கையுமாம்.

பிட்டங்கொற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அருவி ஒலித்திழியும் வேய்பயின்ற அகன்றலிடத்து மிளகுக்கொடி
வளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்தகாந்தளினது கொழுவிய கிழங்குபிறழக்கிள
றித் தன்னினத்தோடேகூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழலுழுதபுழுதிக்கண்ணே
நல்லகாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அந்நிலமுழாதே அதுவே உழவாக
வித்திய பரியதோகையையுடைய சிறியதினை முற்படவினைந்த புதுவருவாயாகிய
குதினா நல்லநாளின்கண்ணே புதிதுண்ணவேண்டி மமாயாவைக்கறந்த துனா
கொண்ட இனியபாலை மன்றடிபுழுக்கப்பட்ட புலாந்நாறும் பாணியினது நிணந்
தோய்ந்த வெளியநிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக்கழுவாதே உலையீராகவார்த்
தேற்றிச் சந்தனவிற்கான் உலிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூதாளி கவின்பெற்ற மலை
மல்லிகைநாறுமுற்றத்து வளவியகுலையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்
கண்ணே பலருடனேபருத்துண்ணும் ஊரப்பாத குதினாயென்னுமலைக்குத்தலைவ,
கூரியவேலையும் நறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையின
யும் வடித்தல்பயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக்குத்தலைவ, கையான்வழங்
கும் வள்ளிய கொடையினையும் கடிய குதினையையுமுடையகொற்ற, உலகத்
தெல்லையுள் தமிழ்காடுகேட்கப் பொய்யாத செவ்வியநா வருந்தும்படி வாழ்த்திப்

பாடுவரென்றுசொல்லுவர் பரிசிலர், நாடோறும்; கொடாதவேந்தர்நாணக் கொடாது
பாந்த நினது வசையில்லாத வாலியபுகழை.—எ - று.

கிழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழையேத்திப் பாடுபவென்ப; அத
னால், யானும் நின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமெனப் பரிசிற்றுறைக்
கேற்கக் கூறியதாக்குத.

ஊராக்குதிரை - மலைக்குவெளிப்படடை. நறை - பச்சிலை. (கௌஅ)

(கௌகூ.) நும்படை செல்லுங் காலை யவாபடை

யெடுத்தெறி தானே முன்னரை யெனாஅ

வவர்படை வருஉங் காலை நும்படைக

கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று

ரு விலங்கு சிறையி னின்றனே யெனாஅ

வரிதாற் பெருமரின் செவ்வி யென்றும்

பெரிதா லத்தையென் கும்பின திடுமடை

யின்னே விடுமதி பரிசில் வெள்வே

லிளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மா

க0 ரிகலின ரெழிந்த வகலிலை முருக்கன்

பெருமரக் கமபம போலப்

பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வா ழியலே.

தீனே - அது; துறை - பிச்சில்காநிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நும்முடையபடை பகைவர்மேற் போங்காலத்து அவரதுபடை
யாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஒக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்பயாகலா
னும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து நும்படையினது அணியைத்தாங்க
வேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கேதடுத்துக்கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அத
னைத்தடுத்துநின்றாயாதலானும் பெருமா, நினைக்க காணலாங்காலம் பெறுதலரிது,
எந்நாளும்; எனதுசுற்றத்தினது இடுமடை பெரிதாதலால் நீ இப்பொழுதே எனக்
குப் பரிசில்தத்துவிவொயாக; வென்றிவேலையுடைய இனைய பலகோசர் விளங்கிய
படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறிந்த அகன்ற இலையையுடைய முருக்கா
கிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூணமாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்
குத்தொலையாத நினது வென்றிவாழ்வதாக.—எ - று.

‘என’ என்பது, எண்ணிடைச்சொல். எளிதாலத்தையென்று பாடமோது
வாருமுளர். (கௌகூ)

(கௌ0.) மனாபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்

பரலுடை முன்றி லங்குடிச சீறா

ரெலலடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி

விலுலுமு துணமார் நாப்ப ணைல்லென

ரு விழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப

வனிதுரந்த சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி
புனிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடினையோ டிரட்டு
மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
குறுக லோம்புமின் நெல்வி ரவனே

௧௦ சிறுகண் யானே வெண்கோடு பயந்த
வொளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கிதது
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவாக்
௧௫ கிரும்பு பயன்படுக்குக கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொருஉ
முலைக்க லன்ன வல்லா ளன்னே.

தீனே - வாகை; துறை - வல்ல - இழல்லை; தானைமறமுமாம்.

அவனே உறையுர்மருத்துவந்தாமோடி னுர் பாடியது.

வல்லாண்முல்லையாவது,—

*“ இல்லும் பதியு மியல்புள் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.”

இ - ன்.—மனையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியையுடைத்
தாய் அதனதுவிதையாகிய பாலுடைத்தாகியமுற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியை
யுடைய சிறிய ஊரின்கட் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித்திரிந்த கலவி
யில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏராலுழுதுண்பாருடையநடுவே ஓசையை
யுடைத்தாக இழிந்தபிறப்பினையுடையபுலையன் தனதுவலியகைசிவப்ப வலியான்
முடுகிக்கொட்டும் வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யும் துடி புலிகிடக்கும்
நெடியமலையின்கட் பேராந்தையோடுகூடியொலிக்கும் மலைபொருந்தியநாட்டை
யுடையனாகிய கூரியவேலையுடையபிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின், பகைவீர்,
அவனான் சிறுகண்ணையுடையயானையினது வெளியகோடுதரப்பட்ட ஒளிவிள
ங்குமுத்தத்தை விறலியருக்குக்கொடுத்து நானாப்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட விரும்
பத்தக்க கன்னாகிடதெளிவைப் பண்பொருந்தின நல்லயாழினையுடைய பாணர்
சுற்றத்தைதுகர்வித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசில்நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியனா
யிருத்தலல்லது பகைவார்க்கு இரும்பைப்பயன்படுத்துகின்ற வலியகையையுடைய
கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயேற்றறு மாறுபடும் உலையிடத்து
அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - டு.

பிட்டன் நசைவர்க்குமென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்னவல்லாள
னாதலால், தெவ்வீர், அவனைக் குறுகலோம்புமினென்கூட்டுக.

வனிதார்த்தென்பதற்கு மாற்றுவலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும். நார்பிழிக்
கொண்டவென்பதற்குக் கோதைப் பிழிந்துகொண்டவெனினுமமையும். (௧௭௦)

(கஎக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை

நின்று செலினுந் தருமே பின்னு

முன்னே தந்தனென்னெனது தன்னி

வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி

டு யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்

முன்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவுப்ப

வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்ற

னினமலி கதசசேக் களனெடு வேண்டினும்

களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு

க௦ மருங்கலங் களிற்றெடு வேண்டினும் பெருந்தகை

பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே

யன்ன னாகவி நெந்தை யுள்ளடி

முள்ளு நோவ வுறற்க தீலல

வீவோ ரரியவிவ வுலகத்து

கரு வாழ்வோர் வாழவவன் றுள்வாழியவே.

நீனை - பாடாண்டினை ; துறை - இயர்மொழி.

அவனைக் காட்டிப்பூர்த்திபட்டினத்துக் காடிகண்ணாரி பாடியது.

இ - ன்.—இன்றுபோகினும் தருவன் ; சிறிதநாட் கழித்துப்போகினும் தருவன் ; பின்னையும் முன்னேதந்தேனென்னது பயின்று நாடோறும்செலினும் பொய்யானாகி யாம்வேண்டி. நபடியே எம்முடைய வறியகலத்தைநிரப்புவோன் ; தான் விரும்பிநபடியே தன்னுடைய அரசனுவுப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானாக, திருந்தியவேலையுடையகொற்றன் ; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய சசக்களைத் தொழுதோடேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லிண்குவையவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரியதகையையையுடையான், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றையுடையான், அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் முள்ளுமுளப்பட நோவச் சென்று உற்தொழியவேண்டும் ; ஈவோரரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனதுதாள்வாழ்வதாக. —எ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில் - விழைவின் கண்வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை, சேக்களனெடுவேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றெடுவேண்டினும் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந்தகுதியையுடையன் ; யாம் வேண்டியாங்கு எம்வறுங்கலம் நிறைப்போன் ; தான்வேண்டியாங்குத் தன்னிறையுவுப்ப அருந்தொழில்முடிப்பானாகவேண்டிவது ; எந்தை உள்ளடி முள்ளும் நோவவுறற்க ; வாழ்வோர் வாழ அவன்தாள் வாழியவெனக்கூட்டுக.

‘வாழ்வோர்வாழ்வு’ என்றோதி, வாழ்வோர்வாழும்வாழ்வெல்லாம் அவன்றான் வாழ்வென்றாபிப்பினுமமையும். தானை முயற்சியெனினுமமையும். (கஎக)

(௧௪௨.) ஏற்றுக் வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளுங் குறைபட லோம்புக வொள்ளிழைப்
பாவெல் விறவியர் கோதையும் புனைக
வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்ன தூஉம்

௩ பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
யைவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி
னெளிதிகழ்திருந்துமணி நளியிரு ளகற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்ட
ரைமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை

௧௦ மாவள் ளீகைக் கோதையு
மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனுர் பாடியது.

இ - ள்.—உலையை ஏற்றுக் ; சோற்றை ஆக்குக ; மதுவையும்நிறைய உண்டாக்குக ; விளங்கிய அணிகலந்தையுடைய பாடுதல்வல்லவிறவியர், மாலையும் சூடுக ; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க ; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக் கடவ உணவை ஆராய்ந்து ; ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ அவ்விடத்துக்கெட்டகாலத்தி ஒளிவிளங்கும் திருந்தினமாணிக்கம் செறிந்த இருளைத்தரக்கும் வலியநிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன் பொருதற்கரியபோனாவெல்லும்வேலும் அவன்றலைவனாகிய பெரிய வள்ளியகொடையையுடையகோதையும் அவனோடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிதுவாழ்க.—எ - று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொண்மன்னரும் நெடிதுவாழியர் ; அது வேவேண்டுவது ; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல்வேண்டா ; ஆதலால், ஏற்றுக் ; ஆக்குக ; ஒம்புக ; கோதையும்புனைக ; பிறவும்கெய்கவென மாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும் வாழியரென்றகருத்து : இவன்வென்றுதிறைகொள்வது அவருளராயினென்பதாம். விறவியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. வேண்டாவென்பது, வினைமேனிற்றதோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென்பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயினவற்றை. வருவதுநாடியென்றோகி, ஐவனத்துக்குவரும் இடைபூறுநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனுள்முடிப்பினுமமையும். (௧௪௨)

(௧௪௩.) யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை
யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழந் தன்ன
ஆனெளி யரவந் தானுங் கேட்கும்

௩ பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
சிறுதுண் னென்றும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்

சோறுடைக் கையர் வீற்றுவிற் றியங்கு
பிருங்கினைச் சிறுஅக் காண்டுங் கண்டு
க0 மறறு மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்ல
மணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.

தினையும் துறையும் அவை.

சிறுதடி கிழான்பண்ணைச் சோழன் துளழற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடியது.

இ - ன்.—யான் உயிர்வாழ்நானையும்பெற்றப் பண்ணன்வாழ்வானாக; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலனது சுற்றத்தின்வறுமையை. புதுவருவாயை யுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற்போன்ற ஊணலுண்டாகிய ஆரவாரந்தானுங்கேட்கும்; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு, மேட்டுநிலத்தினையுடையும் மிகச்சிறிய ஏறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடுகூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம்; கண்டுவைத்தும் எம் பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விதுப்புற்றுக்கேளாநின்றோம்; செளரிய, பசிரோய்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ? தூரீதோ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்.—எ - று.

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக் குறைந்துகின்றது. தானென்பது, அசைசிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின் தவரைக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறியாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமங்கேட்கும்; சிறுநாக்காண்டும்'; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்னுந்ன்றான்; இவன்கடும்பினது இடம்பையைப் பாணர் காண்க; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்றபண்ணன்வாழிய வென்று பெறப்போகின்றானைக்கண்டு பெற்றவருகின்றான் பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமையும். இதற்கு என்னுந்ன்றானே ஒருசொல் வருவித்துணைக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்ருச்செல்கின்றான், பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று பலகாலும்வினவு, அதனை உட்கொண்டு, ஊணலையரவமங்கேட்கும்; இருங்கினைச்சிறுநாக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதமெனச் சாதியொருமையாலுளப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும்கேட்கவும்படுவது துமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோகூறுமின் எவக்கென்று அவனானோக்கிக்கூறி, பின்பு இங்ஙனம் என்வறுமையும்தீர்த்து இவன்வறுமையுந்தீர்க்கவருக்கின்றபண்ணன் யான் வாழ்நானும்பெற்றவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியவாறுகவுணாப்பாருமுள். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன் பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியதாகவுணாப்பாருமுள். ஈண்டும் இவனென்றது, பரிசிலனை, மற்றும்மற்றும்வினவுத்தெற்றெனவென்று பாடமோதுவாருமுள். (1)

(க௭௪.) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்
சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணு
திருள்கண் கெடுத்த பரிதி ஞாலத்
திடும்பைகொள் பருவா றீராக கடுத்திற்

டு *லஞ்சன வண்ணன் றந்து நிறுத்தாக்
கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலை
முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு
திரங்குபுன னெரிதரு மிசுபெருங் காவிரி
மல்ல னன்னாட் டல்ல றீரப்

க௭ பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய
மையணி நெடுவரை யாங்க ணைய்யெனச்
செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட
வெள்ளறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை
யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்
க௭ மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை
புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படுந்
விடர்ப்புவி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் தும்மு
னீண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணீஇய

௨௦ நயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன னாகவி
னாறுகொன் மருங்கின் மாதிரர் துழவுங்
கவலை நெஞ்சத் தவலந் தீர
நீதோன் றினையே நிராத்தா ரண்ணல்
கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப

௨௫ மல்குநீர் வரைப்பிற் கயம்பல வுணங்கக்
கோடை நீடிய பைதறு காலை
யிருநில நெளிய வீண்டி
யுருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

தினை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

மலையமான், சோழியவேறு தீர்ந்திருக்கண்ணை மாறேக்கத்துநப்பசலையாள் பாடியது.

இ - ன்.—பிறகாவருத்தும் அச்சத்தினையுடைய அரசர் திரள்கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, செய்மைக்கண்ணே விளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற் றைக் காணாமையால் இருளானது உலகத்தாரசதுகண்ணைமறைத்த வட்டமாகிய

* அஞ்சனவுருவனென்றும் பாடம்.

† திருக்கிள்ளியையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உலகத்தினது கோய்கொண்டதுன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தையுடைய திருமேனியையுடையகண்ணன் அந்தரூயிற்றைக் கொண்டுவந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரநீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறத்தினுற்போலப் பகைவேந்தரோடுபொருது உடைத்தபோதலால் தம்வேந்தனையழந்துமுலும் இன்னுமையையுடைய பொழுதின்கண் முரகினர்ந்துமுழங்கும் சென்டுவெளியையுடையகோயிலுடனே கரையைப்பொருது முழங்கும் நீராலே உடைத்து ஆழ்த்தோடுகின்ற மிக்க பெரியகாவிரியையுடைய வளவிய நல்லநாட்டினது துயரங்கெடப் பொய்யாதநாவினையுடைய கபிலனாற்பாடப்பட்ட முநிலணிந்த பெரியமலையிடுத்து விரையப் போனாவிரும்புமறவர் ஒடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்றதலைமையினையுடைய முன்னுரிண்மலையுச்சியின்கண் பிறராத்காண்டற்கரிய இடத்தின்கணிநுத்த பெரியவென்றியையுடைய சோழனது திங்கன்போலும் வெண்குடையைத்தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாகநிலைபெறுவித்த புகழ்மேம்படுக, வரைமுழைஞ்சில்வாரும் புலியையெழுதப்பட்ட இலாஞ்சனையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும் வண்டார்க்கப்பட்டகண்ணியையும் பெரியபுகழினையுமுடைய தம்முன்னுதியதத்தை இவ்வுலகத்துச்செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பயனை ஆண்டாகிய தெய்வலோகத்துப்போய்துகரவேண்டிப்போனானாதவின், நல்ல நெறியைக்கொன்ற பக்கத்தினையுடைய திசையெங்குஞ்சூழ்வரும் கவலையுற்றமனத்தின்கண்வருத்தங்கெட நீவந்துதோன்றினாய், இணைந்தமாலையையுடையதலைவ், மலையிடம்பொடியக் காடு தீமிக மிக்க நீரோலையையுடைய நீர்நிலைகள்பலவும் முளிய இவ்வாறு கோடைநீடப்பட்ட பசுமையற்றகாலத்துப் பெரியநிலங்குழியும்பரிசு திரண்டு உருமேறுமுழங்கும் மின்முதலாயின தொகுதியையுடைய மழை சொரிந்தாற்போல.—எ - று.

முற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலை. வெளிமுற்றமொடு வெண்குடைகாட்டியென இயைப்பினுமமையும். கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூணென்று மாம்.

ரூயிற்றை அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கு முற்றமொடு காட்டு அல்லல் தீர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுக, நினைத்தாரண்ணல், தம்முன் பெயர்ந்தனனாகவின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை பொழிந்தாங்கு நீதோன்றினே; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவுனர் கணக்கொண்டொளித்தென ரூயிறகாணாத பருவாரீர அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவுழிப் பசுளும் இராப்போல இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ரூயிற்றைக் கரந்தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உன்னபருவாரீரத் திருமால் அதைக்கொண்டுவந்துவிட்டதோர்கதை. 'விடர்ப்புலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனால், சோழனோடுதொடர்புபட்டு அவனுக்குத்துப்பாதல் தோன்றி நின்றது. ஆறுகொண்மருங்கினென்று பாடமோதுவாருமுள்.

(கங்)

(களடு.) எந்தை வாழி யாத னுங்க

வென்னெஞ்சந் திறப்போர் நிற்காண் குவரே

நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காலை

யென்னுயிர் யாக்கைபிற் பிரியும் பொழுது

ரு மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
விண்பொரு நெடுங்குடைக் *கொடித்தே மோரியர்
திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்
க0 பலர்புர வெதிர்த வறத்துறை நின்னே.

கிணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்தியாயனார் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடைய இறைவு, வாழ்வாயாக ; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லினைப்பின், நினைதுபுகழல்லது சொல்லாமையான், எனதுநெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்குநினைக் காணுநிற்பர் ; நின்றுயுடைய யான் நினைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக ; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டுநீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன். வென்றிலையுடைய விசும்பைத்தோயும் நெடியகுடையினையும் கொடியணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுது மாண்டவேந்தரது திண்ணிய ஆர்குமுந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலபெற்று விளங்கும் புரந்த இடத்தையுடைய ஆகித்தமண்டலத்தையொப்ப நான்தோறும் இரவுபகலென்மைப் பலனாயும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகியநினை.—எ - று.

எந்தை, வாழி ; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறையினினை நின்னுடையேனாகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென் ; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கட்டி வினைமுடிக்க.

ஓரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள் ; விச்சாதாரும், நாகருமென்பர். திகிரி திரிதரக்குறைந்த' என்றோதி, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து ஓரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறவிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக் கண் நிலபெற்ற ஆகித்தமண்டலமென்றுணர்ப்பாருமுளர். (௧௪௫)

(௧௪௬.) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகவிரி
கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்
யாமையின் புலவு நாறு முட்டையைத்
தேனா ரும்பற் கிழங்கொடு பெறுஉ

ரு மிழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற
பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சிறியா

ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனைத் தெண்ணி
க0 ரோளு நுண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணுது சுழிந்த வைகல் காணு
வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சமவன்
சுழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

*ஓய்மாநல்லியக்கோடனைப் புறந்திணைநன்னுகூர் பாடியது.

இ - ன்.—வினாயாட்டுத்திரட்சிச்சுண் ஒள்ளியவீனையுடையமகளிர் கேழற் பன்றியுழை கரியசேற்றைக்கிளின், அதன்கண்ணே ஆமையீனப்பட்ட புலாறு மும்முட்டையைத் தேறும் ஆம்பலினதுகிழங்குடனேபெறும் இழுமென்னும் அனுகரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகையுடைய பெரிய டுமாவிலக்கையென்னும் ஊர்க்குத் தலைவன், சிறியயாழையுடைய வறியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலையுடும் நல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீயுடையயாதலான், என்னைப் பொருந்தியவியே, நீ ஒருகுறையுடையயல்லை; வாழ்வாயாக; பாரியதுபறம் பின்கட் குளிர்ச்செய்யுடைய சீனையிடத்துத் தெளிந்தகீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒருநின்கண்ணையுண்டாதலின் 'அதினை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றோமென்று நெகிழ்ந்திருந்தாடையொப்ப அவனைக்காணுதொழிந்தநாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த நட்பு இன்றேபோல இடையறாதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வருநாளைக்கு இரங்காரின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந் தோறும்நினைந்து.—எ - று.

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என்னைப்புணர்ந்தவியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையயாதலால், நீ என்னகுறையையுடைய; நீவாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'இல்லோர்சொன்மலை' என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைக்குடுமென்றும், 'எற்புணர்த்தபாலே' என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவியேயென்றும், 'வழிநாட்கிரங்கும்' என்பதற்கு இன்னும் 'இவனோடுதொடர்ந்தநட்பு இடையற்றதுக்கழியுந் கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருளர். (கஎசு)

(கஎஎ.) ஒளிறுவான் மன்ன ரொண்கடர் நெடுநகர்
வெளிநகன் போகப் பன்னாட் டிரங்கிப்
பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யாலை

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணற்றுப்படைத்தலைவன்.

† "தொன்மா விலக்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன நுள்ளும் ஒவியர் பெருமகன்" என்பது சிறுபாணற்றுப்படை [அடி ௧௧௧-௧௨௨].

தமரெனின் யாவரும் புகுப வமரெனின்
 ௫ நிற்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழைத்.
 கண்மாறு நீட்ட நணிநணி யிருந்த
 குறும்பல் குறும்பிற் ததும்ப வைகிப்
 புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணுடவர்
 தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
 ௧௦ மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
 கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
 பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
 டெயினர் தந்த வெய்ம்மா நெறிதசைப்
 பைஞ்ஞினம் பெருத்த பசுவெள் எமலை
 ௧௫ வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய
 விரும்பனங் குடையின் மிசையும்
 பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மல்லிகிழார்காரியாதியை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய வாணையுடைய வேந்தரது ஒள்ளியவிளக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணொளிகெடப் பலநாள் நின்றலாந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்படையணிந்தயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் எளிதிற்புகப்பெறுவர் போராயின் திங்களாலும் துழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கன்னை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகுநீட்டிட்டு ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின் கண்ணையிருந்து அக்கள்ளை நிரம்பவுண்டொலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினால்விடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்தகண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்துடனே துடரிப்பழத்தைத்தின்றுவெறுப்பிற் கணாமரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுதுகின்ற நல்ல கான்யாற்றினது மணற்குன்றின் கண்ணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரியபெயரையுடையனாகிய ஆகியினது, பிணங்கிய அரில்பட்ட காட்டையுடைய குடநாட்டின்கண் மரவர் எய்து கொடுவார்ப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது கடியப்பட்டதையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக் புதிய வெண்ணோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுவந்து சொரியப் பெரிய பனையோலையானியன்றகுடையிலேறுகரும் பெரிய புலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்சீருக்கு நிகரொவ்வாது.—எ - று.

எந்திரப்புழையையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுநீட்டத் ததும்பவுண்ணுவகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற்கனி கொய்து உண்ணுமெனவியையும். பாடிப்பெற்றயானையும் பண்ணுந்திரங்கிப் பெற்றமையிற் பனங்குடையின்மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார். வெளிநு கண்போகப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்ணீம் இடத்தினின்றும்நீங்கப் பாடியெனினுமமையும். வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை

கோக்கி. 'கைமாறு நீட்டி கணிகணி யிருந்த குறம்பல் குறம்பிற் ததம்பவுண்டு வைகி' என்று பாடமே தவிராருமார். (களஞ)

(களவு.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானையொடு பணைமுனிந்து
காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்
மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோ
ருண்ண ராயினுந் தன்னொடு குளுந்

௫ றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்த
னீண்டோ வின்சா யலனே வேண்டா
ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராள

க0 ரஞ்சி நீங்குங் காலே

யேம மாகத் தாழ்முந் துறுமே.

தீணை - வாகை; துறை - வல்லாண்மலை.

*பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கம்பத்தைவெறுத்து நெட்டியிர்ப்புக்கொள்ளும்பாணையோடு பந்தி
யைவெறுத்தக் காற்றுப்போலும் இயல்பையுடையகுதிரை ஆலிக்கும் அவ்விடத்து
இடுமணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்கசான்றோர் அப்பொழுது உண்ணராயினும்
தன்னுடனேசார்ந்திச் சூளுற்று உண்மினென்று அவனாவேண்டிக்கொள்ளும்
பெரியபெயரையுடையசாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடை
யன்; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கல
ந்த அஞ்சத்தக்கபோரின்கண் விரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய
செருக்கான் ஊர்க்குன்னையிருந்துசொல்லிய வீரம் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போ
ரின்கண்மறந்த சிறியபேரான்மையையுடையோர் பேரர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங்
கொடுத்து ஒடுங்கலத்து அவர்க்கு அரணாகத் தான் தன்வலியான் முந்துற்றறிந்
பன்.—எ - று.

நெடுமொழிமொழிதலாற்போண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையு
முடைமையின், சிறுபேரானரென்றார். நெடுமொழிமறந்தென்பதாஊம் பாடம். (.)

(களவு.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்க்குதென
வேலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்
விசியணி முரசுமொடு மண்பல தந்த

௫ திருவீழ் துண்பூட் பாண்டியன் மறவன்
படைவேண்டுவழி வாளுதவியும்
வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்
வேண்டிப வேண்டிப வேந்தன் நேளத்

தசைநுகம் படாஅ வாண்டகை யுள்ளத்துத்
க0 தோலா நல்லிசை நாலே கிழவன்
பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
திருந்துவே னுகற் கூறினர் பலரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*நாலே கிழவனாகினை †வடநெநீந்தந்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தின்மேல் வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறர்பால்
ஏலாதகலிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடையமண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டமலர்த்த
வல்லார்யாரென்று கேட்டலில், தன்னொடு மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப்
பட்டமுரசத்தோடு மண்பலவற்றையும்கொண்ட திருமகள்விரும்பிய நுண்ணிய
தொழில்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடையபாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படை
வேண்டியவிடத்து வாட்போரையுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டிய
விடத்து அமைச்சியலோடுநின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வரசு
னிடத்து உதவித் தான்பூண்ட துகம் ஒருபாற்கோடித் தளராமற்செலுத்தும்பகடு
போல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந்தளராத ஆண்மைக்கூறுபாடுபொருந்திய ஊக்
கத்தினையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலேகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க்
கும் நல்ல போராச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொன்
னார்.—எ - று.

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவியையும்.

(௧௭௯)

(௧௮0.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே

யிலென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே

யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்

திரும்புகவைக் கொண்ட விழுப்புணையு தீர்ந்து

ரு மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி

வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்த்

திரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞ்

னின்மை தீர வேண்டி நென்மொடு

நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல்

க0 யாந்தன் னிரக்குங் காலேத் தானெம்

முண்ணு மருங்கு காட்டித் தன்னூர்க்

கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்

திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி நெனவே.

தீணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணுற்றுப்படையுமாம்.

சுரந்தூர்கிழான் †தோயன்மாறனைக் கோலுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மது
னைக்குமரனார் பாடியது.

* இஃது எட்டுப்பிரதியில் நாலேகிழவனென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண்
மை விளக்கவில்லை.

† வடமகெடுத்தனாரென்றும், வடமகெடுத்தச்சனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன் ; இங்ஙனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லிமறுக்கும் புன்மையுமுடையனல்லன். தான் அரசுக்குவந்தற்ற போரானமைந்த இடம்பெயர்ந்த தன்பொறுத்து அந்தப்போரின் கட்படைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறத்தபுண்ணியனோய்தீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்ற வடு ஒன்றோடொன்றுவிரவி ஆண்மைக்குறைபாடிண்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈரந்தையென்னுமரின் கண்ணையிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவருவவன் ; நின்றுவறுமைநீங்கவேண்டுமவையின் எம்முடனே நீயும் வாராய் முதியவாயையுடைய இரவல, யாம் தன்னையிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணாதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய ஊரின் வலியகையினை யுடைய கொல்லனைவேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன் ; திருந்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி.—எ - று.

பாண்பசிப்பகைஞன் ஈரந்தையோன் ; அவன் தன்னை யாமிரக்குங்காலைத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லனையிரக்கும் ; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மோடு நீயும்வருவாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசிக்கு உதவவேண்டுதலானும். (கஅ௦)

(கஅ௧.) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்க னெயிற்றி காதன் மகனெடு
கான விரும்பிடிக்கன்று தலைக்கொள்ளும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல விருக்கைப்

௫ புலாஅ லம்பிற் போரருங் கடிமினை
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ண
னுண்ணு வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டி
னின்னே சென்மதி நீயே சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா வளவைவரின்

க௦ பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

வல்லாரீகிழான்பண்ணைச் சோனுட்டேழகையலாரீச் சிறுகருந்தும்பியாரீ பாடியது.

இ - ன்.—மன்றத்தின்கண்ணேநிற்கப்பட்ட விளாவினது மனையிடத்துவீழ்ந்த விளம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவாரும் கரிய பிடியினதுகன்று வந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்கூழ்ந்த வலிய நிலத்தின்கண்ணுராகிய இருப்பையும் புலாந்நாறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டினை யுமுடைய வல்லாரென்கின்ற ஊரிடத்தான், வாய்த்தவானையுடைய புண்ணன் ; நின்று உண்ணப்பெருத வறியசுற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுகவையின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக ; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச்செல்லாத எல்லையில்

கினது பசிக்குப்பகையாய்பரிசில நினது வறுமையைக்காட்டினையாய்க் கொள்ளு
தற்கு.—எ - று.

‘அம்பிற்போரருக்கடிமினை’ என்பதற்கு அம்பாற்பொருத்தகரிடி கடிமினையெ
னினுமமையும்.

காட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னேசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி - மூன்னிலைவிளக்கும் அசை.

(கஅக)

(கஅஉ.) *உண்டா லம்மவில வுலக மிந்திர

ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்

தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்

துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்

ரு புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி

னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில

ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்

தமக்கென முயலா நோன்றாட்

பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

நீனை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

கடலுள்மாய்ந்த இளம்பெருவழி பாட்டு.

இ - ள்.—உண்டேகான், இவ்வுலகம்; இத்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தா
னாதல் தவத்தானாதல் தமக்குவந்துகடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றகொண்டு
தனித்து உண்டலுமிலர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்; பிறர் அஞ்சத்தருந்தன்பத்திற்
குத் தாரும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு மடிந்திருத்தலுமிலர்; புகழ்விடைக்கின்
தம்முடைய உயிரையுங்கொடுப்பர்; பழியெனின் அதனான் உலகமுழுதும்பெறி
னும் கொள்ளார்; மனக்கவற்சியில்லார்; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைப்பட்ட
அத்தன்மையராகித் தமக்கென்றுமுயலாத வலியமுயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்
டெனமுயல்வார் உண்டாதலான்.—எ - று.

அஞ்சித்துஞ்சலுமிலரென மாறிக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கெனமுயலுநருண்மையான் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும், அம்மவும் - அசை.

(கஅஉ)

(கஅஉ.) †உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்

பிறற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே

பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளஞஞ்

சிறப்பின் பாலாற் றுயுமனந் திரியு

* இச்செய்யுளை, ‘வகைபடமுன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப்
பாடான்பாட்டு’ என்பர் நச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல்
உஎ - ம் குத்திரவுரை].

† இச்செய்யுள், ‘வேளாளர் ஓதலின் சிறப்புக்கூறியது’ என்பர் நச்சினுர்க்கினி
யர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல் உஉ - ம் குத்திரவுரை].

டு மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ நுள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னு தவரு
ளறிவுடை யோனா றாசஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்

க0 மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.

* தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நேடுஞ்செழியன் பாட்டு.

இ - ன்.—தம்மாசிரியற்கு ஒருபாடுற்றவிடத்து அதுதீர்த்தற்றுவந்து உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையைவெறுதுகற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னோகாரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மையாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவிசேடத்தால் தாயும் மனம்பேறுபடும்; ஒருகுடியின் கட்பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னுது அவருள் அறிவுடையோன்சென்றசெறியே அரசனும்செல்லும்; வேறுபாடுதெரியப்பட்டநாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்துள் ஒருவன்கற்பின் மேற்குலத்தனொருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தானென்று பாராது கல்விப்பொருட்டு அவனிடத்தேசென்று வழிபடுவனாதலான்.—எ - று. ()

(கடிசு.)†காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே

மாநிறை வில்லதும் பன்னுட் காரு

நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்த்துப்புக் குணினே

வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு

டு மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே

கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து

மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்

வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு

பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

க0 யானை புக்க புலம்போலத்

தானு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அறிவுடைநம்பியுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ன்.—காய்த்தநெல்லையறுத்துக் கவளமாகக்கொள்ளின் ஒருமாவிற்குறைந்தநிலத்திற்குகிறும் பலநாளைக்காகும்; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனதுவாயின்கட்புகுந்தநெல்வினும் கால் மிகவும் கெடுக்கும்; அப்பெற்றியே அறிவுடைய அரசன் இறைகொள்ளுகெறியை அறிந்துகொள்ளின்

* தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறாஉவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† இப்பாட்டு, வாயுறைவாழ்த்தென்றும் செவியறிவுறாஉவன்றென்றும் கூறுவர் நக்கிணர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தீணையியல் கூடு - ம் சூத்திரவுகா].

அவனாடு கோடிபொருளின ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும்; வேந்தன் அறிவால் மெல்லியனாகி நாடோறும் தரமறியாத உறுதிகூறுது அவன்விரும்புவதனையேதானுங்கூறும் ஆரவாரத்தையுடையசுற்றத்தோடுகூடி அன்புகெடக்கொள்ளும் பொருட்டொருதியைவிரும்பின் அந்தயானைபுகழும்போலத் தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமும்கெடும்.—எ - று.

பரிவுதவவென்றோதி, அக்குடிசுக்கு வருத்தமிகவென்றாப்பாருளார். மெல்லியன்சீழுவனாகியென்றும் பாடம். (கௌ)

(கௌ.) கால்பார் கோத்து *ஞாலத் தியக்குங்
காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணி
னூறின் ருகி யாறினிது படுமே
யுய்த்த நேற்றா னாயின் வைகலும்
டு பகைக்க முள்ளற் பட்டு
மிகப்பஃ றீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

தொண்டைமான் இளந்தீரையன் பாட்டு.

இ - ன்.—உருளையையும் பாரையுளக்காத்து உலகின்கண்ணேசெலுத்தும் காப்புடையசுடந்தான் அதனைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின ஊறுபாடி ல்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும் அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானாயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலேயுமுந்தி மிகப்பல தீயதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாளுமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சகடம்செயலுறுமாற்றைக் கூறினமையின், துவலா துவற்சியென்னுமல்லக்காரமாயிற்று; ஒட்டென்றுகூறுவாருமுளர்; அன்றி இதற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியற்கையைநிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணேசெலுத்தப்படும் காப்பாகியசகடம் தன்னைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின தனக்கு ஓரிடையுறியின்றாகி நெறிமுறைமையேநடக்கும்; அதனைச்செலுத்ததல் தெளியானாயின் அச்சாகாடு நாளும் மறதலையென்னும் செறிந்த அன்னலிலே அகப்பட்டுத் தனக்கும் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினை மேன்மேலேதருமெனவும் பொருளுரைப்பர். இப்பொருட்குப் பாரென்றது, உலகியற்கையை. கால் - உருளை. (கௌ)

(கௌ.) நெல்லுமுயி ரன்றே நீருமுயி ரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானே வேந்தற்குக் கடனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

†மோசிகீரனார் பாடியது.

* ஞாலத்தியங்குமென்றும் பாடம்.

† மாநிமாதிரத்தனார்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பார்த்த இடத்தையுடைய உலகம் ; அதனான், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்ற, நீரும் உயிரன்ற, யான உயிரென் பதனை அறிகை வேலான்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்குமுறைமை.—எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து : உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பினென்றதாம். (கஅந)

(கஅ௭.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக ; ஒன்றிற் பன் னமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக ; எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்துகல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடையையல்லை ; வாழி.— எ - று.

தியநிலனேயாயினும் நல்லோருறையின் கன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தியோருறையின்திதெனவும், தன்னிடத்துவாழ்வோரியல்பல்லது தனக்கென ஓ ரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல உலகத்தியற்கைகூறிய வாராயிற்று. ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கஅ௭)

(கஅ௮.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ மென்னு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுந் கவ்வியுந் துழந்து
நு நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிர்ந்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

இ - ன்.—படைக்கப்படும்கெல்வம் பலவற்றையும்படைத்துப் பலருடனே கூடவுன்னும் உடைமையிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையே யுண்டாகக் குறுகக்குறுக நடந்துசென்று சிறியகையைநீட்டிக் கலத்தின்கட்டிடத் தனைத் தரையிலேயிட்டும் கூடப்பிசைந்துதோண்டியும் வாயாற்கவ்வியுந் கையால் துழாவியும் நெய்யையுடையசோற்றை உடம்பின்கட்படச்சிதறியும் இந்நகம் அறி வை இன்பத்தான்மயக்கும்புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும்க பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழுநாளின்கண்.—எ - று.

தொட்டென்பதற்குக் கூட வாரிப்பிடித்தெனினுமையும், குறையென்பது, முடிக்கப்படும்கால் முடிக்கப்படும்கொருன். இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒரு சொல்வருவித்துத்தாம்வாழுகாரும் இல்லையென்றுகூறுவாருமுள். (கஅ௮)

(கஅ௯.) தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
 வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
 நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் தஞ்சான்
 கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா வொருவற்கு
 ௫ முண்பன நாழி யுடுப்பன விரண்டே
 பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
 செல்வத்துப் பயனே யீத
 றுய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

மதுகாக்கி கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

இ - ன்.—தெளிந்தநீரார்துழப்பட்டவுலகமுழுதையும் பிறவேந்தர்க்குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால்கிழற்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும் நண்பகலும் துயிலானாய் விரைந்தசெலவையுடைய மாக்களைப் படுக்கக்கருதிச்செல்லும் கல்வியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்கொருந்நாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற்பெறும்பயனாவது கொடுத்தல்; செல்வத்தை யாமே தகர்வேமென்றுகருதின் தவறுவன பல.—எ - று.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை. பகலை ஒருமாத்தினாயென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பாகனென்றும் உடாப்பாருமுள். ()

(கக௦.) விளைபதச் சிறித நோக்கி வளைகதிர்
 வல்சி கொண்டன மல்க வைக்கு
 மெலிமுயன் றனைய ராகி யுடையதம்
 வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரோ
 ௫ டியைந்த கேண்மையில்கா கியரோ
 கடுங்கட் கேழு விடம்பட வீழ்ந்தென
 வன்றவ னுண்ணா தாகி வழிநாட்
 பெருமலை விடரகம் புலம்ப வேட்டெழுந்
 திருங்கனிற் றொருத்த னல்லவம் படுக்கும்
 ௧௦ புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்
 தாரனுடை யாளர் கேண்மையோ
 டியைந்த வைக லுளவா கியரோ.

தீணையும் துறையும் அவை.

*சோழன் நல்லுநத்திரன் பாட்டு.

இ - ன்.—விளைந்தசெல்வையையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகதிராகிய உணவைக்கொண்டு முழையின்கண்ணிறையவைக்கும் எலிமுயன்றார்

* சோழன் நல்லுந்தாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

போலும் சிறியமுயற்சியாகி உள்ள தம்முடையசெல்வத்தைதற்காது இறுகப்பிடிக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன்பொருத்தியாட்பு இல்லையாக; தற்கண்மையை யுடையதேமுலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்த்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணுதாசிப் பிறறைநாட் பெரியமலையின்கண் தனதுமுழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்த பெரியகளிகுதிய ஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தே படப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறையில்லாத மேற்கோளையுடைய வலியையுடையோர்நட்போடு பொருத்தியாட்கள் உளவாக.—எ - று.

சேரிடமென்றது, வினைந்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்குமுன்னாகிய இடத்தை. இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன - ஈண்டு வியக்கோட்பொருளவாய்நின்றன. ()

(ககக.) யாண்டிபல வாக நராயில வாருதல்

யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்

மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்

யான்கண் டனையரென் னினையரும் வேந்தனு

ரு மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை

யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்

சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிநுத்தானுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையானா, கேட்குங்காலம் பலவாலோ? நனா நுமக்கில்லையாலோ' என்றசான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

இ - ள்.—துமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நராயில்லையாருதல் எப்படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களை யுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினர்; யான்கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய எவல்செய்வாரும்; அரசனும் முறையல்லாதனசெய்யா னாய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவரின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டுமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடையசான்றோர் பலராதலான்.—எ - று.

‘ஆன்றவிந்தடங்கிய’ என்பதற்குக் கல்வியால்நிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவை முதலியவற்றிற்கெல்லும் அறிவலிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவெனினு மமையும். ‘யாவகாகியர்’ என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற் றென்றும் பொருள்கூறவாருமுள்.

(ககக)

(ககஉ.) யாது மூரே யாவருங் கேளிர்

தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா

நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன

சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த

ரு வீனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி

னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னெடு

வானந் தன்னெளி தலைஇ யானது

கஅக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் பதேம் புணைபோ லாருயிர்
க0 முறைவழிப் பதே மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகவின் மாட்சியிற்
பெரியோனா வியத்தலு மிலமே
சிறியோனா யிகழ்த லதனினு மில்மே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கணியன்பூங்குன்றன் பாட்டு.

இ - ன்.—எமக்கு எல்லாம் ஊர்; எல்லாரும் சுற்றத்தார்; கேடும் ஆக்கமும் தாமேவரினல்லது, பிறர்தரவாரா; சோதலும் அதுதீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமேவருவன; சாதலும் புதிதன்று, கருவிறோன்றியநாளே தொடங்கியுள்ளது; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமில்ம்; ஒருவெறுப்புவந்தவிடத்து இன்னதென் றிருத்தலுமில்ம்; மின்னுடனே மழை குளிர்த்துளியைப் பெய்தலான் அமை யாது கல்லையுலத்து ஒலிக்கும் வனவிய பேர்யாற்றுநீரின்வழியேபோம் மிதவை போல அரியவுயிர் ஊழின்வழியேபடுமென்பது நன்மைக்கூறுபாடறிவோர் கூறிய நூலாலேதெளிந்தோமாகலான், நன்மையான்மிக்கவனாமதித்தலுமிலேம்; சிறியோ னைப்பழித்தல் அம்மதித்தலினுமிலேம்.—எ - று.

தலைஇயென்பதனைத் தலையெனத்திரிக்க. ‘முனிலி னின்னா தென்றலு மிலமே’ என்றதற்கு முன்னேகூறிய வாழ்தலை வெறுப்பான் இன்னதென்று இகழ்ந் திருத்தலுமில்லேமெனினுமமையும். (ககஉ)

(கக௩.) அதளெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி

நொருவ னாட்டிம் புல்வாய் போல

வோடி யுய்தலுங் கூடும

நொக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*ஒரோநுவர் பாட்டு.

இ - ன்.—தோலைப் புடைத்துவைத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின் கண் ஒருவனைக்கும்புல்வாய் எளிகின் ஒடிப்பிழைக்குமாபோலே யானும் நன் னெறிக்கண்ணையொழுதிப் பிழைக்கவுங்கூடும்; சுற்றத்தோடுகூடிவாரும் இல் வாழ்க்கை அதன்கட்செல்லவொட்டாது காலேத் தனையாநிற்கும்; ஆதலான் உய் தல்கூடாது.—எ - று.

மன் - கழிவின் கண்வந்தது. மா - அசைநிலை.

(கக௬)

(கக௭.) ஒரி னெய்தல் கறங்க வோரி

லீர்ந்தண் முழுவின் பாணி ததும்பப்

புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்

* ஒன்னுருழுவார்பட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்

டு படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாள்

னின்னா தம்மவீவ் வுலக

மினிய காண்கித னியல்புணர்ந் தோரே.

தீணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.

பக்குடுக்கைநன்கணியார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒருமனையின்கண் ணே மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழுவினது ஓசை மிக ஒலிப்பக் காதல ரோடு கூடினமகளிர் பூவணியையணியப் பிரிந்தமகளிரது வருத்தத்தையுடைய உண்கண்கள் நீர்வார்ந்துதுளிப்ப இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமைபடப் படைத்தான், நிச்சிதமாக அப்பண்பில்லாதோனாகிய நான்முகன்; கொடிது, இவ்வுலகினதியற் கை; ஆதலான், இவ்வுலகினதுதன்மையறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல செய்கைகளை அறிந்து செய்துகொள்க.—எ - று.

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது; இதனியல்புணர்ந்தோர் இவ்வின்னாமையை இனியவாகக் காண்கவென்றுரைப்பினுமமையும். (ககசு)

(ககடு.) *பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

கபன்முள் என்ன நரைமுதிர் திகைகவுட்

பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே

கணிச்சிக் கூர்மபடைக் கடுந்திற லொருவன்

டு பிணிக்குந் காலை யிரங்குவீர் மாதோ

நல்லது செயத லாற்றீ ராயினு

மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதா

னெலலாரு முவப்ப தன்றியு

நல்லாற்றுப் படுஉ நெறியுமா ரதுவே.

தீணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நர்வேருத்தீலையார் பாடியது.

இ - ன்.—பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர், பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர், கயவினது முட்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திகைத்தகதுப்பினையும் பயனில்லாத முதுமையையுமுடைய பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர், மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தார் கட்டிக்கொண்டு போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர்; நல்வினையைச்செய்யமாட்டாராயினும் தீவினையைச் செய்தலைப் பரிகரிமின்; அதுதான் யாவரும் புகழ்வொன்றது ஒழியவும் நல்ல நெறியின்கண்ணேசெலுத்தும் வழியும் அதுதான்.—எ - று.

* இச்செய்யுள், 'வீடேதுவாகவன்றி வீடுபெற்றநெறிக்கட்செல்லும் நெறியேதுவாகக்கூறியது' என்பர் நச்சிநூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், உச - ம் சூத்திரவுரை].

பலராகிய சான்றீரென்பது, பல்சான்றீரெனத்தொக்கது; *“பல்குட்டுவர்” என்பதுபோல. பலவாகிய குணங்களால் அமைந்தீரெனினுமமையும். பயனின் மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்றீரேயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அடுக்கு - வினா வின்கண்வந்தது. (௧௧௬)

(௧௧௬.) †ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு

மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ

௫ தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படுஉம் வாயி லத்தை
யனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக்கா னாது கண்டன மதன

௧௦ னேயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவெ னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வானுதன்
மெல்லியற் குறுமக னுள்ளிச

௧௫ செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே,

நீனை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ் சியநன்மாறன் பரிசிலநீட்டித்தானே ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தம்மாற்கொடுக்கவியலும்பொருளை இயலுமென்றுசொல்லிக்கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளான்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றினுள்ளன; தனக்கு இயலாததனை இயலுமென்றலும் இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் விராய இரப்போனா மெவிலித்தலன்றியும் ஈவோர் புகழ் குறைபடும்வழியாம்; இப்பொழுது நீ எம்மனவிற்கெய்தசெய்தியும் அத்தன்மைத்தாகுக; இஃது எத்துணையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது, யாம்கண்டேம்; அத்திங்கிலல், நின்றபின்னாகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக; யானும் வெயிலென்றுநினைந்து போக்கைவெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேனாய் விட்டுநீங்காமையாற் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற எனது நல்குரவின்மிகுதியான் வளிமறையாகியமனையிடத்து நாணல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியையுடைத்தாகிய துதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகனை நினைந்து போவேன்; நின் ஆயுன்மிகுவதாக.—எ - று.

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி; ௧௦௫ - ம் அடி.

† இப்பாட்டினை, கொடார்ப்பழித்தலுக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சி னுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், ௩௫ - ம் குத்திரவுரை].

‘நோயிலராகின்புதல்வர்’ என்பது உம், ‘சிறக்கரினான்’ என்பது உம் குறிப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் தீங்கு வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், சிறக்கரினானெனவும் கூறினாராக உரைப்பினுமையும். நல்குரவென்பது, நல்லெனக் குறைந்தறின்றது. ‘கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை’ என்பதற்குக் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது நல்கூர்ந்தவளிமறையெனவும், கல்லைத் துளைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்தினாயாகச்செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனை யெனவுரைப்பாருமுனர். (ககக)

(கக௭.) வளிநடந் தன்ன வாஅய்ச்செ விவுளியொடு
கொடிதுடங்கு மிசைய தேரின ரொனாஅக்
கடல்கண் டன்ன வெரண்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ரொனாஅ
௫ வருமுரன் றன்ன வுட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் படுஉம் வென்றிய ரொனாஅ
மண்கெழு தானை யொண்பூண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம வியத்தலோ விலமே
யெம்மால் வியக்கப் படுஉ மோரே
க௦ யிடுமுட் படப்பை மறிமேயந் தொழிந்த
குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறுஉரு
சீறார் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னாரே
க௫ மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்து
முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளே
நல்லறி வுடையோர் நல்குர
வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் பரிசீலித்தானைக் கோனுட்டு எறிச்சிலார் மடலன் மதுகாக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—காற்றியங்கினற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியையுடைய குதினையொடு கொடிதுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரொனவும் கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனையுடனே மலையோடுமாறு பட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரொனவும் இடிமுழங்கினற்போலும் அஞ்சத் தக்க முரசத்தோடு போரினமேம்படும் வெற்றியையுடையரொனவுங்கருதி நிலத் தைப்பொருந்தின படையினையுடைய ஒள்ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண் கொற்றக்குடைநிழற்றப்படுஞ்செல்வத்தை மதித்தலில்லேம்; எங்கனா மதிக்கப் படுவோர், இடப்பட்ட முள்வேலியையுடையதோட்டத்து மறிதின்ன ஒழிந்து நின்ற குறிய நாற்றத்தினையுடைய முஞ்ஞையது கொழுவியகண்ணிற்கிணக்கப்

பட்ட குறிய இலையைப் புல்லியநிலத்தில்வினந்த வாகினதசோற்றுடனேபெறு
கின்ற சிறிய ஊராயுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் முறைமையை
யறிந்தாடக்கும் குணத்தினையுடையோர்கான் ; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும்
சிறிதும் அறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதனைநினைவேம் ;
கல்லறிவினையுடையோரதுவறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, யாம்
உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.—எ - று.

எனுவென்பது, எண்ணிடைச்சொல்.

(ககூ௭)

(ககூ௮.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல

வாரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்

கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை

மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்

௫ கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்

திண்டே ரண்ண னிற்பா ராட்டிக்

காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்

காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப

வாலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்

க0 வேல்கெழு குரிசில் கண்டே னாதலின்

விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த

தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்

பணித்துக்கூட் டெண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திற

னின்னே ரன்னநின் புதல்வ ரென்று

க௫ மொன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துதும்

பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்

முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்

யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டுதிரைப்

பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினு

௨0 நீன்டியர் வானத் துறையினு நன்று

மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்

புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி

நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானுங்

கேளில் சேஎய் நாட்டினெந் நாளுந்

௨௫ துளிநகைப் புள்ளினின் னளிநகைக் கிரங்கினின்

னடிநிழற் பழகிய வடியுறை

கடுமான் மாற மறவா தீமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்கன்
பெரியசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தோடுபொலிந்தமார்பின்கண் வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணத்தையு முடைய உன்னுடையமடவோன்பெறப்பட்ட பவழமணிபோன்ற அழகிய வரைய யும் கிண்கிணியையுமுடையபுதல்வர் பொலிகவென்றுவாழ்த்தித் திண்ணியதோ யுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்துபரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகலிற் கணவின் கண்ணும் நின்புகழையேகூறும் எனதுவிரும்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்புற்று மகிழ ஆலிலையின்கண்மேலியதிருமால்போலும் நின்னுடையசெல்வத்தையெல்லாம் வேலையுடையதலைவ, கண்டேன் ; ஆதலால் விடைகொண்டேன் ; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லெழுமூதும் கொன்னையாகக்கொ ண்டு நின்பகைவதைத்தாழ்த்து அவர்கன்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டுண்ணும் தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னு டையமைந்தர்; எந்நாளும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டெடுத்து தும்முடைய பொன்னுடையநெடியநகரின்கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போல்க, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம் ; யாண்டும்நாளும்மிக்குச் செறிந்ததினையையுடைய பெரியகடனீரினும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்டமணலினும் நீண்டெயர்ந்தமழையிற்றளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பின்னாகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனி தாகவிளங்கி நெடுங்காலம்வாழ்க ; பெருந்தகாய், யானும், உறவில்லாதாரிய நாட்டின்கண்ணே நாடோறும் துளியைநச்சுதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்போல நின்னுடைய வன்மைநசையான் இரங்கி நினது அடிநிழற்கட் பழகிய அடியின்வாழ்வேன் ; வினாந்தசெலவையுடைய குதிரையையுடையமாறனே, செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக.—எ - று.

புதல்வர்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினுமமையும். ‘ஆலமர் கடவு ளன்ன நின்’ என்றதற்கு ஆலின்சீழ்மார்ந்த முக்கட்செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றறாப்பினுமமையும். ‘நின்முன் னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்’ என்றது, அவரும் வழங்காதுவைத்தலிற் கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அவனையொக்கக் கண்ணோட்டமிலராகவென்பதா யிற்று. ‘முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்’ எனவும், ‘வாழ்கநின்கண்ணி’ எனவும், ‘நீவொழியர்’ எனவுநின்றவை - குறிப்புமொழி ; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால் நினக்குத் தீங்குவரும் ; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்திய தூஉமாம். மறவாதீமேயென்றது, என்னளவில் நீசெய்தசெய்தியை மறவாதொழி யென்பதாயிற்று. ‘யாண்டுநாளும்பெருகி’ என்பதற்கு நின்னாளே திங்களினைய வாக ; அத்திங்கன் யாண்டோரணியவாக ; யாண்டே ஊழியினையவாரம்பினவாக வென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கசுஅ)

(கசுகூ.) கடவு ளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழ

நெருந லுண்டன மென்னாது பின்னுஞ்

செலவா னுவே கலிகொள் புள்ளின

மனையர் வாழியோ விரவல ரவரைப்

நீ புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவ

ருடைமை யாகு மவருடைமை

யின்மை யாகு மவரின் மையே.

நீணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனாள் பாட்டு.

இ - ன்.—தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை நென்னலுண்டேமென்னவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப்போதலையமையா, ஒலி பொருந்தின புள்ளினம்; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர்; அவனாக் காத் தற்கு எதிர்த்துகொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும், அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வாண்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போ ருடைய வறுமை.—எ - று.

வாழியும், ஒவும், அசைநிலை.

(ககக)

(உ00.) பனிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்

கனிகவர்ந் துண்ட கருவிரற் கடுவன்

செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி

மழையிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்

ரு கழையிசைத் துஞ்சங் கல்லக வெற்ப

நினைந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்

களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானே

விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே

இவரே, பூத்தலை யறாஅப புனைகொடி மூல்லை

க0 நார்த்தமும் பிடுப்பப் பாடா தாயினுங்

கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த

பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்

யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தண னீயே

வரிசையில் வணக்கும் வாண்மேம் படுந்

கரு னினக்கியான் கொடுப்பக் கொண்டி சினப்போ

ரடங்கா மன்னரை யடக்கு

மடங்கா வினையு ணடுகிழ வோயே.

நீணை - அது; துறை - பரிசிறுறை.

பாரிமகளினை விச்சிக்கோனுழைக் கொண்டுசேன்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—குளிர்ந்தமலையின்கணைந்திய பசிய இலையையுடைய பலாவினது பழத்தைக்கவர்ந்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவன் சிவந்தமுகத்தையுடைய தனது மந்தியுடனேபொலிந்து சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கி முகிலாலும் உச்சியறியப் படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கிலுச்சியின்கண் துயிலும் மலையகத்துத் தாழ்ந்த வரையையுடையோய், நினைத்தைத்தின்றுகளித்த நெருப்புப்போலும் தலையையு டைய நெடியவேலினையும் களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்டு காயும் தறுகண்மையை யுடைய யானையினையம் விளங்கியமணிகளாற்செய்யப்பட்ட வளைந்த ஆபரணத்

தினையுமுடைய விச்சிக்கோவே, இவர்கடாம், பூவைத் தனது தலையின் கண்மாறாத அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் நாத்தழும்பேறப் பாடாதாயினும் ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேனாக் கொள்கவென்றசொல்லிக் கொடுத்த பரந்து மேம்பட்ட தலைமையினையுடைய பாரிக்குமகளிர்; யான் பரிசிலன்; அதுவன்றியும் நிலபெற்ற அந்தணன்; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வானான்மேம்படுபவன்; ஆதலால், நினக்கு யான்தரக்கொள்வாயாக சினத்தையுடையபோராலே பகைவேந்தரை மிகையடக்கும், மடக்கப்படாத மிக்க விளைதலையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின்களிகவாந்துண்டகடுவன் மந்தியொடுசிறந்து சேன்வினங்கிக் கழறு மிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவரைவரைந்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்றது.

பானே பரிசிலன்' என்பதனால் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்பது உம், அந்தணனென்றதனால் யான் தருதற்குரியேனென்பது உங்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக் கொள்வாயாக வென்று இரந்துகூறினமையின், இது பரிசிற்றறையாயிற்று. (உ00)

(உ0க.) இவரயா ரென்குவை யாயி னிவரே

யூருட னிரவலர்க் கருளித் தேருடன்

முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப்

படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமா

ரு நெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே

தந்தை தோழ னிவரென் மகளி

ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவர் தனனே

நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்

செம்புபுனைந் தியுற்றிய சேனெடும் புரிசை

க0 யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு

நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த

வேளிருள் வேளே விறற்போ ரண்ண

ரூரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே

யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னாற்றிய

கரு வெரலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்

யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்

திருங்கட லுடுத்தவில வையகத் தருந்திறற்

பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வே

லுடலுந் ருட்குந் தானைக்

உ0 கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாரிமகளினை இருங்கோவேறுழைக்கொண்டுசேன்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—இவர் யாரென்றுவினாவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இரப்போர்க்குவுழங்கித் தேனா ஏறுதற்கேற்பச்சமைத்த அணியோடும் புரவியோடும் கூட முல்லைக்குவழங்கிய தொலையாத நல்லபுகழையும் ஒலிக்கும் மணியையுடைய யானையையுமுடைய பறம்பிற்குத்தலைவனாகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்பிதாவின் தோழனான இவர் என்னுடைய மகளிர்; அந்தணனாகிய புலவன் யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய துமகுண்டத்தின்கட்டோன்றிச் செம்பாற்புனைந்து செய்தாலொத்த சேய்மையை யுடைத்தாகிய நெடிய மதிலையுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையாராய் நார்பத்தொன்பது தலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேள்களுள்ளவைத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைய தலைவா, தாரணிந்த யானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான், ஆண்டன்மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவமுறைமையை யுதவிய தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, யான் நினக்குத்தர இவனாக் கொள்வாயாக; வாளுந்தவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல்குழந்தார்ப்பட்ட இவ்வலகத்தின்கண் அணுகுத்தகரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத்தலைவ, வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பகைவாஞ்சும் படையையுடைய கேழல்லாத நாட்டுக் குரியவனே.—எ - று.

உவராலீக வேளிரெனக்கூட்டுக. ‘வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றி’ என்பதற்குக் கதையுணர்ப்பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகடிமாலென்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாலுல், கிழவ, நாடுகிழவோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவனானால், யான்தர இவனாக் கொண்மதியெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடைய தந்தை தோழனானும் அந்தணனானும் யான்தர நீ இவனாக் கோடற்குக் குறையிலையென்பது கருத்து. (உருக)

(உருஉ.) வெட்சிக்கு காணத்து வேட்டுவ ராட்டக்

கட்சி காணக் கடமா நல்லேறு

கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்

கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை

ரு வென்றி நிலையு விழுப்புக மொன்றி

யிருபாற் பெயரிய வருகெழு மூதூர்க்

கோடிபல வடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய

நீடுநிலை யரையத்துக் கேடுங் கேளினி

தூந்தை தாய நிறைவுற வெய்திய

க0 வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅ

னும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன்

புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை

யிகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ண

லெவ்வி தொல்குடிப் படிஇயர் மற்றிவர்
கடு கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
தேற்றப் புன்சொ னோற்றிசிற் பெரும
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுக
உ0 விரும்புவி வரிப்புறங் கடுக்கும்
பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே.

நீணையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரிமகளினாக் கொள்ளானாகக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—வெட்செயையுடையகாட்டின்நடுவண் வேட்டுவரலைப்பத் தனக்குப் புகலிடங்காணாத கடமாவினது நல்ல ஏறு வரைச்சாரன்மணி மேலேகினம்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விரையவோடும் நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றிநிலை பெற்ற சிறந்த புகழ்பொருந்திச் சிற்றநாயம் பேரநாயமென இருகூற்றற்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய ஊரின்கட் பலகோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நுங்களுக்கு உதவிய நீடியநிலையையுடைய அநாயத்தினதுகேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெடுத்தற்குக்காரணம்: நினதுதாளால்தரப்பட்ட பொருளையன்றி நுந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நுங்குடியுனொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுனையுடையகழாஅத்தலையாரென்னும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேனாயுடையதலைவ, இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேபெயர்வார்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே, யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அநாமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒள்ளியபூப் பார்த்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்க்கையுடைய காட்டையுடையோய்.—வ - று.

புலிகடிமால், அண்ணல், நாடுகிழவோய், அநாயத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன். இப்பொழுது எவ்விதொல்குடிப்படிஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொல்லைப்பொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னை விடுத்தேன்; நின்வேல் வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தனிமாலையெனினுமமையும். நீடுநிலையராயத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விதழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெடுதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை நுமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலின், அவன்வசையாகப்பாடினென்றசொல்லுவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெலீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'நுந்தைதாயம்நிறைவுறவெய்திய' என்பதுஉம், 'நும்போலநிவின்' என்பதுஉம் - இகழ்ச்சிதோன்றநின்றன. வேங்கைவீதாயதுறுகல் இறும் புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து: ஏதம்செய்யாததுஉம் ஏதம்செய்வதுபோலக்

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சிதோன்ற
நின்றது. (உ௦உ)

(உ௦௩.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினுந்
தொல்லது வினோந்தென நிலம்வளங் கரப்பினு
மெல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை
யின்னுந் தம்மென வெமமனே நிரப்பின்

௫ முன்னுங் கொண்டிரென தும்மனோர் மறுத்த
வினா தம்ம வியதே ரண்ண
வில்லது நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
யனையயு மல்லே நீயே *யொன்னு

௧௦ ராரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாழாளுநெந்த நெய்தலங்கானலினஞ்சேட்சேனியை ஊன்
பொதிபசுங்குடையார் பாடியது.

இ - ன்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதமாறினும்
முற்காலத்துவினோந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவயிர்கட்கும்
உயிர்வாழ்க்கையிலலை; அதுபோல இன்னமும் எனக்குப்பரிசில்தாருமென்றசொ
ல்லி எம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்டிரென்று தும்போல்
வார்ப்புறுத்தல் இன்னது; கேளாய். இயற்றப்பட்ட தேனாயுடைய அண்ணலே,
இல்லாதபொருளைத் தேடிநிரப்பமாட்டாத வறுவியோரினும், அவராற்பரிசில்கொண்ட
நிறுவரப்பெவார்கொடாராயின் அவ்விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்
பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் நாணி அவரெதிர்ப்புகநோக்கமாட்
டாது இன்பமிழக்குமாந்தர்தன்மையையுமல்லே நீ, இறந்துபடுவை; நீ, பகைவரது
அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே தம்மு
டையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கவென்றியோடுகடிய வன்மையை
யுடையோயாதலான் எம் இறைவா, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமை
யாகப் பரிகரிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேன்மெளவும் பாணியாது முன்னே
அளித்தவின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றமாம். எம்மனோ
ரென்றது, பிறரானோக்கியன்றெனவுணர்க. ‘பொழிந்தென’ ‘வினோந்தென’ என்

* “ஒன்னு, ராரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும்
வள்ளி யோய்” என்பது, உழிஞைத்திணைக்குரியதுரைகளுள், ‘கொள்ளார் தே
வ் குறித்த கொற்றம்’ என்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினுநீக்
கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௧௨ - ம் குத்திரவுரை].

பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி, மாறிலும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடுமுடிப்
பினுமமையும். (உ௦௯)

(உ௦௯.) ஈயென விரத்த விழிந்தன் றதனெதி

ரீயே நென்ற லதனினு மிழிந்தன்று

கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்

கொள்ளே நென்ற லதனி னுயர்ந்தன்று

௫ தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திணைப் பெருங்கட

லுண்ணு ராகுப நீர்வேட் டோரே

யாவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்

சேரெடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு

முண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்

௧௦ புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை

புள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியல ரதனாற்

புலவேன் வாழிய ரோரி விசும்பிற்

கருவி வானம் போல

வளையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வல்லிலோரியைக் கழைநீர்யானையார் பாடியது.

இ - ன்.—இழிந்தோன்கூற்றால் ஈயெனச்சொல்லியிரத்தல் இழிந்தது; அவ்வி
யென்றதனெதிர் ஈயேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அவ்விரத்தலினுமிழிந்தது; ஒரு
வன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பைமுக்கத்தானுணர்ந்து இதனைக்கொள்வா
யாகவென்றுசொல்லித் தானிரந்துகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன்
அவ்வாறுகொடுப்ப அதனெதிர் கொள்ளேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அக்கொடை
யினுமுயர்ந்தது; தெளிந்தநீர்ப்பரப்பின் ஒலிக்கும்தினையையுடைய பெரியகடல்
நீரையுண்ணாராவர், தண்ணீராவிரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீரை உண்
ணக் கலங்கிச் சேற்றோடுகூடிய சிறுமையையுடைத்தேயாயினும் உண்ணுநீரை
யுடைய தாழ்ந்தவிடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப்
பட்டவழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புன்சிறித்தத்தையும் புறப்பட்டமுகுத்தத்
தையும் பழித்தல்லலது தாம்பரிசில்பெறக்கருதிச்செல்லப்பட்டோரை அவரீத்தில
ராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அதனால் நீ எனக்கு இன்னையாயினும் வெறேன், வாழ்
வாயாக, ஒரி, ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொகுதியையுடையமழைபோல் யாவ
ர்க்கும் எப்பொருளையும் வளையாதுவழங்கும் வண்மையையுடையோய், நின்னை.—
எ - று.

ஒரி, வள்ளியோய், பரிசிலர் புள்ளும்பொழுதும்பழித்தல்லலது உள்ளிச்சென்
றோர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நின்னைப்புலவேன்; வாழியரெனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் நான்கிற்கும், ஈயெனவிரத்தலால் இழிபுபெற்றுக்
கொள்ளேனென்னுமுயர்பு யான்பெற்றிலெனென்பதுஉம், அவ்வாரிரப்பவும் ஈயே
னென்றும்போலப் பரிசினிட்டித்தலால் உள்ள இழிபுபெற்றுக் கொள்ளெனக்

கொடுக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதா உம் கருத்தாகக்கொள்க. இதனால், ஈயே நென்னுமிழிபினும் கொன்னெனக்கொடுக்குமுயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்பதுகூற்றினாம். 'பெருங்கட லுண்ண ராகுப நீர்வேட்டோர்' என்பதனால் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பார்செல்லேனென்பதும், 'உண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகவின் நின்பால்வந்தே நென்பதும் கொள்ளப்படும். (உ0ச)

(உ0௫.) முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்

பெட்டின் நீதல் யாம்வேண் டலமே

விறற்சினந் தணிந்த வினாபரிப் புரவி

யுறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்

௫ தாளுளந் தபுத்த வாண்மிசு தானே

வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந்

சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிப்

மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்

நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக

௧0 வார்கலி யாணர்த் தரீஇயகால் வீழ்த்துக்

கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மு

நீரின்று பெயரர வாங்குத் தேரோ

டொளிதுமருப் பேந்திய செம்மந்

களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கும்பே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கடியநேடுவேட்டுவன் பரிசிலீட்டித்தானப் பெருந்தலைச்சாத்தனாபாடியது.

இ - ன்.—நிறைந்தசெல்வத்தைபுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணுத விவ்நி ஈதலை யாங்கள் விரும்பேம்; வென்றியானுளதாகிய சினந்தீர்ந்த வினாந்த செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய அஞ்சிவந்தடைந்தபகைவர்க்குச்செல்லும் புகலிடமாய் அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும்பகைவர் முயற்சியையுடைய கிளர்ந்த உன்னத்தைக்கெடுத்த வாட்போரினமிக்க படையினையுடைய வெள்ளியபூவை யுடைத்தாகிய மூல்லைவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய மானினதுகிரட்சியைத் தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கநாயையும் வலியவல்லையுமுடைய வேட்டுவ, நீ நோயின்றியிருப்பாயாக; இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப் பெயலைத்தாவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேகிரண்ட தலைமையையுடைய முகில் நீரின்றி மீளாவாறுபோலத் தேருடன் விளங்கிய கோடியுரந்ததலைமையையுடைய களிறையின்றி மீளா, பரிசிலரதுசுற்றம்.— ஏ - று.

புரவியையுடைய விறற்சினத்தணிந்த உறுவரெனவியையும், செல்சார்வாகித் தாளுளந்தபுத்த பொருந்வெனவியையும். வெள்வீயென்றது, அதனையுடையமூல் லைய. புழைகெடவிலங்கிய நாயெனவியையும். மூவராயினுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. புழைகெடவிலங்கியென்பதா உம் பாடம்.

கோடைப்பொருந், வேட்டுவ, பெப்பின்மீதல் யாம்வேண்டலம் ; பரிசிலர்கடு
ம்பு களிநின்றபெயரல ; நீ கோயிலையாகுவெனக்கூட்டுக.

யான்களிநின்றிப்பெயராநின்றேனென்பதுகருத்தாகலின், கோயிலையாகுவெ
ன்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உ௦௫)

(உ௦௬.) *வாயி லோயே வாயி லோயே

வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம், முன்னியது முடிக்கு முாணுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்

௫ பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே

கடுமான் றேன்ற நெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்

௧௦ காவின்னங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை

மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறுஅர்

மழவுடைக் காட்டகத் தற்றே

யெத்திசைச் செவினு மத்திசைச் சோறே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான்நெடுமானஞ்சிபரிசிலீட்டித்தானே ஓளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரதுசெவியி
யிடத்தே விளங்கியசொற்களைவிதைத்துத் தாம்நினைந்தபரிசிலை வினைக்கும் வலியையு
டைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற்குவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாரும்
இவ்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய், வினாந்த
குதிகளையையுடைய குரிசிலாநிய நெடுமானஞ்சி தான் தன்தரமறியான்கொல்லோ?
அதுகிடக்க, எந்தரமறியான்கொல்லோ? அறிவும்புகழுமுடையோர் இறந்தாராக
வறிய இடத்தையுடைய உலகமுமன்றே ; ஆகலாற் காவினேம், கலங்களை ; கட்டி
னேம், ஈழுட்டுக்களை ; மரத்தைத்துணிக்குந்தச்சன் பயந்த மழுவையுடைய கைத்
தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடத்துச்சென்றால் அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்
க்கு எத்தன்மைத்து? எமக்கும் யாதொருகிசைக்கட்போகினும் அத்திசைக்கட்
சோறு அத்தன்மைத்து.—எ - று.

கலப்பை - யாழுமாம். உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரெனினுமமையும். மழு
வென்றது, வாய்ச்சியை ; தறிகையுமாம். காட்டகமென்றோனும் கருதியது அதன்
கண் மரமாகக்கொள்க. பரிசிலர்க்குச் சிறுமும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசை
க்குக் காடும், சோற்றிற்குக் காட்டுள்மரமும் உவமையாகக்கொள்க. (உ௦௬)

* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாநிலை அன்றென்பர் நச்சினுக்கினியர் [தொல்,
பொரு, புறத்திணையியல், கூறு - ம் குத்திரவுரை].

† இங்கே கலத்தையிட்டேவைக்கும்பையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(௨௦௭.) எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ

பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி

யருகிற் கண்டு மறியார் போல

வகனகு வாரர முகனழி பரிசி

நு ருளி லாளர் வேளா ரல்லர்

வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே

பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே

மீளி முன்பி னுளி போல

வுள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென

க௦ நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி

வாயா வன்கனிக் குலம்வரு வோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமான்துஞ்சியபின் அவன்தம்பி இளவேளிமானைப்பரிசில்கொடுவேன
அவன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ன்.—எழுந்திருப்பாயாக, இனி எம்முடையநெஞ்சமே, யாம்போவே
மாக; யார்தாம், கண்ணுற்பருகுவதுபோலும் விருப்பயில்லாதவிடத்துத் தம்மரு
கே கண்ணெவத்தும் கண்டறியாதார்போல உள்ளமகிழ்வாராத தம்முகமாறித்தரப்
பட்ட பரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச்செல்லமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பா
ரல்லர்; இங்ஙனம்வருவீராகவென்று எதிர்கோடல்வேண்டும் தரமுடையோர்க்
குப் பெரிது, உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; ஆதலால், மறம்பொருங்கிய வலியை
யுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம் மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர்
க்கும்தெரிய நம்மைக்கண்டிரங்காதவனிடத்தேநின்றதுதிரங்கி உள்ளுறக்கனியாத
வலியபழத்தின்பொருட்டுச் சமூல்வோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, நெஞ்சுகெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை. உலமரலும் - அல
மரல்போல்வதோருரிச்சொல்.

வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ளவிந்
தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உள்ளம் உள்ளவிந்தடங்காதென முற்றாக்கி
உணர்ப்பாருமுனர். (௨௦௭)

(௨௦௮.) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய

வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென

நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்

டங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை

நு யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்

காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர்

வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்

தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

தினையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானுத்சியுழைச்சேன்ற பெருநீச்சித்திரனாக்காணது இது
கொண்டேசெல்கென்று அவன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

இ - ன்.—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பிழ்கழியவந்தேன் யான் பரிசில்கொ
ண்டேனாய் போதற்கெனச்சொல்லிவன்றவென்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளை
க்கொண்டு இவ்வாறுபோக தானெனச்சொல்ல என்னை எப்பரிசறிந்தான், பகைவ
ரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்; என்னையழைத்துக்காணுதே தந்த இப்பொருட்டு யான்
ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலெனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையனவாயினும்
நன்று, அந்தப்பரிசிலரது கல்விமுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடு
த்துவிடின்.—எ - று.

நங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணுதே அவன்சொல்லிவிட்டவார்த்தையை.

அவர்துணையனவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், தினையனவாயினுமினிதெனக்
கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

யான்தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; அவனாயின் இதவும்
கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம், அவர்துணை
யளவு' எனத் தம்மை உலகின்மேலிடக்கூறினார். (உ௦௮)

(உ௦௯.) பொய்கை நானா போரிற் சேக்கு

நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்

கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்ப

லகலடை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்

டு படுகிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கு

மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந

பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து

பெருமலை விடரகஞ் சிலம்ப முன்னிப்

பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்

க௦ பெறுது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்

னசைதர வந்துநின் னிசைதுவல் பரிசிலேன்

வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந

வீயா யாயினு மிரங்குவே னல்லே

ஞேயிலை யாகுமதி பெரும நம்முட்

கரு குறுநணி காண்குவ தாக நானு

நறும்ப லொலிவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்

தெரியிழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்

பெருவரை யன்ன மாப்பிற்

செருவெஞ் சேளயநின் மகிழிருக் கையே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாஅநிலை.

மூவன்பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—பொய்கைக்கண்மேய்ந்தானை போரின்கண்ணேயுறங்கும் செய்தலை யுடைய அழகியவயற்கண் செல்லையறுக்குமுழுவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் செகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனாலே மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்தியாயின் இனியசீராகியதாளத்தேயாடும் மென்புலத்தூர்களை யுடைய நல்லகாட்டுக்கு வேந்தே, பலபழத்தையுரச்சித் தாம்வாழ்த்தற்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச் சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்துமாற்றிற்காவருந்திப் பழம் பெருதேயீரும் புள்ளினத்தையொப்ப நினைது நச்சப்படுத்தன்மைகொடுவரவந்து நின்புகழைக்கூறும் பரிசிலேனையான் வறியேனாய் மீளக்கடவேனோ? வாட்போரின் கண்மேம்படுவோய், நீ ஒன்றை நத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல் லேன்; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக; பெருமா, நம்மிடத்துளதாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக, நாடொறும் நறிய பலவாகிய தழைத்தமயினாயும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடையமகனார் ஒருவரி னொருவர் புணர்த்தருக்காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமாற்பிணையுடைய போரை விரும்பும் சேயையொப்பாய், நினைதுமகிழ்ச்சியையுடைய நாளோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மாப்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மாப்பு. நம்முட் குறு நணிகாண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக் கையன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவிற்கு.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேய், நின் இசைதவல்பரிசிலேன் வறுவியேன் பெயர்கோ நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேனல்லேன்; பெரும, நோயிலையாகுமதி; நம்முட் குறுநணியை நின்னிருக்கைகாண்குவதாக; பிறர்காணுதொழிகவெனக் கூட்டுக.

நோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததின்கால் நோயுறுவை, அஃதுறுதொழிக வென்பதாம். இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித்தாகக்காணுங் காட்சி உளதாகவென்றுமாம். இதனாற் காட்சியுண்டாகாதென்பது குறிப்பு. இனி, 'குறுநணிகாண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாற்காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையானென்றுணரப்பிணுமமையும். (1)

(உக0.) மன்பதை காக்குநின் புரைமை நோக்கா

தன்புகண் மாறிப வறனில் காட்சியொடு

நும்ம னோருமற் றினை யராயி

னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ

நு செயிர்தீர் கொள்கை யெய்வெங் காதளி

யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெய்வயி

னுள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனா

லறனில் கூற்றற் திறனின் று துணியப்

பிறனா யினன்கொ ளிற்றியுரென் னுயிரென்

க0 துவல்வுறு சிறுமையன் பலபுலன் துறையு
மிடுக்கண் மனையோ டரிய வின்நிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குரிசி லுதுங்கா
ணவல் நெஞ்சமொடு செல்வனிற் கறுத்தோ
ரருங்கடி முனையரண் போலப்
கரு பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துடக்கோச்சேரலிரும்பொறை பரிசீனீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றார் கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப்பாராது காதல் கண்மாரிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி தம்போல்வார்பாவரும் இதற்கொத்த அறிவையுடையராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்த்தகற்பினையுடையளாய் எம்மைவிரும்பியகாதலி இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையாளாகக்கூடின் எம்மிடத்து நினையாகிருத்தல் அரிது; அதனால், அறமில்லாதகூற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொளத்தனிய இறந்துபட்டான்கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்றநோயையுடையாளாய் பலபடவெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவ, இதனைப்பாராய்; இன்னுமையையுடையநெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னைவெருண்டாரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடையமுனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறமையை முன்போகவிட்டு.—எ - று.

குரிசிலே, தும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்; எங்காதலி உயிர் சிறிதுடையனாயின் நினையாகிருத்தலரிது; அதனால், அம்மனையோளிடக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதேவிடுத்தேன்; நிற்கறுத்தோர்முனையாண்போலக் கையற்ற என்புலம்புமுந்துறுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

‘உதுக்கான்’ என்றது, அச்செலவை. என்வறமை என்னை விட்டுநீங்கப்போதலையொழியப் புலம்பைமுந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக் கூறியவதனால், ‘வாழியர்குரிசில்’ என்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வென்காதலியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உரு)

(உரு.) அஞ்சவரு மாரின் வெஞ்சினப் புயலே

றணங்குடை யாவி னருந்தலை துமிய

நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை மிளிரக்

குன்றுதூ வெறியு மாவம் போல

ரு முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்

றரசுபடக் கடக்கு முரைசா றேன்றனின்

னுள்ளி வந்த வோங்குநிலைப் பரிசிலென்

வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்

கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறநின்

க0 னுள்ளியது முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்

கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்

பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த

நாணு வாயினு நாணக் கூறியெ

னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்

கரு பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்

னாடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்

செல்வ லத்தை யானே வைகலும்

வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி

யில்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்

உ0 பாஅ ளின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து

முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு

மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே;

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழை
யின்கணுள்ள இடியேறு அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதணிய
நிலவகலத்தையின்றிப்பாற்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழச் சிறுமலைதாவவெறியும்
ஒசைபோல வீரமுரசு கிளர்ந்தொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பட
எதிரின்றுகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்
ந்த பரிசில் நல்குவனிகவென்ற நினைந் துவந்த உயர்ந்தநிலைமையையு
டைய பரிசிலேனாகியயான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுகொள்ளாமாந்தரது கொடு
மையைச்சொல்லவும் நின்னுடையநினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னோநாட்
பரிசில்லையிலேபுகுந்ததபோலக்காட்டிப் பிறரைநாட் பொய்யைப்பெற்றநின்ற
நினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்தியவருத்தத்திற்கு நீதான்நாணாயினும் நீநாணச்
சொல்லி எனது துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப்புகழ்ந்து
நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழையேற்றுக்கொண்ட
நினது வென்றிபொருந்திய அகன்றமாற்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன் யான்;
நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்த
லால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற்
பலபடிசுவைத்து முலையுண்டலாவெறுத்த பின்னையுடனே மனையின்கண்ணே வறு
மையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய துலையுடையானே நினைந்து.—எ - று.

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென், நான்கூற, நின்னுள்ளியதுசெய்தா
யாதலான் வருத்தங்கூறி ஏத்தித் தொழுதனென்பழிச்சி வரைப்பின்மனைக்கண்ணே
புதல்வனொடு தொலைந்திருந்த என்வாணுதலை நினைந்துசெல்வல் யானெனக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

நாணக்கூறியென்றதன்பின்னே ஏத்திப் பழிச்சிச் செல்வலென்றமையான்,
அவை குறிப்புமொழி. வரைப்பின்மனையென இயையும். 'வள்ளிய னாதலின்

வணங்குவ விவனென' என்று பாடமாயின், வண்மையையுடையனாதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்த்து பரிசிலளிப்பனெனக்கருதியென்க. 'வன்னியையாகலின் வணங்குவவிவனெனக் கொன்னமாந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வன்னியையாதலின் இவனைவணங்குவெனநினைந்துவணங்க அதுபாராது நிற்பாற்பரிசில்பெறாத மாந்தர் தூவவெறியுமென்பது, தூவெறியுமென வகரங்கெட முடிதல் புறநடையாற்கொன்க; தூவவெறியுமென்பதூஉம் பாடம்; விகாரமெனினுமமையும். 'புறநிலை' என்பதற்குப் புறங்கடையின்றநிலையென்றமாம். 'இல்லெலிமடித்ததொல்கவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடித்த தொல்கவரென்றுணைப்பினுமமையும். நினைக்கொடுமைகூறவென்றுணைப்பினுமமையும். (உகக)

(உகஉ.) துங்கோ யாரென வினவி நென்கோக்
களமர்க் கரித்த வினையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
டு வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்
யாணர் நன்னாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ
கர வாயார் பெருகைகை வைகலு *நக்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்கமதுவை ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்டைகதிர அக்களமர் உண்டு ஆரன்மீனாகிய கொழுலியருட்டை அழகியகதுப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்டமயக்கத்தால் வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய கல்லசோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்றசுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறைபூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புனாயில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியென்னும்புலவனோடுகூடி மெய்ம்மையார்ந்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடோறுகிழ்ந்து.—எ - று.

கன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. கோழி - உறைபூர்.

துங்கோயாரெனவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கட்டிவினமுடிவுசெய்க.

ஆகிக் கெழீஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனச்சங்களைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உகஉ)

(உகந.) மண்டம ரட்ட மதனுடை நோன்றான்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்

ரு ரென்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்ல
ரமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நிளையுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை யடுமான் ரேன்றல்
பரந்துபடு நல்விசை யெய்தி மற்றுநீ

க0 யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னு
மொழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே
அதனால், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்று
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே
நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த

கரு வெண்ணில் காட்சி யினையோர் தோற்பி
னின் பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே
யமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையி
னிகழுந ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே
அதனால், ஒழிகதி லத்தைநின் மறனே வல்வினார்

உ0 தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ளமழிந் தோர்க்
கேம மாகுநின் ருணிழன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டிமா னன்றே வாறே
ரரும்பெற லுலகத் தான்றவர்
விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.

நீணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்மக்கண்மேற்சென்றனைப் புல்லாற்றார் *எயிற்றியனார் பாடியது.

இ - ன்.—மடுத்தெழுந்த போரின்கட்கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலியமுயற்
செய்யுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தைநிழற்செய்து புதுழால்விளக்
கும் வென்றியையுடையவேந்தே, கிளர்ந்தநீனாயுடைய கடலாற்றமுடப்பட்ட இப்
பரந்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இரு
வரையும்கருதிற் பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நிற்பகைவேந்தராகிய
சேரபாண்டியரும்மல்லர், போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்னோடுபகையாய்
வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம் ; நிளையுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மை
யையாகிய பகைவனல்லே ; பகையைக்கொல்லும் யானையினையுடையதலைவ, நீ பா
ந்துபட்ட நல்லபுகழை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போய்ப்
பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து ; ஆதலால் அப்பெற்றித்தாதலு

மறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக; புகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற வலியோடு நின்னைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்த சூழ்ச்சியில்லாத அறிவை யுடையநின்புதல்வர்தோற்பின் நினதுபெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழியயாவர்க் குக் கொடுப்பை; போனாவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையிகழும் பகைவருவப்பப் பழியை உலகத்தேறியுத்தவை; ஆதலான், ஒழிவதாக, நின்னு டையமறன்; கடிதின்வினாந்தெழுந்திருப்பாயாக; நின்னுடைய உள்னம் வாழ்வ தாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணுகும் நினதடிநிழல் மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், கல் வினையை; விண்ணோரது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் வினாந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

மற்று - அசை. தில் - விழைவின் கண்வந்தது. வானோருலகென்றது, ஒட் டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனெழிக; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்றுசெய்தல் வேண்டும்; ஆதலால், அதற்கு வினாந்தெழுவாயாக; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாக வெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

செல்வமும்பழியும்சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன. எஞ்சுதல் - இவற்குப்பின்னும்நின்றல். தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருதீங்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி 'அதன லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்ற தற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியே யுரித்து; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாகவும், அழிந்தோர்க்கு ஏமமாகுநின் றுணிழலெனமுற்றாக்கி மயங்காதுதெளிந்துநின்று நன்றுசெய்தல்வேண்டுமெனவு முறைப்பாருமுளர். 'மாவெங்காட்சியொடு மாறெதிர்ந்தெழுந்தவர்' என்று பாட மோதுவாருமுளர். (உகக)

(உகசு.) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை பெனவே

யைய மறஅர் கசடண்டு காட்சி

நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே

யானே வேட்டுவ னுனையும் பெறுமே

டு குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே

அதனால், உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோர்க்குச்

செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற

றெய்யா வுலகத்து துகர்ச்சியுங் கூடுந்

தெய்யா வுலகத்து துகர்ச்சி யில்லெனின்

க0 மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடு

மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்

கோடியார்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்

தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவன்வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

இ - ன்.—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றாகருதி ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்தகாட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர்;

யானைவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப்பெறவன் ; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறாது வறியகையினனாயும் வருவன் ; அதனால் உயர்ந்தவிரும்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நல்வினைக்கூற்றிலே அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங்கூடும் ; அவ்வுலகத்தின்கண் துகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தவிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும் ; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின் இமயமலையின்சிகரம் ஒங்கினாற் போன்ற தமதுபுகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடிநின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது ; அதனால், எவ்வாற்றானும் நல்வினைசெய்தல் அழகிது.—எ - று.

உயர்ந்திசினோர்க்கென்னும் நான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வினை மருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு துகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுகாப்பினுமமையும். ‘காட்சியொடுநீங்காகெஞ்சுத்து’ என்பதாஊம் பாடம். ‘பிறவாராயினும்’ என்னும் உம்மை - அசைநிலை ; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (உகச)

(உகரு.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்க

றாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய

வேளை வெண்பூ வெண்டடிகர் கொளீஇ

யாய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை

ரு யவரை கொய்யுந ரார மாந்துந்

தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்

பிசிரோ னென்பவெ னுயிரோம் புந்நே

செல்வக் காலை நிற்பினு

மல்லற் காலை நிலல்லன் மன்னே.

நீனை - பாடாண்டினை ; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார்வாராரென்றசான்றோர்க்கு அவர்வருவாரென்று சொல்லியது.

இ - ன்.—கவர்த்தகதிரினையுடைய வரகினது குத்துதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உகிர்த்த எருவையுடையதெருவின்கண் போதொடுதழைத்த வேளையினது வெள்ளியபூவை வெளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளிக்கடையும அவரைகொய்வார் நிறையவுண்ணும் தென்றிக்கின் கட பொதியின்மலையையுடையபாண்டியனது நலநகாட்டினுள்ளும் சேய்த்தாகிய பிசிரென்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதாகாப்போனை ; அவன் எமக்குச் செல்வமுடையகாலத்துநிற்பினும் யாம் இன்னொமையுறுங்காலத்து ஆண்டுநிலலான்.—எ - று.

மன் - அசைநிலை.

(உகரு)

(உகசு.) கேட்டன் மாத்தினா யல்ல தியாவதுந்

†காண்ட லில்லா தியாண்டபெல கழிய

* கூட்டுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† காண்டலீயாதென்றும் பாடம்.

வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராயினு
மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுகலென்
டு றையங் கொள்ளன்மி னூறி வாள்
ரிகழ்வில னினிய வியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
க௦ காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
யின்னதோர் காலை நில்லல
னின்னே வருகுவ னொழிக்கவவற் கிடமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கிநந்தான்பிசிராந்தையார்கீத இடனொழிக்கவேன்றது.

இ - ள்.—‘நின்னை அவன் கேட்டிருக்குமளவல்லது, சிறிதுபொழுதும்கான் டல்கூடாது; பல்லியாண்டுசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த உரிமையை யுடையோராயினும் அரிதே தலைவா அவ்வழுவாதகூற்றிலேபடவொழுதுதல்’ என் றகருகி ஐயப்படாதொழியின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்னை என் றும் இகழ்ச்சியிலனாம் இனியகுணங்கனையுடையன்; பிணித்தநட்பினையுடையன்; புகழழியவருஉம் பொய்மையைவிரும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும் பொழுது என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெய ரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான்தயாருறுங்காலத்து ஆண்டுகில்லான், இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க.—எ - று.

‘அதற்பட’ என்பதற்கு அவ்விதந்தபாட்டிலேபடவென்றும், ‘இகழ்வின்’ என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமில்லென்றுமுறைப்பினுமையும். பேதைச் சோழனென்றது, தான்நன்னை இழித்துக்கூறியது. (உக௬)

(உக௭.) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினே டங்கிது துணித
லதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனுட்கெ
தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி
டு யிசைமர பாக நட்புக் கந்தாக
வினையதோர் காலை யீங்கு வருதல்
வருவ னென்ற கோனது பெருமையு
மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
க௦ அதனால், தன்கோ வியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை

யன்னோனை யிழந்தவிவ் வுலக

மென்னு வதுகொ ளளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன்வடக்கிருந்தானுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையானாக்கண்டு பொந்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—கருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்துணையும் பெரியதலைமையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறுதுணிந்த அதனினும்வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ் மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னாக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல். இவ்வாறுவருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந் தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கையிடுகது; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாத தேயத்துறையும் அமைந்தோனதுநெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இடம்பையுறுங்கொல்லோ! *இதுதான் இரங்கத்தக்கது.—எ - று.

இதுவென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு இறந்துபடத்துணிதலென்றமாம். (உகஎ)

(உகஅ.) பொன்னுந் துறிரு முத்து மன்னிய

மாமலை பயந்த காமரு மணியு

மிடைபடச் சேய வாயினுந் தொடைபுணர்ந்

தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலே

ரு யொருவழித் தோன்றியாங் கென்றுந் சான்றோர்

சான்றோர் பால் ராப

சாலார் சாலார் பாலரா குபவே.

திணையும் துறையும் அவை.

† பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தானாக் கண்டகண்ணகலி பாடியது.

இ - ள்.—பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலைதரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய்நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச்செய்யுங்கூலத்து ஓரிடத்துத்தோன்றிறுப்போல எந்நாளும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்த ராவார்; அமைதியில்லார் அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழுவிணைப்புகழுங்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமங்கூறினார். சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க. தொடைபுணர்ந்துதோன்றியாங்கென இயையும். (உகஅ)

* ‘கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிரீங்கும் உரிமைத்தாயகட்பிணைப்பயக்கும்’ என்பது, திருக்குறள் எ - ம் அதிகாரம் நட்பு, ரு - ம் பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

† பிசிராந்தையானாக் கண்டகத்தத்தனார் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகக.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்

முழுஉ வன்னொ முணக்கு மள்ள

புலவுதி மாதோ நீயே

பலரா லத்தைநின் குயிரிருந் தோரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுங்கத்துப்புத்தநாதனுர் பாடியது.

இ - ன்.—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மரநீழற்கணிருந்து உடம் பாகிய முழுத்தசையைப் பவாட்டும்வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடு சொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றக்கொள்ளாமைகோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென்றுமுறைப்பினுமையும். ‘உள்ளாற்றுக் கவலை’ என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாற்றிசையுங்கூடிய இடமென்றமாம்; கவர்ந்த வழிக்குள்ளென்றுணர்ப்பாருமுளர். அரசுதுறந்து வடக்கிருந்து உயிரீந்த உள்ள மிகுதியான மன்னவென்றார்.

(உகக)

(உஉ௦.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த

பெருங்களி றிழந்த பைதற் பாக

னதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்க லாலை

வெளில்பாழாகக் கண்டிகலுந் தாங்குக்

ரு கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்

தேர்வண் கிள்ளி போகிய

பேரிசை மூதுர் மன்றங் கண்டே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்று மீண்டுவந்து உறையுர்க்குடபொத்தியார் அழகு பாடியது.

இ - ன்.—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பலயாண்டுபாதுகாத்த பெரியகளி ற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானேசேர்ந்துதங்கிய இரக்கத்தையுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேறிக்கப் பார்த்துக் கலங்கினதன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னுளியன்றமாலையையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—எ - று.

மூதுர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

மன்றம் - ஈண்டுச் சென்டுவெளி. அழுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம். இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்னுமையால், போகியென்றார்.

(உஉ௦)

(உஉக.)*பாடுநர்க் கித்த பல்புக முன்னே

யாடுநர்க் கித்த பேரன் பினனே

* இப்பாட்டினை, காஞ்சித்திணைக்குரிய மன் அடாதுவந்த மன்னைக்காஞ்சிக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினுக்கியார் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உச - ம் சூத்திரவுரை].

யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
 திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே
 ௫ மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
 துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
 லணைய நென்னு தத்தக் கோணை
 நிணையக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
 பைத லொக்கற் றழிஇ யதனை
 ௧௦ வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
 நனந்தலை புலக மரந்தை தூங்கக்
 கெடுவி னல்லிசை ரூடி
 நடுக லாயினன் புரவல நெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழிணையுமுடையன் ; கூத்தர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பிணையுமுடையன் ; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீதி தூற்குத்தக் ஆராய்ந்துநடத்திய செங்கோலையுடையன் ; சான்றோர்புகழப்பட்ட திண்ணியநட்பிணையுடையன் ; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன் ; வலியோரிடத்து மிக்கவலியுடையன் ; குற்றமற்றகேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் புகலிடம் ; அத்தன்மையையுடையோனென்றுகருதாது அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொடுபோயிற்று. அதனால், பையாப்புற்ற நம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர், நல்ல இடத்தினையுடையவுலகம் துன்பமிகக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி நடப்பட்டகல்லாயினுன் எம்மைப் பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் - ஈதலாலுனதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது ; அதனால், புரவலன் கல்லாயினானை ஒக்கல்தழிஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்டி விணமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - ஆகுபெயர். புக்கில் - வினைத்தொகை. கேடென்பது, கெடுவெனக் குறைந்திரின்றது. (உஉஉ)

(உஉஉ.) அமுலவீர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
 நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
 புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென
 வென்னிவ னொழித்த வன்பி லாள

௫ வெண்ணு திருக்குவை யல்லை

யென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயர்த்துச்சென்று பொத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்றுசொற்றது.

இ - ள்.—தீயால்விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபரணத்தாற்சிறந்த வடிவினையுடையளாய் நின்நிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீவிரும்பத்தக்கமனைவிபெறப்பட்ட புகழமைந்தபின்னையானவன் பிறந்தபின் வாவெனச்சொல்லி என்னை இவ்விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவில்லாதவனே, நின்னோடு என்னிடைநட்பைக் கருதாதிருப்பையல்ல; புகழைவிரும்புவோய், நீ எனக்குக்குறித்தவிடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

மற்று - அசை. அழல்போலப் பாடஞ்செய்யுமேனியெனினுமமையும். ()

(உஉங்.) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்

தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடகசி

நிலைபெறு நடுக லாகியக் கண்ணு

மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ

நு டின்னயிர் விரும்புந் கிழமைத்

தொன்னட் புடையோர் தம்முழைச் சென்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருத்தபொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத்துச்சொல்ல உலகத்தையாளந்தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறுமையையினைத்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவவரைந்த சிறிய இடத்தின்கணிந்து உயிரீத்தலின்நிலைபெறாதப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர், நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையுடைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தேசெல்லின்.—எ - று.

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆணைகூறியென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செவின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கூட்டி வளைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது.

(உஉங்)

(உஉசு.) அருப்பம் பேணு தமர்கடந் ததூஉந்

துணைபுண ராயமொடு தகம்புடன் றொலைசசி

யிரும்பா னெனக்கற் கடும்பு புரந்ததூஉ

மறமறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்து

நு முஸ்நறந் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த

தூவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு

பரிதி யுருவிற் பல்படைப் புரிசை

யெருவை றுகர்ச்சசி யூப நெடுந்துண்

வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததூஉ

க0 மறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாள

னிறந்தோன் றுனே யளித்திவ் வுலக

மருவி மாறி யஞ்சுவரங் கடுகிப்

பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலேப்

பசித்த வாயத்துப் பயனினா தருமாற்

கடு பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரச்

கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்

மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைத் தனரே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது

இ - ன்.—அரிய அரசன்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததாவும் துணை யாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சேரதுகார்ந்ததொலெத்துப் பெரிய பாணசுற்றமாகியசுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததாவும் அறத்தைத்தெளியவுணர் ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாகவறியுஞ்சுடங்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றகாட்டப் பலரானும்புகழப்பட்ட தூய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள் கையையுடைய குற்றந்தீர்த்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவியுடையுடைத்தாகிய பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்குழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் பருந்துவிழு ன்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய பூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத் தாற்சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச்செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றையையனை யறிந்தவிச்சயமாக அறிவியுடையோன்; அவன்றான் துஞ்சினன்; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவிநீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மை யுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேனிற்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனி னாயை இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவாளாற் கோவல ரானவர்கள் பூக்களுடனேயுதிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன்றழைச்செறிவை யழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகளையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்ததுஉமெனவியையும், எருவைவென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவியை.

அறிவுடையாளனிறந்தான்; மகளிரும் இழைகளைத்தனர்; இவனையிழந்தவுல கம் அளித்தனென்கூட்டி வின்முடிவுசெய்க.

எருவைதுவற்சியென்று பாடமோதுவாருமுளர். ‘ஆயத்துப்பயனினா’ என்ப தற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இனையெனினுமமையும். (உஉச)

(உஉரு.) தலையோர் நுங்கின் றிஞ்சேறு மிசைய

விடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்

கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர

நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளைஇ

ரு வேந்துபி டழித்த வேந்துவேற் றுனையொ

டாற்ற லென்பதன் றோற்றங் கேளினிக்

கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே நன்றுஞ்

சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென

க0 வின்னிசைப் பறையொடு வென்றி நுவலத்

தூக்கணங் ஞீர் இத் தூங்குகூ டேய்ப்ப

வொருசிறைக் கொளிய திரிவாய் வலம்புரி

ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்

காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—முன்செல்லும் தூசிப்படையோர் பனையின்கணுளதாகிய துங்கி
னது இனிய செறிவையயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்விக்கனியை
துகர, பின்செல்வோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினே
துகர இப்படியொழுங்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச்சூழ்ந்து
மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்டவேலையுடைய சேனையுடனேகூடிய வலியெ
ன்றுசொல்லப்பட்ட வினைவை இனிக் கேட்பாயாக; கள்ளியோங்கிய களர்நில
மாகிய பாழ்பட்டவிடத்து முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ணை
தாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி
இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்க
ணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தேதூங்கப்பட்ட வல
த்திலேபுரிந்த திரிந்தவாயையுடையசங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது
வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தேதோன்றினும் அதனைக்கேட்டு இறந்து
படாது நோமளவினேனாயினேன்.—எ - று.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒருசிறைக்கொ
ளிய வலம்புரி இன்றவென்றிறுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத்தோன்றினும்
யானேவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, நெஞ்சினே. வென்றிறுவலாவென்றும், காலைத்தோன்
றினவென்றும் பாடமோதுவாருமுளர். (உஉரு)

(உஉகூ.) செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினு

முற்றன் றுயினு முய்வின்று மாதோ

பாடுநா போலக் கைதொழு தேத்தி

யிரந்தன் றுகல் வேண்டும் பொலந்தார்

டு மண்டமா கடக்குந் தானைத்

திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் துளழ்ந்ததுநஞ்சியகிள்ளிவளவனை மாறேக்கத்து நப்பசலையார்
பாடியது.

இ - ன்.—தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும் வெளிப்படநின்ற வெருண்டதாயினும் உற்றுநின்ற கையோடுமெய்தீண்டிவருத்திருநின்ற அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது ; பாடுவாரைப்போலத் தோன்றிநின்ற கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும் ; பொன்னையுன்றமாலையினையும் மண்டியபோரின் கண் எதிரின்றுவெல்லும் படையினையும் திண்ணியதேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்டகூற்று.—எ - று.

பொலந்தார்வளவனைவியையும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும் ; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப்பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது, அவனான்மையிருதியினையும் வன்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு, (உகசு)

(உகசு.) நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்

விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை

யின்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுத

லொளிறுவான் மறவருங் களிறு மாவுங்

குருதியங் குளுஉப்புனற் பொருகளைத் தொழிய

நாளு மானுன் கடந்தட் டென்றுநின்

வாடுபசி யருத்திய பழிதீ ராற்ற

னின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்புண்

வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி

க0 யினையோற் கொண்டனை யாயி

னினியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—மிகவும் அறிவுடையவல்லே ; ஈரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையினுன் மேல் வினைந்து பயன்படுமவிதையைக் குத்தியுண்டாய் ; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்ன முங்காண்பை ; ஒளிவிளங்கிய வாட்போராவல்ல வீரரும் யானையும்குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுடைய அழகியநீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண்மாய நாடோறும் அமையானாய் எதிரின்றுகொன்று நாடோறும் நினதுமெய்வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னை யொத்த பொன்னையின்ற பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்றுசொல்லப்படும் வண்டுகன்மொய்க்கப்படுங்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீ கொண்டாயாயின், இனி நின்பசியைக்கெடுப்போர் யார் சொல்லுவாயாக.—எ-று.

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்தீர்ப்போர் இனி யார் ? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை ; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்காண்குவையெனக்கூட்டி வினோமுடிவுசெய்க.

நயம் - நியாயமுமாம்.

(உகசு)

(உஉஅ.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யிருநுணர் தன்ன குருஉத்திரட் பருஉப்புகை
பகலிரு விசும்பி னூன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே

ரு யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ
னிலவரை சூட்டிய நீனெடுந் தானைப்
புலவர் புகழந்த பொய்யா நல்விசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசும்பிவர்ந் தன்ன
சேன்னிளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்

க0 கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்கின னாதவி
னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றுழி
வனைதல வேட்டனை யாயி னெனையதூஉ
மிருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை

கரு மண்ணு வனைத லொல்லுமோ நினக்கே.

நீனை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

அவனை *ஐயூர்முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது :—

†“ விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுகன் வீயக் குழைந்துயங் கின்ற.”

இ - ள்.—அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, இருள்நீங்கி ஓரிடத்தேசெறிந்துகின்றற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்க புகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட்சென்றுதங்கும் சூனையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழையபூரின் கட் கலம்வனையும் வேட்கோவே, இரங்கத்தருவை நீ, என்னவருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண்பாப்பிய மிக்க பெரியசேனை யினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்யாதநல்லபுகழினையும் பரந்தசுடரி னையுடைய ஆகித்தன் வாணத்தின்கண்பாந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணேவிளங் கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் நுடங்காநின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரியவளவன், அவன் தேவருடையவிண்ணுலகத்தை யடைந்தானாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றதாழியை வனைதலை நீவிரும்பினாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய மேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ இயலாதன்றே நினக்கு.—எ - று.

அடுக்கு - வினாவின்கண்வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்கினனாதலால், அன்னோற்கவிக்கும் தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம்திகிரியாக மாமேரு மண்ணாக வனைத

* உறைபூர்முடவனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருளீவெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௧௩.

உகஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

லொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்காகுவை; நீ இரங்கத்தக்காயெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இது, சுற்றத்தார் இரங்கக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉக.) * ஆடிய லழற்குட்டத்

தாரிரு ளளாயிரவின்

முடப்பனையத்து வோமுதலாக்

கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்

டு பங்குனி யுய ரமுவத்துத்

தலைநாண்மீ னிலைதிரிய

நிலைநாண்மீ னதனெதிரோர்தாத்

தொன்னுண்மீன் றுறைபடியப்

பாசிச் செல்லா தூசி முன்ன

க0 தளங்கர்த்திணை விளக்காகக்

கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி

யொருநின் விழுந்தன்றால் விசம்பி னானே

அதுகண், டியாமும் பிறநும் பல்வே றிரவலர்

பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருக

கடு னேயில னாசி னன்றுமற் றில்லென

வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப

வஞ்சின மெழுநான் வந்தன் றின்றே

மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந்

திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுந்

20 காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுந்

காலியற் கடிமாக கநியின்றி வைகவு

மேலோ ருலக மெய்நின னாகவி

னெண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்

தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ

உடு பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னைசைவர்க்

களந்துகொடை யறிபா விகை

மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

* இப்பாட்டு, பாடாண்டலைவனது நான்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமைபற்றிக் கூறப்பட்டதென்பர் நச்சினூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவரை].

*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறை இன்னநா ளிற்றுஞ்சுமேன அஞ்சி, அவன்துஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்க்குநாள் பாடியது.

இ - ன்.—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின் முதற்காலின்கண் நிறைந்த இருளையுடைய பாதியிரவின் கண் முடப்பினைபோலும்வடிவையுடைய அனூடநாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய ருளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக்கடையின்வெள்ளி எல்லையாகவிளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற்பதினைந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டாமீனாகியமூலம் அதற்கெகிரே ழுநாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனாகிய மிருகசீரிடமாகியநக்கத்திரம் துறையிடத்தேதாமுக் கீழ்த்தினசயிற் போகாது வடதினசயிற்போகாது கடலாற்குழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்காநின்ற தீப்பரக்கக் காற்றாற்பிதிர்த்துகிளர்ந்து ஒருமின்வீழ்ந்தது, வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து யாமும்பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்லமலைநாட்டுக்குவேந்தனாகியவன் நோயையுடையனல்லனாகப்பெறின் அழகிதென இரங்கிய நெஞ்சத்திடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ழுநாநான் வந்ததாகலின் இன்று, வலியையுடையயானை கையை நிலத்தேயிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும் திண்ணிய வாராற்பிணிக்கப்பட்டமுரசும் கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை கால்துணிந்து உலறவுங் காற்றப்போலுமியல்பையுடைய மனஞ்செருக்கிய சூதிகளான் கதியின்றிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவனையையுடைய மகளிர்க்குமேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான்கொல்லோ; பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடுத்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நல்லமலைபோலும்மாயோன்.—எ - று.

மன்னும், தில்லும் - அசை. கயத்துக்குளக்கடையென்க, நற்றிசையாகிய கிழக்கும்வடக்குஞ்செல்லாது தீத்திசையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருதிசைக்கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குங்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழக்கேவீழ்ந்ததென்றுமாம். பட்டவென்றல் இன்னொமையிற் கைவைத்தறங்கவும் கண்கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிகூறப்பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறுதுணையாகித் தன்றணையாய் மறந்தனனே இல்லையோ யாம் மறநிலைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

“அஞ்சினமெழுநான்வந்தன்றின்றென” என்பதாஉம் பாடம். (உஉக)

(உரு௦.) கன்றம் ராயங் கானத் தல்கவும்

வெங்கால் வம்பலர் வேண்டேபுலத் துறையவுங்

* ‘கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையென்ற வழி, அரசனென்பதோர்சாகியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர்வடையும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையென்பதொருநிறப்புப்பெயரும்’ என்பது, திருக்குறள், கூசு - ம் அதிகாரம், மெய்யுணர்தல், ரு - ம்பாட்டு, பரிமேலழகநூல்.

களமளி குப்பை காப்பில வைகவும்

விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்

௫ வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்

பொய்யா வெழினி பொருதுகளுஞ் சேர

வீன்றோ ணீத்த குழவி போலத்

தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யிணையக்

கடும்பசி கலங்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு

க௦ நோயுழந்து வையகிய வுலகினு மிகநலி

நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்

வாழ்தலின் வருஉம் வயல்வள னறியான்

வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்

கொருவ னொருயி ருண்ண யாயி

க௫ னேரார் பல்லுயிர் பருகி

யார்குவை மன்னோவவ னமரமி களத்தே.

தீண - அது; துறை - கையறுநிலை.

அத்யமான்மகரீர்பொருதுவிழ்ந்த எழினியை அரிசிவிழார் பாடியது.

இ - ன்.—கன்றைமேவிய ஆனினா மேய்த்தகாட்டிடத்தே பிற்தொன்றால்
ஏதமின்றிக்கிடப்பவும் சுரத்தின் நடத்தலால் வெம்மையுற்றகாலினையுடையுழி
போவார் தாம்வேண்டியவிடத்தேதங்கவும் களத்தின்கணிறைந்த நெற்பொலி
காவலின்றியேகிடப்பவும் எதிரில்லின்றதடுக்கும்பகையைத்தூரந்த நிலங்கலங்காத
செவ்விய ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழ்ந்த விளங்கியபோரைச்செய்யும் ஒள்ளிய
வாளினையும் தப்பாதமொழியினையுமுடைய வெழினி பொருது போர்க்களத்தின்
கண்ணேவீழப் பெற்றதாயாற்கைவிடப்பட்ட உண்ணாதகுழுவியையொப்பத் தன்
னமேவியகினை இடந்தோறுமிடந்தோறும் வருந்த மிக்கபிவருத்திய கலக்கமுற்ற
துன்பமிக்க நெஞ்சமொடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத்
தினும் மிகப்பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே, வாழ்தலேதுவாகவரும்
வயலிடத்துவினையும் வருவாயையறியானாய்த் தளர்த்தகுடியையுடைய உழவன்
விதையையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனதுபெறுதற்கரிய உயிரையுண்டிலையாயிற்
பகைவருடைய பலவுயிரையும் பருகிவிறவை, அவன் போரிற் பகைவரைக்கொல்
லும் களத்தின்கண்.—எ - று.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. உயிர் உண்ணவும் பருகவும் படுவதன்றாயினும்
அவ்வாறுகூறுதல், “அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் நெழுதரும்
பல்கதிர் ப் பருகி” என்றும்போல ஓரணிகுறித்துநின்றது.

எழினி களஞ்சேர ஒருவருறையிருண்னாயின், அவன் அமாடுகளத்துப் பல்
லுயிரும் பருகியார்குவை; அதுகழிந்ததேயெனக்கூட்டி வினோடிவுசெய்க.

கடும்பசிகலங்கியவென்றும் பாடம்.

(உ௩௦)

(உ௩௧.) எறிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன

கரிபுற விறகி லீம வொள்ளமுந்

குறுகினுங் குறுகுக் குறுகாது சென்று
விசும்புற நீளினு நீன்க பசுங்கதிர்த்

நு திங்க ளன்ன வெண்குடை
யொண்ணாபி நன்னோன் புகழ்மா யலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*அத்யமானேமாளஞ்சியை ஓவையாரீ பாடியது.

இ - ள்.—வெட்டிச்சுட்டகொல்லேநிலத்துக் குறுவனுல் தறிக்கப்பட்ட துண்டம்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடையவீறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின்கண் வரி கின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல் சுடச் சென்றனாகிலும் அணுகுக், அவ்வாறனு காதுபோய் வறிதே ஆகாயத்தையுற ஒங்கினுமோங்குக், குளிரந்தசுடையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றர்க்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போ னதுபுகழ் மாயா.—எ - று.

ஈமமென்பது, பிணஞ்சுதெற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு. இனி, ஈமவொள்ளமுல் இவனுடல்சினையாமற் சிறுகினுஞ்சிறுகுக்; அன்றிச்சினையுப்படி சென்றுநீளினு நீன்க; இவன்புகழ் மாயாவெனினுமமையும். எரிபுனக்குறுவனென்று பாடமோது வாருமுளர். (உஉக)

(உஉஉ.) இல்லா கியரோ காலை மலை

யல்லா கியர்யான் வாழு நாளே

நடுகற் பீலி குட்டி நாரரி

சிறுகலத் துருப்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ

நு கோடுயர் பிறங்குமலை கெரிதுய

நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே.

†தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவரீ பாடியது.

இ - ள்.—அவனையின்றிக் கழிசின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லையாகுக்; யான் உயிர்வாழுகாரும் எனக்கு ஒர்பயன்படாமையின் அவையல்லவாக; நடப் பட்டகல்லின்கட் பீலியைச்சுட்டி நாராலரிக்கப்பட்டதேறலைச் சிறியகலத்தானு குப்பவும் அதனைக்கொள்வனே கொள்ளானே, சிகரமோங்கிய உயர்ந்தமலைபோருந் திய நாடுமுழுவதற்கொடுப்பவும் கொள்ளாதவன்.—எ - று.

நாடுடன் கொடுப்பவும் கொள்ளாதோன் நாரரி சிறுகலத்துருப்பவும் கொள்வன் கொல்லோவென்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (உஉஉ)

(உஉஈ.) பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ

பாவடி யானைப் பரிசிலர்க் கருகாச்

சீர்கெழு நோன்று ளகுதைகட் டோன்றிய

* அவனை அவர்பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தீணை - தும்பை; துறை - பாண்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ
 ௫ விரும்பா னெனக்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
 போரடு தானே பெவ்வி மாற்பி
 னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
 வைகுறு விடிய வியம்பிய குரலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேள் எவ்வியை வேள்நொருக்கிலயார் பாடியது.

இ - ன்.—பொய்யாகுக ; பொய்யாகுக ; பரந்த அடியினையுடையாயினையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய அருதையிடத்து உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக ; பெரியபாணசுற்றத்திற்குமுதல்வன், போணிகலத்தினையுடைய போரின்கட்கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை.—எ - று.

திகிரியென்றது, திகிரிதைத்ததென்றுபிறந்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு இரும்பு. அடுக்கு - வினாவின் கண்வந்தது. பெரும்பூண்மாற்பென இயையும்.

இயம்பியகுரல் பொய்யாகியரெனக்கூட்டுக.

(உரு௭)

(உரு௮.) நோகோ யானே தேய்கமா காலை

பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
 தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
 வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ

௫ லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற்

பலரோ ணென்டன் மரீஇ யோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நோவக்கடவனோ யான் ; எனதுவாழக்கடவ மிக்கநான் மாய்வதாக ; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினமெழுகித் தன்னைமேவப்பட்ட காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டனன்கொல்லோ ? உலகத்தாரயாவரும் புகும்பரிசு திறந்தவாயிலையுடைய பலரோடுங்கூடி உண்டலைமருவியோன்.—எ - று.

இன்சிறுபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலைமரீஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன்கொலெனக்கூட்டுக.

(உரு௯.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே

பெரியகட் பெறினே

யாம்பா டத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே

சிறுசோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே

௫ பெருஞ்சோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே

யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லா
மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந்
தானிற்கு மன்னே

௧௦ நரந்த நாறுந் தன்கையாற்

புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையூர் இ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர

௧௫ வருசொணுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்

சென்றுவீழ்ந் தன்றவ னருகிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வினிப்பா நெரு மில்லைப் பாடுநாக்
கொன்றி குநரு மில்லைப்

உ௦ பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்

சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன
றியாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அத்யமான் நேடுமானஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத்தருவன் ; அதுகழிந்தது ! பெரிய அளவினையுடையமதுவைப்பெற்றாலுயின் அதனை யா முண்டுபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பிதுகர்வான் ; அதுகழிந்தது ! சோறு எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! மிகக் அளவினையுடைய சோற்றின் கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! என்போடுகூடிய ஊன்றடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன் ; அதுகழிந்தது ! அம் போடுவேல்தைத்து உருவுமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான்சென்றுநிற்பன் ; அதுகழிந்ததே ! தான்காதலிப்பார்க்கு மாலைசூட்டுதலான் நரந்தப்பூநாறும் தன்னு டையகையால் தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத்தடவு வன் ; அதுகழிந்ததே ! அரியதலைமையையுடைய பெரியபாணரது அகலியமண் டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும்தைத்துருவித் தன்றாற்புரக்கப் படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழகியசொல்லை ஆராயும் துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்நாவின்கண்ணே போய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண்தைத்தவேல். எமக்குப் பற்றுகிய எம் மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளன்கொல்லோ ? இனிப் பாடுவாருமில்லை ; பாடுவார்க்கு ஒன்றிவாருமில்லை ; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் பகன்றையி னது தேனைப்பொருந்திய பெரியமலர் பிறரார்துடப்படாதுகழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல.—எ - று.

அவன்றித்து உருவியவேல் அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே பாணர்முதலாயினார்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும்தைத்தென்றாராகக்கொங்க. மன் - கழிவின்கண்வந்தது. (உருநு)

(உருநு.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்

சிலைகெழு குறவர்க் கல்குயிசை வாரு

மலைகெழு நாட மாவண் பாரி

கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்

நு புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே

பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா

தொருங்கு வால்விடாஅ தொழிகெனக் கூறி

யினையெ யாதவி னினக்கு மற்றியான்.

மேயினே னன்மை யானே யாயினு

க0 மிம்மை போலக் காட்டி யும்மை

யிடையில் காட்சி நின்னே

மெனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

தினை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பாரிதுஞ்சியவழி மகளிளாப் பாப்பாப்பிபுத்து வடக்கிருந்தகபிலி பாடியது.

இ - ன்.—மூசக்கலைகிழித்துண்டலாற்பீறிய முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம் வில்லையுடையகுறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலநாளைக்கு இட்டிவைத்துண்ணு முணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோய், பெரியவண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தகட்பிற்குப் பொருந்த ஒருகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டுகளும்; பெருமைதக்க தலைமையினையுடைய கட்பிற்குப்பொருந்தாமல் யானும் நின்னேடு கூடப்போதுதற்கு இயையாது நீ ஈண்டுத்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடைய யாதவின், நினக்கு யான் பொருந்தினேன்ல்லாமையான். இங்ஙனம்பொருந்திற்றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுங்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னேடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

உலந்தயாண்டென்றபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்ற - அசைநிலை.

(உருள.) நீடுவாழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்

பாடி நின்ற பசுநாட் கண்ணே

கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்

பொய்த்த லறியா வுரவோன் செவிறுதல்

நு வித்திய பனுவல் வினாந்தன்று நன்றென

நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக

வட்ட குழிசி யழற்பயந் தாஅங்

களியர் தாமே யார்க வென்னு

வறனில் கூற்றங் திறனின்று துனிய

க0 ஒழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்

வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற

முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்

கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

வெள்வேல் வீடலை சென்றுமாய்ந் தன்னே

கடு யாங்கது நோயின் றுக வோங்குவரைப்

புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினா பிழைப்பி

னெலிபார்த் தொற்று தாகு மலிதினாக்

கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று

நலியுடைப் பரிசிற் றருக

உ0 மெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

வெளிமானுழச்சேன்றிக்கு அவன்றுஞ்ச இளவெளிமாள்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நெடுங்காலம்வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடியவாயிலையனுதிப் பாடிநின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான்வெம்மையுற்றபொழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிலையொத்து யார்கண்ணும்பொய்கூறுதலறியாத அறிவையுடையோனதுசெவியிடத்து நல்லோர்விதைத்த கேள்வியாகிய பயிர் நன்றாகவினைந்ததெனவினைத்துப் பரிசிலைவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பயனில்லையாக அடப்பட்டபானையினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளிக்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்றுகருதாத அறமில்லாதகூற்றம் கூறுபாடின்குறி அவனுயிராக்கொள்ளத்துணிய முறையான் வெய்தாக மாப்பின்கண் அறைந்து கொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதற முதியவாக்கினையுடைய சுற்றத்தோடுகூடிய பரிசிலரிரங்கக் கள்ளியோங்கிய களர் நிலமாகிய பாழ்பட்டபுறங்காட்டின்கண் வெளியவேலையுடையவீரன்போய் இறந்துபட்டான்; கூற்றம் நோயின்றியிருப்பதாக; உயர்ந்தமலையிடத்துப் புலிபார்த்துவீழ்த்த களிஞ்சிய இரைதப்பின் தனக்கு இரையாதற்குப்போதாத எவ்வையப் பார்த்துவீழ்த்தாதாகும்; மிக்க திரையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய ஆற்றநீர் போல விராயப்போய் மிகுதியையுடைத்தாகியபரிசிலைக்கொடுவருவேமாக, எழுந் திராய்நெஞ்சே, தெளிவை முன்னிட்டிக்கொண்டு.—எ - று.

நசைபழுதாக அழற்பயந்தாங்குக் கூற்றத்துணிய விடலைமாய்ந்தனனெனவும், மகளிர்வளைமுறி வாழைப்பூவிற்கிதறவெனவும், துணிபுமுந்தறுத்து நெஞ்சமே எழுவெனவுவ்கூட்டுக.

நோயின்றாகவென்றது, குறிப்பிற்கேற்றல். ‘ஆங்கதுநோயின்றாக’ என்றது, இளவெளிமாள் சிறிதுகொடுப்ப அதனை இகழ்த்துகூறியதென்பாருமுளர். ‘புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினா பிழைப்பி, நெலிபார்த் தொற்று தாகும்’ என்

பதூஉம் - இவன்பின் கொடுத்தபரிசிலின் சிறுமைநோக்கிநின்றது. 'ஊழை யுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' என்றோதி, விதியைவெறுப்ப எருக்கியமகளிரென்றுணர்ப்பினு டுமையும். (௨௬௭)

(௨௬௮.) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேள யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங்
௫ காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
ரெடிகழி மகளிரிற் ரெல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்பும் பையென் தனவே
தோடுகொண் முரசங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
௧௦ வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
வெந்தை யாகுத லதற்பட லறியே
னந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
வென்னு குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதி
௧௫ னாரா நுற்ற நெஞ்சமொ டோராங்குக்
கண்ணி லுமன் கடற்பட் டாங்கு
வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
தவல மறுசுழி மறுகலிற்
றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பிணமிட்டுப்புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்யதாழியினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசெவந்த கழுகின்சேவலும் பொருவலென்னும்புள்ளும் அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தாம் விரும்பியவழியேயியங்கும் சுடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காழுற வான்; அவனுடைய வளைகழிக்கப்பட்ட உரிமைமகளிராப்போலப் பழைய அழகு தொலைந்த பாடுவாரதுகற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்டமுரசங்களும் கண்கிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பிழ ந்துவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்டை எய்துவிப்ப என்னிறைவன் அவ்விறந்துபாட்டிலேபடுதலை அறியேனாய் ஐயோ! அளித்தலையுடையேன் வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னையாழுறுவர்கொல் லோ என்னையடைந்தகற்றத்தார்! மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங்கவி ழுந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப்பட்டக் கண் ணில்லாதமன்னு கடலின்கண் அழுந்திஹற்போல எல்லையுளந்தறியப்படாத திரை

பரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுசுழியின்கட்பட்டுச் சுழலுமதனிற்
இறந்துபடுதலேனன்று; நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே.—எ - று.

யான் அதுசெய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று. மன் - சுழிவின்கண்
வந்தது. வெருவா வழங்குமென இயையும். ‘முரசும் கண்கிழிந்தன’ ‘பாணியும்
மருப்பிழந்தன’ என்றகருத்து : அவற்றால்தொழில்கொள்வாரின்மையின், அவை
பயனிழந்தனவென்பதாம். (உருஅ)

(உருக.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்

கடிகாவிற்பூச்சுருடினன்

றண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்

செற்றோரை வழிதபுத்தன்

ரு னட்டோனாயுயர்புகுறினன்

வலையரென வழிமொழியலன்

மெலியரென மீக்கறலன்

பிறரைத்தா னிரப்பறியல

னிரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்

க0 வேந்துடையவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்

வருபடையெதிர்தாங்கினன்

பெயாபடையுறங்கண்டனன்

கடும்பரிய மாக்கடவின

னெடுத்தெருவிற் தோர்வழங்கின

கரு னேங்கியல களிறார்ந்தனன்

றிஞ்செறி தசம்புதொலைசினன்

பாணுவப்பப் பசிதீர்த்தனன்

மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்

செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலி

உ0 னிகெ வொன்றோ சுமக வொன்றோ

படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

நம்பிநேடுஞ்செழியனைப் பேரேயின்றுவலார் பாடியது.

இ - ன்.—இளையமகளிரது வளையணிந்ததோனாமுயங்கினன் ; காவலையுடைய
இளமாக்காக்களிற்பூவைச்சுருடினன் ; குளிரந்த மணநாறும் சாந்தைப்பூசினன் ;
பகைத்தோனாக் கிளையொடுங்கெடுத்தான் ; ஈட்டோனா மிகுத்துக்கூறினன் ; இவர்
நம்மில்வலியவரென்றுகருதி அவர்க்கு வழிபாடுகூறியறியான் ; இவர் நம்மில் எளிய
ரென்றுகருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான் ; பிறரைத் தான் ஒன்றியெனச்
சொல்லி இரந்தறியான் ; சூழ்ந்துநின்று இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று
மறுத்தலை அறியான் ; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்தபுகழை
வெளிப்படுத்தினன் ; தன்மேல்வரும்படையைத் தன் எல்லையுட்புகுதாமல் எதிர்

நின்று தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப்பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடை கண்டு அதன்பின் செல்லாதுநின்றான்; விரைந்தசெலவையுடையகுதிரையைத் தன்மனத்தினும் விரையச்செலுத்தினான்; கெடியவீதியின்கண் தேரைச் சூழவிய க்கினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய செறிவையுடையதாகிய மதுவையுடையகுடங்களைப் பலர்க்கும்வழங்கித் தொலை வித்தான்; பாணருவப்ப அவர்பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையின் மயக்குதலை யுடையசொற்களை அந்நடுவுநிலைமையிற் பிழையாதபடி மயக்கந்தீரக்கூறினான்; அப் படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தாளுதலான், இப்புகழைவிரும்புவோனது தலையை வானான் அறுத்துப்போகடினும்போகடுக; அன்றிச் சுடினும்சுடுக; பட்ட படி படுக.—எ - று.

‘நட்டோரையுர்புகுறினன்’ என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம். ‘மயக்குடைய மொழிவிடுத்தான்’ என்பதற்கு உலக வொழுக்கத்தில் மயக்குமுடையசொற்கள் தன்னிடைப்புருதாமல் விடுத்தானென் றும், பொருண்மயங்கியசொற்களைத் தன்னிடத்துப்புருதாமல் விடுத்தானென்று முணாப்பினுமமையும். ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (உருக)

(உச௦.) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்

வாடா யாணர் நாடு மூரும்

பாடுநர்க் கருகா வாஅ யண்டிரன்

கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரோடு

௫ கால நென்னுங் கண்ணிலி யுப்பப்

மேலோ ருலக மெய்தின நெனாஅப்

பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை

சுட்டுக குவியெனச செத்தோர்ப் பயிருங்

களளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி

க௦ யொள்ளெரி கைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது

புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது

கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்

வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்

நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரனார் பாடியது.

இ - ன் —களத்திற்கேற்பகடக்கும் அசைந்தாடையையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் அழியாதபுதுவருவாயையுடையநாடும் ஊர்களும் பாடுவார் க்குக்குறையறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன், கோடேந்திய அல்குவினையும் குறியகைவளைகையுமுடைய உரிமைமகளிரோடுகாலனென்றுசொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டயில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானாகக்கொ ண்டு பொந்தாகிய தான்வாழுமிடத்துப் போழ்ந்தாற்போலும் வாயலகையுடைய பேராந்தை சுட்டுக்குவியென்று செத்தானா அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியை

யுடைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டுள் ஒருபுடையிலேதங்கி ஒள்ளியதிச்சுட உடம்பு மாய்ந்துவிட்டது ; பொலிவழிந்தகண்ணினையுடையராய்த் தம்மைப்பாதுகாப்போ னாக்காணுது ஆரவாரிக்குங்கிளையுடனே செயலற்று அறிவுடையோர் தம்மெய் யுணங்கியபசியையுடையராய்ப் பிறருடையநாட்டிண்கண் தலைப்படும் போக்கை யுடையராயினர் இப்பொழுது ; இஃதோர்நிலை இருந்தவாறென்னை.—எ - று.

‘மேலோ ருலக மெய்தின னெனவெ’ எனவும், ‘ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தனனென’ எனவும் பாடமோதுவாருமுனர். (உச௦)

(உசுக.) திண்டே ரிரவலர்க் கீத்த தண்டா

ரண்டிரன் வருஉ மென்ன வொண்டொடி

வசசிரத் தடககை நெடியோன் கோயிலுட்

போர்ப்புறு முரசங் கறங்க

௫ வார்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி மூடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணியதேரை இரவலர்க்கீத்த குளிர்த்தமாலையையுடைய ஆய் வருகிறானென்று ஒள்ளியதொடியினையும் வச்சிராயுத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இத்திரனதுகோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்றமுரசமுழங்க வானத் தின்கண் ஒசைதோன்றிற்று.—எ - று.

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வாறோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.

இது, தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்நின்றது. (உசுக)

(உசஉ.) இனையோர் சூடா வனையோர் கொய்யார்

நல்லையாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்

பாணன் சூடான் பாடினி யணியா

ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த

௫ வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை

முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒல்லையூர்சிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயில் நல்லாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—இனையவீரர் சூடார், வனையணிந்த இனையமகளிர் பறியார், நல்ல யாழ்க்கோட்டின் மெல்லவனைத்துப் பாணன்பறித்துச் சூழக்கொள்ளான், பாணி ச்சி சூடான், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடுதோன்ற யாவர்க்கும் வெளிப்பட்டவீர னா எதிரின்றுகொன்றவென்ற வலியவேலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு முல்லையாயவியும் பூக்கக்கடவையோ! அவனது ஒல்லையூர்நாட்டின்கண்.—எ - று.

அவனையிழந்து கொடியேனாய்வாழ்கின்ற யானையன்றி நீயும் கொடியை யாய்ப் பூக்கின்றயோவென எச்சவும்மையாய்நின்றது.

என்றது, பூச்சூடி துகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம்.

(உசஉ)

(உசாந்.) இனிரினைர் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்ப்புத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரோடு கைபினைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் *தூங்குவழித் தூங்கி

ரு மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டியர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
†நீர்நணிப் படினோ டேறிச் சீர்மிகக
கரையவர் மருளத் தினாயகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துக் துடுமெனப் பாய்ந்து
க0 குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா விளமை
யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டேன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தொடித்தலைவிழுத்தண்டினர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பொழுதுகினைந்து இரக்கமாகாரின்றது; செறிந்தமணவிடத்
துச்செய்யப்பட்ட வண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்டபூவைப் பறித்துச்சூடிக் குளி
ர்ந்தபொய்கையின்கண்விளையாடும் மகளிரோடுகைகோத்து அவர்தழுவினவிடத்தே
தழுவி யசைத்து ஒளித்துச்செய்யும்஁து அறியாத வஞ்சனையில்லாத இள
மைந்தருடனேகூட உயர்ந்தகோடுகளையுடைய மருதினது துறையிலேவந்து உறத்
தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாக்கப்படிந்த கொம்பிலேயேறி அழகுமிகக் களாயிடத்து
கிற்போர்வியப்பத் தினாயிடத்துத் திவலையெழு ஆழத்தானெடிய நீரையுடையமடு
வின்கண் துமென்றொலிப்பக்குகித்து மூழ்கி மணலைமுகத்துகாட்டிய கல்வியில்
லாத இளமை இரங்கத்தக்கது; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டுகொல்லோ; பூண்
செறிந்த தலையையுடைய பரியதண்டிக்கோலையுன்றித் தளர்ந்து இருமல் இடையே
நெருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பெரியமுதுமையையுடையேமாகிய எங்க
ருக்கு.—எ - று

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ? அதுதான் இரங்கத்தக்கதெனக்
கூட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று. ‘மறை
யெனவறியா’ என்று பாடமோதுவாருமுனர். (உசாக)

(உசாசு.) பாணர் சென்னியும் வண்டுசென் றாதா
கிறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா
விரவன்

* தங்குவழித்தங்கியென்றும் பாடம்.

† நீர்க்கணிப்படிந்தவென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—

..... மூசக்கலையினீக்குதற்கு இரலையென விசேடித்தனர்
..... சாதலென்பது இன்னுதாதலிற் பெரும்பிறிதாயின்றோவென்றான்.

தானுறுகின்றதுன்பத்தைக் கலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு. (உசச)

(உசரு.) யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
யுயிர்செருக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கிமத்
தொள்ளுழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனன் மடந்தை
யின்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை தன் பெருங்கோப்பெ
ண்டு துஞ்சியகாலைச் சோல்லியபாட்டு.

இ - ன்.—எப்படிப்பெரிதாயினும் யானுற்றநோயினது எல்லை எவ்வளவாயி
ற்று, என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லாமையால், கள்ளிவள
ரப்பட்ட புறங்காட்டுள் வெள்ளிடை யின்மூட்டிய தீமையினைக்கும் சிறியவிறகை
யுடைய படுக்கையின்கண் ஒள்ளிய அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருந்தப்
பண்ணி, மேலுலகத்தேபோயினான், மடவான்; அவன்மாயவும் இன்னமும் உயிரிரு
ந்துவாழ்வேன்; இவ்வுலகியற்கையிருந்தவாறு என்னோ.—எ - று.

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின் நோயை இகழ்ந்துகூறிய
வாறு. 'பாவைசேர்த்தி' என்றோதி அவளுடம்பை அழகுபடப் பள்ளியுட்கிடத்தி
யென்றாற்பாருமுளர். உயிர்செருக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல்
லாமையெனவுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி இன்னும்வாழ்வலெனவியையும். சேர்த்தவெனத் திரிப்பினு
மமையும். 'ஞாங்கர்மாய்ந்தான்' என்பதற்கு என்னைந்தது முன்னே இறந்தா
ளென்றமாம். (உசரு)

(உசரு.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழுகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
யணிலவரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட

ரு காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
*தடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு

க0 முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ

பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டம

நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்

பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற

வள்ளித முவிழந்த தாமரை

கரு நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது,— .

“விழுமம் கூர வேய்த்தோ ளரிவை

கொழுநன் வீயக் குழைந்துயல் கின்று.”

இ - ன்.—பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, நின்தலைவனோடிதப்ப நீபோ வென்றுகூறுது அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாதவிசாரத்தை யுடைய பலசான்றவிரே, அணிவினதுவரிபோலும்வரியையுடைய வனைந்த வெள்ளரிக்காயை அரிவாளால் அரித்திடப்பட்ட விதைபோன்ற கல்ல வெள்ளிய நறிய செய்திண்டாமல் இலை இடையேபயின்ற கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச் சோற்றுத்திரளுடனே வெள்ளிய என்னாத்தவிழுதுடனே புளிகூட்டி அடப் பட்ட வேளையிலாவெந்த வேலையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைகளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எமக்கு எம்முடையபெரியதோனையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகையிலல்லையாகவளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடையநீர்செறிந்த பெரியபொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து.—எ - று.

தில் - விழைவின்கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; நுமக்கு அரிதாகுகவெனக் கூட்டுக. (௨௪௬)

(௨௪௭.) யானே தந்த முளிமர விறகிற்

கானவர் பொத்திய ரெவிதீ விளக்கத்து

மடமான் பெருநிறா வைகுதுயி லெடுப்பி

மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றிலி

ரு னீர்வார் கூந்த விரும்புறந் தாழப்

பேரனார்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கித்

தெருமரு மம்ம தானே தன்கொழுநன்

முழவுகண் டியிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்

சிறுநனி தமிழ் எரியினு

க0 மின்னுயிர் *நடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாய்வானைக்கண்டு மதுரைப்போலவாயார் சொல்லியது.

இ - ன்.—யானைகொண்டு வரப்பட்ட உலர்ந்த மரத்துவிதகால் வேடர்மூட்டப் பட்ட கடைந்துகொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவியமானாகிய பெரியநிரை வைகிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்திதூர்க்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்து நீர்வழந்த மயிர் மிக்கபுறத்தில்வீழப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையளாய்ப் புறங்காட்டைப்பார்த்துத் தான்சுழலும், தன் தலைவன் முழவினதுகண் மார்ச்சையுலராதகாவலையுடைய அகலியகோயிலுள் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர்தளரும் தன் இளமைபுறங்கொடுத்தி.—எ - று.

.....யானைவற்கு அஞ்சிநடுங்குதல்

அம்ம - அசை.

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசஅ.) அளிய நாமே சிறுவெள் ளாம்ப

வினைய மாகத் தழையா யினவே

இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்த்தெனப் பொழுதுமறுத்

தின்து வைக லுண்ணு

நு மல்லிப் படும புல்லா யினவே.

நீணை - அது; துறை - தாபத்தலை.

.....†எக்கூர்மாதாத்தனார் பாடியது.

†“குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்த்தெனக்
குருந்தலங் கண்ணி கைம்மை கூறின்று.”

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இனியே மாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தை யுடையதலைவன் இறந்தானாக உண்ணுங்காலமாரி இன்னதை வைகும்பொழுதின் கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசியாயுதவின.—எ - று.

தாயின்புறுங்காலத்தும் துன்புறுங்காலத்தும் துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலேநோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

நெல்லலாவுணவெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு.

(உசஅ)

(உசக.) கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றெளிப்பக்

கணைக்கோட்டு வானை மீநீர்ப் பிறழ

* நீங்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † ஒக்கொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்போருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்போதுவியற்படலம், ச.

வெரிப்பும் பழன நெரித்துடன் வலைஞ
ரரிக்குட ஈரியின் யாமை மினிரப்

- ரு பனை நுகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலோ
டுறழ்வே லன்ன வொண்கயன் முகக்கு
மகனாட் டண்ணல் புகவே நெருநைப்
பகலிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
யொருவழிப் பட்டன்று மன்னே யின்றே
க0 யடங்கிய கற்பி னுய்துதன் மடந்தை
யுயர்நிலை யுலக மவன்புக விரிநீ
ருடு சுளகிற் சீறிட நீக்கி
யழுத லானாக் கண்ணண்
மெழுது மாப்பிகண் கலுழநீ ஈானே.

தினையும் துறையும் அவை.

.....தும்பிகோகீரனார் பாடியது.

இ - ன்.—கதிர்நுனைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரல்மீன் சேற்றின்கீழேநெரு
கத் திரண்ட [மிசையாகிய] கோட்டையுடையவானீமீன் நீர்மேலேபிறழ் எரி
போலுநிறத்தழுவையுடைய பொய்கைகளைநெருங்கி உடனே வலைஞரானவா, ஒலி
நரம்பால் ஓசையையுடையகிணையினது முகமேபோலும் யாமைபிறழப் பினையினது
நுகும்பையொத்த சினைமுற்றியவராலோடு மாறுபடும்வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை
முகந்துகொள்ளும் முன்னகன்றநாட்டையுடையருநிலைது உணவு நெருநிலைநா
ளாற் பகுத்த இடத்தைக்கருதிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது, அது
கழிந்தது; இன்று, தன்கண்ணையடங்கியகற்பினையும் சிறியதுதலினையுமுடைய
மடந்தை உயர்ந்தநிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்சென்றுபுக அவனு
க்கு உணவுகொடுத்தல்வேண்டிச் சுளகுபோலச் சிறியவிடத்தைத்துடைத்து அழுத
லமையாதகண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்கலுழநீன்றநீராலே சாணாகத்தைக்கொ
ண்டு மெழுகுமளவிலேபட்டது.—எ - று.

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளெனவுணாக்க. மன் - கழிவின்கண்
வந்தது.

இது, கண்டார் நிலையாமைகூறி இரங்கியவாறு.

(உசக)

(உரு0.) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசி
லிரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணலும் பந்தர்க்
கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி
யல்லி யுணவின் மனைவியோ டுனியே
புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்
வான்சோறு கொண்டு திம்பால் வேண்டு

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

நீணையும் துறையும் அவை.

..... தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

இ - ன்.—தாளிப்போசைமிக்க கொழுவியதுவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலனாத் தன்கண்ணேதகைத்தவாயிலினையும் தன்னுற்புரக்கப்படுவோர்கண்ணீரை மாற்றிய குளிரந்த நறிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயினைக்குறைத்துக் குறியவனையெயக்களைந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடையமனையாளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே, வான்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலேவேண்டும் வெறுப்பைத் தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின்.—எ .

கொய்து நீக்கியென்னும்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுங்குறிப்புவினையோடுமுடிக்க.

நகரே, நீ புதல்வர்தந்தை காடுமுன்னியபின் புல்லென்றினையெனக்கூட்டுக.

முனித்தலை - குடமித்தலையெனினுமமையும்.

(உரு)

(உருக.) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்

பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகவரி

ரிழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிசூற்

கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாழிக்

டு கான யானை தந்த விழகிற்

கடுந்தெற்ற செந்தி வேட்டுப்

புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.

நீணை - வாகை; துறை - தாபதவாகை.

.....மாற்பித்தியார் பாடியது.

இ - ன்.—ஓவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய இல்லின்கண் கொல்லிப்பாவைபோன்றவடிவினையுடைய சிறியவனையணிந்தமகளிருடைய அணிகலங்களை அவைநிற்குநிலையினின்றும் கழலும்வகை ஆதரஞ்செய்தவனைக்கண்டேம்; மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவிநீரையாழிக் காட்டியானைகொண்டுவரப்பட்டவிற்கால் மிக்கவெம்மையையுடைய செந்தியைவேட்டு முதுகின் கண்ணேதாழ்த்த புரிந்தசடையைப்புலர்த்துவோன்.—எ - று.

ஆடி வேட்டுப் புலர்த்துவோனென இயையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்தமள்ளற்கண்டேம், அவன் இப்பொழுது புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்தாநின்றோனென அவனைக்கண்டு வியந்துகூறியவாறு.

பாவையென்றது, பிறிது எவ்வணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒருகுறிப்பினை. கானயானைதந்தவிற்கென்றது, இவன்தவமிகுதியான் அதுவும் ஏவல்செய்தல்.

(உருக)

(௨௫௨.) சுறங்குவெள் ளருவி யேற்றவி னிறம்பெயர்ந்து

தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ

டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே

யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்

டு சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம் மாறித் தில்லந்தளிர் போன்ற புற்கென்றசடையோடுகூடி நின்று செறிந்த இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும் மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப் படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயினான் முன்பு.—எ - று.

இதவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது.

(௨௫௨)

(௨௫௩.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள வினியே

வல்லார் கண்ணி யினையர் தினைப்ப

*நகா அலென வந்த மாறே யெழாநெஞ்

பைக்கழை பொதிகளைத் தன்ன விளாப்பின்

டு வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்

களை யு ளோய்வலோ கூறுநின் னுரையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.

.....† குளம்பாதயானூர் பாடியது.

முதுபாலையாவது,—

‡“காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த

பூங்கொடி யரிவை புலம்புனாத் தன்னு.”

இ - ன்.—நினைப்பிரிந்து ஆற்றேனுகின்றேன்; என்னுடையதிறத்து வருத் தக்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின் னேடுகூடி வினையாடப்போந்த இனையோர் வினையாடாநிற்ப அவரோடு நகுதின் றிலேனென்றகருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை நெல் எழாத பசியமூங்கில் பட்டை யொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வளையில்லாதவறியகையைத் தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு நின் சுற்றத்திடத்தேசெலுத்தச் செல்லுவேனோ இன்னும், இற ந்துபடினல்லது. நின்வார்த்தையை எனக்குச்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றுவருந்தும் அவலத்தை. கூறு நின்னுரையென அவன்சொற்கேட்டவிரூப்பினாற் கூறுவான்போன்று மயங்கிக் கூறியவாறு.

(௨௫௩)

* நகாரெனவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதயானூரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிப்போதுவியற்படலம், ௧.

(உரு௪.) இனையரு முதியரும் வேறுபுலம் படர
வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளாத்த
வளையில் வறுங்கை யோசசிக் கிளையு
ரு ளின்ன னுயின் னினையோ னென்று
நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்று
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு

க0 மாணுது புகழு மன்னை

யாங்கா குவள்கொ ளளிய டானே.

நீணையும் துறையும் அவை.

..... கயமனார் பாடியது.

இ - ன் — இனையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்போக யான்
எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினதுமார்பம் நிலத்தைப்பொருத்தச் சுரத்திடை
மேம்படவீழ்ந்த இனையோய், வெருத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே
வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினுன் இனையென்று யான்சொல்ல
நின் இறந்துபாடுகடியவார்த்தைசெல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளி
யாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்கள்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து,
என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும் அமையாது
புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறாவாங்கொல் ! அவன் இரங்கத்தக்கவள்தான்,—
எ - று.

வளனும்கெம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, புள்ளெல்லாஞ்சென்றனு
ஆலமரம் பயன்பட்டுநின்றதோல இவனும் தன்குற்றத்தாரும் பிறரும் காட்டாரும்
துகரும்படி நின்றமைதோன்றிநின்றது. ‘நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்கா
வன்கொல்’ என்றகருத்து : யான் இறந்துபட்டவாறுசொல்லினன்றே அவன் வருத்த
முறுவன் ; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னூர் - முன்மொழிநிலையல்.
மற்று - அசைநிலை. (உரு௫)

(உரு௫.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே

†யனைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே

னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை

யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே

ரு நிராவளை முன்கை பற்றி

வகாநிழற் சேர்க் நடத்திசிறி சிறிதே.

நீணையும் துறையும் அவை.

..... வன்பாணர் பாடியது.

* சொல்லுமாயினென்றும் பாடம்.

† எடுத்தனன்கொளினென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—ஐயோவென்று அரற்றுவேனாயின் அவ்வுராவழியேவந்து நின் உடம் பாயினும் யான்காணப்பெறாமல் ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியையஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டுபோவேனென்றநினைப்பின் நினது அகலிய மார்பை எடுக்கமாட்டேன்; என்னையொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக, உன்னை இறந்துபடும்பரிசுவந்துதாக்கிய அறமில்லாதகூற்றே; யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிராத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக.—எ - று.

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல் லான் அசைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (உருரு)

(உருசு.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே

யச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய

சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு

சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி

ரு வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி

யகலி தாக வளைமோ

நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

இ - ன்.—கலம்வளையும் வேட்கோவே, கலம்வளையும் வேட்கோவே, சகடஞ் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெளியபல்லிபோல் நெருநலைநாளாற் பலசரமும் தன்னோடுகழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி யானும் அவனோடேகூடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத் துக் காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வளைவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின் கட் கலம்வளையும்வேட்கோவே.—எ - று.

‘எமக்கும்’ என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயங்கக்கூறிகின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக வளைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு - வினாவின் கண்வந்தது.

(உருசு)

(உருசு.) செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன் கணைக்கா

லவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்

குச்சி னினாத்த குருஉமயிர் மோவாய்

செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ

ரு டியார்கொலோ வளியன் றானே தேரி

னூர்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணெனக்

காடுகொண் டன்று மிலனே காலைப்

புல்லா நினநினை செல்புற நோக்கிக்

கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்

க0 சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மென்னு மெனேத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.

ணை - வெட்சி ; துறை - உண்டாட்டு.

உண்டாட்டாவது,—

*“தொட்டிமிகுங் கழன்மறவர்

இ - ன் —..... திரண்டகாலையும் அழகியவயிற்றினையும் பரந்த
மார்பினையும் பசியகண்ணினையும் குச்சிற்புல் நிராத்தாற்போன்ற நிறம்பொருந்திய
மயிரினையுடையதாடியினையும் செவியிறந்துமுன்னேதாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடைய
ளாய் வில்லுடனே யாத்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கானான்? ஆராயின் ஊரைப் பெரி
தும்நீங்கினதுமில்ன் ; தனக்கு அரணை நக்கருதிக்க காட்டைக் கொண்டதுமில்ன்;
இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாது இனமாகியநிராபோகின்ற இடத்தைப்பார்
த்துத் தன்கையாற்றுகித்து மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார்செய்யும்பூசலேமாற்றி
வில்லாலேகொடுபோந்தனன் ; அந்நிராதாம் மிகப்பலவேயாயினும் என்னபயன்
படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாமையிற் சிறிதும் வெள்ளிய
முகத்தோன்றாதபாணையக்காண்டலுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடை
யும் மத்தினொலியைக் கேளாதபடி பிறருக்குநேராகக்கொடுத்தல் வலலையினன்,
அவனுக்கு.—எ -று.

பகைவர் மேல்கடக்கவொட்டாது எதிரினின்றிலக்குதலின், ‘செருப்பி
டைச் சிறுபர லன்னன்’ எனப்பட்டது. ‘அன்ன’ என்று பாடமோதி, செருப்பி
டைச் சிறுபரலோசைபோல நெடிய ஓசையையுடைய காலென்றுரைப்பாருளார்.
யார்கொலென்றது, அறியான்விறுதலன்றி வியப்பின்கணவந்தது. ‘ஊர்பெரி
திகந்தன்மையினே’ என்பது, நிராகோட்கடுமை.

சிறுபரலன்னன் கவுளஞ்சிய அளியனுவன்னான் யார்கொல்லோ? தேரின்
வில்லோடு ஊர்பெரிது இகத்தனமையிலளய்க் காலெகக்கொண்டதுமில்ளாய் நோ
க்கி எண்ணி மாற்றினான் ; மாற்றிக் குழிசிகாண்டலோடு மத்தொலிகேளாதோனாயி
னவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும் என்னுமெனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கென உருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும்.

(உருஎ)

(உருஅ.) மூட்காற் காரா முதுபழ னேய்ப்பத்

தெறிப்ப விளைந்த திங்கந் தார

நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு

பச்சுன் றின்று பைந்நினம் பெருத்த

ரு வெச்சி லீரங்கை விற்புறந் திமிரிப்

புலம்புக் கணனே புல்லணற் காளை
யொருமுறை யுண்ணு வளவைப் பெருநிலா
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குந்
தொடுத லோம்புமதி முதுகட் சாடி

க0 யாத்தரக் கழுமிய துகளன்
காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

..... உலோச்சுனார் பாடியது.

இ - ன்.—முட்டாளையுடைய காராயினது முதிர்ந்தபழத்தையொப்ப முற்ற விளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும்பெயரையுடைய மதுவையுடைய வேற்றுப்புலத்துத் தான்கொண்டுவந்துநிறுத்தினநிலையைக் கள்விலைக்கு நேராகக்கொடுத்து உண்டு செவ்வீத்தகையைத்தின்று செவ்வி நிணமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடையகையை வில்வினதுபுறத்தேதிரிந்து வேற்றுநாட்டி ன்கட்டிக்கானே, புல்லியதாடியையுடையகாளை; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகாலுண்பதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ்வூர்ப்புறமெல்லாம் நிற்பக் கொடுத்தருகுவன்; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொருட்டுத் தொடுத்தேப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை; ஆவைக்கொண்டுவரக் கலந்ததுளியையுடையனாய் அம்மதுவை விரும்புவோனவிடாய்த்தலுமுண்டாம்.—எ - று.

தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செலவெனத்திரிக்கப்பட்டது. இதுக்குக் கள்விலையாட்டியிட்டத்தேசெல்லவென்றுமாம். திங்கட்டாரமென்றோதிக் கள்ளாகிய இனியபண்டமெனினுமமையும். காய்தலுமுண்டென்பதற்குக் கள்வெய்யோனாகலின், நினை வெருளவுகூடுமென்பாருமுனர். இவன்னிலாகொள்ளச் செல்கின்றமைகண்டார் கள்விலையாட்டிக்குக்கூறியது. (உருஅ)

(உருக.) ஏறுடைப் பெருநிலா பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ள
ரு முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.

திணை - கரந்தை; துறை - செருமலைதல்; பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.

.....கோடைபாடியபெரும்பூதனார் பாடியது.

*“வெட்சியானாக் கண்ணுற்றவனைஇ
யுட்குவரத்தாக்கி யுளர்செருப்புரிந்தன்று.”

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ச.

இ - ன்.—தாங்களொள்ளப்பட்ட ஏற்றையுடைய பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவானாக்குறித்து அந்நிரையோடு தாம்போகாது தழையால்மூடிய பெரியகாட்டின்கண தலைகாந்திருந்த வலியவல்லையுடையமறவாது ஒடுங்கியநிலையைக்கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினது மேற்கோள் சிறப்பதாக; தெய்வம் மெய்யின்கணெறிய புலமகனையொப்பத் தாவித்துள்ளும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலேவிளங்காநின்ற ஒள்ளிய வாளினையும் வீரக்கழலினையுமுடையோய்.—
எ - று.

புனைகழலோய், காணாய்; செல்லல், செல்லல்; நின்னுள்ளம் சிறப்பதாக வெனக்கூட்டுக.

செல்லலென்றது, அவரைக்கண்டு பொருது கொன்றன்றிச் செல்லலென்பதாம். (உடுக)

- (உக0.) வளரத் தொடினும் வெளவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீநதொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோ
ளுளருங் கூந்த னோக்கிக் களர
ரு கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
பசிபடு மருங்குலை கசிபுகை தொழாஅக்
காணலென் கொல்லென வினவீனை வறுஉம்
பாண கேண்மதி யாணாது நிலையே
புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
க0 தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்மங்
கையுள போலுங் கடிதன் மையவே
முன்னூர்ப பூசலிற் றேன்றித் தன்னூர்
நெடுநிலை தழீஇய மிளி யாளர்
வீடுகணை நீத்தந் துடிபுணை யாக
கரு வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்த
வையகம் புலமப வளைஇய பாம்பின்
லையெயிற னுய்ந்த மதியின மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா
னிரையோடு வந்த வுடைய னாகி
உ0 யுரிகளை யரவ மானத தானே
யரிதுசெ லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
கானச சிற்றியாற் றருங்கரைக் *காலுற்றுக்
கம்பமொடு துளங்கிய டிலிலங்கு போல
வம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
உரு யுயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி பெயரே

* காலுறவென்றும் பாடம், † இலக்கம்போலவென்றும் பாடம்.

மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி

யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப

படஞ்செய் பந்தர்க கன்மிசை யதுவே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை; பாடாண்பாட்டுமாம்.

..... வடமோதங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஒசையை உள்வாங்கி வேறு பட்டு இரங்கற்பண்ணுகிய விளரியைச் சென்றுகின்ற இளிய நாப்புத்தொடையி னது தீங்கைநினைந்து நெங்குகெஞ்சத்தைத் தலைப்பட்டுப் புறப்பட்டவனவின் நிமித்த வழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற மயிணாப்பார்த்துக் களர்நிலத்துள்ள தன்ளி மரத்தின் நிழற்கண்ணுண்டாகிய தெய்வத்தையேத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றையுடை யையாய் இரங்கிக் கையாற்றொழுது நங்குரிசிலைக் ஞானமாட்டேன்கொல்லோ வென்று எதிர்வருவாணாப்பார்த்துக் கேட்டுவருகின்றபாண, கேட்பாயாக, நமது செல்வம்பட்டநிலைமை; இனி நீ அவன் நமக்குவிட்ட வினையிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி அவனோடுகூடி இன்புற்றிருந்தவியுடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்த்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருததங்கொன்வா யாயினும் இரண்டும் நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அணுமையையுடைய ஊர் முன்கைச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிகக் கிரியைக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரா எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத் தன் துடியே புணையாகவென்று பகைவரைக்கொன்று அவர்கொண்டநீனையை மீட்டு உலகம்தனிப்பச் சூழ்த்துகொண்ட பாம்பினது கூரியபல்வினின்றும் பிழைத்துப் போந்த திங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழைத்துப்போந்த கன்றை யுடைய பலவாகிய ஆனியையுடனேவந்த சொல்லையுடையனாய்த் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமேயாக அரிதாகச்செல்லப்படும் தேவருலகத்தின் கட்போயினான்; அவனதுடம்பு, காட்டுட் சிற்றியாற்றினது அரியகளாயிடத்துக் காலுற நின்று நிக்கத்தோசையுந்த விலங்கினையொப்ப அம்பாறசலித்து அய்விட த்துவீழ்ந்தது; உயர்ந்தகீர்த்தி மிகவுந்தோன்றிய மறவனபெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறிய விடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்டபந்தர்க்கீழ் கட்ட கன்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டப்பட்டெனினுமமை யும். ‘மனையோன்கூந்தலோக்கி’ என்பதற்குப் பாண என்மனைவியது சரியும் மயி னானோக்கியெனவும், ‘புரவுத்தொடுத்து’ என்பதற்கு அன்று உம்மைப்புரந்தபரி சைப்பாடியெனவுமுணாப்பாருமுள். (உசஉ)

(உசஉ.) அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்
வண்டுபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு
வரையாப் பெருஞ்சோற்று முரிவாய் ஈழற்றம்
வெற்றியாற் றம்பியி னெற்றற றாகக்
கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே
வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்
மையல் யானை வயாவுயிர்த் தன்ன

நெய்யுலை சொரிந்த மையு னேசை
 புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க னூரப்
 ௧௦ பயந்தனை மன்னன் முன்னே யினியே
 பல்லாத தழீஇய கல்லா வவ்வி
 லுழைக்குரற் கூகை யழைப்ப வாட்டி.
 நாகுமுலை யன்ன நலம்பூங் கரத்தை
 விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
 ௧௫ நிராயிவட் டந்து நடுக லாகிய
 வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிக்
 கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய
 கழிகல மகடேப் போலப்
 புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

தீனையும் துறையும் அவை.

..... சூழ்முலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அந்தோ ! என்னிறைவனது அடையாத பெரிய இல்லே, வண்டு கன்படியும் மதுவினால் ஒழியாதமண்டையுடனே யாவார்க்கும் வரையாமல்வழங்கும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகியமுற்றம் நீரற்றயாற்றினோ டம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாக்கண்டேன், நிச்சயமாக ; என்கண்மணி சோர்ந்துவீழ்வனவாக ; உலகத்தைக்காக்கும்வேந்தருடைய செல்வமிக்ககிருநக ரின்கண் மத்தான் மயங்கியயானை உயங்குதலான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற் போன்ற நெய்காய்கின்ற உலையின்கண்சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஒசை யையுடைய பொரியலைப் புதுமார்தருடைய ஒளிமழுங்கினகண்கள்கிறையவுண் டாக்கினும், முன்பு ; அதுகழிந்தது ; இப்பொழுது பல ஆனிரையைக்கைக்கொ ண்ட கற்கவேண்டாத வலிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குரலையிக்குடைய கூகை தன் இனத்தையழைக்கும்படி அலைத்த நாகினதுமுலைபோன்ற நறியபூவை யுடையகரந்தையை அறிவுடையோர்கூட்டுமுறைமையிலேகூட்ட நிரையை இவ் ஓரின் கண்மிட்டுத்தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய இறைவனில் லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட மட்டையாகியதலையுடனே கைம்மைநோ ன்புமிகக் கலக்கமுற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய அவன்மனைவியை யொப்பப் பொலிவழிந்தனை, பல அழகுமிழந்து.—ஈ - று.

அம்பியினென்புழி, இன் - அசைநிலை. 'அம்பியின்றாக' என்று பாடமோது வாருமுளர். மன் - கழிவின்கண்வந்தது. கண் - அசை.

எந்தைபேரில்லே, செதுக்கணரப்பயந்தனைமுன் ; இனி மகடேப்போலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனையாய் அம்பியன்றாகக்கண்டேன், கண்ட என்கண் சோர்கவெனக்கூட்டுக.

ஒசையென்றது, ஆகுபெயரான் ஒசையையுடையகறியை ; இஃது ஒத்திசைச் சொல். 'செதுக்கணர' என்பதற்குச் செதுகின் குடர்நிறையவென்றுமாம் ; கைம் மிஞ்சுவென்றுமாம்.

(உசஉ.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்

பாசவ விட்ட புன்காற் பந்தர்ப்

புனறநு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மி

னென்னுர் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று

நு நிராயொடு வருஉ மென்னைக்

ருழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.

திணை - வேட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.

..... மதுரைப்போலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது,—

*“ உரவெய்யோ னினந்தழ்இ

வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.”

இ - ள்.—மதுவையும் அலைத்துண்ணும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலேவேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடையபந்தரின் கண்ணீர் கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்பிமின்; பகைவரது தூசிப்படையை முறித்துப் பெயர்ந்துபோதுகிற தனதுபடைக்குப்பின்னேநின்ற நிராயுடனேவருகின்ற என்னிறைவனுக்குப் பக்கமறவாராய் நிராகொண்டவருவோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—எ - து.

சாயல் - விடையாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னிலும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவுந்தொடுமின்; விடையும்வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உசஉ)

(உசரு.)†பெருங்களிற் தடியிற் றேன்று மொருக

ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாழிற்

றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது

வண்டுமேம் படுஉமிவ் வறநிலை யாறே

நு பல்லாத் திரணிவா பெயர்தரப் பெயர்தந்து

கல்லா வினையர் நீங்க நீங்கான்

விலுமிழ் கடுங்கனை மூழ்கக்

கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

இ - ள்.—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணினையுடைத் தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே, நீபோகின்றாயாயின் தொழாயாய்ப்

* புறப்போருள்வெண்பாமாலை, வேட்சிப்படலம், கஉ.

† இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், உசசு-ம் பாட்டும் அதனுரையும் மீதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயாவர்கள்விட்டுப் பிரதியில்மட்டு மிருத்தன.

போதலைப்பிரிகரிப்பாயாக; த தெ..... வண்டுகள் மேம்பட்டுவாரும், இக் கொடியவழி; பல ஆக்களாகிய திரண்டநிலை மீண்டு தன்னோடுபோதரப்போந்து இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர் இரிந்தோடத் தான்போகானும் வில் லுமிழப்பட்ட வினாந்த அம்புகுளிப்பக் களையைக்கொல்லும் புனலின்கண் அணை போல எதிர்தின்றவிலக்கியவனதுகல்லை —எ -று.

புனற்சிறையின்விலங்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஓம்பு; தொழவே அவ்வறசிலையாறுவண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே கொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்ருளிருமென்பான், காரியமாகியவண்டுமேம்படுதலைக்கூற்றினன். வண்டென்பது, மறவருளொருசாகியென்பா ருமுளர். ஆறு வண்டுமேம்படுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்ருளில் இடத்து மேலேறிநின்றது. (உசரு)

(உசரு.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சோத்தி

மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ

டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயாபொறித

தினிடட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு

ரு கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய

நெடுத்தகை கழிந்தமை யறியா

தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.

நீணையும் துறையும் அவை

..... * உறையூர் இளம்பொள்ளாணிகளுட் பாடியது.

இ - ள்.—பருக்கையையுடையவிடத்துத் திட்டையைச்சேர்த்தி ஆண்டுள்ள மரலையீர்த்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தபூவையுடைய கண்ணியுடனே அழகியமயிலி னது பீலியைச்சூட்டிப் பெயரையெழுதி இப்பொழுதுகட்டார், கல்லையும்; கன் றுடனே கறவையையுமீட்டுக்கொண்டவந்து மறவரையோட்டினோக்கிய நெடுந் தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ பாணரது சுற்றம்.—எ -று.

பட்டமையறிந்துவாராதொழியுமே அறியாதவருமோவென ஐயமாக்குக. பதுக்கைசேர்த்தலையன்றிக் கல்லும் கட்டனரென உம்மை எஞ்சிநின்றது (உசரு)

(உசரு.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை

யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளினர் நறுவிப்

போந்தைபந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்

பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்

ரு கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல்

வானேறு புனையுநின் றுணியில் வாழ்க்கைப்

பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்

கடும்பகட் டியானை வேந்த

ரொடுங்கா வென்றியு நின்னோடு செலவே.

* ன்சாத்தங்கொற்றனர் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

திணையும் துறையும் அவை.

..... முகையலூர்ச் சிறுகருத்தும்பியார் பாடியது.

இ - ன்.—ஊனாமிகவுங்கடந்த முரம்புரிமாமகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபூவைப் பனையோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து (௨௬௫)

(௨௬௬.) *பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்

கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்

புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்

கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை

௫ நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉ

நீர்திகழ் சுழனி நாடுகெழு பெருவிறல்

வான்றோய் நீன்குடை வயமான் சென்னி

சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோ

னசா கென்னும் பூசல் போல

௧௦ வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய

விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்

பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்

னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பற்றேரிநாஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றுர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—பயன்பொருத்திய பெரியமுதில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் துன்பொருத்திய தானையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்குடனே டாகற்காலத்தேமணங்கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியையுடையோய், ஆகாயத்தைப்பொருந்தும் கெடியகுடையினையும் வலியகுதியாயினையுமுடைய சென்னி, அறிவானமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்று பொருந்தினனெருவன் யானுற்ற துன்பத்திற்குத்துணையாய் எனக்கு நீர் பற்றுக வேண்டுமென்னும் ஆரவாரத்தை அவர் விரையத்திற்குமாறுபோல விரையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்டெவைத்து அவர்க்கு விருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில்லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பொறியும் குறைவின்றிப்பொருத்திய எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றாறையபயன்கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.—௭ - று.

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

* இப்பாட்டு, புறத்திரட்டிலுங் காணப்பட்டது.

பெருவிறல், சென்னி, சான்றோரிருந்த அவையத்தற்றோன்பூசலை அவர் விரையக்கூந்தாற்போல எனது நல்கூர்மையை வல்லேகனெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

நந்து வனையொடு பகன்மணம் புகூஉமென்றகருத்து : அவை தம்செருக்கினால் சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று நாட்டின்மிகுதி கூறியதனால், அவன் செயல் மிகுதி கூறியவாறு. 'நாகினர் தவனையொடு பகன்மணம் புகூஉம்' என்று பாடமோதி, நந்தினேற்றை நாகினர்தவனையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகூஉமென்றுரைப்பினுமையும், 'ஆசாகு' என்பதனை இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழியென்பாருமுளர். பெருவிறையுடைய வயமான்சென்னியெனினுமாம். 'பொறிப்புணருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் பாவைபோலும் வடிவுமாத்திரையேதோயன்றித் தோன்றியபயன்கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெடநின்ற நல்கூர்மையென்றும், 'விருந்துகண் டொளிக்கும்' என்பதற்கு வறுமைகண்டு வந்தவிருந்து தாம் அது காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். மாறியென்பது, மாறவெனத்திரிக்கப்பட்டது.

(உசௌ)

*(உசௌ.)..... ..

*(உசௌ.)..... ..

(உசௌ.)†குயில்வா யன்ன கூர்முகை யதிரல்

பயிலா தல்கியகாழ் மாலை

மையீரும் பித்தை பொலியச சூட்டிப்

புத்தகற கொண்ட புலிக்கண் வெப்ப

ரு ரொன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை

யுவுலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்

பிழிமசிற் வல்சி வேண்ட மற்றிது

கொள்ளா நென்ப கள்ளின் வாழ்த்திக்

கரந்தை நீடிய வறிந்துமாறு செருவிற்

க0 பல்லா னினநிறை தழீஇய வில்லோர்க்

கொடுஞ்சிறைக் குருஉப்பருந் தார்ப்பத்

தடிந்துமாறு பெயர்த்தவிக் கருங்கை வாளே.

தீணை - லெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

ஒளவையார்.

(உசௌ)

(உஎ0.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி

னிரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை

* இவ்வெண்களுக்குரியபாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாட்டிற்கும் உரை அகப்படவில்லை; மூலங்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாதவண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்
சமங்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே
நு நறுவிறா துறந்த நாரா நனாத்தலைச்
சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே
நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே
மறப்படை துவலு மரிகுரற் றண்ணுமை
யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
க0 வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை
விழுநவி மாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை ; துறை - கையறுநிலை.

கண்டார் தாய்க்குச்சொல்லியது.

கழாந்தலையார்.

(உஎ0)

(உஎக.) நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங்குர னொச்சிக் கண்ணார் சுவவுத்தழை
மெல்லிழை மகளி னாதக ல்குற்
றெடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
நு வெருவரு குருத்யொடு மயங்கி யுருவுகரந்
தெற்றுவரப் பட்ட தெரிய லூரன்
செத்துப் பருந்துண் வெப்பயாங் கண்டன
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே.

திணை - நோச்சி ; துறை - செருவிடைவீழ்தல்.

வேறிபாடிய காமங்கண்ணியார்.

(உஎக)

(உஎஉ.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னொச்சி
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுரு சிறந்த
காத னன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
நு தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடத்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தவி
னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு மினதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மோச்சாத்தனார்.

(உஎஉ)

- (உஎ௩.) மாவா ராதே மாவா ராதே
யெல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிந்
புல்லுனைக் குடுமிப் புதல்வர் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே
ரு யிருபேர் யாற்ற வெருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு பெருமரம் போல
வுவந்தின்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே.

திணை - தும்பை; துறை - துதிநாமறம்.

எருமைவேளியனார்.

(உஎ௩)

- (உஎ௪.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுரந் தினியே
தன்னுந் துரக்குவன் போலு மொன்னவ
ரு ரெஞ்சுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொயம்பி னூக்கி மெய்க்கொண் டனனே.

திணை - அது; துறை - எருமைமறம்.

உலோச்சனார்.

(உஎ௪)

- (உஎ௫.) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திணை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
திணைநிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
ரு வடிமா னெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவனென வோம்ப
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முனசமத் தொழிந்ததன் றோழற்கு வருமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒருத்தனார்.

(உஎ௫)

- (உஎ௬.) நறுவினா துறந்தநீராவெண் கூந்த
லீரங்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின காதலஞ் சிறுஅன்
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
ரு படைக்குகோ யெல்லாந் தானு யினனே.

திணை - அது; துறை - தானைநிலை.

மதுரைப்பூதனிளநாகனார்.

(உஎ௬)

(௨௪௭.)என
வானகைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிமெறிந்து பட்டன நென்னு முவகை
யின்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
டு கொண்கழை துயல்வரும் வெதிர
.....த் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - உவகைக்கலுழிச்சி.

பூங்கணுத்தியாயார்.

(௨௪௭)

(௨௪௮.) நரம்பெழுந் துலரிய நிரம்பா மென்றோண்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின நென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென்
டு முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினை இக்
கொண்ட வானொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றுகிய
படுமகன் கிடக்கை காணாஉ
வின்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

திணையும் துறையும் அதுவ.

காக்கைபாடியியார் *நச்சென்னையார்.

(௨௪௮)

(௨௪௯.) கெடுக சிந்தை கடிதிவ மினிவே
மூதின் மகளி ராத றகுமே
மேனா ஞற்றசெரு விற்கிவ டன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனளே
டு நெருந லுற்றசெரு விற்கிவன் கொழுநன்
பெருநிறா விலங்கி யாண்டுப்பட்ட டனளே
இன்றும், செருப்பறை தேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்துட இப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
க0 யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

திணை - வாகை; துறை - ழுதிழ்முல்லை.

ஒக்கூர்மாதாத்தியார்.

(௨௪௯)

(௨௫௦.) என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கு

நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கு
டு மஞ்சவரு குராஅற் குாலுந் தூற்று
நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறவி

யென்னா குவிற்கொ ளனியிர் நுமக்கு
க0 மிவனுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுநா முடித்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளரம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல

கரு வழிநினைந் திருத்த வதனினு மரிதே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

மாறேகீகத்துப்பசலையார்.

(உஅ0)

(உஅக)* (க) தீங்கனி யிரமொடு வேம்பு (உ) மனைச்செரீஇ
(ங) வாங்குமருப் பியாமொடு பல்லியங் கறங்கப்
(ச) பையப் பெயர்த்து (டு) மைவிழு திழுக்கி
யையவி சிதறி யாம்ப லாதி

டு யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
(கூ) காக்க வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாகுசிய
பூம்பொறி யுடைய நெடுத்தகை புண்ணே.

தீணை - [காஞ்சி]; துறை - பேய்க்காஞ்சி.

அரிச்சித்தார்.

(உஅக)

தீங்கனியிரமொடு.	கூ. வாங்குமருப்பு.	கூ. காக்கமவம்மோ.
தீங்கனியிரவமொடு.	சு. கையப்பெயர்த்து.	
மனைச்செரீஇய.	டு. மைவிழுகிழுகி.	

(உஅஉ.) எஃகுளங் கழிய விருநில மருங்கி
னருங்கட னிறத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டிள னேவென வினவுதி யாயிற்

* இதுமுதலாக மூலத்தில் இயைபிலிசைக்குறிக்குட்பட்ட எண்களுக்குச் சரியாக அவ்வப்பாட்டின்மேல் எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்கள், பிரதிபேதங்களி லுள்ள பாடபேதங்களைனக்கொள்க.

வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகல
மருங்கட னிறுமார் (க)வயவ ரெறிய
வுடம்புந் தோன்ற வுயிர்கெட் டன்றே
மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் (உ)கழியத்
.....
யலகை (ங)போகிச் சிதைந்துவே ருகிய
பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
சேண்விளங்கு நல்விசை நிறீஇ
நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

பாலைநாயபெருங்குங்கோ.

(௨௮௨)

க. வாயரெறிய.

உ. கழறிய.

ங. பொறகச.

(௨௮௩)*ஒண்செங் குரவித் தண்கயங் கலங்கிக், (க)களைநீகாயநாளினா
பெறாஉம் பெளவவுறையளவா..... விமயககி
மாறுகொளமுதலையொழிமாறுபெயரு, மழிமபிலனடாங்காற
கையுமெனறும் வலம்புரிகோசரவைக்களத்தானு மனறுளென
பதுகெட..... னெபாங்கற
கதிராகுமுதறட்டினவெனிறத்திங்க னுயிர்புறப்படாவளவைத
தெறுவா தெறறிப்பாவைதிணரிமணலயரு மென்றோண்மகளிர்
நனறுபபண்டபாசிலைக், கமழ்பூந்தும்பை
துதலசைத்தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - பாடாண்பாட்டு.

அண்ணெடுங்க..... யார்.

(௨௮௩)

க. களையுளானே..... விமயககி மாறுகொளமுதலையொழிமா நீர்
நாய்நாளினாபெறாஉமயெளவவுறையளவா..... னெபாங்கறகதிர்
பெயருமழிமபிலனடாங்காறகையுமெனறும்வலம்புரிகோச ரவைக்களத்தானுமனறு
ளென்பதுகெட..... குமுதறட்டினவெனிறத்திங்கனையிறுபுறப்படாவளவை.

(௨௮௪.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
தூலரி மாலை (க)சூடிக் காவிற்
றமியன் வந்த மூதி லாள

நு னருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு (உ)மிறையாகத்

* இப்பாட்டு, பொருள்விளங்காமையால் ஏட்டிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்
பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

(க)திரிந்த வாய்வர டிருத்தாத்

(ச)தனக்கிரிந் தானைப் பெயாபுற நகுமே.

தீனையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியாரீ.

(உஅச)

க. குட்டி. உ. பிறையாக. க. திருந்த. ச. தனக்கிருந்தானை.

(உஅரு.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே

துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்

வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்

பாணன் கையது தோலே காண்வரக்

ரு கமிந்தெற்றுமூடையின்

வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்

வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு

நெடுககா வந்தென விடுகணை யொசித்த

(க)மூரிவெண்டோள்

க0 சேறுபடு குருதிச் செம்மலுக் கோழ

(உ)மாறுசெறு நெடுவேன் மார்புளம் போக

நினம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே

அதுகண்டு, (க)பார்த்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிந்

திறைஞ்சி யோனே குரிசில் பிறங்குகதி

கரு ரலமருக் கழனித் தண்ணடை யொழிய

(ச)விலம்பா டொக்கற் றலைவற்கோர

கரமபைச் சீலூர் நல்கின னெனவே.

தீனை - வாகை; துறை - மூலை-

அரிசில்கிழார்.

(உஅரு)

க. மூரிவெண்டோல். உ. மாறுபடுகெடு. க. பார்த்தோர். ச. வலம்பாடு.

(உஅசு.) வெள்ளைவெள் யாட்டுச் செச்சை போலத்

தன்னோ ரன்ன விளைய ரிருப்பப்

பலர்மீது நீட்டிய மண்டை (க)யென் சிறுவனைக்

கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்

ரு தூவெள் ளாவை (உ)போர்ப்பித் திலதே.

தீனை - தும்பை; துறை - வேந்தியல்.

ஓளவையாரீ.

(உஅசு)

க. எண்.

உ. போர்ப்பித்திலவே.
போர்ப்பித்திலனே.

(௨௮௭.) துடியெறி யும்புலைய

வெறிகோல்கொள்ளு மிழிசின

கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்

வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்

௫ பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை

யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமதித் தூன்றினு

மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்

நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வானை

நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் (க)புரஞர்

க0 தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே

மாசின் மகளிர் (உ)மன்ற னன்று

முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்

வம்ப வேந்தன் றானை

யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.

திணை - கரந்தை; துறை - நீண்மொழி.

சாத்தந்தையார்.

(௨௮௭)

க. பிறழற்.

உ. மண்ணன்று.

(௨௮௮.) மண்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பி

னண்ண னல்லே றிரண்டிடன் மடுதது

வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த

தீன்பிணி முரசு மிடைப்புலத் திரங்க

௫ வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் றெழுவா

நெடுவேல் பாய்ந்த நாணுடை நெஞ்சத்

(க)தருகுநை மன்ற

குருகியொடு துயல்வரு மார்பின்

முயக்கிடை யீயாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை, துறை - ழுதிநீழல்லை.

கழாத்தலையார்.

(௨௮௮)

க. தருகுநை.

(௨௮௯.) ஈரச் செவ்வியு.....

.....களைஞ

நல்லெருது நோக்கி வீறு.....

வேறல் லாயு முழுவன் போலப்

௫ பாடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய

மூதி லாள றுள்ளுங் காதலிற்
 றனக்குமுகந் தேந்திய ப.....
 து மதுவுமன் றிசினே
 கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
 பூக்கோ ளின்றென் றிரையு
 மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.

திணை -; துறை -மூலம்.

கழாத்தலையார்.

(௨௮௧)

(௨௯௦.) இவர்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போ
 ரினக்களிற் றியாணை யியறேர்க் குரிசி
 னுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
 யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்ச
 னு நெடுத்தெறி குறட்டி னின்றமாய்ந் தனனே
 மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனு
 முறைப்புழி யோலை போல
 மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.

திணை - கரந்தை; துறை - குடிநிலையுரைத்தல்.

ஔவையார்.

(௨௯௦)

(௨௯௧.) சிறுஅர் தடியர் பாவென் மகாஅர்
 தாவென் ளறுவை மாயோற் குறுகி
 (க)யிரும்புட் பூச லோம்புமின் யானும்
 விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிஞுவெ
 னு நெம்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
 கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத்தன்றலை
 மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
 யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே.

திணை - கரந்தை; துறை - வேந்தியல்.

கேடுங்கழுத்துப்பரணர்.

(௨௯௧)

க. இரும்பூட்டூசல்.

(௨௯௨.) வேந்தர்க் கேந்திய தீந்தண் ண.....
 தனக்குமுறை வளாவ விலக்கி
 வாய்வாள் பற்றி நின்றன னென்று
 சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாள
 னு ரீண்டே போல வேண்டுவ னாயி

னென்முறை வருக வென்னான் கம்மென
வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

தீணை - வஞ்சி; துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னுகலூர்.

(௨௬௨)

(௨௬௩.) (க)நிறப்புடகொலனை யானைமெலொன

குறுமபறகெறியுமொவறணனுமை

நாணுடைமாககடகிரங்குமாயி

(உ)னெமபிறுமபேரெழிவிழிநதுவிலையெனப்

நு பிறர்மனை புருவர் கொல்லோ

வளிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.

தீணை - காஞ்சி; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

நோச்சிநியமங்கிழார்.

(௨௬௪)

க. நிறப்புடகொலனைமெலொனதுவமபறகெறியு.

உ. நெமபிறும.

(௨௬௫.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்

(ச)கண்கூ டியாத்த கடன்மருள் பாசறைக்

குமரிப்படை (உ)தழீஇய கூற்றுவினை யாடவர்

தமர்பிற (ஈ)ரறியா வமாமயன் கழுவுத்

நு திறையும் பெயருந் தோற்றி னுமரு

ணைமுறை தபுத்தீர் வம்மி னீன்கெனப்

போர்மலைந் (ச)தொருசிறை நிற்ப யாவரு

மாவுமிழ் மணியிற் குறுகார்

(நு)நினாதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.

தீணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

(௨௬௬)

க. கண்கூடியுத்த.

கூ. அறியாதமர்.

நு. நினாகாழ்மாலையெங்

உ. தழீஇக்.

ச. ஒருதிறநிற்ப.

கேள்வனை.

(௨௬௭.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டுர் நாப்பண்

வேந்துவாய் மடித்து வேறலைப் (க)பெயரித்

(உ)தோடுகைத் தெழுதருந் (ஈ)தூந்தெறி ஞாட்பின்

வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்பட விலக்கி

நு யிடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே ருகிய

சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி

வாடுமுலை யூறிச் சுரந்தன
வோடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

திணை - தும்பை; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

ஓளவையாரீ.

(உகரு)

க. பெயரத். உ. தொழுகைத். கூ.

(உகசு.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு

நெய்யுடைக் கைய ரையவி புகைப்பவு

மெல்லா மனையுங் கல்லென் றனவே

வேந்துடன் நெறிவான் கொல்லோ

ரு நெடிதுவந் தன்றி நெடுந்தகை தேரே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறண்பூல்லை.

வேள்ளைமாளரீ.

(உகசு)

(உக௭.) பெருநீர் மேவற் றண்ணடை பெருமை

யிருமருப் புறமு நெடுமா (க)னெற்றின்

பைம்பய னுதிர்த்த கோதின் கோலணைக்

கன்றுடை மரையா துஞ்சுரு சீறூர்க்

ரு கோளிவண் வேண்டேம் புரவே (உ)நாரரி

(கூ)நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்

துறைநனி கெழீஇக் கம்பு வீனுந்

தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே (ச)வைந்துதி

நெடுவேல் பாய்ந்த மாப்பின்

கடு மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.

திணை - பெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

.....

(உக௭)

க. நெற்றின். உ. நாரி. கூ. நிறைமுதிர், ச.

(உக௮.) எமக்கே கலங்க றருமே தானே

தேற லுண்ணு மன்னே நன்று

மின்னான் மன்ற வேந்தே யினியே

நேரா ராரெயின் முற்றி வாய்மடித்

ரு ரீமுந் தெனவே.

திணை - கரந்தை; துறை - நெடுமொழி.

*ஆலியாரீ.

(உக௮)

* ஆனியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௨௫௮ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(௨௯௯.) பருத்தி வேலிச் சீறார் மன்ன

(க)னுழுத்தத ருண்ட வோய்நடைப் புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
நெய்ய்மிதி பருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்

ரு தண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
யணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்

(உ)கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே.

திணை - நோச்சி; துறை - குதிரைமறம்.

பொன்முடியார்.

(௨௯௯)

க. உழுத்தருண்ட.

உ. கலங்கொடா.

(௩௦௦.) தொறுஅ தொறுஅ வென்றி தோலொடு

துறுகன் மறையினு முய்குவை போலா

.....யே

கற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன

ரு பேரூ ரட்ட கள்ளிற்

(க)கோரிற் கோரிற் தேருமா னின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

அரிசில்கிழார்.

(௩௦௦)

கோரிற்கோயிற்.

(௩௦௧.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய

வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்

கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே

ரு முரசுமுழங்கு (க)தானைது மரசு மோம்புமி

னொளிறேந்து மருப்பினுங் களிதாம போற்றுமி

னெனைநாட் (உ)டங்குதும் போரே யனைநா

ளெறியா (ங)ரெறிதல் யாவண (ஈ)தெறிந்தோ

ரெதீர்சென் றெறிதலுஞ் (ரு)செல்லா னதனா

கரு லறிந்தோர் யாவன் கண்ணிய பொருளே

பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்கா

ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி

வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி

யெல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென

கரு வேந்துர் யானைக் கல்ல

தேந்துவன் (ஈ)போலான்ற னிலங்கிலே வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலுழலங்கிழார்.

(௩௦௧)

ச. டாணையு.

௩. அறிதல்.

௩. செல்லாது.

உ. தானு.

ச. அறிந்தோன்.

௬. போலானி.

(௩௦௨.) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்

(க)தாவு புகளு மாவே பூவே

விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட

நரந்தப் பலகாழ்க் கோதை (உ)சுற்றிய

வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்

கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கோக்கிய

நிரம்பா வியில்பிற கரம்பைச் சீறார்

நோக்கினர்ச செகுக்குங் காளை (௩)பூக்கி

(சு)வேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்

க0 விண்ணிவர் விசும்பின் மீனூந்

தண்பெய லுறையு முறையாற் றுவே.

திணை - அது; துறை - துதிமைறம்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(௩௦௩)

தாவுகளு.

உ. சுற்றியைதமை.

௩. ஊக்கு.

வேலினிட்ட.

(௩௦௩.) நிலம்பிறக் கிவெது போற்குளம்பு கடைபூ

வுள்ள மொழிகுந் கொட்பின் மான்மே

லெள்ளுநர்ச செகுக்குங் காளை கூர்த்த

வெந்திற லெஃக நெஞ்சுவடு விளைப்ப

வாட்டிக காணிய வருமே நெருரை

புரைசால் சிறப்பின் (க)வேந்தர் முன்னர்க்

கனாபொரு முன்னீர்த் (உ)திரையிற் போழ்ந்தவர்

கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப

விலங்குமருப் பியாளை யெறிந்த வெற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

எருமைவேனியனார்.

(௩௦௪)

௧. வேந்தன்.

உ. திழுவிற.

(௩௦௪.) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை சூடி

நடுங்கு (க)பனிக் களைஇயர் நாரரி பருகி

வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி

பண்ணற்கு வினாதி நீயே நெருரை

யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியொ டொராங்கு

நானைச் செய்குவ னமரெனக் கூறிப்
(உ)புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் (ஈ)பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு
வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்த

க௦ னிலங்கிரும பாசறை நடுக்கின்
றிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கீழார்.

(க௦௪)

க. பனிக்கசாஅய்.

உ. புன்மையிற.

ஈ. பன்மாண்.

(ஈ௦௫.) வயலைக் கொடியின் வாடிய (க)மருங்கு
லுயவ லுர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணி(உ)களைந் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

மதுனாவேனாசான்.

(ஈ௦௫)

க. மருங்கின்.

உ. களைந்தனனே.

(ஈ௦௬.) களிறுபொரக் கலங்கு (க)கழன்முள் வேவி
யரிதுண் கூவ லங்குடிச சீழா
ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை
நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது
விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையு
மொ..... வேந்தனெடு
நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.

திணை - அது; துறை - ழநீன்முல்லை.

அள்ளூர்நன்முல்லையார்.

(ஈ௦௬)

க. கன்முள்வேவி.

(ஈ௦௭.) ஆசா கெந்தை யார.....
களிறெழு பட்டோன் வம்பலன் போலத்
தோன்று முதுக்காண் வெரினில் வரியணில்
வாலத் தன்ன கான லுகின்
கழன்றுகு முதுவிய ரி.....
.....ல்லுமயா(க)துமணர்
யாருமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த

வாழா வன்பக டேய்ப்பத் (உ)தெறுவர்
(ஈ)பேருயிர் கொள்ளு மாதோ வடுகளத்
க0 தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புணாமை யோனே.

நீணை - தும்பை; துறை -

.....

(ஈ0௭)

க. மன்ற.

உ. தெறுவாப.

ஈ. பெருயிர்க்கொ.

(ஈ0௮.) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞ்நிறுக்குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
சீறார் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
ஈ வேந்தார் யானே யேந்துமுகத் ததுவே
வேந்துடன் நெறிந்த வேலே யென்னை
சாந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே
யுளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்திரம் பெருவிற
லோச்சினன் னுரந்த காலை மற்றவன்

க0 புன்றலை மடப்பிடி 'நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத்தனவே.

நீணை - வாகை; துறை - முதிர்முல்லை.

கோவூர்கிழார்.

(ஈ0௮)

(ஈ0௯.) இரும்புமுகஞ் சிதைய தூறி யொன்ன
ரஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிதே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவுங்
கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவு
ஈ மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
யுளனென வருஉ மோரொளி
வலனுயர் நெடுவே லென்னைகண் ணதுவே.

நீணை - தும்பை; துறை - நாழிலாட்டு.

மதுமாயினங்கண்ணிக்கொள்குறார்.

(ஈ0௯)

(ஈ0௧0.) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணை னாகலிற்
செறுஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
டுயவொடு மனனே யினியே
புகர்நிறங் கொண்ட களிற் டடானன்
ஈ முன்னாள் வீழ்ந்த வரவோர் மகனே

புன்னில னென்னும் புண்ணென் றம்பு

மானுளை யன்ன குடுமித்

தோன்மிசைக கிடந்த புல்லண லோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார்.

(௩௧௦)

(௩௧௧.) சுளர்ப்படு கூவற் றேண்டி நாளும்

புலைததி கழிஇய தூவெள் ளறுவை

தாதெரு மறுகின் மாசுண விருந்து

பலாகுறை செய்த மலர்தா டண்ணற்

நு கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்

சிறப்புடைச் செங்கண் புகையவோர்

தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் சால்புடை யோனே.

தீணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஒளவையார்.

(௩௧௧)

(௩௧௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே

சான்றோ னுக்குத் தந்தைக்குக் கடனே

வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே

நு யொளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்

களிறெறிந்து பெயாதல் காளைக்குக் கடனே.

தீணை - வாகை; துறை - ழுதிநீழல்லை.

பொன்முடியார்.

(௩௧௨)

(௩௧௩.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்

கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்

காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்

களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல

நு வுப்போய் சாகாட் மெணர் காட்ட

கழிமுரி குன்றத் தற்றே

யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.

தீணை - அது; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடிசுழார்.

(௩௧௩)

(௩௧௪.) மனைக்குவினக் காகிய வாணுதல் கணவன்

முனைக்குவரம் பாகிய வென்வே னெடுத்தகை

நடுகற் பிறங்கிய வுலலிடு பறந்தலைப்

புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறார்க்

டு குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து
(க)நிறையழிந் தெழுதருந் தானைக்குச்
சிறையுந் தானேதன னிறைவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஐயூர்முடவனார்.

(ககசு)

(ககரு.) உடைய ஞாயி னுண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மினு மிரப்போர்க் கீயு
மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய நெடுலிகோல் போலத்
டு தோன்றா திருக்கவும் வலலன் மற்.....
..... கனையெரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்றான் தோன்றுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.
நெடுமானஞ்சியை ஓளவையார்.

(ககரு)

(ககசு.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
னாட்செருக் (க)கனந்தர்த் துஞ்சு வோனே
யவனெம் மிறைவன் யாமவன் பாணர்
டு நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்த
னிரும்புடைப் பழுவாள் வைத்தன னின்றிக்
கருங்கோட்டுச் சீறிபாழ் பணைய மிதுகொண்
டவதி லாள னென்னாது நீயும்
வள்ளி மருங்குல் வயங்குழை யணியக்
க0 கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்
(உ)சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
சிறுகண் யானே வேந்துவிழு முறவே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக்கள்ளிற்கடையத்தன்வெண்ணகனார்.

(ககசு)

க. களந்தர்த்தஞ்சு. உ.

செறுநர்சிவந்து.

(ககஎ.) வெ.....
முன்றிற் கிடந்த பெருங்கனி யாளர்க்
கதருண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்
யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

௫ வேட்கை மீளப்... ..

.....கு மெமக்கும்
பிறர்க்கும் பார்க்கு மீயநதுயிலெறபினனெ.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேம்பற்றூர்க் துமரனார்.

(கக௭)

(ககஅ.) கொய்படகு வாடத் தருவிற் குணந.....

மயிலஞ்சாயன் மாஅ யோளொடு

பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே

மனையுறை குரீஇக் கறையணற் சேவல்

௫ பாணர் (க)நரம்பிசை நீரொடு வயமான

ஞ்ரசை பீலியி னிளமை(உ)மூத்த குடமபைப்

பெருஞ்செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்துதன்

புன்புறப் பெடையொடு வதியும்

பாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பெருங்குன்றூர்கிழார்.

(ககஅ)

க. நரம்பின்சுகிரொடு.

உ. பூத்த.

(ககக.) பூவற் படுவிற் கூவற் (க)ரோண்டிய

செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறின்

முன்றி விருந்த முதுவாய்ச் சாடி

(உ)யாங்கஃ மினடென வறிதுமா சினறு

௫ படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்

புறவு மீதலு மறவு முண்கெனப்

பெய்தற் கெல்லின் று பொழுதே யதனன்

முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகு வேம்(க)புகுந்

திங்கிருந் தீமே முதுவாய்ப் பாண

க௦ கொடுங்கோட் டாமா னடுங்குதலைக் குழவி

புன்றலைச் சிறுஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்

சீறார் மன்ன நெருநை ஞாங்கர்

வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்

பாடினி மாலை யணிய

க௫ வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனார்.

(ககக)

க. ரொடிய.

உ. யாறுஃடுண.

க. புகுநீங்கிரு.

(௩௨௦.) முன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
கைம்மான் வேட்டுவன் கணைதுயின் மடிந்தெனப்
பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்

௫ தீர்தொழிற் றனிக்கலை தீனாத்துவினை யாட
வின்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவறிற றீர்தலு மஞ்சி யாவது

மில்வழந காமையிற் கல்லென வொலித்து
க௦ மான்கட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி
கானக் கோழியொ மதல்கவர்ந் துண்டென
வார நெருப்பி னூர னுறத்
தடிவார்ந் திட்ட முழுவன் னூர
மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தித்

௧௫ தங்கினை சென்மோ பாண தங்காது
வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்று
மருகா தியும் வண்மை
யுணாசா னெடுத்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வீகாவெளியனார்.

(௩௨௦)

(௩௨௧.) பொரிப்புறப் பூழின் போர்வல் (க)சேவன்
மேந்தோல கனைந்த தீங்கொள் வெள்ளெட்
களகிடை. புணங்குற செவ்வி கொண்டென
வேணிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன

௫ குடநதையஞ் செவிய கொட்டெவி யாட்டக
கலையா வரகின் பிறங்குபி ரொளிக்கும்
வன்புல வைப்பி னதுவே சென்று
தீன்பழம் பசிஇனனோ பாண
வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்

க௦ செருவெங் குரிசி லோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவன் தர்மோதரனார்.

(௩௨௧)

க. செலவன.

(௩௨௨.) (க)உழு.....ன
கவைழுட் கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்

புதுவர கரிகாற்^௧கருப்பை யெய்த
புன்றலைச் சிறுஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்

டுமுடைய

முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னேத்தஞ் சிலைப்பி னயலிற்
பெருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மாங்கட்
பனை.....

க0 ராவேலோ.....ரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

ஆலூர்க்கிழார்.

(௩௨௨)

க. வழு.

ஒழு.

(௩௨௩.) புளிப்பாற் பட்ட வாமான் குழவிக்குச்
சினங்கழி மூதாக் கன்றுமடுத் தூட்டுங்
கா.....க்

குள்ளியது சுரக்கு மோம்பா, வீகை

டு வெள்வே லாவ மாயி னொள்வாட்

கறையடி யானைக் கல்ல

துறைகழி யாவேலொன னூ.....

.....

.....டார்க்கிழார்.

(௩௨௩)

(௩௨௪.) வெருக்குவிடை யன்ன வெருணைக்குக் கயந்தலைப்

புள்ளுந் தின்ற புலவுநாறு கயவாய்

வெள்வாய் (க)வேட்டுவர் வீழ்துணை மகாஅர்

சிறியிலை யுடையின் சரையுடை வான்மு

டு னாக துண்கோற் செறித்த வம்பின்

வலாஅர், வல்விற் குலாவரக் கோலிப்

பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்

புன்புலந் தழிஇய வங்குடிச் சீறாக்

குமிழுண் வெள்ளை (உ)பகுவாய் பெயர்த்த

க0 வெண்காழ் (௩)தாய் (ச)வண்காற் பந்த

ரிடையன் பொத்திய சிறுநீ விளக்கத்துப்

பாணரொ டிருந்த நானுடை நெடுந்தகை

வலம்படு தானை வேந்தந்

குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.

தீனையும் துறையும் அவை.

ஆலத்தூர்கிழார்.

(௩௨௪)

க. வேட்டுவன். உ. மறகுவாய். கூ. காய. ச. வன்காழ்ப்பந்தர்.
மறவாய்.

(௩௨௫.) களிதூநீ ருடிய விடுநில் மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வரைந்துசொரிந் திறந்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறுதினைத் திட்ட கலுழ்கண் ணுறன்

டு முறையி ணண்ணு நிறையா வாழ்ககை
முளவுமா தொலைச்சிய முழுச்சொ லாடவ
ருடும்புழு தறுத்த (க)வொடுங்காழ்ப் படலைச்
சிறின் முன்றிற் கூறுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுநிண நரற்ற

க௦ மறுகுடன் கமழு மறுகை மன்றத
திலந்தலை யிரததி யலங்குபடு நிழற்
கயந்தலைச் சிறுஅர் கணைவினை யாடு
(உ)மருமுனை யிருக்கை யதுவே வென்வேல்
வேந்துதலை வரினுந் தாங்குந்

கரு தாங்கா விகை நெடுந்தகை யுரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகண்ணன்மாதத்தூர்.

(௩௨௬)

க. கொடுங்காழ்.

உ. அருமினை.

(௩௨௭.) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருநி
னிநட்பகை வெரீஇய நாடுளம பேடை
யுயிராகடு குற்றுப் புலாண்டி பாறறச
சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந ளெழுந்த

டு பருத்திப் பெண்டின் சிறுதி னிளக்கத்துக்
கதிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் றணியு
மருமுனை யிருக்கை யதுவே மனைவியும்
வேட்டச சிறுஅர் சேட்புலம படராது
படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளுடும்பின்

க௦ விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனு
மருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பொருஞ்சமத்

தண்ணல் யானை யணிந்த

கடு பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*தங்கால் பூட்கோவலனார்.

(௩௨௬)

(௩௨௭.) எருது காலுறு தினைஞர் கொன்ற

(௧)சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை

தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிசசில்

பசித்த பாண ருண்டுகடை தப்பலி

டு னெக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்

சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி

(௨)வரகுகட னிரக்கு நெடுத்தகை

யரசுவரிற் றுங்கும் வல்லா என்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

(௩௨௭)

௧. சில்வினை.

௨. வரகுகடனீர்க்கு.

(௩௨௮)டைமுதற் புறவுசேர்ந் திருந்த

புன்புலச் சீறார் நெல்வினை யாதே

வரகுந் திணையு முள்ளவை யெல்லா

மிரவன் மாக்களுக் கியத் தொலைந்தன

டுடமைந் தன்னே

யன்ன னாயினும் பாண நன்றும்

வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளுறை தொட.....

களவுப் புணியன்ன வினை.....

.....வா னேகுறை

௧௦ கொய்குர லரிசியொடு நெப்பெய் தட்டுத்

துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ

றுண்டினி திருந்த பின்.....

.....குவன்மாதோ

தாளிமுத னீடிய சிறுநறு முஞ்ஞை

௧௧ முயல்வந்து கறிக்கு முன்றிற்

சீறார் மன்னனைப் பாடினே செவினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

(௩௨௮)

(௩௨௯.) இல்லடு களனின் சில்குடிச் சீறார்ப்

புடைநடு கல்வி னுட்பளி யூட்டி

(க)நன்னீ ராட்டி நெய்நறைக் கொள்ளி
மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
டு மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க ணைக்கா திரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா நெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிக்ளவேட்டனார்.

(கஉக)

க. நன்னராட்டி.

(கஉ௦.) வேந்துடைத் தாணை முனைகெட நெரிதவி
னேந்துவாள் வலத்த நொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
டு பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றாச் சீறார்த்
தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கணக்காயனார்.

(கக௦)

(கக௧.) கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறார் மதவலி
நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலேச் சிறுதி நொலியுங்
டு கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னில்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல நென்னு
(க)னீனெனும் (உ)பந்த ருண்முறை யூட்டு
மிற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற்சில
க௦ வரிசையி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதினற்
காவன் மன்னர் கடைமுகத் துகுக்கும்
போகுபலி வெண்சோறு போலத்
தாவவும் வல்லனவன் றாவுங் காலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகூத்தனார்.

(கக௧)

(௩௩௨.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்

மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே

(௧)நீரும்புற (௨)நீறு மாடி. (௩)கலந்திடைக்

குரம்பைக் கூடாக் கிடக்கினுங் கிடக்கு

நு மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி.

யின்சூர (௪)லிதும்பை (௫)யாமொடு ததும்பத்

தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து

மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் (௬)செல்லுமாத்

கிருங்கடற றுணை வேந்தர்

க௦ பெருங்கனிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னாதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

விரியூர்நக்கனார்.

(௩௩௨)

௧. இரும்பு.

௩. கலத்திடை.

௫. யாமெடுத்தியம்ப

௨. நீறு.

௪. இரும்பை.

௬. செல்லுங்கண்ணுறின்.

(௩௩௩.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை

மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண

கரும்புடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுய

லுன்னார்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வுகளுந்

நு தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரி

னுண்டென வுணரா வுயவிற் றுயினுந்

தங்கினிர் சென்மோ புலவிர் நன்றுஞ்

சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி

வரகுந் தீணையு முள்ளவை யெல்லா

க௦ மிரவன் மாக்க னுணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்

குறித்துமா நெதிர்ப்பை பெறுஅ மையிற்

சூரலுணங்கு விதைத்தீனை யுரல்வாய்ப் பெய்து

சிறிதுபுறப் பட்டன்றோ விலனொ தன்னார்

வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு.....

கரு உடும்புசெய்

பாணி நெடுந்தேர் வலவ ரோடே

வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினு

முண்பது மன்னு மதுவே

பரிசில் மன்னுங் குரிசில்கொண் டதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

(௩௩௩)

(௩௩௪.)பழனக்கண்பினன்ன
தாமயிராக் குறுந்தா னெம்ஞ்செவிக் குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறு ஆர் மன்றத தார்ப்பிற்
படப்பொடுங்குமமே.....பின்பு.....

௫ஹாரேமனையோள்
பாணா ரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பவு
மூனெலி யரவமொடு கைதூ வானே
யுயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணிந்த ,
பொலம்... ..ப

க௦ பரிசில் பரிசிலர்க் கிய
வுரவுவேற் கானையுங் கைதூ வானே.

தினையுங் துறையுங் அவை.

மதுரைத் தமிழ்க்கூந்தனார்.

(௩௩௪)

(௩௩௫.) அடலருந்து.....
.....குருந்தே மூலலையென்
றிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை
கருங்கால் வரகே யிருங்கதாத் தினையே
௫ சிறுகொடிக் கொள்ளோ பொறிகள ரவனாயொடு
இந்நான் கல்லது.....
துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை
யொன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
க௦ யொளிமேந்து மருப்பிற் களிதெறிந்து வீழ்ந்தே
.....வினல்லது
நெலனுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

மாங்குடிசிறார்.

(௩௩௫)

(௩௩௬.) வேட்ட வேந்தனும் பெருஞ்சினத் தினனே
கடவன கழிப்பிவ டந்தையுஞ் செய்யா
னெனிறுமுகத தேந்திய வீங்குதொடி மருப்பிற்
களிறு கடிமாஞ் சேரா சேர்ந்த
௫ வொளிறுவேன் மறவரும் வாய்மூழ்த் தனரே
யியவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க
வன்னோ பெரும்பே துற்றன் நில்லம்
அருங்கடி மூதா ரறனின் மன்ற

தானே விறன்மலை.....

௧௦ வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முக்கவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்
தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு
பகைவளர்த் திருந்தவிப் பண்பி னாயே.

தீணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாங்காஞ்சி.

பரணர்.

(௩௩௬)

(௩௩௭.) ஆர்கவி யினனே சோணாட் டண்ணல்
கவிதை மண்ணாள் செல்ல ராயினும்
வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்றா ஆர்
னாரோ கமலா.....

௧௧ வீத லானு விலங்குதொடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை சிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப றுடங்கித் தண்ணென

௧௨ வகிலார் நறம்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு
மனைச்செறிந் தனளே வானுத வினியே
யற்றன் றாகவிற் றெற்றெனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறுங்

௧௩ கடுங்கண் யானே காப்பன ரன்றி
வருத லானார் வேந்தர் தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றாற் றெற்றென

௨௦ யாரா குவர்கொ றுமே நேரிழை
யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த
மருப்பிள வனமுலை நெழுக்கு வோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(௩௩௮)

(௩௩௯.) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
னென்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன .

௧௪ பெருஞ்சி ரருங்கொண் டியளே கருஞ்சினே

வேம்பு மாரும் போந்தையு மூன்று
மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீசுவ னல்லன்வண் டோட்டுப்
க0 பிணங்குகதிற்க் கழனி நாப்ப னேமுற்
(க) மூணங்குகல னுழியிற் றேன்று
மோரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

தீணையும் துறையும் அவை.

தன்னூர்கிழார்மகனார்.

(நநஅ)

க. உணங்குகாமழி.

(நநக.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா நெடுவேறு
மடலை மாணிழ லசைவிடக் கோவல
ரத்தை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுய
நு நெடுநீர்ப் பரப்பின் வானையோ மிகளுந்து
தொடலை யல்குற் றெழுத்தோண் மகளிர்
கடலாழிக் கயம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குறாஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற.....

க0லத்தி
வளர வேண்டு மவளே யென்று
மாசம நுழப்பது மமரிய ளாகி
முறஞ்செவி யானே வேந்தா
மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.

(நநக)

(நச0.) அணித்தழை துடங்க வோடி (க) மணிப்பொழிக்
(உ) குரலங் குன்றி கொள்ளு மினையோள்
மாமகள்
.....லென வினவுதி கேணீ
நு வெடுப்பவெ
.....மைந்தர் தந்தை
யிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானே
கார்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்
பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

நடு

நீணையும் துறையும் அவை.

அ.....

(௩௪௦)

க. பணிப்பொறி.

உ. கூரலங்குன்றி.

(௩௪௧.)டாஅ னேந்துகோட்

டம்பூந் தொடலை யணிந்ததழை யல்குந்
செம்பொறிச் சிலம்பி னிளையோ டந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவி

ரு னரைமணி குசுநா.....

.....கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு

மாற்ற மாறான் மறவிய சினத்தன்

பூக்கோ ளென்ப கயம்புக் கனனே

விளங்கிழைப் பொலிந்த வெ...மெல்லியற்

க௦ சுணங்கனி வனமுலைண்

மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றே

வாரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பி

னீணிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு

வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்

கரு படைதொட் டனனே குரிசி லாயிடைக்

களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்

பெருமகவி னிழப்பது கொல்லோ

மென்புனல் வைப்பினித் தண்பனை யூரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௪௧)

(௩௪௨) கானக் காக்கைக் கவிசிற கேய்க்கு

மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமக

ளேனோர் மகள்கொ லிவனென விதுப்புந்

றென்னெடு வினவும் வெள்ளவே நெடுந்தகை

ரு திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே

பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே

பைங்காற் கொக்கின் பருவாய்ப் பிள்ளை

மென்சேற் றடைகரை மேயந்துண் டதற்பி

ரூர லீன்ற வைவவி முட்டை

க௦ கூர்ந விறவின் பிள்ளையொடு பெறுஉந்

தண்பனைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்

பெறுமை யின்மையிற் பேரமர் செப்தலிற்

பிணம்பி றங்குபோ ரழிகளி றெருகா

வாட்கை வைகலுழுத்கு

கடு மாட்சி யிலரிவ டன்னை மாரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார்.

(கசஉ)

(நசந.) மீனெடுத்து நெற்குவைது

மிசையம்பின மனைமறுக்குந்து

(க)மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்

கலிசசும்மையதகுந்து

ரு கலந்தந்த பொற்பரிசங்

கழித்தோணியாற் ககாசேர்க்குந்து

மலைத்தாரமுங் கடற்றாழமுந்

தலைப்பெய்து வருநர்க்கியும்

புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்

க0 முழங்கடன் முழவின் முசுழி யன்ன

நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்

புனாய ரல்லோர் வரையல ளிவளெனத்

தந்தையுங் கொடாது னாயின் வந்தோர்

வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை

கடு வருந்தின்று கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்

திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்

படைமயங் காரிடை நெடுந லூரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(கசக)

க. மனைமறுக்குவைஇய.

(நசசு.) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞ

செறிவலை மகனி ரோப்பளிற் (க)பறந்தெழுந்து

(உ)துறைநனி மருதத் திறுக்கு மூரொடு

நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ

ரு புகைபதி கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து

பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ

விரண்டினு ளொன்றா காமையோ வரிதே

காஞ்சிப் பனிமுழி யாரங் கண்ணி

கணிமேவநதவளல்குலவவரியே.

தீணையும் துறையும் அவை.

..... அடைநேடுங்கல்லியார்.

(கசச)

க. பிறந்தெழுந்து.

உ. துறைநனி.

(௩௪௫.) களிறணைப்பக் கலங்கினகாஅ

தேரோ டத்துகள் கெழுமின தெருவு

(க)மாமறுகளின் மயக்குற்றன, வழி

கலங்கழாஅலீம், றறை, கலக்குற்றன

௫ தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலீம்

பொறைமலிந்து நிலனெளிய

வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்

பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி

னோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்

௧௦ கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை

மைய னோக்கிற் றையலை நயந்தோ

ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரே

செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி

நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்

௧௫ கழிப்பிணிப் பலகையர் (உ)கடாவாய் வாளர்

குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு

கழாஅத் தலைய கருங்கடை நெடுவே

(௩)லின்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ

வென்னு வதுகொ றுனே

௨௦ (ச)பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லாரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர்.

(௩௪௫)

க. மாவழங்கலின்.

க. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும.

உ. ததுவாய்.

ச. பன்னெல்வேலி.

(௩௪௬.) பிற.....ளபாலென மடுத்தலி

னீன்ற தாயோ வேண்டா ளல்லள்

கல்வி யென்னும் வவலான சீரூஅ

னெல்வ.....து குடியே

௫ யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்

பேணுநர்ப் பெருஅது விளியும்

புன்றலைப் பெரும்பாழ் செய்யுமிவ ணலனே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அண்டர்மகன்துறுவழித்.

(௩௪௬)

(௩௪௭.) உண்போனறாநறுகாளினிடச்சிவ

நாவிடைப் பஃறோ கொலச் சிவந்த

வொளிறொளவாடக்குழைந்தபைந்தும்பை
மெறிந்திலை முரிந்த கதுவா.....

- (௩) மணநாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை
குண்டிநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
குவையிருந் கூந்தல் வருமு மணநாறு
மார்பின்மறப்போரலைசெப்ப
வென்னு வதுகொ ருளே சேந்த
௪௦ சினைநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
விளங்குரைய வாயினும் வேந்தர்
வினைநவில் யானை பிணிப்ப
வேர்துளங் கினநம் மூகுண் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(௩௪௭)

- (௩௪௮.) வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை வெரீஇக்
கண்ணக கொண்ட திந்தே னிரியக்
களளரிக் குங்குயஞ் சிறுமின் சீவும்
பாண்சேரி வாய்மொழிக் தழும்பனூ ரன்ன
(௩) குவளை யுண்க ணிவளைத் தாயே
யின ளாயின ளாயி னுனது
நிழறொறு நெடுந்தேர் நிற்ப வயின்றொறுஞ்
செந்துதல் யானை பிணிப்ப
வருகன் மன்னெம் பெருந்துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௪௮)

- (௩௪௯.) துதிவேல் கொண்டு துதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
(௩) றரிமதர் மழைந்ந ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுதிப் போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த ஓர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதவிளநாகனார்.

(௩௪௯)

- (௩௫௦.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்
சிதைந்த விஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

யாங்கா வதுகொ றுனே தாங்காது
படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
௫ கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெந்
நெடுநிலை வாயிற் கொட்குவர் மாதோ
பொருந்தா தமருவ ரல்லர் போருழந்
தடுமுரண் மூன்பிற் றன்னைய ரேந்திய
வடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கட்
௧௦ டொடிபிறழ் முன்னை யினையோ
ளணிகல் லாகத் தரும்பிய சணங்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுனையோலைக்கடைக்கண்ணம்புத்தாராயத்தனார்.

(௧௫௦)

(௧௫௧.) படுமணி மருங்கின பனைத்தான் யானையுங்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றானே
௫ வென்றெறி வேந்த ரென்றும்.....
வண்கை யெயினன் வாகை யன்ன
விவணலக் தாரா தமைகுவ ரல்ல
ரென்ன வதுகொ றுனே தெண்ணிர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை
௧௦ தேங்கொண் மருதின் பூஞ்சினே முனையிற்
காமர்நாஞ்சி.....
மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பனைநல் லுரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுபாப்படைமங்கமன்னியார்.

(௧௫௧)

(௧௫௨.) தேளங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
வீ.....கறக்குந்து
அவல்வகுத்த பசங்குடையாற்
புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
௫ ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகவிரர்
குன்றேறிப் புனற்பாயிற்
புனல்வள.....
.....நொடைநறவின்
மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி
௧௦ புறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலங்
கொடுப்பவங் கொடாஅ னெ.....

.....ர்தந்த நாகிள வேங்கையிற்
கதிர்த்தொளி திகழு துண்பல் சுணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலைய டன்னையுள்
கடு சிறுகோ லுளையும் புரவிடு.....
.....யமரே.

தினையும் துறையும் அவை.
பரணர்.

(கடுஉ)

(கடுக.) ஆசில் சம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணந்த வல்கு
லீகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்
தருமிமொ டியல்வோள் சாய னோக்கித்
டு தவிர்த்த தேரை விளாத்த கண்ணை
வினவ லானு வெல்போ ரண்ணை
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன.....நிலைப்பல ரேர்பு
நாட்கடா வழித்த நனந்தலைக் குப்பை
கடு வல்வி ளீனாயர்க் கல்குபத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னுட்
கூழி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு

.....யுழங்கிக் குருதி யோட்டிக்
கடு கதுவாய் போகிய துதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ண
ரஞ்சதக வுடையரிவ டன்னை மாரே.

தினையும் துறையும் அவை.

காவிரிப்பூம்பட்டி னத்துக் கார்க்கண்ணாரீ.

(கடுக)

(கடுச.) அரசு தலைவரினு மடங்க லானு
நினாகா மெஃக நீரின் மூழ்கப்
புனாயோர் சேந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழனி வாயிற் பொய்கைக்
டு கயலார் நாரை யுகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யு
முர்கவி னிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
சுணங்கணிந் தேந்திய வளைந்தேந் திளமுலை
விக்किறைப் பனைத்தோண் மடந்தை
கடு மான்பினை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே.

தினையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௫௪)

(௩௫௫.) மதிலு ஞாயி லின்றே கிடங்கு
நீஇ ரின்மைநீற் கன்றுமேய்ந் துகளு
மூரது நிலைமையு மிதுவே

(௩௫௬)

(௩௫௬.) பனிபழுவிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நனைய
வினிது தஞ்சந் திருநகர் வரைப்பி
னினைய லகற்றவென் கிணைதொடாக் குறுகி
௫ யவியுணவினோர் புறங்காப்ப
வறநெஞ்சத்தோன் வாழ்நாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவிலலாக் கவிவண்கையான்
வாழ்கவெனப் பெயாபெற்றோர்
௧௦ பிறர்க்குவமந் தானல்லது
தனக்குவமம் பிறரில்லென
வதுநினைந்து மதிமழுங்கி
யாங்குநின்ற வெற்காணூஉச்
சேய்நாட்டுச செல்கிணைஞ்நை
௧௫ நீபுரவலை யெமக்கென்ன
மலைபயந்தமணியுக் கடறுபயந்தபொன்னுங்
கடல்பயந்த கதிராமுத்தமும்
வேறுபட்டவுடையுஞ் சேறுபட்டதகம்புங்
கனவிற்கண்டாங்கு வருந்தாதுகிற்ப
௨௦ நனவி னல்கியோ னசைசா றோன்றல்
நாடென மொழிவோரவ னாடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் வேந்தென மொழிவோர்
காதல ரமுகண்ணீ
சென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
௨௫ வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டிலகத்து
ம.....
தன்புறந் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.

தினையும் துறையும் அவை.

கதையங்கண்ணனார்.

(௩௫)

- (கூரு௭.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் துயர்த்தமண்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்
பொதுமை யின்றி, யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட தன்றே யாண்டுக டினையே
ரு வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி.....

புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வெளவுங் காலை
யிக்கரை நின்றிவர்த் துக்கரை கொளலே.

திணை - அது; துறை -பெருங்காஞ்சியுமாம்.
பிரமணர்.

(கூரு௭)

- (கூரு௮.) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யறநே
வையமும் தவமும் தூக்கிற் றவத்துக்
கையவி யனைத்து மாற்றா தாகலிற்
ரு கைவிட் டனரே காதல ரதனூல்
விட்டோரை (க)விடாஅ டிருளே
விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே.
திணை - அது; துறை - மனையறம் துறவறம்.
வான்மீகையார்.

(கூரு௮)

க. விடாஅதுதிரு.

- (கூரு௯.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு குரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
பேள மகளிர் பிணந்தழுதப் பற்றி
ரு விளநூன் றின்ற வெம்புலான் மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
யீம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
நினக்கும் வருதல் வைக லன்றே
க0 வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்
அதனால், வசைநீக்கி யிசைவேண்டியு
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்து
நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்றொடு
பொலம்படைய மாமயங்கிட
கரு விழைகிளர் நெடுந்தே நிரவலர்க் கருகாது

கொள்ளென விடுவை யாயின் வெள்ளென
வாண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீடு விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அந்துவன்கீரணக்காவட்டனார்.

(௩௫௬)

(௩௬௦.) பெரிதாராற் சிறுசினத்தர்

சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்

துண்ணுணர்வினாற் பெருங்கொடையர்

கலுழநனையாற் றண்டேறலர்

௫ கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்

தாமுவந்து தழுஉமொழியர்

பயனுறுப்பப் பலர்க்காற்றி

யேம மாக விர்தில மாண்டோர்

சிலரே பெரும கேளினி நாளும்

௧௦ பலரே தகையல் தறியா தோரே

யன்றோர் செல்வமு மன்னி நில்லா

தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனா

னிச்சமு மொழுக்க முட்டிலை பரிசி

னச்சுவர் கையி னிரப்ப லோம்புகு

௧௫ யஞ்சவரப், பாறிதை கொண்ட பறந்தலை மாகத

களளி போகிய களரி மருங்கின்

வெள்ளி னிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு

புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ வல்சி

புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்

௨௦ டமுல்வாய்ப் புக்க பின்னும்

பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே.

திணையும் துறையும் அறவ.

தந்துமாரணச் சங்கவருணரோனும் நாகரியிப்பாடியது.

(௩௬௦)

(௩௬௧.) காரெதி ருருமி னுரறிக் கல்லென, வாருயிர்க் கலமரு மாராக்
கூற்ற, நின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்பல, கேள்வி முற்றிய
வேள்வி யந்தணர்க், கருங்கல நீரோடு சிதறிப் பெருந்தகைத்,
தாயினன்று பலர்க்கீதுதுத், தெருணடைய மாகளிரெடுதன்,
றுன்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு, முருணடை.....
.....ன்றதன், றுள்சேருநர்க் கினிதித்தும், புரிமலைப்
பாடினிக்கும், பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரோடு, கலந்தனையு
நீளிருக்கையாற், பொறையொ.....மாதோக்கின்

வில்லென விலங்கியபுருவதுவலென்னநகினுலஞ்சுமுள்
 ளெயிற்றுமகளிராகுறாகாவசைமெலலெ... ..ங்கலத்தேந்தி
 யமிழ்தெனமடுப்பமாந்தியிகழ்வின, னில்லாவுலகத்து.....
மைநீசொல்லவேண்டாமுந்தறிந்த.....

.....னூர்.

(ககக)

(ககஉ.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த
 மதியுற ழார மார்பிற் புரளப்
 பலிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்
 பொழிலகம் பரந்த பெ.....

௫சூம விசய வெண்கொடி
 யணங்குருத் தன்ன கணங்கொ டானைக்
 கூற்றத் தன்ன மாற்றநு முன்பி
 னாக்குரற் காண்பி னந்த னுளிர்
 நான்மறைக் குறி.....யி

க௦ னறங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
 மருமர்ந்து மயக்கொரீஇக்
 கைபெய்தநீர் கடற்பரப்ப
 வாமிருந்த வடைநல்கிச்
 சோறுகொடுத்து மிகப்பெரிதும்

௫ வீறுசான.....நன்றுஞ்
 சிறுவெள் ளென்பி னெடுவெண் களரின்
 வாய்வன் காக்கை கூகையொடு கூடிப்
 பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்
 காடுகண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொ

உ௦ டில்லென் றில்வயிற் பெயர மெல்ல
 விடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி
 யுடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவெண்டேனாயார்.

(ககஉ)

(ககக.) இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
 முடையிலை நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
 தாமே யாண்ட வேமங் காவல
 ரிடுதினா மணலினும் பலரே சுடுபிணக்

௫ காடுபதி யரகப் போகித் தத்த
 நாடு பிறர்கொளச சென்றுமாய்ந் தனரே

அதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வியா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே

௧௦ கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று

௧௫ நிலங்கல னாக விலங்குபவி மிசையு
மின்னு வைகல் வாரா முன்னே
செய்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் ஹந்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

.....ஐயாதிச் சிறுவெண்டேனாயார்.

(௧௬௬௬)

(௧௬௬௭.) வாடா மாலை பாடினி யனியப்
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க
மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்திச் சேர்த்திக்

௫ காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுத் தின்று மிரப்போர்க் கிந்து
மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே
யரிய வாகலு முரிய பெரும

௧௦ நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்
முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
கூகை கோழி யானாத்
தாழியு பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனைக் கூகைக்கோழியார்.

(௧௬௬௮)

(௧௬௬௯.) மயங்கிருங் கருவிய விசம்பு (௧)முசனாக
வியங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிட
(௨)வனியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் குறட்டின் (௩)வயங்குமணி யாத்துப்

௫ பொன்னந் திகிரி முன்சமத் தருட்டிப்
பொருநர்க் காணுச் செருமிகு முன்பின்
முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

விலைநலப் பெண்டிறிற் பலர்மீக் கூற
(ச)வுள்ளேன் வாழியர் யானெனப் பன்மா
க0 ணிலமக ளழுத காஞ்சியு
முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னோரே.
தீனையும் துறையும் அவை.
மார்க்கண்டேயனார்.

(ககரு)

க. முகனக. உ. வழியிடை. கூ. வயிரமணியாரத்துப். ச. உளனேவாழிய.
(கககூ.) விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரசு
.....ருங்கி னொருமொழித் தாக
வரவெறி யுருமி னூறுபு சிலைப்ப
வொருதா மீகிய பெருமை யோருந்
ரு தம்புகழ் நிற்றிச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், அறவோன் மகனே ம.....

உரைப்பக் கேண்மதி
நின்னூற்றம் பிறரறியாது
க0 பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
ஞாயிற் றெல்லை யாள்வினைக் குதவி
யிரவி னெல்லை வருவது நாடி
யுடை.....
உழவொழி பெரும்பக டழிதின் றாகுச்
செங்கண் மகளிரொடு சிறுதுணி யளேஇ
யங்கட் டேற லாய்கலத் துகுப்பக்
கெடலருந் திருவ.....
மடைவேண்டிநர்க் கிடையருகா
தவிழ்வேண்டிநர்க் கிடையருளி
உ0 விடைவழிததுச சூடுபுழப்ப
நீர்நிலை பெருத்த வார்மண லடைகரைக்
காவுதோறும்.....
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே.

தீனையும் துறையும் அவை.
தருமபுத்திரனைக் கோதமனார்.

(கககூ)

(கககூ.) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்
தமவே யாயினுந் தம.....
வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க் கொழியு
மேற்ற பார்ப்பார்க் கீங்கை நிறையப்

௫ பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி தேறல்.....மகிழ்ந்
திரவலர்க் கருங்கல மருகாது விசி
வாழ்தல் வேண்டுமென வரைந்த வைகல்

க0 வாழச் செய்த நல்வினையல்ல
தாமுங் காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
முத்திப் புரையக் காண்டக விருந்த
கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்தர்

க௫ யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
வயங்கித் தோன்று மீனினு மிம்மென
வியங்கு மாமழை யுறையினு
முயர்ந்துமேந் தோன்றிப் பொலிகதுந் நாளே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாவெண்கோவும், பாண்டியன் காணப்பேர்த்தீத உக்கிரப்பெரு
வழதியும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கிருந்தானா ஓன
வையார். (௬௬௭)

(௬௬௮.) களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே
யொளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாக் கணையிடத் தொலைந்தன
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே

௫ கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி னொல்கி
நெடும்பி டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே
மெய்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்

க0 குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே
யாங்க, முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
யிரப்போ ரிங்கு...னென வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வாளே ருழுவ

கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்
க௫ நெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாக் கோடியர்
முழவுமரு டிருமணி மிடைந்த
நினைவுறு மார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் துடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன் வேற்பற்றைக்கைப்பெருநம்
கள்ளியோடு போர்ப்புறத்துப்பொருதுவிழ்த்தாரங்கழுத்தன்னதாக உயிர்போகாது
கிடந்தாணைக் கழாத்தலையார். (௩௬௮)

(௩௬௯.) இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்

கருங்கை யானை கொண்மு வாக

நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த

வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் படைந்த

௫ குருதிப் பல்லிய முரசமுழக் காக

வரசராப் பணிக்கு மணங்குறு பொழுதின்

வெவ்விசைப் புரவி வீசவளி யாக

விசைப்புறு வல்லில் வீங்குநா ணுகைத்த

கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை

௧௦ யிரச் செறுவிற் றேரே ராக

விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டினின்

செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு செஞ்சாற்

பிடித்தெறி வைவேற் கணையமொடு வித்தி

விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்

௧௫ பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்

கணநரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்

பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்

பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள

தேய்வை வெண்காழ் புளையும் விசிபிணி

௨௦ வேய்வை காணா விருந்திற் போர்வை

யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்

பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்

மெழிவி தோயு மிமிழிசை யருவிப்

பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன

௨௫ வோடை துதல வொல்குத லறியாத்

துடியடிக் குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த

வேழ முகவை நல்குமதி

தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏரீக்கள உருவகழமாம்.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுதட்டுவணைப் பரணர்.

(௩௭௦)

(௩௭௦.)ளி

நாரும் போழுஞ் செய்துண் டோராங்குப்

பசின்னத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கம்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
௫ வேருழந் துலறி மருங்குடெ.....கொழிய
வத்தக் குடினா துடிமரு டங்குர
லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
கழைகாயந் துலறி.....

௧௦ வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்படப்
பழுமர முள்ளிய பறவை போல
வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பர்ப்ப
விளைந்தகுர லரிந்துகால் குவித்து

௧௫பல்போர் பழிய வாங்கி
யெருதுகளி றுக வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
னகன்கட் டடாரி தெளிர்ப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்கனம் பொலிகென் றேத்தி

௨௦ யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
வனாமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும
வடிநவி லெலிசம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவா
ரினத்தடி விராய வரிக்குட ரடைச்சி

௨௫ யழுகுரற் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
மஞ்சவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்போதிபகங்
தடையார். (௧௭௦)

(௧௭௧.) அகன்றலை வையத்துப் புரவற் காணாது
மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
போதவி மூலரி நாரிற் றெடுத்துத்
தயங்கிரும் பித்தை பொலியச் சூடிப்

௫ பறையொடு தகைத்த கலப்பையேன் முரவுவா
யாடுறு சூழிசி பாடின்று தூக்கி
மன்ற வேம்பி னெண்பூ வுறைப்பக்
குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையே

னரிசி யின்மையி னூரிடை நீந்திக்

க0 கூர்வா யிருமபடை நீரின் மிளிர்ப்பு

விருகணை ய.....ளி யன்பின்று தலைஇ

யிராசரும் பார்க்கு முரைசால் பாசறை

வில்லே ருழவரின் னல்லிசை யுள்ளிக்

குறைத்தலைப் பிணனெதிர்ப்போர் பழித்தி

கரு யானை யெருத்தின் வாண்மட லோசசி

யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்

மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி

யகன்க ணகிர வாகுரி தொடாலிற்

பணைமரு ணெடுத்தாட் பல்பிணர்த் தடக்கைப்

உ0 புகர்முக முகவைக்கு வந்திசிற்பெரும

களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயி றழுத்தி

விழுக்கொடு விராஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்

குடர்த்தலை மாலே துயல்வரச் சூடி (யுணத்தின)

வாலுப் பெருவளஞ் செய்தோன வானத்து

உரு வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் டலவென

வுருகெழு பேளம்மக ளயரக்

குருதித்துக ளாடிய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார். (௯௭௪)

(௯௭௨.) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி

யேத்தி வந்த தெல்லா முழுத்த

விலங்குவா ளவிரொளி வலம்பட மின்னிக்

கணைந்துளி பொழிந்த கண்கூடு பாசறைப்

ரு பொருந்தாத் தெவ்வ ரரித்தலை யடுப்பிற்

கூவிள விறகி னுக்குவரி துடங்க

லானா மண்டை வன்னியந் துடுப்பி

லீனா வெண்மா னிடந்துழந் தட்ட

மாமழி பிண்டம் வாலுவ னேந்த

க0 வதுவை விழவிற் புதுவோர்க் கெல்லாம்

வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதநீர் சாங்கெனப்

புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்நின்

னிலவுத்திக மூர முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை ; துறை - மறக்களவேள்வி.

அவனை மாந்திழைத்தார்.

(௯௭௨)

(௩௭௩.) உருமிசை முரசு முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மூ வாகத்
தேர்மா வளிதுளி தலைஇ நாமுறக்
கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
௫ யிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொஸ்வாட்
பிழிவது போலப் பிட்டையு னுவப்ப
மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தானைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்றவேந்தே
.....தண்ட மாப்பொறி

௧0 மடக்கண் மயிலையன் மறலி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைசிழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம பேனா

.....யணிப் புரவி வாழ்கெனச்

௧௫ சென்னிழ லினமையி னன்னிழற் சேர
நுண்புண் மார்பிற் புன்றலைச் சிறுஅ
ரம்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணு
.....ற் றெருக்கான
வேந்து புறங்கொடுத்த வீந்துகு பறந்தலை

௨0 மாட மயங்கெரி மண்டிக் கோடியு
புருமெறி மலையி னிருசிலஞ் சேரசு
சென்றோன் மன்ற சொடு.....
.....ண்ணறிநர் கண்டுகண் ணலைப்ப
வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக

௨௫ வஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி
பொலிக வத்தைநின் பனைதனற.....ளம்
விளங்குதினை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
புகர்முக முகவை பொலிகென தேசதித்

௩0 தொண்ட ரென்ப பெரியோர் யானு
மககண் மாக்கினை யதிர வொற்ற
.....லெனையினுங் காதலி னேத்தி
நின்றோர் பிறரிவ ணின்மையின்
மன்னையின் முகவைக்கு வந்திசிற பெரும
௩௫ பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை நகைவர்க்குத்
தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேயொடு

கணநரி திரிதரு மாங்க ணிணனருந்து
செஞ்செவி யெருவை குழிஇ
யஞ்சுவரு ஈடக்கைப களங்கிழ வோயே.

கிணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏர்க்கள உருவகமாமர்.

சோழன் துரப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரெறித்தானைக் கோர்
பூர்கிழார். (௧௭௭)

(௧௭௭.) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி ரவியத்
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
௫ மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக காண்வரக்
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்
புலிப்பற் றுலிப் புன்றலைச சிறுஅர்
௧௦ மான்கண் மகளிர்க் கான்தே ரகனறுவா
கிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சாந்தம்
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்று
மிருங்கேழ் வயப்புலி வரிய்தட் குவைஇ
௧௫ விருந்திதை நல்கு நாட னொங்கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல
வண்மைபு முடைபையோ ஞாயிறு
கொண்விளங் குதியால் விசுட ி னுனே.

கிணை - பாடாண்டிணை; துறை - பூவைநிலை.

பூய் அண்டிரனை உறையூர் ஓண்சீகேரி முடமோசியார். (௧௭௭)

(௧௭௮) அலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் குழி
கிலைதளர்வு தொலைத்த வொல்குநிலைப் பல்காற்
பொதியி லொருசிறை பள்ளி யாக
முழாஅரைப் போந்தை யாவாய் மாமட
௫ னாரும் போருங் கிணையொடு சுருங்கி
யேரின் வாழ்கர் குடிமுறை புகாஅ
ஆழிரந் துண்ணு முயவல் வாழவைப்
புரவெய்திந்து கொள்ளுஞ் சான்றோர் யாரெனப்
பிரசந் தாங்கு மருஅ யான

- க0 ரவரை யணிப்படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅங்கி யானு
மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்
கரு புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை
கிலேய ரத்தை நீயே யொன்றே
நின்னின்னு வறுவி தாகிய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணராப்
உ0 பீடின்று பெருகிய திருவிற்
பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர்.

(க௭௭)

- (க௭௭.) விசம்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்
பசங்கதிர் பழுனிய சிவந்துலாங் கந்திச்
சிறுநனி யிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச
சிதாஅர் வள்பினென் றடாரி தழீஇப்
ரு பாண ராரு மளவை யான்றன்
யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனெ
னிமைத்தோர் விழித்த மாத்திரா னெரேரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் கணையிரு ளகற்ற
பண்டறி வாரா வருவோ டென்னதை
க0 தொன்றுபடு னுனையொடு பருவிழை போகி
ரைந்துகரை பறைந்தவென் னுடையு நோக்கி
விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
(க)நின்ற முரங்கை மிக்கு நன்று
மரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுருபு
கரு நிரயத் தன்னவென் வறன்களைத் தன்றே
யிரவி னானே யீத்தோ னெந்தை
யன்றை ஞான்றினோ டின்றி னாங்கு
மிரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையி
னுளத்தி னளக்கு னிரந்த கையே
உ0 னிறைக்குளப் புதவின் மகிழ்ந்தனெ னாகி
ஒருநாள், இரவலர் வனாயா வள்ளியோர் கடைத்தலை

ஞாங்கர் நெடுமொழி பசுற்றித்

தோன்றல் செல்லாதென் சிறுகிணைக் குரலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

ஓய்மான்நல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னகரீ.

(கௌ)

க. நின்றமூரற்.

, (கௌ.) பொற்கோட்டி
யானையிரியக்கவர்பரி (க)கச்சைநன்மான் (உ)வடிமணிவாங்கு
கிணைநற்றேர்க்குழுவின (கூ)கதழிசைவனதனிவுவா என்னவாழ்
நரார்வமொமனறிடநதடலொலிகொண்டகாணையடலயெங்
குருசினீமன்னியநெடிதே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன் இராசதுயம் வேட்டபெருநற்கிளியை உலோச்சுநர். (கௌ)

க. கச்சமை.

உ. வடிமணியாங்குருள.

கூ. கதழ்பரி.....மண்டிக்கடலொலிகோசமா.

(கௌ.) தென்பாதவர் மிடல்சாய

வடவடுகர் வானோட்டிய

தொடையமை கண்ணித திருந்துவேற் றடக்கைக்

கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பி

ரு னற்றார்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்

புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்

பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றே

னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி

யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட

கௌ வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல

மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை

தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்

டிலம்பா முழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்

விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குருநஞ்

கரு செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குருந

மணாக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குருந

மிடற்றமை மரபின வணக்கியாக் குருநங்

கடுந்தே ரிராம னுடன்முணர் சீதையை

வலித்தகை யரக்கன் வெளவிய ஞான்றை

உரு நிலஞ்சேர் மதானி கண்ட குரங்கின்

செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறுஅ வ்ருநகை யினிதுபெற் றிகுமே
யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வு முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செநுப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்போதிபகங்
தடையார், (௬௭௮)

(௬௭௯.) யானே பெறுகவன் றுணிழல் வாழ்க்கை
யவனே பெறுகவென் னாவிசை நுவற
னெல்லரி தொழுவர் கூாவாண் மழுங்கிற்
பின்னை மறத்தோ டிரிபக் கல்செத்

௫ தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்சு
நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழவோன்
வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும
குறுந்தா னேற்றைக் கொழுங்க ணவ்விளர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சொறி.....

௧௦ வல்ல நெந்தை பசிதீர்த் தல்லெனக
கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது
விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்படர
.....கனென் யானே தாயி

௧௫ றாவாக் குழவி போல வாங்கத்
திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை
வருமழை மககுவின மறுகுடன் மறைக்குங்
குழம்ப.....டுநதொடகழி நீண்மதி லுரே.

திணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

ஓய் மான்வில்லியாதனைப் புறத்திணைநீனாகுளார்.

(௬௮௦)

(௬௮௦.) தென்பவ வத்து முத்துப் பூண்டு
வடகுன்ற.....
.....ங்கடற் றுணை
யின்னிசை விறல்வென்றித்

௫ தென்னவர் வயமறவன்
மிசைப்பெய்த நீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய

வெறுபெ.....த்துந்து
 திஞ்சனைப் பலவி னஞ்சிற் பொருநன்
 ௧௦ றுப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
 னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்
 வல்வேற் கந்த னல்விசை யல்ல
த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறுஅ
 ரன்ன னாகன் மாறே யிந்நில
 ௧௫ மிலம்படு காலே யாயினும்
 புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கநிம்பே.

திணை - பாடாண்டிணை : துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

(௩௮௦)

௩௮௧) ஊனுழுணு முனையி னினிநெனப்
 பாலிற் பெயதவும் பாகிற் கொண்டவும்
 மளவுபு கலந்து மெல்லியது பருகி
 விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்
 ௫ சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
 யார்தன் னறியுன மாகத் தான்பெரி
 தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
 துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமுழ்த்துப்
 பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
 ௧௦ பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்க
 ணியா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
 சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
 பூனுகிர் வலந்த தெண்க னெற்றி
 விரல்விசை தவிர்க்கு மாலைப் பாணியி
 ௧௫ னிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
 தெருமர லுயக்கமுந் (௧)தீர்க்குவோ மதனா
 லிரு(௨)நிலங் கூலம் பாறக் (௩)கோடை
 வருமழை (௪)முழக்கிசைக் கோடிய பின்றைச்
 சேயை யாயினு மிவணை யாயினு
 ௨௦ மிதற்கொண் டறிகை வாழியோ கிணைவ
 சிறுநனி, ஒருவழிப் படர்கென் றானே யெந்தை
 யொலிவெள் ளாருவி வேங்கட நாட
 னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றய்க்கு
 மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்

௨௫ றிருங்கோ ளீராப பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.

தினையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர்கிழான நன்னுகுரீ.

(௩௮௧)

க. தீர்க்குவோனதனால்.

க. கொண்டவருமழை.

உ. நிலங்கடலம்

ச. முழக்கிடைக்.

(௩௮௨.) கடற்படை யடற்கொண்டி

மண்டுற்ற மறனோன்றிட

டண்சோழ நாட்டுப்பொருந

னலங்குளை யணியிவுளி

௫ நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்

பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டே

மவற்பா தெமவன் றுள்வா ழியவென

நெய்குய்ய ளுனவின்ற

பலசோற்றா னின்கவைய

௧௦ நல்குரவினப்பிததுனபவெனபரிள

முன்னுள் விட்ட மூதறி சிறுஅரும

யானுமே மணியங் கேழணி யுத்திக்

கட்கேள்விக் கவைநாவிற்

றாநிறத்த வராஅப்போல

௧௫ வறனொரீஇ வயங்குவாய்ப்ப

விடுமதி யத்தை கடுமான் றோன்ற

னினதே, முநீ ருடுத்தவிவ் வியனுல கறிய

வெனதே கிடைக்கா முன்னவென் றெண்கண் மாக்கிணைக்

கண்ணகத் தியாத்த நுண்ணரிச் சிறுகோ

௨௦ லெற்றொறு நுடங்கி யாங்குநின் பகைஞர்

கேட்டொறு நடுங்க வேந்து

வென்ற தோபிறர் வேத்தவை யானே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார்.

(௩௮௨)

(௩௮௩.) ஒன்பொறிச் சேவ லெடுப்பவேற் றெழுந்து

தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்

நுன்கோற் சிறுகிணை சிலம்ப வொற்றி

நெடுங்கடை வின்று பகடுபலவாழ்த்தித்

௫ தண்புக மேத்தினெ ளுனபுலந்

- தருங்கடி வியனகர்க் குறுகல் வேண்டிக்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வம்பற்
தேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்
க0 பாம்பு பயந்தன்ன வடிவின் (க)சாம்பின்
கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
வொண்பூக் கலிங்க முடிஇ நுண்பூண்
வசிந்துவாங்கு நுகப்பி னவ்வாந் குந்திக்
கறபுடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல
கரு வெற்பெயர்ந்த நோக்கி.....
.....கற்கொண்
(உ)டளித்துப் பிறந்தனெ னாகி யவ்வழிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் படர்பறி வேனே
குறுமுலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி
உ0 நரைமுக ஓகமொடு கஞ்சென.....
..... (ங)கன்றுபல தெழீஇய
காண்கெழு நாடன் கடுத்தேர் வியனென
வொருவனை யுடையேன் மன்னே யானே
யறனெவன் பரிசோ வெள்ளியது நிலையே.
திணையும் துறையும் அவை
மாறேக்கத்து *நப்பசலையார். (கஅக)

க. காம்பின. உ. டழிளித்தப. கூ. தனறுபல.

- (கஅசு.) மென்பாலா னுடனணைஇ
வஞ்சிக்கோட் றெங்குநானா
வாடைக்கரும்பின் பூவருந்து
வன்(க)பாலாற் கருங்கால்வரகின்
0
வங்கட் குறுமுயல் வெருள வயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக குந்து
விழனின் றாடினு முழவர் மண்டை
பிடுங்குகெழிற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து
க0 துணையேம் பெரும
நெல்லென்னும் பொன்னென்னங்
கன்னற்கொண்ட நறவென்னு
.....மன்னு வைபலவும்

* நப்பாலையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

யான்றண்டவு (உ)மூன்றண்டா
கடு நிணம்பெருத்த கொழுஞ்.

நீர்நாண நெய்வழங்கிப்
புரந்தோ நெருதை யாமலநதொலை.....
யன்னோனை புடைபேமெனபவற.....
உ0 கிபாண்டு நிற்க வெள்ளி மாண்ட
வுண்டநன்கலம் பெய்துறுடக்கவுந்
தின்றகன்ப (கூ)லூன்றோண்டவும்
வந்த வைக லல்லது
சென்ற வெல்லைச் செலவறி யேனே.,

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர்கிழாணப் புறத்திணைநன்னுகனார்.

(கஅச)

க. பாலாற்கு.

உ. மதுன்றண்டா.

கூ. லூன்றொன்றைடவு.

(கஅரு.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர வியம்பப்
புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்
தனவடத தொன்றினு மிலனே பிறன்கடை
யகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி
ரு வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னரை
நீலத்தின் சிதார்களைந்து
வெளிது டுஇயென் பசிகளைந் தோனே
காவிரி கணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை
நெல்வினே கழனி யம்பர் கிழவோ
க0 னல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய
வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட
வோங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார்.

(கஅரு)

(கஅகூ.) நெடுநீர நிறைகயத்துப்
படுமாரித் துளிபோல
நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்
சூடு கிழித்து வாடுன் மிசையவு
ரு மூன்கொண்ட வெண்மண்டை
யான்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்
வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
யீத்தோ நெந்தை யிசைதன தாக
க0 வயலே, நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த தும்பின
புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்று
கடலேகரந்த கலனெண்ணுவோர்

கரு கானற் புண்ணைச் சினைநிலைக் குந்து
கழிமே, சிறுவெள் ளுப்பின் கொள்ளை சாற்றிப்
பெருங்கண்ணாட் மெண்ணெலிக்குந்து
அன்னநன் னாட்டுப் பொருநன் யாமே
பொராஅப் பொருநரேம்

௨0 குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுந்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்
தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்
யாண்டு நிற்க வென்றியாம்

௨௫ வேண்டிய துணர்ந்தோன் றுள்வாழியவே.

திணையும் துறையும் அலை.

சோழன்துழற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்கிழார். (௩௮௬)

(௩௮௭.) வள்ளுகி வயலாமை

வெள்ளக கெண்டனன வீங்குவிசிப் புதுப்போர்வைத்
தென்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்று
மாறுகொண்டோர் மதிவிடறி

ரு நீராடிய நறுங்கவுள
பூம்பொறிப் பணையெருத்தின
வேறுவேறு பார்தியங்கி
வேந்துடைமீனே யயல்பரக்கு
மேந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்

க0 திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புல மன்னா பணிதிறை தந்துநின்
னசைப்பல வாழ்நர் நல்குர வகற்றி
மிகப்பொலியரதசெவடிசுயரத்தை
யெனறியாணிசபினனினைநெறெறி

கரு பலபிறன வாழ்த்த விருந்தோ ரென்கோ
மிருவவினகாசுநிறுந்துகழற்

- சேவடி குறுகல் வேண்டி
வென்றி ரக்கும் விற்றமுரசினே
னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்
உ0 நன்பெருமையிற் றகவுநோக்கிக்
குன்றகழ் களிநென்கோ
ரெ.....ாவென்கோ
மன்றுநிறையு நிரையென்கோ
மனைக்களம்ரொடு களமென்கோ
உரு ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவி
னல்கி யோனே நசைசா ரேன்ற

- பூழியர்பெருமபியானைச்
செருமிகு நோன்றாட் செல்வக் கடுங்கோ
கூ0 வாழி யாத நென்னைத் தெவ்வ
ருயர்குடை பணித்திவண் விடுவார் மாதோ
நெடிதே, நி.....வஞ்சிப் புறமதி ஸலைக்குங்
கல்லென் பொருநை மணலினு மாங்கட்
பல்லூர் சுற்றிய கழனி
கூரு பெல்லாம் வினையு நெல்லினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் துண்டு
கட்பாலியாதன். (கூஅஎ)

- (கூஅஅ.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய வினாவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலே
யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
.....பொருந்தித்
ரு தன்னிலை யறியுந னாக வங்கிலே
பிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய
கொடுத்தோ நெந்தை கொடைமேந் தோன்ற
னாமருப்பாக, வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி
.....பெயர்க்கும்பண்ணாககெடடொமககிரொன
க0 வினைப்பக டேத்து மேனி தினைத்தொடர்
நாடொறும் பாடே னானே னாக
நாணு, மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
பிணிமுர சிரங்கும் பிடுகெழு தானே

யண்ணல் யானை வழுக்கை

௧௫ மாறி வியரென் பெருங்கினைப் புரவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சிறுதடித்திழான்பண்ணை மதுரை அனக்கீரஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (௩௮௮)

(௩௮௯.) நீர் துங்கின் கண்வலிப்பக்

கானவேம்பின் காய்திரங்கக்

கயங்கனியுங் கோடையாயினு

மேலா வெண்பொன் போகுறு காலே

௫ யெம்மு முன்னுமோ பிள்ளையம் பொருந

வென்றித் தனனே யிசைசா நெடுந்தகை

யின்றுசென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்

செவினே காணு வழியனு மல்லன்

புன்றலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து

௧௦ குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்

கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழுவோன்

செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய

தை னுக்கன் போல நீயும்

பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட

௧௫ வீறுசா என்கல நல்குமதி பெரும

வைதக லல்குள் மகளிர்

நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளிலாத்தியாயனார்.

(௩௮௯)

(௩௯௦.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு

மறவை நெஞ்சத் தாயி வாள

ரரும்பலர் செருந்திநெடுங் கான்மலர் கமழு

மன்னமுற்றத், தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்

௫ கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்

மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்

னரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்

பாடி நின்ற பன்னு ளன்றியுஞ்

சென்ற ஞானறைச் சென்றுபட ரிரவின்

௧௦ வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற

புன்றலைப் பொருந னனியன் ருனெனத்

தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை

- முதலீர்ப் பாசி யன்ன வுடைகளைந்
ததிரும் வானன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
௫ மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு
மயிர்தன மரபி னூன்றுவை யடிசில்
வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்றக்
௨௦ கடுங்கண் வேங்கை வீகண் டன்ன
படுதரு செந்நெற் போரொடு நல்கிக்
கொண்டி பெறுகென் றானே யுண்டிறை
மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
கண்டாற் கொண்டமனை திருந்தடி வாழ்த்தி
௨௫ வரனறி யலவென் பாடுபசி போக்க
லண்ணல் யானை வேந்த
ருண்மையோ வறியல காண்பறி யலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமானேடுமானஞ்சியை ஓளவையார்.

(௩௧௦)

- (௩௧௧.) தண்டினி பலபொழிந் தெழினி யிசைக்கும்
லிண்டு வளைப விண்டோய் பிறங்கன்
முகடுற வுயர்ந்த நெல்லின் கிழ்வரப்
பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்றதிருந்தா
௫ முரிபாந்துபட கெண்டி யரிய லார
கெ.....ய லார்தைய ருண்டினி துவக்கும்
வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
விங்குவந் திறுத்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
தீர்கை விடுக்கும் பண்பின் முதுகுடி
௧௦ நன.....
வினவலின் முன்னும் வந்தோன் மருங்கி
னின்னுமன் னாகலிற் பொருந னிவனென
நின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந்து கூறக்
காண்கு வந்திசி.....
௧௫பெருங்கழி துழைமீ னருந்துந்
துதைந்த தூவியும் புதரஞ் சேக்குந்
தந்தை, தந்தபுன யானின செழுநகர் வரைப்பி
னெஞ்சமர் காத னின்வெய் யோளொ
டின்றுயி.....ஞ்சா

௨௦ முனிபத னறிந்து பொழிய
வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே.

- அது; துறை - கடைநீர்

பொறையாற்றுகிழாணைக் கல்லாடனார்.

(௩௧௧)

(௩௧௨.) மதியேர் வெண்குடை யதியர் கோமான் .
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்
பசிலை நிலவின் பணிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
நு யொருகண் மாக்கினை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்த
நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டராத்
தணங்குடை மரபி னிருங்களங் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
௧௦ வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழுவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே
பூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
௧௫ துண்ணூற் கலிங்க முடிஇ யுண்ணெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தனைஇ
பூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யேனே யந்தரத்
௨௦ தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.

தினையும் துறையும் அவை.

அத்யமான்மகன் பொதுட்டெழினியை ஒளவையார்.

(௩௧௨)

(௩௧௩.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூமை விதளிற்
குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி .
யடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்
நு கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
வள்ளன் மையினெம் வனாவோர் யாரென
வுள்ளிய வுள்ளமொ டிலைசை துணையா
கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென

- மலர்தா ரண்ணனி னல்லிசை யுள்ளி
 ௧௦ யிர்ங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
 கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
 கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த
 மூடைப் பண்ட மிடைநிறைத் தன்ன
 வெண்ணிண மூரி யருள நானூற .
 ௧௫ வீன்ற வரவி னாருக் கடுக்குமென்
 றென்றுபடு சிதா ஆர் துவர நீக்கிப்
 போதுவிரி பசுன்றைப் புதுமல ரன்ன
 வகன்றமடி கலிங்க முடிஇச செல்வமுங்
 தேடின்று நல்குமகி பெரும மாசின்
 ௨௦ மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
 யாமிக ளல்கு லொப்ப வாடிக்
 கோடை யாயினுங் கோடி.....
 காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந்
 வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப்
 ௨௫ பிடுகெழு நோனறாள் பாடுகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துநீர்ச் சியதிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார். (௩௬௩)

- (௩௬௪.) சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
 னொலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
 வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
 வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு
 ௫ முள்ள மோமபுமி னுயர்மொழிப் புலவீர
 யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
 யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
 பாடியிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
 வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
 ௧௦ வகமலி யுவகையொ டனுநகல் வேண்டிக்
 கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
 வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
 யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
 சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
 ௧௫ பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
 டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்

துன்னரும் பரிசி றநுமென

வென்றுஞ் செல்லெனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.

தீனையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையின்வெல்லம் பாடாண்டினை.

சோழியவேறுதிநீக்குட்டேவனைக் கோனுட்டு எறிச்சலூர்மாடலன்மதுரைத்
தமரனுர். (௧௧௪)

(௧௧௫.) வயலுழவர் வன்புலத்துப்

பகடுவிட்டுக் குறுமுயலின்

கழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைப்

பல்லுயியற் பழஞ்சோற்றுப்

௧) புதவருத்திப் புதற்றளவின்

புச்சூழி.....

.....அரியலாருந்து

மனைக்கோழிப் பைம்பாடுரினலோ

கான்றகோழிக் கவர்குரலொடு

௧௦ நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து

வேயன்ன மென்றோளான்

மயிலன்ன மென்சாயலாற்

கிளிகடியினனே

யகலள்ளற் புள்ளுநீர்இயுந்து

௧௧ யாககப், பவல்ல புலனணியுஞ்

சோசான்ற விழுச்சிறப்பிற

சிறுகண் யாளைப் பெறலருந் தித்தன்

செ.....உறந்தைக்குணறு

நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடலூர்

௨௦ றபபெயாச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும்

முன்னு ணண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்

கதிந்னி செ.....மாலைத்

தன்கடைத் தோன்றி பென்னுற விசைத்தலிற்

றிங்குரல்.....கி னரிக்குரற் றடாரியொ

௨௧ டாங்குரின்ற வெற்கண்டு

சிறிதுநில்லான் பெரிதுங்கூறு

னருங்கலம் வரவேயுள்ளினன் வேண்டி

யெனவுரைத் தன்றி நல்கித் தன்மனைப்

பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிவநீ

௨௨ யென்போற் போற்றென் னோனே யதற்கண்

டவன்மறவலேனே பிறருள்ளலேனே
யகன்ஞாலும் பெரிதுவெம்பினு
மிகவானு ளெரிதோன் லினுங்
குளமீனெடுந் தாட்புளையினும்
௩௫ பெருஞ்செய் நெல்லைன் கொக்குநீர் நிமிரல்
பசங்கட் கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
வினைவென்றோ வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றுளே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழனுட்பே பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைநக்கீரர். (௧௬௫)

- (௧௬௬.) கீழ்நீரான் மின்வழங்குந்து
மீநீராற் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கழிசுற்றிய வினாகழனி
யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்
௫ துண்டிநீர்கூறு மணற்றண்கான்
மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து
நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசா
நீந்தேற னறவுமகிழந்து
தீங்குரவக கொலோத்தாங்குந்து
௧௦ வுள்ளிலோர்க்கு வளியாகுவன்
கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன்
கழுமியவேளே
வளநீர் வாட்டாற் மெழினி யாதன்
கிணையெம்பெரும, கொழுந்தடிய குடென்கோ
௧௫ வளநீரின் மட்டென்கோ
குறுமுயலி னிணம்பெய்தந்
துறுநெய்ய சோறென்கோ
திறந்துமறந்து கூட்டுமுதன்
முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ
௨௦ வனனையபலபல.....
.....௫௩ய
விரும்பெரொக்க விருஞ்செஞ்சிய
வழித்துவப்ப வித்தோனெந்தை
யெம்மோராக்கக் கங்குண்டே
௨௫ மாநிலானத்து மீனாப்பன்

விரிகதிர வெண்டிங்களின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நினைசா னன்கல னல்கி

௩௦ யுனாசெலச சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.
தீணையும் துறையும் ஷவை.
வாட்டாந்றெழினியாதனை மாங்குடிசீழார்.

(௩௧௧)

(௩௧௩.) வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்கினைக் குடம்பைக் குரற்றோற் நினைவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்
கடருஞ் சுருங்கின் றொளியே பாடெழந்

௩ திரங்குரான் முரசுமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் புறங்கண்ட காலேத் தோன்றி
யெஃகிரு ளகற்று மேமப் பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்

௪௦ தெண்கண் மாக்கினை தெளிர்ப்ப வெற்றி
நெடுங்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூரி
மணிக்கல னிறைந்த மணனாறு தேறல்

௩ பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கவிக்கமொடு
மாநி யன்ன வண்மையிற சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்பு நீக்க
வருங்கல நல்கி யோனே யென்றுஞ்-
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை

௨௦ யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வார்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவ
னெறிதொப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செவினுந்
தெறுகதீர்க் கனலி தென்றிசைத் தோண்டினுட

௨௩ மென்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வே
லருஞ்சமங் கடக்கு மாறறல்வன்
நிருந்துகழ னோன்றூட் டண்ணிழ லேமே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்விடை ; கடைநிலைவிடை.

சோழன் குழாழ்நந்தித்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை எருக்காட்டுநீத்துயங்கண்ணை

- (௩௧௮.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர
வகைமாணல்விற.....
பொறிமயிர் வாரணம பொழுதறிந் தியம்பப்
பொய்கைப் பூமுகை மலரப் புரணர்
௫ கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியங்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ.....
வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னசைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
௧௦ புலியின மடிந்த கல்லளை போலத்
துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
மதியத் தன்ன வென்.....றுகுடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்
௧௫ தள்ளா நிலையை யாகிய ரெமக்கென
வென்வர வறீஇய சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னதைத்
தூரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னதைப்
புகைவிரிந் தன்ன பொங்கு துகிலுடஇ
௨௦ யறல்கான் தன்ன வரும்பெறன் மண்டை
நிழல்காண் டேற னிறைய வாக்கி
யானுண வருள லன்றியுந் தானுண்
மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருணைக்
கொகருகிர் நிமிர லொக்க லார
௨௫ வளையுறம் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
விரவுமணி யொளிர்வரு மழாஅற ழாரமொ
புரையோன் மேணிப் பூத்தசல.....
முனாசெலவருளியோனே
.....யருவிப் பாயற் கோவே.

தீணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருந்தாமனார்.

(௩௧௮)

- (௩௧௯.) அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணெற்
றொமொ ணுலக்கைப் பருஉக்கும் றரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழ
லோங்குகினை மாவின் ழீங்கனி நயம்புளி
௫ மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமின் கொழுங்குறை

செறுவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைந் தினனொடு வினாஇ

- மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவனிழ்ப் புழுக்கல்
- ௧௦களற் படுநர் களியட வைகிற்
பழஞ்சோ றயிரு முழங்குநர்ப் படப்பைப்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்
கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்ந்துஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கே
- ௧௫ நெடுங்கழைத் தூண்டி லிடையி னெடுத்துக்
கிணைமக ளிட்ட பாஅற் புளியங்கூழ்
பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே நென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
- ௨௦ மள்ளர் மள்ளன் றெல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த மணக்க
விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போரவை
- ௨௫ யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே
- ௩௦ வான்று விட்டன னத்தைய விசம்பின்
மீன்பூத் தன்ன வருவப் பன்னிரை
பூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென விழிதரு மருவி
வான்றோ யுயர்சிமையத தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தாமாந்தோன்றிக்கோனை ஐயுர்முடவனார்.

(௩௧௧)

- (௪௦௦.) மாகவிசம்பின் வெண்டிங்கண்
முவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடனடுவட் கண்டன்னவென்
னியமிசையா மரபேத்திக்

19 கடைத்தோன்றிய கடைக்கங்குலாற்
பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
ஹுலகுநாக்கு முயர்வெ.....
கேட்டோ நெந்தையென் மெண்கிணைக் குரவே
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது

20 தொன்றுபடு சிதா றருங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் ஹீறு.....

.....லவன

கலிங்க மழித்ததோட் டொன்னா நோக்கி
நாரரித்த நறவுமகிழ்ந்து

21 வோதறியேன் பசிப்பழகவுந்
தன்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
மறவர் மலிந்தத
கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்

22 திருங்கழி யிழிதரு கலிவங்கந்
தெறுநீர்ப் பாப்பின் யாற்ற சேத்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லு
ருறைவின் யாண.....கிழவோனே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் நல்வீரீளியைக் கோவூர்கிழார்.

(ச000)

புறநானூறு முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பகரா;

[பின்வரும் எண்கள் பாட்டைக் குறிப்பன.]

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
அகன்றலைவை,	௩௭௧	ஆசாடுகந்தை,	௩௦௭
அஞ்சுவருமரபின்,	௨௧௧	ஆசில்கம்மி,	௩௦௩
அடலருந்து,	௩௩௦	ஆடியலழற்குட்டத்,	௨௨௯
அடிபுனைதொடு,	௮௩	ஆடுநடைப்புரவி,	௨௪௦
அடுநையாயினும்,	௩௬௬	ஆடுநனிமறந்த,	௧௬௪
அடுமகண்முகந்த,	௩௬௯	ஆர்கலியினனே,	௩௩௭
அணங்குடைநெடு,	௦௨	ஆர்ட்டு முகடலினும்,	௮௧
அணங்குடையவுணர்,	௧௭௪	ஆரந்தாழ்ந்த,	௦௯
அணித்தழை,	௩௪௦	ஆவுமானியற்பா,	௯
அத்தநண்ணிய,	௩௧௩	ஆன்முலையறுத்த,	௩௪
அதனெறிந்தன்ன,	௧௯௩	ஆனவிகையடுபார்,	௪௨
அந்தோவெந்தை,	௨௬௧	ஆனிநங்கலித்த,	௧௩௮
அமரர்ப்பேணியு,	௯௯	இம்மைச்செய்தது,	௧௩௪
அரகதலைவரி,	௩௦௪	இமிழ்கடல்வளைஇய,	௧௯
அரிமயிர்த்தி,	௧௧	இரங்குமுரசின்,	௧௩௭
அருப்பம்பேணை,	௨௨௪	இரவலர்ப்பாவலை,	௧௯௨
அருவிதாழ்த்த,	௧௯௮	இருங்கடலுடுத்த,	௩௬௩
அருவியார்க்கும்,	௧௯௮	இருப்புமுகஞ்செறித்த,	௩௬௯
அருளாயாகலோ,	௧௪௪	இரும்புனைவெண்டோடு,	௪௦
அலங்குகதிர்,	௩௭௦	இரும்பிடித்தொழுதி,	௪௪
அலர்பூர்துமடை,	௯௬	இரும்புமுகஞ்சிதைய,	௩௦௯
அழல்புரந்தவடர்,	௨௯	இருமுந்நீர்க்குட்டமு,	௨௦
அழல்விர்வயங்கி,	௨௨௨	இல்லமுகள்,	௩௨௬
அளிதோதானேபாரி,	௧௦௯	இல்லாகியரோ,	௨௩௨
அளிதோதானேபேரிருங்,	௧௧௧	இவ்வே, பீலியணிந்து,	௬௦
அளியதாமே,	௨௪௮	இவரயாரென்குவை,	௨௦௧
அற்றைத்திங்கள்,	௧௧௨	இவற்கித்துணமதி,	௨௯௦
அறவைநெஞ்சத்,	௩௬௦	இவனியாரென்குவை,	௩௩
அறுஞர்த்துகுத்து,	௧௪௨	இழையணிட்டுவிர்த,	௮௬
அறையும்பொறையும்,	௧௧௮	இனையருமுதியரு,	௨௦௪
அன்னச்சேவலன்ன,	௬௭	இனையோர்குடார்,	௨௪௨
அன்னவாகரின்,	௧௪௬	இனையென்கள்ளின்,	௮௦

பாட்டு முதற்குறிப்பகாதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
இன்றுசெலினுந்,	க௭௧	ஒண்டொறிச்சேவல்,	௩௮௩
இனிநினைந்திரக்க,	௨௪௩	ஒருசாரருவியார்ப்பட,	௧௨௩
ஈண்டுநின்றோர்க்குந்.	௧௧௪	ஒருதலைப்பதலை,	௧௦௩
ஈயெனவிரத்த,	௨௦௪	ஒருதிசையொருவனை,	௧௨௧
ஈரச்செவ்வி,	௨௮௯	ஒருநாட்செல்லல்,	௧௦௧
ஈன்றுபுறந்தரு,	௩௨௨	ஒருவனையொருவன்,	௭௬
உடம்புரித்தன்ன,	௬௮	ஒல்லுவதொல்லும்,	௧௯௬
உடையனாயி,	௩௧௩	ஒளிவாண்மன்னர்,	௧௭௭
உடைவகைகிட்பட,	௯௦	ஒன்றுநன்குடைய,	௧௩௬
உண்டாலம்ம,	௧௮௨	ஒன்றாயாலை,	௧௨௬
உண்போன்றினு,	௩௪௭	ஒங்குமலை'டெருவிற்,	௩௩
உருகெழுநாயிற்றெண்ண,	௧௬௦	ஒரினையுடல்,	௧௯௪
உருமிசைமுரசு,	௩௭௩	ஒரையாயத்து,	௧௭௬
உவவுமதியுருவி,	௩	ஒவத்தன்ன,	௨௩௩
உள்ளாற்றுக்கவலை,	௨௧௯	கடந்தடுதலை,	௧௧௦
உற்றுழியுதவியும்,	௧௮௩	கடல்கிளர்ந்தன்ன,	௨௯௩
ஊர்க்குஅமாக்கள்,	௯௪	கடல்கொளப்படாஅது,	௧௨௨
ஊர்நகரியிற்றந்த,	௨௬௩	கடவுளாலத்து,	௧௯௯
ஊர்முதுவேலி,	௩௨௬	கடற்படையடற்,	௩௮௨
ஊனுழுநுமிசை,	௩௮௧	கடுங்கண்ணகொல்,	௧௪
எஃகுளங்கழி,	௨௮௨	கடுந்தேர்முறித்த,	௧௩
எங்கேகொன்றந்த,	௩௪	கடும்பினடுகல்,	௩௨
எந்தைவாழி,	௧௭௩	கண்ணிகார்,	௧
எழக்கேகலங்க,	௨௯௮	கதிர்முக்தாரல்,	௨௪௯
எருதுகாலுறு,	௩௨௭	கந்துமுனிந்துயிர்க்கும்,	௧௭௮
எருதேயினைய,	௧௦௨	கல்லறுத்தியற்றிய,	௩௩௩
எருநையன்ன,	௩	கலஞ்செய்.....அச்சு,	௨௩௬
எழுவினிரெஞ்சு,	௨௦௭	கலஞ்செய்.....இருடிணிந்,	௨௨௮
எறிபுணக்குறவன்,	௨௩௧	கலையுணக்கிழி,	௨௩௬
என்றிறத்தவலங்,	௨௩௩	கவிசெந்தாழிக்,	௨௩௮
என்னைக்கூரிஓத,	௮௩	கவைக்கதிர்,	௨௧௩
என்னை, புற்கையுண்டும்,	௮௪	கழிந்ததுபொழிந்தென,	௨௦௩
என்னைமார்பிற,	௨௮௦	களளின்வாழ்த்தி,	௩௧௬
என்படல்யானையும்,	௬௩	களங்கனியன்ன,	௧௨௭
ஏட்டார்தவய,	௩௩௮	களம்புகலோம்பு,	௮௭
ஏறுகவுலையே,	௧௭௨	களர்ப்பட்டு,	௩௧௧
ஏறுவலையுரிய,	௩௬	துழிறனைட்ட,	௩௪௩
ஏறுடைப்பெரு,	௨௩௯	துளிஅகடைஇய,	௭
ஏயோவெனின்,	௨௩௩	கனிஅநீருடிய,	௩௨௩
ஊன்செங்குரலி,	௨௮௩	கனிஅடொரக்,	௩௦௬

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
களிற்றுமுகந்து,	௩௬௮	சுவலமுந்த,	௧௩௯
கறங்குமிசையருவிய,	௧௪௮	செஞ்ஞாயிற்றுச்,	௩௦
கறங்குவெள்ளருவி,	௨௫௨	செந்நெலுண்ட,	௩௪௪
கன்முழையருவி,	௧௪௭	செய்குவங்கொல்லோ,	௨௧௪
கன்மராயங்,	௨௩௦	செருப்பிடைச்,	௨௫௭
காய்நெல்லறுத்து,	௧௮௪	செற்றன்றியினுஞ்,	௨௨௬
கார்ப்பெயறலைஇய,	௧௧௯	சேயிழைபெறுகுவை,	௧௦௫
காரெதிருநுமி,	௩௬௧	சேற்றுவளர்தாமரை,	௨௭
கால்பார்தோத்து,	௧௮௫	ஞாயிற்றன்ன,	௩௬௨
காலனுங்காலம்,	௪௧	ஞாலமீமிசை,	௧௭௯
கானக்காக்கை,	௩௪௨	தடவுநிலைப்பலவின,	௧௪௦
கானன்மேய்ந்து,	௩௭௪	தண்டுளிபல,	௩௬௩
கானுறைவாழ்க்கை,	௩௩	தமர்தற்றப்பின,	௧௫௭
கிண்கிணிகளைந்த,	௭௭	தலையோர்துங்கின்,	௨௨௫
கீழ்நீரான்,	௩௬௬	திண்டேரிரவலர்,	௨௪௧
குய்குரன்மலிந்த,	௨௫௦	திண்பிணிமுரசு,	௯௩
குயில்வாயன்ன,	௨௬௯	திரைபெருமுந்நீர்,	௧௫௪
குழுவியிறப்பினு,	௭௪	திங்கனியிரவமொடு,	௨௮௧
குறத்திமாட்டிய,	௧௦௮	தீநீர்ப்பெருங்குண்டு,	௧௧௬
குறியிறைக்குரம்பை,	௧௨௯	துடியெறியும்,	௨௮௭
குன்றுதலைமணர்,	௩௫௭	துங்குகையா,	௨௨
குன்றுமலையும்,	௨௦௮	துரந்தகிடங்கிற்,	௩௫௦
கூதிர்ப்பருந்தி,	௧௫௦	தெண்கடல்வளாகம்,	௧௮௯
கெடுகசுந்தை,	௨௭௯	தென்குமரிவடபெரு,	௧௭
கேட்டன்மாத்திரை,	௨௧௬	தென்பரதவர்,	௩௭௮
கையதுகடனிறை,	௬௯	தென்பவ்வத்து,	௩௮௦
கையதுவேலே,	௧௦௦	தேளங்கொண்ட,	௩௫௨
கொடுங்குழை,	௩௦௪	தேளந்தீந்தொடை,	௭௦
கொடுவரிவழங்கு,	௧௩௫	தொடியுடைய,	௨௩௬
கொண்டைக்கூழை,	௬௧	தொறாஅதொறாஅ,	௩௦௦
கொய்யடகுவாட,	௩௧௮	நகுதக்கனரே,	௭௨
கோட்டங்கண்ணி,	௨௭௫	நஞ்சடைவாலெயிற்,	௩௭
கோதைமார்பிற்,	௪௮	நரம்பெழுந்,	௨௭௮
சாறுதலைக்கொண்டென,	௮௨	நல்யாழாகுனி,	௬௪
சிலையுலாநிமிர்ந்த,	௩௬௪	நல்லவுந்தியவு,	௧௦௬
	௮௬	நள்ளிவாழியோ,	௧௪௬
சிறப்பில்சுதடு,	௨௮	நளிகடலிருந்,	௨௬
சிறப்புடைமரபிற்,	௩௧	நளியிருமுந்நீர்நாவாய்,	௬௬
சிறுஅர்துடி,	௨௯௧	நளியிருமுந்நீரேணி,	௩௫
யெகட்பெறினே,	௨௩௫	நறவுந்நொடுமி,	௨௬௨

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
நறுவினாதுறந்த,	௨௭௬	பருதிசூழ்ந்த,	௩௫௮
நன்றாய்ந்தநீணியிர்,	௧௬௬	பல்சான்றீ.....கயன்முள்,	௧௬௫
நனிபேதையே,	௨௨௭	பல்சான்றீ.....குமரி,	௩௦௧
நாகத்தன்ன,	௩௬௭	பல்சான்றீ.....செல்கென,	௨௪௬
நாட்கள்ளுண்டு,	௧௨௩	பலர்க்குநிழலாகி,	௨௨௩
நாடனென்கோ,	௪௬	பன்மினிமைக்கு,	௨௭௦
நாடாகன்றோ,	௧௮௭	பனிபழனிய,	௩௫௬
நாளன்றுபேபகி,	௧௨௪	பனிவரைநிவந்த,	௨௦௦
நிரப்பாதுகொடுக்கும்,	௧௮௦	பாசறையீரே,	௨௮௫
நிலம்பிறக்கிடுவது,	௩௦௩	பாடுநர்க்கீத்த,	௨௨௧
நிலமிசைவாழ்நர்,	௪௩	பாணர்செனீனி,	௨௪௪
நிறப்புட்கொ,	௨௬௩	பாணர்தாமரை,	௧௨
நின்னயந்துறைநர்க்,	௧௬௩	பாணன்குடிய,	௧௪௧
நினைக்குங்காலை,	௨௧௭	பாரிபாரி,	௧௦௭
நீடுவாழ்கென்றி,	௨௩௭	பால்லகொண்டு,	௩௧௦
நீண்டொலியழுவம்,	௧௬௧	பாறுபடப்பறைந்த,	௩௫௬
நீயே, அமர்காணின்,	௧௬௭	பிறர்வேல்போலா,	௩௩௨
நீயே, தண்புனற்காவிரி,	௫௮	புலவையாழிந்த,	௨௧
நீயே, பிறரோம்புற்ற,	௪௦	புலிப்பாற்பட்ட,	௩௨௩
நீயே, புறவினல்ல,	௪௬	புறவினல்லல்,	௩௬
நீர்நாங்கின்,	௩௮௬	பூவற்படுவிற்,	௩௬௬
நீர்மிகுற்சிறையு,	௫௧	பெரிதாராற்,	௩௬௦
நீரவறியா,	௨௭௧	பெருங்கனிற்,	௨௬௩
நீருட்பட்ட,	௩௩௩	பெருஞ்சோறுபயந்து,	௨௨௦
நீலக்கச்சை,	௨௭௪	பெருநீர்மேவ,	௨௬௭
நாங்கோயாரென,	௨௧௨	பொய்கைநாரை,	௨௦௬
நாதிவேல்கொண்டு,	௩௪௬	பொய்யாகியரோ,	௨௩௩
நாம்படைசெல்லுங்,	௧௬௬	பொரிப்புறப்,	௩௨௧
நெடுநீரநிறை,	௩௮௬	பொன்வார்த்தன்ன,	௩௦௮
நெல்லரியுமிருந்,	௨௪	பொன்னுந்துகிரு,	௨௧௮
நெல்லுமுயிரன்றே,	௧௮௬	போர்க்குரைஇ,	௬௭
நோகோயானே,	௨௩௪	போற்றுமின்மறவீர்,	௧௦௪
படுமணிமருங்,	௩௫௧	மட்டுவாழ்திறப்பவு,	௧௧௩
படைப்புப்பலபடைத்து,	௧௮௮	மடங்கலிற்சினிஇ,	௭௧
பண்டும்பண்டும்,	௧௫௧	மடத்தகைமாமயில்,	௧௪௫
பதிமுதற்பழகா,	௩௬௩	மண்கொளவரி,	௨௮௮
பயங்கெழுமாமழை,	௨௬௬	மண்டமரட்ட,	௨௧௩
பாலுடைமருங்,	௨௬௪	மண்டிணிந்தநில,	௨
பருத்திப்பெண்டின்,	௧௨௫	மண்முழாமறப்ப,	௬௫
பருத்திவேலிச்,	௨௬௬	மணிதுணர்ந்தன்ன,	௨௭௨

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
மதிநிலாக்கரப்ப,	௩௯௮	யானேனெபறுக,	௩௭௯
மதியேர்வெண்குடை,	௩௯௨	யானைதந்த,	௨௪௭
மதிலுஞாயி,	௩௯௫	வடாஅதுபனிபடு,	௬
மயங்கிருங்கருவி,	௩௯௫	வணங்குதொடை,	௭௮
மரைபிரித் துண்ட,	௧௭௦	வணர்கோட்டு,	
மலைவாண்டொள்கென,	௧௪௩	வயலுழுவர்,	௩௯௫
மழைக்கணஞ்,	௧௩௧	வயலைக்கொடி,	௩௦௫
மழையணிசூன்றத்,	௧௫௩	வருகதில்வல்,	௨௮௪
மன்பதைகாக்கு,	௨௧௦	வருதார்தாங்கி,	௯௨
மன்றப்பலவின்,	௧௨௮	வரைபுரையு,	௩௮
மன்றவிளவின்,	௧௮௧	வல்லாராயினும்,	
மன்றாவுலகத்து,	௧௬௫	வலம்படுவாய்,	௯௧
	௩௧௪	வழிபடுவோரை,	௧௦
மாகவிசும்பின்,	௪௦௦	வள்ளியோர்,	௪௭
		வள்ளுகிரவய,	௩௮௭
மாவாராதே,	௨௭௩	வளரத்தொடி,	௨௬௦
மீன்றிகழ்விசும்பி,	௨௫	வளிநடந்தன்ன,	௧௯௭
மீனெடுத்தெநற்,	௩௪௩	வாடாமாலை,	௩௯௪
முட்காற்காரை,	௨௫௮	வாயிலோயே,	௨௦௬
முதிர்வாரிப்பி,	௫௩	வாழுநாளோ,	௧௫௯
முந்நீர்நாப்பட்டிமிற்குடர்,	௬௦	வாள, வலந்தர,	௪
முரசுகடிப்பிசுப்ப,		விசிபிணித்தடா,	௩௭௨
முழங்குமுந்நீர்,	௧௮		௩௭௬
முற்றியதிருவின்,	௨௦௫	வியன்புலம்,	௩௩௯
முன்றினமுஞ்ஞை,	௩௨௦	பபறை,	௩௯௬
முன்னுள்ளுநோனை,	௧௩௨	விளங்குமணி,	௧௩௦
முனைத்தெவ்வர்,	௯௮	விளைபதச்சீறி,	௧௯௦
மூத்தோர்மூத்தோர்,	௭௫	வினைமாட்சிய,	௧௬
மூதூர்வாயில்,	௭௯	வெட்சிக்கானத்,	௨௦௨
மெல்லவந்தெனல்ல,	௭௩	வெடியேய்,	௩௦௨
மெல்லியல்விற்றவி,	௧௩௩	வெண்குடைமதி,	௨௯௪
மென்பாலா,	௩௮௪	வெண்ணெலரி,	௨௪௮
மைம்மீன்புகையினும்,	௧௧௭	வெப்புள்வினோந்த,	௧௨௦
யாங்குப்பெரிதா,	௨௪௫	வெருக்குவிடை,	௩௨௪
யாண்டுபலவாக,	௧௯௧	வெள்ளிதென்புல,	௩௮௮
யாதுமூரே,	௧௯௨	வெள்ளிதோன்ற,	௩௮௫
யாவிராயினும்,	௮௮	வெள்ளியுயிருவிசும்,	௩௯௭
யாழப்பத்தர்,	௧௩௧	வெள்ளிவெள்,	௨௮௬
யாழொடுங்கொள்ளா,	௯௨	வெளிற்றினோன்காழ்,	௨௩
யான்வாழுநாளும்,	௧௭௩	வேட்டவேந்தனும்,	௩௩௬

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
வேந்தர்க்கேய்ந்தி, ரணை,	௨௬௨ ௩௩௦ ௨௬௪	வேழம்வீழ்த்த, வையங்காவலர்,	௧௫௨ அ

முதலில்லாதபாட்டுக்கள் :—

௨௭௭, ௩௧௭, ௩௨௨, ௩௨௮, ௩௩௪, ௩௪௧, ௩௪௬, ௩௪௦, ௩௭௭.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உகூ௭, உகூ௮.

சிலபாட்டுக்களின் பிற்பாகமும் சிலபாட்டுக்களின் இடைப்பாகமும் பிரதிகளிற் கிடைக்கவில்லை.

மு க ஷ னா.

வண வி ள க் க ம்.

தும்பைத்தீணை : — கூஉ, கூகூ, அ0, அ௪, அ௮, அகூ, கூ0, உ௭கூ, உ௭சு, உ௭ரு, உ௭சு, உ௭௭, உ௭௮, உ௭கூ, உ௭சு, உ௭சு, உ௭அ௮, உ௭கூ, உ௭கூ, கூ00, கூ0௧, கூ0௨, கூ0கூ, கூ0சு, கூ0௭, கூ0கூ, கூக0, கூக௧. தும்பைத்தீணை

*இவ்வெண்களும் பின்னுள்ள எண்களும் புறநானூற்றுச்செய்யுட்குரிய எண்களெனக்கொள்க.

நே ண வி ள க் க ம்.

யாவது - பக்கவரோடு போர்ச்செய்
தலைநினைந்து தும்பைப்பூவைச்சூடுநி
ல்; 'செங்களத்தது மறங்கருகிப் - பை
ந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.' — புறப்
பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்
படலம், க.

நொச்சித்திணை :—உனது, உனஉருகுக, நொச்சித்திணையாவது - மதிலைக்காக்கும் வீரர்களுக்குப் போர்ப்பூவைப் புகழ்வது; 'ஏப்புதை ஞாயி லேத்து நிலை யாணம் - காப்போருகிய பூப் புகழ்த் தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, நொச்சிப்படலம், க.

[illegible]

—கசநு, கசஉ, கசநு,
கசக, கசஎ. பெரும்நிணையாவது -
பொருந்தாக்காமம்.

பெறுவியல் :—கஅ, உஅ, உஎ, உஅ,
உஊ, கூடு, எஃ, எடு, ககஉ, ககந,
ககச, ககரு, ககங், ககவு, ககஅ, ககங்,
கஉ0, கஉக, கஅஉ, கஅந, கஅச,
கஅரு, கஅங், கஅஎ, கஅஅ, கஅங்,
கக0, ககங், ககஉ, ககந, ககச,
ககரு, உகச, உகஎ, உகஅ, உகங்,
உஉ0, உஉக, உஉஉ, உஉந, உஉச,
உஉரு, உஉங், உஉஎ, உஉஅ, உஉங்,
உந0, உநக, உநஉ, உநந, உநச,
உநரு, உநங், உநஎ, உநஅ, உநங்,
உச0, உசக, உசஉ, உசந, உசரு,
உருச, உருரு, உருந, உஅ0, உஊஉ,
நகந, நகச, நகரு, நகங்.

' எ, ககா, நகா, சுக,

சௌ, சௌ, நௌ, கூஅ, உகா, உகூஉ. வஞ்சித்திணையாவது - அர சன் வஞ்சிப்பூவைத்தலையிலேசூழப் பகைவருடையபூமியைக் கைக்கொ ள்ளக்கருதுதல; 'வாடா வட்' தலை மலையிற் - கூடார்மண் கொள்குறித் தன்று. — புறப்பொருள்வெண்பாமா லை, வஞ்சிப்பலம், க.

வாணகத்திணை :—கங, கக், உ௦, உக், உ௨, உக், உடு, உக், கக், கக், கங, ச௨, சக், சச, நுக், நு௨, நுக், நுசு, சுக், சுசு, எக், எங், எசி, எக், அிக், அி௨, அிசு, கக், கசு, கிசி, கிசு, க௦௦, க௦சு, க௨டு, கசுசு, கசுங், கங௦, கஙசு, கஙி, ககக், கி௦௦, கஅிக், உஎக், உஅிடு, உசுசு, ந௦டு, ந௦சு, ந௦அி, நக௨, நகக், நகசு, நகடு, நகசு, நகங், நகஅி, நகக், ந௨௦, ந௨க், ந௨௨, நசுஅி, நசுசு, நங௦, நவக், நவ௨, நவந. வாணகத்திணை யாவது - வாணகப்பூணவத்தலையிலே குழிப் பணகவணக்கொன்று ஆரவா ரித்தல்; ‘இலபுணை வாணக குழியக ன்மலை’-தலகடற் றுணை யாசட்டா ர்த்தன்று.—புறப்பொருள்வெண்பா மாலை, வாணகப்படலம், ௧.

வேட்சித்திணை: — உருள, உருஅ, உசுஉ, உசுகு, உசுள, வெட்சித்திணையாவது - வீரர், அரசனுடையகட்டையைப்பெற்றேனும் பெருமலேனும்பேரம்பு பனகவருடைய பசக்கணக்கவர்தல்; 'வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுங்' - சென்

நிக்முனை யாத்தர் தன்று.—புறப் பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

தினையிறந்துபோனபாட்டுக்கள் :—
உசசு, உசரு, உசசு, உசௌ, உசஅ,
உசக, உரு0, உருக, உருஉ, உசௌ,
உசஅ, உஅஉ, உஅக, கடக, கடச,

கடரு, கடசு, கடௌ, கடஅ, கடக,
கரு0, கருக, கருஉ, கருக, கருச,
கருரு, கருக, கரு0, கருக, கருஉ,
கருக, கருச, கருரு, கருசு, கருௌ,
கருஅ, கருக, கரு0, கருக.

துறைவிளக்கம்.

அரசவாகை :—கௌ, கக, உ0, உக,
உஉ, உசு, உரு, உசு, கக, கரு, கௌ,
சுஉ, சசு, சசு, சுக, சுக, சசு, சசு,
சுக, சசு, சசு, சசு, சசு, சசு, சசு,
சுஉ, கக, கசு, கஅ, கக, க00,
க0ச, கடரு, கசுௌ, கசுஅ, கௌச.
அரசவாகை யென்பது - அரசனது
இயல்பைக் கூறுதல்; 'பகல்நன் வா
ட்மொழி - யிகல்வேந்தனியல்புரைத்
தன்று' — புறப்பொருள் வெண்பா
மாலை, வாகைப்படலம், க.

ஆனந்தப்பையுள் :—உஉஅ, உஉக,
உசசு, உசௌ, உஅ0. ஆனந்தப்பை
யுளாவது - ஒரு குலமகள் தன் கண
வன்மரிக்கத் துன்பமுறுதல்; 'விழும
ங்கூர வேய்த்தோளிரைவ - கொழு
நன்வீயக் குழைந்துயங்கின்று'—புற
ப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்
பொதுவியற்படலம், க.

இயன்மொழி :—அ, க, க0, கசு, கரு,
கௌ, உஉ, க0, கட, கசு, கஅ, கக,
சக, சுக, சௌ, சுஉ, கசு, கௌ, க0உ,
க0சு, க0ௌ, க0அ, கடஉ, கடக,
கஉச, கடஅ, கடக, கரு0, கருக,
கருஉ, கருச, கருௌ, கசஉ, கசக,
கரு0, கருக, கருக, கருசு, கருௌ,
கசஅ, கௌ, கௌ, கௌ, கௌ, கௌ,
கௌ, கௌ, கடஉ, கடரு, கடசு,
கௌச, கௌஅ, கஅ0, கஅக, கஅஅ,
கஅக, கக0. இயன்மொழியாவது
- 'தலைவனெதிர் சென்றேறி அவன்
செய்தியையும் அவன் குலத்தோர்
செய்தியையும் அவன்மேலே ஏற்றிப்
புகழ்தல்' என்பர் நச்சினர்க்கினியர்;
இதனைத் தொல்காப்பியம் புறத்திணை
யியலில், கரு - ம் சூத்திரவுரையிற்
காண்க. இயன்மொழியே இயன்மொ

ழிவாழ்த்தென்று அவர் கூறுவர். இத
னையும் அச்சூத்திரவுரையானுணர்க.
இயன்மொழிவாழ்த்து :—கஉ. இயன்
மொழி வாழ்த்தாவது - இன்னோர்
இன்னதுகொடுத்தார், அவர்கள்போ
ல நீயும் எமக்குக் கொடுப்பாயாக
வென்று சொல்லுதல்; 'இன்னோரின
வைவ கொடுத்தார் நீயு - மன்னோர்
போல வவைவெமக் கீயென - வென்
னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.'—
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பா
டாண்படலம், சு. இவ்விவககணம்
புற நானூற்றுள் கஉ - ம் செய்யுளுக்
குப் பொருந்தவில்லை. பின்னும் இப்
படியே பலவுள.

உடனிலை :—ருஅ.

உண்டாட்டி :—உருௌ, உருஅ, உசுஉ,
உசுக, உகௌ. உண்டாட்டாவது -
வீரர் மதுவையுண்டு மனங்களித்தல்;
'தொட்டிமிழுக் கழன்மறவர் - மட்
டுண்டு மகிழ்துங்கின்று'—புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்பட
லம், கரு.

உவகைக்கலுழ்ச்சி :—உௌ, உௌஅ,
உகரு. உவகைக் கலுழ்ச்சியாவது -
வாட்புண்மிசூத்த உடம்பையுடைய
கணவனைக்கண்டு மனைவியிழந்து க
ண்ணீர்வீழ்த்தல்; 'வான்வாய்த்த வடு
வாழ்யாக்கைக் - கேள்வண்டு கலுழர்
துவத்தன்று'—புறப்பொருள் வெண்
பாமாலை, தம்பைப்படலம், உரு.

எருமை மறம் :—அ0, உௌச, உௌரு.
எருமை மறமாவது - முதுகிட்ட தன்
சேனைக்குப்பின் பகைவர் சேனை
யையஞ்சாது மிசூத்த கோபங்கொ
ண்டு நின்றல்; 'வெயர்பொடிப்பச் சி
னங்கடை இப் - பெயர் படைக்குப்பி

ன்னின்றன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், கா. ௧.

ஏரீக்தளவுநவகம் :—நகூக, நவந.

ஏறண்மூலை :—அசு, உகசு. ஏறண்
மூலையாவது-எதிரில்லாதபடி ஆண்
மைத்தன்மை மேன்மேல் ஏறாநின்ற
குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்திச்சொ
ல்லுதல் : ‘மாரின்றி மனங்கனலு -

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகை
 ப்படலம், ௨௨.

கடவுள்வாழ்த்து : — க. கடவுள்வாழ்த்
தாவது - அயன்முதலிய மும்மூர்த்தி
களுள் ஒருவரை உயர்த்திச்சொல்லு
தல் ; 'காவல் கண்ணிய கழலோன்
கைதொழு - மூவரி லொருவீன யெ
டுத்தினாட் தனறு.' — புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, பாடாண்பலம, ௩
கடைநிலை : — கஉள், கூஅ, கூரி,
கூஅச, கூக, கூஉ, கூக, கூகச.

குடியிலேயுனாத்தல் :—உகர. குடியிலே யுனாத்தலாவது - பழமைமீலும் வீரத்திலும் புகழ்பெற்ற குடியின்வரலாற்றைச்சொல்லுதல்; 'மண்டிணிஞாலத்துத் தொன்மையு மறனுங் - கொண்டு பிறரறியுங் குடிவர வனாத்தன்ரு.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கருத்தைப்படலம், கச்சு.

குடைமங்கலம் : — சுரூ, குடைமங்கல
மாவது - அரசன்குடையைப்புகழ்ந்து
சொல்லுதல் ; 'நாற்றிசையும் புகழ்
பெருக - வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்
தன்று,' புறப்பொருள்வெண்பாமா
லை, பாடாண்படலம், ௩௪.

குதினாமயம்: — உகக, உகக, க௦௨, க௦௩, க௦௪. குதினாமமாவது - ஒரு வீரனுடைய குதினாயின்மற்றதைக் கூறுதல்; 'ஏறிப்படையா லரிசலமருட்-செறிப்படமா ன்றிறங்கிள்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்பட்டு, ஏ.

தறுங்கல் :—கசந, கசக, கசடு, கசக, கசௌ. குறுக்கவியாவது - வேறுமகளினாலிருப்பிய ஒருவனுடைய காதல்கெடுப்படி சொல்லுதல்; 'நாற்றுகூந்தன் மகளினா நயப்ப - வேறுபடுவேட்கை வியக் கூறின்று' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, இரூபாற்பெருந்திணை, கவி.

கையறுநிலை :—சுரு, ககஉ, ககங், ககச்,
ககடு, ககசு, ககௌ, ககஅ, ககஈ, கஉ0,
உகௌ, உகஅ, உகஈ, உஉ0, உஉக,
உஉஉ, உஉஈ, உஉசு, உஉடு, உஉசு,
உஉௌ, உஊ0, உஊக, உஊஉ, உஊங்,
உஊசு, உஊடு, உஊசு, உஊௌ, உஊஅ,
உஊஈ, உசு0, உசுக, உசஉ, உசுங்,
உசு0, உசுக, உசுஊ, உசுசு, உசுடு,
உௌ0. கையறுநிலையாவது - அரசனரி
றப்ப அவனைச்சேர்ந்தோர் அவ்விறத்
துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுக்கத்தனர்
தல்; ‘செய்கழன்மன்னன் மாய்க்தெ
னச்சேர்ந்தோர் - கையறு வுரைத்துக்
கைசோர்த்துத் தன்று.’ — புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவிய
ற்படலம், காசு.

கொற்றவள்ளை: — ச, எ, சக, கூஅ.
கொற்றவள்ளையாவது — அரசனுடைய
கீர்த்தியைச் சொல்லி அவன் பணகவர்
தேசங்கெதெற்கு வருந்துதல்; ‘மன்
னவன் புகழ்கின்ற — தொன்றாநா டழி
பிரங்கின்று’ — புறப்பாடுருள்வெண்
பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், அ.

செருமலைதல் : — உருக, செருமலை
லாவது - வெட்சியானாக்கிட்டி அவர்
அஞ்சத்தாக்கி மிக்க போர்செய்தலை
மேற்கொள்ளுதல்; [வெட்சியார்-பசு
க்களைக்கவர்ந்தோர்] 'வெட்சியானாக்
கண்ணுற்றுவினைஇ - யுட்குவரத்தாக்கி
யுளர்செருப்புரிந்தன்று.' — புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்பட்
லம், சா.

செருவிடைவீழ்தல் : — ௨௭௧, ௨௭௨.
செருவிடைவீழ்தலாவது - அகழியை
யும் காவற்காட்டையுங்காத்து இறந்த
வீரருடைய வெற்றியைச்சொல்லுத
ல்; 'ஆழ்த்துபடுகிடங்கி னருமினைகா
த்து - வீழ்த்தவேலோர் விறன்மிருத்
தனறு.' — புறப்பொருள்வெண்பாமா
லை, நொச்சிப்பலம், ௪.

செவியறிவுறுஉ :—உ, கூ, நு, சு, கூடு, சூ, நூடு. செவியறிவுறுஉவாவது - மாற்சரியமும் கெடுதலுமில்லாத பெரிய எண்ணத்தை அரசனுக்குச்சொல்லுதல்; 'மறந்திரிவில்லா மன்பெருஞ்சூழ்ச்சி - யறந்தகோலாற் கறியவுளாவது'—புறப்பேராரூர்வைண்பமாமலை, பாடாண்படலம், கூகூ

துறவிளக்கம்.

— உசுஉ. தலைத்தோற்றமாவது - ஒருவீரன் பகைவாபசுக்களைக் கைக்கொண்டவருதலறிந்து உறவுமுறையார்மனமகிழ்தல்; 'உரவெய்யோ' னின்னந்தழிஇ-வரவுணர்ந்து கிணைமகிழ்ந்தன்று. — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௨.

தாபநிலை : — ௧௪௬, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௫௦, ௨௫௧, ௨௫௨. தாபநிலையாவது - கணவனிறப்ப மனைவி வைதவ்யமடைந்ததைச்சொல்லுதல்; 'குருந்தலர்க்கண்ணிக் கொழுந்தாய்ந்தெனக் - கருந்தடங்கண்ணிகைம்மைகூறின்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவயிற்படலம், ௪.

தானைநிலை : — ௨௪௬. தானைநிலையாவது - இரண்டுசேனையும் தனது வீரத்தைக் கொண்டாடும்படி ஒருவீரன் போர்க்களத்திற்சிறப்பெய்கிறிற்றல்; 'இருபடையு மறம்பழிச்சப் - பொருகளைத் துப்பொலிவெய்தின்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨௨.

தானைமறம் : — ௮௪, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௨௯௪, ௯௦௦, ௯௦௧. தானைமறமாவது - போரசெய்தற்கெகிர்த்த இருவகைச்சேனையும் தம்முட்பொருதுமடியாதவண்ணம் ஒருவீரன் பாதுகாத்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லுதல்; 'தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை - யோம்படுத்த வுயர்வுகூறின்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௬. இஃது இன்னும் இரண்டுவகைப்படம் : ௪, ௫.

துணைவந்தி : — ௬௬, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௫௪, ௨௬௬.

தொகைநிலை : — ௬௨, ௬௬. தொகைநிலையாவது - போர்க்களத்திலே எல்லாரும் ஒருங்குமாய்ந்ததைச்சொல்லுதல்; 'அழிவின்றுபுகழ்நின்று - யொழிவின்றுகளத்தொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨௮.

நல்லிசைவந்தி : — ௨௬. நல்லிசைவந்தியாவது - பகைவருடைய இடங்கள் கெடும்படி சென்றவிட்டவீரனுடையவெற்றியைச்சொல்லுதல்; 'ஒன்னதார் முனைகெடவிறுத்த - வெண்வேலாடவன் விறன்மிகுத்த' — புறப்

பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௨௫.

நீண்மொழி : — ௨௮௪.

தூழிலாட்டி : — ௬௦௬, ௬௧௦. தூழிலாட்டாவது - ஒரு வீரன் பகைவருடையசேனை கெடும்படி தன் மார்பைத்திறந்த வேலைப்பறித்தது எறிதல்; 'களங்கெழுமிய படையிரிய - வுளங்கழிந்த வேலெடுத்தோச்சின்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௧௬.

நேடுமொழி : — ௨௯௮. நேடுமொழியாவது - சிறந்த அரசனுக்கு ஒருவீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'மன்மேம்பட்ட மதிக்குடையோற்குத் - தன்மேம்பாடு தானெடுத்துரைத்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௧௧.

பரிசில் கடாநிலை : — ௧௧, ௧௦௧, ௧௬௬, ௧௬௬, ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௬, ௧௬௬, ௧௬௭, ௧௬௭, ௧௬௯, ௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௬௬. பரிசில் கடாநிலையாவது - 'பரிசிலரை நீங்குதலமையாது கெடிதுகொண்டொழுகிய தலைவனுக்குப் பரிசில் வேட்டோன் தன்கடும்பினது இடம்பைமுதலியனகூறித் தான்குறித்த பொருண்மையினைச்செலுத்திக் கடாவினிலே' என்பர் நச்சினர்க்கினியர்; இதனைத் தொல்காப்பியம், புறத்திணையல், ௬௫-ம் குத்திரவுரையிற்காண்க.

பரிசில்விடை : — ௧௪௦, ௧௫௨, ௧௬௨, ௧௬௫. பரிசில்விடையாவது - அரசுக்குப் புகழைக்கூறினோர்க்குப் பரிசில்வழங்கி இன்பமிகும்படி அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தல்; 'சிறந்தனுண் மகிழுவெல்புகழறைந்தோர்க்கீந்து பரிசி விற்புற விடுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௬.

பரிசிறுறை : — ௨௬௬, ௧௬௫, ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௧௬௯, ௧௬௯, ௧௬௮, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௬, ௨௦௪, ௨௦௫, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௧௬௯. பரிசிறுறையாவது - அரசன்முன்னே பரிசிலர் தாம் கருகியபேறு இதுவெனச் சொல்லுதல்; 'மண்ணகங்காவன் மன்னன் முன்ன - ரெண்

பரிசி 'லிதவென வுரைத்தன்
து.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
பாடாண்படலம், ௫.

பழிச்சுதல்: — அக, அச, அரு.

பாடாண்பாட்டு: — ௨௬௦, ௨௮௬, ௨௮௮,
௩௧௧. பாடாண்பாட்டாவது - ஒரு
வனுடைய ஒளி ஆற்றல் ஈகை அளி
என்னுமிவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லு
தல்; 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீ
கையு - மளியு மென்றிவை யாய்ந்து
ரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண
பாமாலை, பாடாண்படலம், ௧.

பாணுற்றுப்படை: — ௬௮, ௬௯, ௭௦,
௧௩௮, ௧௪௧, ௧௫௫, ௧௮௦. பாணு
ற்றுப்படையாவது - மலைவழியிற் பா
ணை வழிப்படுத்துதல்; 'சேனோங்கு
ய வரையதிற்பாணனை யாற்றுப்
படுத்தின்று.'—புறப்பொருள் வெண
பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௮.

பாரீப்பனவாகை: — ௧௬௬, ௩௦௫.
பாரீப்பனவாகையாவது - கேட்கக்க
டவனகேட்டுத் தலைமைபெற்ற அந்த
ணை யாகத்தால் வெற்றியைப்பெ
ருக்குதல்; 'கேள்வியாற் சிறப்பெய்
தியானை - வேள்வியான விறன்மிகுத்
தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பா
மாலை, வாணகப்படலம், ௬.

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி: — ௨௫௯. பிள்
ளைப்பெயர்ச்சியாவது - காரியென்
னும் புள் தடுக்கவும் அந்நிமித்தத்திற்கு
அஞ்சாமற்போய்ப் போர்செய்த வீர
னுக்கு அரசன் தண்ணளிசெய்தல்;
'போர்தாங்கிப் புள்விலங்கி யேர்னை
த்-தார் வேந்தன் றலையளித்தன்று.'—
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காந்
தைப்படலம், ௧௨.

புலவாரீற்றுப்படை: — ௪௮, ௪௯,
௪௯௧. புலவாரீற்றுப்படையாவது -
மிக்க அறிவுடையோனைத் தேவர்களிட
த்து வழிப்படுத்துதல்; 'இருங்கண்
வானத் திமையோ ருழைப் - பெரும்
புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புற
ப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண
படலம், ௪௨.

பூக்கோட்காஞ்சி: — ௨௬௩.

பூவைநிலை: — ௮, ௫௬, ௫௯, ௩௭௪.
பூவைநிலையாவது - திருமாவின் திரு
வுருவோடு உவமித்துக்கூறும் காயாம்
பூவைப்புக்குதல்; 'கறவை காவல

னிறனோடு பொரிஇப்-புறவலர் பூவை
ப்பூப்புக்குத்தன்று.'—புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௪.
பெருங்காஞ்சி: — ௧௯௪, ௩௫௭, ௩௫௯,
௩௬௦, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௫,
௩௬௬. பெருங்காஞ்சியாவது-நிலையா
மையைக் கருதிச்சொல்லுதல்; 'மலை
யோங்கிய மாநிலத்து - நிலையாமை
நெறியுரைத்தன்று.'—புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவிய
ப்படலம், ௨.

பெருஞ்சோற்றுநிலை: — ௨௯௨. பெ
ருஞ்சோற்றுநிலையாவது - பகைவரு
டைய வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழி
த்துத் தருவரென்று, மிக்கசோற்றை
வீரர்கொள்ளும்படி அரசன்கொடுத்
தல்; 'திருந்தார் தெம்முனை தெறுகு
வரெனப் - பெருஞ்சோ ருடவர் பெ
ருமுறை வகுத்தன்று.'—புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம்,
௨௩.

பேய்க்காஞ்சி: — ௨௮௧. பேய்க்காஞ்
சியாவது - போர்க்களத்திலே பட்
டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத்
துதல்; 'பினம்பிறங்கிய களத்த வீ
ழ்ந்தார்க் - கணங்காற்ற வச்சுறியுன்
து.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
காஞ்சிப்படலம், ௧௭.

பொதுமொழிக்காஞ்சி: ௭௫.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி: — ௫, ௨௪,
௧௨௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫,
௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦,
௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௫, ௨௧௪.
பொருண்மொழிக்காஞ்சியாவது - மு
னிவர் தெளிந்த பொருளைச்சொல்லு
தல்; 'எரித்திலங்குஞ் சடைமுடிமு
னிவர் - புரிந்து, கண்ட பொருண்
மொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெ
ண்பாமாலை, காஞ்சிப் பொதுவியப்
படலம், ௩.

மகட்பாறிகாஞ்சி:—௩௩௬, ௩௩௭, ௩௩௮.
மகட்பாறிகாஞ்சியாவது - நின்மகளைத்
தருகவென்னும் அரசனோடு மாறுபட்
டுநிறதல்; 'எந்திழையாட்டருகென்
னும்-வேந்தனோடு வேறுகின்றன்று.'—
புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சி
ப்படலம், ௨௪.

மகண்மறுத்தல்: — ௧௦௬, ௧௧௦, ௧௧௧.
மகண்மறுத்தலாவது - ஒருவீரன் மன

ங்கோடற்குத் தம்மகனாவேண்டச் சி
ற்றரண்களிலுள்ளோர் மறுத்துச்சொ
ல்லுதல்; 'விம்முரணை மகனாவேண்
ட - இம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்
று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை,
நொச்சிப்படலம், சு.

மழபுலவஞ்சி:—எ, கசு, கக. மழபுல
வஞ்சியாவது - பகைவருடைய வேற்
றுப்புலத்தைக்கொள்ளையுட்டி அவர்
சன்வீடுகள்பாழ்படக் கவர்ந்தொழி
லைச்சொல்லுதல்; 'கூடார்முனை கொ
ள்ளைசாற்றி - வீடறக்கவர்ந்த வினை
மொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெ
ண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், கடு.

மறுக்காவழி:—கசுஅ, கசுக, கஎ, ௦,
கஎக, கஎக. மறக்களவழியாவது -
அரசனை உழும்வேளாளாக மிகுத்து
ச்சொல்லுதல்; 'முழுவற்ற திண்தோ
ளானை - யுழவனாக வராமலிந்தன்று.'
— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வா
கைப்படலம், டு.

மறுக்களவேள்வி:—கஎஉ. மறக்கள
வேள்வியாவது - பேய்மகள் வயிரூர
உண்ணும்படி வீரன் களவேள்விசெ
ய்தல்; 'அடுகிற லணங்கார - வீடுதி
றலான் களம்வேட்டன்று.' — புறப்
பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்ப
டலம், சு. இது களவேள்வியென
வும் வழங்கும்.

மனைபாந்துறவறம்:—கடுஅ.

மதல்வஞ்சி:—கஎ.

முதுபாலை:—உடுக, உடுச, உடுடு,
உடுசு. முதுபாலையாவது - காட்டில்
தன் கணவனையிழந்த மடந்தையினு
டைய தனிமையைச் சொல்லுதல்;
'காம்புயர்கடத்திடடைக் கணவனையிழ
ந்த - பூங்கொடிமடந்தை புலம்புரைத்
தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமா
லை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், சு.

முதுமொழிக்காஞ்சி:—கஅ, உஎ, உஅ,
உக, எச. முதுமொழிக்காஞ்சியா
வது - அறிவுடையோர் குற்றம்நீக்கி
ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொ
ருளாகிய அறம்பொருளின் பத்தை அ
றியச்சொல்லுதல்; 'பலர்புகழ் புல
வர் பன்னினை தெரிபு-முலகியல் பொ
ருண்முடி புணரக்கூறின்று.'—புறப்
பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்
பொதுவியற்படலம்,

முதினீழல்லை:—உஎக, உஅஅ, ௧௦௧,
௧௦அ, ௧௧உ. முதினீழல்லையாவது -
வீரர்க்கல்லாமல் அம்மறக்குடியிற்பி
றந்த மகளிர்க்கும் கோபமுண்டாதலை
மிகுத்துச்சொல்லுதல்; 'அடல்வேலா
டவர்க்கன்றியும்க்குடி - மடவான் மக
ளர்க்கு மறமிகுத்தன்று.'—புறப்பொ
ருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம்,
உக.

வஞ்சினக்காஞ்சி:—எக, எஉ, எக. வஞ்
சினக்காஞ்சியாவது - அரசன பகை
வரைத்தாழ்வித்தற்பொருட்டு இவ்வா
றுசெய்வேனெனச்சொல்லிய கூறுபா
ட்டைச்சொல்லுதல்; 'வெஞ்சின வே
ந்தன் வேற்றவர்ப்பணிப்பு - வஞ்சின
ந்கூறிய வகைமொழிந்தன்று.'—புற
ப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்
படலம், ௧௧.

வல்லாண்முல்லை:—கஎ௦, கஎஅ, கஎக,
கஅ௦, கஅக, ௧௧௧, ௧௧ச, ௧௧டு,
௧௧சு, ௧௧எ, ௧௧அ, ௧௧க, ௧௧௦,
௧௧உ, ௧௧உ. வல்லாண்முல்லையா
வது - ஒருவிரனுடைய வீட்டையு
மனையும இயல்பினையுஞ்சொல்லி அ
வனாண்மைத்தன்மையை நன்மைபெ
ருகச்சொல்லுதல்; 'இல்லும் பதியு
மியல்புநகறி - நல்லாண்மையை நல
மிகுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்
பாமாலை, வாகைப்படலம், உக.

வாண்மங்கலம்:—கடு. வாண்மங்கல
மாவது - அரசனுடைய வாணப்புக்கழ்
தல்; 'கயக்கருங் கடற்றூனை - வயக்
களற்றான் வாட்புகழ்ந்தன்று.'—புற
ப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்
படலம், கடு.

வாழ்த்தியல்:—உ, சு, கக, கக, கடுஅ,
௧௧௧, ௧௧௧, ௧௧௧, ௧௧அ, ௧௧சு,
௧௧௧.

வாழ்த்து:—கஉஅ.

விறலியாற்றுப்படை:—கசு, ௧௦௧, ௧௦டு,
௧௧௧. விறலியாற்றுப்படையாவது -
அரசனுடைய கீர்த்தியைப்பாடும்பா
டினியை வழிப்படுத்தல்; 'திறல்வே
ந்தன் புகழ்பாடும் - விறலியை யாற்று
ப்படுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்
பாமாலை, பாடாண்ப்படலம், ௧௧.

வேந்தியல்:—உஅசு, உகச.

துறையிறந்தபாட்டுக்கள்:—உசச,
உசடு, உச௧, உசஅ, உஅஉ, உஅடு,

உஅசு, ௩௦௭, ௩௨௩, ௩௨௪, ௩௨௫,
௩௨௬, ௩௨௭, ௩௨௮, ௩௨௯, ௩௩௦,
௩௩௧, ௩௩௨, ௩௩௩, ௩௩௪, ௩௩௫,
௩௩௬, ௩௪௦, ௩௪௧, ௩௪௨, ௩௪௩,

௩௪௪, ௩௪௫, ௩௪௬, ௩௪௭, ௩௪௮,
௩௪௯, ௩௫௦, ௩௫௧, ௩௫௨, ௩௫௩,
௩௫௪, ௩௫௫, ௩௫௬, ௩௫௭, ௩௫௮.

துறைக்குறிப்பு.

[புறநானூற்றின் உரையைக்கொண்டே ஒருவாறுள்ளங்கிய துறைகளும், அவற்றின் இலக்கணமும்.]

அரசவாதை :— அஃதாவது - அரசனது வெற்றிகையக் கூறுதல் ; ‘பொறுத்தற்கரியபிழையைப்பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவர்கையாயிற்று’ என்றார் உரைகாரராதலின். சக.

ஆனந்தப்பையுள் :— அஃதாவது - ஒருவன் இறந்ததைப்பற்றிச் சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதல் ; ‘சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின் ஆனந்தப்பையுளாயிற்று’ என்றார் உரைகாரராதலின். உஉஅ.

இயன்மொழி :— அஃதாவது - இயல்பைக்கூறுதல் ; ‘தம்மையின் மென்மையது இயல்புக்கூறுவார் அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான் இஃது இயன்மொழியாயிற்று’ எனவும், ‘இவைஎப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின் இஃது இயன்மொழியாயிற்று’ எனவும், ‘அவனது இயல்பைப் புகழ்ந்தமையான் இயன்மொழியாயிற்று’ எனவும், ‘பண்ணனது இயல்புகூறி வாழ்த்தியவாறு’ எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். சச, கரு, சக, கக.

உடனிலை :— அஃதாவது - உடனிருந்த இரவரைப்பாராதல் ; ‘இருவராய்சா ஒருங்கிருந்தாரைப் பாடினமையின் இஃது உடனிலையாயிற்று’ என்றார் உரைகாரராதலின். ௫அ.

குறுங்கல் :— அஃதாவது - ஒருவனால் துறக்கப்பட்ட அவனமனைவியை அவினாடி கூடுவிக்கும்பொருட்டு, நீ இவன்பால் அருள்செய்தல் வேண்டி மென் வேண்டிதல் ; ‘பேசுனல் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவினாடிகூட்டலுறுவார்

மென்று இரந்து கொண்டெறினமையின் குறுங்கலியாயிற்று’ என்றார் உரைகாரராதலின். சுசக.

கையறுநிலை :— அஃதாவது - கழிந்து போன பொருளைக்குறித்து இரங்கிக்கூறுதல் ; ‘இனமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று’ என்றார் உரைகாரராதலின். உசக.

கொற்றவள்ளை :— அஃதாவது - அரசனதுபுகழையும், அவன் பகைவரது நாடுஅழிதற்கு இரங்குதலையும் கூறுதல் ; ‘செருராயிற்றுக்கவினையென்றதனைமும் மன்னவன்புகழும் ஒவாதுகூஉதின் உடற்றியோர் நாடுஎன ஒன்றார் நாடழியிடுங்கலுமாதலான் இது கொற்றவன்னையாயிற்று’ எனவும், ‘புது பிறரகன்றலை நாடு நல்ல இல்லவாகுபலென்றமையின் கொற்றவன்னையும்’ எனவும், ‘காற்றோடெரிநிசுழ்ந்தன்ன செல்விந்செருமிகுவளவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினையோர்நாடு பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்றார் நாடழியிடுங்கியது உதலால் இது கொற்றவன்னையாயிற்று’ எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ச, எ, சக.

செவியறிவுறா :— அஃதாவது - அரசன்செய்யவேண்டும் உலகக்காவன் முறைமையை அவனிடஞ் சொல்லி அவன்செவியிற்புகுத்தி அறிவித்தல் ; ‘காவல் குழலிகொள்பவரினும் பென்றமையார் உவு’ எனவும், ‘புது இவ்வாறுசெய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறா

வும்' எனவும், 'காடுகெழுசெல்வத் துப்பீயிகெழுவேந்தே,.....பாரமோ ம்பிப் புறந்தருகுவையின் நின்னடி புறந்தருகுவர் அடங்காதோ ரென்ற மையாற் செவியறிவுறாஉவாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௫, ௬, ௩௫.

துணைவநீதி:— அஃதாவது - பிறரை வெல்லவாவது கொல்லவாவது துணிந்து நிற்கின்றனாருளுவனைச் சில கூறிச் சந்திசெய்வித்தல்; 'மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமிட்டலின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இது சந்துசெய்வித்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இதுவும் இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற்கூறின மையின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௩௬, ௪௫, ௪௬, ௫௭.

பரிசிஃகடாநிலை:— அஃதாவது - 'யாவரும்பரிசில்பெற்றார், யான்பெற்றிலேன்' எனத் தனது பரிசில்பெறும் வேட்கையைப் பரிசில்கொடுப்போனிடத்தே புலப்படுத்திக் கூறுதல்; 'பாடினி இளைபெற்றான், பாணன் பூப்பெற்றான், யான் அதுபெறுகின்றிலேன்' எனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். ௧௧.

பரிசில்விடை:— அஃதாவது - பரிசில் பெறவந்தவன் அதனைப்பெற்றாயினும் பெறாமலாயினும் பரிசிலளிப்பவனைநோக்கிக்கூறும் விடை; 'இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை' என்றார் உணாகாரராதலின். ௧௬௨.

பரிசியுறை:— அஃதாவது - பரிசிலர் அரசன்முன்னே தாங்கருகிய பெற்றைச்சொல்லுதல்; 'உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக்கொள்வாயாகவேன்று இரந்துகூறினமையின் இது பரிசிற என்றார் உணாகார

௨௦௦.

புலவராற்றுப்படை:— அஃதாவது - புலவனொருவன் இரவலனாய் வந்தா

இயல்பையும் ஊரையுந் தன் தலைமை தோன்றக்கூறி அவ்விரவலனை அத்தலைவனிடத்தே செலுத்துதல்; 'தலைவனதில்பையும் ஊரையுந்கூறி முதுவாயிரவல எம்முமுன்னெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால் இது புலவராற்றுப்படையாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். ௪௮.

பூவைநிலை:— அஃதாவது - மனிதனைத் தேவரோடு உவமித்துக்கூறுதல்; 'இது தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று' எனவும், 'ஞாயிற்றோடும் திங்களோடும் உவமித்தமையால் இது பூவைநிலையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௫௬, ௫௭.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி:— அஃதாவது - உயிருக்கு இம்மைமறுமைகளில் உறுதிதருகிற பொருளை ஒருவனுக்குக் கூறுதல்; 'அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங் கொளபவரோ டொன்றா தென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'இது நிலையாகமகூறி இனிதொழுவுகின்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சி' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௫, ௨௪.

மழ்புலவநீதி:— அஃதாவது - அரசனொருவன் பணகவர்நாட்டை எரிபூட்டிக் கொள்ளுகொண்டு அழித்ததனைச் சிறப்பித்துக்கூறுதல்; 'ஊர்சுடுவிளக்கத்தருவிளிக்கம்பலே யென்றமையின் மழ்புலவஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'எமநன்னொடொன்னெரியூட்டிமென்றதனால் இது மழ்புலவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௭, ௧௬.

முதுமொழிக்காஞ்சி:— அஃதாவது - அறம் பொருள் இன்பம்என்னும் முப்பொருளினது உறுதிதருந் தன்மையைக் கூறுதல்; 'நீர்நிலபெருகத்தட்கவே அறமுதல்முன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமையான் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'அரசர்க்கு மானத்தின்மிகக் அறனும் பொருளும் இன்பமும் இன்மையின் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௧௮, ௭௪.

வாழ்த்தியல் :— அஃதாவது - தலைவனை வாழ்த்துதல்; 'நீடுவழிகுவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தியலாதலவிளங்க வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது' எனவும், 'மதியமும் ஞாயிறம்போல

மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்திய லுமாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தினமையால் இது வாழ்த்தியலாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாராதலின். உ, ஈ, கூ, கஈ.

இவ்வினக்கணக்கிறிப்பு அவ்வப்பாட்டின் விசேடவுடையின் இறுதியிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படும்.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகம் - உள், 'கானக நாடனை' *ரு.
 அகல - நீங்க, 'மீன்றிகழ விகம்பிற் பாயிருளகல்' உரு.
 அகலம் - மார்பு, 'மலைப்பரு மகல மதியா' எஅ.
 அகலும் - விரியும், 'விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சம்' ருந.
 அகழி - கிடங்கு, 'பாருளுத்த குண்டகழி' கச.
 அகற்ற - அகலச்செய்ய, 'களிறு சென்று கன்னகற்றவும்' உச.
 அகன்ற - விசாலித்த, 'வில்லக்கன்ற வியன்மார்ப்' ரு.
 அகுதை - ஒருவன், 'சீர்கெழு நோன்ற ளகுதை' உருந; 'மறப்போரகுதை' ருசஎ.
 அகைத்த - கினைத்த, 'குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த' கருக.
 அசம்பு - சேறு, 'வாரசும் பொழுது முன்றில்' கசச.
 அசைஇ - இளைப்பாறி, 'கடம்பரி நெடுந் தேர்ப் பூட்டுவிட் டசைஇ' கசக.
 தங்கி, 'குறும்பறை யசைஇ' ஈஎ.
 அசைஇய - வருந்திய, 'களனுழந் தசைஇய' கஎ.
 அஞ்சி - அதியமான்நெடுமானஞ்சி, 'ஆர் கலி நறவி னதியர் கோமான் போரடு திருவீற் பொலந்தா ரஞ்சி' கக; 'பல் வேலஞ்சி' கருந; 'கடுமான் றோன்ற னெடுமா னஞ்சி' உருச.
 அஞ்சுவரத் தருந - அஞ்சத்தருவன, 'அஞ்சுவரத் தருந புள்ளுக்குர வியம்பவும்' சக.
 அஞ்சவல் - அஞ்சவேன், 'யான் யா யஞ்சவலே' அரு.
 அஞர் - துன்பம், 'பேரருர்க் கண்ணன் பெருங்காடு நோக்கி' உசஎ.
 அட்ட - கொன்ற, 'ஆலங் காணத் தமர் கடந் தட்ட' உரு.
 அட்டி - குத்தி, 'வித்தட் டெண்டனை' உஉஎ. வென்று, 'அமிழ்த்தட்டி' கரு.

அடக்கி - ஒடுக்கி, 'தன்னு ளடக்கி' க.
 அடகு - இலை, 'படப்பைக கொய்த வடகு' கசரு; 'பச்சடகு' கரு.
 அடங்காதோர் - பகைவர், 'அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே' ருரு.
 அடா - தகடு, 'அழலபுரந்த வடர்தாமரை' உக.
 அடர்தல் - நெருங்குதல், 'அடர்புகர்ச் சிறகண் யானை' ச.
 அடர்ந்த - கம்பியாகச்செய்த, 'ஐதடர்ந்த தூற்பெய்து' உக.
 அடார் - கல்லடார், 'பெருங்கல் லடாரும்' கக.
 அடி - பாதம், 'வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பின்' கரு.
 அடிசில் - உணவு, 'கமழ்குய் யடிசில்' கரு.
 அடியுறை - அடியின்வாழ்வேன், 'நின் னையிழற் பழநிய வடியுறை' ககஅ; 'ஒருவிதவணக்கமொழி, 'ஆந்தை யடியுறை யெனினே' ஈஎ.
 அடுக்கம் - அனாமலை, 'அடுக்கத்துச் சிறு தலை நயல்' உ; 'அணங்குசா லடுக்கம்' கருக; 'மலைச்சாரல், 'கறிவள ரடுக்கத்து' கசஉ; 'மலைப்பக்கம், 'மலை யிசையறியா மால்வரை யடுக்கத்து' உரு.
 அடுதல் - கொல்லுதல், 'கடந்தடு தானை' அ.
 அடுறை - கொல்லுவாய், 'அடுறை யாயினும் விடுறை யாயினும்' ருச.
 அடை - இலை, 'புழறகா லாம்ப லகல டை நீழல்' உசச.
 அண்டிரன் - ஆயென்னும் வள்ளல், 'ஆ அயண்டிர னடுபோ ரண்ணல்' கஉக; 'வழைப்பூங்கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்' ககக; 'தண்டா ரண்டிரன்' உசக; 'ஆஅயண்டிரன்' ருச.
 அண்ணாந்து - தலையெடுத்து, 'நண்ணாந் தாண் வண்ணாந் தேகி' சஎ.
 அணங்கு - தெய்வம், 'அணங்குடை நெடுங்கோடு' ருஉ. வருத்தம், 'நல்லவ ர்க் காரணங் காகிய மார்பின்' கச;

*எண்கள் புறநானூற்றுச் செய்யுட்குரியனவெனக்கொள்க.

‘அணங்கருங்

எஅ.

அணல் - தாடி, ‘மையணற் காளை’ அக; ‘புல்லணற் காளை’ உருஅ.

அணிந்தன்று - அழகுசெய்தது, ‘அணியிலு மணிந்தன்று’ க.

அணியல் - அழகுசெய்தல், ‘அணியிலு மணிந்தன்று’ க.

அத்தம் - அருளுசரம், ‘ஆனி லத்த மா கிய காடே’ உக.

அதர் - வழி, ‘ஆனினங் கலித்த வதர்’ ககஅ; ‘காணதர்மயங்கிய வினையர்’ கரு0.

அதன் - தோல், ‘அதனெறித் தன்ன நெ றெவண் கனின்’ ககக.

அந்தி - அந்திக்காலம், ‘அந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கும்’ உ. காலையந்தி மாலையந்தி, ‘காலையந்தியு மாலையந் தியும்’ கச.

அந்துவஞ்சாத்தன் - ஒல்லையூர்த்தந்த பூத பாண்டியனுடைய நண்பருளொருவன், ‘அந்துவஞ்சாத்தனும்’ எக.

அம்பர் - ஒருர், ‘நெல்வினை கழனி யம் பர் கிழவோன் - நல்லரு வந்தை வாழியர்’ கஅரு.

அம்பு - பாணம், ‘எம்மம்புகழவிதும்’ க.

அமரும் - நம்பும், தமரும்’ சஉ.

அமலை - சோற்றுத்திரை, ‘நமலை’ கக; ‘அமலைக் கொழுஞ்சோறு’ கச; ‘பைஞ்ஞெணம் பெருத்த பெருவெள் எமலை’ கஎஎ.

அமிழ்து - அமிர்தம், ‘அமிழ்தட்டு’ க0.

அயர்வு - மனக்கவற்சி, ‘உலகுடன் பெறுந் கொள்ளல ரயர்விலர்’ கஅஉ.

அயற - புண்வழலை, ‘அயறசோரு மிருஞ்சென்னிய’ உஉ.

அயிரை - ஒருமின், ‘குமரியம் பெருந்துறையிரை மாந்தி’ கஎ.

அயிரை - உணவு, ‘அயிரையு மின்றயின் தனனை’ எஎ.

அரண் - அரணுகியிடம், ‘தும்மரன் சேர்மின்’ க.

அரி - ஐம்மை, ‘அரிமயிர்த்திரண்முன்கை’ கக. கிணைப்பறை, ‘அரிக்குடரரியின்’ உசக. பருக்கை, ‘செறியரிச்சிலம்பு’ ககச.

அரிநர் - அறப்பார், ‘அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வாழையும்’ சஉ.

அருப்பம் - அரண், ‘வீங்குசிறைவியலருப்பம்’ கஎ; அரியஅரண், ‘அருப்பம்பேணு தமர்கடந்தனா உம்’ உஉச.

அருமை - செய்தற்கருமை, ‘அருங்கட னிறுக்கும்’ க.

அருவந்தை - அம்பர்சிழான் அருவந்தையென்போன்; இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன், ‘நெல்வினைகழனி யம்பர்சிழவோ, நல்லருவந்தை வாழியர்’ கஅரு.

அருள் - ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம், ‘அருளு மன்பும்’ ரு.

அருளன்மாறு - அருளுதலால், ‘நெடுமா னஞ்சிந் யருளன்மாறே’ கஉ.

அரையம், - இது சிற்றரையம் பேரரையமென்னும் இரண்டுகூற்றினைபுடையதோர் பெரியநகரம், ‘நீடுநிலையனாய் துக்கெடுக்கெனினி’ உ0உ.

அல்லிய - தங்கிய, ‘அதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்கலாலை’ உஉ0.

அல்குமிசைவு - இட்டுவைத்துண்ணு முணவு, ‘சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசைவாகும்’ உகச.

அலங்குதல்-அசைதல். ‘அலங்குனைப்புரவ்’ உ; ‘அலங்குசெந்நெற்கதிர்’ உஉ.

அலத்தல் - வறுமையுறத்தல், ‘அலத்தற் காலையாயினும்’ க0க.

அலைத்து - உருட்டி, ‘கல்லலைத்தொழுகும்’ கஎரு.

அவ் - அவை, ‘அவ்வேபகைவர்க்குத்திக் கொடு நனிசிறைத்து கொற்றறைக் குற்றில்’ கரு.

அவ்வாய் - அழகியவாய், ‘கருங்கைக் கொல்லனாஞ்செய்வவாய்’ கச; மணி மரு எவ்வாய்க் கிண்கிணிப் புதல்வா’ ககஅ.

அவணது - அவ்விடத்தது, ‘அவணதுயர்நிலையுலகத்து’ ரு0.

அவல் - பன்னம், ‘அவலிழியினும்’ க0உ; ‘அவலா கொன்றோ’ கஅஎ. வினைநிலம், ‘பாசவற்படப்பை’ க.

அவற்றோரன்ன - அவற்றையொத்த, ‘அவற்றோரன்ன சின்ப்போர்வழுதி’ ருக.

அவைப்பு - குற்றதல், ‘வாகி னவைப்புறு வாக்கல்’ உகரு.

அழல் - நெடுப்பு, 'ஒள்ளுழற்புரந்ததாம
நை' கக.

அழற்குட்டம் - கார்த்திகைநாள், 'ஆழ-
யலழற்குட்டத்து' உஉக.

அழால் - அழுதை, 'அழாஅன்மறந்த
புன்றலைச்சிறுஅர்' சச.

அழி - இரக்கம், 'அழிவரப்பாடி வரு
நரும் பிறருங்கூடி' கருஅ; வைக்
கோல், 'உழுதநோன்பகடழிதின்ரு
ங்கு' கஉரு.

அழிந்த - இரங்கிய, 'அழிந்தநெஞ்சம்'
உஉக.

அழுத - அழிய,
னுழக்கி' கூஅ.

அழுதகல் - இரக்கம், 'அதுசேர்ந்தல்
கய வழுங்கலாலை' உஉ0.

அழுத - இறுச, 'அழுத்தப்பற்றி' எஎ.

அழுதம் - பரப்பு, 'நீரூவலிவப்புக்குறி
தது' கச; 'நீண்டொலியழுவங் கு
றைபடமுக்கது' கசுக.

அள்ளிலை - செறிந்தஇலை, 'அள்ளிலைத்
தாணி' உருஉ.

அள்ளுர் - ஒழுர், ௯0சு.

அளநது - எண்ணி, 'நீயளந்தறிதி'
௯சு; வளையறுத்து, 'அளநதறியினும்'
உ0.

அளி - அருள், 'வலியுந்தெறலுமளியு
முடையோய்' உ.

அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 'அளிதோ
தானே' ரு; இரங்கத்தக்கது, 'அளி
தோதானே பாரியதுபறம்பே' கபக.

அளிய - இரங்கத்தக்கன, 'அளியதாமே
சிறுவென்னாம்பல்' உசஅ.

அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 'யார்கொ
லளியர்தாமே' ருஉ; இரங்கத்தக்கார்,
'அளியரோவளையாவளையிழந்தோ
ரே' ருக.

அளியை - இரங்கத்தக்குவை, 'அளியை
நீயே' உஉஅ.

அளை - குகை, 'அளையகமுனைஇ' ருஉ;
மோர், 'செம்புற்றியலி னின்னைப்
கக்க.

அற்றம் - துன்பம்,
ர்க்கென' கருஅ.

அற்று - ஒக்கும், 'புத்தேனூலகத்தற்றே
உஉ.

அற - தெளிய, 'அறமறக்கண்ட' உஉச.

அறல் - அரித்தொழுதுதல், 'மட்டறன
லயாற்று' கஎஎ.

அறவு - அறதல், 'நீரறவறியாக்கரகத்
து' க.

அறவை - அறத்தையுடையாய், 'அற
வையாயினினதெனத்திறத்தல்' சச.

அறிதி=அறிதி - அறிவாய், 'வழிபடு
வோரை வல்லறிதியே' க0.

அறிந்தியார் - அறியார், 'அன்னதன்
மையுறிந்தியார்' க௯ச.

அறியலை - அறியாய், 'காண்பறியலை'
க௯க.

அறியுமோன் - அறியுமவன், 'நீயே, மு
ன்யானறியுமோனே' க௯எ.

அறிவாரா - அறியவாரா, 'பொருளறி
வாராவாயினும்' கஉ.

அறுபு - அற்று, 'மையன்மாலையாங்கை
யறுபினைய' சஎ.

அறுமார் - நீக்கவேண்டி, 'தீதுமருங்க
றுமார்' க௯.

அறை - பாறை, 'அறையும்பொறை
யும்' ககஅ.

அறைநர் - அறுப்பவர், 'அறைநர் கரும்
பிற்கொண்டதேனும்' சஉ.

அன்பு - தன்னாற்புரக்கப்படுவார் மேல்
உளதாகியகாதல், ரு.

அன்ன - ஒத்த, 'எருமையன்னகருங்
கல்' ரு.

அனந்தல் - மந்தம், 'எடுத்தெறியனந்
தற்பறை' கஉ.

அனையை - அத்தன்மையையுடையை,
'அனையையாகன்மாரே' உ0; அதற்
கேற்ற செய்கையையுடையை, 'அன்

ஆ - பசு, 'ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்க
கனும்' க.

ஆகம் - மார்பு, 'முலைபொலியாகமுருப்
புளறி' உரு.

ஆகியா - ஆகவேண்டும், 'மூவருளொரு
வன்றுப்பாகியொன்' கஉஉ.

யர் - ஆகாதொழிக, 'நல்லதன
லனுந்தியதன் றீமையும், இல்லையெ
ன்போர்க்கினனிலியர்' உக.

ஆகின்ற - ஆயிற்று, 'பெண்ணுருவொ
ருதிருகின்ற' க.

ஆகுப - ஆகுவன, 'இல்லவா குபவால்'
எ.

ஆகுளி - சிறுபறை, 'நல்லாழாகுளி'
க௯; 'ஆகுள்தொடியின்' கருஉ.

ஆங்கு - அப்படி, 'ஆங்கினிதொழுது மதி' போல, 'நெடுவின்ருங்கு'

ஆசினி - ஒருமரம்; ஈரப்பலாவுமாம், 'ஆசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்ற' கடுஅ.

ஆசு - பற்ற, 'ஆசா கெந்தை' உருரு; 'ஆசா கென்னும் பூசல் போல' உசுசு.

ஆட்டி - அலைத்து, 'உழைக்குறார் கூகை யழைப்ப வாட்டி' உசுசு.

ஆட்டிம் - அலைக்கும், 'ஒருவனாட்டிம் புல்வாய்' ககக.

ஆமி - அமிதல், 'ஆடுகொள் வென்றி' கசு; வென்றி, 'ஆடுகொளக் குழைந்த' உசு.

ஆடுதறை - ஒருர், உஉஎ.

ஆதனழிசி - ஒல்லையூர்த்தப் பூசப்பாண்டியன் நண்பருள் ஒருவன், 'ஆதனழிசியும்' எசு.

ஆதனங்கன் - ஒரு கொடையாளி, 'எந்தை வாழி யாதனங்க' கஎடு; 'கல்லியி யருவிவேல் கடங்கிழ வேன் செல் வழியெழாஅ நல்லோ முதியனா தனங்கன்' கஅக.

ஆதனேரி - ஓரியென்னும் வள்ளல், 'அடு போ ரானு வாதனேரி' கடுக.

ஆதி - மல்லிகிழான்காரியாதி, 'பெரும் பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்டு' கஎஎ.

ஆந்தை - ஒல்லையூர்த்தப் பூசப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடைய ஊர் எயிலென்பது, 'மன்னெயி லாந்தையும்' எசு.

ஆப்பி - சாணகம், 'மெழுகு மாப்பி' உசுசு.

ஆப - ஆவார், 'சான் (ர்) சான்றோர் பால ராபி' உசுஅ.

ஆம்பி - காளாம்பி, 'ஆம்பி பூப்பி' கசுசு.

ஆழர் - இது முக்காவனாட்டுள்ளது, 'இன்கடுங்கன்னி னொழாங்கண் மைந்தனுடைமல்லன்' அஃ.

ஆய் - சிறுமை, 'ஆய்நுதன் மடந்தை' உசுசு; துண்மை, 'ஆய்தொடி யரிவை' கசு; மென்மை, 'ஆய் கருமடி' உஉ; வள்ளல்களுள் ஒருவன் 'ஆய் கோயில்' கஉஎ; 'தென்றிசை யாய் குடியின் றாயின்' ககஉ; 'தேர்வே ளாயைக் காணிய சென

மே' ககக; 'அறவிலை வாணிக னா யல்லன்' ககசு; 'மலைகெழு நாடன் மாவே ளாய்' ககரு; 'வீணப் பகையு மறியுநா, யெனக்கருகி' ககசு; 'திருந்தமொழி மோசி பாடிய வாயும்' கடுஅ; 'பாடுநர்க் சுருகாவா யண்டிரான்' உசஃ; 'பொய்யா வீணைக் கழறொடி யாய்' கஎரு.

ஆய்குடி - ஆயென்னும் வள்ளலினார், 'தென்றிசை யாய் குடியின் றாயின்' இது பொதியின்மலைக்கு அருகேயுள்ளது, ககஉ.

ஆர்த்தம் - நிறைக்கும், 'சேரந்தவர்கடும் பார்த்தம்' உஉ.

ஆர்தல் - உண்ணுதல், 'கயலார் காரா' உசு.

ஆர்த - உண்ட, 'அமலைக் கொழுஞ் சோ றார்த்தபா ணர்க்கு' கசு.

ஆர்வலர் - பரிசிலர், 'இனிய செய்தி நின் றார்வலர் முகத்தே' கஉ.

ஆர்வற்று - ஆசைப்பட்டி, 'பலவினார் வுற்ற' கடுஅ.

ஆரணங்கு - ஆற்றுதற்கரிய வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்பு' கசு.

ஆரம் - முத்தாரம், 'சமுடவினங் காரங் கவைஇய மார்பே' கசு; வண்டியின் ஆரம், 'அச்சடைச் சாகாட்டாரம்' உருசு.

ஆரல் - ஒருவகை மீன்; இது சிறிய வடிவையுடையது, 'துண்ணாரல்' கஅ.

ஆல - ஆட, 'மயிலேழுந் தால்' ககசு.

ஆலங்கானம் - தலையாலங்கானமென்னும் பெயரையுடையதோரார்; இப்பொழுது தலையாலங்காடென்று வழங்கப்படுகின்றது; இதில் நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தரையும் ஐம்பெருவேளினாரையும் பொருதுவென்றன, 'ஆலங் கானத் தமர்குடந்தட்ட கால முன்ப' உசு.

ஆலங்குடி - ஒருர், ககக.

ஆலத்தார் - ஒருர், கசு, கசு, கசு, உஉரு, கஉசு.

ஆலம் - ஒலிக்கும், 'மாறெழுந் தாலம்' கஉஅ.

ஆலை - யாணக்கூட்டம், 'அதுசேர்ந்தல் கிய அருங்க லாலை' உஉஃ.

ஆவம் - அம்பாறுத்தாணி, 'ஆவஞ்சேர்ந்த புறத்தை' கசு.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

ஆவியர்கோ - பேகனென்னும்வள்ளல்,
'அதமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே'
கசஎ.

ஆவுதி - ஆகுதி, 'ஆவுதி யருத்தியும்'
கக; யாகப்புகை, 'நெய்மலி யா
வுதி' கடு.

ஆவூர் - ஓரூர், கூஅ, ச0, சச, கசக, கஎஎ,
கஎஅ, ககக, உசக, கூ0க,
கஉஉ.

ஆற்றல் - உலி, 'ஓம்பா தியு மாற்ற லெ
ங்கோ' உஉ.

ஆற்றலை - வலியையுடையை, 'பேழ்
வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை'
கக; 'வேண்டியது வினைக்குமாற்
றலை' கூஅ; 'அரசுதலை ஊனிக்கு மாற்
றலை' சஉ.

ஆற்றார் - மாட்டார், 'ஆற்ற ராயினும்'
உச; வலியிலலார், 'தார்தாக்குதலு
மாற்றார்' கக.

ஆற்றதிர - உதவவீர், 'ஒருவீரோருவீ
ர்க் காற்றதிர' கடு.

ஆறு - வழி, 'அறத்தாறு நுவலும் பூட்
கை' க.

ஆன் - பெற்றம், 'ஆனிற் பரக்கும் யா
னை' கடு.

ஆன்பொருளை - ஆன்பொருந்தமென்
னுமாறு; இது கருவூர்க்கருகில் ஓடு
வது, 'தன்பொருளைப் புனற்பாயும்,
வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி' கக;
'தண்ணைப்பொருளை வெண்மணல்'
கக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
கல்லென்பொருளை' ககஅஎ.

ஆன்று - அமைந்தேன், 'முயங்கலான்றி
'செயானே' கடுக.

ஆன - அமையாத, 'அமிழ்தட் டானாக்
கமழ்கும் யடிசில்' கப; 'ஆன வீகை'
சஉ.

ஆனது - அமையாது, 'ஆன, தருவும்
புகழுமாகி' க.

ஆனிலை - கோலோகம், 'மேல தானிலை
யுலகத் தானும்' க.

இசுழ்பு - இசுழ்த்து, 'இசுழ் பாடுவோ
ரொருத்த மடங்க' ச0.

இசுழநர் - மதியாதபகைவர், 'இசுழந
ரிசையொடு மாய' உக.

இசுத்த - செரியப்பட்ட
கண்ணீர்' கசக.

இசுப்ப - அறைய, 'முரசுகடிப் பிசுப்ப
வும்' கடுஅ.

இசை - சீர்த்தி, 'இசைப்புற னாகீ யோ
ம்பிய பொருளை' உக.

இட்டிய - சிறிய.

இடாஅ - குத்தி, 'வயிறுபடை யாக
வெயிற்கத் விடாஅ' க.

இடிபு - இட்டு, 'புலராப் பச்சிலையிடை
யிடிபு தொடுத்த' கக.

இடும்பை - கோய், 'இடும்பைகொள்
பருவரல்' கசச.

இடை - இடம், 'கருங்கல் லிடைதோ
று' கடு; காலம், 'உடையோர் போல
விடையின் குறுகி' கச; வழி, 'நீ
ரில்ல நீளிடைய' க.

இடைக்காடு - ஓரூர், சஉ.

இடைக்குன்றார் - ஓரூர், எச, எஎ, எஅ,
எக.

இணர் - பூங்கொத்து, 'மெல்லணர்க்
கண்ணி' உச.

இதழ் - கண்ணிமை, 'நீரோடு நிறை
ந்த வீரிதழ் மழைக்கண்' கசச.

இப்பி - சிப்பி, 'முதிர்வா சிப்பி' கடு.

இமயம் - இமயமலை, 'பொற்கோட் டிம
யமும் பொதியமும் போன்றே' உ;
'வடாஅது பணிபடு கெடுவனா' க;
'வரையனத் தறியாப் பொன்படு கெ
டுங்கோட் டிமயம்' கக; 'வடதிசை
யதுவே வானரோ யிமயம்' ககஉ;
'மழையன் னுப்ப நீய கெடுவனாக்,
கழைவன ரிமயம்' கசக; 'பொன்
னுடை கெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன'
கசக.

இமிழும் - ஒலிக்கும், 'புள்ளின மிமி
மும் புகழ்சால் வீணவயல்' கடு.

இயக்கன் - ஒல்லையூர்த்தத் பூதப்பாண்டி
யனுடைய நண்பருள் ஒருவன், 'வெ
ஞ்சின வியக்கனும்' எக.

இயம்ப - ஒலிப்ப, 'கடிமனை யியம்ப'
கக.

இயல் - இயல்பு, 'ஆனியற் பார்ப்பன
மாக்களும்' க; தன்மை, 'தன்னி
யல் வழாஅது' உடு.

இயலி - நடந்து, 'களிற்றி னியலி' எக;
'கலவ மஞ்ஞயிற் காணவர வியலி'
கக.

இயலுதல் - இயற்றதல், 'இயறேர்வன
வ' எ; செய்தல், 'பொன்னியற்புனை
தோட்டி' கச.

இயற்கை - இயல்பு, 'இயற்கையல்லா செயற்கையிற் றேன்றினும்' ௩௩. தன்மை, 'ஐம்பெரும் பூதத்தியற்கை போல' உ.

இரங்க - வருந்த, 'வேங்கைமார்பனிரங்க' உக.

இரட்டும் - மாறியொலிக்கும், 'படுமணியிரட்டும்.....யானை' எஉ.

இரத்தி - இலந்தைமரம், 'இரத்தி நீடியவக

இரவல் - இரத்தல், 'புரவன்மாககன்' உச.

இரவு - இரா, 'எல்லையுமிரவுமெண்ணை' எ.

இரியல்போக்கும் - சாய்த்துக்கொடுக்கும், 'கறையடியானையிரியல்போக்கும்' க௩௩.

இரீஇய - இருத்திய, 'கோடிகடையிரீஇய' கஅ; 'இடர்ப்படுத்திரீஇய' எச.

இருக்கை - இருப்பிடம், 'பார்வலிருக்கை' ௩.

இரும் - இருமல், 'இருமிடைமிடைந்த சிலசொல்' உச௩.

இரும்பிராந்தை - பிசிராந்தையாரொன்னும் புலவர், 'பெருங்கோக்கிள்ளிகேட்க விரும்பிசிராந்தை யடியுறையெனினே' எ௭.

இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும், 'இருமருந்து வினைக்கு நன்னுடு' எ௦.

இருமை - கருமை, 'இரும்பிடித்தொழுத்' சச; பெருமை, 'அகலிருவிசம்பு' அ; 'இருநிலத்தன்ன' க௭.

இல்லாகியர் - இல்லையாருக, 'இடையந்த கேண்மையில்லாகியர்' க௯௦; இல்லாகியரோ காலமலை' உ௩உ.

இல்லி - துளை, 'இல்லிதூர்ந்த பொல்லாவறுமுலை' க௭ச.

இலக்கம் - குறி, 'நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன' ச.

இலங்கை - வில்லியாதனார், 'நெல்லமல் புறவி ளிலங்கைகிழுவோன், வில்லியாதன்' ௩௭௩.

இலஞ்சி - மடு, 'கரீரிலஞ்சி' ௩௭.

இலம் - வறுமை, 'இலம்படு புலவர்' க௩௩.

இலிற்றதல் - சரத்தல், 'குழவிக்கிலிற்றுமுலை' கூஅ.

இவ் - இவை, 'வ, பீலியணிந்து' கூ௩.

- படர்தல், 'இன்' கக௭.

- குதிரை, 'அலங்குணப்பரீஇயிவுளி' ச; 'வாஅய்ச்செலலிவுளி' கக௭.

இழிசினன் - புலைமகன், 'கட்டினிணக்குமிழிசினன்' அஉ.

இழித்தன்று - அவமதித்தது, 'வியந்தன்று மிழித்தன்றுமில்ன்' எ௭.

இழிபிறப்பாளன் - புலையன், 'இழிபிறப்பாளன் கருங்கைசிவப்ப' க௭௦.

இழுக்கி - தப்பி, 'மகிழ்நகையிழுக்கி' எக.

இழுது - நெய், 'குழிநெய்விழ்ந்திழுது மறப்ப' கூ௩; நெய்யிழுது, 'இழுதினன்னவானினக் கொழுக்குறை' க௩௦.

இழுமெனமுழங்க - இழுமென்னுமோசையை யுடைத்தாய்முழங்க, 'ஏமமுரசமிழுமெனமுழங்க' ௩.

இழை - ஆபரணம், 'சேயிழை கணவ' ௩; 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக; நூலிழை, 'இழைவலந்த பஹன்' க௩௭.

இறங்குதல் - வீணாதல், 'இறங்கு கதிரலம்வருகழனி' கூஅ.

இறத்தி - போகின்றாய், 'பறக்கொடுத்திறத்தி' அ.

இறந்த-கடந்த, 'புலவரை யிறந்த புகழ்' உக.

இறந்தன்று - மிக்கது, 'வியப்பிறந்தன்று' உ௭௭.

இறியர் - கெடுவதாக, 'இறியரென்னுயிரென்' உ௭௦.

இறுக்கல் - திறைக்கொடுத்தல், 'இறுக்கல் வேண்டுந் திறையே' கூ௭.

இறுக்கும் - தங்கும், 'புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றுனை' க௭; பண்ணும், 'தென்புல வாழ்நகக் கருங்கட னிறுக்கும்' ச.

இறுத்த - தங்கிய, 'குன்றத்திறுத்த குரீஇயினம்' தைத்த, 'அம்புசென்றிறுத்த' க௭.

இறுப்பு - சிறுகாடு, 'துங்கிரு ளிறம்பு' க௩௭.

இறை - உயர்ச்சி, 'ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை' க௭; சந்தைபுடையமுன்னகை,

‘வணங்கிறைப் பணைத்தோள்’ கூஉ ;
தங்குதல், ‘நர்க்குழாததோ டிறை
கூர்ந்த’ ககக; வீட்டின் இறப்பு,
‘சூரியிறைக் குரம்பை’ கஉக.
இறைகொள்ளும் - தங்கும், ‘தேனிறை
கொள்ளு நிறும்பல் யானை’ க௭.
இறைஞ்சியு - தாழ்த்த, ‘சூலையிறைஞ்
சிய கோட்டாழை’ க௭.
இறைஞ்சுக - வணங்குக, ‘இறைஞ்சுக
பெரும்’ கூ.
இன்மை - வறுமை, ‘இன்மை தீர்த்தல்
வன்மை யானை’ கூ.
இன்ன - துன்பம், ‘இன்ன வாசப் பிற
ர்மன கொண்டு’ கஉ.
இன்னீர் - இத்தன்மை வாயுடையீர்,
‘இன்னீ ராகவி னினியவு முளவோ’
ருஅ.
இன்னேம் - இத்தன்மையுடையேம்,
‘இன்னே மாயினேம்’ கசக.
இனம் - கூட்டம், ‘சுறவினத்தனை வா
ளோர்’ கக; நினை, ‘வெள்வாய்க்
கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி’ கரு.
இனி - இப்பொழுது, ருஉ; ககக;
‘இனிரினைந் திரக்கமா கின்று’
உசக.
இனிய - இனியவைகள், ‘இனிய செய்
தி’ கஉ.
இனிகூஉ - வருந்திக்கூப்பிடம்கூப்பீர்,
‘வினைபுனை நல்லி வினைகூஉக் கேட்
பவும்’ சச.
இனைப்ப - கெடுப்ப, ‘வினைபுனை நல்
லில வெவ்வெரி யினைப்ப’ உக.

ந

நகை - கொடை, ‘தண்டா வீகைத்
தகைமாண் குறியி’ கூ; பொன்,
‘நகையங் கழற்கால்’ கூஅ, வணமை,
‘ஏம்பா வீகை’ அ.
நாகையரியவிழை - மங்கலியகூத்திரம்,
‘நகை யரிய விழையணி மகளிர்’
கஉ௭.
நாண்மய - திரண்ட, ‘நாண்மய மழை
யென மருளும் பட்டுறால்’ க௭.
நாண்டசெல்ல - ஒங்கிச்செல்லுதல், ‘நண்
டுசெல்ல மரபின் ஞாயிறு’
உரு.
நாண்டல் - செறிதல், ‘நாண்டகன்கிடக்
கை’ கக; வினாதல், ‘நாண்டசெல்லற்
கொண்மூ’ ககக.

நத்த - வழங்கிய, ‘செந்நீர்ப்பசும்பொ
கூ.
நத்தனை - கொடுத்தாய், ‘சாதனைங்கவெ
மக்கீத்தனையே’ கூக.
நாப - நவார், ‘பிறர்க்கீவோர் தமக்கீப
வென்’ ககக.
நாமம் - பிணஞ்சுதிதற்கு அரிக்கும் விறக
டுக்கு, ‘கரிபுறவிறகிலீமவொள்ளு
ல்’ உகக.
நாயும் - கொடுக்கும், ‘ஏம்பாதிமுமாற்ற
லெல்கோ’ உஉ.
நார்ப்பு - இழுத்தல், ‘நார்ப்புடைக்கராஅ
த்தன்னவெனை’ கசச.
நார்த்தார் - ஒரூர்; இஃது நார்த்தையெ
னவும் வழங்கும், கஅரு.
நார்த்தை - நார்த்தார், ‘நார்த்தையோனே
பாண்பசிப்பகைஞன்’ கஅரு.
நற்று - நனுவல்,
அஉ.
நாண்மர் - பெறுவார், ‘நாண்மோலிவ்வு
லகத்தானே’ எச.

உ

உகந்து-உயரப்பறந்து, ‘பல்கனிரசைஇ
யல்குவிகும்புகந்து’ உருக.
உகன - தாவ, ‘வெள்ளுனைக் கலிமாண்
கவிஞளம்புகன்’ கரு.
உகுத்த - உதிர்த்த, ‘பழனமுன்னையு
த்தபீலி’ கக.
உட்க - அஞ்ச, ‘உடலுநருட்கவீங்கி’
க௭.
உட்கு-அச்சம், ‘உட்குவரவினங்கி’ ருஅ.
உட்கும் - அஞ்சும், ‘வானுட்கும்வடி
நீண்மகில்’ கஅ; ‘ஒன்னருட்குற்
துன்னருங்கடுத்திற்’ கூக.
உடலுதல் - பகைத்தல், ‘உடலுநருத்
பு’ உரு; உடலசினம்’ எஉ.
உடலுநர் - மாறுபடுவோர், ‘உடலுநரு
ட்க’ க௭.
உடற்றியோர் - சினப்பித்தவர், ‘ஒவா
துகூஉகின்னுடற்றியோர்நாடே’ ச
உடன்று - கோபித்த, ‘உடன்றுநோக்
கின்ன’ க௭; ‘நீ, உடன்றுநோக்கும்
வாய்’ கூஅ; உடன்றுமேல்வந்த வம்
பமன்னர்’ எ௭.
உடுத்த - குழப்பட்ட, ‘அருங்குறம்புபு
த்தகாணப்பேரெயில்’ உக.
உண்கும் - உண்பேம், ‘உண்குமெந்நை
நிற்காண்குவந்திசின்’ கஉரு,

உண்டி - உணவு, 'உண்டிகொடுத்தோ
ருயிர்கொடுத்தோரே' கஅ.
உண்மார் - உண்போர், 'புலனுழுதுண்
மார்' சுசு; உண்ணவேண்டி, 'முந்
துவினையாணர் நாட்புதி துண்மார்'
கசுஅ.
உண்மென - உண்ணுமினென்று, 'உண்
மெனவிரக்கும் பெரும்பெயர்ச்சாத்
தன்' கஎஅ.
உண்மை - உண்டாதல், 'தேய்தலுண்
மையும் பெருதலுண்மையும்' உஎ. 'உண்
ர்த்திய - துயிலெழுப்ப; 'சேவலே
னல் காப்போருணர்த்திய கூஉம்'
உஅ.
உணர்ந்து - அறிந்து, 'முன்னமுகத்தி
னுணர்ந்து' கூ.
உணவிற்பிண்டம் - உடம்பு, 'உண்டி
முதற்றேயுணவிற்பிண்டம்' கஅ.
உம்பல் - வழித்தோன்றினோன், 'உர
வோரும்பல்' கஅ.
உமணர் - உப்புவிற்பார், 'உமணர்வெ
ருஉந்தன' அச.
உய்த்த - செலுத்திய, 'நேமியுய்த்த' கூ.
உய்தல் - பிழைத்தல், 'உண்ணாவதுங்
கடும்புய்தல்வேண்டி' கஅக.
உய்தி - நீங்குதல், 'செய்திகொன்றோ
ர்க்குய்தியிலலென' கூச.
உய்த்தன்று - பிழைத்தது, 'சினததலுய்
ந்தன்று' உரு.
உயர்ந்திசினோர்-உயர்ந்தோர், 'உயர்ந்த
வேட்டத்துயர்ந்திசினோர்க்கு' உகச.
உயரிய - உயர்ந்திய, 'ஏற்றவல்லுயரிய
'.....மணியிடற்றோனும்' ருசு.
உயவல் - வருத்தம், 'உயவற்பாண' கூக.
உயவு - வருத்தம், 'உயவரிய' கூ.
உயவும் - வருத்தம், 'அடுகளிறுயவுங்
கொடிகொள்பாசனை' கூக.
உயிர் - ஓசை, 'வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்'
ககஅ.
உரவு - வலிமை, 'உரவுச்சின்ன்திருகிய'
உரவோர் - வலியோர், 'ஒருதாமாகிய
உரவோர்' கஅ.
உரறிய - முழங்கிய, 'கணையொரியுறிய
மருங்கும்' உக.
உரறதல் - ஒலித்தல், 'உருடாறுகருவி
யொடு' ககச.
உராய் - உலாவி, 'கதவெறியாச்சிவந்து
ராய்' ச.

உரீஇய - உரிஞ்சிய, 'கழலுரீஇய திருந்
தழ' எ.
உரு - தன் ஆணையாற்பிறாஞ்சும் உட்
குடைமை, 'உருவும் புகழுமாகி, சு;
'உருகெழு ஞாயிறு, உரு; 'உரு
கெழு முரசம்' ரு0; வடிவு, 'பெண்
னுரு வெருநிற னுகின்று' க; 'உவவு
மதியுருவி னோங்கல் வெண்குடை' கூ.
உருப்ப - அழல், 'முலைபொலி யாக
முருப்ப தூறி' உரு.
உரும் - இடி, 'பெருமலை விடரகத் துரு
மெறிந் தாங்கு' கூஎ.
உரை - புகழ், 'உரைசெல முரசுவெள
வி' உசு; 'உரைசாலந்தவஞ் சாத்த
னும்' எக.
உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 'போ
ர்க்குறாஇ' கூஎ.
உலகம் - தேசம், 'திங்கட்புத்தேடிநிறு
முலகத்து' உஎ.
உலம்வருவோர் - சுழல்வோர்; உலம்வ
ரலும் அலம்வரலபோல்வதோ ருரிச்
சொல், 'வாயாவன்களிக் குலம்வரு
வோரே' உஎஎ.
உலைவு - தரித்திரம், 'உயங்குபடர் வரு
த்தமு முலைவுநோக்கி' கரு0.
உவல் - தழை, 'பாசவலிட்ட புன்காற்
பந்தர்' உசுஉ.
உவலை - தழை. 'பாசிலைத் தொடுத்த
வவலைக்கண்ணி' ருச.
உவவு - உவாநான், 'உவவுமதி' கூ.
உவித்த - அவித்த, 'சாந்தவிறகி னுவித்
தபுன்கம்' கசுஅ.
உழக்கி - கலக்கி, 'அரசுபடவருழக்கி'
உசு.
உழக்கும் - வருத்தம் 'அருந்துயருழக்கு
நின் நிருந்திழையரிவை' கசுசு.
உழிஞை - கொற்றான்; இது குடநாட்
டார் வழக்கு, 'பொலங்குழையுழி
ஞையொடு பொலியச்சுட்டி' ரு0.
உழுபடை - கலப்பை, 'உழுபடை - யு
ன்றுசான்மருங்கி னீன்றதண்பயனே'
கரு.
உழுவை - புலி, 'அனைச்செறியுழுவை
யிரைக்குவந்தன்ன' எஅ; 'பேழ்வா
யுழுவையை' கருஉ.
உள்ளம் - ஊக்கம்.
உள்ளாற்றாக்கலை - ஆற்றிடைக்குறை,
'உள்ளாற்றாக்கலைப் புள்ளி நீழல்'
உகக.

உள்ளி - நினைந்து, 'ஒருதிசை யொருவ னையுள்ளி' ககக.

உளர - அசைப்ப, 'விரைவளியுளர' ககக.
உளருங்கூந்தல் - விரித்துவருமயிர், உசு௦.

உளவாகியர் - உளவாகுக, 'இயைந்த வைக லுளவாகியரோ' கக௦.

உளை - தலையாட்டம், 'அலங்குளைப் புர வியைவரொடு சினைஇ' உ.

உளை - தலை, 'மிசையலங்குளைய பனை' உஉ.

உளைய - வெறுப்ப, 'இளைய னிவனென வுளையக்கூறி' எஉ.

உற்க - எரிந்துவீழ, 'திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும்' சக.

உற்கம் - எரிகொள்ளி, சக. (உற்கை)
உற்கை - உறையூர், 'அறங்கெழு சோ ழு ருற்றதையவையத்து' கக; 'அற ந்துஞ் சுற்றதைப்பொருளை' டுஅ;

'பிறங்குநிலை மாடத் துற்றதையோ னை' கக; 'மாவண் டுத்த னுற்றதையன்னை வுரைசா னன்கலம்' கருஉ.

உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 'உறழ்மணியா னுயர் மருப்பின்' உஉ.

உறழ்க - உறுதொழிதல் வேண்டும், 'உள்ளடி முள்ளுநோவ வுறழ்கதில்' ககக.

உறுதி - உற்றகாரியம், 'தாமறி குவர் தமக் குறுதி' கக.

உறுவர் - எதிர்த்தவர், 'துப்புறுவர் புறம் பெற்றிசினே' கக.

உறை - நீர்த்துளி, 'உறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே' கரு;

'கார்வா னின்னுறை' கசஎ; 'நீண்டியர் வானத் துறையினும்' ககஅ.

உறையுள் - உறைதல், 'தாங்கா வுறையு ணல்லார்' உச; 'உயர்நிலையுலகத் துறையு ளின்மை' டு௦;

'உறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே' ககச.

உறையூர் - ஓரூர்; இது சோழர்களு டைய பழைய இராசதானி; இஃது உறந்தையென்றும் கோழியென்றும் வழங்கப்படும்; கக, உஎ, சரு, சஎ, எஅ, க௭௦, உ௦௨, க௨க, க௨ரு, ககக.

உறையூர் வணிச்சேரி, கக
உறையி - உறைகின்றவன், 'இன்னாது றைவியரும்படர்களைமே' கசரு.

உன்னம் - உன்னமரம்' 'உன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை' .

உள

ஊக்கம் - மேற்கோள், 'இடஞ்சிறி தென் னு மூக்கற் தரப்ப' அ.

ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார், 'உடலுறநு க்கார்' க௨௨.

ஊக்கும் - மேற்கொள்ளும், 'வானீர்க் கூக்கும்' கஎ.

ஊங்கனோர் - முன்னுள்ளோர், 'நின் னுங்கனோர் நினைப்பின்' கக.

ஊங்கு - முன், 'இன்றி னூங்கோ கே ளலம்' எச; 'முழுவத்தோ ளென்னை யைக் காணுலுங்கே' அஅ;

'வென் வே லண்ணற் காணு லுங்கே - நின் னினும் புல்லியேம்' கீசக.

ஊசி=உகிசி - உடக்கு, 'ஊசிமுன்னாது' உஉக.

ஊதியம் - பயன், 'பேசைமை யல்ல தூதிய மில்லென' உஅ; 'பெற்ற தூதியம்' கருச.

ஊம் - ஊமை; இஃது என்வகை எச்சத் துளொன்ற, 'கூலுங் குறஞ் சூழஞ் செவிநிம்' உஅ.

ஊந்தி - ஏறப்படுவது, 'ஊந்தி வால்வெ ள்ளேறே' க.

ஊர்பு - ஊர்ந்து, 'கடலூர் பெழுதரு ஞாயிறு' டுக.

ஊரன் - மருதநிலமுடையோன், 'ஊர னென்கோ' சக.

ஊழ் - முறைமை, 'ஊழிற்றுகநின் செ ய்கை' உக; 'ஊழ்மாறுபெயர்' க௨ரு

ஊழி - வாழ்தான், 'அன்ன வாக நின் னு' ...

ஊறு - புண், 'ஊறறியா மெய்யாக்கை யொடு' ககஎ.

ஊன் - தசை, 'ஊன்சோற்றமலை' கக.

ஊன்றம் - சென்றதங்கும், 'அகலிரு விசம்பி னூன்றம்' உஉஅ.

எ

எஃகு - வெல், 'ஒளிறிலைய வெஃகே ந்தி' உச.

எக்கர் - மனற்குன்று, 'நல்யாற் றெக்க ரேறி' கஎஎ.

எக்கர்=ஒக்கர் - ஓரூர், உசஅ.

எடுப்பி - எழுப்பி, 'வைகுதுயி லெடு ப்பி' உசஎ.

எண்ணலை - எண்ணத்தையுடையை, 'நீயே பேரெண்ணலையே' ககஅ.
 எண்மை - எளிமை, 'இக்குழப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமென' சக.
 எதிர்ந்த - மாறுபட்ட, 'செய்வீனைக்கெதிர்ந்த தெவ்வர்' சு.
 எதிர்ந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 'புரவெதிர்ந்து' ஐசு; 'போரெதிர்ந்தென்னை போர்க்களம் புதினே' அசு; மாறுபட்டு, 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந்தெழுந்த' ஐசு; 'போரெதிர்ந்து' அஎ.
 எந்திரம் - பொறி, 'திங்களு துழையாவெந்திரப் படுபுழை' கஎஎ.
 எந்தை - என்ஓலைவன, 'எந்தையொடுகிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வர்' கக.
 எம்மனோர் - எங்கள், 'எம்மனோர்க்கொருதலை லைகம்முற்றல்' ஐக.
 எம்மோன் - எம்முடைய தலைவன், 'எம்மோன் குறவர் பெருமகன்' கஐஎ.
 எய்த - அணுக, 'எய்த வந்தனம் யாம்' க௦.
 எய்ம்மான் - எய்ப்பன்றி, 'எயினர் தந்தவெய்ம்மா நெறிதனை' கஎஎ.
 எய்யாதாகின்று - அறியாததாயிற்று, 'கிளத்த - லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே' கசஅ.
 எயில் - பாண்டியநாட்டு ஊர்களுளொன்று, 'மன்னெயி லாந்தையும்' எக; மதில, 'எயிற்கதவு' க, 'ஆரெயில்பலதந்தி' சு.
 எயிற்றி - மறத்தி, 'கருங்க னெயிற்றி' கஐக.
 எருக்கிய - அறைந்துகொண்ட, 'ஊழினுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' உகஎ.
 எருத்தம் - கழுத்தம், 'இகழ்பாடுவோரெருத்தமடங்க' ச௦.
 எருத்து - கழுத்து, 'எருத்து வவ்வியபுலிபோன்றன' ச.
 எருவை - தலைவெழுத்து உடல்
 ருக்கும்பருந்து; கழுஞ்ஞாம்ப, 'வீசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப' சசு.
 எல் - பகற்பொழுது, 'எல்லடிப் படுத்த' கஎ௦; விளக்கம், 'எல்லுப்பட விட்ட சுடுதி' கச.
 எல்லரி - சல்லியென்னும் வாத்தியம், 'எல்லரி தொடுமின்' கஐஉ.

எல்லை - பகல், 'எல்லையு மிரவு மெண்ணாய்' எ.
 எவ்வி - ஒருவேள், 'மாவே 'எவ்வவி - புனலம புதவின் மிழலை' உசு; இறும்பா னொக்கற்றலைவன் பெரும்பூட்டோரடு தானை யெவ்வி' உகக.
 எழில் - உயர்ச்சி, 'பகட்டெழின்மார்பு' கக; பெருமை, 'அறுமருப் பெழிற்கலை' உக.
 எழிலிய - எழில்பெற்ற, 'அம்பகட்டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து' சுஅ.
 எழினி - ஒருவள்ளல், 'ஊரா தேந்தியகுதிரைக் கூர்வேற் கூடவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ னெழினியும்' கஐஅ; 'லவயகம் புகழ்ந்தவயங்குவினை யொள்வாட் பொய்யா வெழினி' உக௦; 'இவனை எழினி அதியமானென்றும் கூறுவர்'.
 எழு - கணையமரம், 'காப்புடைய வெழுமுருக்கி' கசு; 'எழுவுறழ் தினிதோள்' கக.
 எள்ளிய - இகழ்ந்த, 'உள்ள மெள்ளிய மடவோன்' எக.
 எறிச்சிலூர் - இது கோளுட்டுள்ள ஊர்களுளொன்று, ஐசு, சுக, உக.
 எறித்தல் - உறைத்தல், 'நாடுசுடி கமழ்புகை யெறித்த லானே' சு.
 எறிதல் - அடித்தல், 'எறிகோ லஞ்சாவாவி னன்ன' அக.
 எறித்த - அறைந்த, 'விளங்குபொன்னறை நலங்கிளர் பஸ்கை' கஐ; கடைந்து செறிக்கப்பட்ட, 'யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக் கோனிறை துலாம்' கக.
 எறிந்து - வெட்டி, 'எறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவான்' கக.
 எறியா - முறித்து, 'களிறே - கதவெறியாச் சிலங்கு' ச.
 எறழ்முன்பு - மிக்கவலி, 'தோல்பெயரிய வெறழ்முன்பு' எ.
 என்ருவை - என்று வினவுவாய், 'இவன்வா ரென்ருவையாயின்' கக.
 என்றாழ் - கோடை, 'வெண்கிடை - யென்றுழ் வாவெறல்' எஐ; 'வளமழை மாறிய வென்றுழ்க்காலே' ககக.
 என்னது உம் - சிறிதும், 'என்னது உங்கழமரந் தடித லோம்பு' ஐஎ.
 என்னை - என்னிறைவன், 'அணங்கருள் எஅ; 'நிளையொ

‘மெருஉ மெண்ணைக்கு’ உகஉ.

எனவ - என்னுடையன ி

‘எனவ கேண்மகி’ கூரு.

ஏ.

ஏணி - எல்லை, ‘நளியிரு முநீ ரோணி யாக’ கூரு; ‘முநீ ரோணி’ ககஎ.

ஏத்தி - வாழ்த்தி, ‘முன்றுறை நுண்பல மணலினு மேத்தி’ ககக.

ஏத்துகம் - புகழ்வோம், ‘ஏத்துகம் பல வே’ க0.

ஏதின்மாக்கன் - அயலோர், ‘ஏதின் மா க்கன் பொதுமொழி கொள்ளாது’ ருஅ.

ஏத்திய - ஒங்கிய, ‘நிலனேந்திய விசு ம்பு’ உ.

ஏமம் - காவல், ‘எல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய’ க; ‘ஏம முரசு மிழுமென முழங்க’ கூ.

ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட, ‘அருந்தே மா ந்த நெஞ்சம்’ க0க.

ஏமாந்து - இன்புற்று, ‘காமர் நெஞ்ச மேமாந் தவப்ப’ ககஅ.

ஏமுற்று - இன்பமுற்று, ‘ஏமுற்றுக் கழி ந்த மன்னர்க்கு’ அச.

ஏய்ப்ப - ஒப்ப, ‘அலலிப் பாவை யாடி வனப் பேய்ப்ப’ கூ.

ஏர்தல் - எழுதல், ‘ஏர்தரு கடரின’ - -

ஏறு - இடபம், ‘ஊர்தி வால்வென் னே ரே’ க; இடி, ‘அதிர்குர லேருமி துளிசொரிந் தாங்கு’ கக0; ஏறிதல், ‘பருந்தி னேறு குறித்து’ சக.

ஏறை - ஏறைக்கோன், ‘பெருங்க னூட னெம் மேறைக்குத் தருமே’ கருஎ.

ஏனல் - தினை, ‘ஏனல் காப்போர்’ உஅ.

ஐ.

ஐயவி - வென்சிறுகமிகு, ‘ஐயவி புனை ப்பவம்’ கஅ.

ஐயூர் - ஒருர், உக, ருக, உஉஅ, ககச.

ஐவனம் - மலைநெல், ‘ஐவனம் வித்தி’ கருக.

ஓ.

ஓக்கல் - சுற்றம், ‘இல்லோ ரொக்கற் றலை’ கரு.

ஓக்கலை - சுற்றத்தையுடைய, ‘பெரு ம்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை’ ககக.

ஓக்கூர் - ஒருர், உஎக.

ஓசிய - முறிய, ‘இருதலை யொசிய வெ ற்றி’ அ0.

ஓடியா - இடையருத, ‘ஓடியா முறையின்’ உக.

ஓடுக்கம் - ஓடுங்கியநிலை, ‘வல்லின் மறவ ரொடுக்கங் காணும்’ உருக.

ஓடுங்கா - மடியாத, ‘ஓடுங்கா வுள்ள த்து’ அ.

ஒண்மை - விளக்கம், ‘ஒள்ளழல்’ கக.

ஒத்தி - ஒப்பை, ‘யாங்கன மொத்தி யோ’ அ.

ஒதுக்கு - இயங்குதல், ‘ஒதுக்கின் றிணி மணற் புதுப்பூம் பள்ளி’ கூக; நடை, ‘தகைமெல் லொதுக்கின் வளைக்கை விறலி’ ககரு.

ஒதுங்கி - நடந்து, ‘கோல்கா லாகக் குழம்பல் லொதுங்கி’ கருக.

ஒப்ப - தக, ‘ஒப்ப நாடி’ க0.

ஒய்யென - விரைய, ‘ஐயலிப் புகையுந் தாங்கா தொய்யென’ கஅ.

ஒரா - தப்பாத, ‘நிலைக்கொராஅ விலக் கம்’ ச.

ஒரீஇ - தப்பி, ‘கூருகிர்ப் பருந்தி னே று குறித்தொரீஇ, சக; நீங்கி, ‘சிறு மனை வாழ்க்கையி னொரீஇ’ உக; ‘பெருநல் யாணரி னொரீஇ’ ருஉ; ‘தென்புலங் காவலி னொரீஇ’ எக.

ஒருசார் - ஒருபக்கம், ‘ஒருசா ரருவி யார்ப்ப’ ககரு.

ஒல்கல்-தளர்தல், ‘ஒல்க லுள்ள மொடு’ ககரு.

ஒல்லாய் - உடம்படாய், ‘பாசறையல் லது நீயொல் லாயே’ கூக.

ஒல்லான் - உடன்படான், ‘நாண்டவ ருதலு மொல்லான்’ எஅ.

ஒல்லையூர் - ஒருர்; இது பெருஞ்சாத்த னுடையது, ‘முல்லையம் பூத்தியோ வவ னெல்லையூர் நாட்டே’ உசஉ.

ஒலிக்குந்து - தழைக்கும், உம் - உந்தா யிற்று, ‘கழைக்கரும்பி னெலிக்குந் து’ ககஎ.

ஒலித்தல்-தழைத்தல், ‘ஒலிநெயிம் பீலி’ ரு0.

ஒலிபு - தழைத்து, ‘தோடொலிபு நந்தி’ கஉ0.

ஒலிமென்கூந்தல் - தழைத்த மெல்லிய கூந்தல், ககச.

ஒலியல் - தழைத்தல், ‘ஒலியற் கண்ணி’ உ0க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலை, ௨௦௨.
ஒலியன்மாலை - வளையமாலை, 'ஒலியன்
மாலையொடு பொலியச் சூழ்' எசு.
ஒழிய - சாக, 'ஈரம் பதினமரும் பொ
ருதுகனத் தொழிய' உ.
ஒழுக் - நடக்க, 'வையக் காவலர் வழி
மொழிந் தொழுக்' அ.
ஒழுக்கை - வண்டி, 'உப்போ யொழு
க்கை' ககசு.
ஒளித்தி - ஒளிப்பாய், 'மலைமறைந்
தொளித்தி' அ.
ஒளிர்வருஉம் - விளங்கும், 'கண்ணொ
ளிர் வருஉந் கவிஞ்சா பத்து' எ.
ஒளிததல் - விளங்குதல், 'ஒளிதவான்
மன்னர்' கசஎ.
ஒற்றி - சாய்த்து, 'திருந்தனா நோன்
வெளில் வருந்த வொற்றி' சசசு.
ஒற்றிய - வீழ்த்த, 'புலிபாரத் தொற்
றிய களிற்றினை பிழைப்பின்' உகஎ.
ஒறுத்தி - தண்டஞ்செய்வை, 'அத்தக
வொறுத்தி' க௦.
ஒன்றாது - பொருந்தாது, 'நிரயந் கொ
ன்பவரோ டொன்றாது' ரு.
ஒன்றுபட்டு - ஒருபெற்றிப்பட்டு, 'ஒன்
றுபட்டு வழிமொழிய' கஎ.
ஒன்னுதோர் - பகைவர், 'இன்னும் பெ
ருமரினொன்னு தோர்க்கே' கசசு.
ஒன்னார் - பகைவர், 'ஒன்னார் நாடுசுடு
கமழ்புகை' சு.

ஓ.

ஒக்கிய - எடுக்கப்பட்ட, 'பொருநாக்
கோக்கிய வேலன்' சுசு.
ஒங்கல் - உயர்தல், 'ஒங்கல்
டை' க.
ஒச்சி - எடுத்து, 'மதனுடை முழவுத்
தோ ளோச்சி' ரு௦.
ஒடை - யானை நெற்றிப்பட்டம், 'பொ
ன்னோடைப் புதரணிததல்' க; 'ஒன்
னார் யானை யோடைப்பொன் கொ
ண்டு' கஉசு; 'நோன்பக டொளி
திக மோடை பொலிய' கசகசு.
ஒப்புநர் - ஒட்டுவோர், 'நெல்லினை கழு
ணிப் படுபுன் னோப்புநர்' உக.
ஒம்பா - பாதுகாவாத, 'ஒம்பா வீகை'
அ.
ஒம்பாது - பாதுகாவாது, 'ஒம்பா தீயு
மாற்ற லெங்கோ' உஉ; 'ஒம்பாது
கடந்தட்டு' ச௦.

ஒம்புற்ற - பாதுகாத்த, 'பிறரோம் புற்
ற மன்னெயில்' ச௦.
ஒய்தல் - செலுத்துதல், 'உப்போ யொ
ழுக்கை' ககசு.
ஒர்க்கும் - செவிதாழ்த்துக் கேட்கும்,
'இரும்புலிப் புரப்போத் தோக்
கும்' கருஎ.
ஒராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட, 'ஒராங்கு
மலைந்தன பெருமநின் களிதே' கசு.
ஒரி - ஒருவன்னல், 'கொல்லி யாண்ட
வல்லி லோரியும்' கருஅ; இவனை
வல்லிலோரியென்றுந்குறுவர். தேன்
முதிர்ந்தாற்பாக்கும் லீலநிறம்; முசுக்
கலையுமாம், 'அணிநிற வேளிர் பாய்த
லின் மீதீழிந்து - திணிநெடுங் குன்
றந் தேன்சொரியும்மே' க௦க.
ஒரியர் - சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள்,
விச்சாதாரும் நாகருமென்பர், 'விண்
பொரு நெடுங்குடைக் கொடித்தே
ரோரியர்' கருரு.
ஒரை - மகளிர்வினையாட்டு, 'ஒரை யா
யத் தொண்டொடி மகளிர்' கஎசு.
ஒவாது - ஒழியாது, 'ஒவாது கூஉம்' ச.

க.

கங்கை - ஓராறு, 'மன்பதை யெல்லாஞ்
சென்றுண்க் கங்கைக், கனாபொரு
மலிரீர் நிறைந்து தோன்றியான்கு'
கசகசு.
கசடு-அழுக்கு, 'கசடென்னு காட்சி' உகசு.
கசிந்து - இன்புற்று, 'முதிற் பெண்டிர்
கசிந்தழ்' கக.
கசிபு - இரங்கி, 'கசிபு கைதொழாஅ'
உச௦.
கசிவு - இரக்கம், 'கண்பொறி போகிய
கசிவோடு' கசகசு; வியர்ப்பு, 'கசிவுந்
றவென் பல்லினையொடு' ககசு; 'பசி
நினத் திரங்கிய கசிவுடை யர்க்கை'
கச௦.
கஞல-நெருங்க, 'புதுமலர் கஞல' கசஎ.
கட்கும் - களையும், 'ஆம்பலொடு கட்
கும்' சுசு.
கட்சி - காடு, 'கட்சி மஞ்ஞையின்' சு௦;
சேக்கை, 'கட்சி காணக் கடமா நல்
லேறு' கருஎ; புகலிடம், 'கட்சி கா
ணக் கடமா நல்லேறு' ௨௦௨.
கடந்து - அழித்து, 'வெப்புடைய வர
ண்கடந்து' கக; எதிநின்றழித்து,
'ஒம்பாதுகடந்து' ச௦; எ.

‘ஆலங் காணத் தமர்கடந்து’ உரு; ‘கனமபுகு மல்லற் கடந்து’ அரு; வஞ்சியாதெதிரின்று, ‘கடந்திடு தாணச் சேர லாதனை’ அரு.

கடம்பு - ஒருமரம், ‘கார்நறுங் கடம்பின் பாகிலைத் தெரியல்’ உரு.

கடவன் - கடப்பாடாகவுடையன், ‘கடவன் பாரி கைவண் மையே’ கரு.

கடறு - சுரம், ‘இருங்கடறு வனையுருன்றம்’ கரு; மலைச்சாரல், ‘கடறு மணிகளர்’ உரு.

கடன் - கிரியை, ‘அந்நி யந்தண ரருங் கடனிறுக்கும்’ உரு; தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கடனிறுக்கும்’ கரு.

கடாம் - யானைமதம், ‘கமழ்கடாத்து... ..யானை’ கரு.

கடி-காவல், ‘கடியுடைய வியனகர்’ கரு; விரைவு, ‘எம்மம்பு கடிவிறுதம்’ கரு; விளக்கம், ‘அருங்கடிப் பெருங்கலை’ கரு.

கடிந்து-போக்கி, ‘கொடிதுகடிந்து’ கரு. கடிப்பு - முரசடிக்குக்குறுந்தடி, ‘முரசுகடிப் பிகுப்பவும்’ கரு.

கடுக்கும்-ஒக்கும், ‘அவிரறல கடுக்கும்’ உரு.

கடுங்கண்ண - வன்கண்மையையுடைய, ‘கடுங்கண்ண கொல்களிறுறல்’ கரு. கடுங்கண்-அழன்றகன், ‘இன்கடுங் கள்ளி னாழார்’ அரு.

கடுப்ப - ஒப்பு, ‘உடைவனை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தன்’ கரு.

கடும்பகல் - விளங்கியபகற்பொழுது. கடும்பசி - மிக்கபசி, ‘கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு’ உரு.

கடும்பு - சுற்றம், ‘சேர்ந்தவர்கடும்பார்த் தம்’ உரு; ‘உடும்புரித்தன்னவென் பெழுமருங்கிற்கடும்பின்’ கரு.

கடுமானகோதை - சேரமான்குட்டுவன் கோதை, ‘கவினைகவண்மைக்கடுமான் கோதை’ கரு.

கடுவளி - பெருங்காற்று, ‘கடுவளிடொருப் பவீண்டிய’ கரு.

கடைடு - முடுகி, ‘கூழுஞ்சோறுங்கடைடு’ கரு.

கடைஇய-செலுத்திய, ‘களிறுகடைஇய தான்’ கரு.

கண் - அசைநிலை, ‘மீன்கணற்று’ கரு; கரும்பின்கண், ‘ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ’ கரு.

கண்ட - மனத்தான் ஆராய்ந்தறியிடப்பட்ட, ‘நீமெய்கண்ட திமைகாணின்’ கரு.

கண்டன்று - கண்டது, ‘வாழக் கண்டன்று மிலமே’ கரு.

கண்டிகும் - கண்டேம், ‘மன்னர்கண்டிகும்’ உரு.

கண்டிசின் - கண்டேன், ‘இனிது கண்டிசிற்பெரும’ உரு.

கண்டிரக்கோன் - கண்டிரக்கோப்பெருங் கள்ளி, ‘வண்புகழ்க் கண்டிரக்கோனாதலின்’ கரு.

கண்டியின்று - கண்மறைந்து, ‘நூல்விரித்தன்ன கதுப்பினன் கண்டியின்று’ கரு.

கண்ணி - தலைமேற்குடப்படுமலை, ‘கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை’ கரு; மலை, ‘மெல்லினர்க்கண்ணி பிலைந்தமைந்தர்’ உரு.

கண்ணுறை - மேலீடு, ‘புதுறெல் வெண்ணோற்றுக் கண்ணுறை யாக’ கரு; மேலேதுவது, ‘அடகின் கண்ணுறை யாக யாருகில அரிசி வேண்டினேமாக’ கரு.

கண்ணோடிய-இரங்கிய, ‘கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை’ கரு.

கணிச்சி - ஓர் ஆயுதம்; குந்தாலியென்றும் மழுவென்றுஞ்சொல்லுவர்; ‘மருநதில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்தி’ கரு; ‘மழுவாயுதம், ‘மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனும்’ கரு; ‘கணிச்சிக் கூர்ப்படைக் கடுந்திற லொருவன்’ கரு.

கணை - அம்பு, ‘எக்கணை கிழித்த பகட்டுழின் மார்பின்’ கரு.

கதம் - சினம், ‘கதநாய் வேட்டுவன்’ கரு.

கதமும் - ஒடும், ‘கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை’ உரு.

கதிர் - கிரணம், ‘பகல்விளங் குதியாற்பல்கதிர் விரித்தே’ அரு; சுடர், ‘தண்கதிர் மதியம்,’ ‘ஒண்கதிர் ஞாயிறு’ கரு.

கதூஉம் - கவரும், ‘பூக்கதூஉ மினவானை’ கரு; ‘சுடர்நிழற் கதூஉங் கடுமுரண் முதலை’ கரு.

கந்தம் - தூண்ம், ‘கவினெழு கடவுள்கந்தங் கைவிட’ கரு.

கந்தாரம் - மது, ‘தெறிப்ப வினைந்த தீங்கந்தாரம்’ உரு.

கந்து - கம்பம், 'கந்துமுனிந் துயிர்க்
கும் யானே' களஅ; 'களிறு - கந்து
சேர்பு நிலைஇ' வழங்க' உஉ; தறி,
'நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே'
டுள; பற்றுக்கோடு, 'மறங்கந் தாக
நல்லமர் வீழ்ந்த நீன்கழன் மறவர்'
கக; 'நட்புக் கந்தாக' உகஎ.

கபிலர் - சங்கப்புலவருளொருவர்; இ
வர் அந்தணர்; 'புலனமுக் கற்ற வந்த
ணை, னிரந்துசென் மாக்கட் கினி
யிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப்
பாடினன்' கஉச; 'பொய்யா நாவீற்
சபிலன் பாடிய, மையணி நெடுவ
ரை' கஎச.

கம்பலை - ஆரவாரம், 'அழுவிளிக்கம்
பலை' எ.

கமழ - பரக்க, 'வியலிடங் கமழ விய
ணிசை யுடையோர்க்கு' டு௦.

கயம் - நீர்நிறைந்தபள்ளம், 'கயத்திட்ட
வித்து' ககஎ.

கரக்கினும் - மறைக்கினும், 'தன்னு
ளடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்' க.

கரகம் - குண்டுகை, 'நீரற வறியாக்
கரகத்து' க.

கரப்பு - மறைத்தல், 'கரப்பி லுள்ள
மொடு' கஉச.

கராம் - முதலை, 'நர்ப்புடைக் கராஅத்
தன்ன வென்னை' க௦ச; முதலையுள்
ஒருசாதி, 'கராஅங் கலித்த குண்டு
கண்ணகழி' கஎ.

கரிகால்வளவன் - ஒருசோழன், 'களி
யியல் யானைக் கரிகரல வளவ'
ககச.

கரு - கருப்பம், 'மாணிழை மகளிர்
கருச்சிதைத் தோர்க்கும்' கஉ; முட்
டை, 'புறவுக் கருவன்ன புன்புல
வரகு' கஉ.

கரும்புனார் - ஒருர், கஅச.

கருமை - வலிமை, 'கருங்கை யொன்
வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' க; 'கரு
ங்கைக் கொல்லன்' உக.

கருவி - தொகுதி, 'கருவி வானம்'

கருவூர் - இது சேரர்களுடைய இராச
தானிகளுளொன்று; இது வஞ்சியெ
னவும் வழங்கும், கக, கக, கஉ, கச, கஎ,
எஅ, கசஅ, உகக.

கலக்குற்றன்று - கலக்கமுற்றது, 'பெ
ருங்கலக் குற்றன்றால்' சக.

கலப்பை - முட்டுக்கன்; பாழாமம்,
'காலினென் கலனை சுருக்கினென்
கலப்பை' உ௦ச.

கலம் - ஆபரணம், 'செய்வுறு நன்கலம்'
சு; குப்பி, 'யவனர் - நன்கலந் தந்த
தண்கமழ் தேறல்' டுச.

கலவம் - மயிற்பீலி, 'கலவ மஞ்ஞ
யிற் காண்வர வியலி' ககக.

கலாம் - போர், 'புலாற்களஞ் செய்த
கலாஅத் தானையன்' கக.

கலாவ - கலக்க, 'தன்சிதர் கலாவப்
பெய்யினும்' க௦டு.

கலி - ஒசை, 'கலிசெழு கடவுள்' டுஉ.;
செருக்கு, 'வெள்ளுனைக் கலிமான்'
கடு, 'கலிமான் வளவ' கக; 'கதழ்
பரிய கலிமாவும்' டுடு; தழைத்தல்,
'கலிகொள் யாணா வெண்ணிப் பற
ந்தலை' ககச.

கலிச்சுமை - மிக்க ஆரவாரம், 'கலிச்
சுமை வியலாங்கண்' உஉ.

கலித்த - செருக்கிய, 'கராஅங் கலித்த'
கஎ; தழைத்த, 'துவற கலித்த தேம்
பாய் புன்னை' உச, மிக்க, 'மானி
னங் கலித்த மலை' ககஅ.

கலுழ்ந்து - கலங்கி, 'உண்கண்-கலுழ்ந்
துவா ரரிப்பனி' கசச.

கவ்வை - எள்ளினங்காய், 'கவ்வை கறு
ப்ப' கஉ௦.

கவசம் - மெழ்ப்புகு கருவி, 'புலிநிறக் கவ
சம்' கக.

கவர்பு - கவர்ந்தி, 'அந்தண் காவிரி வந்
துகவர் பூட்ட' கடு; கவர்ந்து, 'வினை
வயல கவர்பூட்டி' கச.

கவலை - கவர்த்தவழி, 'துன்னருங் கவ
லை' க.

கவான் - மலைப்பக்கம், 'விறல்வனாக்
கவான்' கடுக.

கலிகண்ணோக்கு - கையாற்கலிக்கப்ப
ப்பார்க்கும்பா
ர்வை, 'கலிகண் ணோக்கின்.
ஆடவர்' க.

கலிகுளம்பு - கலிந்தகுளம்பு, 'வெள்ளு
னைக்கலிமான் கலிகுளம்புகள்' கடு.

கலிகை - இடக்கலிந்தகை, 'கலிகை
வண்மைக் - கடுமான் கோதை' டுச.

கலினிய - அழகுபெற்ற, 'ஆசினி கலி
னிய பவலி' கடுஅ.

கலினை - ஒளியையுடையாய், 'செஞ்ஞா
யிற்றுக் கலினை' ச.

கவுள் - கன்னம், 'களிறுகவு ளும்த வௌிகல்' ௩௦.

கவைஇய-அகத்திட்ட, 'ஆரங் கவைஇய மார்பே' ௧௬.

கவைமுள் - வேலமுள், 'கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' ௯௮.

கழங்கு - கழற்சிக்காய், 'மகளிர் - பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாமே' ௩௬.

கழல் - ஒருகொடி, 'கழற்கனிவகுத்த' ௧௭; வீரகண்டை, 'தாள் - களங்கொளக் கழல்பறைந்தன்' ௪.

கழனி - வயல், 'கழனி யுழவர்' ௧௩.

கழாத்தலை - கழாத்தலையாரென்னும் சங்கப்புலவர்; 'தும்போலறிவி னுமரு ளொருவன், புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை, ய்கழந்ததன் பயனே' ௨௦௨.

கழால் - கழுவுதல், 'ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்' ௯௪; களைதல், 'களைகால் கழாலின்' ௧௨௦.

கழி - காம்பு, 'தோல் கழியொடு பிடி செறிப்பவும்' ௯௮.

கழிப்பி - முடித்த, 'மூவேழ்துறையு முறையுளி கழிப்பி' ௧௫௨.

கழிய - இறப்ப, 'மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழிய' ௭௮.

கழியும் - இறக்கும், 'ஆடுநர் கழியுமிங் வுலகத்து' ௨௬.

கழுமிய - கலந்த, 'ஆத்தரக் கழுமிய துகளன்' ௨௫௮.

கழுவாய் - போக்கும்வழி, 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென்' ௯௪.

கழுஉ - கழுவி, 'கழுஉவிளங் காரம்' ௧௬.

கனம் - போர்க்களம், 'ஈளாம் பதின்மரும் பொருதுகளைத் தொழிய' ௨; யாகசாலை, 'பூபு டட்ட வியன்களம் பலகொல்' ௧௫.

களரி - களர்நிலம், 'களரி போகிய களரியம் பறந்தலை' ௨௨௫.

களிறு - ஆண்பன்றி, 'களிறுமேல் கொள்ளவும்' ௪௧; யானை, 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்று' ௧௬.

கறங்க - ஒலிப்ப, 'சிலைத்தார் முரசங் கறங்க' ௩௬.

கறி - மிளகுகொடி, 'கறிவள ரடுக்கத்து' ௧௬௮.

கறிக்கும் - தின்னும், 'மடப்பிணை..... வேளை வெண்பூக் கறிக்கும்' ௨௩.

கறழ் - குதினாமுக்கருவி, 'மாவே,... கறழ்பொருத செவ்வாயான்' ௪.

கறை - கறுப்பு, 'கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று' ௧.

கறையழயானை - கறைபொருந்திய அழியினையுடைய யானை, ௩௮, ௧௩௫.

கன்மார் - கற்பார், 'இளம்பல கோசர் விளங்குபடை கன்மார்' ௧௬௬.

கனலி - சூரியன், 'அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றேறணிணும்' ௩௫; 'வெங்குதிரக் கனலி துறறவும்' ௪௧.

கலை - மிகுதி, 'கலையெரி யுரறிய மருங்கும்' ௨௩௩.

கா.

கா - சோலை, 'கடிமரந் துளங்கிய காவு' ௨௩; தோட்சுமை, ௧௦௩.

காண்கு - காண்பேன், 'காண்கு வந்திசிற் பெரும' ௧௭; எந்தைதிற் காண்குவந் திசினே' ௧௨௫.

காண்பு - காட்சி, 'காற்ப்பெய றலையு காண்பின காலை' ௧௧௬.

காப்பிணை - காவலையுடையை, 'விதப்புற வறியா வேமக் காப்பிணை' ௨௦.

காப்பு - காவல், 'காப்புடைய வெழு முருக்கி' ௧௪.

காமர் - அழகு, 'காமர் - வண்ண மார்பு' ௧.

கரய்தல் - விடாய்த்தல், 'காய்தலு முண்டக் கன்வெய் யோனே' ௨௫௮.

காய - காவிய = சுமந்த, 'சுவலமுந்தப் பலகாய்' ௧௩௬.

காயம் - ஆகாயம், 'வறிதுநிலையு காயமு' ௨௦, ௩௦.

கார் - கார்நிலம், 'கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை' ௧.

காரியாறு - ஓராறு, ௪௭.

காரெனோக்கல் - புல்லென்றசுற்றம் 'காரெனோக்கற் கடும்பசி யிரவல்' ௧௪௧.

காளை - ஒருசெடி, 'முட்காற் காளை முதுபழன்' ௨௫௮.

காலம் - முடிவு, 'ஞாலங் காக்குங் கால முன்பின்' ௫௬.

காலமுன்பு - காலன்போலும் வலியையுடையோய், 'கால முன்பிற் கண்டனென்' ௨௩.

காவல் - காக்கப்படுதேயம்; ஆகுபெயர், 'காவல் - குழவி கொள்பவரினேம்புமிதி' று.

காவலர் - காக்கும் அரசர், 'வையங்காவலர்' அ.

காவிரி - ஒருநதி, 'அந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்ட' று; 'மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி' சா; 'நீயே தன்புனற் காவிரிக் கிழவனை' று; 'புனிற்றுதீர் குழவிக் கிவற்றமுலை போலச், சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிகீர்' சா; 'பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற், பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந், தண்புனற் படப்பை' சா; 'கண்பொருது, இரங்குபுனனெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி, மல்லன்னனாட்டு' கசா; 'கோடையாயினுங் கோடி காவிரி புரக்கு நன்னாடு' று; 'முழங்குநீர்ப் படப்பைக் காவிரிக் கிழவன்' று.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழநாட்டில் கடற்கரைக்கண் இருந்ததோர் பழையநகரம், று, று, கசா, று.

காழ் - கம்பம், 'வெளிநி னோன்காழ்ப் பீணநிலை முனைஇ' உ; காமபு, 'கணபுர னோன்காழ் திருத்தி' று; நாராயணம், 'சுயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன' ளு; முத்துவடம், 'மார்பிற் பூண்ட வயங்குகாழாரம்' கரு; விதை, 'அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்த் திட்ட - காழ்' உசா.

காழகம் - ஆடை, 'காழக நீப்பவும்' சா. கான் - காடு, 'கானக நாடின்' று.

காணப்பேர் - காணையார்கோயில்; இது பல சிற்றரண்களையுடையதோர் பேரரண்; இதன்தலைவன் வேங்கைமார்பன்; இவனைவென்று இதனைக்கைக் கொண்டான் உக்கிரப் பெருவழி, 'அருங்குறும் புடுத்த காணப் பேரையில், வேங்கை மார்பனிரங்க' உசா; று.

கானல் - கடற்கரை, 'நிலவுமணல் வியன்கானல்' கசா; 'காணற் கழியுப்பு முகந்து' று.

கி.

கிடப்பி - கிடத்தி, 'பசும்புற் பாப்பினர் கிடப்பி' று.

- கெட்டி, 'அறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை' று.

கிண்கிணி - சதங்கை, 'கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டு' ள.

கிணை - உடுக்கை, 'துண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை' ளு; போர்ப்பறை, 'பாடின றெண்கிணை கறங்க' ளு; தெண்கிணை கறங்கச்சென்றாண்ட டனனே' ளு.

கிணைமகன் - விநயி, 'கிணைமகட் கௌந்தாற் பாடினன் வரினே' கசா.

மகன் - கிணையென்னும்பறையை யுடையவன், 'இரும்பறைக் கிணைம' று.

ன் - கிணைமகன், 'கொன்வரல்' று.

வான் - உரித்தார்த்தம்மையையுடையான், 'விழுகீர் வேலி நாடுகிழவோனே' கசா.

கிழித்த - தின்ற, 'குறுமுயற் கொழுஞ் சூடு கிழித்த வொக்கலொடு' று.

கிள்ளி - ஏனாதி திருக்கிள்ளி, 'சுழல் புனை திருத்தடிக் கடுமான் கிள்ளி' கசா. சோழன்.

கிள்ளிவளவன் - சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், 'உருகெழு பசும்பூட் கிள்ளி வளவன்' று; 'கிள்ளி வளவ னல்லிசையுள்ளி' ளு.

கிளை - இனம், 'கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு' கசா.

கிளைப்பின் - கிளறின், 'கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்' கசா.

கிளையை - கிளைமையை யுடையோய், 'கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென' கசா.

கி.

கீழ்மடை - கடைமடை, 'அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வானையும்' சா.

கிளவது - உடைவது, 'சிறுகுளங் கிளவது மாதோ' கசா.

கு.

குச்சு - குச்சுப்புல், 'குச்சி னினாத்த குருமயிர் மோவாய்' று.

குட்டம் - ஆழம், 'இருமுநீர்க் குட்டமும்' ளு; 'கெடுநீர்க் குட்டத்துத் தடுமெனப் பாய்ந்து' உசா.

குட்டுவன் - சோழியவேனாதி திருக்குட்
டுவன், 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்
வாட் குட்டுவன்' கசக.

குடக்கு - மேற்கு, 'வெண்டலைப் புண
ரிக்குடகடல்' உ; 'குடாஅது தொ
ன்றமுதிர் பௌவத்துக்குடக்கும்' சு.
குடகமலை - மேற்றிசையின்கண்ணதோர்
மலை, 'குடாஅது பொன்படு செடு
வரை' கசக.

குடர் - நரம்பு, 'அரிக்குட ரரியின் யா
மை மிளிர்' உசக.

குடவாயில் - ஓரூர், எசு, உசஉ.

குடவர் - குடநாட்டார், 'வளையா வீ
கைக்குடவர் கோவே' கள.

குடாது - மேற்கின்கண்ணது, 'குடாஅ
து தொன்றமுதிர் பௌவத்தின் குட
க்கும்' சு.

குடினா - பேராந்தை, 'கடுந்தடி குடி
னாடியோ டிரட்டி' கள.

குடமி - பாண்டியன் பல்யாகசாலையு
குடமிப்பெருவழி, 'குடமிக் கோ
மாற் கண்டு நெடுநீர்ப் புறக்க நீத்த
னம் வரற்கே' சுச.

குடமித்து - முடிபையுடைத்து, 'கொ
ண்ட குடமித்தித் தண்பிணை நாடே'
கஉ.

குடை - பனையோலையாற்செய்யப்படும்
ஒருவகை உண்கலம், 'இரும்பனங்
குடையின் மிசையு' கள.

குண்டி - ஆழம், 'குண்டகழி' கச;
'குண்டசுனை' கசக.

குணக்கு - கிழக்கு.

குணாது - கிழக்கின்கண்ணது, 'குணாது
கணாபொரு தொடுகடற் குணக்கும்'
சு.

குணில் - முரசுக்கும் குறுத்தடி, 'குணி
ல்பாய் முரசு னிரங்கு மருவி' கசக.

குணிகா - ஒருமலை, 'ஊரா தேந்திய குதி
கரைக் கூர்வேற், கூவிலங் கண்ணிக்
கொடும்பூ ணெழினியும்' கருஅ; 'ஊ
ராக்குணிகைக் கிழவ' கசஅ.

குப்பை - திரட்சி, 'குப்பை செல்லின்
முத்தாறு தந்த' உச.

குமணன் - ஒருகொடையாளி, 'குன்றி
யுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண'
கருக; 'நட்டோர் கட்ட நல்லிசைக்
குமணன்' கள; 'திருந்துவேற் கும
ணன்' கசக; 'நிற்படர் திசினே
நற்போர்க் குமண' கசக.

குமரி - கன்னியாறு, 'தெனா திருகெ
ழு குமரி' சு; 'தென்குமரி' கள;
'குமரியம் பெருந்துறை யயினா மா
ந்' சுள.

குய் - தாளிப்பு, 'கமழ்குய் யடிசில்'
க; 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை
யடிசில்' கஉ.

குரம்பை - சிறியமனை, 'குறியிறைக் கு
ரம்பை' கஉ.

குரல் - ஏறாநரம்பில் முதற்றானம், 'குர
ல்புணர்சீர்க் கொனைவலபாண் மக
னும்' கக; கதிர், 'மரணணி பெரு
ங்குர லையன்' கசஅ; தோகை,
'பருடக்குரற் சிறுதினை' கசஅ.

குரவை - குரவைக்கூத்தி, 'சினமாந்தர்
வெறிக்குரவை - யோத நீரிற் பெய
ர்பு பொங்க' உஉ.

குரிசில் - தலைவன், 'பரிசிலர்க் கருங்
கல நல்கவுங் குரிசில்' கச.

குரீஇ - குருவி, 'குன்றத் திறத்த குரீஇயி
னம்' கக; 'துக்கணல் குரீஇத் தூங்
குட டேய்ப்ப' உஉ.

குரும்பை - பனைநங்கு, 'இரும்பனையி
ன் குரும்பைநீரும்' உச.

குருஉ - கனம், 'பசுமட் குருஉத்திரன்
போல்' கஉ.

குலவு - வளைவு, 'குலவுச்சினைப்பூக்கொ
ய்து' கக.

குலவு - திரட்சி, 'ஒங்குமணற் குலவுத்
தாழை' உச.

குலனை - செங்கழுநீர், 'நீர்தரு மகளிர்
குற்ற குலனையும்' உஉ; 'குண்டசுனை
ப்பூத்த குலனை' கசக. நீலம், 'தடவு
வாய்க் கலித்தமாயிதழ்க் குலனை' கரு.
குலவ - குவிவு, 'குலவையுருங் கூந்தல்'
உரு.

குலவையு - திரண்ட, 'கூர்வேற் குலவையு
மொய்யம்பின்' கசஅ.

குழவி - குழந்தை, 'தாயி றாவாக் குழ
வி போல்' ச.

குழவிகொன்பவர் - குழந்தையை வளர்
ப்போர், 'குழவி கொன்பவரினோம்
புமதி' ரு.

குழிசி - பாளை, 'இருங்கட் குழிசி கவி
ழந்திழுது மறப்ப' சுரு.

குழிஇ - திரண்டு, 'கொண்மூ வேண்டு
வயிற் குழிஇ' கசக.

குழை - தளிர், 'பொலங்குழை யுழி
னா'.

குழைப்ப - தளிர்ப்ப, 'முளிபுற் காணத் குழைப்ப' க௭௦.

குளவி - மலைமல்லிகை, 'அடைமல்கு குளவி' ௧௦; 'கூதுளங் கவினிய குளவி முன்றில்' க௭௮.

குளிப்ப - மேல்விழுந்து உள்புக, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

குற்ற - பறித்த, 'குற்ற குவளை' ச௨.

குற்றதல் - குறுதல், 'குற்றான வுலக்கை' ௨௨.

குறித்து - கருதி, 'நீரமுல நிவப்புக் குறித்து' க௭.

குறியெதிர்ப்பை - குறித்த எதிர்ப்பை, 'கெடுக்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி' க௭௭.

குறிக - அனுதி, 'இடையின்ற குறிக' ௫௭.

குறங்கோழியூர் - ஒரூர், க௭, ௨௦, ௨௨.

குறநணி - அணிமை, 'நம்முட் - குறநணி காண்குவ தாக' ௨௦௭.

குறம்பறை - பேடை, 'உயர்நிலை மாடத்துக் குறம்பறை யடைசி' சு௭.

குறம்பு - அரண், 'குறம்புல் குறம்பிற் றதும்பவைகி' க௭௭; குறம்பர், 'குறம்படைந்த வரண்கடந்தவர்' சு௭. சிற்றரண், 'குறூஉக்களிற்றுக் குறம்புடைத்தலின்' சு௭.

குறமகள் - மனைவி, 'மெல்லியற் குறமக னுள்ளிச் செல்வல்' க௭௭.

குறமாக்கள் - சிறுபிள்ளைகள், 'ஊர்த்துற மாக்கள் வெண்கோடு சழாவின்' சு௭.

குறை - முடிக்கப்படும்பொருள், 'பயக் குறை யில்லைத்தாம் வாழு நானே' சு௮௮.

குன்றினும் - குறையினும், 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்' ௭௫.

குன்ற - சிறுமலை, 'குன்றமலை காடுநாடு' க௭; 'குன்றுதா வெறியு மாவம் போல' ௨௧௧; பக்கமலை, 'அம்மலை காக்கு மணிசெடுங் குன்றின்' க௫௦.

குன்றார் - ஒரூர், ௭௭௮.

கூ.

கூஉம் - கூப்பிடும், 'ஓவாது கூஉநின் னூடற்றியோர் நாடே' ச; கூவும், 'சேவல்..... ஏனல் காப்போ ருணர் த்திய கூஉம்' ௨௮.

கூகை - கோட்டான், 'வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி' ௨௭௮.

கூடல் - மதுரை, 'தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே' ௫௮.

கூடலூர் - ஒரூர், ௨௨௭.

கூடு - கெடுக்கே, 'கூடு வியனார்' க௭௮.

கூதுளம் - கூதாளி, 'கூதுளங் கவினிய குளவி முன்றில்' க௭௮.

கூம்பு - பாய்மரம், 'கூம்பொடு மிசைப் பாய் கணையாது' ௭௦.

கூர் - மிகுதி, 'கூரி லாண்மை' ௭௫.

கூழ் - சோறு, 'கொளக்கொளக் குறை படாக் கூழுடை வியனார்' ௭௦; பொரு ௨௨.

கூழை - பின்படை, 'கூழைதார் கொண்டு' ௮௮; மயிர், 'கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்' சு௭.

கூளியர் - ஆற்றைகனவர், 'குறங்கன்ன புன் குறங்கூளியர்' க௭௭; மறவர், 'கூர்நல் லம்பிற் கொடுவற் கூளியர்' ௨௭.

கூற்றம் - நாட்டின் ஒருபாகம், ௨௭; யமன், 'மருந்தில்கூற்றத்து' ௭.

கூற்று - யமன், 'உயிருன்னுங் கூற்றுப் போன்றன்' ச.

கெ.

கெடிது - ஒருவகையின், 'குறூஉக் கெடிற்ற குண்டகழி' சு௮.

கெடுவின்று - கெடுதலில்லாமல், 'கெடு வின்று.....அறிநின்று நிலையிற்று' ௭௭.

கேட்டிசின் - கேட்டேன், 'பிறப்பிற் கூற வழிக்கேட்டிசினே' க௫௦.

கேட்டல் - கேட்பேன், 'கேட்ட லெந்தே' ௨௭.

கேழ் - நிறம், 'சேற்றவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - தூற்றித் துலரின்' ௨௭.

கேளலம் - கேட்டறியோம், 'இன்றி னூங்கோ கேளலம்' ௭௭.

கேளிர் - சுற்றத்தார், 'வன்புலக் கேளிர்த்து வருவிருந் தமரும்' ச௨.

கை - கோடாலியின்கை, 'கெடுங்கை நலியம்' ௭௭; செயல், 'மையன் மா லையாங் கையறு பிணைய' சு௭.

கைம்முற்றல் - முடியா, 'கைம்முற் றலநின் புகழே' ௫௭.

கைம்மை - கைம்மைகோன்பு, 'ஓண் ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர்' ௨௫.

கையறவு - மிகமை, 'பிற்கை யறவு
'தானுதலும்' கருவ.

கைவழி - யாழ், எப்பொழுதும் கைய
கத்திருத்தலால் இப்பெயர்பெற்றது;
'கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி'
கசுக.

கொ.

கொட்கும் - சூழுவரும், 'காலுண வாகச்
சுடரொடு கொட்கும்' கசுக.

கொடி - ஒழுங்கு, 'ஆய் கரும்பின் கொ
டிக்கூரை' உஉ; 'மீன்கடு புகையின்
புலவுநாறு நெடுங்கொடி' நுஉ; துவ
சம், 'கொல்களிற்று மீயிசைக் கொ
டிவிகம்பு நிழற்றும்' கூரீ

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டி, 'நெடுந்தே
ர்ச் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்'
எள.

கொடிது - தீத்தொழில், 'கொடிது கடி
ந்து கோறிருத்தி' கள.

கொடுத்தோய் - வழங்கினோய், 'பெரு
ஞ்சோற்று மிருபதம் வரையாது கொ
டுத்தோய்' உ.

கொடுமை - வணைவு, 'கொடுவிற கூளி
யா' உக; 'கொடு
ணீர்ச் சிறுகளும்' ககஅ.

கொடுவரி - புலி, பண்புத்தொகைப்பு
றத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை; ஆகுபெயருமாம், 'கொடுவரி
வழங்குந் கொடுயர் நெடுவரை'
ககடு.

கொண்கானம் - ஒருமலை, கருசு, கருடு,
கருசு.

கொண்டல் - சீழ்காற்று, 'கொண்டன்
மாமழை' கசு.

கொண்டி - கொள்ளை, 'கொண்டியும்
பெரிதென' எஅ; 'தண்டமிழ் வரை
ப்பகல் கொண்டி யாக' ககஅ; திறை,
'கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொன்
கென' கக.

கொண்பெருங் கானத்துக்
கொண்கானங்கிழான், கருசு.

கொண்பெருங்கானம் - கொண்கானமெ
ன்னுமலை, 'தண்பல விழிதரு மருவிச்,
கொண்பெருங் கானம் பாடலெனைக்
கொளிதே' கருசு; 'வினங்குபுகழ்க்
கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்'
கருடு; 'இரண்டென குடைத்தே கொ
ண்பெருங் கானம்' கருசு.

கொண்மார்-கொள்ளல்வேண்டி, 'ஒன்
படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொ
ண்மார்' கரு.

கொண்மென - கொண்மினெனச்சொ
ல்லி, 'கொண்மெனச் - சுரத்தினுட
நல்கி யோனே' கருஉ.

கொய்து - பறித்த, 'குலவுச்சினைப் பூக்
கொய்து' கக.

கொல்லாது - கெடுக்காமல், 'பிறரை
னக் குணங்கொல்லாது' கரு.

கொல்லி - ஒருமலை, 'ஒங்கு கொல்லி
யோ ரடுபொருந்' உஉ; 'ஒங்கிருந்
கொல்லிப் பொருநன்' கருஉ; 'பிறங்
குமிசைக் கொல்லி யாண்ட வல்லி
லோரியும்' கருஅ. *

கொலைவன் - கொல்லுதலைச்செய்பவன்,
'கொலைவன் யார்கொலோ' கருஉ.

கொழுநன் - தலைவன்.

கொழுவன் - கொழுவியமீன், 'கழனி
யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்-கொ
ழுவின்' கக.

கொண்கை - விரதம், 'ஆன்ற கேன்வி
உடங்கிய கொண்கை' உக.

கொள்ளார் - பணைவர், 'கொள்ளாரோ
ட்டிய நள்ளியும்' கருஅ.

கொளீஇ - கொளுத்தி, 'பூநாற்றத்த
புகைகொளீஇ' கசு; ஒங்குமலைப் பெ
ருவிற் பாம்பு நாண கொளீஇ'
கரு; பெய்து, 'புனற்குருதி யுலக்
கொளீஇ' உக.

கொளை - பாட்டி, 'கொளைவல்பாண்
மகனும்' கக.

கொற்றம் - வெற்றி, 'பாடுதறை முற்
றிய கொற்ற வேந்தே' உக.

கொற்றன் - பிட்டங்கொற்றன், 'கை
வன் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற' கசுஅ;
'திருந்துவேற் கொற்றன்' கக.

கொன்றோர் - சிதைத்தோர், 'ஒருவன்-
செய்தி கொன்றோர்க்கு'

கோ.

கோ - அரசன், 'ஆற்ற லெங்கோ' உஉ.

கோடாது - வணையாமல், 'நமரெனக்
கோல்கோ டாது' கரு.

கோடியார் - கூத்தர், 'விழுவிற் கோடி
யர் கீர்மை போல' உக.

கோடி - கொம்பு, 'துதிமழுங்கிய வெண்
கோட்டான்' ச. கிராமம், 'பொற்
கோட்டியமும்' உ. பக்கம், 'கோ

டுதிரன் கொண்மு' ௩௩. புடை,
'கோடிய ரடுப்பு' ௧௬௪. யாழின்
ஒருறுப்பு, 'கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்'
௧௨௭; ௧௬௩.

கோடை - கடிய கெடுவேட்டுவன்மலை,
'வென்வீ வேலிச் கோடைப் பொரு
ந' ௨௦௩.

கோதை - சேரமான் கோக்கோதை மா
ர்பன், 'கோதை மாப்பிற் கோதை
யானும்' ௪௮; 'யாங்கன மொழிகோ
வோங்குவாட் கோதையை' ௪௯.
சேரன், 'மாவன் வீகைக் கோதையு
ம்' ௧௭௨. மாலை, 'கோதை மாப்பிற்
கோதை யானும்' ௪௮.

கோயில் - அரண்மனை, ௩௬.

கோல் - கோற்றொழில், 'வார்கோல்
.....குறந்தொடி மகளிர்' ௩௬.

கோவல் - கோவலூர்.

கோவலூர் - இது பெண்ணையாற்றின்
கரையின் கண்ணதோர் நகரம்; இத்
ன் தலைவர் மலையமான் திருமுகக்காரி
முதலியோர், இஃது ஒரு காலத்து
அதியமான் நெடுமானஞ்சியால் வெ
ல்லப்பட்டது; கோவலெனவும் வழ
ங்கும், 'முரணியிரு கோவலூர் நூறி
கின், அரண்டு திகிரி யேந்திய தோ
னே' ௧௯.

கோலூர் - ஒருர், ௩௧.

கோழி - உறைமூர், 'கோழி - யுயர்நிலை
மாடத்து' ௬௭; கோழி யோனே
கோப்பெருஞ் சோழன்' ௨௧௨.

கோன் - குலை, 'செழுங்கோன் வாழை'
௧௬௮.

கோளி - பூவாது காய்க்கு மரம், 'முழு
முத ரெலெந்த கோளி யாலத்து'
௩௮.

கோண்டு - இது சோழநாட்டின் உள்
நாடுகளுளொன்று, ௩௪.

கௌ.

கௌரியர்-பாண்டியர், 'தவிரா வீகைக்
கௌரியர் மருக' ௩.

சா.

சாஅய் - மெலிந்து, 'நல்கா மையினைவ
ரச் சாஅய்' ௧௬௬.

சாகாடி - உருன், 'அச்சுடைச் சாகாட்
டாரம்' ௨௩௬. சகடம்=வண்டி, 'ஆ
ரைச் சாகாட்டாழ்ச்சி போக்கும்'
௧௦; 'பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி

சொலிய' ௧௦; 'காவற் சாகா டுகை
ப்போன்' ௧௮௩; 'அச்சுடைச் சாகா
ட் டாரம் பொருந்திய - சிறுவெண்
பல்லி' ௨௩௬.

சாத்தன் - ஒல்லையூர்கிழார்மகன் பெருஞ்
சாத்தன், 'வல்லேற் சாத்தன் மாய்ந்த
முல்லையும் பூத்தியோவவ
பூர் நாட்டே' ௨௪௨; பாண்
டியன் கீரஞ்சாத்தன், 'உண்மென
விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்'
௧௮௮.

சாந்து - சந்தனம், 'பொலங்கீழற்காற்
புலர்சாந்தின்' ௩.

சாபம் - வில், 'சாப நோன்றான்' ௧௪;
'குறந்தொடி கழித்தகைச் சாபம்
பற்றி' ௭௦.

சாயலர் - இளைப்பையுடையர், 'உழை
யோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யல
ரே' ௨௪௨.

சாயா - இளையாத, 'மருந்தில் கூற்றத்
தருந்தொழில் சாயா' ௩.

சாயின்ற - சாய்ந்தது, 'சாயின் நென்ப
வாஅய் கோயில்' ௧௨௭.

சார்வு - புகலிடம், 'உறுநர் செல்சார்
வாகி' ௨௦௩.

சாற - விழா, 'சாறகொண்ட களம்
போல்' ௨௨; 'சாறுதலைக கொண்
டென்' ௮௨.

சான்ற - அமைந்த, 'பாடல் சான்ற வி
றல்வேந்தனும்' ௧௧.

சான்றோர்-நற்குணங்களாலமைந்தோர்,
'சான்றோர் செய்த கன்றுண் டா
யின்' ௩௪.

சி.

சிதடன் - குருடன், 'தஞ்சுபுலி யிட
றிய சிதடன் போல்' ௭௩.

சிதடு - குருடு; இஃது என்வகையெச்
சத்துள் ஒன்று, 'சிறப்பில் சிதடு முறு
ப்பில் பிண்டமும்' ௨௮.

சிதர் - துளி, 'தன்சிதர் கலாவப் பெய்
யினும்' ௧௦௩.

சிதலை - கறையான், 'துன்பல் சிதலை
யரிதுமுயன் நெறித்த - செம்புற்று'

சிதார் - சீரை, 'வேற்றிழை துழைந்த
வேர்னை சிதார்' ௬௬; கூருகிர்ப்
பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன - ஷாறிய
சிதாரேன்' ௧௩௦.

சிறைய - அற, 'புலிநிறக் கவசம் பூம் பொறி சிறைய' ஈக; சிறை, 'தண்ணைன் பொருளை வெண்மணற் சிறைய' கூக.

சிறை - மலையுச்சி, 'ஆடுகழை நாலுஞ் சேட்சிறை' கஉ௦.

சிலம்பு - மலை, 'குணில்பாய் முரசினிரங்கு மருவி-நளியிருஞ் சிலம்பு' கசக.

சிலை - வில, 'சிலைத்தா ரகலம்' சுக.

சிலைக்கும் - கொட்டும், 'வலிதாரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி' க௭௦.

சிலைத்து - ஒலித்து, 'சிலைத்தெழுந்து' எஅ.

சிலைத்து - கோபித்து, 'கதவெறியாச் சிலைத்துராஅய்' ச.

சிறைநாயம் - அநாயமென்னும் நகரத்தின் ஒருபாகம், ௨௦௨.

சிறந்த - மிகுந்த, 'சிறந்த சீர்கெழுக்கொடியும்' க; 'சிறந்த - நான்மறை முனிவர்' கூ.

சிறந்தன்று - கனத்தது, 'சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே' எடு.

சிறப்பு - செல்வம், 'தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற் குடுமிக் கோமான்' சுச; தலைமை, 'வீயாச் சிறப்பின் வேன்வி முற்றி' கடு; 'உரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற' டுஎ; 'உலகமொடு நிலையு பலர்புகழ் சிறப்பின்' எ௨.

சிறுகுடி - பண்ணை, 'கைவன் றீகைப் பண்ணன் சிறுகுடி' ௭௦.

சிறுபதம் - தண்ணீர், 'கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்' எச.

சிறுபேராளர் - சிறியபெரிய ஆண்மையையுடையோர், 'நெடுமொழி மறந்த சிறுபேராளர்' க௭அ.

சிறை - அரண், 'நீர்மிகிற் சிறையு மில்லை' டுக; காவல், 'வீங்குசிறை வியலருப்பம்' க௭; சிறகு, 'சிறுந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்து' கூ.

சினவின் - கொதித்தெழுமாயின், 'இருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவின்' கூ௦.

சினை - மரக்கிளை, 'குலவுச்சினைப் பூக் கொய்து' கக.

சினை - கோபித்து, 'அலங்குனைப் புரவியைவரொடு சினை' ௨; 'மடங்கலிற் சினை' எக.

சினையோர் - சினப்பித்தோர், 'வளவநிற சினையோர் நாடே' சக.

சீ.

சீக்கும் - தூக்கும், 'மத்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றில்' ௨௪௭.

சீர் - அளவு, 'விரிசீர்த் - தெரிசீரால்' சு. தலைமை, 'விழுச்சீர் - ஓடாப் பூட்டை' க௨௬; 'தண்குரவைச் சீர்தாங்குந்து' ௨௪. தாளம், 'பறைச்சீர்தாங்க்' சு௨. நன்மை, 'சீருடைய விழைபெற்றிசினே' கக. பெருமை, 'சீரெழு சொடியு மவ்வே நென்ப'

சீர்த்தி - மிகுபுகழ், 'அருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண்ணுறை' கடு.

சீரை - தூலம், 'சீரை புக்க வரையாவிகை யுரவோன்' சக.

சு.

சுட்டின் - குறிப்பின், 'தொன்னிலக் கிழமை சுட்டின்' கூ௨.

சுடர் - ஒளி, 'தெறுசுடர் ஒண்கதிர் ஞாயிறு' சு. சூரியன், 'சுடர் சுட்டசுரத்தேறி' கக௬.

சும்மை - ஆரவாரம், 'கலிச்சும்மை வியலாங்கண்' ௨௨.

சுரம் - அரியவழி, 'கெடிய வென்னாது சுரம்பல கடந்து' ச௭.

சுருக்கி - கட்டி, 'நல்லா முரகுளி பதையொடு சுருக்கி' சுச.

சுருக்கினெம் - கட்டினெம், 'சுருக்கினெக் கலப்பை' ௨௦௬.

சுவல் - தோன், 'சுவலமுத்தப் பலகாய்' கக௬; 'சுவற்பூண் ஞாண்மிசைப் பொலிய' கக௬. மேட்டிலிலம், 'வேங்கைச் செஞ்சுவல்' க௨௦.

சுவைக்க - உண்ண, 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்' க௨௭.

சுற்றம் - சினைகள், 'நகைப்புற னாகனின் சுற்றம்' ௨௬.

சுறவு - ஒருமீன், 'சுறவினத் தன்ன வானோர்' கூ.

சூ.

சூட்டிய - நடாத்திய, 'நீரக விருக்கையாழி சூட்டிய' கூக. பரப்பிய, 'நிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானை' ௨௨அ.

சூட்டினைச்சி, 'சூழமுயற் கொழுஞ்சூ' கூச. நெற்கூடு, 'பீலி - கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்' கூக.

ஞர் - ஞாபன்மா, 'ஞர்வை முருகன்' உக.

ஞர்ப்பு - ஊனத்தகடகம், 'சுடாவிபசு ம்பூட் ஞர்ப்பமை முண்ணை' கடுக.

ஞல் - சுருப்பம், இளம்பிடி யொருகுப் பத்தி னுமமோ' கக௦.

ஞழ்ச்சி - உசாவதல், 'பொற்றூர்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்' உ.

செ.

செக்கர் - செந்நிறம், 'செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்ற' கசு.

செங்கோலை - செங்கோலையுடையை, 'அறந்துஞ்சு செங்கோலையே' உ௦.

செத்த - அறித்த, 'முழவின் - பாடின நெண்கண் கனிசெத்த' கஉஅ.

செதுக்கண் - ஒளிமழுங்கினகண், 'புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க றார்' உசுக.

செந்தில் - திருச்செந்தூர், 'வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில், நெடுவேணி' லையி காமர் வியன்றுறை' நடு.

செம்பியன் - சோழன், தானச் செம்பியன் மருத்' கள.

செம்பியர் - சோழர், சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்' உஉஅ.

செம்மல் - தலைமை, 'தம்மைப் பிழைத் தேர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்' சக;

சும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத் தே' சள.

செம்மலை - தலைமையையுடையாய், 'எமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகவின்' கசுக.

செம்மற்று-தலைமையையுடையது, 'செம்மற் றம்மகின் வெம்முனை யிருக்கை' கக.

செம்மீன் - அங்காரகன்; திருவாதினாயு மாம்; 'செம்மீ னிமைக்கு மாக விசம்பின்' சு௦.

செம்மை - சேர்மை, 'செந்தொடை பிழையா வன்க ண்டவர்' க.

செய் - செய்கை, 'பெருஞ்செய் யாடவர்' ககக.

செய்தி - செய்கை, 'குடிப்பொரு ளன் றுறுஞ் செய்தி' சடு. செய்த்கன்றி, 'செய்தி கொன்றோர்க் சூய்தி யில் லென்' கச.

செய்வை - இனிய செய்திநின் னாள்வல் முகத்தே' கஉ.

செய்திமோ - செய்வாயாக, 'அறஞ்செய்திமோ வருண்வெய் யோய்' கசடு.

செய்மே - செய்வாயாக, 'வேட்டை செய்ம்மே' சசு.

செயற்கை - தொழில்; 'இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்' கடு.

செயிர் - குற்றம், 'செயிர்நீர் கற்பிற் செயிழை' க.

செயிர்த்தன்று - வெகுண்டது, 'செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்' உஉசு.

செரீஇ - செருகி, 'மிசையலங் குளைய பிணைப்போழ் செரீஇ' உஉ.

செரு - சண்டை, 'செருமிரு சேஎய்' கச.

செருக்கிய - களித்த, 'நிணந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்' உ௦௦.

செல்ல - பரக்க, 'உணாசெல் முரசு வெளவி' உசு.

செல்லாமோ - போவேமல்லேமோ, 'செல்லாமோதில் சிலவளை விறவி' சசு.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் - சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், 'செருமிரு நோன்றாட் செல்வக்கடுங்கோ, வாழியாத னென்னுத் தெவ்வார்' கஅள.

செல்வை - செல்வமுடையாய், 'செல்வையாயிற் செல்வையாகுவை' எ௦.

செல்ல - செல்லுதல், 'வீற்குசெல்லன் மண்டிலம்' அ.

செலவு - வீதி, 'செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும்' க௦.

செலியர் - தணிக, 'செலிய ரத்தையின் வெகுளி' சு.

செலியர் - போவதாக, 'படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் நாளை' உச.

செவ்வழி - இரங்கற்பண், 'சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி' கசச, கசள. மாலைப்பண், 'கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி' கசக.

செவ்வானம் - செக்கவானம், 'செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன்' ச.

செவ்வியோர் - ஈடுவிலி'லையையுடையோர், 'செவ்வியோர்க் களித்தலும்' உக.

செவ்செஞ்சேவல் - கழுஞ்செவல், 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த செவ்செஞ் சேவலும்' உகஅ.

செழியன் - பாண்டியன் ; ' வென்வேற் செழிய' கக; ' இதைதலுய்ந் தன்றோ

செற்றன்று - கறுவுகொண்டது, ' செற்
றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்'
உஉசு.

செற்றம் - சென்றுசெறியும், ' ஆழற் புற்
றத் துடும்பிற் செற்றம்' கருஉ.

செறல் - வெகுட்சி, ' செறனோக்கின்
..... களிறு' கரு.

செறிவினை - அடக்கத்தையுடையாய்,
' அறிவறி வாசாச் செறிவினை யாகி'
௩௦.

செறு - வயல், ' மலங்குமிளிர் செறுவில்'
சுசு; ' நூறுசெறு வாயினும்' சுஅசு.

செறுக்கும் - அடைக்கும், ' மீனிற் செ
றுக்கும்' எ.

செறுத்த - அடக்கிய, ' செறுத்த செய்
யுன்' நுரு.

செறுவர் - பகைவர், ' செறுவர் கோக்
கியகண்' சு௦௦.

சென்மே - செல்வாயாக, ' தேர்வே னா
யைக் காணிய சென்மே' கருரு.

சென்னி - சோழன், உ௦ரு. தலை, ' இ
றைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிற
ந்த, நான்மறை முனிவ ரேத்துகை
யெதிரே' சு.

சே.

சேக்கும் - உறங்கும், ' கயலார் நானா
போரிற் சேக்கும்' உசு; ' பொய்கை
நானா போரிற் சேக்கும்' உ௦க.

சேக்கை - கட்டில், ' துறாமுகத் தன்ன
மென்பூஞ் சேக்கை' நு௦.

சேண் - நெடுந்தூரம், ' சேண்வினங் கும்
புகழ்' சு௦; ' சேண்வினங்கு சிறப்பின்
ஞாயிறு' கசு. நெடுநான், ' திரியாச்
சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி'உ.

சேட்சென்னி - சோழன் நலங்கின்ளி
யின்பெயர், ' சேட்சென்னி நலங்கி
ன்ளி' உஎ; ' சேட்சென்னி நலங்கி
ளி கேட்குவன் கொல்லென்' உஉரு.

சேப்ப - தங்க, ' கான மஞ்ஞை கண்
னொடு சேப்ப' கஉஎ.

சேய்-முறவுக்கடவுள், ' செருமிகுசேய்'
கசு.

சேர்ப்பன் - நெய்தனிலமுடையவன்,
' பஹியிழ் பணிக்கடற் சேர்ப்ப வெ
ன்கோ' சுசு.

சேர்ப்பு-கடற்கரை, ' பிறங்குநீர்ச் சேர்
ப்பினும் புன்னொருங் கெழுமே' சுசு.

சேர்பு - பொருந்தி, ' மழகளிறு கந்து
சேர்பு நிலைஇவழங்க' உஉ.

சேர்மின் - அடையும், ' தும்மான்சேர்
மின்' சு.

சேறு - செறிவு, ' தலையோர் துங்கின்
திஞ்சேறு மிசைய' உஉரு.

சேறம் - செல்லுதம், ' சேறம் வாழி
யோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே'ககரு.

சொ.

சொலிய - கனையவேண்டி, ' புறவி னல்
லல் சொலிய' கரு; ' பண்டைச் சா
காட் டாழ்ச்சி சொலிய' சு௦

சொன்றி - சோறு, ' புண்புல வரகின்
சொன்றியொடு பெறுஉம்' ககஎ.

சோ.

சோரும் - வடியும், ' அயறுசோரு மிருஞ்
சென்னிய' உஉ.

சோரும் - வடியும், ' அயறுசோரு மிருஞ்
சென்னிய' உஉ.

சூமல்-நாய், ' தொடர்ப்படு சூமலியின்'
எசு.

சூமன் - சமன், யமன், ' தெரிகோன்
சூமன்ன்போல்' சு.

சூ.

சூண் - நான், ' சாப கோன்சூண்'
கசு; ' ஒங்குமலைப் பெருவிற்பாம்பு
சூண் கொளி' நுரு.

சூயில் - மதிற்குட்டி, ' மீன்பூத் தன்ன
வுருவ சூயில்' உசு.

சூயிறு - சூரியன், ' நின்கடற் பிறந்த
சூயிறு' உ; ' செஞ்சூ யிறற்க் கவி
னை' சு; ' ஒண்கதிர், சூயிறு' சு.

சூன்ற - வீழ்ந்த, ' பட்ட மாரி சூன்ற
சூயிற்று' அஉ.

சூயிற்று - தேனீ, ' வரிநிமி ழுர்க்கும்
வாய்புகு கடாம்' கரு.

சூயிற்று - தேனீ, ' வரிநிமி ழுர்க்கும்
வாய்புகு கடாம்' கரு.

சூயிற்று - தேனீ, ' வரிநிமி ழுர்க்கும்
வாய்புகு கடாம்' கரு.

சூயிற்று - தேனீ, ' வரிநிமி ழுர்க்கும்
வாய்புகு கடாம்' கரு.

சூயிற்று - தேனீ, ' வரிநிமி ழுர்க்கும்
வாய்புகு கடாம்' கரு.

சூயிற்று - தேனீ, ' வரிநிமி ழுர்க்கும்
வாய்புகு கடாம்' கரு.

சூயிற்று - தேனீ, ' வரிநிமி ழுர்க்கும்
வாய்புகு கடாம்' கரு.

சூயிற்று - தேனீ, ' வரிநிமி ழுர்க்கும்
வாய்புகு கடாம்' கரு.

தகடு - புறவிதழ், 'மாத்தகட் டொன்வீ
தாய துறுகல்' ௨௦௨.

தகடீர் - ஒருர், ௩௦.

தகரம் - ஒருமரம், 'தகரத் தண்ணிழற்
பீணையொடு வதியும்' ௧௩௨.

தகவு - தகுதி, 'காணுத்தக வுடைத்தே'
௩௬.

தகுதி - தக்கசெய்கை, 'தகுதி கேளினி
யிருதி யான்' ௧௮.

தகை - அழகு, 'தகைமாண் வழுதி' ௩௬.
கூறுபாடு, 'வான்றுடைக்குந் தகைய
போல்' ௩௮. தகுதி, 'தகைமாண்
குடுமி' ௬. ௨

தகைத்த - கட்டப்பட்ட, 'துண்கோற்
றகைத்த தென்கண் மாக்கிணை' ௭௦.

தகைத்தல் - சுற்றுதல், 'தகைத்தார்'
௬௬.

தங்கால் - திருத்தங்காலென்னுமோரார்,
௩௨௬.

தகம்பு - குடம், 'துண்புண ராயமொடு
தகம்புடன் றொலிச்சி' ௨௨௪. மிடா,
'தயிர்கொடு வந்த தகம்பு' ௩௩.

தஞ்சம் - எளியது, 'முரசுகெழு தாயத்
தரசோ தஞ்சம்' ௭௩. எளியேன்,
'யானோ தஞ்சம்' ௩௪.

தட்கும் - தனியாநிற்கும், 'ஒக்கல் வாழ்
க்கை தட்குமா காலை' ௧௧௩.

தட்டை - கிளிகழகருவி, 'புனவர் தட்
டை புடைப்பின்' ௪௬.

தட்டோர்-தடைப்படச்செய்தோர், 'தட்
டோ ரம்ம விவட்டட் டோரோ' [தன்-
பகுதி]. ௧௮.

தட்ப - தடுப்ப, 'புள்ளிடை தட்ப' ௧௨௪.

தட - பெருமை, 'தாடோய் தடக்கை'
௧௪.

தடவரல் - வளைவு, 'தடவரல் கொண்ட
தகைமெல் லொதுக்கின்' ௧௩௩.

தடவு - ஓமகுண்டம், 'வடபான் முனி
வன் தடவினுட் டோன்றி' ௨௦௧.
சூனை, 'தடவுவாய்க் கலித்த மாயித
ழ்க் குவண்' ௧௦௩. பெருமை, 'தடவு
நிலைப்பலவு' ௧௪௦; 'தடவுச்சினைப்
பல்பழம்' ௧௧௬.

தடி - ஊன்றடி, 'என்பொடு தடிபடு
வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே'
௨௩௩. தகை, 'புலவுகார்த்தை பைத்
தடி' ௧௪.

தடியும் - வெட்டும், 'கடிமரத் தடியு
மோசை' ௩௬.

தண்டம் - தண்டனை, 'தண்டமுந் தணி
திநீ' ௧௦.

தண்டா - தணியாத, 'தண்டா வீகை'
௬.

தண்மை - குளிர்ச்சி, 'தன்பொருளைப்
புனற்பாயும்' ௧௧; மென்மை, 'தண்
குரவை' ௨௪.

தண்ணுமை - முழவு, 'விசியுறு தண்ணு
மை' ௮௬.

தணிதி - தணிவை, 'தண்டமுந் தணிதி'
௧௦.

ததும்ப - நிரம்ப, 'ததும்ப வைகி' ௧௭௭.
மிகவொலிப்பு, 'சார்த்தன் முழுவின்
பாணி ததும்ப' ௧௧௪.

ததைய - சிதற, 'அருஞ்சமந் ததைய
௬௬; 'அருஞ்சமந் ததையத்
௧௨௬.

தந்து - கொட்டு, 'ஆரையில் பலதந்து'
௬.

தப்பிய - பிழைத்த, 'பார்ப்பார்த் தப்
பிய கொடுமை யோர்க்கும்' ௩௪.

தபுதி - அழிவு, 'புறவின் மபுதியுஞ்சி'
௪௩.

தம்மென - தாருமென, 'இன்னுந் தம்
மென வெம்மனோ ரிரப்பின்' ௨௦௩.

தமர் - தனக்குச்சிறந்தோர், 'தமர்தற்
றப்பி னதுநோன் றல்லும்' ௧௩௭.

தமித்து - தனித்து, 'ஹுசெறு வாயி
னுந் தமித்துப்புக் குறினே' ௧௮௪.

தரீஇய - தரவேண்டி, 'ஆர்கலியாணர்த்
தரீஇயகால் வீழ்த்து' ௨௦௩.

தருஉந்து - தரும், 'எலவனை மகளிர் தலை
க்கை தருஉந்து' ௨௪.

தருஉம் - தரும், 'பொருபடை தருஉன்
கொற்றமும்' ௩௩.

தலை - இடம், 'பெருங்கை யானையிரும்
பிடர்த்தலை யிருந்து' ௩.

தலைஇய - தலைப்பட்ட, 'வளித்தலைஇய
தீயும்' ௨; பெய்துமாரிய, 'கார்ப்பெ
ய நலைஇய' ௧௧௬.

தலைக்கை - முதற்கை, 'தலைக்கை தருஉ
ந்து' ௨௪.

தலைக்கொண்ட - தன்னிடத்தேகொண்
ட, 'நிலந்தலைக் கொண்ட.....நரை
ம் பகின்மரும்' ௨.

தலைக்கொண்டென - தொடங்கிற்றாக,
'சாறுதலைக் கொண்டென' ௮௨.

தலைப்பாடு - நேர்படுதல், 'தலைப்பாட
ன்றவனீகை' எஃ.

தலைப்போகன்மையின் - முடிவு போகா
மையின், 'தலைப்போ கன்மையிற்
சிறுவழி மடங்கி' உஉ௩.

தலையங்கிய - கைகலந்த, 'தமிழ்தலை
மயங்கிய தலையாலங் கானத்து' க௬.

தலையாலங்கானம் - தலையாலங் காடெ
ன்னுமூர், 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலை
யாலங் கானத்து' க௬; இதன் வரலா
ற்றை, 'ஆலங்கானம்' என்பதின் கா
ணக.

தவல் - இறந்துபடுதல், 'அவல மறுசுழி
மழுகலிற் றவலே நன்று' உ௩௮.

தவழ - பாக்க, 'எரிதவழ' ௩௮.

தவிரா - ஒழியாத, 'தவிரா வீகை, ௩.

தழிஇ - தழுவி, 'நோய்ப்பால் விளிந்த
யாக்கை தழிஇ' ௯௩. அணைத்துக்
கொண்டு, 'ஒருபுடைத் தழிஇ' ௬௩௩.

தழிஇய - அணைத்துக்கொண்ட, 'சிறும
றி தழிஇய தெருநடை மடப்பிணை'
உ௩.

தழும்பனூர் - ஒரூர், 'பாண்சேரி வாய்
மொழித் தழும்பனூ ரன்ன' ௩௪௮.

தழை - மகளிரணியும் ஒருவகையுடை;
இதமலராலும் தளிராலும் செய்யப்
படுவது, க௬௬, உ௪௮.

தன்னாதோர் - தனையாதவர், 'தன்னா
தோரிவட்டன்னா தோரே' க௮.

தனம்பு - சேறுகுத்தி, 'மலங்குமிளிர்
செறுவிற் றனம்புதடிந் திட்ட பழன
வாளை' ௬௧.

தா.

தா - வலி, 'தாவி னன்பொன்' க௩௨.

தாக்கி - வெட்டி, 'அருஞ்சமந்ததையத்
தாக்கி' க௨௬.

தாங்க - பிடிக்க, 'முன்புதாரந்து சமத்
தாங்கவும்' க௬.

தாங்கி - தடுத்தி, 'வருதார் தாங்கி' ௬௨.
பொறுத்து.

தாங்கிய - தடுத்த, 'எழுஉத் தாங்கிய
கதவு' ௯௭.

தாயம் - உரிமை, 'மலர்தாயத்து' க௭;
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்'
௭௩.

தார் - மாலை, 'வண்ண மார்பிற் றுருங்
கெழுன்றை' க; 'சிலைத்தார் மார்பு'
௧௦; 'சிலைத்தா ரகலம்' ௬௧. முன்ப

டை, 'ஒன்படைக் கடுத்தார் முன்பு
தலைக் கொண்மார்' க௩; 'வருதார்
தாங்கி' ௬௨.

தாரம் - பலபண்டம், 'கடற்பலி ருரத்
த நாடுகிழ வோயே' ௩௦.

தாலம் - உண்கலம், 'பெருந்தோ டால
ம் பூசன் மேவார்' க௨௦.

தாலி - ஐம்படைத்தாலி; இஃது இள
மைப்பருவத்திற் கழுத்திலணியும் ஒரு
வகை அணி, 'தாலி கனைத்தன்று மிஸ
னே' ௭௭

தாழை - தெங்கு, 'குலையிறஞ்சிய
கோட்டாளழி' க௭.

தான் - முயற்சி, 'தாளிற் றந்து' க௮;
மதனுடை நோன்றல்' ௭௩; 'தாளிற்
கொள்ளல்' ௧௦௬.

தாணை - சேணை, 'நிலவரை சூட்டிய நீ
ணெடுந் தாணை' உ௨௮.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 'மீன்றிகழ் வி
சம்பு' உ௩

திங்கள் - சந்திரன், 'பன்மீ னாப்பட் டி.
ங்கன் போலவும்' ௧௩. மாதம், 'திங்
கன் வலித்த காலன். னோனே' ௮௭.
திணிந்த - செறிந்த, 'மண்டிணிந்த நில
னும்' உ.

திணை - குடி, 'ஆடுகுடி மூத்த விழுத்தி
ணைச் சிறந்த - வாளின் வாழ்கார்' உ௪;
'வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப்
பிறந்து' உ௭; விழுத்திணைப் பிறந்த -
விசைமேற் தோன்றல்' க௩௬.

தித்தன் - ஒரு சோழன், 'போரூருத் தித்
தன் காண்கதில்' ௮௦; 'மாவண் டித்
தன் வெண்ணெல் வேலியுறந்தைய
ன்ன' ௩௩௨; 'சிறகண் யாணைப் பெ
றலூருத் தித்தன்' ௩௬௩.

திமிரி - திமிர்ந்து, 'எச்சி லீர்வகை விற்
புறத் திமிரி' உ௩௮.

திமில் - மீள்படகு, 'திஷ்டமில் வன்ப
ரதவர்' உ௪; 'முநீர் நாப்பட் டியிற்
சுடர் போல்' ௬௦.

திரங்கி - உலர்ந்து, 'ஒளிறுவான் மன்
ன ரொண்சுடர் கெடுகார் - வெளிநு
கண் போகப்பன்னாட் டிரங்கி' க௭௭.
திரங்கிய - உலர்ந்த, 'பெரிதின் திரங்
கிய கிஷ்டை யாக்கை' க௬௦.

திரியினும் - வேறபடினும், 'நால்வேத
நெறிதிரியினும்' உ.

திரியீர் - வேறுபடீர், 'உடனிலை திரியீ ராயின்' றுஅ.

திருகி - முறுகி, 'விசும்புதிப் பிறப்பத் திருகி' கூன.

திருகிய - முறுகிய, 'சென்றிருகிய' உரு.

திருத்தி - செவ்விதாக்கி, 'கொடிது க டிந்து கோறிருத்தி' கன.

திருவில் - இந்திராவில், 'திருவி லல்லது கொலைவி லறியார்' உ௦.

திரைக்கும் - சுருட்டும், 'நிலத்திரைக் குங் கடற்றூனை' கூவ.

தில்லை - ஒருமாம், 'தில்லை யன்ன புல் லென் சடையோன்' உருஉ.

தினைப்ப - வினையாடாநிற்க, 'இனையர் தினைப்ப' உருக.

திறத்தல் - திறத்தல் செய்வாயாக, 'அ ரவை யாயினினைதெனத் திறத்தல்'

திறம் - கூறுபாடு, 'நிற்றிறஞ் சிறக்க' கூ. பக்கம், 'பெண்ணுரு வொருகிற னாகின்ற' க.

திறல் - வலி, 'துன்னருந் திறல்' கூ; 'துன்னருந் கடுந்திறல்' கூக.

திறவோர் - கூறுபாடறிவோர், 'திற வோர் - காட்சியிற் றெளிந்தனம்' கூஉ.

தின்மென - தின்மினென, 'ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலி ன்' கரு௦.

தி.

திஞ்சாறு - இனியசாறு, 'பூங்கரும்பின் மீஞ்சாறு' உச.

திஞ்சனை - இனியசனை, 'திஞ்சனைப் பல வின் பழமுழக் கும்மே' க௦க.

திட்டி - கோதி, 'கூத்த மீட்டி' கூஉ.

திது - குற்றம், 'திதுமருங் கறுமா' கூக.

திநீர் - இனியஇளநீர், 'குவவுத்தாழைத் திநீரோடு' உச.

திமை - கொடுமை, 'நீமெய் கண்ட திமை காணின்' கரு.

திர்தல் - அறுதல், 'செயிர்தீர் கற்பு' கூ.

திரத்தன்று - திர்த்தது, 'புனாதிர்த் தன் றது' சஉ.

து.

துகிர் - பவழம், 'பொன்னுத் துகிரு முத்தம்' உசஅ.

துஞ்சாய் - மடியாய், 'துஞ்சாய் மாறே' உஉ.

துஞ்சுதல் - தங்குதல், 'புலிதுஞ்சு விய ன்புலம்' றுச.

துஞ்சும் - தங்கும், 'அறந்துஞ்சுஞ் செ ன்கோலையே' உ௦. துவங்கும், 'முத்தி றஞ்சும்' உ.

துடைக்கும் - நடவும், 'வான்றுடைக் குந் தகையபோல்' கூஅ.

துணி - துண்டம், 'வெளிற்றப் பணர்

துணியல் - தடி, 'பழன வானைப் பருஉ டெனியல்' கூக.

துணிவி - துன்னல் போகிய துணிவி னனல் உக; 'துணிவி லோரே' உகச.

துப்பு - வலி, 'துப்புறுவர்' கக; 'கடு மான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழு ந்த' றுச.

துமிந்து - துணிந்து, 'தும்புடைத் தட க்கை வாயொடு துமிந்து' கக.

துமிய - துணிய, 'அணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய' உகக.

துய் - பஞ்சு, 'துய்த்தலை மந்தியை' கருஅ.

துயின்மடிதல் - உறங்குதல், 'துயின்ம டிந் தன்னை' கடசு.

துரந்து - செலுத்தி, 'முன்பு துரந்து' கச.

துரப்ப - செலுத்த, 'ஊக்கந் துரப்ப' அ.

துவ்வான் - உண்ணான், 'துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்' கருக.

துவராபதி - இது பழையவேளிர்களின் கரம்; இருங்கோவேறுடையது;

துவரையெனவும் வழங்கும். 'உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளி ருள் கேளே' உ௦க; இது துவார

ஸமுத்திரமென்று இப்பொழுது வழ ங்கப்படுகின்றது. 'அகத்தியனார்...

துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெ றமுடியண்ணல்வழிக்கண் அரசர் பதி

னெண்ணாயும் பதினெண்குடி வே ளிருள்ளிட்டானாயும் அருவாளனாயு

ங்கொண்டுபோந்து காடுகெடுத்து நா டாக்கி' எனத் தொல்காப்பியப்பாயிர

வுணாயிலும், 'மலையமாதவன் நிலங் கடந்த நெடுமுடியண்ணலுளழ நர

பதியருடன்கொணர்ந்த பதினெண் வகைக் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும்'

என அகத்தினையியல் கூஉ - ம் குந் திரவுணாயிலும் நச்சிருக்கினியுள்மு

தியிருத்தல்காண்க.

துவரை - துவராபதி, உ௦க.

துவை - உணவின்விசேடம், 'ஊன்றுவை - கறிசோறுண்டு' கசு; 'அட்டான் றுனாக் கொழுந்துவை பூன்சோறு' ககக.

துவைத்த - ஒலித்த, 'துவைத்தம்பிற் றுனேதோன்றுவ' ச.

துழந்த - துழாவிய, 'துழப்பிற் றுழந்த' உசு.

துழந்த - துழாவி, 'இட்டுந் தொட்டுந் கௌவியுந் துழந்தும்' கஅஅ.

துழவும் - குழுவரும், 'மாதிரந் துழவுங்-கவலை நெஞ்சத்து' கசச.

துளங்கல்செல்லாது - தளராது, 'தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல்லாது' றுஅ.

துளங்கிய - நிலைகலங்கிய, 'கடிமரந் துளங்கிய காவும்' உக.

துளங்கின - தளர்ந்தன, 'குடைதுளங்கினவே' கூஉ.

துளங்குதல் - அசைதல், 'துளங்கியலாற் பணையெருத்தின' கடு.

துறகல் - பொற்றைக்கல், 'மாத்தகட்டொள்வீ தாய துறகல்' உ௦உ.

துறையூர் - ஒரூர், 'தண்புணல் வாயிற் றுறையூர் முன்றறை, துண்பல மணவிலும்' ககக.

துணைம் - தையல், 'இழைவலந்த பல் றன்னத்து' ககக.

துன்னல் - அணுகுதல், 'துன்னல் போகிய' உக.

துா.

துாய் - தூவ், 'உயர்பலி தூய்' கசக.

துங்க - ஆட, 'பறைச்சீர் துங்க' கூஉ.

துங்குதல் - செறிதல், 'துங்கிடு ள்றும்பில்' கஉச.

துங்குந்து - ஆடும், 'தண்குரவைச்சீர் துங்குந்து' உச.

தும்பு - துளை, 'தும்புடைத் தடக்கை' கக.

துவல் - துவலை, 'துவற் கலித்த தேம்பாய் புனை' உச.

துவாத - உண்ணாத, 'துவாக் குழவி போல்' ச.

தெ.

தெரிகோல் - பொருள்களை ஆராயும் து லாக்கோல், 'தெரிகோன் ருமன்ன போல்' சு.

தெரியல் - மாலை, 'பாசிலைத் தெரியல்' உக; 'பொலனறத் தெரியல்' உக; 'ஆர்புனைதெரியல்' அஉ.

தெவ்வர் - பகைவர், 'செய்வீனைக் கெதிர்த்த தெவ்வர்' சு.

தெவ்வீர் - பகைவீர், 'களம்புகலோம் புயின்றெவ்வீர்' அஎ.

தெவிட்டும் - அசையிடும், 'வன்கலை தெவிட்டும்' கசக.

தெற்றி - திண்ணை, 'இலங்குவனை மகளிர் தெற்றி யாடும்' றுக; வேதிகை, 'குறந்தொடி மகளிர் - பொலஞ்செய்கழுவ்கிற் தெற்றி யாடும்' கக.

தெறல் - அழித்தல், 'வலியுந் தெறலு மளியு முடையோம்' உஉ; வெம்மை, 'செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறல்லலது' உ௦. தெறிக்கும் - துள்ளும், 'தாவுபு தெறிக்கு மான்மேல்' உருக.

தெறித்தல் - துள்ளல், 'தெறிநடை மடப்பினை' உக.

தெறிப்ப - முற்ற, 'தெறிப்ப வினைத்தீங்கத் தாரம்' உருஅ.

தெறுகதிர் - சுடுகின்றகதிர், 'தெறுகதிர்க் கனவி' சக.

தெறுதல் - சுடுதல், 'தெறுகூட - ரொண்கதிர் ஞாயிறு' கடு. தண்டஞ்செய்தல், 'கொடியோர்த் தெறுதலும்' உக.

தெறுவர - வெகுட்சிதோன்ற, 'தெறுவர விருபாற் படுக்குநின் வாய்வான்' று௦.

தெறுழ் - காட்டிலுள்ள தோர்கொழு; புளிமாவென்றமுணாப்பர், 'தெறுழ்வீ பூப்ப' ககக.

தென்புலவாழ்கர் - தென்றிசைக்கண்வாழ்வோர்=பிதிரர், 'தென்புல வாழ்கர்க்குருகட ளிறுக்கும் - பொன்போற்பதல்வர்' சு.

தென்னம்பொருப்பு - பொதியின்மலை, 'தென்னம் பொருப்ப னன்னாடு' கக. தெனாது - தெற்கின்கண்ணது, 'தெனாது திருகெழு குமரி' சு.

தே.

தேம் - தேயம், 'தெவ்வர் தேவத்து' சு.

தேன், 'தேம்பாய் புனை' உச.

தேர்க்கால் - குயவன் கலம்பகையுந் திரி; தேர்க்கால்போன்றிருத்தலின் இப்பெயர்பெற்றது, 'வேட்கோச் சிறுஅந் தேர்க்கால் வைத்த - பசுமன்' கஉ.

தேற்றாய் - தெளியாய், 'தேற்றாய் பெரும் பொய்யே' ஐக.

தேறலை - தெளியாய், 'பிறப்பிற் கூறவோர் மொழிதேறலையே' க௦.

தை.

தைதி - செய்த, 'பாணர் சென்னி பொலியத் தைதி' க௨௬.

தைதிய - செய்துபுனைந்த, 'கழறையிய வல்லாளனை' ச௦ புனைந்துசெய்த, 'வல்லோன் தைதிய' க௬.

தைவருதல் - தடவ்வருதல், 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ.

தொ.

தொகுக்கும் - திரட்டும், 'தொகுக்குங் கொழுமின்' க௬.

தொட்டு - செறித்து, 'கழறொட்டு' எவ. தோண்டி, 'மைந்தர் புண்டொட்டி' க௨.

தொடர் - சங்கிலி, 'தொடர்ப்படு ஞமலியின்' எச.

தொடி - பூண், 'தொடித்தலை விழுத்தண்டு' உச௬ வளை, 'ஒண்டொடி மகளிர்' உச; 'தொடிகழித் திடுதல்' அக. வீரவளை, 'தொடித்தோன்' உச௬.

தொடுக்குவர் - வளைத்துக்கொள்வர், 'தமதெனத் தொடுக்குவ ராயின்' க௬டு.

தொடுதல் - தோண்ட்தல், 'தொடுகடல்' க௬.

தொடுமின் - பிழியின், 'நறவுந் தொடுமின்' உச௨

தொடை - சந்து, 'தொடைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்றான்' எஅ; தொடுத்தல், 'செந்தொடை பிழையாவன் க ண்டுவா' க; யாழ்நரம்பு, 'தேவந் திந்தொடைச் சேரியாழ்' எ௦.

தொண்டி - இது கடற்கரையிலுள்ள தொரு நகரம், சேருடையது, 'தண்டொண்டியோ ரடுபொருந்' க௬; 'கண்ணுறும்மே கானலந் தொண்டி' சஅ.

தொலைஇயோன் - தொலைவித்தோன், 'தொலைஇயோ னிவனென்' க௨டு.

தொலைச்சி - தொலைத்து, 'வெங்கட் டொலைச்சிய மமையார்' உச; 'தசம்புடன் றொலைச்சி' உச௨.

தொலைச்சிய + தொலைத்த, 'மான்கணந் தொலைச்சிய' கடு௦.

தொழில் - செயல், 'பிறிதுதொழி லறியா வாசலின்' க௬.

தொழுதி - கூட்டம், 'இரும்பிடித் தொழுதி' சச.

தொழுவர் - உழவர், 'நெல்லரி தொழுவர்' உ௦க.

தொன்று - பழைமை, 'தொன்றிசை' உக௭.

தோ.

தோட்டி - அங்குசம், 'பொன்னியற் புனைதோட்டியால்' கச. ஒருமலை, இது கண்டிரக்கோப்பெரு நள்ளியுடையது, 'இரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும் பெயாத் தோட்டி' கடு௦.

தோடு - இடம், 'பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை' உ௨. இலை, 'தோடொலிபுந்' க௨௦. தொகுதி, 'தோடுகொண் முரசு' உ௬அ

தோண்டாது - பறியாமல், 'மிசைப்பரந்தோண்டாது' க௦

தோய்தல் - பொருந்துதல், 'தாடோய்தடக்கை' க௬.

தோல் - கேடகம், 'தோல் - துவைத்தம்பிற் றுனைதோன்றவ' ச. பரிசை, 'மழையுருவின தோல்பாப்பி' கச; 'தோலகழியொடி பிடிசெறிப்பவும்' எவ. யாளை, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' எ.

தோற்றம் - காட்சி, 'அறத்து வழிப்பேந் தோற்றம் போல்' க௬.

தோன்றல் - தலைவன், 'புகழ்சா றோன்றல்' க௬.

ந்.

நக்க - சுடுக, 'வரியுநக்க' ஐ௭.

நகர் - கோயில், 'மூக்கட் செல்வர் நகர்' ச௬, 'ஒளிறுவாண் மன்ன ரொணசுடர் நெடுநகர்' நகரம், 'நெடுநகர் வினைபுனை நல்லில்' உ௬.

நகாஅல் - நகுதின்றிலென், 'நகாஅலென் வந்த மாறே' உடுக.

நகுதக்கனர் - சிரிக்கத்தக்கார், 'நகுதக்கனரே நாமிக் கூறுநா' எ௨.

நகை - மகிழ்ச்சி, 'வாயார் பெருநகை' உக௨.

நசை - ஆசை, 'நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய' கடு.

நசைவர் - விரும்பிவந்தோர், 'நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது' க௭௦.

நசைவேட்கை - நச்சியவிரும்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவர்' க௬.

அரும்பத அகராதி.

நெக்கு - நெக்கம், 'நெக்கின்றி நிலைய ரோ' உ..

நெங்க - தலையசைத்துக்கொண்டாட, 'சீறியாழ் நயம்புநீர் துறையுநர் நெங்கப் பண்ணி' கச்சு.

நண்ணார் - பகைவர், 'நண்ணார் நாண நாடொறுத் தலைச்சென்று' உரு.

நணி - அணிமை, 'திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினும்' கருசு.

நம்பி - விரும்பி, 'வாயாரநின் னிசைநம்பி' கருசு.

நயந்து - மகிழ்ந்து, 'நயந்தளித்தல்' நுகு. விரும்பி, 'நலனயத் தென்றும் வருஉம்' கச்சு.

நயம் - இன்பம், 'நயம்புநீர் துறையுநர்' கச்சு.

நயவ - நியாயத்தை யுடையன, 'நல்ல போலவ நயவ போலவும்' நுஅ.

நயன் - நாம், 'நயனில் கூற்றம்' உஉஎ.

நாந்தம் - நாந்தப்பு, 'நாந்த நாறுத் தன் கையால்' உரு.

நாலுதல் - மூங்கிலிழைத்தோலித்தல், 'ஆடுகழை நாலும்' கஉ௦.

நல் - வறுமை; நல்குவென்பது நல்லெனக் குறைந்து நின்றது; 'கல்குயின் நன்னவெனலகூர் வளரிமறை' கருசு.

நல்க - அளிக்க, 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவும்' கச்சு.

நல்கி - கொடுத்தி, 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கி' சு.

நல்கினும் - உவப்பினும், 'நல்கினு நல்கா னாயினும்' அ௦.

நல்லவா - பெண்டிர், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மாப்பு' கச்சு.

நல்லியக்கோடன் - ஒர்மா நல்லியக்கோடன், 'பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியா - ழிலலோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை' கருசு.

நல்வி - மான் குட்டி, 'சிறுதலை நல்வி' உ.

நவியம் - கோடாலி, 'வடிநவி னவியம் பாய்தலின்' உரு; 'நெடுக்கை நவியம் பாய்தலின்' நுசு.

நவியம்பாய்தல் - வெட்டுதல், உரு; நுசு.

நவிலுதல் - பயிலுதல், 'மறைநவி லந்தணர்' க.

நள்ளி - கண்டூர்க்கோப் பெருநள்ளி; இவன் ஒருவள்ளல், 'பிறங்குமலை நள்ளி' கச்சு; 'நாளிலை நாட னள்ளியவ னெனவே' கரு௦; 'ஆர்வமுந் - றுள்ளி

வருக நுலைவநளி திரத் - தன்னா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்கொன்னா ரோட்டிய நள்ளியும்' கருஅ.

நன்னென்மலை - நன்னென்னும் ஓசையையுடையமலை, 'நன்னென் மலை மருதம் பண்ணி' கச்சு.

நளி - குளிர்ச்சி, 'மரம்பிறங்கிய நளிச் சிலம்பு' கருசு. செறிவு, 'நளியிரு முந்நீர்' னுசு. பெருமை, 'நளிகடல்' உசு. நளிய-செறிவையுடைய, 'நன்மர னளிய நறுத்தண் சாரல்' கரு௦.

நற்கு - நன்கு, 'அதுநற் கறிந்தனை யாயின்' நுரு; 'அதுநற்கறிந்தனையாயின்' கஉக.

நறுமபுல - ஒருவகைப்புல், 'நரந்தை நறுமபுன் மேய்ந்த கவரி' கருஉ.

நறுமை - நன்மை, 'பொலனறுத் தெரியல்' உக.

நறை - நறைக்கொடி, 'நறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி' கச்சு.

நன்று - பெரிது, 'நன்று மெல்லிய பெருய்' கச்சு; 'நன்று நொய்தா லம்ம' னுரு. நல்லினை, 'சான்றோர் செய்த நன்று டாயின்' நுசு.

நன்னன் - ஒருசிறுநரசன், 'பொலந்தேர் நன்னன் மருகன்' கருக.

நனந்தலை - அகன்றலிடம், 'நனந்தலை நல்லெயில்' கரு; 'நனந்தலைப் பேரூர்' நுஎ, 'கழைபயி னாளந்தலைக் கறிவள ரடிக்கம்' கச்சு.

நா.

நாகன் - நாலுகிழான்நாகன், 'திருந்து லே னாகன்' கருக.

நாஞ்சில - கலப்பை, 'நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரன்' கரு; நாஞ்சின்மலை, 'செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொரு' கருஎ; 'உயர்செய வழுநா நாஞ்சிற் பொருந' கருக; 'தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்' கச௦; 'திஞ்சுனைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருந' நுஅ௦.

நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, 'அறம்புநீர் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து' நுரு; 'நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை' எ௦.

நாட்டை - நாட்டையுடையாய், 'ஆடு களங் கடுக்கு மகநாட்டையே' உஅ.

நாடல் - ஆராய்தல், 'நாடல் சான்றமை ந்தினேய்' கரு.

நாடன்-குறிஞ்சிநிலமுடையோன், 'நாட
னென்கோ லுர நென்கோ' சக.

நாடனை - நாட்டையுடையாய், 'கானக
நாடனை நீயோ' டு; 'பெருங்க னாட
னை' ககௌ.

நாடி - ஆராய்ந்து, 'ஒப்ப நாடி' க0.

நாப்பண் - நடு, 'பண்மீ னாப்பட் டிங்
கன் போலவும்' கக; 'முந்நீர் நாப்பட்
டிமிற்சுடர் போல்' சு0.

நாம் - அச்சம், 'நாம நல்லமர் செய்ய'
கக.

நாய் - குதாடுகருவி, 'நாயிடக் குழிந்த -
வல்லி னல்லகம்' டுஉ.

நார் - பன்னை, 'நார்பழிக் கொண்ட
வெங்கள்' கௌ0; 'நாரரி' உகஉ.

நாலெழுவன் - நாலெழுவனாகன், 'தோ
லா நல்லிசை நாலு கிழுவன் - பருந்து
பசி தீர்க்கு நற்போர்த் - திருந்துவே
னாகன்' ககௌ.

நாவாய் - மரக்கலம், 'முந்நீர் வழங்கு
நாவாய்' கக.

நான் - காலு, 'நான்மகி யிருக்கை' உக.
நானவை - நாளோலக்கம், 'செம்ம னுள
வை யண்ணந்து புருதல்' டுச.

நாற்றம் - மணம், 'நாற்ற நாட்டத் தறு
காற் பறவை' எ0.

நியிர்தல் - மிகைத்தல், 'நியிர்பரிய மா
தாங்கவும்' கச.

நிரயங்கொள்பவர் - நரகத்தைத் தமக்கு
இடமாகக்கொள்பவர், 'நிரயங் கொ
ள்பவரொ டொன்றாது' டு.

நிரயம் - நரகம், டு.

நிணக்கும் - கட்டும், 'கட்டி னிணக்கு
யிழிசினன்' அஉ.

நிலவு - நிலைத்தல், 'நிலவுக்கடல் வரை
ப்பு' க.

நிலியர் - நிற்பாயாக, 'நடுக்கின்றி நிலி
யரோ வத்தை' உ.

நிலியர் - நிலைபெறுவாயாக, 'நிலிய ரத்
தை நீ நிலிசை யானே' ககக.

நிலை - நிற்கல், 'பனைநிலை முனை' உக.

நிலைஇய - நிலைபெற்ற, 'வறிது நிலைஇய
காயமும்' உ0; 'செந்தில் - கெடுவே
ணிலைஇய காமர் வியன்றறை' டுடு;
'வறிது நிலைஇய காயமும்' க0.

நிலைஇயர் - நிற்பதாக, 'நின்ற நிலைஇயர்
நன் னுணமின்' உச.

நிலையழிந்த - நிலைகலங்கி, 'நலியம்பாய்
தலின்னிலையழிந்த' கச.

நிலந்து - ஒங்கி, 'மாக்கட னிலந்தெழுத
ரும்' ச; 'உருகெழு மதியி னிலந்து
சேண் விளங்க' கக.

நிலப்பு - ஒங்குதல், 'நீர்நிலை நிலப்பு' சு;
'நீரமுழ நிலப்பு' கச.

மண்ணக நிழற்ற' க.

நிழற்றிய - நிழலைச்செய்த, 'வெண்குடை
நிழற்றிய' கஅக.

நிழற்றும் - நிழலைச்செய்யும், 'கொடிவி
சம்பு நிழற்றும்' க; 'தீமிதின் - மண்
னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை' டுச.

நிற்பின்-நின்றால், 'முந்தை நிற்பின்' க0.

நிறீது - நிறுத்தி, 'தம்புகழ் நிறீது' கஅ.

நினவ - நின்னுடையனளிகாரியம், 'நி
னவ கூறுவல்' கடு.

நீர்-தன்மை, 'செந்நீர்ப் பசும்பொன்' க.
- தன்மையையுடையது,
நீர்த்தோ நினக்கென்' சக.

நு.

துணக்கு - துண்மை, 'துணக்கு செந்நா
வணங்க வேத்தி' உகக.

துணுகி-மெலிந்து, 'தோணுணுகி' கக.
துதல் - சென்னி, 'குடியி கனைந்த துதல்'
எ. யானைமத்தகம்; 'புகரணிதுதல்'
க; 'பூதுதல் யானை' கஉ.

துதி-துளி, 'துதிமழுங்கிய வெண்கோடு'
ச; 'துதிமுக மழுங்க' கக.

தும்மோரன்ன-தும்மைப்போலும், 'தும்
மோ ரன்ன வேந்தர்' சடு; 'தும்மோ
ரன்ன செம்மலு முடைத்தே' சௌ.

துவல் - சொல்ல, 'சுதை துவல்' உச.

துவலும் - சொல்லும், 'அறத்தாறு துவ
லும்' க.

துழைக்கல்லா - துழையாத, 'கதிர் துழை
கல்லா மரம்பயில் கடிமினை' உக.

துனை - துளி, 'கூர் துனை வேல்' சஉ.

நூ.

நூறி-அறைந்துகொண்டு, 'மூலைபொலி
யாக முருப்ப நூறி' உடு; வெட்டி,
'அருஞ்சமந் ததைய நூறி' கக.

நெ.

நெடியோன் - வழுப்பலம்பின்நபாண்
டியன், 'முந்நீர் விழவி நெடியோன்'
க.

கெடுமாவளவன் - சோழன்ருளமுற்றத்த
த்துஞ்சியகின்ளிவளவன், 'கொடிது
டங்கு யானை கெடுமாவளவன்' உஉஅ.
கெடுமானஞ்சி - அதியமான்கெடுமான
ஞ்சி, 'கெடுமானஞ்சிகீ யருளன் மா
றே' கூஉ; 'கடுமான் றேனற நெடு
மானஞ்சி' உ௦கூ.

கெடுமொழி - வஞ்சினம், 'கெடுமொழி
மன்னா' ருச. வீரமேம்பட்டவார்த
தை, 'கெடுமொழி மறத்த சிறுபே
ராளர்' களஅ.

கெடுவேளாதன் - ஒரு சிற்றரசன், 'கெடு
வேளாதன் போந்தை யன்ன' கூகஅ.
கெய்தல - சாக்காட்டுப்பழை, 'ஒரி நெ
ய்தல் கறங்க' ககசு.

கெய்தலங்கானல் - இஃது இளஞ்சேட்
சென்னியூர், 'கெய்தலங் கான நெ
டியோய்' க௦; இது கெய்தலங்காலை
யெனவும் வழங்கும்.

கெய்ய்மிதி - கெய்யால்மிதித்துத் திரட்
டப்பட்ட கவளம், 'கெல்லுடைக் கவ
ளமொடு கெய்ய்மிதி பெறாஅ' சசு.

கெருகை - நேற்று, 'கெருகைப் பகலி
டங்கண்ணி' உசகூ.

கெளிமருங்கு - குழிந்த இட நில
னெளி மருங்கின்' கஅ.

கெளரிய - வருந்த, 'பொய்யாச் செந்நா
கெளரிய வேத்தி' ககஅ.

கெறி - ஒழுக்கம், 'நாஅல்வேத கெறி
கிரியினும்' உ; முடக்கம், 'கெறி
கொன் வரிக்குடர்' கக௦.

நே.

கே - நாம், 'நேள கெஞ்சின்' கூ.

கேமி - சக்கரம், 'கேமியுய்த்த' கூ.

நை.

கைத்தல் - அழித்தல், 'நாடு கைத்தலின்'
கூ.

கைவர - இரங்க, 'கல்கா மையி னைவ
ரச் சாஅய்' கசகூ.

நொ.

கொதுமலாளர் - குறளைகூறுவார், 'கொ
தும லாளர் பொதுமொழி கொன்
ளாது' கூடு.

நோ.

கோத்தின்று - கோக்கிபது, 'மறுமை
கோக் கின்றோ வன்றே' கசக.

கோகு - கோவேன், 'கோகோ யானே'
கககூ, உகசு.

கோன் - வலி, 'சாப கோன்றான்' கக;
'மதனுடை கோன்றான்' எடு.

கோன்றல் - பொறுத்தல், 'தமர்தற்
றப்பி னதுகோன் றல்லும்' கடுவ.

ப.

பஃறளி - வடிம்பல்ம்பரிசுற் பாண்டிய
னுலுண்டாக்கப்பட்டதோராறு, 'முந்
நீர் விழவி கெடியோன், நன்னீர்ப்
பஃறளி' கூ.

பகடு - ஏர், 'பகடு புறத்தருநர் பார மோ
ம்பி' கூடு. கடா, 'பெருமிதப் பக
ட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' க௦
பாப்பு, 'பகட்டுழின் மார்பின்' கக..
'ஆரக் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பின்',
கடுஉ. வலி, 'கதிர்விடு துன்பு ணம்
பகட்டு மார்பின்' அஅ; 'அலர்பூந்
தும்பை யம்பகட்டு மார்பின்' கக.

பகல் - சூரியன், 'பகலிருளினும்' உ.
நடுவுநிலைமை, 'படுவ துண்டு பகலா
ற்றி' கள. பகற்பொழுது, 'பகல்வி
ளந் குதியால்' அ. பகுத்தல், 'கெரு
கைப் பகலிடந் கண்ணி' உசகூ.

பகழி - அம்பு, 'விழுத்தொடைப் பகழி'
கடுஉ.

பகன்றை-பகன்றைப்பூ, 'பனித்துறைப்
பகன்றை' உகடு.

பச்சுன் - செவ்விர்த்தசை, 'பச்சுன் றின்
று' உருஅ.

பச்சை - தோல், 'பச்சை நல்யாழ்' ககசு.

பசிலை - பொன்னிறம், 'பாழார் கெருஞ்
சிப் பசிலை வான்பூ' கடுடு.

பசும்பொன் - ஒட்டற்றப்பொன், 'பாண
ன் சூடிய பசும்பொற் றுமணா' கசக.

பஞ்சவர் - பாண்டியர், செருமாண் பஞ்
சுவ ரேறே' ருஅ.

பஞ்சி - பஞ்சு, 'பஞ்சி முன்றிற் சிற்
றில்' கககூ.

பளிலம் - தொகுதி, 'பன்னு ரடுக்கிய
வேறுபடு பளிலம்' கூஉ.

பட்டமாறு - பட்டபடியால், 'பெருந்
தகை விழுப்புன் பட்ட மாறே' கூக.

பட்டன்ற - பட்டது, 'மைத்துபட்டன்
றே' கக; 'ஆங்குப் பட்டன் றவன்
கைவண் மையே' ககசு.

பட்டென் - பட்டதாக, 'அறுமருப் பெ
ழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டென்' உக.

பட - மொய்ப்ப, 'வண்டுபட மலர்ந்த' உச.

படப்பை - பக்கம், 'பாசவற் படப்பை' கூஅ; 'பெரும்புனற் படப்பை' கூஅ; 'தண்புனற் படப்பை' கசுசு. மனைப பக்கம், 'வணக்கை விறவியர் படப்பைக் கொய்த வடகு' கசு0.

படர் - நினைவாலுண்டாகிய நோய், 'அரும்படர் கனைமே' கசுநி.

படர்தி - பேர்கின்றாய், 'அன்றோற் படர்தி யாயின்' சஅ.

படர்ந்து - நினைத்து, 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து' சஎ; 'நாறிருந் கூர்ந்த் கிழவரைப் படர்ந்தே' கசுசு.

படாஅ - பட்டி, 'படாஅச் செவியர்நின் பண்கவர் மீனே' உச.

படியினை - படிவித்தனை, 'காப்புடைய கயம்படியினை' கரு.

படுக்கும் - உண்டாக்கும், 'சோறுபடுக் குந் தீயோடு' உ0.

படுத்த - வீழ்த்த, 'எறிந்துகனம் படுத்த வேந்துவான்' கசு.

படுத்து - செய்து, 'இடர்ப்படுத்த திரீஇய' உச.

படுத்தல் - விளித்தல், 'படுமணி யிரட்டும்' எஉ.

படுபு - தோன்றுதல், 'படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்' கசு.

படுமலை - ஒருவகைப்பாலைப்பண், 'படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்' கசுநி.

படை - ஆயுதம், 'எயிறு படையாக' க; 'ஒண்படைக் கந்தார்' கரு. குதி னாக்கலம், 'பொலம்படைக் கலிமா' கசுசு; 'ஒளிறுபடைப் புரவிய தேரும்' கசுநி. கொளுத்து, 'திண்படை கலங்கிச் சிதைதலுயர் தன்றோ நின் வேல்' உரு.

படைத்திசினோர் - படைத்தவர், 'உடம்பு முயிரும் படைத்திசினோரே' கூஅ.

படைப்பு - செல்வம், 'வாழிய பெரும நின் வரம்பில் படைப்பே' உஉ.

படைமடம் - வீரரல்லாதார்மேலும் முதுகிட்டார்மேலும் புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இனையார்மேலும் போர் செய்தற்குச்செல்லுதல், 'படைமடம் படாஅன்பிறர் படைமயக் குறினே' கசஉ.

பண்டை - மூன்று, 'பண்டையிற் பெரிதே' க0.

பண்ண - ஏற்ப அமைக்க, 'புனைதேர் பண்ணவும்' கஉ.

பண்ணன் - சிறகுமுகிழான்பண்ணன், 'கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறகும' எ0; 'யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய' கசுசு. வல்லார்கிழான்பண்ணன், 'வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்' கூஅக.

பணி - ஏவல், 'வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்' கசு.

பணியியர் - தாழ்ச், 'பணியிய ரத்தை நின் குடையே முனிவர் - முக்கட் செல்வர் ஈகர்வலரு செயற்கே' கூ.

பனை - குதிரைப்பந்த, 'பனையுனரிந்து காலியற் புரவியாழ் மாங்கண்' கசுஅ. பெருமை, 'பனையெருத்தின்' கரு; 'பாவடிப் பனைத்தான்' எஉ. மருந் நிலம், 'பெருந்தன்பனை பாழாக' கசு யனைக்கடும், 'பனையிலை முனைஇகீ - களித்படர் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்' உசு.

பதத்தை - செவ்விலையுடையாய், 'இன் சொலெண் பதத்தை யாகுமதி' ச0.

பதம் - உணவு, 'பெருஞ்சோற்று மிது பதம் வளையாது கொடுத்தோய்' உ; 'கொள்பத மொழிய' உசு. கால், 'எறிபதத்தா னிடங்காட்ட' ச. காலம், 'எறிபதத்தான்' ச. செவ்வ, ச0; 'கொழுங்கொடி வளர்க்காய் கோட்பத மாக' கஉ0; 'பதனன்று புக்கு' கஉசு. தார், 'பெண்டிருந் தம்பதவ் கொடுக்கும்' கருக.

பதலை - ஒருகணமாக்கிணையென்னும் பறை, 'நலயா ழாகுளி பதலையோடு சுருகி' சசு; 'ஒருதலைப் பதலை தூங்க' க0சு, 'பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்' கருஉ.

பதுக்கை - கற்குவியல், 'அம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை' க, திட்டை, 'பாலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி' உசுச.

பயந்த - பூத்த, 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - தூற்றித் தழல்' உஎ.

பயம்-பயன், 'பயங்கெழு மானிலம்' ருஅ. பயம்பு - குழி, 'மாப்பயம்பின் பொறை போற்றுது' கசு.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

பயன் - பிரயோசனம், 'பயன்றிகழ் வைப்பின்' எ.

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஒசைகளுற்பு, 'கடமா னல்லேறு மடமா னுருபினை பயிரழைப்பின்' கருஎ.

பயிரும் - அழைக்கும், 'கடுவன் - றய்த் தலை மந்தியைக் கையிடுஉப் பயிரும்' கருஅ.

பயிலுதல் - செறிதல், 'மரம்பயில் கடிமினை' உக

பயிற்றி - பலகாற்கூறி, 'வேண்டுமொழி பயிற்றி' கூச.

பரக்கும் - பரவும், 'ஆனிற்பரக்கும் யானைய முன்பிற - காணகம்' நு.

பரணன் - ஒருபுலவர், 'பரணன் பாடினன் மற்றொல்' கூ0

பரதவர் - துணையர், 'திண்டியில் வன்பரதவர்' உச.

பரம் - பாரம், 'மிசைப்பரத் தோண்டாது' கூ0.

பரல் - பருக்கைக்கல், 'பரலுடைமருங்கில்' உசுச.

பரி - கதி, 'அலங்குணப் பரிஇ யிவுளி' ச. குகிணாநடை, 'கசழ்பரிய கலிமாவும்' நுநு செவை, 'நிமிர்பரிய பாதாங்கவும்' கச; 'வண்பரி நெடுந்தேர்' கசுசு.

பரிக்கும் - தாங்கும், 'மண்டமர்ப் பரிக்கும் மதலுடை நேனாள்' எரு பரிசிலர் - இரந்துவந்தோர், 'பரிசிலர்க் கருங்கல் நல்கவும்' கச.

பரிசின்மாக்கன் - பரிசிலர், 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கி' ச.

பரிதல் - ஓடுதல், 'பொலம்பைத்தார்டெடப்பரிதலின்' கூஎ.

பரிதி - வட்டம், 'பரிதி ஞாலத்தி' கசச. பரித்த - துணிந்து, 'கால்பரித்துருள்' உக.

பரிப்பு - இயக்கம், 'அஞ்ஞா யிற்றுப் பரிப்பும்' கூ0.

பரியல் - இரங்குதல், 'பரியல் வேண்டா' கஎஉ.

பரிவு - அன்பு, 'பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்' கசுச ஸரக்கம், 'பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்தி'. பருத்திப்பெண்ணு - பருத்திதுற்றும் பெண்கு, 'பருத்திப் பெண்டின் பணுவ லன்ன' கஉரு.

பல்லியாடிய - தாளியடிக்கப்பட்ட, 'பல்லியாடிய பல்வினைச் செவ்வி' கஉ0.

பலகை - கேடகம், 'இலங்குபொன் னெறிந்த நலங்கினர் பலகை' கரு.

பவர் - கொடி, 'உழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து' எச.

பழனம் - பொய்கை, 'பழன வாளை' கூச. வயல், 'பழன மஞ்ஞையுருத்த பீலி' கக.

பழி - குற்றம், 'பிறப்பழி கூறுவோர்' கூ. வகை, 'பழிதி ராற்றல்' உஉஎ.

பழிச்சி - வாழ்த்தி, 'நிற்பழிச்சிச்சேறும்' ககக.

பழிதாரா - பழிக்கப்படாத, 'படைப் பழி தாரா மைந்தின னைதலும்' கருஎ.

பழுமரம் - பழுத்தமரம், 'யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழந் தன்ன' ககக.

பழுனி - முதிர்ந்து, 'பெருவளம் பழுனி' ககக.

பள்ளி - சாலை, 'திணிமணற் புதப்பும் பள்ளி' கக.

பற்றல்லியா - பற்றாதொழிக, ச.

பறத்தலை - பாசறை, 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறத்தலை' கூச.

பாழ், 'பூனை நீடிய வெருவரு பறத்தலை' உக. பாழப்பட்டலிடம், 'களளி போகிய களரியம் பறத்தலை' உஉரு.

பாழிடமாகியபுறங்காடு, 'களளியம் பறத்தலை' உச0. போரக்களம், 'கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறத்தலை' கூச; 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறத்தலை' கரு; கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறத்தலை' கூச.

பறம்பு - ஒருமலை; இது பாரியென்னும் வள்ளலுடையது, 'பறம்பு பாடின ரதுவே' க0அ; 'அளிதோ தானே பாரியது பறம்பு' க0க; 'உடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே' கக0; 'சேறும் வாழியோ பெருப்பெயர்ப் பறம்பே' ககக; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியம்' கருஅ; 'பாரி பறம்பிற் டனிச்சினைத் தெண்ணீர்' கசச; 'பாரி பறம்பிற் பனிச்சினை போல' ககக. பறம்புநாடு, பாரியென்பவனுடைய நாடு, 'முத்து ஹர்த்தே தண்பறம்பு கன்னாடு' கக0; 'தேர்வண் பாரி தண்பறம்பு நாடே' ககஅ.

பறைந்தன - நீங்கின, 'களங்கொளக் கழல்பறைந்தன' ச.

பனங்குடை - பனையோலையாற்செய்யப்
படுமுண்கலம், 'இரும்பனங் குடை
யின் மிசையும' களவ.

பனிக்கும் - கடுங்கும், 'அரசு தலைபனி
க்கு மாற்றலை' சஉ; 'மடத்தகை மா
மயில் பனிக்குமென் றருளி' கசரு.

பனிச்சை - கழன்மணியினதகனியாற்
கூறுபடுத்துச் சருட்டப்பட்டகூந்தல்,
'கழற்கனி வருத்த துணைச்சில் லோ
திக்குறந்தொடி மகளிர்' கள.

பனுவல்-இணைப்பாட்டு, 'வரிநலில் பனு
வல் புலம்பெயர்ந் திணைப்ப' கசரு.
கேள்வி, 'செவிமுதல் வித்திய பனு
வல்' உகள. சகிர்த்தபஞ்சு, 'பருத்திப்
பெண்டின் பனுவ லனை' கஉரு. பா
ட்டு, 'பாடின பனுவற் பாணா' கஉள.
பண்ணப்போழ் - பனந்தோடு, 'மிசையலங்
குளைய பனைப்போழ் செரிஇ' உஉ.

பா.

பா - பரப்பு, 'பாவடி' கரு; எஉ.

பாசவல் - செவ்வியவல், 'பாசவன் மொ
க்கி' கசு.

பாசறை - பாடிவீடு, 'பாசறையல்லது
நீயொல் லாயே' கக; 'இடங்கெட
வீண்டிய வியன்கட் பாசறை' சஉ.

பாசிப்பிராசி - கிழக்கு, 'பாசிச் செல்
லாது' உஉக.

பாடிற்று - கூறிற்று, 'அறம்பா டிற்றே'
கசு.

பாடினி - பாணிச்சி, 'பாடினி யணி
யான்' உசஉ; விறல், 'இழைபெற்ற
பாடினிக்கு' கசு.

பாடி - ஒலி, 'பாடிழிற் பனிக்கடல்' சக.
செவ்வி, 'பெரும்பாட் டூத்து' கஉ௦.
முறைமை, 'பாடநிற் தொழுகும்
பண்பி னோ' ககள.

பாடுகம் - பாடுவேம், 'பாடுகம் வம்மி
னே' கஉ.

பாடுகர் - புலவர், 'பாணர் பாடுகர் பரி
சிலா' கசரு.

பாண்டியன்மறவன் - நா;
கன், 'திருவீழ் துண்பூட் பாண்டியன்
மறவன்' களக.

பாண்டில் - கிண்ணி, 'கழற்பாண்டில்'
கள.

பாணி-ஒசை, 'நந்தன் முழுவின் பாணி
ததும்ப' ககசு. தானம், 'படுதினா
யின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்' உ௦க.

பாமுனூர்-இது சேரநாட்டுன்ன தோளூர்;
உ௦க.

பாய்தல் - பரவுதல், 'தேம்பாய் புண்ணை'
உச.

பாயுத - பாயும், 'தென்கடற் றிரையி
சைப்பாயுந்து' உச.

பார் - முரமபுந்லம், 'ஊர்நனி யிறந்த
பார்முதிர் பறந்தலை' உசரு; வண்டிப்
பார், 'கால்பார் கோத்து' கஅரு; வ
லியநிலம், 'பாருடைத்த குண்டகழி'
கசு.

பார்வல் - பார்த்தல், 'பார்வலிருக்கை'
கசு.

பாரம் - பரிக்கப்படுஞ்சுற்றம், 'பாரமு
யிலமே' கசரு.

பாரி - ஒருவள்ளல், 'பாரிவேள்பாற்பா
டினை செவினை' கரு; 'கடவன் பா
ரி கைவண் மையே' க௦சு; 'பாரி பா
ரி யென்றபல வேத்கி' க௦ள; பாரி
யும் பரிசில் ரிரப்பின் வாரே னென்
றான்' க௦அ; 'பாரியது பறம்பே'
க௦க; 'யாரும் பாரியு முளமே' க௦௦;
'பாரி மாய்த்தெனக் கலங்கித் தகைய
ற்று' கக்க; 'பாரிய தருமை யறியார்'
ககசு; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியும்'
கருஅ; 'கைவண் பாரி' உ௦உ; 'மலை
கெழு மாவண் பாரி' உ௦சு.

பாரிமகளிர், பார்த்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி
மகளிர்' உ௦௦; 'நெமோப் பாரி மக
ளிர்' உ௦க; 'கைவண் பாரி மகளி ரெ
ன்ற' உ௦உ.

பால் - பக்கம், 'பாணின்று' உஉ. விதி,
'பாற வந்த பழுவிறற் றாயம்' எரு;
'வாழியெற் புணர்ந்த பாலே' களசு.

பாவை - கண்மணிப்பாவை, 'புரப்போ
ர் புன்கண் பாவை சோர்' உசரு.

பாறிய - துணியாகிய, 'பாறிய சிதாரே
ன்' கரு௦.

பி.

பிசீர் - இது பாண்டிகாட்டிலுள்ளதோ
ளூர், 'இரும்பிசி ராந்தை யடிபுறை
யெனினே' சள; 'தென்னம் பொருப்
பன்ன னாட்டுள்ளும், பிசிரோனென்ப
வெணுயிரோம்புகனே' உசரு.

பிசிராந்தை - ஒருபுலவர், 'இரும்பிசிரா
ந்தை யடியுறை' சள.

பிட்டன் - பிட்டங்கொற்றன், 'மலைகெ
ழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டன்' க௦௦;

‘வன்புல நாடான் வயமான் பிட்டன்’
கவஉ.

பிடர் - கழுத்து, ‘யானையிரும் பிடர்த்
தலை யிருந்து’ கூ.

பிடவூர் - சோழநாட்டிலுள்ள தோரூர்,
‘கெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பி
டவூர்’ கூகடு.

பிடி - கைக்கீட்டு=கைப்பிடி, ‘தோல்க
ழியொடு பிடிசெறிப்பவும்’ கூஅ.

பிண்டம் - எண்வகை யெச்சத்துளொன்
று; மனைபோலப் பிறப்பது, ‘உறுப்
பில் பிண்டமும்’ உஅ.

பிணி - கட்டு, ‘பிணியுறு முரசும்’ உரு.
நோய், ‘பெண்டிரும் பிணியுடைய
ரும்’ கூ.

பிணிக்கொண்ட - கட்டுதலைச்செய்த, ‘க
யிறுபிணிக் கொண்ட’ கூ.

பிணிமுகம் - மயில், முருகக் கடவுள்
ஏறும்யானையென்றமாம், ‘பிணிமுக
வூர்கி யொண்டெய் யோனும்’ ருசு.

பிணை - பெண்மான், ‘பெருங்குண் மாப்
பிணை’ உ.

பிழையாத - தவறாத, ‘செஷ்டாடை பி
ழையா வன்க ண்டவா’ கூ.

பிற்றைநிலை - வழிபாட்டுநிலை, ‘பிற்றை
நிலை முனியாது கற்ற நன்றே’ கூஅகூ.

பிறக்கு - பிறப்பேன், ‘மாறியான் பிறக்
கே’ எக. பின், ‘நசைபிறக் கொழிய’
கூடு.

பிறங்கிய - செறிந்த, ‘மரம் பிறங்கிய
நளிச்சிலம்பில்’ கூககூ.

பிறங்குதல் - உயர்தல், ‘பிறங்குநிலை
மாடத் துறந்தை’ கூகூ. மிகுதல், ‘பி
றங்குநீர்ச்சேர்ப்பினும்’ கூகூ.

பிறர் - பகைவர், ‘பிற ரகன்றலை நாடே’
எ; ‘பிறரோம் புற்ற மன்னெயில்’
சு௦. வேற்றரசர், ‘பிறர்மண் கொண்
டு’ கஉ.

பின்றை - பின்பு, ‘பாண்முற் றொழிந்த
பின்றை’ உகூ.

பி.

பீடி - பெருமை, ‘பீடிடைய வெறழ்
முன்பின்’ கஎ; ‘பீடிகெழு வேந்தே’
கூடு; ‘பீடுஞ் செம்மலு மறியார்’ எகூ.
வலி, ‘வேந்தபீ டமுத்த வேந்துவே
ற் றானே’ உஉரு.

பீரை - பீர்க்கு, ‘பீரை நாறிய சுளையி
வர் மருங்கின்’ ககசு.

பீலி - மயிலின்றோகை, மஞ்ஞையுரு
த்த பீலி’ ககூ.

பின்-‘ரூல், ‘கருந்தான் போகி யொருங்
குபின் விரிந்து’ கஉ௦.

பு.

புக்கில் - புகலிடம், ‘துகளறு கேள்வி
யுயர்ந்தோர் புக்கில்’ உஉக.

புகர் - யானைமத்தகத்துப்புள்ளி, ‘புகர
ணிதுதல்’ கூ.

புகர்க்கலை - புள்ளிமாண்கலை, ‘புழற்ற
லைப் புகர்க்கலை யுருட்டி’ கருஉ.

புகல - விரும்ப, ‘கிளைபுகலத் தலைக்கடி
யாங்கு’ கஎ.

புகலுதல் - விரும்புதல், ‘கெஞ்சுடைய
புகன்மறவரும்’ ருரு.

புகலும் - விரும்பும், ‘போரெனிற் பு
கலும் புனைகழன் மறவர்’ கூக.

புகவு - உணவு, ‘அகநாட்ட ண்ணல் பு
கவே’ உசகூ.

புகழ்-கீர்த்தி, ‘சேன்விளங் கும்புகழ்’ கூ௦.
புகழ்மேம்படுகண் - புகழை மேம்படுத்து
மவன், சஅ.

புகார் - ஆற்றுமுகம், ‘புகாரிப் புகுந்த
பெருங்கலம்’ கூ௦.

புடைபெயர்தல் - கீழ்மேலாதல், ‘நிலம்
புடை பெயர்வ தாயினும்’ கூசு.

புடை-யல் - மாலு, ‘இரும்பனம்புடை
யல்’ கூகூ.

புணர்தல் - பொருந்துதல், ‘குரல்புணர்
கீர்க் கொணைவல்பாண் மகனும்’ கக.

புணரி - அலை, ‘வெண்டலைப்புணரி’ உ;
கூக.

புணரியோர் - கூட்டினவர்கள், ‘நீரு நி
லனும் புணரியோர்’ கஅ.

புத்தேன் - தெய்வம், ‘புத்தே னுலகத்
தற்று’ உஉ.

புதல்வர் - பிள்ளைகள், ‘பொன்போற்
புதலவர்’ கூ; ப புதலவர்’

புதவு - கதவு, ‘புனலம் புதலின்’ உச.

புதுவது - புதிது, ‘புதுவதோ வன்றே’
சுஉ; ‘தொலைதலும் புதுவ தன்று’
எகூ.

புயத்து - பிடுங்கி, ‘புயத்தெறி கரும்பின்’
உஅ.

புரந்த - உண்டாக்கப்பட்ட, ‘ஒன்சுழற்
புரந்த தாமரை’ கக; ‘அழல்புரந்த
வடர் தாமரை’ உகூ.

புரவலை - பாதுகாப்பாய், 'இரவலர் புரவலை நீயு மல்ல' கசஉ.

புரவி - குதிரை, 'அலங்குனைப் புரவி' உ.

புரவு - அரசிறை, 'குடிபுர விரக்குங் கோலே னாகு' எடு; வினாநிலம், 'புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினும்' உசு0.

புரி - முறுக்கு, 'புரியடங்கு நரம்பின்' கசரு.

புரிசை - மதில், 'எந்துகொழ யிறைப்புரிசை' கஎ; 'பல்படைப் புரிசை' உஉச.

புரிதல் - ஆராய்தல், அறம்புரித் தன்ன செங்கோ னுட்டத்து' கரு.

புரிந்து - விருப்பி, 'நயம்புரித் துறையுநர்' கசரு.

புரை - குறம், 'புரையி னற்பனுவல்' கரு; 'புரைநீர் தன்றது புதுவதோ வன்றே' சஉ.

புரைமை - உயர்ச்சி, புரைமை' கசு; 'மன்பதை காக்கு நின் புரைமை நோக்காது' உக0.

புல்லாற்றார் - ஒருர், உகக.

புல்லென் கண்ணர் - புற்கென்ற கண்ணர், எஅ.

புல்லென்சடை - புற்கென்ற சடை, உருஉ.

புல்லென்றனை - பொலிவழிந்தாய், 'புல்லென் னனையார் ளளங்கெழு திருக்கர்' உ0க.

புலம் - அறிவு, 'புலவரை யிறந்த புகழ்சா றேன்றல்' உக. இடம், 'புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானை' கசு. திசை, 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' க.

புலம்பு-தனிமை, 'புலம்புகொண் ணேறயும்' கசஎ.

புலர்தல் - உலர்தல், 'புலர்சாந்தின்' க. புலவல் - அறிவுடையோர்' கஉ.

புலவு - புலால், 'புலவுநாற்றத்த பைந்தடி' கச.

புலவுதி - வெறுத்தி, 'புலவுதி மாதோ நீயே' உகக.

புலன் - அறிவு, 'புலனழுக் கற்ற வந்த னாள்' கஉச.

புலனுழுதுண்மார் - அறிவாலுழுதுண் னுங்கற்றோர், 'புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சி' சசு.

புலிகடிமால் - இருங்கோவேள், 'ஒலியற் கண்ணிப்புலிகடி மாஅல்' உ0க;

உ0உ: ஒரு முனிவர் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், புலியொன்று அவனாகொல்லவர, அவர் இவனை நோக்கி (ஹாய்ஸனா) இப்புலியைக் கொல்லென்று கட்டினையிட, இவன் அதனைக்கொன்றமையின், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்ததென்று பழையசிலாசாதன ஆராய்ச்சியையுடையோர் கூறுவர். இதனவிரிவை அவரிடம் கேட்டுணர்க.

புலைத்தி - புலைகள், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போல்' உருக.

புழல் - துளை, 'புழற்றலைப் புக்கர்கலை யுருட்டி' கருஉ.

புழுக்கு - இளைச்சி, 'யாமைப் புழுக்கின்' உகஉ.

புழை - காட்டுவாயில், 'கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' கஅ.

புற்கை - மிக்கநீரால் அடப்பட்ட உணவு, 'நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வறற் கே' கசுச.

புறக்கொடுத்து - முதுகிட்டு, 'புறக்கொடுத் திறத்த' அ.

புறங்காப்ப - பாதுகாப்ப, 'மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப' சஉ.

புறஞ்சிறை - வேலிப்புறம், 'புறஞ்சிறை மாக்கட்கு' உஅ.

புறத்தை - முதுகையுடையை, 'ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை' கச.

புறந்தருநர் - பாதுகாப்பார், 'பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பி' கரு.

புறந்தரும் - பாதுகாக்கும், 'அழல்புறந்தரு உ மந்தண ரதுவே' கஉஉ.

புறப்புண் - மாறிப்பிழைத்துருவின புண், 'புறப்புண் ணாணி' கரு.

புறம் - புறக்கொடை, 'துப்புறவர் புறம்பெற் றிசினே' கக.

புன்கண் - வறமை, 'புன்கண்ணி' சசு. புன்கம் - சோறு, 'பாற்பெய் புன்கத் தேனாடு மயக்கி' கசு; 'சாந்தவிறகி னுவித்த புன்கம்' கசுஅ.

புனல் - நீர், 'தண்புனல் பரந்த பூசல்' எ; 'தண்பொருதைப் புனற்பாயும்' கக.

புனைதல் - அலங்கரித்தல், 'புனைதேர் பண்ணவும்' கஉ. அழகு செய்தல், 'பொன்னியற் புனைத்தாட்டியால்' கச. செய்தல், 'வரிமணற் புனைபாவைக்கு' கக.

பூ.

பூ - புகர், 'பூதத - லாடியல் யானை' கசுரு. பொலிவு, 'பூநிறக் கவசம்' கசு. மலர், 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கசு யானைநெற்றிப்பட்டம், 'பூதத வியானை யொடு' கஉ. பூக்க - பொலிவதாக, 'பூக்கநின் வே

பூங்குன்றம் - ஒருமலை, கசுசு. பூசல் - ஆரவாரம், மெய்ம்மறந்து பட்டவரையாப் பூசல்' உரு; ஆசா கென்னும் பூசல் போல்' உசுசு ஒசை, 'தண்புனல் பார்த்த பூசல்' எ. பூஞ்சாற்றார் - இதுசோழநாட்டுள்ளதோரூர்' கசுசு. பூட்டை - மேற்கோள், 'அறத்தாறு துவலும் பூட்டை' க; 'பூட்டை யிலலோன் யாககை போல்' கசு. பூட்டு - பிணிப்பு, 'கடம்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டு' கசுசு. பூவாவஞ்சி - கருவூர், 'பூவாவஞ்சியுந்தரு குவன்' கஉ. பூழி - புழுதி, 'பூழி மயங்கப் பவவுழுது வித்தி' கஉ; 'கடுங்கட் கேழு லுழுது பூழி' கசுஅ.

பெ.

பெட்டாங்கு - வீரும்பியபடியே, 'பெட்டாங்கு கீழும் பெருவனம் பழுனி' கசுசு. பெட்டி - பேணுதல், 'பெட்டின் நீதல் யாம்வேண்டலமே' உரு. பெண்-மனைவி, 'பெண்ணீர் துற்றென' அஉ. பெண்டிர் - மகளிர், 'பெண்டிரும் பிணியுடையீரும்' க. பெண்ணை - பனை, 'செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்' கசு. ஓர் ஆறு, 'பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே' கஉசு. பெய்மா - வாக்கவேண்டி, 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' கசுரு. பெயர்க - பெயர்வானாக, 'கோயிலை கிப் பெயராதிலம்' கசு. பெயர்த்தம் - பின்னும், 'நின்கடற் பிறத்த ஞாயிறு பெயர்த்தநின்-வெண்டலைப் புணரிக்க் குடகடற் குளிக்கும்' உ. பெயர்த்தல் - பிறழ்தல், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' க.

பெயர்பு - ளிளந்து, 'பெயர்பு பொங்க' உஉ.

பெயர்புறம் - சரிந்து மீளும் புறக்கொடை, 'வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத்தார்த்து' கரு.

பெயரல் - பிறழாதொழியல்வேண்டும், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' க.

பெயரிய - பெயர்கூறிய, 'கோவெனப் பெயரிய காலை' கரு பெயர்த்த, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' எ. பெயல் - மழை, 'உறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே' கரு; 'காப்பெயற் கலித்த' கஉ.

பெருங்காடு - பறங்காடு, 'பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டமம்' உசுசு.

பெருங்குன்றார் - ஓரூர், கசுஎ, உரு, உசுசு, கசுஅ.

பெருங்கோக்கிள்ளி - கோப்பெருஞ்சோழன், 'பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க' கஎ.

பெரும்பிறிது - இறந்துபடுதல், 'பேழ்வாயுமுலையைப் பெரும்பிறி துநீஇ'

பெரும்பேது - இறந்துபாடு, 'நற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப' உசுஅ.

பெருமிதத்தை - செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றும், 'நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே' கஉஉ.

பெருமிதம் - மிக்கமனச்செருக்கு, 'பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' கஉ.

பெருவக்கியம் - ஒருவகைவாத்தியம்; இது யானையின் துதிக்கைபோலும் வடிவையுடையது, 'கண்விடு தூம் பிற் களிற்றயிற் தொடுமின்' கருஉ.

பெற்றிசின் - பெற்றான், 'சீருடைய விழைபெற் றிசினே' கசு. பெற்றான், 'வெள்ளி நாரார் பூப்பெற் றிசினே' கசு.

பெறலருங்குணாத்து - பெறுதற்கரிது, 'அளிதோ தானையது பெறலருங்குணாத்தே' ரு.

பே.

பேகன் - வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன்; இவன் ஒருவள்ளல், 'கடாஅ

யானைக் கலிமான் பேகன்' கசக,
'கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்'
கசஉ; 'கைவன் வீகைக் கடுமான்
பேக' கசக; 'வயங்குபுகழ்ப் பேகன்'
கசச; 'கடாஅ யானைக் கலிமான்
பேக' கசரு; 'அடுபொர்ப் பேக'
கசக; 'பெருங்க னுடன் பேகனும்'
கருஅ.

பேணி - பாதுகாத்து, 'பேணித், தென்
புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்' க.

பேர் - தோற்றப்பொலிவு, 'பேருடைய
விழக்கழஞ்சின்' கக.

போரையம் - இஃது அரையமென்னும்
கரத்தின் ஒருபாகம், உஉஉ.

பேழ்வாய் - பெரியவாய், 'பேழ்வா
யுமுலை' கூக; கருஉ.

பேற - பெற்றபொருள், 'பேறியா தெ

பை.

பைஞ்ஞினம் - செவ்வியையுடையநினை
ம, 'பைஞ்ஞினம் பெருத்த பசுவென்
ளமலை' கஎ.

பைதல் - தன்பம், 'வவ்வங் கரக்கும்
பைதன் மாக்களோடு' சக.

பைதறுகாலை - பசுமையற்றகாலம், 'கோ
டை நீடிய பைதறு காலை' கஎச.

பைத்தடி - செவ்வீத்தசை, 'புலவுநாற்
றத்த பைத்தடி' கச.

பையாப்பு - தன்பம், உஉக.

பையென்றன - ஒளிரமுருங்கின, 'பாநெர்
கடும்பும் பையென் றனகே' உகஅ.

பையென - மெல்ல, 'பையென, வெ
ண்ணை வினவுதி யாயின்' கருக.

பொ.

பொருவல் - ஒருபாறை, 'செவீசெஞ்
சேவலும் பொருவலும்' உகஅ.

பொங்க - மென்மேரகிர, 'மெய்மலி
யாவுதி பொங்க' கரு.

பொடித்த - வெறுத்த, 'பொடித்தநன்
செவ்வீ காட்டென' ககஉ.

பொத்திய - மூட்டிய, 'காவைப் பொத்
திய ரெலிதி விளக்கத்து' உசஎ.

பொத்து - புறா, 'பொத்தி ணண்பிற்
பொத்தியொடு கெழிஞ்' உகஉ.

பொதி - பட்டை, 'பைக்கழை பொதி
கனைத் தன்ன விளர்ப்பின்' உருக.

பொதியம் - பொதியின்மலை, 'பொதிய
மும் போன்றே' உ; 'தென்னம் பொ

ருப்பன்' கூக; 'கழறொடி யாஅய்
மழைதவழ் பொதியில்' கஉஅ; 'தென்
னம் பொருப்பன்' உகரு.

பொதியில் - அம்பலம், 'பலிகன் மாறிய
பாழ்படு பொதியில்' ருஉ.

பொது - மன்று, 'பொதுவிற் றாங்கும்
வ்சியுறு தன்னுணை' அக.

பொதுசசொல் - பூமி பிறவேந்தருக்கும்
பொதுவென்னுமவாத்தை, 'போகம
வேண்டிப் பொதுசொற் பொறாஅ
ன்' அ.

பொதுமொழி - உறுதியில்லாதவார்த்தை,
'கொதும் லாளர் பொதுமொழி கொ
ன்னாது' கூரு. சிறப்பில்லாதமொழி,
'எதிந் தீர்க்கன் பொதுமொழி கொ
ன்னாது' ருஅ.

பொர - மாறுபட, 'கன்பொர விளங்கு
நின் வின்பொரு வியனகுடை' கூரு.

பொருத - பொரப்பட்ட, 'கறுப்பொரு
த செவ்வாயான்' ச.

பொருதல் - முட்டுதல், 'வின்பொருபு
கழ் விறவஞ்சி' கக.

பொருது - சண்டைசெய்து, 'நாளை
பதினமரும் பொருதுகனத் தொழிய'
உ.

பொருந்தி - அடைத்த, 'வந்தடி பொ
ருந்தி' கஉ.

பொருந்தில் - ஒருர், ருக.

பொருநர் - சண்டைசெய்வார், 'பொ
ருநர்க் - கிருநிலத் தன்ன நோன்மை'
கச. பகைவர், 'அருநரை யுருமிற்
பொருநரைப் பெறு' ருஅ.

பொருநை - அரசன், 'அறத்துஞ் சுறந்
தைப் பொருநனை யிவனே' ருஅ;

'மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டிப் பொ
ருநன்' கூஅ. பொருவான், 'பொரு
நனு மினையன்' எஅ. வீரன், 'எம
முன முன்னொரு பொருநன்' அஎ.

பொருநை - ஆனபொருநதமென்னும்
ஆறு; இது கருவூக்குச்சமீபத்திலோ
டுவது, 'தண்பொருநைப் புனற்பா
யும், வின்பொருபுகழ் விறவஞ்சி'
கக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங், கல்
லென பொருநைமணலினும்' கூஅஎ.

பொலம் - பொன், 'பொலம்பூந் தம்
பை' உ; 'பொலங்குழை யுழினை'
ருஉ.

பொலிந்த - சிறந்த, 'தாழ்சடைப் பொ
லிந்த வுருந்தவத தோககே' க.

பொழிந்த - பொழிந்தேன், 'கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறிலும்' உரு.

பொறி - இலக்கணம், 'பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகலம்' கசு. இலாஞ்சனை, 'கோண்மாக் குயின்ற சேண்வினங்கு தொடுபொறி' ருஅ. எந்திரம், 'இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய, பெருங்கல் லடாகும்' கசு. ஒளி, 'கண்பொறி போகிய' கசு. கொளுத்து, 'புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய' கசு.

பொறுத்தல்-தாங்குதல், 'கொழுநிறு நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாகு' ருஅ.

பொறை - சிறுகுவடு, 'அறையும் பொறை மணந்த தலைய' கசுஅ.

பொறையன் - சேரன், 'களங்கொன் யானைக் கடுமான் பொறைய' ருசு.

பொறையாறு - ஓரூர், கசு.

பொன் - இரும்பு, 'பொன்னியற் புனை தோட்டி' கசு; 'வினங்குபொன் னெறிந்த லங்கிளர் பலகை' கரு; 'பொன்புனை திகிரி' உசு.

போ.

போகம் - துகரும் இன்பம், 'போகம் வேண்டி' அ.

போகிய - ஒழிந்த, 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தா மாப' கரு ஒங்கிய, 'களளி போகிய களரியம் பறந்தலை' உசு.

போந்தை - பனை, 'முழாவரைப் போந்தை' அரு.

போழ் - வார், 'போழ்துண் சி' அஉ.

போழ்க - பினக்கப்படுவதாக, 'போழ்கென் னாவே' கசுஉ.

போற்றார் - பனகவர், 'போற்றார்ப் பொறுத்தலும்' உ.

போன்ம் - போலும், 'போன்மென விரும்பி' கசு.

போன்றன் - ஒத்தன், 'இலக்கம் போன்றன்' ச.

போன்று - ஒத்து, 'இமயமும் பொகிய மும் போன்றே' உ.

பொள.

பொளவம் - கடல், 'தொன்றுமுதிர் பொளவம்' ச; 'இமிழ்திணைப் பொளவம்' அஅ.

ம.

மகளிர் - பெண்டிர், 'மகளிர் மலைத்த லல்லது' கரு.

மகிழ்சிறந்து - உண்டு, 'தண்கமழ் தேரன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' உச.

மகிழ்ந்து - உண்டு, 'வாங்கமைப் பழுவிய தேரன் மகிழ்ந்து' கஉ.

மங்குல் - இருட்சி, 'மங்குன் மாப்புகை' கரு.

மங்கையர் - மகளிர், 'வாலிழை மட மங்கையர்' கசு.

மஞ்ஞை - மயில், 'பழை மஞ்ஞை யுருத்த பீலி' கசு; 'மஞ்ஞை - யொலி நெடும் பீலி' ரு.

மட்டு - மது, 'வெப்புடைய மட்டுண்டு' உச. மதுவைக்கும்சாடி, 'மட்டுவாய் திரப்பவும்' கசு.

மடங்க - இறைஞ்சு, 'இகற்பாடுவோ ரொருத்த மடங்க' சரு.

மடம் - பேதைமை, 'வாலிழை மடமங்கையர்' கசு. மென்மை, 'தெற்றிடை மடப்பிணை' உசு; 'மடத்தைக மா மயில்' கசுரு; 'மடப்பிடி' கருசு.

மடல் - பணங்கருக்கு, 'ஒழிமடல் விறகிற் கழியின் சுட்டு' உசு.

மடவர் - யாதும் அறிவில்லாதார், 'மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்' கரு.

மடவரல் - மடப்பம், 'மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி' அசு.

மடவோன் - அறிவில்லாதோன், 'உள்ள மென்றிய மடவோன்' எசு.

மடிவிலை - சோம்புதலையுடையாயல்லை, 'ஒடியா முறையின் மடிவிலை யாகி' உசு.

மடுப்ப - ஊட்ட, 'ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' ருசு.

மடை - ஆணி, 'மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே' கசு. கொளுத்து, 'மடை செறி முன்கைக் கடகம்' கரு.

மண் - அணு, 'மண்டிணிந்த நிலனும்' உ.

மண்டி - மடுத்தி, 'துதிமுக மழுங்க மண்டி' கசு. மிக்குச்சென்று, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

மண்டிய - அடர்த்துச்செய்த, 'அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்' கசுஉ.

மண்டிலம் - சூரியமண்டிலம் சந்திரமண்டிலம், 'யாங்கன மொத்தியோவீங்குசெலன் மண்டிலம்' அ. பார்வட்டம், 'பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டில மும்' கரு.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

மண்டை - பாணர்கையிலுள்ள ஏற்கும் பாத்திரம், 'கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென' கருக; 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' கரு; 'பருஉக்கண் மண்டையொடு' கரு; 'ஏலாது கவிழ்ந்தவென்' னிரவன் மண்டை' கரு.

மண்ணி - முழுதி, 'பனிக்கய மண்ணி' கரு.

மண்ணின்-மண்ணையுடைய, 'பனக்கவருண்ணு வருமண் ணினையே' உரு.

மண்ணுதல் - ஒப்பமிதல், 'மண்ணுறு மணி' கரு.

மணந்த-சேர்த்த, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலையி' கரு.

மணி - நீலமணி, 'ஒலிமெடும் பீலி யொ ண்பொறி மணித்தார்' கரு.

மதவலி - மிக்கவலி, 'மைந்துடை மல் லன் மதவலி முருக்கி' கரு.

மதன் - மனவெழுச்சி, 'மண்டமர்ப் பரி க்கு மதனுடை கோன்றான்' கரு. மிகு தி, 'மண்டம ரட்ட மதனுடை கோ ன்றான்' உரு. வலி, 'மதனுடை முழ வுத்தோ ளோச்சி' கரு.

மதி - சந்திரன், 'உவவுமதி' கரு.

மதுகை - வலி, 'மதுகை யின்றி' கரு.

மதுகை - பாண்டியர்களின் நகரம், கரு.

மம்மர் - மயக்கம், 'மம்மர் நெஞ்சத் தெ ம்ம னோர்க்கு' கரு.

மயக்கி - கலந்து, 'பாற்பெய் புன்கந் தேனெடு மயக்கி' கரு.

மயங்கிய - கலந்த, 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலக் கானத்து' கரு.

மரபு - தன்மை, 'தெறறா மரபினின் தையொடும் பொலிய' கரு. முறை மை, 'ஈண்டுசெலம் மரபிற் நன்னி யல் வழாது' உரு; 'உறுமுறை மர பின்' கரு. மேம்பாடு, 'இசைமர பாக' உரு.

மரீஇய - மருவிய, 'பனகப்புல மரீஇய தனகப்பெருஞ் சிறப்பின்' கரு.

மரீஇயோர் - மருவியவர், 'மரீஇயோ ரறியாது மைத்துப் டட்டநே' கரு.

மருக - மரபினுள்ளாய், 'ஒடாப் பூடகை யுரவோன் மருக' கரு.

மருகனை - மரபினுள்ளாய், 'பலவும் விடு த்தோன் மருகனை' கரு.

மருங்கு - பக்கம், 'கவிழ்மணி மருங்கின்' கரு; 'கனையெரி யுறிய மருங்கு கோ க்கி' உரு.

மருங்குல் - வயிறு, 'பசிபடு மருங்குலை' உரு.

மருட்டை - வியப்பு, 'நினைக்குங் காலை மருட்டை யுடைத்தே' உரு.

மருண்டு - பயந்து, 'புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு கோக்கி' கரு.

மருதம் - காலப்பண், 'மாலை மருதம் பண்ணி' கரு.

மருந்து - பரிசாரம், 'மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில்' கரு; 'மருந்தில் கணி ச்சி' உரு.

மருப்பு - கொம்பு, 'கொல்லேற்றின் மரு ப்புப்போன்றன்' கரு. யாழ்க்கோடு, 'நல் லிசை யாழ்மருப்பு' உரு.

மருள் - என்வகையெச்சத்துளொன்று; அது அறிவின்றியங்கியிருப்பது, 'மா வு மருளும்' உரு. ஒப்பு, 'எரிமரு ளவிரசூட' கரு; 'மதிமருள் வெண் குடை' கரு.

மருள - வியப்பு, 'தான்படு செல்வங் கா ண்டொறு மருள' கரு.

மரை - தாமரை, 'மரையிலே போலமா ய்ந்திசினோர் பலரே' உரு.

மல்லல் - வளம், 'மல்லன் மூதார்' கரு.

மலங்கு - ஒருவகைமீன், 'மலங்குமிளர் செறு' கரு.

மலந்தல் - பரத்தல், 'மலந்தா யத்து' கரு.

மலைக்குநர் - மாறுபடுவோர், 'சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனின்' கரு.

மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு' கரு.

மலைத்தனை-பொருதாய், 'மலைத்தனை யெ ன்பது நாணுத்தக வுடைத்தே' கரு.

மலைய - குட, 'பாணர் தாமரை மலைய வும்' கரு.

மலையன் - ஒருவள்ளல், 'காரி பூர்ந்து பேரமர்த் கடந்த, மாரி யீகை மறப் போர் மலையனும்' கரு; இவன், மலைய மான் திருமுடிக்காரியென்றும் சொ லப்படுவான்.

மழகளிறு - இளங்களிறு, 'மைந்துமலி ந்த மழகளிறு' உரு.

மழலை - இளஞ்சொல், 'புதல்வர்தம் மழ லை' கரு.

மழவர் - வீரர், 'மழவர் பெரும' கரு.

மழித்தலை - மட்டையாகியதலை, 'கொய்
ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கல
ங்கிய' உகக.

மழுங்க - தேய, 'துதிமுக மழுங்க' கக.
மழுங்கிய - தேய்த்த, 'துதிமழுங்கிய வெ
ண்கோடு' ச.

மன்ன - வீர, 'முழுஉ வன்னரூ முணக்கு
மன்ன' உகக.

மன்னர் - வீரர், 'மன்னர், மலைத்தல் போ
கிய சிலைத்தார் மார்ப' கர; 'உடன்று
மேல் வந்த வம்ப மன்னரை' எஎ.

மறம் - ஆண்மை, 'மறத்தகை மைந்த
ரோடு' சுசு. வீரம், 'மறத்திற் கொ
ல்களிறு' க; 'மறம்பாமய யாடினி'
கக.

மறவி - கூற்றம், 'மறவியன்ன களிற்று
யிசை யோனே' கக.

மறவை - மறத்தையுடையாய், 'மறவை
யாயிற் போரொடு திறத்தல்' சச.

மறுகு - தெரு, 'தாதெரு மறுகு' உகரு.

மறுத்த - மறுத்தற்குவுதுவாகியு, 'மாம
றுத்த மலர்மார்பின்' எ.

மறை - வேதம், 'மறைநலி, லந்தணர்'
க; 'நான்மறை முனிவர்' சு.

மறைக்கொண்ட - மறைத்தற்குக்கொ
ண்ட, 'வெயின்மறைக் கொண்ட வு
ருகெழு சிறப்பின் - மாலே வெண்கு
டை' சு0.

மறைக்கொண்டன்றோ - மறைத்தற்குக்
கொண்டதோ, 'வெண்குடை - வெ
யின்மறைக்கொண்டன்றோ வன்றோ'
கரு.

மன் - நிலைபெறு, 'மன்னுயிர்ப்பன்மை
யும்' கக. மிகவும், 'சிறந்தன்று மன்
னே' எடு.

மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை, 'மன்பதை
காக்குநின்புரைமை' உக0.

மன்ற - தெளிவாக, 'நோற்றோர் மன்ற
நின்பகைவர்' உசு; 'வல்லை மன்ற
நீரயந் தளித்தல்' ருசு. நிச்சயமாக,
'சிறுவரை - சென்றுநின் ரோர்க்குந்
தோன்று மன்ற' ககச.

மன்றம் - பொதியில்=பொதுவிடம், 'இ
ரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றம்' கசு;
'மன்றப் பலவின்' கஉஅ. செண்டு
வெளி, 'பேரிசை மூதூர் மன்றங்
கண்டே' உஉ0.

மன்னாக - நிலைபெறுவாயாக, 'மன்னாக
பெருமநீ நிலயிசை யானே' சு.

மா.

மா - என்வகையெச்சத்த

அது விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது,
'மாவு மருளு முளப்ப' உஅ. ஒரு
மாவெண், 'மாரிறை வில்லதும் பன்
னாட் காகும்' கஅச. கருமை, 'மா
க்கடல்' ச; 'மாக்கழி மலாந்த நெய்
தல்' சஅ. குதிரை, 'மாவே, எறிப
தத்தா னிடங்காட்ட' ச; 'நிமிர்பரிய
மாதாங்கவும்' கச. திருமகன், 'மாம
றுத்த மலர்மார்பின்' எ. மாமைநிற
ம், 'அம்மா வரிவை' கசஎ.

மாகம் - ஆகாயம், 'மாக விசும்பு' கரு.

மாங்குடி - ஒரூர், உச.

மாங்குடிமருதன் - மாங்குடி மருதனார்;
இவர் சங்கப்புவலருள் ஒருவர்; பத்து
ப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி நூலாசிரி
யர் இவரே, 'ஒங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்
த கேள்வி, மாங்குடி மருதன் றலை
னாக, வுலகமொடு நிலையு பலர்புகழ்
சிறப்பிற், புலவர் பா டாது வரைக
வெண் னிலவரை' உஉ.

மாட்சி - கண்மை, 'வினைமாட்சிய வி
ரைபுரவி' கசு.

மாட்டிய - கொளுத்திய, 'பொறியறிந்
து மாட்டிய' கக.

மாதிரம்-கிசை, 'மாதிரத் தேண்டிய' சு0.

மாமறுத்தமலர்மாப்பு - திருமகன் பிறர்
மார்பை மறுத்தற்கேதுவாகிய பரந்த
மாப்பு, எ.

மாய்ந்தகிசினோர் - மாய்ந்தோர், 'மாய்ந்
தகிசினோர் பலசே' உஎ.

மாய்ந்தென - மாய, 'தொல்லோர் மாய்
ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது' ருஅ.

மாயா - மறவாத, 'மாயா வுள்ளமொடு'
ககக.

மாரி - மைழ, 'மாரி பொய்ப்பினும் வா
ரி குன்றினும்' கரு.

மால்பு - கண்ணேணி, 'மால்புடை
நெடுவரை' க0ரு.

மாவன் - ஒல்லையூர்த்தந்த பூதப்பாண்டிய
னுடைய நண்பருளொருவன்; இவ
னுடைய ஊர் மையலென்பது, 'பொ
ய்யா யானை மையற் கோமான், மாவ
னும்' கக.

மாவிலங்கை - ஓய்மாநல்லியக் கோட
னார், 'இழுமென வொலிக்கும் புன
லம் புதலிற், பெருமா விலங்கைத்

தலைவன் சிறியா, பூரிலோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை, யுடையை வாழியெற்புணர்ந்த பாலே' கவுசு.

மாறன் - பாண்டியன், 'வேந்தமேம் பட்ட பூந்தார் மாற' நூறு; 'கடுமான் மாற மறவா தீமே' கவுசு.

மாறு - இறந்துபாடு, 'நகாலென வந்த மாறே' உருக. ஏதப்பொருள் படுவதோரிடைச்சொல், 'அனையை யாகன் மாறே' ச. பரிசு-விதம், 'விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்' நூ.

மாறோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த நாடென்பர்; இதுமாறோகமெனவும் வழங்கும், ௧௭, ௧௬, ௧௨௬, ௨௮௦.

மி.

மிச்சில் - ஒழிபொருள், 'கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்' உரு.

மிசை-மேடு, 'அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ' கவுசு. மேல், 'மறவியன்ன களிற்றுமிசை யோனே' கவு.

மிசைவு - உணவு, 'அல்கு மிசைவாகும்' உரு.

மிஞிறு - தேனீ, 'மிஞிறுக்குங் கழங்கடாம்' உரு.

மிடறு - கழுத்து, 'கறைமிடறு' க.

மிதவை - கூழ், 'அம்புளிமிதவை' உரு.

மிலைந்த - சூடிய, 'மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்' உரு.

மிலைந்த - சூடி, 'உழிஞைப் பவரோடு மிலைந்து' என்.

மிழலைக்கூற்றம் - இது வேள் எவ்வியினுடையது; கூற்றம் - நாட்டின் உட்பிரிவுக்கு ஒர்பெயர்; 'ஓம்பா விகை மாவே ளெவ்வி, புனலம் புதலின் மிழலை யொடு' உரு.

மிளிர்ந்தல் - பிறழ்தல், 'மலைக்குமிளிர் செறு' கவு; 'இருநில மிளிர்ந்திசு னாஅங்கு' கவு.

மிளிர்ந்திட்ட - மறிக்கப்பட்ட, 'படை மிளிர்ந்திட்ட யாழையும்' சஉ.

மிளிர் - பிறழ், 'கொழங்கிழங்கு மிளிர் க்கிண்டி' கவு.

மினை - காவற்காடு, 'கதிர்துழை கல்லாமரம்பயில் கழமினை' உரு; 'போரருங் கழமினை' கவு.

மீ.

மீக்கூற்றம் - புகழ், 'பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே' கவு.

மீமிசை - மேல், 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடி' கவு.

மீளி - மறம், 'மீளி முன்பி னாள்' உரு.

மீன் - கட்சத்திரம், 'பன்மீ னுப்பட்டிங்கன் போலவும்' கவு.

மு.

முக்காவனா - ஓர்நாடு, ௮௦.

முக்கி - உண்டு, 'பாசவன் முக்கி' கவு.

முகம் - இடம், 'இனிய செத்திநின் னா' வலர் முகத்தே' கவு.

முகிழ்த்தல் - அரும்புதல்.

முகையனா - இது சோழநாட்டிலுள்ள தோளூர், கவு, உரு.

முகறி - ஓளூர், 'முழங்கடன் முழவின் முகறியின்' கவு.

முட்டு - குறை, 'மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய' கவு.

முடியர்-முடிப்பானா, 'அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்' கவு.

முண்டகம் - கடல்முள்ளி, 'முண்டகக் கோதை, யொண்டொடி மகளிர்' உரு.

முணங்குமிரித்தல்-மூரிமிரித்தல், 'முணங்குமிரி வயமான்' நூ.

முணங்குமிரிந்து-மூரிமிரிந்து, 'அணங்குநங் கடுந்திற லென்னை முணங்குமிரிந்து' என்.

முத்தி - முத்தங்கொண்டு, 'புதல்வர் பூங்கண் முத்தி' கவு.

முத்தாற்றுக்கூற்றம் - இது பழையவேளிர்களுடையது, 'பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர், குப்பை நெல்லின் முத்தாறு தந்த' உரு. இது முத்தாற்றுக்கூற்றமெனவும் வழங்கும்.

முதல் - இடம், 'சுரமுதல் சேர்ந்த சில்வனை விழை' கவு.

முதற்ற - முதலாகவுடையது, 'அற நெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' நூ.

முதாரி - முதமை, 'முதாரிப் பான்' கவு.

முதிர்-முதிர்ந்து, 'சூன்முதிர்' கவு.

முதிரம் - ஒருமலை, 'அகிரா யானர் முதிர்ந்துக் கிழவ, விவண்விளங்கு சிறப்பினியறேக் குமண' கவு; 'நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன், மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே'

அ ரு ம் ப த அ க ரா

கசு0; 'பழந்துங்கு முதிர்ந்துக் கிழவன், றிருந்துவேற் குமணன்' கசு௩.
முந்நீர் - கடல்; ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமடையதென்பதுபொருள்; 'முந்நீர் விழவி நெடியோன்' கூ; 'முந்நீர் வழங்கு நாவாய்' க௩.
முந்துறுத்த - முன்னிட்டிக்கொண்டு, 'பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்த' உக.
முந்தை - முன்னே, 'முந்தை நிற்பின்' க0.
முயங்கினேன் - புல்லினேன், 'முயங்கினே னைல்லனோ யானே' கக.
முரட்சியூர் - ஒரூர், உ.
முரண் - மாறுபாடு, 'கடுமுரண் முதலை' க௭. வலி, 'முரணுடை யுள்ளம்' உ0க.
முரணிய - மாறுபட்ட, 'தீமுரணிய நீரும்' உ.
முருக்கி - கெடுத்து, 'தோள்வலி முருக்கி' கஅ; 'மதவலி முருக்கி' அ0.
முறித்து, 'காப்புடைய வேருமுருக்கி' கச.
முருகு - தெய்வம், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி' உருக.
முழவு - தன்னுமை, 'மண்கலை முழவு' கரு. மத்தளம், 'விசிகுடி முழவின்' கஉஅ.
முழுநெறி - புறவிதழொடிக்கப்பட்ட முழுப்பூ, 'கூம்பவழி முழுநெறி' ககசு.
முள்ளூர் - ஒரூர், க௭ச.
முள்ளூர்மலை - மலையுமான் திருமுடிக்காரியின்மலை, 'பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப், பட்ட மாரி யுறையினும்' கஉக; 'பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந்' கஉசு; 'எள்ளுறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை' க௭ச.
முளிதல - உலர்ந்தல், 'முளிபுற்கானங்குழைப்ப' கசு0.
முற்றி-முடித்து, 'வேள்வி முற்றி' கரு.
முற்றிய - முடித்த, 'பாடுதறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே' உக.
முற்றுக - சூழ்வதாக, 'பாண்முற்றுக நின் னுண்மகி றிருக்கை' உசு.
முறை - அடைவு, 'முறைமுறை - யாடுநர் கழியுமில் வலகத்து' உக. ஊழ், 'ஆருயிர் - முறைவழிப் படுஉ மென்பது' ககஉ. நீதி, 'முறைவேண்டு பொழுதில்' கரு.

முன்ப - வலியையுடையோய், 'செருச் செய் முன்ப' சக.
முன்பு - முன்னிடம், 'முன்பு தாரத்து' கசு வலி, 'முன்பிற் - கானக நாடனை' ரு; 'கடுந்தார் முன்பு தலைக்கொண்மார்' கரு; 'மீளி முன்பி னுளி' உ0௭.
முன்றுறை - துறைமுன்னர், 'முன்றுறை துண்பல மணலினும்' க௩க.
முன்னம் - மனக்குறிப்பு, 'முன்ன முகத்தி னுணர்ந்து' க.
முன்னனா - முன்னேறிப்பை, 'தானை முன்னனா யெனாஅ' கசுக.
முன்னீர்-நிலத்திற்குமுன்னாகியகீர், 'முன்னீர் விழவி நெடியோன்' க.
முன்னூர் - ஊர்முன், 'முன்னூர்ப் பழுனிய கோளியா லத்து' உருச.
முனித்தலை - குறிமித்தலை, 'முனித்தலைப் புதல்வார்' உரு0.
முனிவர் - அந்தணர், 'நான்மறை முனிவர்' சு.
முனிவிலை - வெறுப்பில்லாய், 'முனிவிலை.....நடத்திகீ'
முனிவு - வெறுப்பு, 'முனிவிலர்' கஅஉ.
முனைஇ-வெறுத்து, 'பிணைநிலை முனைஇ' உக; 'அனையகமுனைஇ' ருஉ.
முனையின் - வெறுப்பின், 'செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையின்' உச.

மு.

முதாளர் - முதியோர்; 'நனாமு தாளர்' ருஉ.
முதற்பெண்டிர் - முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த பெண்டிர், 'முதற்பெண்டிர் கசித்தழ நாணி' கக.

மெ.

மெய் - அறிவு, 'மெய்மறந்து பட்ட வராயாப் பூசல்' உரு.
மெய்புகருவி - கவசம், க௩.
மெய்மறந்து - அறிவுமயங்கி, 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வராயாப் பூசல்' உரு.
மெல்லிய-மென்மையையுடையன, 'மெல்லிய பெரும தாமே' கசு.
மெல்லியர் - அற்பகுணங்களையுடையர், வறமையுற்றோர்; 'மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்' க0க.
மென்புலம் - மருதமும்செய்தலும், 'மென்புல வைப்பி னன்னுட்டிப் பொருந்' சஉ.

மே.

மேந்தோன்றல் - மேம்பட்டதோன்றல்,
'இசைமேந்தோன்றல்' கடுக.

மேந்தோன்றிய - மேம்பட்ட, 'இசை
மேந்தோன்றிய வணமை' கடுஅ
மேவல் - விரும்புதலுடைய, 'கொள்
னை மேவல்' எ.

மை.

மை - இருட்சி, 'மைபடுமருங்குல்' நூ.
செம்மறிபாடி, 'மையுன் மொசித்த
வொட்கல்லாடு' கக.

மைந்து - மறம், 'மைந்துபட்டன்றே'
கக. வலி, 'நாடல் சான்ற மைந்தி
னோய்' கடு; 'மைந்துடைக் கழை
தின் யானை' எக.

மைம்மீன் - சனியின், 'மைம்மீன் புகை
யினும்' கக.

மையல் - பாண்டிநாட்டுள்ளதோரும்;
இது மாவனென்பவ னுடையது,
'பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்,
மாவனும்' எக.

மைவிடை - ஆட்டுக்கிடாய், 'மைவிடை
வீழ்ப்பவும்' கக. செம்மறிக் கிடா
ய், 'மைவிடை வீழ்ப்ப' கக.

மொ.

மொசித்த - தின்ற, 'மையுன் மொசித்த'
கக.

மொய்ப்ப - நெருங்க, 'வாளோர் மொ
ய்ப்ப' கக.

மொழி - வார்த்தை, 'பிறற்பழி கூறு
வோர் மொழிதே றையே' க0.

மொழிவல் - சொல்லுவேன், 'நின்றொ
ன்று மொழிவல்' நூ.

மோ.

மோசி - ஒருபுலவர்; இவர் உறைபூர்
எணிச்சேரி முடமோசியாரென்றம்
சொல்லப்படுவார், 'திருந்துமொழி,
மோசி பாடிய வாயும்' கடுஅ.

மோவாய் - தாடி, 'குச்சி னினாத்த
குருமயிர் மோவாய்' உருஎ.

யா.

யா - யாவை, 'யாபல கொல்லோ பெ
ரும்' கடு.

யாங்கனம் - ஏவ்வாறு, 'யாங்கன மொ
த்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்'
அ; 'யாங்கன மொழிகோ வோங்கு
வாட் கோதையை' சக.

யாணர் - புதுவருவாய், 'யாணர் வைப்பி
ன்னாட்டுப் பொருள்' உ.

யாணர்தது - புதுவருவாயை யுடைத்து,
'பெருவிறல் யாணர்த் தாடி' சஉ.

யாத்த - பிணித்த, 'யாத்த நண்பின்ன்'
உக.

யாமங்கொன்பவர் - இடையாமத்து ஊர்
காப்பவர், 'யாமங்-கொன்பவர் சுடர்
நிழற் கதாஉம்' கக.

யாமம் - இடையாமம், 'யாமத்தத், தனி
மகன் வழங்காப் பணியலர்க் காவின்'
கக.

யாமை - ஆமை, 'படைமினிர்த் திட்ட
யாமையும்' சஉ; 'அரிக்குட ரரியின்
யாமை மீளிர' உக.

யாய்-தாய், 'முதிர்வின் னியாயும்' கடுக.

யாவணது - எவ்விடத்துள்ளது, 'இருள்,
யாவண தோதின் னிழல்வாழ் வோர்
க்கே' க0உ.

யாவது-எவ்வனமாவது, 'அமர்மிக வியா
வது' சஉ.

யாவிர் - எப்பெற்றிப்பட்டிர், 'யாவி ரா
யினும்' அஅ.

யான்கண்டினையர் - யான்கருதியவதனை
யேகருதுவர், 'யான்கண்டினையரென்
னினையரும்' கக.

யூ.

யூபம் - யாகத்தான், 'யூப நட்ட வியன்
களம் பலகொல்' கடு; 'யூப நெடுந்
தான் வேத வேள்வி' உஉச.

வ.

வசை - பழி, 'வசையில் வாழ்க்கை' க0.

வஞ்சி - கருவூர், 'வீண்பொருபுகழ் விற
ல்வஞ்சி' கக; 'பூவா வஞ்சியுத் தரு
குவனென்றே' கஉ; 'வாடா வஞ்சி
வாட்டுநின்' கக; 'வஞ்சி முற்றம்
வயக்கள னாக' கக; 'வஞ்சிப் புற
மதி லலைக்குங், கல்லென் பொருளை'
கஅஎ. பகைமேற்செலவு, 'பாடினி
பாடும் வஞ்சிக்கு' கடு.

வட்கர் - குற்றம், 'வட்கர் போகிய வள
ரிளம் போந்தை' க00.

வட்கார் - பகைவர், க00.

வட்டி - கடகம், 'மான்றசைச் சொரிந்த
வட்டி' கக.

வட்டித்து - சுழற்றி, 'மருங்கில் கண்ணிச்சி
வருத்தவட் டித்து' சஉ.

அ ரு ம் ப த ஷ் க ரா

வடமலை - இமயமலை, 'வடமலைப் பெயர் குவை யாயின்' ௬௭.

வடமீன் - அருந்ததி, 'வடமீன் புரையுங் கற்பின்' ௧௨௨.

வடாஅது-வடக்கின்கண்ணது, 'வடாஅது பணிபடு நெடுவரை' ௬.

வடி - திருத்தம், 'வானுட்கும் வடிநீண் மதில்' ௧௮. வடித்தல், 'வடிநவி னவியம்' ௨௩.

வடிந்த - அழகுபெற்ற, 'வடிவின்று வடிந்த யாக்கையன்' ௧௮௦.

வடியா - திருந்தாத, 'வடியா நாவின்' ௪௭.

வடு - தழுப்பு, 'சாப நோன் ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்' ௧௯.

வண்ணம் - அழகியதிறம், 'வண்ணமா ர்பு' ௧ நிறமுடையகலவை, 'வண்ண நீவிய' ௩௨.

வணர் - வளைவு, 'வணர்கோட்டுச் சிறியாழ்' ௧௫௫

வந்தனம் - வந்தேம், 'எய்தவந் தனம் யாம்' ௧௦.

வந்திசின் - வந்தேன், 'காண்கு வந்திசிற் பெரும' ௧௭. 'எந்தைநீற் காண்குவந் திசினே' ௧௨௫.

வம் - வா, 'நீயும் வம்மோ' ௧௮௦.

வம்பலர் - வழிபோவார், 'வெங்கால் வம்பலர் வேண்டிபுலத் துறையவும்' ௨௩௦.

வம்பு - கச்சு, 'வம்பணி யானே' ௩௭. நிலையின்மை, 'எள்ளி வந்த வம்ப மள்ளா' ௭௮; 'வம்ப மள்ளரோ பலரே' ௭௯ புதுமை, 'வம்பப் பதுக்கை' ௩. வம்மின் - வாரீர், 'பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்கள்' ௩௨.

வயம் - வலி, 'வயவேந்தன்' ௧௧; 'வயமான் றோன்றல்' ௪௪.

வயமான் - புலி, 'முணங்குதீமிர் வயமான்' ௫௨.

வயவர்-வீரர், 'திறனறி வயவரோடு' ௨௦.

வயவு-வேட்கைநோய், 'வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது, பகைவ ருண்ணு வருமண் ணினையே' ௨௦.

வயிரியர் - கூத்தர், 'பசும்பொன் வயிரியர்க் கேத்த' ௬; 'வயிரிய, ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே' ௧௩௪.

வயின் - முறை, 'வயின்வயி, னுடன்று மேல் வந்த வம்ப மள்ளான்' ௭௭.

வரம்பு - எல்லை, 'வரம்பி றானே' ௧௬.

வரால் - ஒருமீன், இது பெருத்தவடிவ முடையது, 'துண்ணூற் பருவரால்' ௧௮.

வரி - எழுத்து, 'வல்லோன் றையிய, வரி வனப புற்ற வல்லிப் பாவை' ௩௩. ஒரு வகைப்பொருள், 'வரிநவில் பணுவல்' ௧௩௫. வண்டல், 'வரிமணற் புனை பாவைக்கு' ௧௧.

வரிசை - சிறப்பு, 'ஆடுகொள் வரிசைக் கொப்ப' ௫௩. தம்மைப் புரப்போரால்வருஞ்சிறப்பு, 'இவரிசைக்கு வருந்தும் பரிசில் வாழ்க்கை' ௪௭. தாம், 'வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்ற மொடு' ௧௮௪; 'வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே' ௨௦௭. மேம்பாடு, 'வரிசைக்கு வருந்தும் பரிசில் வாழ்க்கைப், பரிசிலர்க்கு' ௨௦௬.

வரிவயம் - புலி, 'வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல' ௧௦௦.

வருதி - வருவை, 'மாறி வருதி' ௮.

வருநர் - விருந்தினர், 'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' ௧௦.

வருவல் - வந்தேன்; காலமயக்கம், 'கண்டனென் வருவல்' ௨௩.

வரை - எல்லை, 'புலவரை யிறந்த புகழ் சா றோன்றல்' ௨௧; 'சிறுவரை சென்றறிந் றோர்க்கும்' ௧௧௪. மலை, 'பணிபடு நெடுவரை' ௬.

வரைதி - கூறுபடுப்பை, 'பொழுதென வரைதி' ௮.

வரைப்பு - எல்லை, 'நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணகம்' ௩.

வரையா - அளவில்லாத, 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்' ௨௫. மிகுதிசுறைபடாமல்வழங்கும், 'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' ௧௦.

வரையாவிகை - எப்பொருளையும் எல்லார்க்கும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மை, 'வரையா வீகைக் குடவர் கோவே' ௧௭.

வல் - சூதாடுகருவி, 'வல்லி னைலகம்' ௫௨. வல்ல, 'கொளைவல் பாண்மகன்' ௧௧. வினாவு, 'வழிபடு வேரை வல்லறி நியே' ௧௦; 'வல்லே நீன்வயிற் கிளக்குவ மாயின்' ௧௨௬.

வல்சி-உணவு, 'துழந்த வல்சியின்' ௨௬. வளைகதீர், 'வல்சி கொண்டனை மல்கவைக்கு, மெலிமுயன் றினையர்' ௧௩௦.

வல்லாங்கு - சதுரப்பாடு, 'வல்லாங்கு வாழ்தம்' கசுந. வல்லபடி, 'வல்லாங்குப் பாடி' சஎ.

வல்லார் - ஓரூர், 'வலாஅ ரோனே வாய் வாட்பண்ணன்' கஅக. வல்லமையில்தவார், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்' உஎ; ஓஎ.

வல்லார்கண்ணி - சுற்றப்பட்டகண்ணி, உருஉ.

வல்லாள - வலியவாண்மையையுடையோய், 'நன்னா தார்மிடல் சாட்த்த வல் லாள' கஉரு.

வல்லாளனை - வலிய ஆண்மையையுடைய, 'அடிபொலியக் கழறையி வல் லாளனை' சஉ.

வல்லினும் - அறிவேறையினும், 'வல்லினும் வல்லே னாயினும்' கசுக.

வல்லுநர்-வல்லமையையுடையவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும், ஆங்குது, வல்லுநர் வர்த்தீதோ ரென்ப' உச; உஎ; ஓஎ.

வல்லேம் - வல்லமையில்தவார், 'வல்லே மல்லே மாயினும்' கஉசு.

வல்லே - வல்லமையையுடையாய், 'அருள வல்லே யாகுமதி' உஎ; 'வல்லே மன்ற நீயந் தளித்தல்' ஓசு.

வலக்கும் - சூழும், 'வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்' ஓஉ.

வலந்த - சூழ்ந்த, 'இழைவலந்த பஃறுன்னத்து' கசுந.

வலம் - வலி, 'தான்வலம் வாழ்த்த' உச. வெற்றி, 'வான், வலந்தர மறுப்பட்டன்' ச; 'எழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்' கசு; 'ஏற்றவல னுயரிய' ஓசு; 'வலம்படு வாய்வான்' கசு.

வலவன் - தேர்ப்பாகன, 'வலவனேவா வான லோதி' உஎ.

வலித்த - கருகிச்செய்யப்பட்ட, 'தச்சன், நிக்கன் வலித்த காலன் னோனே' அஎ.

வலியுறக்கும் - இறகப்பிடிக்கும், 'வளன்வலி யுறக்கு முளமி லானரோடு' கசு0.

வலை - யாகபத்தினிகள் நெற்றியிலணிந்துகொள்ளுவது; இதனைச்சாலகமென்பர், 'அறம்புகழ்த்த வலைசூடி' கசுந.

வழங்க - அசைய, 'மழுகளிறு, கந்துசேர்பு நிலைவழங்க' உஉ. செலுத்த, 'சாப நோன்றான் வடுக்கொள வழங்கவும்' கசு.

வழங்கும் - இயங்கும், 'முநீர் வழங்கும் நாவாய்' கசு.

வழாஅது-பிழையாமல், 'ஈண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅது' உரு.

வழி - வழிபாடு, 'வலியரென வழிமொழியலன்' உசுசு.

வழிகான் - பின்வருநான், 'வழிகாட் கிரங்குமென் னெஞ்சம்' கஎசு.

வழிபடுவோர் - வழிபட்டுகடப்போர், 'வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே' க0.

வழிமொழிந்து-வழிபாடுசொல்லி, 'வைவங் காவலர் வழிமொழித் தொழுக' அ.

வழிமொழிய - வழிபாடுகூற, 'தொன்று பட்டு வழிமொழிய' கஎ.

வழு - பாதகம், 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாய் முள்' கசு.

வழுதி - பாண்டியன், 'கருங்கை யொள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' க; 'சினப்போர் வழுதி' ஓசு; 'தாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி' ஓசு.

வழை - சுரபுன்னை, 'வழையொடு நீடி' கருஅ.

வன்பு - வார், 'மாசந விசித்த வார்புற வன்பின்' ஓ0.

வள்ளி - வளை, 'ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்' கசு.

வள்ளியோர் - வண்மையையுடையோர், 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்த புள்ளிற் போதி' சஎ.

வள்ளுரம் - தரை, 'முழுஉ வள்ளுர முணக்கு மள்ள' உசுசு.

வளம் - செல்வம், 'வளங்கெழு வைப்பின்' எசு.

வளவன் - சோழன், 'இயறேர் வளவ' எ; 'பெருவிறல் வளவன்' கஎசு; 'திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே' உஉசு.

வளி - காற்று, 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ; 'வளிவழங்கு திசையும்' உ0; 'வளிமிசின் வலியு மில்லை' ஓசு.

வளைஇ-சூழ்ந்து, 'முழுவதும் வளைஇ' கஅ; 'வையகமுழுதுடன் வளைஇ' கசு.

வளைஇய - சூழப்பட்ட, 'இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை' கசு.

வறம் - நீரில்லாமை, 'கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது' கஎஎ. வறகடம், 'பெருவறம் கூர்ந்த வேணிற் றூலை' உஉசு.

வறல் - சுள்ளி, 'வெண்கிடை யென் றூழ் வாவேறல் போல்' எடு.

வன்கண்மை - தறுகண்மை, 'வன்க ணூ டவர்' கூ.

வன்புலம் - குறிஞ்சியும் முல்லையும், 'வன் புலக் கேளிர்க்கு' சஉ.

வணப்பு - அழகு, 'செவ்வா னத்து வன ப்புப் போன்றன' ச.

வா.

வாக்க - வழக்க, 'வாக்க வுக்க டேறல்' ககடு.

வாக்கல் - வழக்கப்பட்டசோறு, 'கவை க்சுதிர் வாகி னவைப்புறு வாக்கல்' உகடு.

வாட்டாறு - ஓரூர், 'வனநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்' கூகசு.

வாணிகம் - ஊதியம், 'வாணிகப் பரிசில னலலேன்' உ௦அ.

வாய் - இடம், 'வாய்கா வாது, பரந்து பட்ட வியன்பாசறை' உஉ. தாவி, 'வாய்ச்செல்லிவுளியொடு' கக௭. மெ ய்ம்மை, 'முதுமுதல்வண் வாய்போ காது' ககசு.

வாய்வான் - தப்பாதவான், 'வலம்படு வாய்வா னேந்தி' கக; வாய்த்தவான், 'வாய்வான் வேந்தே' உகசு.

வாயில் - வழி, 'புகழ்குறை படுஉம் வா யில்' ககசு.

வாயில் விடாது - வாயில்காவலர்க்குச் சொல்லிவிடாமல், 'வாயில் விடாது கோயில் புக்கு' கூ௭.

வார்பு - வார்தல், 'வார்புறு வன்பு' டு௦.

வாரணம் - கோழி, 'காண வாரண மீ னுங் காடு' டுஉ.

வாரி - விளைவு, 'வாரி குன்றினும்' கூடு.

வால் - தூய்மை, 'வால்வெள் னேறு' க. 'வாலிழை மடங்கையா' கக.

வெண்மை, 'வாலிழை மங்கையர்' கூ.

வாலியோன் - பலராமன், 'வலியோத் தியே வாலி யோனை' டுசு.

வாலிழை - வெள்ளியமுத்தாரம், கூ.

வாழ்நர் - வாழ்வோர், 'தென்புல வாழ் நர்க்கு' கூ. 'வானின் வாழ்நர்' உச.

'நிலமிசை வாழ்நர்' சகூ.

வாழிய-வாழ்வானாக, 'எங்கோவாழிய' கூ.

வான் - ஒளி, 'வான்முகத் தெதிரே' கூ.

வான்கதிர் - வாலிய ஒளி, 'வான்கதிர் திருமணி' கடு௦.

வானம் - மழை, 'வான நாண வனாயா து சென்றோர்க், காணு தீயும்' அச.

வானவரம்பன் - சோன், 'வான வரம் பனை நீயோ' உ.

வானவன் - சோன், 'சினமிகு தானை வானவன்' கஉசு.

வானவூர்தி - விமானம், 'வலவ னேவா வான வூர்தி' உ௭.

வி.

விசித்த - வலித்துக்கட்டிய, 'மாசற வி சித்த வார்ப்புறு வளபின்' டு௦.

விசிப்ப - விம்ம, 'விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி' கூக.

விசம்பு - ஆகாயம், 'விசம்புதைவரு வளி யும்' உ; 'அகலிரு விசாபி னானும்' அ; 'கொலகளிற்று மீமிசைக் கொ டிவிசம்பு நிழற்றும்' கூ.

விசைப்ப - தள்ள, 'நறுநெய்க் கடலை விசைப்ப' கஉ௦.

விடர் - குகை, 'பெருமலை விடாகத்து' கூ௭; மலைப்பின்பு, 'அருவிடர்ச் சிறு நெறி' ககடு.

விடுத்தேன் - விடைகொண்டேன், 'விடு த்தேன் வாழிய குரிசில்' உக௦.

விடுதம் - செலுத்தக்கடவேம், 'எம்மம்பு கடிவிடுதம்' கூ.

விடுரை - ஒழிவாய், 'அடுரை யாயினும் விடுரை யாயினும்' கூசு.

விடை - ஆடவீழை, 'விடையும் வீழ் மின்' உசஉ.

விண் - ஆகாயம், 'விண்பொருபுகழ்' கக.

வித்தி - விதைத்து, 'வள்ளிடோர் செவி முதல் வயங்குமொழி வித்தி' உ௦சு.

விதிர்த்த - சிசுறி, 'நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்ப விதிர்த்து' கஅஅ.

விதிர்ப்பு - கடுக்கம், 'என்போற் பெரு விதிர்ப்புறு' உடுடு.

விதர்ப்பு - கடுக்கம், 'விதர்ப்புறு வறியா வேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதர்ப்புறு' டுசு.

விதர்ப்புறு - கடுக்கம், 'விதர்ப்புறு வறியா வேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதர்ப்புறு' டுசு.

விதர்ப்புறு - கடுக்கம், 'விதர்ப்புறு வறியா வேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதர்ப்புறு' டுசு.

விதர்ப்புறு - கடுக்கம், 'விதர்ப்புறு வறியா வேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதர்ப்புறு' டுசு.

விதர்ப்புறு - கடுக்கம், 'விதர்ப்புறு வறியா வேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதர்ப்புறு' டுசு.

விதர்ப்புறு - கடுக்கம், 'விதர்ப்புறு வறியா வேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதர்ப்புறு' டுசு.

விதர்ப்புறு - கடுக்கம், 'விதர்ப்புறு வறியா வேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதர்ப்புறு' டுசு.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

வியந்தன்று - மதித்தது, 'வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே' என்.

வியல் - அகலம், 'கலிச்சம்மை வியலாங்கன்' உஉ.

வியன்புலம் - அகன்றநிலம், 'புவிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே' ஞச.

விரகு - அறிவு, 'விரகறி யாளர்' உசுச.

விரிச்சியூ - ஓரூர், உசுஉ.

விரித்து-பரப்பி, 'பல்கதிர் விரித்தே' அ.

விரிதல் - பரத்தல், 'விரிசீர்' சு.

விரிபூர் - ஓரூர், கூஉஉ.

வினாஇ - கலந்து, 'பண்மணிக்குவை யொடும் வினாஇக் கொண்மென்' கருஉ; விரவி, 'வெட்சி யாமலர் வேங்கையொடுவினாஇ' கஃஃ.

வினாவின்ன - வினாந்து, 'வினாவின்ன சுட்டு' கருஃ.

வில்லியாதன் - ஒரு கொடையாளி, 'நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழ யோன், வில்லியாதன்' கசக.

வில்லங்கு - குறுக்கு, 'வில்லங்கன்ற வியன்மார்பு' கூ.

வில்லங்குதல் - எகிரிநின்றதடுத்தல், 'வில்லங்கு சிறையின்' கசக; 'வில்லங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்' உகஃ.

விழவு - கிருவிழா, 'முந்நீர் விழவி நெய்யோன்' கூ.

விழு - சிறப்பு, 'விழுக்கழஞ்சு' கக.

விழுப்புண் - சிறந்தபுண், 'எஃகுறு விழுப்புண் பல' உகக.

விழுமியம் - சிறப்புடையேம், 'விழுமியம் பெரியம் யாமே' எஅ.

விழுமியோர் - பெரியோர். 'வேலிண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய' சக.

விளக்கம் - ஒளி, 'ஊர்சுடி விளக்கத்து' எ; 'சுடிதீ விளக்கம்' கச.

விளக்கு - தீபம், 'முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்' உ.

விளங்கல் - ஒரூர், 'விளங்குசீர் விளங்கல் விழுமல் கொன்ற' ஞக.

விளங்குவாய், 'பகல்விளங்குவாய்' அ.

விளங்குபொன் - கண்ணாடி, 'விளங்கு பொன் நெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' கரு.

விளர் - வெண்மை, 'கொழுங்கொடி விளர்காய்' கஉஃ.

விளரி - இரங்கற்பண், 'விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையா' உசுஃ.

விளைந்த - முகிர்ந்த, 'வெப்புள் விளைந்த வேங்ஸகச் செஞ்சுவல்' கஉஃ.

விளைந்து - விளைந்தேன், 'தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினும்' உஃக.

விறல் - வென்றி, 'விறல்வஞ்சி' கக; 'இன்னவிறலு முளகொ னமக்கென' கக; 'விறற்புகழ் மாண்டபுரவி' சுக.

வினை - செய்கை, 'செய்திரங் காவின்' கஃ. போர், 'செய்வினைக் கெகிர்ந்த தெவ்வர்' சு; 'வினைக்கும்வினை யின் திப்படையொழிந் தனவே' சுக.

வீ.

வீ - பூ, 'வீகழிந் நெடுஞ்சின்' கூச.

வீங்குதல் - மிகுதல், 'வீங்குசெவன் மண்டிலம்' அ.

வீசிய - சிதறிய, 'வீசிய புலனுய்' உக.

வீயா - கெடாத, 'வீயாச் சிறப்பின் வேன்வி' கரு.

வீழ் - ஆலம்வீழ், 'கொழுநிழ நெடுஞ்சின் வீழ்பொறுத் தாங்கு' ஞஅ.

வீழ்தல் - விரும்புதல், 'திருவீழ் துண் பூண்' கசக.

வீழ்ந்தென - வீழ்ந்ததாக, 'பூம்போது சிறைதய வீழ்ந்தென' உஅ.

வீறு - வேறு, 'சோறுடைக் கையர் வீறுவீற் றியங்கும்' கசக.

வெ.

வெகுளி - சினம், 'செவிய ரத்தைநின் வெகுளி' சு.

வெடிபட்டு - சிதறி, 'வெடிபட்டு - ஓடன் மரீஇய பீடின மன்னர்' கக.

வெண்ணி - கரிகாற்பெருவளத்தான் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனை வென்றஹர், 'கலிகொள்யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' சுச.

வெகிர் - மூங்கில், 'சிறியிலை வெகிரி நெல்வினை யும்மே' கஃக.

வெந்தை - வெந்த வேவை, 'வேளை வெந்தை' உசச.

வெப்பு - வெம்மை, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' கக.

வெப்புள் - வெம்மை, 'வெப்புள் விளைந்த வேங்கை' கஉஃ.

வெம்மை - விரும்பம், 'வேறு நோக்கின் விறல்வெஞ்சேய்' உஉ; 'புட்கொடி விறல்வெய்யோனும்' ஞச.

வெய்யோன் - விரும்புவோன், ஞச.

வெருவரு - அஞ்சத்தக்க, 'வெருவரு பறத்தலை' கக.

வெலீஇயோன்-வெல்வித்தோன், 'வெலீஇயோனிவனென்' கஉரு.

வெள்ளி - வெண்மை, 'வெள்ளி கோன் படை' சக; 'வெள்ளிமீன்=சுக்கிரன், 'இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்' கூரு.

வெள்ளில் - விளாமரம், 'மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்' கஅக.

வெள்ளென்-யாவர்க்கும் தெரிய, 'உள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென்' உபௌ.

வெள்ளைக்குடி - ஒருர், கூரு.

வெளில் - யானைகட்டிற்சிம்பம், 'திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி' சசு; 'களிநில வாகிய புல்லரை நெடுவெளில்' கஉ௭.

வெளிது - இளமை, 'வெளிற்றுப் பனந்துணி' கூரு. வெண்மை, 'வெளிநி னோன்காழ்' உக.

வெறி - வெறியாட்டி, 'சினமார்த்தர் வெறிக்குரவை' உஉ.

வெறுக்கை - செல்வம், 'அருங்கல வெறுக்கை' சசு.

வெறுத்த - மிக்க, 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குகழ்க் கபிலன்' ருந.

வெறுப்ப - மிக, 'உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி' உசு௦.

வெண் - வென்றி, 'வெண்வேற் செழிய' கக; 'வெண்வே லண்ணற் காணுங் கே' கசக; 'வெண்வே - விளம்பல் கோசர்' கசக.

வென்று - வியவாமல், 'வென்றி யெல்லாம் வென்றதக் தடக்கிய' சு.

வே.

வேங்கடம் - ஒருமலை, 'ஒலிவெள்ளருவி வேங்கட நாடன்' கூஅக; 'வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட, வேங்கடல் வானத்து' கூஅரு; 'கல்லிழியருவி வேங்கடங் கிழவோன்' கூஅக; 'வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம்' கூக.

வேட்கை - விருப்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர்' கூ; 'குருதி வேட்கையுருசெழு முரசம்' ரு௦.

வேட்கோச்சிறுஅர் - குயர்க்குலத்தினை டோர், 'வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க்

கால் வைத்த - பசுமண்' கூஉ.

வேட்டம்-விருப்பம், 'உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோக்கு' உகச; வேட்கை, 'நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி' கூக

வேட்டு - விரும்பி, 'வருவறு மகளிர் வேட்டுணி எல்லது' உ௦.

வேட்டுவன் - வேடன, 'சதநாய் வேட்டுவன்' கூக. வேட்டைக்காரன், 'சொல்லை வேட்டுவ னாயினன்' உருஉ.

வேண்டி - விரும்பி, 'போகம் வேண்டி' அ

வேந்தன் - அரசன், 'பறம்பெற்ற வய

வேந்து - அரசன், 'கொற்ற வேந்தே' உக.

வேம்பற்றார் - ஒருர், கூக௭.

வேளாண்மை - உபகாரம், 'வேளாண் சிறுபதம்' எச.

வேளிர்-குறுநிலமன்னர், 'தொன்முதிர் வேளிர்' உச.

வேளை - ஒருசெடி, 'வேளை வெண்பூ' உகரு.

வேற்றுப்புலம் - பகையிடம், 'வேற்றுப் புலத் திறுத்து' கூக.

வை.

வைகம் - வைவோம், 'வைகம் வம்மோ' உஉக.

வைகல் - நான், 'வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலும்' உக.

வைகுறுவிடியல் - வைகுறுதலுற்றவிடியற்காலம், 'வைகுறு விடிய விடம்பிய குரலே' உகக.

வைப்பு - இடம், 'வித்திவா னோக்கும் புன்புலங், கண்ணகன் வைப்பிற் றாயினும்' கஅ. உஊ, 'யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருள்' உ; 'பயன்றி கழ் வைப்பிற் பிற ரகன்றலை நாடு' எ; 'மென்புல வைப்பி னன்னாடு' சஉ; யாண ருறுவைப்பிற் - காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடு' கூக.

வையம் - உலகம், 'வையங் காவலர்' அ.

வையை - ஒருநதி, 'மலிபுகழ், வையை குழிந்த வளங்கெழு வரைப்பின்' எக.

வெள.

வெளவிய - கவ்விய, 'எருத்து வெளவிய புலி' ச.

புறநானூற்று உரையிற்கண்ட ல க் க ண க் கு றி ப் ப க ரா தி.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அசைநிலை (அசை, அசைச்சொல்) :—
உ, று, ஈ, கக, கஉ, கஅ, கக, உசு,
உரு, உசு, உக, கரு, கௌ, கஅ, சு௦,
சக, று, எரு, அசு, கசு, கஅ, கக,
க௦க, கக, கசு, ககஅ, கஉசு, ககசு,
கசு௦, கசுஉ, கசுௌ, கரு, கருௌ, கசு௦,
கௌ, கஅஉ, கக, கக, உக, உகசு,
உகசு, உகரு, உஉஉ, உஉக, உகசு,
உசுௌ, உருசு, உகசு.

அடுக்கு இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற வரு
தல் :—ருக.

அடுக்கு வினாவின் கண்வருதல் :—ககரு,
உஉஅ, உக, உருசு.

றல்) :—கக, கசுௌ.

அம்மவென்பது கேட்பித்தற்கண்வரு
தல் :—சசு.

அல்வழிச்சாரியை :—சுசு, கருக.

ஆகுபெயர் :—ரு, க௦சு, கசுௌ, கருஉ,
உஉக.

ஆற்றலாற்சொல்வருவித்தல் :—கக,
கசுக.

இகழ்ச்சிக்குறிப்பு :—அரு, ககஉ, ககரு,
உ௦ரு, உக௦, உகசு.

இசின் தன்மைக்கண்வருதல் :—உஉ.

இசின் படர்க்கைக்கண் வருதல் :—
கக.

இசைநிறையும்மை :—கருக.

இடத்துநிகழ்பொருளின்மொழில் இடத்
துமேல் ஏறியிற்தல் :—உ, எ, உஉ,
க௦க, ககரு, ககஅ, ககௌ, உகசு.

இடவழுவமைதி :—சக.

இரங்கற்குறிப்புப்பெயர் :—உசுசு.

இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை :—
கசுக.

இழித்துக்கூறல் :—கசுசு.

இழிவுசிறப்பும்மை :—கக, க௦சு.

இறப்ப இழிந்த ஆணத்தவமை அன்றெ
ன்றல் :—சக.

உண்டென்பது பொதுவினையன்றென்
றல் :—கசு.

எச்சவும்மை :—கக, சஅ, கசு, கௌ, கௌ,
உசுசு.

எண்ணிடைச்சொல் (எண்ணின் கண்வ
ருவதோ ரிடைச்சொல்) :—கஉ, கௌ,
கசு, கஅௌ, ககௌ, உசு௦.

எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று :—சசு.

ஐகாரம் முன்னிலைவிளக்கியிற்தல் :—உ,
ரு, சு௦.

ஒட்டென்னும் அலங்காரம் :—கஅரு.

ஒருசொன்னீர்மைப்பாடி :—உசு, கஉரு.

ஒருமைச்சொல் பண்மைக்கேற்பயிற்தல்
(பண்மைச்சுட்டியிற்தல்) :—சக, எஅ,
கருக.

கடைக்குறை :—க௦க, கௌ, ககசு.

கருவி கருத்தாவாய்நிற்தல் :—உக.

காரணக்குறி இடுகுறிமாத்தினாயாய்நிற்
றல் :—ருசு.

காரியவாசகம் ஒரு சொல்முழுவதும் தா
னாய் நிற்தல், க.

காலமயக்கம் :—உக, ககஅ, ககரு.

குறிப்புமொழி (குறிப்பு, குறிப்பிற்கு
ன்றல்) :—கசு, ககசு, உ௦உ, உ௦க,
உகக, உகௌ.

குறியிற்தல் (குறைந்துநிற்தல் = விகா
ரம்) :—க௦௦, கருஉ, ககசு.

கூட்டியுரைத்தல் :—கசு௦.

கொல் ஐயப்பொருளில்வருதல் :—கக,
உசுசு.

சாரியை, தோற்றம் வேண்டாத் தொகு
திகண் வருதல் :—கருரு.

சிறப்பும்மை :—கக, கக, அௌ, க௦௦,
க௦க, உகஉ.

சின்னென்னுமிடைச்சொல்லால் அசை
க்கப்பட்டநிற்தல் :—உருரு.

சினைவினை முதல்வினையொடு முடிதல்
(முதல்வினையொள்ளல்) :—க, உ௦,
உஉ, சௌ, உகக.

செய்யுன்னோக்கிவிரித்தல் :—௩௫.

சொல்வருவித்தல் :—௩, ௮, ௧௦, ௧௧, ௧௪, ௨௨, ௪௪, ௧௫௦.

தம்மைப் பிறர்போலக்கூறுதல் :—௩௪.

தலைப்பெயலுவமையணி :—௫௦.

தற்குறிப்பேற்றவணி :—௨௪௧.

தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வருதல் :—௪௨.

திரைச்சொல் :—௨௪௧.

தில்லென்பது விழைவின்கண் வருதல் :—௧௩, ௮௦, ௧௧௧, ௧௧௬, ௨௧௩, ௨௪௫.

தொகுத்தல் (விவரத்தால்தொகுத்தல்) :—௧௩, ௫௩, ௬௨, ௧௫௫.

நிரனிறை :—௧௩.

நுவலாநுவற்சியென்னும் அலங்காரம் :—௧௮௫.

படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக்கண்வருதல் :—௧௪௨.

பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை :—௧௨௦, ௧௩௫.

பண்பொட்டு :—௫.

பழித்ததுபோலப்புழத்தல் (புகழ்த்தவாறு) :—௧௨, ௧௫, ௧௪௪.

பன்மை யொருமை வழுவமைதி :—௧௨௫.

பிறவினைதன்வினையாய்நிறல் :—௫௩.

பெயரெச்சத்தின் உம் உந்தாதல் :—௨௪, ௧௩௪.

பெயரெச்சமுடி :—௧௩, ௨௪, ௧௩௪, ௨௦௧, ௨௨௧.

பொருள் பன்மையாயிருப்பினும் சொல்லின் ஒருமைநோக்கி ஒருமையால் முடித்தல் :—௫௩.

மன ஆக்கத்தின்கண்வருதல் :—௪௫.

மன் ஒழியிசைக்கண்வருதல் :—௧௫௧.

மன் கழிவின்கண்வருதல் :—௫௧, ௧௧௩, ௧௧௫, ௧௨௫, ௧௩௩, ௨௩௦, ௨௩௫, ௨௩௮, ௨௪௧.

மாறிக்கூட்டுதல் :—௩, ௬, ௧௮, ௩௪, ௪௪, ௧௨௫.

மாறியுணர்த்தல் :—௩௫.

மாமென்னுமிடைச்சொல் ஏதுப்பொருள்பட்டுவருதல் :—௪, ௨௦, ௨௨, ௧௨, ௧௩.

முதற்கேற்றஅடையடுத்தஆகுபெயர் :—௧௦௩.

முதறுவினைக்குறிப்பு :—௫.

முன்மொழிநிலையல் :—௨௫௪.

முன்னிலைப்பெயரும் படர்க்கைப்பெயரும் விராய்வந்து முன்னிலைவினையால் முடிதல் :—௧௩.

முன்னிலையசைச்சொல் (முன்னிலைவினக்கும் அசை) :—௪௦, ௪௮, ௧௮௧.

மெலிந்துநிறல் (விகாரம்) :—௨௧, ௪௪, ௪௪௧, ௪௪௨, ௪௪௩, ௪௪௪, ௪௪௫.

யார்கொலென்பது வியாபின்கட் குறிப்பாய்வருதல் :—௪௪, ௪௪௧.

வலித்துநிறல் (விகாரம்) :—௫.

வன்மையுணாதோன்றநிறல் :—௧௪௫.

விகாரம் :—௪௫, ௧௩௪, ௧௪௪, ௨௧௧.

வியங்கோட் பொருளவாய் நிறல் :—௧௪௦.

வியப்பின்கட்குறிப்பு :—௪௪, ௨௫௪.

வியப்பின்கணவரும் இடைச்சொல் :—௧௦௩.

வினைக்குறிப்பு ஆக்கம்பெற்றவருதல் :—௧௫.

வினைக்குறிப்பு முற்று :—௫௮.

வினைத்தொகை :—௨௨௧.

வினைமே னின்றதோர் முற்றுச்சொல் (வேண்டாவென்பது) :—௧௪௨.

வினையெச்சக்குறிப்பு :—௧௦.

வினையெச்சத்திரிபு :—௫, ௨௧, ௫௦, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௨௦, ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௫௦, ௧௬௨, ௨௫௮, ௨௬௪.

வினையெச்சமுடி :—௮, ௧௩, ௨௨, ௩௧, ௧௧௩, ௧௧௮, ௨௦௧, ௨௧௨, ௨௫௦.

வினையெச்சமுற்று :—௧௩.

வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று :—௪௪.

வெளிப்படை :—௧௪, ௧௨, ௧௩௮.

வேற்றுமையுருபுமயக்கம் :—௧௨௫.

வேறுவினைப்பொருள்களைப் பொதுவினையால் முடியாது பன்மைபற்றி ஒருவினையால் முடித்தல் :—௧௪.

பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களாற் புறநானூற்றிலிருந்து உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களில் எனக்குக்கிடைத்தவைகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஒப்புநோக்கின் பாடபேதங்கள் பலகாணப்படும்.

அந்நூல்களின் பெயரகராதி:—

- க. இலக்கணவிளக்கவுரை.
- உ. கலித்தொகை நச்சினுக்கினியநா.
- ங. சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாநா.
- சு. ,, அநுப்பதவுரை.
- ரு. சீவகசிந்தாமணி நச்சினுக்கினியநா.
- க. திருக்குறள் பர்மேலழகநா.
- எ. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாநா.
- அ. தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) சேனாவையநா.
- ஈ. ,, நச்சினுக்கினியநா.
- க0. நன்னூல் விருத்தியுரை.
- கக. பத்துப்பாட்டு நச்சினுக்கினியநா.
- கஉ. புறத்திரட்டு.
- கங. யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

இங்கேகாட்டப்பட்ட நூல்களுள், புறத்திரட்டு என்பது பல நூல்களிலிருந்து எடுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட செய்யுட்களையுடையது. இதற்கு உரையிலலை.

லக்கணவிளக்கவுரை.

நந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சுரு.	“வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	சுரு.
(20.	“கழிந்தது பொழிந்தென .. . கரப்பினும்”	20/சு.
”	“நனிபேதையே நயனில் கூறறம்”	20/சு.
சுரு.	“மறவகடிந்த வருக்கறபின்”	சுரு.
எரு	“சிலசொல்லிற் பலகூறதல்”	”
”	“நாளன்று போகி மொழியினும்”	க2சு.
சுரு.	“எழுஉததாங்கிய குறுமபுடைத்தலின்”	சுரு.
க02.	“கறையிட றணியலு மணிந்தன றக்கறை”	க.
க2சு.	“புலம்புக் கன்னே புலலணற் காண”	20/சு.
கரு.	“வாய்புரு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்”	க2சு.
கரு.	“அணிவகிக கொடுங்காய் வாள்போழ்த் திட்ட”	2சுரு.
”	“நீளகழை மறவத் செவழிச் மாதோ”	சுரு.
சுரு.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே”	2சுரு.
க00.	“அலவகுசேப் புரவி யைவரொடு சினேஇ”	2.
200	“தூங்குகையா மருப்பின்”	22.
200.	“ஆவு மானியற் பாரப்பன் .. சேர்மின்”	சு.
2க2.	“விளங்குமணக் கொடுமபு .. . னுமமோ”	கரு.
2க2.	“பீடினறு பெருகிய மா ரெமரே”	சுரு.
2சு.	“கோகோ யானே”	2சுரு.
2சு.	“அருளிலா கொடாமை வல்ல ராகு”	2சு.
”	“யானவாழ நாளும் பண்ண வாயிட”	கரு.
”	“மன்னிய பெருமநீ நிலமிசையானே”	சு.
”	“நடுக்கினறி நிலியரோ வததை”	2.
”	“நீவாழியாநின் றறதை, தாய்வாழியா”	கரு.
”	“வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	சுரு.
”	“பீடின்று பெருகிய .. . ரெமரே”	சுரு.
2சு.	“அனனதன்மையு மறிந்தியா”	கரு.
2சு.	“திராமிசைப பாயுந்து”	2சு.
”	“கீக்கோழி கூப்பெயாக்குத்து”	சுரு.
2சு.	“படுமகன் கிடக்கை துவத் தனனே”	2சு.
”	“காளன்று போகி”	க2சு.
2சு.	“ஐவரொடு சினேஇ, நிலந்தலைக கொண்ட”	2.
2சு.	“கணடுயின்று முன்றிற் யாயும்”	கரு.
200.	“நிலமிசைப புரளுங் கையவேய் தயிர்த்து”	சுரு.
”	“நீவார் சனனேத் தொழுதுநிற் பழிச்சு”	கரு.

தூதர்
வேண்.

புறப்பாட்டி
எண்.

உருக.	“அணைய யாகன் மாறே”	சு.
உ.	“மலைவான் கொள்கென வுயர்ப்பலி னூய்” ...	கசுந.
உசுந.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே” ...	உரு.
உஎக.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்” ...	எந.
உஎரு.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே” ...	கசுந.
உஎசு.	“செலிய ரத்ததரின் வெகுளி”	சு.
உஎஎ.	“யாஞ்சில வரிசி வேண்டி.....றன்னுந் தூக்கி”	கசு0.
”	“நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய” ...	கரு.
உஅக.	“யாது வீயு முயிர் தவப் பலவே”	உரு.
”	“வரைபுளையு மழகளிநு”	கசு.
”	“விதீப்புற வறியா வேமக் காப்பினை” ...	உ0.
”	“அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்” ...	சுசு.
”	“வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” ...	ருந.
”	“ஒக்க லொற்கஞ் சொலிய”	கஉஎ.
”	“கல்லே பரவி னல்லது.....கடவுளு மிலவே”	கருரு.
உஅஉ.	“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி” ..	சுஎ.
”	“வேற்றுமை யில்லா விழுத்.....காலே” ...	உஎ.
”	“கடிமரந் தடியு மோசை”	கசு.
”	“கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்” ...	கரு.
உஅசு.	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்” ...	கசுசு.
”	“நளிமலை நாடன்”	கரு0.
உஅரு.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவம் வால்வெ தவைப்பவும்”	கருஅ.
”	“கடிமரந் தடியு மோசை.... ..கடிமனை யியம்ப”	கசு.
உஅசு.	“செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் குமபுகழ்”	க0.
உஅஎ.	“தவப்பல”	உரு.
உக0.	“உருகெழு ஞாயிற் றெண்கதிர் மிசைந்த” ...	கசு0.
”	“வளன்வலி யுறுக்குயில்லா கியரோ ...	கரு0
”	“அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”... ..	கக
”	“துன்னருந் துப்பின் வயமான் றேன்றல்” ...	சுசு.
உகஅ.	“நசைதர வந்தோர் கொல்லோ பெரும”	
”	“கடுஞ்சினத்த கொல்..... மாண்ட தாயினும்”	
”	“துடியன் பாணன் குடியு மில்லை”...	கருரு.
உகக.	“மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்” ..	கஅசு.
க0க.	“பெருவிற மமரர்க்கு வென்றி தந்த”... ..	ருரு.
ககஉ.	“பொற்கோட் டிமய.....மும் போன்றே” ..	உ.
”	“வேளிற் கோக்கின் பும்பொகுட் டன்னை” ...	கஉக.
”	“செஞ்ஞாயிற்று வேண்டினும்” ...	கஅ.
ககசு.	“கவிசெந் தாழிக் கூகையுங் கூடி”	உருஅ.
ககக.	“ஊன்றுவை கறிசோறுதொழி லல்லது”	கசு.

சுந்தர்
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧௨௦.	“மாமறுத்த மலர்மாப்பு”	௭.
௧௨௮.	“நெல்லியு மிருந்தொழுவா”	௨௪.
௧௩௦.	“ஒள்வாள், கறையடி யானைக் வேலோ னூரே”	௧௨௩.
௧௩௨.	“இவன்யா ரெனகுவை யாயி னிவனே”	௧௩.
௪௪௩.	(முற்றம்) “வயலைக் கொடியின் களைத் தனவே”	௧௦௫.
௪௦௨.	“ஆவு மானியத் பூட்டை மறத்தின்”	௧.
௬௧௭.	(முற்றம்) “ஏற்றவல னுயரிய வெரி.....முளவோ றினக்கே”	௫௪.
௬௧௯.	“மாரி யன்ன வண்மை	சென்மே”	௧௩௩.
,”	“சுறவினைத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப”	௧௩.
,”	“ஒவத் தன்ன லிடனுடை வரைப்பின்”	௨௫௧.
,”	“சேற்றுவளர் தாமரை	வீற்றிருந் தோரை”	௨௭.
௬௪௧.	(முற்றம்) “சாறுதலைக் கொண்.....தகை போரே”	௮௨.
,”	“நாங்கா முன்ன திரங்குகண்	தானு யினனே”	௨௭௭.
௬௪௨.	“விண்பொருபுகழ் விழல்வஞ்சி”	௧௧.
,”	“மாரி யன்ன வண்மை”	௧௩௩.
௬௪௫.	(முற்றம்) “பாரிபாரி யென்றுபல	புரப் பதுவே”	௧௦௭.
௭௩௪.	(முற்றம்) “சிறியகட் பெறினே	முயிர்சுவப் பலவே”	௨௩௫.
௭௫௧.	“மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி”	௧௪௫.
,”	“கலங்கழா அலிற் றுறை, கலக்குற்றன”	,”

கலித்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருநா.

கலித்தொகைப்
பாட்டினேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧.	“இனிநினைத் திரக்க மாகின்று”	௨௪௩.
௫௦.	“ஊன்சோற் றமலை பாண்கமே பருத்தும்”	௧௩.
௧௦௧.	“வளிவழக் கறுத்த வங்கம்”	௧௪௮.

சிலப்பதிகாரம்.

அடியார்க்கு நல்லாருநா.

பக்கம்.	வரி.	பதிகம்.	புறப்பாட்டினர் எண்.
கஅ.	உச.	“வரிசைக்கு வருந்தும்”	சஎ.
மனையறம்படுத்தகாதை.			
சஎ.	கசு.	“தீநீர்ப் பெருங்..... முழுநெறி”	ககசு.
சக.	கக.	“அப்பிறை, மேத்தவும் படுநே”	க.
அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.			
ககஎ.	உசு.	“நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான்”	கஅக.
இந்திரவீழ்வுரேத்தகாதை.			
கஉஅ.	கக.	“மீனெடுத்து நெற்குவைஇ”	கசுசு.
ககக.	எ.	“பகடுபுறந் தருநர் யாயின்”	கநு.
ககசு.	கக.	“மழையென மருளும் பஃரோல்”	கஎ.
கசுரு.	கஅ.	“வலியொத்தி வாலியோனை”	கநு.
கடலாடுகாதை.			
கஎசு.	சு.	“முந்நீர் நாப்பட் விசம்பின்”	சு௦.
நாடுகாண்காதை.			
உச௦.	உசு.	“மைம்மீன் புனையினும் யோடினும்”	ககஎ.
காடுகாண்காதை.			
உஎக.	கக.	“இவணிசை யுடையோர்க் மாறுகொல்”	கநு.
அடைக்கலக்காதை.			
கநுஎ.	சு.	“கண்பொர விளங்கு பதுவே”	கநு.
கசுசு.	க.	“களிறுமேற் கொள்ளவும்.....காண”	சக.
கோலைக்களக்காதை.			
கஅ௦.	உக.	“பூவற் படுவற் கூவற் ரோண்டிய”	ககசு.
கஅஉ.	உசு.	“கோவியாலத்த”	கநு.
,	உக.	“அணில்வரிக் கொடுங்காய்”	உசசு.
கஅக.	கநு.	“ஊர்தி வால்வெள் ளேறே”	க.
ககக.	க௦.	“இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்”	கஅஉ.
துன்பமாலை.			
சஉ௦.	உசு.	“வெள்ளெட் சாந்தொடு புளி.....வதியும்”	உசசு.

சிலப்பதிகாரம் அரும்பதவுரை.

பக்கம்.	வரி.	புறப்பாட்டின் எண்.
	க௦. நாகோண்காதை.	
௩௭.	௩௩. “புகர்முக முகவை” ௩௭௧.	
	௨௩. கட்டுளோகாதை.	
௪௩.	௨௧. “களியிரு முநீ ரேணி யாக” ௩௫.	

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினார்க்கினியருரை.

இலம்பகம் கவித்தோகை.	புறப்பாட்டின் எண்.
நாமகளிலம்பகம்.	
௧௭௨. “வாழ்தல் வேண்டிமவண் வரைந்த வைகல்” ௩௪௭.	
௨௨௮. “தேற்றாய் பெருமனின் பொய்யே” ௩௬.	
௨௫௪. “மகளிர் மலைத்த சிலைத்தார் மாப்ப” ௧௦.	
௨௬௪. “மன்னெயின் முகவை” ௩௭௩.	
௩௬௭. “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே” ௧௬௩.	

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

௪௩. “நாமுறக் - கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை” ௩௭௩.	
௪௫. “சான்றோ ளுக்குத றந்நைக்குக் கடனே” ௩௧௨.	

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

௨௭௮. “தேற்றாய் பெரும” ௩௬.	
௨௮௧. “நகுதக் கனரே” ௭௨.	
௨௯௪. “பசுமட் குரூஉத்திரன்” ௩௨.	

குணமாலையாரிலம்பகம்.

௧௦௭. “மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சுமமே” ௨௦.	
--	--

கேமசரியாரிலம்பகம்.

௪௨. “என்றிறத் தவலங் கொள்ளல்” ௨௫௩.	
--	--

கனகமாலையாரிலம்பகம்.

௩௦௬. “கொற்றறைக் குற்றில” ௬௫.	
-------------------------------------	--

இலம்பகம்
கவித்தோகை.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

விமலையாரிலம்பகம்.

அஅ. “கொடிக்கடா” ௨௨.

சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.

எ. “தட்குமா காலே” ௧௯௯.

மண்மகளிலம்பகம்.

சுசு. “வென்றதன் பச்சை முரசம்” ௨௮௮.

௧௨௦. “நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” ௩௬௬.

௨௦௯. “அணியலு மணித்தன்று” ௧.

முத்தியிலம்பகம்.

௨௭௬. “வளிவழக் கறுத்த வங்கம்” ௩௬௮.

௩௧௨. “களிறுகவு ளடுத்த துப்பினை” ௩௦.

௩௮௬. “புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு” ௩௬௦.

௩௮௬. “இழிபி ரப்பினே னீயப் பெற்று” ௩௬௯.

திருக்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

உரைப்பாயிரம். [உரைநடை] “ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தல்”... ௧௦.

அறன்வலியுறுத்தல். “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு
மறத்து வழிப்படுஉந் தோற்றம் போல”... ௩௧.

குறள்.

௩௯. “தூங்கு சையா னேங்கு நடைய” ௨௨.

௬௪. [உரைநடை] “இட்டுந் தொட்டுந் கௌலியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்” ... ௧௮௮.

௭௨. “தன்னகம் புக்க யுரவோன்” ௪௯.

௧௧௦. [உரைநடை] “ஆன்முலை யறுத்த வறணி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்” ... ௩௪.

௨௦௭. “வீயா - துடம்பொடு நின்ற வயிரு மில்லை” ௩௬௯.

௨௩௧. “உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்” ௧௮.

௨௩௨. [உரைநடை] “உரையும்பாட்டுமுடையோர்”... .. ௨௭.

தருள் எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
உகசு.	“புலவர் பாடும் முடித்து”	உஎ.
கஅசு.	“மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்”	ருரு
	[உலாநடை] “பிறற்றைநிலை முனியாது கற்றன்றே”	கஅக.
ருசக.	“மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்”	ருரு
சுகஉ.	“பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழுநாளே”	கஅஅ.
எஎஅ.	“போரெனிற்புகலும் புனைகழன் மறவர்”	கக.
,”	“புட்பகை - கேவா னாகவிற் புடைப்ப”	சுஅ.
எஅரு.	“இன்றே போல்கதும் புணர்ச்சி”	ருஅ.
அகக.	[உலாநடை] “காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது வேலீண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேந்தே”	சக.
கசஅ.	“கழுவாயு முன”	கச.
கஎ௦.	[உலாநடை] “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின் வலவனேவா வானவூர்தி யெய்துப்”	உஎ.
கஅக.	“பெருங்கடற் - காழி யனையன் மாதோ”	கக௦.
க௦உக.	“உறைப்புழி யோலை போல மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்தவரு வேலே” (உறைப்பெயல்)	உக௦.
க௦கச.	“ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே”	ருரு
க௦க௦.	“அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”	கக.
கககக.	“கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரா யாடையும்”	உஎரு.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரை.

தி - சோ, பா. எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
	“தேற்றப் புன்சொ	உ௦உ.
சுக.	“புனவர் தட்டை புடைப்பிமுமே”	சக.

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம்.

சேனாவையருரை.

சுந்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
கச.	“பொன்னுத் துகிரு முத்து மணியும்”	உகஅ.
கஅ.	“செஞ்ஞாயிற்று.....வேண்டினும்”	கஅ.
உச.	“கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத்கடி”	உகஅ.
உக.	“பெருவிற லமரார்க்கு வென்றி தந்த”	
	“நெடுகல் யானையுந் தேரும்.....யாம்”	எஉ.

தூதர்
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சசு.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன.....சேர்மின்”		
சவ.	“ஊன்றுவை கறிசோறு..... லல்லது”...		
ருக.	“கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுதாயினும்”		
,,	“பாணன் பறையன்குடியு மில்லை”	நகரு.	
உ௦௭.	“பீழன்று பெருகிய.....ரொமரே”	நகரு.	
உ௨௦.	“அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே”...	களந.	
,,	“வடாது”, “தெனாது”	சு.	
உ௭௭.	“நெல்லரியு மிருந்.....மீழலை”	உச.	
உரு௦.	“அணைய யாகன் மாறே”	சு.	
உரு௨.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே”	உ௭ரு.	
உரு௮.	“மலைநான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்”	கசுந.	
உ௭௭.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”...	எந.	
உ௭௭.	“எல்வனை”	உச.	
உ௭௨.	“அளிதோ தானையது பெறலருந் குணத்தே”	ரு.	
உ௭௭.	“தான்பிற வரிசைதாக்கி”	கசு௦.	
உ௭௨.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	நகரு.	
உ௭௭.	“ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே”	உ௭௭.	
நக௭.	“விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை”	உ௦.	
ந௨௦.	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டிவன்”	நகசு.	
,,	“நளிமலை நாடன்”	கரு௦.	
நக௭.	“அமரர்ப் பேணியுதியும்”	க௭.	
நச௦.	“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி”	சவ.	
நச௭.	“வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்”	ருக.	
நச௭.	“கம்பலை மூதூர்”	ருசு.	
நரு௭.	“வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து”	உ௭.	
நரு௭ } நரு௭.	“அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”	கக.	
,,	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	நரு௮.	
நரு௮.	“கடிமரந் தடியு மோசை.....யிழம்பு”	ந௭.	
நரு௭.	“செய்திரந் காவினை”	க௦.	
ந௭௦.	“ஒக்க சொலிய”	ந௨௭.	
ந௭௭.	“வயவுறு மகளிர்”	உ௦.	
ந௮௨.	“செல்லுருத்துப் பரவுங் கடவுளு மில்லை”	நகரு.	
ந௮௭.	“தவப்பல”	உ௭ரு.	
ந௭௭.	“பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே”	க௮௮.	
ந௭௭.	“பெறலருந் குணத்து”		
சகசு.	“என்போற் பெரு.....கற்றே”	உ௮.	
,,	“தும்மனோருமற் றி.....மாதோ”	உ௭௦.	
ச௭௭.	“அரசெனப் படுவதுயத்தை”	நரு.	

தொல்காப்பியம், நச்சினூர்க்கினியருரை.

க.—எழுத்ததிசாரம்.

புறப்பாட்டின் எண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
ககக. 'எயிறுபடை யாக.....தருந்தொழில் சாயா'	௩௩.
ககரு. கூறுவ லெனவ கேண்மதி"	௩௩. ௩௩.
கரு௭. "மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்"	௩௩. ௩௩. ௩௩.
,, பலகூந்தல்"	௩௩. ௩௩.
,, "புலம்புக் கனனே புல்லணற் காளை"	௩௩. ௩௩. ௩௩.
உ௩௭. "நாளன்று போகி"	௩௩. ௩௩.
உ௩௯. "எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர் குழுஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலின்"	௩௩. ௩௩. ௩௩.
௩௯௨. "புலம்புக் கனனே"	௩௩. ௩௩. ௩௩.
ச௩௧. "பயங்கெழு மாழை"	௩௩. ௩௩. ௩௩.
ச௩௩. "தடவுநிலை"	௩௩. ௩௩. ௩௩.
"காரெதிர் காணம் பாடினே மாக"	௩௩. ௩௩. ௩௩.

உ.—சொல்லதிசாரம்.

தந்திர வேண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
க. "சிலசொல்லிற் பலகூந்தல்", "மறங்கடிந்த வருங்கற்பி"	௩௩. ௩௩.
க௩. "செஞ்ஞாயிற்றுவெயில்வேண்டினும்"	௩௩. ௩௩.
உ௩. "கவிசெந் தாழிக்.....கூகையுக் கூடி"	௩௩. ௩௩.
உ௯. "பெருவிற மமரர்க்கு வென்றி தந்த"	௩௩. ௩௩.
௩௯. "மன்னு க பெரும நிலமிசை யானே"	௩௩. ௩௩.
,, "மன்னு வுகைத்து மன்னுதல் குறித்தோர்"	௩௩. ௩௩.
ச௩. "ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்"	௩௩. ௩௩.
ச௭. "ஊன்றுவை, கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது"	௩௩. ௩௩.
௩௯. "கடுஞ்சினத்தமாண்ட தாயினும்"	௩௩. ௩௩.
௩௭. "ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த"	௩௩. ௩௩.
௯௭. "கோஞல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கி"	௩௩. ௩௩.
க௯௨. "கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று"	௩௩. ௩௩.
௯௯. "வாயி லோயே வாயி லோயே"	௩௩. ௩௩.
,, "விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணுய்"	௩௩. ௩௩.
,, "பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே"	௩௩. ௩௩.

சூத்திர
வேண்,

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧௩௧.	“ஆவு மானியற் பேணி”	௧௩.
௧௩௨.	“நீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலே”	௧௩.
௨௦௩.	“கழிந்தது பொழிந்தென கரப்பினும்”	௨௦௩.
௨௦௪.	“காண்கு வந்திசற் பெரும”	௧௩.
”	“நோகோ யானே”	௨௩௪.
௨௦௬.	“பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே”	௧௩௨.
௨௧௧.	“தாவி களைந்தன்று மிலனே”	௧௩.
”	“வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே”	”
௨௨௨.	“அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி நெமக்கே”	௧௩௩.
௨௨௩.	“நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ”	௧௩௩.
௨௨௪.	“நான்று போகி”	௧௨௪.
”	“துன்னிப், பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணரா”	௧௩௩.
௨௨௬.	“கண்டியின்று, முன்றிற் யாயும்”	௧௩௬.
௨௨௭.	“பசந்த மேனி..... வெய் யோளும்”	”
”	“நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்”	௨௪.
௨௨௮.	“அன்னதன்மையு மறிந்தியார்”	௧௩௮.
௨௨௯.	“அனையை யாகன் மாறே”	௪, ௨௦.
௨௩௦.	“புதுமலர்கோவே”	௧௪௦.
”	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே”	௨௩௦.
௨௩௧.	“வருகதில்தமியன் வந்த”	௨௩௧.
௨௩௨.	“நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து”	௨௩௨.
௨௩௩.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”	௧௩.
௨௩௪.	“அளீதோகுரைத்தே”	௩.
௨௩௫.	“ஊனு முணு முனையின்”	௧௩௫.
௨௩௬.	“தான்பிற, வரிசை துக்கி”	௧௩௬.
”	“நரசுதர வந்தோர் நரசுபிறக் கொழிய”	௧௩௬.
௨௩௭.	“காரெகிர் காணம் பாடினே மாக”
”	“இளைத லானு ளாக”
”	“அருளா யாதலோ கொடிதே”	”
”	“தன்பெய ராகவி னாணி”	௧௩௭.
”	“அனையை யாகன் மாறே”	௪, ௨௦.
௨௩௮.	“அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்	௨௩௮.
”	“அன்னே, வென்னு வதுகொ றுனே”
௨௩௯.	கூப்பெயர்க்குந்து”	௧௩௯.
௨௪௦.	“உண்டுந்.....செல்ல லத்தை யானே”	௧௪௦.
௨௪௧.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே”	௧௪௧.
௨௪௨.	“சயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே”	௨௪௨.
௨௪௩.	யில்லாதி யரோ”	௧௪௩.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

ககசு.	“விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை”	20.
கஉ0.	“எளிமலை நாட	கரு0.
”	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்”	கசுசு.
ககஅ.	“அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்”	கசு.
கச0.	“வள்ளியோர்ப் படர்	கருசு.
”	“பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி”	கருசு.
கசஎ.	“வெறுத்த கேள்வி	ருசு.
கருசு.	“வேற்றமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து”	உஎ.
கருஎ.	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	கசு.
கருஅ.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துளைப்பவும்”	கருஅ.
”	“கடிமரத் தடியு	கசு.
கருசு.	“செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்”	க0.
”	“இனியினைத் திரக்க மாகின்று”	உசாசு.
கசு0.	“ஒக்க லொற்குஞ் சொலியத் தன்னார்”	கஉஎ.
கசுசு.	“வியன்றனை விறல்வேந்தே”	கஅ.
கஎரு.	“புனிற்றுநீர் குழவிக்கி கிலிற்றுமுலை போல”	சுஅ.
கஅசு.	“கடிமரத் தடியு மோசை”	கசு.
”	“கடுந்தேர் குழித்த னெள்ள லாங்கண்”	கரு.
”	“அம்புதுஞ்சுங் கடியரணல்”	உ0.
கசுஉ.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மென்னே”	உகரு.
ச0சு.	“பொன்னோடைப்	சு.
சக0.	“நும்ம நேருமற்	உச0.
சகஉ.	“கேழற் பன்றி”	கருஉ.
”	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	கசு.
”	“பொன்னோடைப்	சு.
சகசு.	“பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்”	கஉசு.
”	“மன்ற வேம்பி	எசு.
சகசு.	“என்போற்	அசு.
”	“நும்ம நேரு	உச0.
சகரு.	“வென்வே லண்ணற் காணு ளுங்கே”	கசுசு.
”	“கெல்லரி தொழுவர்	கஎசு.
சசாசு.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே”	உசசு.
”	“நயென விரத்தலோ வரிதே நீயது”	கருசு.
”	“சிறியகட்	உகரு.
”	“இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே”	உச0.
சசசு.	“நின்னது தாவென	கசுசு.
சருரு.	“கண்ணி	க.
”	“நரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்”	கஅ0.
”	“இழிபி ரப்பினோ னியப்	கசுசுசு.

சூத்திர
வெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௪௩௩.	“நின்னொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய” ...	௧௧.
௪௩௪.	“வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந்” ...	௨௦௧.
	“தூங்குந்துபாயுந்து”	௨௪.
௪௪௩.	“இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே”	௧௩.
	‘முரசு முழங்கு.....பெரும’	

௩.—பொ ள் கா ர ம்.

சூத்திர
வெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௨௪.	“வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்” ...	௩௦௩.
௩௦.	“நெடுக்கை [இருங்கோ] வேண்மாபிடலுர்”	௩௧௩.
”	“பகடுபுரத் தருநர் பார மோம்பி.....யாயின்”	௩௩.
௩௪. (முற்றம்)	“முட்கார் காராவெய் யோனே”	௨௩௮.
௩௩.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்”	௧௩௮.
௩௪.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களு.....மறத்தின்”	௧.
”	“நறவுந் தொடமின்சாயலரே”	௨௪௨.
௪௦.	“ஏற்றவல னுயரியமுனவோ நினக்கே”	௩௪.
”	“பொன்வார்புறக்கொடுத்தனவே”	௩௦௮.
”	“களின் வாழ்த்திக்.....முறவே”	௩௧௪.
”	“வெருக்குவிடை யன்னதுணையே”	௩௨௪.
”	“ஏறுடைப் பெருநினாலோயே”	௨௩௧.
”	“வளரத் தொடி.....மிசையதுவே”	௨௪௦.
”	“பெருக்களிற் றடி.....மகன்”	௨௪௩.
”	“அத்த கண்ணியபொருளே”	௩௧௩.
”	“பெருநீர் மேவற்மோர்க்கே”	௨௪௪.
”	“கெடுக சிந்தை கடிதில மெணியே”	௨௪௧.
”	“அந்தோ வெந்தை”	௨௪௧.
”	“ஊர்நனி யிறந்தசெலவே”	௨௪௩.
”	“இல்லடு கள்ளிமூரே”	௩௨௧.
”	“பெருக்களிற் றடியில்”	௨௪௩.
”	“பாறுடை மருங்கிற் பதுக்கை”	௨௪௪.
௪௩.	“சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்”	௩௧.
”	“வினைமாட்சியமுனை”	௧௪.
”	“களிறுகடைஇயதாட்கையால்”	௪.
”	“சிறுஅர் துடியர்.....மலைத் தன்னே”	௨௪௧.
”	“துடியெறியும் புலைய.....வரவே”	௩௮௪.
”	“பல்கான் றீரே..... வேலே”	௩௦௧.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சுரு.	(முற்றும்)	“வேந்துடைத் தானே.....யோனே”	௩௩௦.
”		“வருகதில் வல்லே”	௨௮௪.
”	”	“வெள்ளைவெள் பாட்டு.....திலதே”	௨௮௬.
”		“நீயே, புறவி னல்லல்வும்”	௪௬.
”		“வள்ளியோர்ப் பட்டர்ந்து”	௪௭.
சுரு.		“பின்ன்குகதிர்மன்னன்”	௩௬௮.
சுரு.		“கழிந்தது பொழிந்தென”	௨௦௩.
”		“ஆளு வீணை யடுபோர்”	௪௨.
”	”	“அடுநெ யாயினுதக வுடைத்தே”	௩௬.
”	”	“வயலைக் கொடியிகளைத் தனவே”	௩௦௩.
”	”	“அளிதோ தானே.....யும்மே”	௧௦௬.
”	”	“வருகதில்நகுமே”	௨௮௪.
சுரு.	”	“மணிதுணர்நினதே”	௨௭௨.
”	”	“பிறர்வேல்னாதே”	௩௩௨.
”		“மதியேர் வெண்குடை”	௩௬௨.
எக.		“நெடுவேல்மேடர்க்கே”	௨௬௭.
எ௨.	”	“வெண்குடை மதி.....பிறரே”	௨௬௪.
”	”	“நறுவிண்.....தாளுயினனே”	௨௭௬.
”	”	“கோட்டங்வருமே”	௨௭௩.
”	”	“மாவா ராதே.....மாவே”	௨௭௩.
”	”	“பருத்தி வேலிச்றவ்வே”	௨௬௬.
”		“நிலம்பிறக் கிடுவது போல”	௩௦௩.
”		“நிரப்பாது கொடுக்கும்”	௧௮௦.
”	”	“இவற்கீத்.....வேலே”	௨௬௦.
”	”	“நீலக் கச்சை.....கொண்டனனே”	௨௭௪.
”	”	“வருதார் தாங்.....புகழே”	௬௨.
எரு.	”	“நன்றாய்ந்த நீணியிர்சடை.....யானே”	௧௬௬.
”		“நளிகட வருங்குட்டத்து”	௨௬.
”		“கடுங்கண்ண கொல்களிற்றான்”	௧௪.
”	”	“உற்றுழி யுதவியுபடுமே”	௧௮௩.
”	”	“ஒவத் தன்னவோனே”	௨௩௬.
”	”	“இன்கடுங் கள்ளி.....நிலையே”	௮௦.
எரு.	[உணர்நடை]	“நனுவேண்மானிடந்தழந்தட்ட”	௩௭௨.
”	(முற்றும்)	“இருப்புமுருகஞ்.....யோயே”	௩௬௬.
”		“நளிகட வருங்குட்டத்து”	௨௬.
”		“களிற்றுக்கோட்டன்.....கிழ வோயே”	௩௭௧.
”	”	“இரும்புமுருகஞ் சிதைய.....ணதுவே”	௩௦௬.
”		“இவ்வே, பீலி யணிந்து”	௬௩.
”	”	“எருது காவுறு தினன்னே”	௩௨௭.

தந்திர
வெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௪௬.	“கனம்புக லோம்புமின்”	அ.௪.
”	(முற்றம்) “பருகி சூழ்ந்தடோரே”	௩௩௮.
”	” “மன்னா வுலகத்தகண்டே”	௧௬௩.
”	” “படைப்புப் பலபடை..... நானே”	௧௮௮.
௪௮.	” “மயங்கிருந் னோரே”	௩௬௩.
௪௯.	” “பல்சான் நீரே..... ரதுவே”	௧௬௩.
”	” “இருங்கட லுடுத்த”	௩௬௩.
”	” “இனிநினைந் திரக்க மா.....மக்கே”	௨௪௩.
”	” “சிறியகட் பெறினே.....தானிற்கு மன்னே”	௨௩௩.
”	” “பாடுநர்க் கீத்தனெனவி”	௨௨௧.
”	” “செற்றன் றுயினும்”	௨௨௨.
”	” “மெல்ல வந்தே றுரே”	௪௩.
”	” “நகுதக் கனரே நாமிக் கூறுநர்”	௪௨.
”	” “மடங்கலிற் சினைஇ”	௪௧.
”	” “தீங்கனி யிரவ.....புண்ணே”	௨௮௧.
”	” “துதிவேல்ர்க்கே”	௩௪௧.
”	” “களிறிணைப்பக் கலங்கினகா..... லாமே”	௩௪௩.
”	” “மீனான் கொக்கின்” (இப்பாடல் புறநானூற்றில் அகப்பட்டிலது.)	
”	” “கதிரழக் காரற் கீழ்ச்சேற்ற”	௨௪௧.
”	” “குழவி யிறப்பினுதானே”	௪௪.
”	” “இளையரு முதிய.....ளிய டானே”	௨௩௪.
”	” “யாங்குப்பெரி தாயி..... பண்பே”	௨௪௩.
”	” “அளிய தாமே.....புல்லா யினவே”	௨௪௮.
”	” “பல்சான் நீரே.....ரற்றே”	௨௪௬.
”	” “நரம்பெழுந் துல.....தனனே”	௨௪௮.
”	” “நன்றுபுறந் தருதல்”	௩௧௨.
”	” “களரி பரந்துபறி யாதே”	௩௩௪.
௮௧.	” “செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவன்”	௩.
௮௨.	” “வணாபுணாயுதெனவே”	௩௮.
”	” “உண்டா லம்மலிவ்யானே”	௧௮௨.
”	” “நிலமினச வாழ்நர்”	௪௩.
௮௩.	” “அடிபுனை தொடு.....மையலூரே”	௮௩.
௮௪.	” “ஆவஞ் சேர்ந்தவழங்கவு”	௧௪.
”	” “வெயின்மறைக்லெனவே”	௬௦.
”	” “நீயேயலங்குளைப்மாதோ”	௪.
”	” “மன்னர், மலைத்தல்மாற்ப”	௧௦.
௮௬.	” “வல்லா ரவினும்.....னும்”	௩௩.
”	” “காலனும் காலம்”	௪௧.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௯௦.	(முற்றம்)	“தடவுநிலைப்கடனே”	௧௪௦.
”	”	“பாரிபாரி.....புரப் பதுவே”	௧௦௪.
”	”	“ஒல்லுவ தொல்லு.....நாளே”	௧௪௬.
”	”	“களங்கனி யன்ன.....லாதே”	௧௨௪.
”	”	“மாசற விசித்தசெயலே”	௧௦.
”	”	“முரசுகழிப்வேலே”	௧௫௮.
”	”	“இன்று செவினுந்.....ழியவே”	௧௭௧.
”	”	“இம்மைச்வண் மையே”	௧௬௪.
”	”	“வாயி லோயே.....சோறே”	௨௦௬.
”	”	“ஏருமை யன்னகுரைத்தே”	௧௫.
”	”	“காய்மொல்கெடுமே”	௧௮௪.
”	”	“வடாஅது பணி.....யானே”	௬.
”	”	“அருளா யாத.....ரானே”	௧௪௪.
”	”	“கன்முழையருவி”	௧௪௪.
௯௧.	”	“பாணன் குடியவண் மையே”	௧௪௧.
”	”	“சிலையுலா நிமிர்ந்த.....ட்டே”	௧௬௪.
”	”	“சேயிழைபெறுகுவைசெவினே”	௧௦௫.
”	”	“மெல்லியல்செவியிற்”	௧௬௬.
”	”	“ஞாயிறு சுமந்த.....வளவ”	௧௫.
”	”	“கடுந்தேர் குழித்த.௨கல்லெயில்”	௧௫.
”	”	“வீயாச் சிறப்பின்.....நட்ட”	௧௫.
”	”	“ஆடுநனி மற.....தோயே”	௧௬௪.
”	”	“மதியேர் வெண்குடை.....கடையே”	௧௬௨.
”	”	“நல்யாழாகுளிவாற்கே”	௬௪.
”	”	“ஊனு முணு.....மகனே”	௧௮௧.
”	”	“குன்றமலைவிடினே”	௨௦௮.
”	”	“தென்பரதவர்றலையே”	௧௭௮.
”	”	“ஒருகிசை யொரு.....மாட்டே”	௧௨௧.
”	”	“இரவலர் புரவலையானே”	௧௬௨.
”	”	“வேழம் வீழ்த்தபகழி”	௧௫௨.
”	”	“நின்னயந்வளனே”	௧௬௬.
”	[உணர்நடை]	“புதுப்புள்வரினும் பழம்புட்போகினும்”	௨௦.
”	”	“கெல்லரிபு மிருந்தொழுவர்”	௨௪.
”	(முற்றம்)	“ஆடிய லழற்:.....யோனே”	௨௨௬.
”	”	“இருமுந்நீர்சும்மே”	௨௦.
”	”	“மண்டிணிந்தன்றே”	௨.
”	”	“காலனுங் காலம்”	௪௧.
”	”	“என்னைக் கூறிஃயானும்”	௮௫.
”	”	“என்னை மாற்பிற் புண்ணும் வெய்ய”	௨௮௦.

சுத்திர
வேண்.புறப்பாட்டின்
எண்.

உசக.	“வனா புனாயு மழகளிற் றின்மிசை”	நாஅ.
”	“வெறுத்த கேள்வி	நாஅ.
உருஉ.	“நகுதக் கனரே..... கூறுக”	எஉ.
உருக.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே”	உசக.
”	“ஐயோ வெனின் யான் புய்யஞ் சவல்”	உருநு.
”	“இவ்வழங்கு	உருஉ.
”	“இல்லி தூர்ந்த	கசக.
”	“இன்ன விற்றலு	கக.
உருச.	“தொழத்தலை	உசக.
	“வலியரென	உகக.
	“எருமை யன்ன	நு.
”	“கிண்கிணி	எஎ.
உருஎ.	“தன்னகம் புக்க	சக.
”	“பல்லிருங் கூந்தன்	எக.
உருஅ.	“மண்டமர்க் குடைந்தன	உஎஅ.
”	“வரிவயம் பொருத	க00.
”	“உறுதுப் பஞ்சா	எஉ.
”	“கெருப்புச்சினந் தணி.....	கஉரு.
உசு0.	“உறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே”	கசக.
உஎக.	“மாரி யன்ன	ககக.
”	”	”
உஎக.	“ஒவத் தன்ன..... வனாப்பின்”	உருக.
உஅக.	“வனாபுனாயு மழகளிற் றின்மிசை”	நாஅ.
உஅஅ.	“மாரி யன்ன வண்மை”	ககக.
உஅக.	“வின்பொருபுகழ் விற்வஞ்சி”	கக.
உகச.	“கூற்றுவெகுண்	சஉ.
உசுரு.	(முற்றம்) “சாறுதலைக்கொ.....போரே”	அஉ.
”	“உழுத நோன்பக டழிதின் றுங்கு”	கஉரு.
”	“மருந்துகொண மரத்தின் வான்வடு மயங்கு”	கஅ0.
க0ச.	“வன்புலக் கேளீர்க்கு	சஉ.
க0எ.	“வையந் காவலர்.....	அ.
”	“ஊர்க்குறு மாக்கன்.....	கச.
க0க.	“பாரிபாரி யென்று.....	க0எ.
ககஉ.	“பேரு ரட்ட கன்.....	க00.
கஉச.	“ஒங்குமலைப் பெருவிற்	நுநு.
”	“உவவுமதி யுருவி னேங்கல் வெண்குடை”	க.
”	“நிலவுமண் ல் வியன்கானல்”	கஎ.
ககஅ.	“அகல்வயன்	”
	“மண்டிணிந்த	உ.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

ககஅ.	“மண்டிணிந்த	நீரும்”	2.
கசஉ.	“இமிழ்கடல்	கானத்து”	கக.
கருசு.	“வாள்வலந்தர	போன்றன”	ச.
”	“களிதே,	போன்றன”	”
கசஉ.	“உவவு மதியுருவி	குடை”	க.
கஎ0.	“பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினும்”	உ.
கஎக.	“சித்சோற் றுனு	மன்னே”	உகரு.
கஎசு. }	“நீரற வறியா	தோற்கே”	க.
கஎஎ. }	“நரந்த நாறுந்	மன்னே”	உகரு.
”	“பெரியகட் பெறினே”	”
”	“உப்பிலாஅ வலிப்	நோக்காது”	கசக.
”	“உப்பிலாஅ வலிப்புருக்கல்”	”
கஎக.	“மாக்கட னிவந்தெழு	நாடே”	ச.
”	“அனையை யாகன் மாறே”	”
”	“இழைபெற்ற	பெற்றிசினே”	கக.
ககரு.	“நரந்த நாறுந்	மன்னே”	உகரு.
ச00.	“கோதை மார்பிற்	யானும்”	சஅ.
ச0உ.	“உவவுமதி	நீழற்ற”	க.
சஉச. (முற்றம்)	“இருங்கட லுடுத்த	றுறந்தே”	கசக.
சஉசு.	“வடாது	வடக்கும்”	சு.
சகஅ.	“இன்றுள ஸூழி	கடப்பே”	ருக.
சச0.	“அறவை யாய் னி	காலே”	சச.
சஎக.	“என்னை, புற்கையுண்டும்பெருந்தோளன்னே”	அச.
ருஉஎ.	“பெரியகட் பெறினே”	உகசு.
ருகக.	“மாவா ராதே மாவா ராதே”	உஎக.
ருகஅ.	“முன்னே செய்நீ	றுறந்தே”	கசக.
ருச0.	“சிறியகட் பெறினே”	உகசு.
ருஎக.	“காவல், குழவி	னும்புமதி”	ரு.
சகஅ.	“நாகிள வளை	புகடும்”	உசுசு.
சகசு.	“கான வாரண மீ	யோரே”	ருஉ.
சுஉச.	“வெருக்குவிடை	கயந்தலை”	கஉச.
”	“அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய”	உச.
சுஉஅ.	“இரும்பினை வெ	னல்லன்”	சரு.
சுசஉ.	“பினைதும் பன்ன	வராலோடு”	உசக.

நன்னூல் விருத்தியுரை.

தந்திர
வெண்.

புரப்பாட்டின்
எண்.

	“சிறியில வெதிரி நெல்லினை யும்மே”	௧௦௬.
௧௭௬.	(முற்றும்) “நானன்று போகி.....பாடி யோரே”	௧௨௪.
௧௮௬.	“கறைமிட தணிவது மணிந்தன் தக்கரை”	௧.
௨௨௬.		௨௪௬.
”	“ந மறவா”	௬௬.
௨௪௪.	“துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்”	௬௦௦.
௨௬௬.	“அலங்குளைப் புரவி.....நிலந்தலைக் கொண்ட”	௨.
”	“பல்சான் நீரே.....பல்சான் நீரே”	௧௬௫.
”	“அறனே மற்றது.....ஆர்வலர் முகத்தே”	௧௨.
௨௬௭.	“தூக்குகையா மருப்பின்”	௨௨.
௩௦௨.	“உறைப்புழி யோலை போல”	௨௬௦.
௩௦௭.	“வாயி லோயே”	௨௦௬.
௩௦௯.	“பல்சான் நீரே”	௧௬௫.
௩௨௬.	“மாற்றநுக் துப்பின் மாற்றோர் பாசறையுளன்”	௩௦௬.
௩௨௭.	“பெரிய வேதகினுஞ்ரெமரெ”	௩௭௫.
௩௩௮.	“மன்னிய பெருமீ நிலமிசை யானே”	௬.
௩௪௬.	“நெல்லரியுமிருந்தொழுவுந்.....நினை மினைசப்பாயுந்து”	௨௪.
௩௪௬.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	௩௬௫.
௩௪௪.	“ஐவரொடு சினைஇ கொண்ட”	௨.
”	“புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த”	௩௬.
”	“படும்கன் கிடக்கைதுவந் தனளே”	௨௭௮.
௩௫௬.	“முகந்தனர் கொடுப்ப”	௩௬.
”	“நிலமிசைப் புரளந்துயிர்த்து”	௪௨.
”	“நீர்வார் கண்ணை பழிச்சி”	௧௬௬.
௩௫௬.	“பெருஞ்சோற்று மிகுபதம்தோய்”	௨.
”	“படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்”	௧௬௪.
௩௫௫.	“நானன்று போகிப்கொள”	௧௨௪.
௩௬௦.	“அலங்குளைப் புரவிசினைஇ”	௨.
௩௭௮.	“நடைதர வந்தோர் பெரும”	௧௫.
”	“துடியன் பாணன்குடியி மிலை”	௩௬௫.
௩௯௦.	“மாமறுத்த மலர்மாப்பு”	௭.
௪௦௬.	“பொற்கோட் டிமயமும் போன்றே”	௨.
”	“வேளிற் கோங்கின்டன்ன”	௩௨௬.
”	“செஞ்ஞாயிற்று ணிலவு..... வேண்டினும்”	௩௮.
௪௦௬.	“கவிசெந் தாழிக்கடி”	௨௬௮.
௪௧௦.	“துஞ்சாக் கண்ணை தரவே”	௩௬

சூத்திர
வேண்.

**புறப்பாட்டினி
எண்.**

சுஉ௦.	“வருகதில்”	உஅிச.
சஉ௨ச.	“நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்த்து”	உசந.
சநஉ.	“சிறியகட் பெறினே..... மன்னே”	உ.நடு
சசக.	“அது பெறலருங் குரைத்தே”	நு
சடுசு.	“நனிபே தையே..... கூற்றம்”	உஉக.
சடு௭.	“எம்மம்பு கடிவீடுதுமின்”	க.
சடுஅ.	“ஒருவன், செய்நன்றி கொன்..... டுன்றே”	நச.
சடுக.	“முழங்கு முந்நீர்வளைஇ”	கஅி.
”	“இமிழ்கடல் வளைஇய..... கிடக்கை	கக.
”	“கிலைத்தார் மூரசங் கறங்க”	நசு.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியநா.

பக்கம். வரி.

புறப்பாட்டின்
எண்.

க.—திருமுருகாரீற்றுப்படை.

உக. கரு. “நிலமிசை வாழ்ந ரலமர நீர.....மருள்” ... சரு.
ரு௭. ருஉ. “நின், கூர்நல் லம்பிற்.....கூளியா” ... உரு.

உ.—போருநராற்றுப்படை.

நா. உகா. “தேட்குப் பன்ன நாட்படு தேழல்” கூஉ.

நா.—சிறுபாணைற்றுப்படை.

கூக. கூ, “மகளிர் மலைத்த.....சிலைத்தார் மார்பு” க0.

சு.—பெரும்பாணற்றுப்படை.

கக0, கக. “இல்செவீத் தாகிய கேள்வி நொந்து” கூடி.

கூ.—மதுரைக்காஞ்சி.

கக0. க. “தென்பரதவர் மிடல்சாய - வடவடுகர் வானோட்டிய” கவு.

கூ.—பட்டினப்பாலை.

76௫. உக, “கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக் -
குடிபழி தூற்றுக் கோலே னாளுக” எஉ.

புறத்திரட்டு.

புறப்பாட்டின்
எண்.

(முற்றும்.)

“கண்ணி கார்நறுங் தோற்கே”	... க.
“செய்குவங் கொல்.....தலையே” உகச.
“யாண்டிபல வா.....வாழுமூரே” ககக.
“படைப்புப் பலப.....காளே” கஅஅ.
“ஆன்முலை யறுத்த வறனி.... .. பலவே”	.. கூச.
“தென்கடல் வளாகம் பலவே”	.. கஅக.
“பருதிசூழ்ந்தலிப்டோரே”	.. கூருஅ.
“கறங்குவெள் முன்னே” உருஉ.
.....வெய்கே”	.. உசக.
“மயங்கிருங் கருவிய.....னோரே”	.. கூகரு.
“ஒரி செய்தல்தோரே”	.. ககச.
“யாது மூரே யாவருங்லமே” ககஉ.
“நெல்லு முயிரன்றேகடனே” கஅச.
“கால்பார் கோத்து.....தருமே” கஅரு.
“மூத்தோர் மூத்தோர்.....திருவே”	.. எரு.
“உற்றழி யுதவியும்.....படுமே”	.. கஅக.
“பல்சான் றீ.....கயன்முன்	.. ககரு.
.....ரு.	.. ரு.
“எருமை யன்ன உஎ.
“சேற்றுவனர் தாமரைதோரே”	.. கஉக.
“ஒருதிசை யொருவனைமாட்டே”	.. சஉ.
“நீயே, பிறரோம் புற்ற.....வோயே”	.. உஉ.
“இருமுன்கீர்னஞ் சுமே”	.. கஅச.
“காய்நெல் லறுத்துகெடுமே”	.. ககஉ.
“விளைபதச் சீறி.....கியரோ”	.. கூரு.
“இவ்வே, பீலி யணி.....வேலே”	.. சரு.
“இரும்பினை வெண்.....விகலே”	.. கூருரு.
“வயலைக் கொடி..... சச.
“இரும்பிடித் தொழுதி.....காணுவ கூச.
“அடுகை யாயினு.....தக வுடைத்தே”	.. உஉக.
“பலர்க்குநிழ்.....செவ்னே” உகஅ.
“பொன்னுந் துதிருகுபவே”	.. கஅஎ.
“நாடா கொன்றோ.....நிலனே”	.. கஅஉ.
“உண்டா லம்ம.....ருண்மை யானே”	.. ககச.
“ஆடுகணி மறந்த.....தோயே” உஎச.
“பயங்கெழு மா.....கூர் மையே”	.. உஎச.

யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

[பாடபேதங்கள் மிக அதிகமாகவுள்ளன]

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

[தனையோத்து.]

ந. “திரியாச் சுற்றமொடு..... விளங்கி” உ.

[அடியோத்து.]

எ. (முழுதும்) “இருங்கட னையொடு.....துறந்தே” ... நகநக.

[செய்யுளியலோத்து.]

சு. (முழுதும்) “சிறியகட் பெறினே... .. தவப் பலவே” ... உரு.

” ” “தொடியுடையதலையே” உரு.

[ஒழிபியலோத்து.]

க. “மாவழங்கலின் மயங்குற்றன, வழி” நகநக.

” “கலங்கழாஅவிற றுறை கலக்காளுதே” ”

” “வடாஅதுகீழும்” க.

உ. “சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு”மன்னே” உரு.

பிழைத்திருத்தம்.

புறநானூறு.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௩	வருவதை	வருவாது
,,	௩௧	வருகுவர் ; அவர்	வருகுவர் ; அங்ஙனம் வருவது அவர்
௬	௪	வருவது	வருவர் ; அது
௭	௧௨	கழனிங்கிய அவை	கழனிங்கியவை
,,	௨௩	நீயோ	நீயோ
௯	௧௩	மன்னுக	மன்னிய
௧௩	௧	பொருளை	பொருளை
,,	௨௦	மையமுடைய	மையமுடைய
௧௮	௧௪	அமைந்த	அமைத்த
௧௯	௧௦	ஒன்றார்	ஒன்றா
,,	௨௦	மண்கணைமுழ	மண்கணைமுழ
,,	௩	பொய்	போய்
,,	௨௯	பல்பரிசை	பலபரிசை
,,	௩௮	கொளி	கேரளி
௨௪	௩	வேளி	வேளி
௨௩	௧௭	கேட்பாயாக ; இப்பொழுது,	கேட்பாயாக, இப்பொழுது ;
௨௭	௧௦	னோடியென	னோடியவென
௩௧	௨௧	நிலைவழங்க	நிலைஇவழங்க
௩௩	௩	தான்	தான்,
,,	௩௦	வேற்	வேல்
௩௬	௧௨	ஆதலான்,	ஆதலான் ;
௪௧	௬	ஆங்கு - அசை.	ஆங்கு - அசை.
௪௩	௨௪	வாரீர் ; பரிசின்மாக்கள்,	வாரீர்பரிசின்மாக்கள் ;
௪௩	௪	செம்மரி	செம்மறி
௩௧	௨௩	நிலவு	ணிலவு
௩௬	௧௨	மிளர்	மிளிர்
௬௦	௩௩	படர்ந்த	படர்ந்து
௬௪	௧௦	மோசு	மோசி
,,	௧௧	,,	,,
௬௩	௧௭	கொடாராயின்	கொடாமையின்
௬௬	௧	புகையிற்	புகையின்
௬௯	௧௧	மாண்ட	மாண்ட
,,	௨௩	வந்திப்	வந்திகைப்
௭௨	௩	பிறர்	நீயே, பிறர்
,,	௯	செகுப்ப	செகுக்க
௭௪	௩௩	ஒருவீர்	ஒருவீர்
௭௬	௩௩	வந்தி	வந்திகை

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
அ12	உ0	உயர்ந்த	உயர்ந்த
அ13	கூரு	பாணன்	பண்ணன்
அ14	ககூ	யுடைப	யுடைய
”	கூகூ	பிரிக	பிரிகு
அ15	உ0	புழை	புகழை
அ16	கூகூ	சுற்றமுதலாயினாரென	சுற்றமுதலாயினார்
கூ0	உசு	மின்மையின்	மில்லையென்று கூறினமையின்
கூகூ	கூஉ	மூரென	மூரென்
கூ0க	உஎ	மல	பல
கூ0உ	உஅ	அவர்வாளாற்	அவர் வாளாற்
கூ0சு	கூ	கங்குதனியுமுரிந்து	கங்குதனியுமுரிந்து
ககூ0	உஅ	டெழு	டெழி
ககூஉ	கூ	தாடே	தாடே
ககூசு	கூசு	காஞ்சி	கொச்சி
ககூரு	கூ0	பரிசை;	பரிசை.
”	உஉ	தானையென்	தானென்
ககூஅ	உரு	வாசி	வாக
ககூகூ	உக	மைமீன்	மைம்மீன்
கஉகூ	கசு	சைப்பிறந்த.	சைப்பரந்த
”	உ0	பிறர்	பிற
கஉகூ	கூ	ஆனைத்தொகை	ஆனைத்தொகைபோல
”	கூ0	மணிக்கொடும் பூணாய் நின்	மணிக்கொடும் பூணாய் நின்னாட்
		னாட்	தன்மையவாக
ககூஉ	கூசு	தன்மைத்தாக	நீவாழியர் நின்றதை
ககூரு	உ	வாழிய நின்றதை	கோடைக்கட்கா
”	ககூ	கோடைக்கட்கா	குங்காலை
ககூகூ	ககூ	கும்காலை	னேம்; எந்நாளும்
ககூஅ	கரு	னேம், எந்நாளும்;	யாக
கசூ0	கஉ	யாத	விச்சி
கசூகூ	உசு	வச்சிர	”
”	உரு	”	மோசி
கரு0	கூ0	மோசு	தாராயாயினும்.
”	ககூ	தாராயாயினும்	வருவா
கருசு	ககூ	வருவா	பலபுலந்து
”	கரு	பலபுலந்து	சாந்தருங்கிப்
கருஅ	ககூ	சாந்தருந்து	கரிய அச்சுரத்
”	கரு	கரியசுரத்	பன்
ககூ0	ககூ	மன்	சேறலிற் குறைந்தபிள்
ககூசு	உகூ	சேறலிற்பிள்	ய்மானல்
ககூரு	கூ	ய்மானல்	பாண்டியன் அறிவுடை
கஅக	உகூ	அறிவுடை	யாங்
கஅரு	கூ0	யாங்	தான் நிச்சிதமாக,
கஅஎ	கூ0	தான், நிச்சிதமாக	செலலிவு
கஅகூ	கூ	செலலிவு	வேற்
ககூஉ	ககூ	வேல்	தளிர்
ககூரு	கூஉ	தளிர்	

பக்கம். வரி

பிழை.

ம.

ககடு	கசு	கெடுத்த	கெடுத்த
ககசு	உரு	ரெதிர்முக	ரெதிர் முக
ககௌ	சு	னுயர்	னுமுயர்
”	உஅ	முழுத்த	முழுத்த
உ௦௩	கக	யளாய்	யளாய
உ௦௪	கஅ	யேறு	யேறு,
”	கசு	லென், நான்	லனுகிய நான்
உ௦௭	ரு	வப்பப	வப்பப்
”	கசு	தம்	தம்
உ௦௮	கசு	யிர்கொ	யிர்க்கொ
”	உசு	குத்து	குற்ற
உ௧௦	கௌ	அரசு	அரசி
உ௧௧	கரு	ந்தென்.....போகியெ	இறந்தவென்.... .போகியவென்
உ௧௪	உக	யறிந்தநிச்சயமாக	ச்சயமாகவ
உ௧௬	உரு	கிய ஒருதி	கிய இரண் ண் ஒருதி
”	உ௭	பட்டவெ	பட்டவெ
உ௨௧	கக	யானைப்	
உ௨௪	கௌ	வழிமக	வழிஅவன்மக
உ௨௬	கௌ	மன்ன	மன்ன
உ௨௭	உசு	தனன்	தனன், ஆங்குச்
உ௨௯		பாடுதோன்ற	பாடு
”		வெளிப்பட்ட	வெளிப்பட்ட
உ௩௦	உசு	துமென்	துமென்
உ௩௩		எதூர்க்கும்	தூக்கும்
”	உ௨	எக்	ஒக்
உ௩௪	கசு	சோகீர	சோகீர
உ௩௬	கக	கு	குச்சுப்
உ௪௦		தலைகரந்	க்கரந்
உ௪௧	க	தலைக	தலைக்க
*உ௪௭	க௦	தோயன்றி	தோன்றி
உ௪௯	க௨	பெண்டின	பெண்டின்
உ௫௮	க௨	லா	லாய்
”	கக	.யே	கெருகலெல்லையெறிந்தோன்றம்பி
”	கசு	கற்பெய்	யகற்பெய்
உ௬௬	கௌ	வாட	வான்
”	கக	யாலேலொன்னூ.	ப்பறியா வேலோ னாரே.
உ௭௧	உசு		கல்லே பரவி னல்லது
உ௭௨	ரு	பி னுயே.	பி னுயே.
உ௭௩	சு	ணங்கலனா	ணங்கலா
உ௮௦	கக	காதல	கெஞ்சமர்காதல
”	கசு	ம.....	மன்பதைக் கெல்லாந்தானாய்த்
உ௮௧	உ௦	மீகை	மீகி
உ௮௨	உஅ	மாரனை	மாரனை

* உ௪௮ - முதல் உ௮௦ - இறுதியாகவுள்ள பக்கங்களின் தலைப்பிலுள்ள ‘புறநானூறுமூலமுமாயும்’ என்பதைப் புறநானூறுமூலமெனத் திருத்திக்கொள்க.

பிழைத் த்தம்.

பக்கம். | வரி.

பிழை.

தீருத்தம்.

உகக கதரு
உகஉ உஅருத்ருபு
கூ0ரு கசு கோழிக்
கூக0 உக கின்னி

தரு
குடுதருபு
கோழிகு

பாட்டு முதற்குறிப்பகரா

உக,

துறை விளக்கம்.

கஅ படுத்தின்
கக ருமுறை
க விம்மு
ச இம்ம

படுத்தன்
றுமுறை
வெம்மு
அம்ம

துறைக்குறிப்பு

அ உ0 இயல்புக்கூ
க சசு இன்மையின்.

இயல்புகூ
இல்லையென்று கூறினமையின்

அரும்பதவகராதி.

க சரு காண்
உ0 சஉன்வா
உஉ உக பவரோ
உஅ கூச தே
,, சரு வல்.....
கூ0 உக முக்கா
கூஉ ரு இளம்
கூக பண்பல
,, சசு கழி
கூரு கசு மழு
,, உக தெரு
கூசு கின்னி.
சசு உக மொக்கி

காண்
ன்யா
பவரோ
தை
வலே
முடிக்கா
,, இளம்
புன்புல
குழி
மறு
தெறி
கின்றதென்பர்.
முக்கி

இராசாங்கத்துச் சிலாசாதனபரிசோதகநுள் ஒருவராகிய

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ வி. வெங்கையாவர்கள் எழுதிய

விசேடக் குறிப்பு.

அதியமான், அதிகயான், அதிகைமான், அதிகன், அதியன் : இவ்வைந்தும், சேரவம்சத்தைச்சேர்ந்த ஓராசனைக்குறிக்கும் ஒருபொருட்பலபெயரென்று தோற்றுகின்றன. அதிகன் என்று சொல்லப்பட்ட ஓராசன் புகழ்ச்சோழநாயனருடன் யுத்தஞ்செய்ததாகப் பெரியபுராணத்திலிருந்து அறியலாம். சித்தூரைச்சார்ந்த போலுருக்கடுத்த திருமலை என்ற சமணக்கிராமத்திலுள்ள ஓர் கல்வெட்டால், அதிகைமான் அதிகன் அல்லது வடமொழியில் லுடிஸ் என்று கூறப்பட்டுள்ள கோளதேசத்தரசனொருவன் இருந்தானென்பதும் அவனுக்கு இராஜராஜனென்று மற்றொருபெயருண்டென்பதும் இவன்வம்சத்தில் எழுவர் அல்லது வடமொழியில் யவந்தி என்ற ஓராசனிருந்தானென்பதும் இராஜராஜனுடைய குமாரனான விடுகாழங்கியபெருமான் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட ஊரை ஆண்டானென்பதும் தெரிகின்றன. வடமொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஊர் தமிழில் தகடூர் என்று வழங்கிவந்ததாகத்தோற்றுகின்றது. மைஸூர் இராச்சியத்தில் தகடூர் என்று சொல்லப்பட்ட ஊர் ஒன்றிருக்கிறது. நெடுஞ்சுடையன் என்று பெயர் பெற்ற பாண்டிய அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஓர் வட்டெழுத்துத் தாம்பிரப் பட்டயத்தில், அப்பாண்டியன் அதியன் என்ற சிற்றரசனைக் காவிரி வடகரையிலிருக்கும் ஆயிரவேலி அயிரூர் புகழ்பூர் என்ற ஊர்களில் யுத்தஞ்செய்து சயித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கரிகால்வளவன் : இப்பெயர் வடமொழியில் கரிகாலா என்று வழங்கியதாகத் தெரிகிறது. கரிகாலா என்பது, யானை அல்லது யானைச்சேனைகளுக்கு நமன் என்று பொருள்படும். கால்கறுத்திருந்தனால், இவன் கரிகால்வளவனென்று பெயர்பெற்றானென்று சிலர்கூறுவர். [வளவன் - சோழன்.] சோழராஜாக்களில் கரிகாலன் என்று பெயர்பெற்றவருவர்; முதலவன், பட்டினப்பாலை கொண்டவன்; இராண்டாங்கரிகாலன், சிறுபிராயத்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்செய்தவன்; இவன், தஞ்சைக்கோயிலெடுப்பித்த ராஜராஜசோழனுடைய தமையன். பொருநராற்றுப்படையில், “தாய்வயிற் றிருந்து தாயமெய்திப் பிறந்து” என்று கரிகால்வளவனை ழுடத்தாமக்கண்ணியார் சிறப்பித்திருக்கிறார்; இதேவிஷயம், பெரியபுராணத்தில் கோச்சேங்குட்சோழநாயனர்புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சோழன்செங்கனான், கோச்சேங்குட்சோழன் : அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவன்; நன்னிலம் அட்பர் முதலான ஸ்தலங்களில் எடுப்பித்த சிலாஸ்கன், இவனால் எடுப்பிக்கப்பட்டனவென்று தேவாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

“களவழிக்கவிதைபொய்கையுரைசெய்யவுதியன்
கால்வழித்தனையெவெட்டியரசிட்டவன்”

என்று கலிங்கத்துப்பராணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன் இவனே. தீருமங்கமன்னன் பாடிய பெரியதிருமொழியில் ஆரம்பத்தில் ஆரந்திருமொழியில் செங்கணன் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

*தொண்டைமான்: ஒருசோழன் சிறப்புப்பெயராகிய ஆதொண்டையென்னும் பதத்திலிருந்துண்டான காரணப்பெயரென்று சிலர்கூறுவர். சோழர் பல்லவர் களைச் சயித்து அவர்களுடையநாட்டைக் கைக்கொண்டபின், பல்லவகுலத்தைச் சேர்ந்த மன்னவர்கள் தொண்டைமான் என்ற பட்டப்பெயரைப்பெற்றுச் சோழ ராஜாக்களின்கீழ்ச் சிற்றரசராய்க் காஞ்சிமண்டலத்தையும் அதனைச் சூழ்ந்த நாட்டையும் ஆண்டுகொண்டவந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பராணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட கருணாகரத்தொண்டைமான் என்பவன் இத்தன்மையையுடைய சிற்றரசர்களில் ஒருவன். தஞ்சாவூரில் சாமந்தநாராயணவிண்ணகர் என்று ஒரு விஷ்ணுகோயில் எடுப்பித்துச் சாமந்தநாராயண சதுர்வேதிமங்கலம் என்று ஒரு கிராமம் உண்டாக்கி அந்தக்கிராமத்தில் வியாக்கியாதாக்களாயிருந்த சதுர்வேதிபட்டர்கள் தூற்றாறுபேர்க்கு விருத்திகளை நியமித்தானென்று தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்றிற் கூறப்பட்டுள்ள சாமந்தநாராயணத்தொண்டைமான் என்பவன் மற்றொருவன். சேக்கிழார்நாயனார்சகோதரருக்கு அநபாயச்சோழமஹாராஜன் தொண்டைமான் என்னும் பட்டப்பெயர்கொடுத்ததாகச் சேக்கிழார்நாயனார்சரித் திரத்தால் தெரியவருகிறது. தொண்டைநாடு என்பது, முற்காலத்திற் பல்லவர்கள் அரசாட்சிசெய்த நாட்டின்பெயர். இந்நாட்டுக்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமென்று மற்றொருபெயருண்டு.

நன்னன்: இப்பெயரையுடைய சிற்றரசனொருவன், மலைபடுகடாம் என்ற பாட்டிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன். இவன் ஆண்ட பல்துன்றக்கோட்டம் என்றநாடு வட ஆர்க்காடு தென் ஆர்க்காடு ‘ஜில்லா’க்களில் அடங்கியிருக்கின்றது.

வேண்ணி: வேண்ணிக்கூற்றம் என்பது அடிக்கடி தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் சொல்லப்படுகின்றது. பெருநங்கமங்கலம், பூவனூர் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

மீழலைக்கூற்றம்: இக்கூற்றம், தஞ்சாவூர்ப்பெரியகோயிற் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் திருப்பூவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துஞ்சலூர், தண்டலை என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

முத்தூற்றுக்கூற்றம்: இது திருப்பூவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்தில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது; கயலூர் என்ற ஊர் இதைச்சேர்ந்தது.

பொதியின்மலை: இம்மலை போதல என்றும் போதலக என்றும் பூர்வகாலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவலோகிதேசுவரன் என்ற பெளத்தமுனி இம்மலையின்மீது இருந்ததாகச்சொல்வதுண்டு.

* தொண்டைமானென்பதற்குப்பொருள், பெரும்பாணாற்றுப்படையுரையிற் காண்க.

அரிசில் : இது சோழநாட்டுள்ள நதிகளுள் ஒன்றன்பெயர். இந்நதிக்கும் காவிரிக்கும் நடுவிலிருந்தநாட்டுக்கு முற்காலத்தில் உய்யக்கொண்டார் வளநாடு என்ற பெயர் வழங்கிவந்தது.

குதினாமலை : தென்கன்னட 'ஜில்லா'யில் குதினாமலுக்குமலையென்ற ஒருமலை

கானப்பேர் : பாண்டிநாட்டிற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிற் கானப்பேர் என்ற ஊர் ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டு ஒன்றில் பாண்டிநாட்டைச்சேர்ந்த திருக்கானப்பேர்க்கூற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. பாளூர் என்ற ஊர் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஈழத்தரசன் பராக்கிரமபாது என்பவனுடைய சேனாதிபதியின் கைவசத்திற் சிலகாலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.

தகடூர் : இது மைசூர் இராச்சியத்திலுள்ளது; விடுகாநாட்டியபெருமாள் என்ற சேரனால் ஆளப்பட்டது.

அம்பர் : (அம்பல்) பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அம்பர் என்ற ஊர் அடிக்கடி சொல் லப்படுகின்றது.

ஆழர் : மகாபலிபுரம், ஆழர்க்கோட்டத்தைச்சேர்ந்த ஆழர்நாட்டிலிருந்ததாக அவ்விடத்துக் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தெரியவருகிறது.

ஆலங்குடி : இப்பெயரையுடைய ஊரொன்று, சோழநாட்டிலிருக்கின்றது. பழைய கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூரின் பெயர், இரும்புளை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆவூர் : பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு; நித்தவினோதவாநாட்டின் உட்பிரிவான ஆவூர்க்கூற்றம், தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக் களில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது. விளத்தூர், இரும்புதல் என்ற ஊர்கள் இக் கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

எயில் : காஞ்சிசுகரம், எயிற்கோட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்று கல்வெட்டுக் களினால் வெளிப்படுகின்றது. தென் ஆர்க்காடு 'ஜில்லா' திண்டிவனம் 'தாலுகா' வில் எயில் என்ற கிராமம் ஒன்றுண்டு.

தபால் ஸுபரிண்டெண்டன்ட்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய

விசேடக் குறிப்பு.

‘துஞ்சிய’ என்பதற்குப் பொருள்.

- க. காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.
- உ. சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை.
- ந. சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன்.
- ம. சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி.
- நீ. சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.
- அ. சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்.
- உ. சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.
- அ. பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாதன்.
- க. பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன்வழகி.
- கஉ. பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாதன்.
- கக. பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழகி.

மேற்கூறியதொடர்களிலுள்ள ‘துஞ்சிய’ என்னுஞ்சொல்லின்பொருள் இறந்த வென்பதே; சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டமுடியில் ‘அரசுகட்டிலிற்றஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்’ என்று இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல்காண்க; இன்னும் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருநீலாண்டிநோகையில் “கருவூர்த்தஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்” என்று எடுத்தோதியதுங்காண்க. அக்காலத்தரசர் புறநாட்டைக் கைப்படுத்தி மாற்றரசனைப் போர்க்களத்தில் முறிய அடித்திருந்தால் அதனைவிளக்குந் தொடர்ச்சொற்களைச்சேர்த்து, ‘பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன்’ என்றும், ‘பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்’ என்றும், ‘பாண்டியன் கானப்போர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழகி’ என்றும் அவர்பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்ததுபோலவே, மேலேகூறப்பட்ட இடங்களில் அவ்வவ்வரசர் இறந்ததனால் அதனையே விசேடணமாக்கி அவர்கள்பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்தார்களென்று தோற்றுகின்றது.

* இப்படியே, அரசர்கள் இறந்தகாலத்தை அவர்கள்பெயர்க்கு விசேடணமாக்கிக்கூறுதல், கோழிக்கோட்டு ஸாமுதிர அரசரின் பரம்பலாவழக்கம்; திருவள்ளூர் ராக்காசரின் பரம்பலாவழக்கமு மிதுவே.

பிரகடனபத்திரம்.

	ரூபா.	அண.
புறநானூறு மூலமும் உனாயும்	௪	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௬
பத்துப்பாட்டு நச்சினுர்க்கினியநுரை	௩	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௬
சீவகசிந்தாமணி நச்சினுர்க்கினியநுரை	௬	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௮
சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாநுரை, அநுப்பதவுரை	௫	௮
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௭
மதுரைக்காஞ்சி நச்சினுர்க்கினியநுரை	௧	௦
திருப்பெருந்துறைப்புராணம்	௧	௦
இவ்விரண்டிற்கும் தனித்தனி தபாற்கூலி ...	௦	௨
நெடுநல்வாடை நச்சினுர்க்கினியநுரை	௦	௬
கச்சி ஆனநதநத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது	௦	௨
திருமழலைத்திரிபந்தாதி	௦	௧
தியாகராஜசெட்டியாரவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு	௦	௨
இலந்தைநகர்த் தண்டபாணி ஸ்துதி	௦	௧

மெடுநல்வாடை முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே தபாற்கூலி அரை அண.

டுப்புத்தகங்களை அடியிற்சொல்லப்படுபவர்களிடத்தும் என்னிடத்தும்
விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னப்பட்டணத்தைச்சார்ந்த திருவல்லிக்கேணி புகளெல்லர்,
ஸ்ரீநிவாஸ, வரதாசாரியார்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஸென்ட் ஜோஸப் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்,
முத்திச்சிதம்பரம்பிள்ளை.

சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்,
அ. சிவராமசெட்டியார்.

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகக்கடை,
சண்முகம்பிள்ளை.

யாழ்ப்பாணம் ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்
அ. குமாரசாமிப்பிள்ளை.

இங்ஙனம்
கும்பகோணம்
காலேஜ்
வே. சாமிநாதையன்.